

JAINA-ĀGAMA-SERIES

2

(2)

SŪYAGADAMGASUTTAM
(SŪTRAKṚTĀNGASŪTRAM)

SHRĪ MAHĀVĪRA JAINA VIDYĀLAYA
BOMBAY-400 036

जैन-आगम-ग्रन्थमाला

ग्रन्थाङ्क २ (२)

जैन-आगम-ग्रन्थमाला : ग्रन्थाङ्क २ (२)

पंचमगणहरभयवंसिरिसुहम्मसामिविरइयं विइयं अंगं

सूयगडंगसुत्तं

[सूत्रकृताङ्गसूत्रम्]

सम्पादकः

पूज्यपादाचार्यमहाराजश्रीमद्विजयसिद्धिसूरीश्वरपट्टलकार-
पूज्यपादाचार्यमहाराजश्रीमद्विजयमेषसूरीश्वरशिष्य-
पूज्यपादमुनिराजश्रीभुषनविजयान्तेवासी

मुनि जम्बूविजयः

सहायकः

मुनि धर्मचन्द्रविजयः

श्री महावीर जैन विद्यालय

बम्बई ४०० ०३६

प्रथम संस्करण :

वीर सं० २५०४/विक्रम सं० २०३४/ई० स० १९७८

मूल्य ४० रुपया

प्रकाशक

रतिलाल चीमनलाल कोठारी

सेवंतीलाल केशवलाल शाह

जगजीवन पोपटलाल शाह

मानद मंत्रीओ

श्री महावीर जैन विद्यालय

ऑगस्ट क्रान्तिमार्ग, बम्बई-४०० ०३६

मुद्रक

प्र. पु. भागवत

मौज प्रिन्टिंग न्यूरो

खटाववाडी, मुंबई-४०० ००४

Jaina-Āgama-Series No. 2 (2)

SŪYAGADAMGASUTTAM

[SŪTRAKRTĀNGASŪTRAM]

Editor

MUNI JAMBŪVIJAYA

the disciple of

H. Holiness Munirāja

Shrī BHUVANAVIJAYAJI MAHĀRĀJA

SHRĪ MAHĀVĪRA JAINA VIDYĀLAYA
BOMBAY 400 036

First published : 1978

© 1978, by the Publishers

Price : Rs. 40

Printed in India
by P. P. Bhagwat
Mouj Printing Bureau
Khatau Wadi, Bombay 400 004

Published by
Ratilal Chimanlal Kothari
Sevantilal Keshavlal Shah
Jagjiwan Popatlal Shah
Hon. Secretaries
Shri Mahavira Jaina Vidyalaya
August Kranti Marg, Bombay 400 036

ग्रन्थानुक्रमः

	पृष्ठांक
अकाशकीय निवेदन	६-११
आवाज	१२
अष्टरूपीका	१३
जैनआगम नयकाश (गुणशती प्रस्तावना)	१-४४
आमुखम्	४५-५४
FOREWORD	55-69
सामान्यसङ्केतविवरणम्	७१
सम्पादनोपयुक्तग्रन्थसूचि: [सङ्केतविवरणसहिता]	७३-७६
विषयानुक्रमः	७७-८२
सूयगडंगसुत्तं (सूत्रकृताङ्गसूत्रम्)	१-२५८
प्रथमः श्रुतस्कन्धः	१-११९
द्वितीयः श्रुतस्कन्धः	१२१-२५८
प्रथमं परिशिष्टं 'विशिष्टशब्दसूचिः'	२५९-३४४
द्वितीयं परिशिष्टं 'सूत्रकृताङ्गसूत्रान्तर्गतगाथानामकारादिक्रमः'	३४५-३५४
तृतीयं परिशिष्टं 'कतिपयानि विशिष्टानि टिप्पणानि'	३५५-३७३
शुद्धि-वृद्धिपत्रकम्	३७४-३७६

પ્રકાશકીય નિવેદન

અમારી જૈન આગમ ગ્રંથમાળાના એક પછી એક ગ્રંથોનું પ્રકાશન, કંઈક ધીમી ગતિએ જતાં, નિયમિત થઈ રહ્યું છે અને અત્યાર સુધીમાં પ્રગટ થયેલ છ ગ્રંથોના પ્રકાશન પછી ખીન્ન અંગસૂત્ર “શ્રી સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર”નું પ્રકાશન આજે થઈ રહ્યું છે, તે પ્રસંગે અમે સંતોષ અને હર્ષની લાગણી અનુભવીએ છીએ.

અર્ધા મૂળ પવિત્ર આગમસૂત્રો પ્રકાશિત કરવાની, શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની વિશિષ્ટ અને મોટી યોજનાના પ્રણેતા અને પ્રાણ પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર શ્રુત-શીલવારિધિ મુનિભગવંત શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ પોતે માનતા હતા કે, અગિયાર અંગસૂત્રોમાંના પહેલા શ્રી આચારાંગસૂત્ર તથા ખીન્ન શ્રી સૂત્રકૃતાંગસૂત્રના સંપાદન-સંશોધન-શુદ્ધીકરણનું કામ, ખીન્ન આગમસૂત્રોના સંશોધન-સંપાદનની સરખામણીમાં, વધારે અઘરું, વધારે અમસાધ્ય છે અને વધારે વિચારણા તથા આગળપાછળના આગમિક પ્રવાહોની વિશેષ સૂઝ-સમજ-માહિતી તેમ જ પૂરતો સમય માગી લે એવું છે. તેથી જ તેઓએ એ બંને અંગસૂત્રોનું સંશોધનકાર્ય, આ આગમ ગ્રંથમાળાની શરૂઆતનાં વર્ષોમાં હાથ ઉપર ન લેતાં ભવિષ્યમાં કરવાનું મુનાસિક્ક માન્યું હતું. પરંતુ, ભવિતવ્યતા કંઈક એવી હતી કે, તેઓ આ કાર્ય હાથ ધરી ન શક્યા અને તેઓનો સ્વર્ગવાસ થયો.

આવી ચિંતાહારક પરિસ્થિતિમાં ભારતીય દર્શનો અને જૈન આગમોના મર્મજ્ઞ જ્ઞાતા અને દેશ-વિદેશમાં સુવિખ્યાત ભારતીય વિદ્વાન પરમપૂજ્ય મુનિવર્ય શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજે અમારી આગમ ગ્રંથમાળાને ચાલુ રાખવાનું સુકાન સંભાળી અમને ચિંતામુક્ત કર્યા અને આગમસૂત્રોના સંપાદન-સંશોધનનું કાર્ય શરૂ કર્યું. એમના અવિરત અને ખંતભર્યા પ્રયત્નથી બે મુશ્કેલ અંગસૂત્રો-માંથી પહેલા અંગસૂત્ર “શ્રી આચારાંગસૂત્ર”નું તેઓશ્રીએ કરેલ સંપાદન એક વર્ષ પહેલાં, સને ૧૯૭૭માં અમે પ્રકાશિત કરી શક્યા હતા અને આજે તેઓશ્રીની સિદ્ધહસ્તાકળાથી પરિશ્કૃત થયેલ “શ્રી સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર” નામે ખીન્ન અંગસૂત્રનું, અમારી ગ્રંથમાળાના ગ્રંથાંક ખીન્નના ખીન્ન ભાગરૂપે પ્રકાશન થઈ રહ્યું છે, ત્યારે અમે વિશેષ ખુશાલી અને કૃતાર્થતાની લાગણી અનુભવીએ એ સ્વાભાવિક છે.

પરમપૂજ્ય મુનિપ્રવર શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજ સાહેબે, ખરા અણીના વખતે, આ ગ્રંથમાળાને ચાલુ રાખવા માટે અમને જે સક્રિય સાથ અને વાતસલ્યભર્યો સહકાર આપ્યો છે તે બદલ તથા આ ગ્રંથમાળાના ગ્રંથો આદર્શરૂપમાં તૈયાર થાય એ માટે તેઓ જે અવિરત પરિશ્રમ કરી રહ્યા છે, તે માટે અમે તેઓશ્રીનો જેટલો ઉપકાર માનીએ એટલો ઓછો છે.

આપણા સંઘમાં શરૂ થયેલ આગમ પ્રકાશનની પ્રવૃત્તિનો વિચાર કરીએ છીએ ત્યારે આ મહાન કાર્યના પુરોગામી મહાપુરુષ તરીકે પૂજ્યપાદ આગમોદ્ધારક આચાર્ય ભગવંત શ્રી સાચારાનંદ-સૂરીશ્વરજી મહારાજ અને એમના ઉપકારોનું સહજભાવે સ્મરણ થઈ આવે છે. એ જ રીતે પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર મુનિભગવંત શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજનું નામ અને કામ પણ આગમોના સંશોધન અને શુદ્ધીકરણના આ યુગના ઇતિહાસમાં સોનેરી અક્ષરોથી બની રહે એવું છે. પોતાનું સમગ્ર જીવન જ્ઞાનોપાસનાને સમર્પિત કરીને, વિદ્વાનો અને અભ્યાસીઓને માટે સંશોધન-સંપાદનની વિપુલ સામગ્રી તેઓ મૂકી ગયા છે. આ બંને આગમપ્રગ્ન મહાપુરુષોના ઉપકારોને આપણે હંમેશને માટે યાદ કરતા રહીશું અને એમાંથી પ્રેરણા લેતા રહીશું.

આ ગ્રંથના સંપાદનમાં પરમપૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી ધર્મચંદ્રવિજયજી મહારાજ સાહેબે જે સહકાર આપ્યો છે, તે માટે તેઓ પ્રત્યે અમે ઊંડી કૃતજ્ઞતાની લાગણી દર્શાવીએ છીએ.

આ પ્રકાશનમાં થયેલ ખર્ચની રૂ. ૪૫,૦૦૦ (ચારે પીસતાલીસ હજાર) શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક સંઘની સુપ્રસિદ્ધ પ્રતિનિધિ સંસ્થા શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઠી, અમદાવાદ તરફથી અમોને મળી છે. આ ઉદાર સહકાર આપવા બદલ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઠીનો હાર્દિક આભાર માનીએ છીએ.

આ પવિત્ર મૂળ આગમોના સંશોધન અને પ્રકાશન માટે શ્રી દશવૈકાલિકસૂત્ર, શ્રી ઉત્તરાધ્યયનસૂત્ર અને શ્રી આવશ્યકસૂત્ર (જૈન આગમ ગ્રંથમાલા ગ્રંથાક ૧૫) પ્રકાશિત થયા પછી નીચે મુજબની આર્થિક સહાય મળેલ છે :

૧. શાહપુર મંગળપારેખ ખાંચા	૩. પૈ.
જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક શ્રી સંઘ, અમદાવાદ	૧,૦૦૧.૦૦
૨. શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક સંઘ, વાવ (શ્રી ઠાણાંગસૂત્રના પ્રકાશન માટે)	૨,૦૦૦.૦૦
૩. શ્રી આત્મવલ્લભ જૈન પંચમ સંઘ, આગ્રા	૫૦૦.૦૦
૪. શેઠ કલ્યાણજી સોલાંગચંદજી, પિંડવાડા (શ્રી ઠાણાંગસૂત્રના પ્રકાશન માટે)	૫૦૦.૦૦
૫. શ્રી સાગર જૈન ઉપાશ્રય, પાટણ	૫૦૦.૦૦
૬. છૂટક સહાય	૨૭૨.૦૦
૭. શ્રી અમાશી જૈન દેરાસર (ટેમ્પલ) એન્ડ ચેરિટીઝ ટ્રસ્ટ	૨૫૦.૦૦

આ પ્રેરણાદાયી સહકાર બદલ અમે તેઓનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ.

શ્રી દેવકરજી મૂળજી જૈન જ્ઞાનખાતા ટ્રસ્ટ (મુંમર્ષ) તરફથી રૂ. ૫૦૦૦ શ્રી સૂત્રકૃતાંગસૂત્રની ખરીદી માટે છે તેવો નિર્દેશ છેલ્લા પ્રકાશનમાં કરેલ છે. હવે આ રકમ પૂર્ણ મુનિરાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજના ઉપદેશથી શ્રી સૂત્રકૃતાંગસૂત્રના મુદ્રણ પેટે ભેટ છે તેવું માર્ગદર્શન મળેલ છે.

આ પવિત્ર મૂળ આગમોના સંશોધન અને પ્રકાશન માટે શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય જિનાગમ ટ્રસ્ટનામનું રજિસ્ટર્ડ થયેલ સ્વતંત્ર ટ્રસ્ટ છે. જેના ટ્રસ્ટીઓ નીચે મુજબ છે :

૧. શ્રી ભોગીલાલ લેહેરચંદ	૩. શ્રી જયંતિલાલ રતનચંદ શાહ
૨. શ્રી પ્રવીણચંદ હેમચંદ કાપડીઆ	૪. શ્રી વૃજલાલ કપુરચંદ મહેતા
૫. શ્રી રસિકલાલ મોતીચંદ કાપડીઆ	

વળી, વિદ્યાલયની આગમ પ્રકાશન સમિતિના નીચે મુજબ બધા સભ્યોના મમતાભય સહકારથી જ અમે આ યોજનાને આગળ વધારી શકીએ છીએ, તેથી એમનો પણ અમે આભાર માનીએ છીએ :

૧. શ્રી કેશવલાલ ડીલાચંદ	૬. ડૉ. જયંતિલાલ સુરચંદ બક્ષમી
૨. શ્રી સેવંતીલાલ ખેમચંદ શાહ	૭. જૈન મંડળના પ્રતિનિધિઓ
૩. શ્રી પોપટલાલ બીખાચંદ	૧૦. શ્રી કાન્તિલાલ ડાહ્યાભાઈ કોરા
૪. શ્રી જેસિંગલાલ લલ્લુભાઈ	૧૧. શ્રી જયંતિલાલ રતનચંદ શાહ
૫. શ્રી ધીરજલાલ મોહનલાલ શાહ	૧૨. શ્રી રતિલાલ ચીમનલાલ કોક્કરી
૬. શ્રી પ્રાણુલાલ કાનજીભાઈ દોશી	૧૩. શ્રી સેવંતીલાલ કેશવલાલ શાહ
૭. શ્રી સેવંતીલાલ ચીમનલાલ શાહ	૧૪. શ્રી જગજીવન પોપટલાલ શાહ
૮. ડૉ. રમણલાલ ચીમનલાલ શાહ	૧૫. શ્રી માણેકલાલ ઝવેરચંદ વસા
	૧૬. શ્રી મદનલાલ ઠાકોરદાસ શાહ

મંત્રીઓ
કોષાધ્યક્ષ

આ જિનાગમ કાર્યને નિઃસ્વાર્થભાવે પોતાનું માનીને એમાં દરેક પ્રકારનો સહકાર આપવા બદલ પં. શ્રી દલસુખભાઈ માલવણિયા અને શ્રી રતિલાલ દીપચંદ દેસાઈ પ્રત્યે આભારની લાગણી વ્યક્ત કરીએ છીએ. તે ઉપરાંત આગમ સંપાદન કાર્યના સહકારી અને પરમપૂજ્ય મુનિભગવંત શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજ સાહેબની કોઈ કોઈ સૂચના અનુસાર નોંધ, અવતરણ વગેરે લખી મોકલવા બદલ અમે પંડિત શ્રી અમૃતલાલ મોહનલાલ ભોજકની આભાર માનીએ છીએ.

અમદાવાદના લા. ૬૦ ભારતીય સંસ્કૃતિવિદ્યામંદિરના અધ્યક્ષ ડૉ. નગીનદાસ જીવણલાલ શાહે આ ગ્રંથની પ્રસ્તાવનાનો અધિકૃત અંગ્રેજી અનુવાદ કરી આપ્યો છે. વિદ્યાલયના મહામાત્ર શ્રી કાંતિલાલ ગાંધીભાઈ કોરાની ચીવટ અને ખંતને લીધે આ ગ્રંથમાળાના ગ્રંથો સુંદરરૂપમાં પ્રગટ થતા રહે છે અને મુંગઈના સુવિખ્યાત મુદ્રણાલય મૌજ પ્રિન્ટિંગ પ્લોટના સંચાલક શ્રી પ્રભાકરભાઈ ભાગવતની સતત દેખરેખને લીધે જ આ ગ્રંથમાળાના ગ્રંથોની સુઘડતા અને શુદ્ધિનું વોરણ એકધારું સચવાઈ રહ્યું છે. આ બધાનો અમે આભાર માનીએ છીએ.

આગમ સંશોધન પ્રકાશન કાર્યમાં સીધી યા પરોક્ષ રીતે અનેક જ્ઞાનલંગરો, સંસ્થાઓ અને વ્યક્તિઓનો સહકાર મળે છે, તેઓના અમે આભારી છીએ.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય
ઓગસ્ટ ક્રાંતિ માર્ગ
મુંબઈ ૪૦૦ ૦૩૬
તા. ૨૪-૪-૧૯૭૮

રતિલાલ ચીમનલાલ કોઠારી
સેવંતીલાલ કેશવલાલ શાહ
જગજીવન પોપટલાલ શાહ
માનદ મંત્રીઓ

આ ભાર

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય તરફથી પ્રકાશિત થતી શ્રી જૈન આગમ ગ્રંથમાળાના બીજા ગ્રંથ : ભાગ બીજો : શ્રી સૂત્રકૃતાંગ સૂત્ર 'સુયગડંગસુત્ત'ના પ્રકાશનમાં થયેલ ખર્ચની રૂા. ૪૫,૦૦૦ અંકે પીસ્તાલીસ હજાર જેટલી રકમ શ્રી જૈન પ્રવેતામ્બર મૂર્તિપૂજક સંઘની સુપ્રસિદ્ધ પ્રતિનિધિ સંસ્થા, શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢી, અમદાવાદ તરફથી અમોને મળી છે. આ કાર્ય માટે આવો ઉદાર સહકાર આપવા બદલ અમો શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીનો હાર્દિક આભાર માનીએ છીએ.

રતિલાલ ચીમનલાલ કોઠારી

સેવંતીલાલ કેશવલાલ શાહ

જગજીવન પોપટલાલ શાહ

માનદ મંત્રીઓ

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

નકલસ્વીકાર

જૈન આગમ ગ્રંથોના સંશોધન-સંપાદન અને પ્રકાશનના કાર્યમાં વેગ આપવાના ઉદ્દેશથી, વિં સં ૨૦૦૧ ની સાલમાં, પાટણ (ઉ. ગુ.) માં પૂજ્યપાદ મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની પ્રેરણાથી અને મુ. શ્રી કેશવલાલ કીલાચંદના પ્રયાસોથી સ્થપાયેલ શ્રી જિનાગમ પ્રકાશિની સંસદ (ઉ. શ્રી પાટણ જૈન મંડળ, ૭૭, મરીનડ્રાઈવ, મુંબઈ-૨૦) તરફથી શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય (મુંબઈ) ની મૂળ જૈન આગમો પ્રકાશિત કરવાની યોજના માટે રૂ. ૧,૩૫,૫૬૬-૦૦ અંકે એક લાખ પાંત્રીસહજાર પાંચસો છાસઠ રૂપિયા પૂરા મળ્યા છે; આ લઘ્ય સહકાર માટે અમે શ્રી જિનાગમ પ્રકાશિની સંસદનો, શ્રી પાટણ જૈન મંડળનો તથા એ બન્ને સંસ્થાના કાર્યકરોનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ.

રતિલાલ ચીમનલાલ કોઠારી
સેનંતીલાલ કેશવલાલ શાહ
જગજીવન ચોપટલાલ શાહ
માનદ મંત્રીઓ

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

શ્રી શક્તેશ્વરપાર્શ્વનાથાય નમઃ ।

શ્રી અજિતનાથસ્વામિને નમઃ ।

આચાર્યમહારાજશ્રીમદ્વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજીપાદપદ્મેભ્યો નમઃ ।

આચાર્યમહારાજશ્રીમદ્વિજયમેઘસૂરીશ્વરજીપાદપદ્મેભ્યો નમઃ ।

સદ્ગુરુદેવમુનિરાજશ્રીભુવનવિજયજીપાદપદ્મેભ્યો નમઃ ।

જિનઆગમ જયકારા

(પ્રસ્તાવના)

પરમ કૃપાળુ, અનંત ઉપકારી અરિહંત પરમાત્મા તથા પરમોપકારી પિતાશ્રી અને સદ્ગુરુદેવ પૂજ્યપાદ મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજની પરમકૃપાથી—અર્થથી જિનેશ્વર-ભાષિત તથા સૂત્રથી ગણધરભગવંતઅધિત દ્વાદશાંગીરૂપ માળાના પ્રથમ પુષ્પરૂપ આચારાંગસૂત્રના પ્રકાશન પછી હવે દ્વિતીયપુષ્પરૂપ—શ્રી સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર (સૂચગાંગસૂત્ર)ને વિવિધ સામગ્રીને આધારે સંપાદિત કરીને આગમભક્ત જગત સમક્ષ રજુ કરતાં અમને ધણો જ હર્ષ થાય છે.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્વાલય તરફથી પ્રકાશિત થતી આ જૈન આગમ ગ્રંથમાલાના પ્રાણસ્વરૂપ સ્વં આગમપ્રભાકર મુનિરાજશ્રી પુણ્વવિજયજી મહારાજે સંગૃહીત કરેલી તથા ખીજી પણ જે પ્રાચીન હસ્તલિખિત સામગ્રીને આધારે આ ગ્રંથનું સંપાદન કરવામાં આવ્યું છે તેનો પરિચય આ પ્રસ્તાવનાના છેવટના ભાગમાં આપવામાં આવશે.

દ્વાદશાંગીમાં સૂત્રકૃતાંગ દ્વિતીય અંગસૂત્ર છે. રચના તથા સ્થાપનાની દૃષ્ટિએ દ્વાદશાંગીમાં આચારાંગસૂત્રના ક્રમ વિષે આચારાંગસૂત્રની પ્રસ્તાવનામાં (જુઓ પૃ ૦ ૧૭-૧૮) જે વિવિધ વિચારધારાઓ અમે જણાવી છે તે જ વિચારધારાઓ સૂત્રકૃતાંગસૂત્રના ક્રમ વિષે પણ યથાચોચ સમજી લેવાની છે.

પ્રસ્તુત અંગસૂત્રનું સંસ્કૃતમાં, શ્વેતાંબર તથા દ્વિગંબર બંને પરંપરામાં સૂત્રકૃત નામ જ પ્રસિદ્ધ છે. પ્રાકૃતમાં, શ્વેતાંબરમાન્ય ગ્રંથોમાં સૂતકઢ, સુત્તકઢ, તથા સૂચગઢ એવાં ત્રણ નામ મળે છે.^૧

૧. “સૂચગઢં અંગાણં ચિતિયં તસ્સ ય ઇમાણિ નામાણિ । સૂતગઢં સુત્તગઢં સૂચગઢં ચેવ ગોણાઈ ॥ ૨ ॥” — સૂત્રકૃતાન્ગનિર્યુક્તિ ।

“સુઅપુરુસસ્સ ચારસંગાણિ મૂલસ્થાણીયાણિ । સેસસુતક્કંધા ઉવંગાણિ કલાચ્ચક્કુદ્ધાદિવત્ । તેસિં ચારસણ્ઠં અંગાણં એતં ચિતિયં અંગં । ણામાણિ એગઢિયાણિ ઇન્દ્ર-શક્ર-પુરન્દરવત્, તંજધા—સૂતકઢં તિ વા સુત્તકઢં તિ વા સૂચકઢં તિ વા । ણમ્મં પુણ દુવિધં ગોણં ઇતરં ચ, ગુણેભ્યો જાયતે ગૌણમ્, અથા તવતીતિ તવણો, જલતીતિ જલણો એવમાદિ, તત્થેતાણિ એગઢિયાણામાણિ ગોણાતિં । તત્થ સૂતકઢં “બૂલ્ પ્રાણિપ્રસવે” [પા. ૦ ધા. ૦ ૧૧૩૨].....ભાવપ્રસવો ગણધરેભ્યં ઇદં પ્રસૂતમ્, અથવા “અત્થં માસતિ અરહ્મા” [આવ. ૦ નિ. ૦ ગા. ૦ ૧૨], તતઃ સૂત્રં પ્રસવતિ । સુત્તકઢં તિ.....ભાવસૂત્રેણ તુ સૂત્રાનુસારેણ નિર્વાણપથં ગમ્યતે । સૂતકઢં ભાવે સસમય-પરસમયસૂચનામેતં ।” — સૂત્રકૃતાંગચૂર્ણિ પૃ. ૪ । “સૂત્રકૃતમિત્યેતદજ્ઞાનાં દ્વિતીયમ્, તસ્ય ચામૂન્યેકાર્થિકાનિ, તથા—સૂત્રમ્ ઉત્પન્નમર્થ-રૂપતયા તીર્થકૃદ્ધયઃ, તતઃ કૃતં પ્રન્થરચનયા ગણધરેરિતિ । તથા સૂત્રકૃતમિતિ સૂત્રાનુસારેણ તત્વાવબોધઃ ક્રિયતેઽસ્મિન્નિતિ । તથા સૂત્રાકૃતમિતિ સ્વપરસમયસૂચના સાઽસ્મિન્ કૃતેતિ । એતાનિ ચાસ્ય ગુણનિષ્પન્નાનિ નામાનીતિ ।” — શીલાચાર્યવિરચિત સૂત્રકૃતાન્ગચૂર્ણિ પૃ. ૨ ।

અતુર્લેશપૂર્વધર ભગવાન બદ્રબાહુ સ્વામીએ રચેલી સૂત્રકૃતાંગનિર્ણયક્રિતિમાં આ ત્રણે નામો આપેલા છે. નિર્ણયક્રિત ઉપરની ચૂર્ણિમાં સૂત્ર = ગણધરોથી (સૂત્રરૂપે) ઉત્પન્ન થયેલું અથવા તીર્થકરોથી અર્થરૂપે ઉત્પન્ન થયેલું માટે સૂત્રકંઠ, સૂત્રઅનુસારે નિર્વાણમાર્ગે જવાય છે માટે સૂત્રકંઠ, ૨૧-પરસમયની સૂચના કરાય છે માટે સૂત્ર(ય)કંઠ એવો અર્થ આપેલો છે. શીલાચાર્યવિરચિત વૃત્તિમાં સૂત્ર = અર્થરૂપે તીર્થકરોથી ઉત્પન્ન થયેલું કૃત = ગ્રંથરૂપે ગણધરોએ રચેલું માટે સૂત્રકૃત, સૂત્ર અનુસારે આમાં તત્ત્વનો ખોધ કરાય છે માટે સૂત્રકૃત, ૨૧-પરસમયની સૂચના = સૂચના આમાં કરાય છે માટે સૂચાકૃત એમ અર્થ વર્ણવેલો છે.

૧ગણધર ભગવાને જિનવરમતને સાંભળીને શુભ અધ્યવસાયથી આ સૂત્રની રચના કરી છે માટે સૂચક તથા અક્ષરગુણમતિસંધતાના, કર્મપરિણાટના તથા તદુભયજોગથી આ સૂત્રની રચના કરવામાં આવી છે માટે સૂચક એવો અર્થ પણ નિર્ણયક્રિતમાં વર્ણવેલો છે.

આ ત્રણે નામોમાં સૂચક નામ વિશેષ પ્રસિદ્ધ છે. સમવાયોગસૂત્ર તથા નંદીસૂત્ર આદિમાં પણ આ જ નામ ખાસ જોવામાં આવે છે, નંદીવૃત્તિ (હારિભદ્રી)માં સૂચકનું સંસ્કૃત રૂપાંતર સૂચકૃત આપેલું છે. ‘સૂચક માં જીવાદિ પદાર્થો સ્થિત થાય છે’ એવો પણ અર્થ નંદીચૂર્ણિ તથા નંદીવૃત્તિમાં આપેલો છે. ‘જીવાદિ પદાર્થોનું અનુસંધાન કરાય છે’ એવો પણ અર્થ નંદીચૂર્ણિમાં છે.^૨ સૂત્રકૃત શબ્દનો જે સામાન્ય શબ્દાર્થ છે તે તો ખીન્ન સૂત્રોમાં પણ ધટી શકે છે, પરંતુ અહીં રૂઢિથી સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર જ લેવાનું છે, આ વાત નંદીસૂત્ર ઉપરની હારિભદ્રી વૃત્તિમાં સ્પષ્ટ કરેલી છે.^૩

દિગંધર પરંપરામાં સુદયક, સૂચક તથા સૂચક નામ મળે છે.^૪ આમાં સુદ એ સંસ્કૃત સૂત્રનું રૂપાંતર છે તથા સૂદ એ સૂત્ર અથવા સૂત્રનું રૂપાંતર છે. યદ તથા યક એ સંસ્કૃત કૃતનું રૂપાંતર છે.

વિભાગ—સૂત્રકૃતાંગના બે મુખ્ય વિભાગ છે અને તે પ્રથમ શ્રુતરકંઠ તથા દ્વિતીય શ્રુતરકંઠ કહેવાય છે. પ્રથમ શ્રુતરકંઠમાં ૧૬ અધ્યયન છે, ૧૬ માં અધ્યયનનું નામ ગાથા છે તેથી ગાથાષોડશક (ગાથા જેમાં સોળમું અધ્યયન છે તે) એવું પ્રથમ શ્રુતરકંઠનું પ્રસિદ્ધ નામ છે.^૫ ખીન્ન શ્રુતરકંઠમાં

૧. સોઝુણ જિણવરમતં ગણહારી કાઠ તત્ત્વઓવસમં। અજ્ઞવસાણેણ કયં સુતમિણં તેણ સૂચકં ॥ ૧૮ ॥.....અક્ષરગુણમતિસંધાયણાં કમ્મપરિણાટણાં ચ। તદુભયજોગેણ કયં સુતમિણં તેણ સૂચકં ॥ ૨૦ ॥—સૂત્રકૃતાંગનિર્ણયક્રિતિ। નિર્ણયક્રિતિ એતાં, અહીં શ્રુતકૃત શબ્દ પણ સંસ્કૃતમાં સંભવે.

૨. “સે કિં તં સૂચકે ? સૂચકે ણં સસમયા સૂદ્ધંજિતિ.....” —સમવાયોગસૂત્ર। “સે કિં તં સૂચકે ? સૂચકે ણં લોણ સૂદ્ધંજિતિ.....” —નન્દીસૂત્ર। “સે કિં તં સૂચકેત્યાદિ સુતં। સૂદ્ધંજિતિ જિઘ્ઘા ણદ્ધા સૂદ્ધં તંતુણા સૂદ્ધંજિતિ ઉવલ્લભતેત્યર્થઃ। અહવા જહા સૂચી પઢં સૂતેદ તદ્ધા સૂચકે જીવાદિપદત્યા સૂદ્ધંજિતિ” —નન્દીચૂર્ણિ પૃ. ૬૩। “સે કિં તં સૂચકે ? સૂચ સૂચાયામ્ [], સૂચનાત સૂચમ્, સૂચેણ કૃતં સૂચકૃતં રૂઢ્યોચ્ચયે” —નન્દીવૃત્તિ હારિભદ્રી પૃ. ૭૭। “સૂચકેત્યાદિ, રૂઢ્યોચ્ચયેતેતિ સૂચકૃતશબ્દેન દ્વિતીયમેવાજ્ઞસુચ્યતે નાન્યત્” —નન્દીવૃત્તિટિપ્પનક પૃ. ૧૬૪।

૩. દષ્ટિવાદમાં પણ ૧ પરિકર્મ, ૨ સૂત્ર, ૩ પૂર્વગત, ૪ અતુયોગ, ૫ ચૂલિકા એ પ્રમાણે સૂત્ર નામનો સ્વતંત્ર વિભાગ હતો. ખોદ્ધોમાં પણ સુતપિટક અને સુતનિપાત એવાં ૩૯ નામો મળે છે.

૪. “તેવીસાણ સુદયકજ્ઞાણેસુ” —પ્રતિક્રમણગ્રંથત્રયી। “જં તંમંગપવિઠ્ઠં તં બારસવિઠ્ઠં આયારો સુદયકં ઠાણં વિચાહપણ્ણતી ણાહધમ્મકહ્ધા ઉવાસયજ્ઞયણં અંતયકદસા અણતરોવવાદિયદસા પળ્હવાયરણં વિચાયસુતં દિઠ્ઠિવાદો ચેદિ।” —જયધવલા પૃ. ૨૩। આયારંગે અટ્ટારહ પદસહસ્તાણિ ૧૮૦૦૦, સુદયકે છત્તીસ પદસહસ્તાણિ ૩૬૦૦૦ —જયધવલા પૃ. ૮૫।

૫. જુઓ આ જ ગ્રંથમાં પૃ. ૧૧૮ ટિ. ૧૮, પૃ. ૧૧૬ ટિ. *।

આત અધ્યયનો છે અને તે મોટા હોવાથી સ્થાનાંગસૂત્ર તથા સૂત્રકૃતાંગચૂર્ણિ આદિમાં તે માટે મહજ્જયણા એવો ઉલ્લેખ મળે છે.^૧ આ રીતે સૂત્રકૃતાંગમાં એ શ્રુતસ્કંધ તથા બધાં મળી (૧૧+૭=) ૨૩ અધ્યયનો છે. પ્રથમ અધ્યયનમાં ૪, બીજામાં ૩, ત્રીજામાં ૪, ચોથામાં ૨, તથા પાંચમાં ૨ ઉદ્દેશક—આ રીતે પાંચ અધ્યયનના ૧૫ ઉદ્દેશક છે. તે દરેકનો એક એક ઉદ્દેશનકાલ તથા સમુદ્દેશનકાલ, તથા ખાડીનાં (ઉદ્દેશકવિભાગ વિનાનાં) ૧૮ અધ્યયનોનો એક એક ઉદ્દેશનકાલ તથા સમુદ્દેશનકાલ એ રીતે સૂત્રકૃતાંગના એકંદરે ૩૩ ઉદ્દેશનકાલ તથા સમુદ્દેશનકાલ છે.^૨

સૂત્રકૃતાંગનાં ૨૩ અધ્યયનોનાં પ્રાકૃત તથા સંસ્કૃત ૩ નામો આ પ્રમાણે છે—

પ્રાકૃત નામ	સંસ્કૃત નામ	પ્રાકૃત નામ	સંસ્કૃત નામ
૧ સમય	સમય	૧૪ ગંથ	ગ્રન્થ
૨ વેયાલિય	વૈતાલીય	૧૫ આયાણિજ	આદાનીય
”	વૈદારિક	સંકલિત	સંકલિકા
૩ ઉવસગપરિણા	ઉસર્ગપરિજ્ઞા	જમતીત	યમક્રીય
૪ હૃત્થીપરિણા	હ્રીપરિજ્ઞા	૧૬ ગાઢા	ગાઢા
૫ ગિરયવિમત્તિ	નરકવિમત્તિ	૧૭ પોંઢરીય	પૌંઢરીક
૬ મહાવીરત્થવ	મહાવીરસ્તવ	”	પુણ્ડરીક
૭ કુસીલપરિમાસિય	કુસીલપરિમાણિત	૧૮ કિરિયાઠાળ	કિરિયાસ્થાન
કુસીલપરિમાસા	કુસીલપરિમાષા	૧૯ આહારપરિણા	આહારપરિજ્ઞા
૮ વીરિય	વીર્ય	૨૦ પચ્ચક્ષાણકિરિયા	પ્રત્યાસ્થાનક્રિયા
૯ ધમ્મ	ધર્મ	૨૧ આચારસુત	આચારશ્રુત
૧૦ સમાહિ	સમાધિ	અણાચારસુત	અનાચારશ્રુત
૧૧ મગ્ગ	માર્ગ	અળાચારસુય	અનગારશ્રુત
૧૨ સમોસરણ	સમવસરણ	૨૨ અદ્દજ્જ	આર્દ્રકીય
૧૩ આહત્તહિય	યાથાતથ્ય	૨૩ ણાલંદજ્જ	નાલંદીય

૧. જુઓ આ ૧૪ અંથમાં પૃ ૧૨૧ ટિ ૧. “સત્ત મહજ્જયણા” — સ્થાનાંગસૂત્ર. “ગાઢા સોલસગમ્મી જેસિં અજ્જયણાણં તે હમે ગાઢાસોલસગા. મહન્તિ અજ્જયણાણિ અથવા મહંતિ ચ તાણિ અજ્જયણાણિ ચ મહજ્જયણાણિ.” — સૂત્રકૃતાંગચૂર્ણિ પૃ ૧૫.
૨. “દો ચેવ સુયક્ષંધા અજ્જયણાઈ ચ હંતિ તેવીસં । તેત્તિસુદેસણકાલા (તેત્તીસં ઉદેસા—પ્ર૦) આચારાઓ દુગુણમં ॥ ૨૨ ॥” — સૂત્રકૃતાંગનિર્ણુક્તિ. “દ્વાવત્ર શ્રુતસ્કન્ધો, ત્રયો ત્રિંશતિરધ્યયનાનિ, ત્રયસ્તિંશ-દુદેશનકાલાઃ । તે ચૈવં ભવન્તિ—પ્રથમાધ્યયને ચત્તારો દ્વિતીયે ત્રયસ્તૃતીયે ચત્તારઃ, एवं ચતુર્થ-પચ્ચમયોર્દ્ધો દ્વૌ, તથૈકાદશસ્વેકસરકેવેકાદશૈવેતિ પ્રથમશ્રુતસ્કન્ધે, તથા દ્વિતીયશ્રુતસ્કન્ધે સપ્તાધ્યય-નાનિ તેષાં સપ્તૈવોદેશનકાલાઃ, एवमेते सर्वेऽपि त्रयस्त्रिंशदिति । एतच्चाचाराज्ञाद् द्विगुणमङ्गम्, षट्त्रिंशत्पदसहस्रपरिमाणमित्यर्थः ।” — સૂત્રકૃતાંગવૃત્તિ શીલાચાર્યવિરચિત પૃ ૮. “સે જે અંગદ્વયાણે બિંદુ અંગે, દો સુયક્ષંધા, તેવીસં અજ્જયણા, તેત્તીસં ઉદેસણકાલા, તેત્તીસં સમુદેસ-કાલા, છત્તીસં પદસહસ્ત્રાણિ પરચરેણ” — નન્દીસૂત્ર । સમવાચાંગસૂત્ર ।
૩. પ્રારંભનાં ૧૬ અધ્યયનોનાં નામો સંબંધી વિવિધ પાઠો તથા તેમાં આવતા સ્વરૂપ પાઠો આદિ માટે જુઓ પૃ ૧૧૮ ટિ ૧૮, પૃ ૧૬ ટિ *, પૃ ૬૮ ટિ *, પૃ ૧૦૦ ટિ ૧, પૃ ૧૧૧

પરિમાણ—આચારાંગનું પરિમાણ ૧૮૦૦૦ પદ છે અને સૂત્રકૃતાંગનું પરિમાણ ૩૬૦૦૦ પદ છે આવી ઉદ્દેશ્ય શ્વેતાંબર તથા દ્વિગંબર બંને પરંપરાના ગ્રંથોમાં ધણે સ્થળે મળે છે.^૧ આ પ્રાચીન પદપરિમાણ છે.

સૂત્રકૃતાંગનિર્ણયિતમાં ભગવાન બદ્રબાહુસ્વામીએ કહ્યું છે કે આચારાંગથી સૂત્રકૃતાંગ બન્યું છે.^૨ નંદીસૂત્ર તથા સમવાયાંગસૂત્રમાં આચારાંગનું ૧૮૦૦૦ પદ પરિમાણ એ કે સામાન્ય રીતે જણાવેલું છે છતાં આચારાંગનિર્ણયિત, આચારાંગવૃત્તિ, નંદીચૂર્ણિ, નંદીવૃત્તિ, સમવાયાંગવૃત્તિમાં એ ૨૫૪ કરેલું છે કે ૧૮૦૦૦ પદપરિમાણ આચારાંગના પ્રથમ શ્રુતરકંધનું જ છે.^૩ એ દૃષ્ટિએ વિચારતાં સૂત્રકૃતાંગનું ૩૬૦૦૦ પદપરિમાણ આચારાંગના પ્રથમશ્રુતરકંધના પદપરિમાણથી જ બન્યું ગણવાનું છે.

કેટલાય સમયથી ૩૨ અક્ષરોનો એક શ્લોક એ ગણતરીથી ગ્રંથોના અંતે જે ગ્રંથાત્ર = શ્લોક-પ્રમાણ આપવામાં આવે છે, તે ગ્રંથાત્ર સૂત્રકૃતાંગની ધણી હસ્તલિખિત પ્રતિઓમાં ૨૧૦૦ શ્લોક જેટલું આપેલું છે (જુઓ પૃ. ૨૫૮ ટિ. ૩, ૬, ૯). આચારાંગના પ્રથમશ્રુતરકંધનું ગ્રંથાત્ર પાટણના સંઘનીના પાઠના બંધારની તાડપત્રીય પ્રતિમાં ૮૦૦ શ્લોક જેટલું જણાવેલું છે. (જુઓ આચારાંગસૂત્ર પૃ. ૪૧૮ પં. ૫.) અહીં એ યાદ રાખવાનું છે કે આચારાંગસૂત્રના પ્રથમશ્રુતરકંધનું સાતમું અધ્યયન મહાપરિણા કે જેના સાત ઉદ્દેશકો હતા તેનું શ્લોકપ્રમાણ તો આમાં આવતું પશ્ય નથી. એટલે વર્તમાનમાં ઉપલબ્ધ આચારાંગસૂત્રના પ્રથમશ્રુતરકંધથી વર્તમાનમાં ઉપલબ્ધ સૂત્રકૃતાંગ ભગભગ અઠીગણું થાય છે. સૂત્રોની રચના થયા પછી પસાર થયેલા દીર્ઘકાળમાં સૂત્રોના

ટિ. ૧. ૧૭ તથા ૨૧ થી ૨૩ આ અધ્યયનના નામ માટે જુઓ પૃ. ૧૨૧ ટિ. ૩, પૃ. ૨૧૭ ટિ. ૧, પૃ. ૨૨૩ ટિ. ૧, પૃ. ૨૩૪ ટિ. ૧

“તેવીસાણ સૂત્રગઢજ્ઞયણેહિં સૂત્રમ્ । તથા હમા ગાથા—‘પુંડરીય ૧ કિરિયાઠાણં ૨ આહારપરિણ ૩ પચ્ચલાણે ૪ ય । અણગાર ૫ અહ ૬ નાલંદ ૭ સોલસાઈ ૧૬ ચ તેવીસં ॥’—આવશ્યકચૂર્ણે: પ્રતિક્રમણાધ્યયને પૃ. ૧૪૩. “તેવીસાણ સૂત્રગઢજ્ઞયણેહિં ત્રયોવિંશતિભિઃ સૂત્રકૃતાધ્યયનૈઃ, કિથા પૂર્વવત્, તાનિ પુનરમૂનિ—‘પુંડરીય ૧ કિરિયાઠાણં ૨ આહારપરિણ ૩ પચ્ચલાણકિરિયા ૪ ય । અણગાર ૫ અહ ૬ નાલંદ ૭ સોલસાઈ ૧૬ ચ તેવીસં ૨૩ ॥’ ગાથા નિગદસિદ્ધેવ ।” —આવશ્યક-વૃત્તિ હારિભદ્રી પૃ. ૬૫૮. “તેવીસં સૂત્રગઢજ્ઞયણા પૃ. ૧૦ તં ૧ સમણ, ૨ વેતાલિણ, ૩ ઉવસગ-પરિણા, ૪ શ્રીપરિણા, ૫ નરયવિભત્તી, ૬ મહાવીરયુદ્ધે, ૭ કુશીલપરિમાસિણ, ૮ વીરિણ, ૯ ધમ્મે, ૧૦ સમાહી, ૧૧ મગ્ગે, ૧૨ સમોસરણે, ૧૩ આહતહિણ, ૧૪ મંથે, ૧૫ જમ્મિણ, ૧૬ ગાહા, ૧૭ પુંડરીણ, ૧૮ કિરિયાઠાણે, ૧૯ આહારપરિણા, ૨૦ અપચ્ચલાણકિરિયા, ૨૧ અણગારસુયં, ૨૨ અહ્મજ્ઞં, ૨૩ નાલંદહ્મજ્ઞં ।” —સમવાયાજ્ઞસૂત્ર ।

પ્રતિક્રમણગ્રંથત્રયી નામના પુસ્તકમાં તેવીસાણ સૂત્રગઢજ્ઞાણેસુ આ પાઠ ઉપર દ્વિગંબરાચાર્ય પ્રભા-ચન્દ્રનિરચિતવૃત્તિમાં સૂત્રકૃતાંગનાં ૨૩ અધ્યયનોનાં નામો સંસ્કૃતમાં આ પ્રમાણે આપેલાં છે— ૧ સમય, ૨ વૈતાલીય, ૩ ઉપસર્ગ, ૪ સ્ત્રીપરિણામ, ૫ નરક, ૬ વીરસ્તુતિ, ૭ કુશીલપરિમાણ, ૮ વીર્ય, ૯ ધર્મ, ૧૦ અગ્ર, ૧૧ માર્ગ, ૧૨ સમવસરણ, ૧૩ ત્રિકાલગ્રંથહિદ, ૧૪ આત્મા, ૧૫ તદિશ્વગાથા, ૧૬ પુંડરીક, ૧૭ ક્રિયાસ્થાન, ૨૮ આહારકપરિણામ, ૧૯ પ્રત્યાહ્યાન, ૨૦ અનગાર-ગુણકીર્તિ, ૨૧ શ્રુત, ૨૨ અર્થ, ૨૩ નાલન્દા ।

૧. જુઓ આ પ્રસ્તાવના પૃ. ૨ ટિ. ૪, પૃ. ૩ ટિ. ૨
૨. જુઓ આ પ્રસ્તાવના પૃ. ૩ ટિ. ૨
૩. જુઓ આચારાંગસૂત્રની પ્રસ્તાવના પૃ. ૧૬ ટિ. ૧, પૃ. ૩૧ ટિ. ૧

પદપરિભાષામાં જે કંઈ થોડો ધણો ઘટાડો અનેક કારણોથી થયો છે તથા આચારાંગસૂત્રનું મહાપરિણા અધ્યયન આજે મળતું પણ નથી એ બધાનો વિચાર કરતાં, આચારાંગસૂત્રથી સૂત્રકૃતાંગસૂત્રનું પદ-પ્રમાણ બમણું છે એમ જે કહ્યું છે તે આજે પણ બરાબર ઘટે છે.

રચયિતા—સૂત્રકૃતાંગસૂત્રના કર્તાના સંબંધમાં સૂત્રકૃતાંગનિર્ણયકૃતિમાં સામાન્ય રીતે ‘ગણધર’ શબ્દનો નિર્દેશ કરેલો છે,^૧ છતાં સુધર્માસ્વામીનું આયુષ્ય સૌથી વધારે હતું તેથી બધા ગણધરોએ નિર્વાણસમયે પોતાનો પરિવાર સુધર્માસ્વામીને સોંપ્યો હતો એટલે તેમની શિષ્યપરંપરાદ્વારા પ્રસ્તુત વાચના પ્રચલિત હોવાથી તથા સૂત્રકૃતાંગચરિત્રિ અને વૃત્તિમાં અનેક સ્થળે આવતા ‘સુધર્માસ્વામી (પોતાના શિષ્ય) જંબૂસ્વામીને કહી રહ્યા છે’ એવા ઉલ્લેખોથી સૂત્રકૃતાંગની પ્રસ્તુત વાચના પંચમ ગણધર ભગવાન સુધર્માસ્વામીની છે અને પરંપરાથી પણ એ જ પ્રસિદ્ધ છે.

વિષય—સૂત્રકૃતાંગના વિષયનો સામાન્ય રીતે ઉલ્લેખ વિવિધ ગ્રંથોમાં આ પ્રમાણે મળે છે—

સમવાયાંગસૂત્રમાં કહ્યું છે કે સૂત્રકૃતાંગમાં રવસમય, પરસમય, લોક, અલોક, જીવ, અજીવ, પુણ્ય, પાપ, આશ્રવ, સંવર, નિર્જરા, બંધ, મોક્ષ આ પદાર્થો સૂચિત કર્યા છે. કુસમયથી મોક્ષિત થયેલા અને સંદિગ્ધ બનેલા નવદીક્ષિત સાધુઓના મતિમાલિન્યને દૂર કરવા માટે ૧૮૦ ક્રિયાવાદી, ૮૪ અક્રિયાવાદી, ૬૭ અસ્તાનવાદી, ૩૨ વિનયવાદી આ રીતે ૩૬૩ અન્યદષ્ટિઓના મતનો બ્યૂહ

૧. “સોક્ષ્ણ જિણવરમતં ગણહારી કાઠ તક્ષઓવસમં । અજ્ઞવસણેણ કર્યં સુતમિણં તેણ સૂયગદં ॥ ૧૮ ॥ [સૂત્રકૃતાંગનિયુક્તિ] । શ્રુત્વા નિશ્ચય જિનવરાણાં તીર્થંકરણાં મતમ્ અભિપ્રાયં માતૃકાદિપદં ગણધરૈઃ ગૌતમાદિભિઃ, કૃત્વા પ્રનથરચને ક્ષયોપશમં,..... છુમાધ્યવસાયેન ચ સતા કૃતમિદં સૂત્રં તેન સૂત્રકૃતમિતિ” —સૂત્રકૃતાંગવૃત્તિ પૃ. ૬ । જુઓ આચારાંગસૂત્રનું પરિશિષ્ટ પૃ. ૪૦ ૧.

૨. “સે કિં તં સૂયગદે ? સૂયગદે જં સસમયા સૂઝંતિ પરસમયા સૂઝંતિ સસમયપરસમયા સૂઝંતિ જીવા સૂઝંતિ અજીવા સૂઝંતિ જીવાજીવા સૂઝંતિ લોગે સૂઝંતિ અલંગે સૂઝંતિ લોગાલોગે સૂઝંતિ । સૂયગદે જં જીવાજીવ-પુણ-પાવા-ડસસ-સંવર-નિજર-બંધ-મોક્સાવસાણા પયત્થા સૂઝંતિ, સમણાં અચિરકાલપવ્વથાણં કુસમયમોહ-મોહ-મહ-મોહિયાણં સંદેહજાય સહજબુદ્ધિ-પરિણામસંસદયાણં પાવકરમહલમદગુણવિસોહણત્થં આસીતસ્સ કિરિયાવાદિસતસ્સ, ચરારાસીએ અકિરિયાવાદિણં, સત્તટ્ટીએ અણ્ણાણિયવાદિણં, બત્તીસાએ વેણિયવાદિણં—તિણ્હં તેસટ્ટાણં અણ્ણદિટ્ઠિયસયાણં વૂહં કિચ્ચા સસમએ ઠાવિજ્ઞતિ । ણાણાદિટ્ઠંતવયણિસ્સારં સુટ્ટુ દ્વિસયંતા વિવિહવિત્થરાણુગમ-પરમસન્ભાવ-ગુણ-વિસિટ્ઠા મોક્ષપહોયારગા ઉદારા અણ્ણાણતમંધકારદુગ્ગેસુ દીવભૂતા સોવાણા ચેવ સિદ્ધિસુગઈઘરત્તમસ્સ ણિક્ખોભ—નિપ્પકંપા સુતત્થા ।”

“સે કિં તં સૂયગદે ? સૂયગદે જં લોએ સૂઝંજહ, અલોએ સૂઝંજહ, લોયાડલોએ સૂઝંજહ, જીવા સૂઝંતિ, અજીવા સૂઝંતિ, જીવા-ડજીવા સૂઝંતિ, સસમએ સૂઝંજહ, પરસમએ સૂઝંજહ, સસમય-પરસમએ સૂઝંજહ । સૂયગદે જં આસીતસ્સ કિરિયાવા-દિસયસ્સ, ચરારાસીએ અકિરિયાવાદીણં, સત્તટ્ટીએ અણ્ણાણિયવાદીણં, બત્તીસાએ વેણિયવાદીણં, તિણ્હં તેસટ્ટાણં પાવાદુયસયાણં વૂહં કિચ્ચા સસમએ ઠાવિજ્ઞહ ।”

“સૂદયદં ણામ અંગં સસમયં પરસમયં થીપરિણમં વલૈવ્યા-સ્ફુટત્વ-મદનાવેશ-વિધ્રમા-ડસ્કાલમસુલ-પુંસ્કામતાદિલ્લીલક્ષણં ચ પ્રરુપયતિ ।” —જયચવલ્લા પૃ. ૧૧૨ । ‘સૂદયદં ણામ અંગં છત્તીસપયસહસ્સેહિ ણાણવિણયપણ્ણાવણા-કપ્પાકપ્પ-છેદોવદ્ધાવળ-વવહારધમ્મકિરિયાઓ પરુવેહ સસમય-પરસમયસરૂવં ચ પરુવેહ’ —ધવલ્લા પૃ. ૧૦૦ । ‘સૂત્રકૃતે જ્ઞાનવિનયપ્રજ્ઞાપના-કલ્પ્યાકલ્પ-છેદોપસ્થાપના-બ્યવહારધર્મક્રિયાઃ પ્રરુપ્યન્તે ।’ —તત્ત્વાર્થરાજવાર્તિક ૧ । ૨૦ ।

(પ્રતિક્ષેપ) કરીને સ્વસિદ્ધાંતની સ્થાપના કરવામાં આવી છે. મોક્ષમાર્ગમાં ઉપકારક, અજ્ઞાન-અંધકારમાં દીપસમાન, મોક્ષમંદિરના સોપાનભૂત, નિક્ષોભ, નિઃપ્રકંપ સૂત્રાર્થો તેમાં છે.

નંદીસૂત્રમાં કહ્યું છે કે—સૂત્રકૃતાંગમાં લોક, અલોક, જીવ, અજીવ, સ્વસમય, પરસમયનું સૂચન—નિરૂપણ છે. ક્રિયાવાદી વગેરે ૩૬૩ અન્યમતોનો વ્યૂહ (નિરાસ) કરીને સ્વસમયની સ્થાપના કરેલી છે.

દિગંબરગ્રંથો પૈકી ધવલામાં કહ્યું છે કે સૂત્રકૃતાંગમાં જ્ઞાન-વિનયની પ્રજ્ઞાપના, કલ્પ, અકલ્પ, હેતુપસ્થાપના, બ્યવહારધર્મ તથા ક્રિયાઓની અને સ્વસમય તથા પરસમયની પ્રરૂપણા છે. તત્ત્વાર્થરાજવાર્તિકે, અંગપદ્ધતિ આદિ ગ્રંથોમાં પણ આને મળતો ઉલ્લેખ છે. જ્યધવલામાં કહ્યું છે કે સૂત્રકૃતાંગમાં સ્વસમય, પરસમય, સ્ત્રીપરિણામ, ક્લીબતા, અસ્કુટત્વ, મદનાવેશ, વિભ્રમ, આસ્થાલનસુખ, તથા પુસ્કામતાદિ સ્ત્રીસ્વભાવની પ્રરૂપણા છે.

સમવાયોગ આદિમાં વર્ણુવેલા વિષયો વર્તમાનમાં ઉપલબ્ધ સૂત્રકૃતાંગસૂત્રમાં સંક્ષેપ અથવા વિસ્તારથી બહુલતયા મળે છે. હવે ક્રમવાર અધ્યયનનો વિષય સંક્ષેપમાં જોઈએ.

પ્રથમ અધ્યયન—સૂત્રકૃતાંગના પ્રથમ અધ્યયનું નામ સ્વસમય છે. સમય એટલે સિદ્ધાંત. આમાં સ્વ-પર સિદ્ધાંતોની પ્રરૂપણા છે. આની પ્રથમ ગાથા નીચે પ્રમાણે છે—

બુક્ષિજ્ઞ તિટટ્ટિજ્ઞા બંધણં પરિજાણિયા । કિમાહુ બંધણં વીરે કિં વા જાણં તિટટ્ટૈ ॥ ૧ ॥

ભગવાન સુધર્માસ્વામીએ જંબૂસ્વામીને કહ્યું કે—“જીવે બંધનને તોડી નાખવું જોઈએ.” આ ઉપરથી જંબૂસ્વામીએ સુધર્માસ્વામીને પૂછ્યું કે “ભગવાન મહાવીરે બંધન કોને કહ્યું છે અને શું બાળીને બંધન તોડે?” આના ઉત્તરરૂપે સૂત્રકૃતાંગની પ્રારંભની ગાથાઓની રચના થયેલી છે.

પ્રથમ અધ્યયનના ચાર ઉદ્દેશ છે. તેમાં જે વિષય છે તેનું નિયુક્તિકારે આ રીતે વર્ણન કર્યું છે—

“પંચમહાભૂતવાદ, એકાત્મવાદ, તજજીવ-તજ્જીવીરવાદ, અકારકવાદ, આત્મભય (આત્મા જેમાં છટ્ટો છે એવો પંચમહાભૂત)વાદ, અક્ષવાદ, આટલા વિષયો પ્રથમ ઉદ્દેશકમાં છે. નિયતિવાદ, અજ્ઞાતવાદ, ચાર પ્રકારે બાંધેલું કર્મ ઉપચય પામતું નથી—ગાદ બનતું નથી આવો (બૌદ્ધોનો) વાદ, આટલા વિષયો બીજા ઉદ્દેશકમાં છે. આધારકર્મના સેવનથી ચતા દોષો, કૃતવાદ (જગત્કર્તૃત્વવાદ), પોતાના પંથમાં જ મોક્ષ છે એ રીતે ઉપરિચિત થયેલા વાદોઓ, આ ત્રીજા ઉદ્દેશકનો વિષય છે. ચોથા ઉદ્દેશકમાં પરવાદીઓની અસંયમી ગૃહસ્થોનાં કૃત્યો સાથે સરખામણી કરવામાં આવી છે.”

પ્રથમ ઉદ્દેશકના પ્રારંભના શ્લોકોમાં પરિગ્રહ તથા હિંસાથી દૂર રહેવાનો ઉપદેશ (સ્વસમય-સ્વમત) આપ્યો છે. તે પછી જુદા જુદા વાદોની પ્રરૂપણા શરૂ થાય છે—

૧. બૌદ્ધ ગ્રંથ યાલિત્રિપિટકાન્તર્ગત સુત્તપિટકના દીધનિકાયમાં (ભાગ ૧) બ્રહ્મબલસૂત્રમાં જુદા જુદા ૬૨ વાદોનું (તેના પુરસ્કર્તાના નામનિર્દેશ વિના) વર્ણન છે. અહીં વર્ણુવેલા વાદોની તેની સાથે તુલના કરતાં કવચિત્ કવચિત્ સમાનતા પણ જોવામાં આવે છે. પણ એ બ્રહ્મબલસૂત્ર ધણું મોટું હોવાથી અમે અહીં ટિપ્પણમાં તેનો સમાવેશ કર્યો નથી. તેમાંથી તથા બીજા બૌદ્ધ ગ્રંથોમાંથી જરૂર પુરતો કોઈ કોઈ ઉલ્લેખ ટિપ્પણમાં આપ્યો છે. પરંતુ તે પછી દીધનિકાયમાં (ભાગ ૧) આમણ્યકલસૂત્રમાં ૧ પૂરણ કરસપ, ૨ મહાપલિ ગોસાલ, ૩ અજિત કેસકંબલ, ૪ પદુધ કચ્ચાયન, ૫ નિગણ્ઠ નાટપુત (નિર્ગંથ જ્ઞાતપુત્ર—ભગવાન મહાવીર), ૬ સંજય બેલકુપુત આ છ પરતીર્થિકોના વાદોનું વર્ણન છે. સૂત્રકૃતાંગમાં વર્ણુવેલા કેટલાક વાદોની તે વર્ણન સાથે શબ્દ તથા અર્થથી તુલના કરવા માટે અહીં ત્રીજા પરિશિષ્ટમાં ટિપ્પણરૂપે સામજ્ઞફલસુત્ત ત્રિપિટકમાંથી ઉદ્ધૃત કરીને આપ્યું

“પૃથ્વી, અપ્, તેજ્સ, વાયુ અને આકાશ આ પાંચ મહાભૂતો છે. આ પાંચ મહાભૂતોમાંથી એક દેહી (દેહધારી-આત્મા) ઉત્પન્ન થાય છે. અને જ્યારે આ પાંચ મહાભૂતોનો વિનાશ થાય છે ત્યારે તે દેહીનો પણ વિનાશ થાય છે.” (સૂત્ર ૭, ૮). આ પંચમહાભૂતવાદ છે. આનું વિસ્તારથી વર્ણન ખીન્ન શ્રુતસ્કંધમાં (સૂ. ૧૫૪-૧૫૮) છે. આ મત આર્વાકોનો છે એમ વૃત્તિમાં કહ્યું છે. ૨

“એમ એક જ પૃથ્વીપિંડ નાનારૂપે જગતમાં દેખાય છે તે રીતે એક જ વિદ્વાન્ (વિદ્યુત્-વિજ્ઞા આત્મા) નાના રૂપે—ચેતનાચેતન જગત્ રૂપે દેખાય છે.” (સૂ. ૬) આ એકાત્મવાદનું સ્વરૂપ છે. આને મળતું વિશેષ વર્ણન ખીન્ન શ્રુતસ્કંધમાં (સૂ. ૮૩૩) પણ છે. વેદનો પુરુષવાદ તથા વેદાંતીઓનો અદ્વૈતવાદ-બ્રહ્મવાદ લગભગ આને મળતો છે.

“પ્રત્યેક શરીર અલગ અલગ આત્મા (જીવ) છે અને જે શરીર છે તે જ જીવ છે. એક ભવમાંથી ખીન્ન ભવમાં જનારો તે તે શરીરથી જુદો કોઈ પણ આત્મા નથી. પુણ્ય પણ નથી, પાપ પણ નથી, પરલોક પણ નથી. શરીરનો વિનાશ થાય ત્યારે આત્માનો પણ વિનાશ થઈ જાય છે” (સૂ. ૧૧, ૧૨) આનું તજજીવ-તજ્જરીરવાદનું માનવું છે. આનું વિસ્તૃત વર્ણન ખીન્ન શ્રુતસ્કંધમાં (સૂ. ૬૪૮-૬૫૨) પણ છે. બૌદ્ધોના પાંચ ત્રિપિટકમાં અન્નિત કેસકંબલનો જે મત આવે છે. તેમાં પણ આને મળતું વર્ણન જોવામાં આવે છે. ૪ જુઓ પારેશિષ્ટ ત્રીજું પૃ. ૩૫૭. ૨૫૫ પસંદિય સૂત્રમાં પણ વિસ્તારથી આ મતનું વર્ણન છે.

છે. નિર્ગ્રન્થજ્ઞાતપુત્ર ભગવાન મહાવીરના મતના વર્ણનમાં સ્પષ્ટ જોઈ શકાય છે કે તેમાં ધણી ભૂલો ભરેલી છે, એટલે આ છ વાદીઓના મતનું વર્ણન એતિહાસિક દૃષ્ટિએ સંપૂર્ણ આધારભૂત ન માની શકાય, ન કહી શકાય, તો પણ તુલના કરવા માટે તે ધણું ઉપયોગી યથે એમ ધારીને અહીં ત્રીજા પરિશિષ્ટમાં ટિપ્પણરૂપે આપેલું છે. જ્ઞાતિપુત્રોએ તે જોઈ લેવું. બૌદ્ધાર્ય વસુખન્ધુવિરચિત અભિધર્મકોશભાષ્યની યશોભિતવિરચિત સ્ફુટાર્થા બ્યાખ્યાનામાં તથા બોદ્ધગ્રંથ દિગ્વિવિદ્યાનમાં આ ધર્મનાયકોના સંસ્કૃત નામો આ પ્રમાણે આપેલાં છે—“આદિસાચ્ચેન ષટ્ શાસ્ત્રારો ગ્રહ્યન્તે, તથા—પૂરણકાશ્યપઃ, મસ્કરી ગોશાલીપુત્રઃ, સંજયો વૈરટીપુત્રઃ, અજિતઃ કેશકમ્બલઃ, કલ્કુદઃ કાત્યાયનઃ, નિર્ગ્રન્થો જ્ઞાતિપુત્ર ઇતિ” —સ્ફુટાર્થા પૃ. ૭૦૩, ૪. ૮૦. “તેન ચલુ સમયેન રાજગૃહે નગરે ષટ્ પૂર્ણાઘાઃ શાસ્ત્રારઃ.....પ્રતિવસન્તિ સ્મ, તથા—પૂર્ણઃ કાશ્યપઃ, મસ્કરી ગોશાલીપુત્રઃ, સંજયી વૈરટીપુત્રઃ, અજિતઃ કેશકમ્બલઃ, કલ્કુદઃ કાત્યાયનઃ, નિર્ગ્રન્થો જ્ઞાતિપુત્રઃ.” —દિગ્વિવિદ્યાન પૃ. ૮૧.

૨. તુલના—“ઇધ મિક્ત્વેવે એકઘો સમણો વા બ્રાહ્મણો વા એવંવાદી હોતિ એવંદિદ્ધિ—“યતો ચો, મો, અયં અત્તા રૂપી જાતુમહાભૂતિકો માતા-પેતિકસમ્ભવો કાયસ્સ મેદા ઉચ્છિજ્જતિ વિનસ્સતિ, ન હોતિ પરં મરણા, એવાવત્તા ચો, મો, અયં અત્તા સમ્મા સમુચ્છિજ્જો હોતી”તિ। ઇત્થેકે સતો સત્તસ્સ ઉચ્છેદં વિનાસં વિભવં પચ્ચપેન્તિ” —(પૃ. ૩૦) આ રીતે બૌદ્ધગ્રન્થ દીધનિકાચના બ્રહ્મભલસૂત્રમાં ઉચ્છેદવાદનું વર્ણન છે. એકંદરે આવા સાત ઉચ્છેદવાદનું ત્યાં વર્ણન છે.

૩. ચૂર્ણિમાં વિષ્ણુ પાઠ છે અને તેનો વિદ્વાન્ અથવા વિષ્ણુ અર્થ કરેલો છે.

૪. બોદ્ધગ્રંથ ઉદ્દાન સાથે તુલના—“એવં મે સુતં. એકં, સમયં ભગવા સાવત્થિયં વિહરતિ જેતવને અનાય-પિણ્ડિકસ્સ આરામે. તેન ચો પન સમયેન સમ્મહુલ્લ નાનાતિસ્થિયસમણબ્રાહ્મણપરિવ્વાજકા સાવત્થિયં પટિવસન્તિ નાનાદિટ્ઠિકા નાનાચન્તિકા નાનારુચિકા નાનાદિટ્ઠિનિસ્સરનિરસતા।... સઃ તેકે સમ્મજ-બ્રાહ્મણા એવંવાદિનો એવંદિટ્ઠિનો—“તં જીવં તં સરીરં, દ્વમેવ સચ્ચં મોદ્દમ્મજ્ઞં” તિ। સન્તિ પનેકે સમણબ્રાહ્મણા એવંવાદિનો એવંદિટ્ઠિનો—“અજ્ઞં જીવં અજ્ઞં સરીરં, દ્વમેવ સચ્ચં મોદ્દમ્મજ્ઞં” તિ।” —ઉદ્દાન (સુતપિટક) પૃ. ૧૪૨-૧૪૩।

“આત્મા કશું કરતો નથી તથા કરાવતો નથી.” (સૂ. ૧૩) આ અકારવાદ છે. આ મત સાંખ્યોનો છે. એમ ચૂર્ણિ તથા વૃત્તિમાં કહ્યું છે.^૧ અર્કર્તા નિર્ણુણો મોક્તા આત્મા સાંખ્ય-નિર્દર્શને આ સાંખ્યોની માન્યતા પ્રસિદ્ધ છે.

“પાંચ ભૂત ઉપરાંત છઠ્ઠો આત્મા પણ છે. આ આત્મા તથા લોક બંને શાશ્વત પદાર્થો છે.^૨ તેમનો વિનાશ પણ નથી અને ઉત્પત્તિ પણ નથી. સર્વે પદાર્થો સર્વથા નિયતિભાવને પામેલા છે” (સૂ. ૧૫, ૧૬) આ આત્મપદ્ધવાદ છે. આ મત સાંખ્યોનો તથા શૈવાધિકારીઓનો છે એમ વૃત્તિમાં કહ્યું છે.^૩ સાંખ્યદર્શનમાં ઉત્પત્તિ અને વિનાશને બદલે આવિર્ભાવ અને તિરોભાવને જ માનેલા છે.

નિર્ણુકિતકારે પ્રથમ ઉદ્દેશકના વિષયોનું વર્ણન કરતા આત્મપદ્ધવાદી પછી તરત અકલવાદીનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. મૂળ સૂત્રમાં આત્મપદ્ધવાદના નિરૂપણ પછી તરત જ^૪ બૌદ્ધોના મતનું નિરૂપણ છે—“કેટલાક વાદીઓ (બૌદ્ધો) ક્ષણિક પાંચ સ્કંધને^૫ માને છે. તે (બૌદ્ધો) શરીર અથવા પાંચભૂતોથી અન્ય કે અનન્ય તથા હેતુજન્ય કે અહેતુક (અનાદિ અનંત) આત્માને માનતા નથી.”^૬ બીજા કેટલાક (બૌદ્ધો) પૃથ્વી, અપ્, તેજસ્, વાયુ આ ચાર ધાતુઓ જ ૩૫ (૩૫સ્કંધ—શરીર

૧. નિર્ણુકિત જોતાં, ‘આત્મા કર્મનો કર્તા નથી’ એવો અકારવાદનો અર્થ લાગે છે.

૨. બૌદ્ધગ્રંથ ઉદ્ધાન સાથે તુલના—“સન્તિ પનેકે સમણબ્રાહ્મણા એવંદિટ્ઠિનો—સસ્સતો જત્તા ચ લોકો ચ, હિમ્મેવ સચ્ચં મોક્કમજ્જંતિ” —ઉદાન, પૃ. ૧૪૬.

૩. નિયતિમાત્ર એટલે નિત્યત્વ એવો અર્થ વૃત્તિમાં છે. ચૂર્ણિમાં નિયતિનો અર્થ પ્રધાન (પ્રકૃતિની સામ્યાવસ્થા) કરેલો છે.

૪. ‘આ અરક વગેરેનો મત છે’ એમ પ્રો. હર્મન યાકોબીનું માનવું છે.

This is the opinion expressed by ચરક and in the early law-books... શીલાંક ascribes it to the સાંખ્યા: and શૈવાધિકારિણ:—(The Sacred Books of the East, Vol. XLV, p. 237) આ પ્રમાણે સૂત્રકૃતાંગના અંગ્રેજી ભાષાંતરના ટિપ્પણમાં પ્રો. હર્મન યાકોબી (Prof. Herman Jacobi) એ જણાવ્યું છે.

૫. “સામ્પ્રતં બૌદ્ધમતં પૂર્વપક્ષયન્ નિર્ણુકિકારોપન્યસ્તમફલવાદાધિકારમાવિર્ભાવયજ્ઞાહ—પંચ સ્કંધે વચંતેગે.....” ૧૭ ॥” —સૂત્રકૃતાન્કવૃત્તિ ૨૫. “ઉક્તા અકારકવાદિન:। હિદાપિ આચ્છદ્ધા—ડફલવાદિ તિ—સંતિ પંચ મહાભૂતા.....” ૧૫-૧૮ ॥” —સૂત્રકૃતાન્કચૂર્ણિ પૃ. ૨૮.

૬. ૧ ૩૫સ્કંધ, ૨ વેદનાસ્કંધ, ૩ વિજ્ઞાનસ્કંધ, ૪ સંજ્ઞાસ્કંધ, ૫ સંસ્કારસ્કંધ

૭. અહીં વર્ણવેલી વાત બૌદ્ધગ્રંથોમાં નીચે પ્રમાણે છે—

“પદ્ધ સન્ધા—રૂપક્ષન્ધો વેદનાક્ષન્ધો સજ્ઞાક્ષન્ધો સંજ્ઞારક્ષન્ધો વિજ્ઞાણક્ષન્ધો તિ. તત્થ યં કિંચિ સીતાદિહિ રૂપ્પનલક્ષણં ધમ્મજાતં સબ્બં તં એકતો કત્વા રૂપક્ષન્ધો તિ વેદિત્ત્વં. તદેતં રૂપ્પનલક્ષણેન એકવિધં પિ ભૂતોપાદાયમેદતો દુવિધં. તત્થ ભૂતરૂપં ચતુરવિધં—પથવીધાતુ, આપો-ધાતુ, તેજોધાતુ, વાયોધાતુ તિ” —વિસુદ્ધિમગ્ગ સન્ધનિદેસ પૃ. ૩૦૯. “પુન ચ પરં, ભિક્ષવે, ભિક્ષુ હમમેવ કાચં યથાઠિતં યથાપણિહિતં ધાતુસો પચ્ચેવેક્કતિ—‘અત્થિ હમસિંમ કાચે પથવીધાતુ આપોધાતુ તેજોધાતુ વાયુધાતુ’ તિ” —વીઘનિકાય (ભાગ ૨) મહાસતિપટ્ટાનસુત્ત પૃ. ૨૧૯.

“ઉક્તં ચ સૂત્રાન્તરે—‘યે કેચિદ્ ભિક્ષવ: શ્રમણા વા બ્રાહ્મણા વા આત્મેતિ સમનુપદયન્ત: સમનુપદયન્તિ સર્વે તે હમાનેવ પદ્ધોપાદાનસ્કન્ધાન્’ इति। तस्मात् सर्व एव अनात्मन्यात्म-ग्राह:” —અભિધર્મકોશમાખ્ય, અટમ કોશસ્થાન, પુદ્ગલવિનિશ્ચય પૃ. ૧૨૦૪.

અથવા આત્મા) છે, એમ કહે છે.” (સૂ. ૧૭, ૧૮) વૃત્તિકાર? જણાવે છે કે “ક્ષણિકવાદમાં ક્રિયાક્ષણે કર્તાનો નાશ થઈ જવાથી ક્રિયાના ફળ સાથે કર્તાને સંબંધ થતો નથી માટે આ અફલવાદી છે અથવા પૂર્વે જણાવેલા સર્વે વાદીઓ અફલવાદી છે.” ચૂર્ણિ તથા વૃત્તિમાં જણાવ્યા પ્રમાણે? પંચમહાભૂતવાદી વગેરે સર્વ વાદીઓ અફલવાદી શી રીતે છે તેનું સ્પષ્ટીકરણ અગારમાવસંતા વિ આ ૧૯ મી ગાથાથી શરૂ થાય છે.

બીજા ઉદ્દેશકમાં પ્રારંભમાં જણાવ્યું છે કે “કેટલાકનું એમ કહેવું છે કે—જીવો અલગ અલગ છે, સુખ-દુઃખને અનુભવે છે, તથા સ્થાનથી લુપ્ત થાય છે—એક સ્થાનથી અવાવિત થઈને બીજા સ્થાને જાય છે. સુખ કે દુઃખ સ્વકૃત નથી, પરકૃત તો હોય જ ક્યાંથી? (અર્થાત્ પરકૃત પણ નથી). સ્વકૃત પણ નહીં અને પરકૃત પણ નહીં એવા સુખ-દુઃખને અલગ અલગ જીવો અનુભવે છે તે સંગતિક છે (નિયતિકૃત છે). અર્થાત્ જે કાળે જે બનવાનું હોય તે કાળે તે બન્યા કરે છે.” (સૂ. ૨૮-૨૯) આ નિયતિવાદનું સ્વરૂપ છે.^૪ ચૂર્ણિ તથા વૃત્તિમાં અહીં સંગતિનો અર્થ નિયતિ કરેલો છે. આ નિયતિવાદનું વિશેષ વર્ણન બીજા શ્રુતસ્કંધમાં (સૂ. ૬૬૩-૬૬૫) છે. ત્યાં તો નિયતિ અને સંગતિ બંને શબ્દોનો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ જુદે જુદે સ્થળે છે. બૌદ્ધોના દીધનિકાયામાં (પૃ. ૪૭) બ્યાં મહાપલિગરેસાલના મતનું વર્ણન છે ત્યાં સંભવે જીવા અવસા અવલા અવિરિયા નિયતિસદ્ગતિમાવપરિણતા એવો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ છે. જુઓ પરિશિષ્ટ ત્રીજું પૃ. ૩૫૬.

સૂ. ૨૮ થી ૪૦ સુધી નિયતિવાદ સંબંધી વિચારણા છે, અને તે પછી સૂ. ૪૧ થી ૫૦ સુધી અજ્ઞાનવાદની ચર્ચા છે. આ ચૂર્ણિનો^૫ અભિપ્રાય છે. વૃત્તિ પ્રમાણે^૬ સૂ. ૩૩ થી ૫૦ સુધી અજ્ઞાનવાદની ચર્ચા છે.

૧. “અફલવાદિત્વં ચૈતેષાં ક્રિયાક્ષણ એવ કર્તુઃ સર્વોત્તમા નષ્ટત્વાત્ ક્રિયાફલેન સમ્બન્ધાભાવાદવસેયમ્ । સર્વે એવ વા પૂર્વવાદિનોઽફલવાદિનો દ્રષ્ટવ્યાઃ, કૈશ્વિદાત્મનો નિત્યસ્યાવિકારિણોઽભ્યુપગતત્વાત્ કૈશ્વિત્ આત્મન એવાનભ્યુપગમાદિતિ” —પૃ. ૨૬ ।
૨. “કેચિદ્ ભ્રુવતે—ચત્તારિ ધાતુણો રૂઘં । એતેસિં ઉત્તરં ણિજ્જુતીએ ॥ ૧૮ ॥ પંચમહાભૂતવાદિણો આરબ્ધ કથં અફલવાતિ તિ તાવ મળ્લપિ—અગારમાવસંતા વિ..... ॥ ૧૯ ॥” —સૂત્રકૃતાજ્ઞચૂર્ણિ પૃ. ૨૯ । “સામ્પ્રતં પદ્મભૂતા-ઽઽત્માદૈત-તજીવતચ્છરીરા-ઽઽકારકા-ઽઽત્મપદ્મ-ક્ષણિકપદ્મસ્વન્ધ-વાદિનામફલવાદિત્વં વત્તુકામઃ સૂત્રકારસ્તેષાં સ્વદર્શનફલાભ્યુપગમં દર્શયિતુમાહ—અગારમાવસંતા વિ..... ॥ ૧૯ ॥ હવાનીં તેષામેવાફલવાદિત્વાવિષ્કરણાયાહ—તે ણાવિ સંધિં ણન્ના ણં..... ॥ ૨૦-૨૫ ॥” —સૂત્રકૃતાજ્ઞવૃત્તિ પૃ. ૨૮ ॥
૩. અહીં સૂ. ૨૬ માં સંગતિયં તે તદ્વા તેસિં એવો પાઠ છે, બીજા શ્રુતસ્કંધમાં સૂ. ૬૬૫ માં તે એવં સંગદ્યંતિ, ઉવેહાએ ણો એયં વિપ્પલ્લિવેદેતિ—એવી પાઠયોજના વૃત્તિને આધારે અમે આપેલી છે (જુઓ પૃ. ૧૩૮ પં. ૧૧ તથા ૨૦). પરંતુ પૂર્વાપર વિચારતાં તે એવં સંગદ્યંતિ ઉવેહાએ ણો એયં વિપ્પલ્લિવેદેતિ એવી પાઠયોજના વધારે સારી જણાય છે.
૪. મૂળમાં કે વૃત્તિમાં નિયતિવાદના પુરસ્કર્તાનો કોઈ નામનિર્દેશ નથી, પરંતુ નિયતિવાદનો પુરસ્કર્તા ગોશાલક હતો અને તે આજીવક સંપ્રદાયનો અગ્રેસર હતો આ વાત પ્રસિદ્ધ છે. સૂ. ૭૯૩ માં પણ ચૂર્ણિ તથા વૃત્તિમાં કરેલા સ્પષ્ટીકરણ પ્રમાણે ગોશાલકમતનો ઉલ્લેખ છે. સૂ. ૧૭૧ માં આજીવક શબ્દ છે, પણ ત્યાં તે બુદ્ધા જ અર્થમાં છે. (આજીવિકામદના અર્થમાં છે).
૫. “નિયતિવાદો ગતો । હવાણિ અળ્લાણિયવાદિદરિસણં અળ્લાણે વા વતો કમ્મોવચ્ચો ણ ભવતિ તત્તપ્રતિષેધાર્થમપદિસ્યતે—માહુણા સમણા....” પૃ. ૩૪ ।
૬. “ગતા નિયતિવાદિનઃ । સામ્પ્રતમજ્ઞાનિમતં વૃષયિતું દિધાન્તમાહ—જવિણો મિગા... ॥” —પૃ. ૩૨ ।

‘કેટલાક શ્રમણ તથા બ્રાહ્મણો પોતાના જ જ્ઞાનની વાત કરે છે (અર્થાત્ અમે જ સાચું જાણીએ છીએ), અમારા સિવાય બીજા કશું જ જાણતા નથી’ આનું વર્ણન સૂ. ૪૧ માં છે. ચૂર્ણિકાર તથા વૃત્તિકાર બંનેના મતે આ અજ્ઞાનવાદીઓનો મત છે. સૂ. ૫૩૬ માં પણ અજ્ઞાનવાદનો ઉલ્લેખ છે. બૌદ્ધગ્રંથ દીધનિકાયના બ્રહ્મગલસૂત્રમાં (૫૦ ૨૩-૨૬) જે અમરાવિક્ષેપવાદનું વર્ણન છે તે પણ અજ્ઞાનવાદને મળતો વાદ જણાય છે.

નિર્ચુકિતકારે અજ્ઞાનવાદી પછી, અને ચતુર્વિધકર્મચય ન માનનાર વાદની વચ્ચે જ્ઞાનવાદીઓનો મત જણાવ્યો છે. પણ ચૂર્ણિકે વૃત્તિમાં ‘આ ગાથામાં જ્ઞાનવાદીનો મત છે’ એમ કોઈ પણ સ્થળે સ્પષ્ટતા કરી નથી. અજ્ઞાનવાદ પછી તરત જ ચતુર્વિધ કર્મચય ન માનનાર બૌદ્ધમતનું જ વર્ણન કર્યું છે. આની સંગતિ કરવી હોય તો ‘અજ્ઞાનવાદીનું જે ખંડન કરવામાં આવ્યું છે તે જ જ્ઞાનવાદનું સ્વરૂપ છે’ એ રીતે લઈ શકાય. અથવા બીજી કોઈ રીતે આની સંગતિ વિચારવી જોઈએ. જ્ઞાનવાદથી ઉપલક્ષિયું જ્ઞાન કે અહંકારઅસ્તજ્ઞાન વિવક્ષિત હોય તો આ ગાથાઓમાં આવા જ્ઞાનની પણ ઘણી ચર્ચા છે.^૧

નિર્ચુકિતકારે કહ્યું છે કે—“આ પછી ‘ચાર પ્રકારનું કર્મ ઉપચય પામતું નથી (ત્રીવ વિપાક આપનારું બનતું નથી)’ આવા બૌદ્ધમતની ચર્ચા છે. આ ચાર પ્રકારે વૃત્તિમાં (૫૦ ૧૧-૧૨, ૩૮) આ રીતે વર્ણવ્યા છે—૧ અવિજ્ઞોપચિત કર્મ—અજાણતાં કરેલું હિંસાદિ કર્મ, ૨ પરિજ્ઞોપચિત કર્મ—કેવળ મનદ્વારા જ ચિંતવેલું હિંસાદિ કર્મ, ૩ ધર્માપથ કર્મ—માર્ગમાં જતાં આવતાં અનભિસંધિથી થયેલું હિંસાદિ કર્મ, ૪ સ્વપ્નાન્તિક કર્મ—સ્વપ્નમાં થયેલું હિંસાદિ કર્મ. સૂત્રકૃતાંગ મૂળમાં જણાવ્યું છે કે “હવે બીજું ક્રિયાવાદીનું દર્શન છે. કર્મચિંતાથી ખરેખર નષ્ટ થયેલા દૂર ગયેલા (કર્મબંધના રહસ્યના જ્ઞાનથી રહિત) માણસોનું આ દર્શન છે અને તેથી જ તે ખરેખર સંસારને વધારનારું છે. એ લોકો એમ માને છે કે મારવાનો સંકલ્પ હોય છતાં શરીરથી જે મારવામાં ન આવે તો અથવા અજાણતાં (કાયવ્યાપારમાત્રથી) હિંસા થઈ જાય તો પાપકર્મનો સ્પર્શ તો થાય છે—(અવ્યક્તરૂપે તેનો) અનુભવ તો થાય છે, પરંતુ તે અવ્યક્ત પાપ છે. (એટલે

૧. સૂત્રકૃતાંગના ગુજરાતીમાં અનુવાદક ગોપાળદાસ જીવાભાઈ પટેલનો અભિપ્રાય એવો છે કે—સૂ. ૩૩-૪૦ માં અજ્ઞાનવાદની ચર્ચા છે અને સૂ. ૪૧-૫૦ માં જ્ઞાનવાદી—ખરો વાદ પોપટની જેમ બોલી જાણનારા—સમજણ વિનાના લોકોની ચર્ચા છે. બુદ્ધો મહાવીરસ્વામીનો સંયમધર્મ, ૫૦ ૧૪ ટિ. ૧.

૨. ચૂર્ણિકા પાઠમાં (૫૦ ૩૭) અવિજ્ઞાનોચિત્ત, ર્થ્યાપથ તથા સ્વપ્નાન્તિક ત્રણનો શબ્દથી ઉલ્લેખ છે. સંભવ છે કે પરિજ્ઞોપચિત શબ્દ પાઠમાંથી પડી ગયો હોય. તે પછી જાણે કાણજ્ઞાનઝટ્ટિ એ ગાથાની વ્યાખ્યામાં ચૂર્ણિકારે આ બધા ચારે ય ભેદોનો ભાવાર્થ આપેલો છે. અને ચતુરો શબ્દનો પણ પ્રયોગ કરેલો છે.

૩. અહીં ચૂર્ણિકે તથા વૃત્તિમાં ક્રિયાવાદિદર્શન તરીકે બૌદ્ધદર્શનને સ્પષ્ટરીતે જણાવ્યું છે. ચૂર્ણિકામાં કર્મવાદિદર્શન એવો પર્યાય આપ્યો છે. વૃત્તિમાં, ચૈત્યકર્મ આદિ ક્રિયાઓ મોક્ષનું મુખ્ય અંગ છે એમ માનનારાઓનું દર્શન એવો અર્થ ક્યો છે. ૧૨ માં સમવસરણ અધ્યયનમાં ન્યાં ક્રિયાવાદ, અક્રિયાવાદ, અજ્ઞાનવાદ અને વિનયવાદનું નિરૂપણ છે ત્યાં સૂ. ૫૩૫ની ચૂર્ણિકા તથા વૃત્તિમાં બોદ્ધોને અક્રિયાવાદીમાં ગણાવ્યા છે તે અપેક્ષાભેદથી સમજાવેલું. યુદ્ધને અક્રિયાવાદી કહેવામાં આવતા હતા આવો ઉલ્લેખ બોદ્ધોના જ ગ્રંથમાં અંશુતરનિકાયના ત્રીજા ભાગમાં અઢકનિપાતમાં સીહસુત્તમાં (૫. ૨૬૩) તથા વિનયપિટકના મહાવગ્ગપાલિમાં સીહસેનાપતિવત્થુમાં (૫. ૨૪૩) પણ છે.

તેનાથી સ્પષ્ટ વિપાકનો અનુભવ થતો નથી.)^૧ ૧ મનના પ્રણિધાનપૂર્વક સ્વયં હિંસા કરવાથી, ૨ હિંસા કરવા માટે બીજાને મોકલવાથી, તથા ૩ હિંસામાં માનસિક અનુભવિ આપવાથી એમ ત્રણ કારણોથી પાપકર્મ બંધાય છે. ભાવપિશુદ્ધિથી નિર્વાણની પ્રાપ્તિ થાય છે. અસંયમી ગૃહસ્થ^૨ પુત્રની હિંસા કરીને પણ બોજન તૈયાર કરે અને એ બોજન ભિક્ષુ ખાય તો પણ તે ભિક્ષુને કર્મનો-પાપનો લેપ લાગતો નથી. મનથી જે દ્વેષ કરે છે તેમનું ચિત્ત કુશલ હોતું નથી—અનવધ હોતું નથી. તે સંવર આચરતા નથી” (સૂ. ૫૧-૫૬) આને મળતી માંસાહારનિર્દોષતાસંબંધી કેટલીક બૌદ્ધદર્શનની વાતો સૂ. ૮૧૨-૮૧૬ માં તથા સૂ. ૮૨૩-૮૨૪ માં પણ છે.

૧. કર્મના બંધમાં મુખ્ય કારણ મન છે આ વાતનો ઉલ્લેખ મનોપુલ્વંગમા ધમ્મા (ધમ્મપદ ૧૧૧) વગેરે ઘણા બૌદ્ધ ગ્રંથોમાં છે. જુઓ પરિશિષ્ટ ત્રીજું, પૃ. ૩૬૦માં મન્થિરમનિકાય (ભાગ ૨) ઉપાલિસુત.
૨. પુત્રે પિતા સમારંભ આહારદ્વમસંજઞ્. મુંજમાણો વિ મેધાવી કમ્મુણા નોવલિપ્પતિ ॥ આવો પાઠ માનીને આ અર્થ ચૂંછિમાં આપેલો છે. વૃત્તિમાં પુત્રે પિતા સમારંભ એવો પાઠ માનીને ‘અસંયમી પિતા’ પણ તથાવિધ આપતિઠાળમાં આહારને માટે પુત્રને મારીને ખાય તો તે પિતાને તથા તેવો આહાર લેનાર સંયમી ભિક્ષુને બંનેને પાપનો લેપ લાગતો નથી’ એવો અર્થ આપેલો છે. ચૂંછિ તથા વૃત્તિમાં આ વાત આ રીતે જણાવી છે—

“પુત્રમપિ તાવત્ સમારંભ્ય, સમારંભો નામ વિક્કીય મારયિત્વા તન્માસેન વા દ્રવ્યેણ વા, કિમંય [પુ]નરપુત્રં શૂકરં વા છાગલં વા, આહારાર્થં કુર્યાદ્ ભક્તં મિક્ખલૂણં, અસ્સંજતો નામ મિક્ખલૂણ્યતિ-રિક્તઃ, સ પુનરપાસકોડ્ઠ્યો વા, તં ચ મિક્ખુઃ ત્રિકોટિશુદ્ધં મુજ્ઞાનોડપિ મેધાવી કમ્મુણા નોવલિપ્પતે” —સૂત્રકૃતાજ્ઞચૂર્ણિ પૃ. ૩૮. “પુત્રે પિતા इत्यादि । पुत्रमपत्यं पिता जनकः समारंभ्य व्यापाय आहारार्थं कस्याच्चित् तथाविधायामापदि तदुद्धरणार्थमरक्तद्विष्टः असंयतो गृहस्थः तत्पिशितं मुज्जानोऽपि, चशब्दस्य अपिशब्दार्थत्वादिति, तथा मेधाव्यपि संयतोऽपीत्यर्थः; तदेवं गृहस्थो मिक्षुर्वा शुद्धाशयः पिशिताशयपि कर्मणा पापेन नोपलिप्यते नाश्लिष्यते” —સૂત્રકૃતાજ્ઞવૃત્તિ શીલાચાર્યવિરચિતા પૃ. ૩૯.

સરખાવો—બૌદ્ધગ્રંથ પાલિત્રિપિટકાન્તર્ગત સુત્તપિટકના પુદ્ગલનિકાયના જાતકપાલિમાં ૨૪૬ માં બાલોવાદ જાતકમાં (પૃ. ૬૪) આ જાતનું પુદ્ગલ પોતાનું વચન બેવામાં આવે છે—

“પુત્ર-દારં પિ ચે હન્ત્વા, દેતિ દાનં અસન્જતો ।

મુજ્જમાનો પિ સપ્પન્જો, ન પાપમુપલિપ્પતી ॥ તિ”

(બીજા માંસની વાત જવા દો) કોઈ અસંયમી અનુચ્છ પોતાના પુત્ર તથા સ્ત્રીને મારીને માંસનું દાન કરે અને પ્રજાવાન (સંયમી) તે માંસનું ભક્ષણ કરે તો પણ તેને પાપ લાગતું નથી.”

૫૦ બેચરદાસ છવરાજ દોશી જૈન સાહિત્ય કા વૃહદ્ ઇતિહાસ ભાગ ૧ માં અંગ આગમનો વિસ્તારથી પરિચય આપતાં સૂત્રકૃતાંગના પરિચયમાં (પૃ. ૧૩૧-૧૩૭) એક સંભાવના કરતાં એમ જણાવે છે કે—

બૌદ્ધ પરંપરા મેં એક કથા એવી પ્રચલિત છે કે ખુદ બુદ્ધ ને ‘શૂકરમદ્ધ’ અર્થાત્ સૂર કા માંસ ચાખ્યા થા....(સૂત્રકૃતાંગ કી) ગાથા કે પ્રારંભ મેં જો ‘પુત્ર’ પાઠ છે વહ કિસી કારણ સે વિકૃત હુઆ માલુમ પડતા છે. મેરી દૃષ્ટિ સે યહાં ‘પોત્તિ’ પાઠ હોના ચાહિયે. અમરકોશ તથા અભિધાન-ચિન્તામણિ મેં પોત્રી (પ્રાકૃત પોત્તિ) શબ્દ શૂકર કે પર્યાય કે રૂપ મેં સુપ્રસિદ્ધ છે. અથવા સંસ્કૃત પોત્ર (પ્રાકૃત પુત્ર) શબ્દ શૂકર કે મુખ કા સૂચક માના ગયા છે. યદિ એસા સમજા જાય કે ઇસી અર્થવાલા ‘પુત્ર’ શબ્દ ઇસ ગાથા મેં પ્રયુક્ત હુઆ છે તો મી શૂકર કા અર્થ સંગત હો જાતા છે.

ત્રીજા ઉદ્દેશકમાં પ્રારંભમાં આધારમાં આધારના દોષો જણાવીને કૃતવાદ—આ જગત કોણે રચેલું છે તે વિષે અનેક વિચારો સૂ. ૧૪-૧૭ માં વર્ણવ્યા છે. કેટલાક કહે છે કે આ લોકના કર્તા દેવો છે, કેટલાક કહે છે કે બ્રહ્મા કર્તા છે, કેટલાક કહે છે કે ઈશ્વર કર્તા છે, કેટલાક કહે છે કે પ્રજાન (સાંખ્યદર્શનપ્રસિદ્ધ પ્રકૃતિની સામ્યાવસ્થા) માંથી જગતની ઉત્પત્તિ થઈ છે. કેટલાક કહે છે કે સ્વયંભૂ આ જગતના કર્તા છે. કેટલાક કહે છે કે મારે (યમ રાજાએ) માયા કરી છે તેથી આ જગત અશાશ્વત છે. કેટલાક કહે છે કે ઇગ્નિમાંથી જગત ઉત્પન્ન થયું છે (પહેલાં બ્રહ્માએ પાણીમાં ઇંડું—બ્રહ્માંડ સર્જ્યું, તેમાંથી આ જગતની ઉત્પત્તિ થઈ છે). સૂ. ૭૦ માં શુદ્ધ નિષ્પાપ આત્મા પણ ક્રીડા તથા દ્રેષ્થી સંસારમાં અવતરે છે આ અવતારવાદનું વર્ણન છે. સૂ. ૧૫૯-૧૬૨ માં ઇશ્વરવાદનું વિસ્તારથી વર્ણન છે. ‘આ બધા જગતકર્તૃત્વવિષયક વાદો મિથ્યા છે. જગત તો ખરેખર અનાદિ અનંત છે’ આ વાત સૂ. ૧૮ માં કહી છે.

બધા વાદોના દોષો ત્રણેય ઉદ્દેશકમાં ભિન્ન ભિન્ન સ્થળે બતાવ્યા છે.

ચોથા ઉદ્દેશકમાં વિસ્તારથી સંયમધર્મનો ઉપદેશ આપેલો છે. સૂ. ૮૫ માં કહ્યું છે કે (તસ કે સ્થાવર) કોઈ પણ જીવની હિંસા ન કરવી એ જ જ્ઞાનનો સાર છે. અહિંસા દ્વારા આ સમતા સાધવાની છે. ‘મુનિએ સતત સંયમી થઈને જગતે રાખીને ઉત્કર્ષ, જ્વલન, નૂન તથા મધ્યસ્થને (અર્થાત્ માન, ક્રોધ, માયા તથા લોભને) ત્યજવા. પાંચ સમિતિ તથા (અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, અભય તથા અપરિગ્રહ આ) પાંચ સંવરથી યુક્ત બનીને, ગૃહસ્થોમાં બંધાયા સિવાય મુનિએ મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય ત્યાં સુધી સંયમમાર્ગમાં વિચરવું જોઈએ’ આ રીતે આ ઉદ્દેશકના અંતમાં સુધર્માસ્વામીએ ઉપદેશ આપ્યો છે.

આ અધ્યયનમાં ઘણા ઘણા વાદોનું નિષ્પણ્ણ હોવાથી તેનું સમય નામ બરાબર સાર્થક છે.

બીજું અધ્યયન—આનું નામ વેદાભિય છે. નિર્યુક્તિમાં આના બે અર્થ જણાવ્યા છે—
વૈદારિક અને વૈતાલીય. કર્મના વિદારણનો—વિનાશનો આમાં ઉપદેશ આપ્યો છે માટે આ

અતઃ ઇસ ‘પુત્ર’ પાઠ કો વિકૃત કરને કી જરૂરત નહીં રહતી । સંશોધક મહાતુભાવ ઇસ વિષય મેં જરૂર વિચાર કરેં । ઇસી પ્રકાર ઉક્ત ગાથા મેં પ્રયુક્ત મેહાવી અથવા મેધાવી શબ્દ ભગવાન બુદ્ધ કા સૂચક હૈ । ઇસ દ્રષ્ટિ સે યહ માનના ઉપયુક્ત પ્રતીત હોતા હૈ કિ ઉક્ત ગાથા મેં કર્મબન્ધ કી ચર્ચા કરતે હુએ બુદ્ધ કે શુકર-માંસમક્ષણ કા ઉલ્લેખ કિયા ગયા હૈ । મેરી પ્રકૃષ્ણા કહાં તક સત્ય હૈ, ઇસ કા નિર્ણય ગવેષણાશીલ વિદ્વજ્ઞાન હી કરેંગે ।

અમને લાગે છે કે આવી કોઈ જ કલ્પના કરવાની અહીં કશી જ જરૂર નથી. બૌદ્ધગ્રંથ ઉદ્દાનમાં શ્લોકસુતમાં (૫૦ ૧૬૪-૧૬૫) જુદે કરેલા ‘સુકરમદ્વ’લક્ષણ (શુકરમાંસલક્ષણ)ની વાત જરૂર આવે છે. અમરકોષમાં વરાહઃ સૂકરો વૃષ્ટિઃ કોલઃ પોત્રી કિરિઃ કિટિઃ ॥ (કાંડ ૨, સિંહાદિવર્ગ) મુલાગ્રે ક્રોડ-હલયોઃ પોત્રં, ગોત્રં તુ નામ્નિ ચ ॥ (કાંડ ૩, નાનાર્થવર્ગ) તથા અભિધાનચિન્તામણિમાં વરાહઃ ક્રોડ-પોત્રિણૌ (કાંડ ૩, શ્લોક ૧૮૦) એવો પોત્રિર અને પોત્ર શબ્દનો અર્થ પણ મળે છે, પરંતુ આને સૂત્રકૃતાંગની પ્રસ્તુત ગાથા સાથે કશો સંબંધ નથી. ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે શબ્દ અને ભાવ બંનેથી બાલોવાદ બતાવેલી ગાથા સાથે સૂત્રકૃતાંગની ગાથાનું સમાનપણ્ણ સ્પષ્ટ જોઈ શકાય છે. બૌદ્ધગ્રંથ સંયુતનિકાયમાં પુત્રમંસસુતમાં (૫૦ ૮૪) પણ આ વાતનું સમર્થન જોવા મળે છે. જુઓ પરિશિષ્ટ ત્રીજું, ૫૦ ૩૬૧.

૧. આ ભિન્ન ભિન્ન વાદો પુરાણ આદિ વૈદિક ગ્રંથોમાં ભિન્ન, ભિન્ન રીતે જોવા મળે છે.

૨. જુઓ ૫૦ ૧૬ ટિં ૦ *.

વેચાલિય છે.^૧ વૈતાલીય વૃત્ત(હંદ)માં^૨ આની રચના કરેલી છે તેથી પણ આ વેચાલિય છે.^૩ નિર્ચુકિતમાં^૪ જણાવ્યું છે કે અષ્ટાપદપર્વત ઉપર અષ્ટકદેવ ભગવાને અઠાણું પુત્રોને જે ઉપદેશ આપ્યો હતો કે જેથી પ્રતિબોધ પામીને તે બધાએ પ્રભુ પાસે પ્રવ્રજ્યા અંગીકાર કરી હતી તે ઉપદેશ આ અધ્યયનમાં સંગૃહીત કરાયેલો છે. આ અધ્યયનમાં પિતાનો પુત્રોને ઉદ્દેશીને વૈરાગ્યમય અતિ અદ્ભુત ઉપદેશ આપણને સાંભળવા મળે છે.^૫

આ અધ્યયનમાં ત્રણ ઉદ્દેશકો છે. નિર્ચુકિતમાં જણાવ્યું છે^૬ કે પહેલા ઉદ્દેશકમાં સંબોધ (ધર્મેના સાચા જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ.) તથા અનિત્યતાનો વિચાર છે. બીજામાં માનના ત્યાગની તથા બીજી પણ અનેક વાતો છે. ત્રીજામાં અજ્ઞાનથી બાંધેલા કર્મનો અપવ્યથ કેમ થાય તેની વિચારણા છે. તથા યતિવર્ગે સુખશીલતા અને પ્રમાદનો સદા યે ત્યાગ કરવો જોઈએ તેનો ઉપદેશ છે.^૭

ત્રીજું અધ્યયન—આનું નામ ઉવસગપરિણા છે. ઉપસર્ગોને (સાધનામાર્ગનાં વિધોને—ઉપદ્રવોને) જાણીને તેને સહન કરતાં શીખવું—તેના ઉપર વિનય મેળવતાં શીખવું એ આ અધ્યયનનો મુખ્ય વિષય છે. આ અધ્યયનના ચાર ઉદ્દેશકો છે. તેના વિષયનું^૮ નિર્ચુકિતમાં સંક્ષેપથી

૧. આ અધ્યયનના પ્રથમ ઉદ્દેશકના અંતમાં વૈતાલિયમગમાગઝો.....શ્લોક છે. ત્યાં ચૂર્ણિમાં (૫૦ પદ) વૃત્તિમાં (૫૦ ૬૦) કર્મવિદ્યારણનો માર્ગ એવો અર્થ આપેલો છે. તે ઉપરાંત કર્મનું વિદ્યારણ કરનાર ભગવાન, તેમનો માર્ગ એ અર્થ પણ ચૂર્ણિમાં (૫૦ પદ) છે. આ અધ્યયનના ત્રીજા ઉદ્દેશકને અંતે (સૂ. ૧૧૦ ૫૦ ૨૦ પં. ૧ માં) इति कम्मवियालमुत्तमં.....એવો ઉલ્લેખ પણ છે.

૨. કેટલાક સ્થળોમાં વૈતાલીય હંદવાળો પાઠ ટિપ્પણમાં અપાઈ ગયો છે અને બીજો જ પાઠ મૂળમાં અપાયો છે તેવા સ્થળોને પરિશિષ્ટમાં તથા શુદ્ધિપત્રમાં અમે સુધારી લીધા છે, એટલે અભ્યાસીઓ પરિશિષ્ટ તથા શુદ્ધિપત્રનો જરૂર ઉપયોગ કરીને આ અધ્યયન વાંચે.

૩. જુઓ આ જ ગ્રંથમાં ૫૦ ૧૬ ટિ. *

૪. કામં તુ સાસયમિણં કહિયં અઢ્ઢાવયમ્મિ ઉસમેણં। અઢ્ઢાણઉત્તિદ્ધયાણં સોઠ્ઠણ તે વિ પવ્વહયા ॥૩૯॥

૫. “સમજો, કેમ સમજતા નથી? પરલોકમાં સાચી સમજણ મળવી દુર્લભ છે. ગયેલી રાત્રિઓ પાછી ફરતી નથી. આયુષ્ય તટપા પછી ફરીથી (સંયમો) જીવન મળવું સુલભ નથી” આ અધ્યયનની પ્રથમ ગાથાનો આ અર્થ છે.

૬. પઢમે સંજોહો અન્નિચયા ય વીયમ્મિ માણવજ્જણયા। અહિગારો પુણ મણિઓ તહા તહા કહુવિહો તત્થ ॥૪૦॥ ઉદ્દેસમ્મિ ય તદ્દા અજ્ઞાણચિયસ્સ અવચ્ચઓ મણિઓ। વજ્જેયવ્વો ય સયા સુહપ્પમાલો જ્ઞજ્જણેણં ॥૪૧॥

૭. વૈતાલીય અધ્યયનના બીજા ઉદ્દેશકની ૧૧ મી ગાથાને કંઈક અંશે મળતી એક ગાથા બોદ્ધઅન્ય સુત્તપિટકની થેરગાથામાં આવે છે, તથા ૧૭મી ગાથાને ઘણા અંશે મળતી એક ગાથા સુત્તપિટકના સુત્તનિપાત માં આવે છે. જુઓ ત્રીજું પરિશિષ્ટ ૫૦ ૩૬૩.

૮. પઢમમ્મિ પહિલોમા, માયાદિ (હુંતી—પ્ર૦) અણ્લોમગા ય બિતિયમ્મિ (નાહકચણ્લોમગા ય વીયમ્મિ—પ્ર૦)। તદ્દા અજ્ઞત્યવિસીલ્લા (અજ્ઞાતશુભદંસણા—પ્ર૦) ય પરવાદિવચ્ચં ચ ॥૪૨॥ હેઉસરિસેહિં અહેઉહિં સસમયપહિંહિં નિઉણેહિં। સીલલ્લિતપણ્ણવણા ય કયા ચઉત્થમ્મિ ઉદ્દેસે ॥૪૫॥

વર્ણન આ પ્રમાણે છે—‘પ્રથમ ઉદ્દેશકમાં ૧ પ્રતિકૂળ ઉપસર્ગોનું, બીજામાં ૨ માતા વગેરે સ્વજનોએ કરેલા અનુકૂળ ઉપસર્ગોનું, ત્રીજામાં અધ્યાત્મમાં વિષાદનું અને પરવાદીઓના વિવિધ આક્ષેપોનું’ વર્ણન છે. ચોથામાં હેત્વાભાસો દ્વારા વ્યામોહિત થયેલાઓને—સંયમથી ચલિત થયેલાઓને શાસ્ત્રાનુસારે સમજાવવા માટે યથાવસ્થિત અર્થની પ્રપચ્છા કરેલી છે.’

સૂ. ૨૨૫-૨૨૯ માં કહ્યું છે કે—‘કેટલાક (સમજ્યા વિના) એમ કહે છે કે પૂર્વકાળમ ધણા મહાપુરુષો સચિત પાણી પીવા છતાં ય મોક્ષમાં ગયા છે. ૫નન્નિ વિદેહી ભોજન કર્યાં વિન મોક્ષમાં ગયા છે, તો શમચુરત ૬ ઋષિ ભોજન કરવા છતાં યે મોક્ષમાં ગયા છે. ૭આહુક અને

૧. હેમંત ઋતુમાં ભયંકર ઠંડી, શીઘ્ર ઋતુમાં તાપ તથા તૃષા, સદા યાચના—શિક્ષાવૃત્તિ ઉપર જીવવાનું માનસિક તથા શારીરિક મહાન્ કષ્ટ, કુતરા કરડે, લોકો જાતજાતનાં કઠોર અપમાનજનક વચનો ઉચ્ચારે, ડાંસ-મચ્છરના ઉપદ્રવો, કેશલોચ, બ્રહ્મચર્ય, અનાર્ય લોકો તરફથી વચન તથા લાકડી આદિથી કરાતા પ્રહારો આવા આવા અનેક પ્રતિકૂળ ઉપસર્ગો આવી પડે ત્યારે દુર્બળ મનવાળા સાધુઓની થતી અવદશાનું ચિત્ર આ ઉદ્દેશકમાં વર્ણવ્યું છે.
૨. માતા-પિતા વગેરે સ્વજનો દ્વારા ગૃહસંસારમાં પાછા ખેંચી જવા માટે કરાતી પ્રાર્થનાઓ તથા શબ્દ, મંત્રી વગેરે સમાજના મોટા માણસો દ્વારા લોકો માટે અપાતાં નિમંત્રણોથી પ્રયુક્ત સાધુઓ તો અત્યંત સાવચેતીથી દૂર ખસી જાય છે, પણ અયુધ સાધુઓ કેવા ફસાઈ જાય છે અને માર્ગથી પતિત થઈ જાય છે તેનું આગેહુબ વર્ણન આ ઉદ્દેશકમાં છે.
૩. ભવિષ્યમાં સાધુજીવન પાળી ન શકાય તો શું કરવું? એવી માનસિક વિષાદયુક્ત કલ્પનાથી કેટલાક ન્યોતિપ, મંત્રશાસ્ત્ર આદિ ગ્રંથો ભણવા લાગે છે. આવા વિષાદથી દૂર રહીને શરવીરતાથી સંયમની આરાધના કરવા આમાં ઉપદેશ છે.
૪. ‘જેમ ટંકણ જાતના મેલેછો યુદ્ધમાં હારી જાય ત્યારે પર્વતનો આશ્રય લે છે તેમ પરવાદીઓ યુદ્ધિથી જ્યારે ફાવી શક્તા નથી ત્યારે આકોશનો—ગાળા-ગાળીનો આશ્રય લે છે. પરંતુ આવા પ્રસંગે પોતાની સમાધિ ટકા રહે અને સામા સાથે કલેશ ન થાય તે રીતે સાધુએ શાંતિથી વર્તવું—યથાભોગ્ય જવાબ આપવો’ એમ સૂ. ૨૨૧-૨૨૨ માં કહ્યું છે. ડો. હર્મન થાકોબીનું ધારણું છે કે આ ટંકણો મધ્યપ્રદેશના ઈશાન પ્રદેશમાં વસતી કોઈક જાતિ હતી. સૂત્રકૃતાંગના અંગ્રેજ ભાષાંતરમાં ટિપ્પણમાં તેમણે આ વાત જણાવી છે—“This hill-tribe lived somewhere in the northeast of Madhyapradesa, see Petersburg Dictionary, S. V.”—Sacred Books of the East Vol. XLV p. 268.
૫. આ રાજર્ષિનો ઉલ્લેખ ઉત્તરાર્ધચંદ્ર સૂત્રના નવમા નિમિત્તવચનમાં અધ્યયનમાં આવે છે. ભાગવત પુરાણમાં સ્કંધ ૯ અધ્યાય ૧૩ માં નિમિત્તું ચરિત છે. નિમિત્તો જનક, વૈદેહ તથા મિથિલ આ નામો કેવી રીતે થયાં છે તે જાણવા માટે જુઓ આ ગ્રંથનું ત્રીજું પરિશિષ્ટ ૫૦ ૩૬૪.
૬. ઇસિભાસિયાઈ (ઋષિભાષિત) માં ૨૩ મા રામપુત્રિય અધ્યયનમાં “દુર્ભે મરણા અરિસિ લોઈ એવમાહિજન્તિ, તં જહા—દુહમતં ચેવ દુહમતં ચેવ રામપુત્રેણ અરહતા ઇસિયા બુદ્ધતં” (૫૦ ૪૫) એ પ્રમાણે નામોદ્લેખ આવે છે.
૭. જુતમજુતજોગં જ પમાણમિતિ બાહુકેણ અરહતા ઇસિયા બુદ્ધતં (૫૦ ૨૭) એ પ્રમાણે ઇસિભાસિયાઈના ૧૪ મા બાહુક અધ્યયનમાં નામોદ્લેખ છે, મહાભારતમાં ત્રીજા આરણ્યકપર્વમાં નળરાજાનું બીજું નામ બાહુક આવે છે. પણ તે તો રાજાનું નામ છે.

૧ તારાગણ ઋષિ સચિત પાણી પીવા છતાં યે મોક્ષર્થા ગયા છે. ૨ આસિલ (અસિત ?) દેવિલ, વેદીપાચન તથા પારાશર ઋષિ સચિત પાણી, બીજ, હરિત (લીલી વનસ્પતિ) વગેરેનો આહાર કરવા છતાં યે મોક્ષર્થા ગયા છે. આ બધા મહાપુરુષો હતા અને અહીં પણ (જૈનદર્શનમાં પણ ઉત્તરાધ્યયન તથા ઋષિભાષિત-ગ્રંથમાં) આ માન્યપુરુષો છે. મહાભારત તથા પુરાણ વગેરેમાં આમનો ઉલ્લેખ આવે છે. આવી વાતો સાંકળીને જે મંદ (આચારમાં શિથિલ) થયેલા હોય છે તે સંપ્રમાતૃષ્ઠાનમાં વિષાદ પામે છે—શિથિલાચાર તરફ વળે છે.’

‘ખરેખર તો, આ મહાપુરુષો શીતોદક (સચિત જલ) આદિનો ઉપયોગ કરતા હતા છતાં જ્યારે તેમને સર્વવિરતિપરિણામની પ્રાપ્તિ થઈ ત્યારે જ તેમને કેવળજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થઈ છે. જે મંદપરિણામીઓ સંપૂર્ણ સમજ્યા વિના આવી વાતનું આલંબન લઈને શિથિલાચારમાં પ્રવૃત્ત થાય છે તે માર્ગશ્રુત થઈને છેવટે સંસારમાં રૂળે છે. આ વાત યશૂર્ણ તથા વૃત્તિમાં સારી રીતે સ્પષ્ટ કરી છે.

૧. ધસિભાસિયાઈમાં ૩૧ મા તારાયણિજ્ઞ અધ્યયનમાં તારાયણેણ અરહતા હસિણા બુદ્ધં। પતસ્સ મમ ય અલેસિં, મુક્કો કોવો દુદ્ધાવહો। તમ્હાં સ્થલુ ઉપ્પતન્તં સહસા કોવં નિગિણિહત્તવ્વં। (પૃ. ૮૧) આ પ્રમાણે તારાયણ ઋષિનો નામોલ્લેખ આવે છે.

૨. ધસિભાસિયાઈમાં ત્રીજા દવિલ અધ્યયનમાં મવિદ્ધવં સ્થલુ મો સઘ્ગોવરતેણં.....તમ્હાં સઘ્ગોવરતેણં મવિસ્સમિ તિ કટ્ઠુ અસિણેણ દવિલેણં અરહતા હસિણા બુદ્ધં (પૃ. ૫) આ પ્રમાણે નામોલ્લેખ મળે છે. જુઓ આ જ ગ્રંથમાં પૃ. ૪૦ ટિ. ૧૬. અહીં ‘અસિત દેવલ’ એક જ ઋષિ વિવક્ષિત જણાય છે. યશૂર્ણનો પણ આશય એવો લાગે છે. આ મહાભારતમાં પ્રસિદ્ધ ઋષિ છે. મહાભારતમાં નવમા શલ્યપર્વમાં, પારમા શાન્તિપર્વમાં તથા બીજે પણ ઘણે સ્થળે અસિત દેવલ નો ઉલ્લેખ છે. જુઓ પરિશિષ્ટ ત્રીજું, પૃ. ૩૬૪. વૃત્તિ પ્રમાણે આસિલ અને દેવિલ બે ઋષિ અહીં વિવક્ષિત છે. વાયુપુરાણમાં પ્રથમખંડમાં ઋષિલક્ષણમાં કાદયપત્રૈવ વત્સારો વિભ્રમો રેખ્ય એવં ચ। અસિતો દેવલચૈવ ષષ્ટેતે બ્રહ્મવાદિનઃ ॥ ૨૬ ॥ આ જાતનો ઉલ્લેખ છે. તે જોતાં વાયુપુરાણમાં પણ અસિત અને દેવલ બંને જુદા ઋષિઓ વિવક્ષિત જણાય છે.

૩. ઋષિભાષિતમાં ૪૦ મા દીવાયણિજ્ઞ અધ્યયનમાં ઇચ્છમણિચ્છં પુરા કરેજ્ઞા। દીવાયણેણ અરહતા હસિણા બુદ્ધં। ઇચ્છાં બહુવિધા લોએ જાએ બહ્વો કિલિસ્સતિ। તમ્હાં ઇચ્છમણિચ્છાએ જિણિતાં સુદ્ધમેધતી ॥ ૧ ॥ (પૃ. ૮૯)માં આ પ્રમાણે દ્વીપાચન ઋષિનો નામોલ્લેખ છે, પણ પારાશર ઋષિનો ઉલ્લેખ નથી. ઉવવાધય (ઓપપાતિક) સૂત્રમાં તત્થ સ્થલુ ઇમે અદ્ધ માહુણપરિચ્ચાયગા મવંતિ, તં જહા—કળ્હે ય કરકંડે ય, અંબડે ય પરાસરે। કળ્હે દીવાયણે ચેવ દેવગુતે ય નારણ આ પ્રમાણે પરાશર અને દીવાયણ બે ઋષિ બે પરિવાજોનો (ઋષિઓનો) નામોલ્લેખ છે.

સૂત્રકૃતાંગીની વૃત્તિમાં મૂળસૂત્રના દીવાયણ અને પારાસર શબ્દનો દ્વૈપાચન અને પારાશર અર્થ આપ્યો છે. વૃત્તિની કોઈક પ્રતિમાં પરાશર પાક પણ મળે છે. પરાશર વ્યાસના પિતાનું નામ છે. પારાશર એ વ્યાસનું નામ છે.

૪. “એતેસિં પતેયબુદ્ધાણં વળવાસે ચેવ વસંતાણં બીયાણિ હરિતાણિ ય મુંજતાણં જ્ઞાનાન્યુત્પન્નાનિ, યથાં અરતસ્ય બાદંસસિદ્ધે ણાણમુપ્પણ્ણં, તં તુ તસ્સ ભાવલિંગં પઢિવળ્ણસસ સ્ત્રીણચલકમ્મરસ ગિહ્વાસે ઉપ્પણ્ણમિતિ। તે તુ કુતિત્થા ણ જાણંતિ કરિમ્મન્ ભાવે વર્તમાનસ્ય જ્ઞાનમુત્પયતે ? કતરેણ વા સંઘ ત્તણેણ સિજ્ઞત્તિ ? અજાનાનાસ્તુ દ્રુવતે” —સૂત્રકૃતાજ્ઞચૂર્ણિ પૃ. ૯૬। “ન પુનરેતદ્ વિદન્ત્યજ્ઞાઃ, તથા—યેષાં સિદ્ધિગમનમભૂત્ તેષાં કુતશ્ચિદ્ નિમિત્તાત્ જાતજાતિસ્મરણાદિપ્રત્યયાનામવાપસમ્મયજ્ઞાન-ચારિત્રાણામેવ વલ્કલચીરિપ્રવૃત્તીનામિવ સિદ્ધિગમનમભૂત્, ન પુનઃ કદાચિદપિ સર્વવિરતિપરિણામભાવ-લિજ્ઞમન્તરેણ શીતોદકકબીજાણુપભોગેન જીવોપમર્દપ્રાયેણ કર્મક્ષયોઽવાપ્યતે” —સૂત્રકૃતાજ્ઞવૃત્તિ પૃ. ૯૬।

સૂ. ૨૩૦ માં 'સુખથી સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે' આ બૌદ્ધમતનો ઉદ્દેશ્ય છે.^૧ ઇસિભાસિયાઈ માં ૩૮ માં સાહુપુત્તિજ્ઞ અધ્યયનમાં પણ આ વાતનો આ પ્રમાણે ઉદ્દેશ્ય છે—

“જં સુહેણ સુહં લઢં અચ્ચન્તસુલમેવ તં । જં સુલેણ સુહં લઢં મા મે તેણ સમાગમો ॥ ૧ ॥

સાતિપુત્તેણ બુદ્ધેણ અરહતા સુહતં ।

મણુણં મોયણં મોઘ્ઘા મણુણં સયણાસણં । મણુણંસિ અગારંસિ જ્ઞાતિ મિક્ખુ સમાહિદ ॥ ૨ ॥

અમણુણં મોયણં મોઘ્ઘા અમણુણં સયણાસણં । અમણુણંસિ મેહંસિ દુક્કલં મિક્ખુ સિયાયતી ॥ ૩ ॥

एवं अणेगवण्णागं तं परिचज्ज पंडिते । गण्णस्थं लुग्मइ वण्णे एयं बुद्धाणं सासणं ॥ ४ ॥”

—વૃ. ૮૫। અહીં સાતિપુત્ત બુદ્ધ શબ્દથી જે ગૌતમ બુદ્ધ વિવક્ષિત હોય તો સાતિપુત્ત શબ્દનો શાક્યપુત્ર એવો અર્થ કરવો જોઈએ. પરંતુ ઇસિભાસિયાઈની ટીકામાં શારિપુત્રીયમધ્યયનમ્ એમ અંતમાં (૫૦ ૧૫૫ માં) લખેલું છે. મહાત્મા ગૌતમ બુદ્ધના એક શારિપુત્ર નામના પ્રસિદ્ધ શિષ્ય પણ હતા. તે શારિપુત્ર જે અહીં સાતિપુત્ત શબ્દથી અભિપ્રેત હોય તો અહીં બુદ્ધ શબ્દનો બૌદ્ધ (બુદ્ધશિષ્ય) એવો અર્થ કરવો જોઈએ. ઇસિભાસિયાઈની ટીકામાં (૫૦ ૧૫૩) પણ હિતિ બૌદ્ધશિષ્યા માણિતમ્ એમ કહેલું છે.

સૂ. ૨૩૩-૨૩૬ માં 'સ્ત્રીસંગમાં પણ દોષ નથી' એવું જણાવતા કેટલાક વાદીઓના હેતુભાસોનો—કુતકોનો ઉદ્દેશ્ય છે. તે પછીનાં સૂત્રોમાં આ કુતકો કેવા અત્યંત ભયંકર છે તે સ્પષ્ટ વર્ણવ્યું છે. છેવટે આ બધા અનુકૂળ-પ્રતિકૂળ ઉપસર્ગોને છૂતીને મોક્ષમાર્ગમાં સારી રીતે વિચરવા માટે સાધુને ઉપદેશ આપનારાં આવેલો છે.

ચોથું અધ્યયન—આનું નામ રૂપીપરિણા છે. સ્ત્રીઓના સ્વભાવોનું તથા સ્ત્રીઓના સંગથી થતી ભયંકર દુર્દેશાનું સ્વરૂપ જાણીને સ્ત્રીઓથી અત્યંત દૂર રહેવા માટે આમાં ખાસ ઉપદેશ આપનારાં આવ્યો છે. આ અધ્યયનના બે ઉદ્દેશક છે. પ્રથમ ઉદ્દેશકમાં સ્ત્રીઓ કેવી રીતે દ્રસાવે છે તથા સ્ત્રીપરિચયથી કેવું પતન થાય છે તેનું વર્ણન છે. બીજા ઉદ્દેશકમાં સ્ત્રીસંગથી પતિત થયેલાની કેવી દુર્દેશા થાય છે તેનું આખેલું વર્ણન છે.

પાંચમું અધ્યયન—આનું નામ ગિરયવિમત્તિ છે. આના બે ઉદ્દેશક છે. હિંસા આદિ પાપ કર્મ કરનારા જીવો નારકીમાં જઈને નરકગતિમાં કેવી કેવી અતિ ભયંકર વેદનાઓ અનુભવે છે તેનું હૃદય ધ્રુવની મૂકે તેવું ભયાનક વર્ણન કરીને હિંસા-પરિગ્રહ આદિ પાપકર્મોથી દૂર રહેવાનો આમાં ઉપદેશ છે.

છઠું અધ્યયન—આનું નામ મહાવીરસ્તવ છે. ભગવાન સુધર્માસ્વામીને જંબૂસ્વામી વગેરે પૂછે છે કે—‘જેમણે જ્ઞાનથી સુંદર રીતે જોઈને આવો એકાંતહિતકારક અજોડ ધર્મ બતાવ્યો છે તે (મહાવીર) છે કોણ? તે જ્ઞાતપુત્ર મહાવીરનાં જ્ઞાન, દર્શન તથા શીલ કેવા હતાં તે તમે સારી રીતે જાણો છો. અમને પણ જાણવો’ (સૂ. ૩૫૨-૩૫૩). આના ઉત્તરમાં સુધર્માસ્વામીએ ભગવાન મહાવીરના ગુણોનું ક્ષેત્રજ (લેદજ), કુશલ, આશુમ્મજ, યશસ્વી, સર્વદર્શી, અનન્તજ્ઞાની વગેરે અનેક અનેક વિશેષણો તથા અનેક અનેક ઉપમાઓ દ્વારા વર્ણન કર્યું છે તેથી આ અધ્યયનનું નામ મહાવીરસ્તવ છે.

૧. અબ્જિમનિકાયાના ચૂળદુકખકખંધસૂત્રમાં નિર્ગ્ધો સાથે બુદ્ધનો જે વાર્તાલાપ થયો છે (૫૦ ૧૨૮-૧૩૧) તેમાં ‘ન સ્વો, આવુસો ગોતમ, સુલેન સુલં અધિગન્તબ્બં, દુક્કલેન સ્વો સુલ અધિગન્તબ્બં’ આ નિર્ગ્ધોના કથનનો બુદ્ધે જે જવાબ આપ્યો છે તેમાં આ બૌદ્ધમત સ્પષ્ટ થાય છે. જુઓ પરિશિષ્ટ ત્રીજું, ૫૦ ૩૬૫.

“યોદ્ધાઓમાં જેમ ૧વીસસેજી (કૃષ્ણ) શ્રેષ્ઠ છે, પુષ્પોમાં જેમ કમળ શ્રેષ્ઠ છે, ક્ષત્રિયોમાં જેમ રૈંદતચક્ર શ્રેષ્ઠ છે, તેમ ઋષિઓમાં વૈષ્ણમી શ્રેષ્ઠ છે. દાનોમાં જેમ અભયદાન શ્રેષ્ઠ છે, સત્ય વચનોમાં જેમ અનવદ્ય (પારકાને પીડા નહિ ઉપજાવનારું) વચન શ્રેષ્ઠ છે, તપોમાં જેમ ઉત્તમ બ્રહ્મચર્ય શ્રેષ્ઠ (તપ) છે તેમ જ્ઞાતપુત્ર (શ્રમણ ભગવાન મહાવીર) સર્વલોકોમાં શ્રેષ્ઠ છે.” એમ સૂં ૩૭૩-૩૭૪ માં કહેલું છે.

સૂં ૩૭૮ માં ભગવાન ક્રિયાવાદ, અક્રિયાવાદ, વિનયવાદ, તથા અજ્ઞાનવાદ આ સર્વવાદોના જ્ઞાતા હતા એવો ઉલ્લેખ છે.

સાતત્ય અધ્યયન—આનું નામ (કુસીલપરિમાસિય અથવા કુસીલપરિમાસા) છે. આમાં અગ્નિનો ઉપયોગ કરનારા, વનસ્પતિનો ઉપભોગ કરનારા, ભોજનમાં લવણનો ત્યાગ કરવાથી મોક્ષ મળી જાય છે એમ માનનારા, સાંજ સવાર ઠંડા પાણીથી રતાન કરવાથી મોક્ષ મળે છે તેમ માનનારા શૌચચાદીઓ, તથા હોમ-હવનથી મોક્ષ માનનારા, એમ અનેક પ્રકારના ઉકુશીલવાદીઓના આચારોનું અને વિચારોનું વર્ણન કરીને તથા તેમાં અનેક દોષો બતાવીને સુંદર શીલને ધારણ કરવાનો ઉપદેશ આપેલો છે.

શીલવાન સાધુએ અજ્ઞાતપિંડથી જીવનનો નિર્વાહ કરવો જોઈએ, તપશ્ચર્યા દ્વારા પૂજની-માન-સન્માનની અભિલાષા પણ ન સેવવી જોઈએ, શબ્દ તથા રૂપમાં આસક્ત તથા સિવાય સર્વ કામોની આસક્તિને ત્યજીને સંયમનું પાલન કરવું જોઈએ. સર્વ સંગોનો ત્યાગ કરીને, આવી પડતાં કષ્ટોને ક્ષમાથી સહન કરતા સાધુએ સંયમભારનું વહન કરવા માટે જ આહાર લેવો જોઈએ અને કર્મોમાંથી કેમ સુક્રિત મળે એની જ ઝંખના સાધુએ સદા રાખવી જોઈએ વગેરે ઉપદેશ આ અધ્યયનમાં છેવટે આપેલો છે.

આકંઠ અધ્યયન—આનું નામ વીરિય (વીર્ય) છે. વીર્ય એટલે સામર્થ્ય. આ વીર્ય બે પ્રકારનું છે—૧ કર્મવીર્ય, તથા ૨ અકર્મવીર્ય. પ્રમાદી જીવોનું જે વીર્ય છે તે કર્મવીર્ય છે, આને બાલવીર્ય પણ કહેવામાં આવે છે. અપ્રમાદી જીવોનું જે વીર્ય છે તે અકર્મવીર્ય છે, આને પંડિતવીર્ય

૧. ચૂર્ણિમાં આના વિશ્વસેન = ચક્રવર્તી તથા વિશ્વક્ષેન = વાસુદેવ આ બે અર્થો આપેલા છે. વૃત્તિમાં વિશ્વસેન = ચક્રવર્તી એવો એક જ અર્થ આપેલો છે. શબ્દકોશમાં કૃષ્ણનું વિશ્વક્ષેન નામ પ્રસિદ્ધ છે.

૨. ચૂર્ણિ તથા વૃત્તિમાં આનો અર્થ દાન્તવાક્ય = ચક્રવર્તી એવો કરેલો છે. ભાગવતપુરાણમાં દશમા સ્કંધમાં ૭૮ મા અધ્યાયમાં કૃષ્ણની કૃષ્ણા દીકરા એક ગદાધારી દન્તવક્ત્રનો ઉલ્લેખ આવે છે. મહાભારતમાં પણ પહેલા આદિપર્વમાં (૬૧-૫૭) તથા બીજા સભાપર્વમાં (૧૩-૧૨, ૨૮-૩) દન્તવક્ત્ર તથા દન્તવક્ત્ર રાત્રનો ઉલ્લેખ આવે છે. બુદ્ધો ત્રીજું પરિશિષ્ટ, પૃં ૩૬૬.

૩. જહ પામ ગોતમા ચંડીદેવગા વારિમહગા ચેવ । જે જગિહોત્તવાદી જલસોયં જે ય ઇચ્છંતિ ॥ ૧૦ ॥

—સૂત્રકૃતાજ્ઞનિર્યુક્તિ । આ રીતે નિર્યુક્તિમાં તથા તેની ચૂર્ણિ અને વૃત્તિમાં ગૌતમ સંપ્રદાય (મસગમતિના પાખંડિઓ તથા ગોપ્રતિકો), રંડદેવક (ચંડીદેવક—પાકાન્તર) સંપ્રદાય, વારિમદ્રક, અગ્નિહોમવાદી, જલશૌચવાદી (ભાગવત, દગસોયરિય) નો કુશીલોમાં સમાવેશ કરેલો છે. “ગોતમા પામ પાસંહિણો મસગજાતીયા... ગોશ્વતિગા વિ ધીયારપ્રાયા... રંડદેવગા વર (?) પ્રાયા... જલસોયં કેદ (જે ય ?) ઇચ્છંતિ ભાગવત-દગસોયરિયાદિ” —ચૂર્ણિ પૃં ૧૫૨ । “ગૌતમા ઇતિ ગોત્રતિકા: ...ચંડીદેવય તિ ચક્રધરપ્રાયા: ...યે ચાન્યે જલશૌચમિચ્છન્તિ ભાગવતાદય:”

—વૃત્તિ પૃં ૧૫૪ ।

પણ કહેશામાં આવે છે. પ્રાણુક્રાંતક શસ્ત્રો, શાસ્ત્રો, તથા મંત્રને શીખનારા, માયારી, કામભોગાસક્ત વગેરે અનેક રીતે અસંયમી જીવો બહુ પાપ કરીને સકર્મવીર્યથી સંસારમાં ભમે છે અને દુઃખી થાય છે એમ જાણીને પંડિતો કેવી રીતે વીર્યનો સદુપયોગ કરીને જીવનને સંયમી, સદાચારી અને સફળ બનાવે છે તેનું વિસ્તારથી વર્ણન કરેલું છે. સૂ. ૪૨૬-૪૨૭માં કહ્યું છે કે ‘જેમ કાચબો પોતાનાં અંગોને પોતાના શરીરમાં સંહરી (સમેટી) લે છે તેમ પંડિત પુરુષ અધ્યાત્મના બળથી (ધર્મધ્યાન વગેરેથી) સર્વ પાપવૃત્તિઓને, મનને, સર્વ ઇદ્રિયોને, પાપી અધ્યવસાયોને, તથા ભાષાના દોષોને સંહરી લે છે (પાછાં ખેંચી લે છે).’ આ અધ્યયનના અંતમાં કહ્યું છે કે ‘જે સાધુઓ મહાન્ કુલમાં જન્મેલા હોય છતાં માન-પૂજનની અભિલાષાથી તપ કરે છે અથવા તપ કરીને તેનું ઉત્કટીતન (ખીજ પાસે પોતાના તપનાં ગુણગાન) કરે છે તેમનો તપ અશુદ્ધ છે. ખીજાઓને ખબર પણ ન પડે તેવો તપ કરવો જોઈએ. ક્યાં যে આત્મશ્લાધા ન કરવી જોઈએ. સાધુ અદ્ય આહાર-પાણી લે. અદ્ય બોલે. ધ્યાનયોગને જીવનમાં સારી રીતે સ્વીકારીને મોક્ષના માર્ગ ઉપર સાધુએ સદા વિચરવું જોઈએ.’

નવમું અધ્યયન—આનું નામ ધમ્મ (ધર્મ) છે. જંબૂસ્વામીએ સુધર્માસ્વામીને પૂછ્યું કે ‘ભગવન્! મતિમાન અહિંસક ભગવાન મહાવીરે કેવો ધર્મ બતાવ્યો છે?’ તેના ઉત્તરમાં ભગવાન્ સુધર્માસ્વામી બોલ્યા કે ‘જિનેશ્વરોનો જે ઋણ સરળ (પ્રપંચ વિનાનો) અરેખર ધર્મ છે તે તમે સાંભળો.’ આમ કહીને ભગવાન સુધર્માસ્વામીએ આરંભ-સમારંભ-પરિગ્રહમાં રૂબેલાઓની શી દશા થાય છે તે જાણીને, નિર્મમ તથા નિરહંકાર બનીને જિનેશ્વરોએ કહેલા ધર્મને આચરવાનો સાધુઓને વિસ્તારથી ઉપદેશ આપ્યા છે.

આ પ્રસંગમાં, હિંસા, મૃષાવાદ, અદત્તાદાન, મૈથુન, પરિગ્રહ, ક્રોધ, અભિમાન, માયા, લોભ, વસ્ત્રો ધોવાં, રંગવાં વગેરે સંયમબાધકર અનેક આચરણો, યશ, કીર્તિ, શ્લાધા, વંદન, પૂજન, અનુકૂળ વિષયોની કામના વગેરે અનેક અનેક બાહ્ય તથા અભ્યંતર દોષોનો ત્યાગ કરવા માટે ભારપૂર્વક ભગવાન મહાવીરનો ઉપદેશ વર્ણવેલો છે. સાધુની ભાષા પણ કેવી હોવી જોઈએ તેનું સુંદર વર્ણન છે. સાધુ ક્રીડ કરે નહિ, વધારે હસે નહિ, વસ્ત્રાદિ પદાર્થો માટે ઉત્સુક અને નહિ, કોઈ કંઈ કહે તો તપી જાય નહિ, કોલાહલ કરે નહિ વગેરે ઘણી શીખામણો આમાં સાધુને આપી છે. કુશાલનો સંગ ત્યજીને સદ્ગુરુની ઉપાસના કરવાનો તથા સારી સારી વાતોને શિખવાનો આમાં ઉપદેશ છે.

‘ધરમાં દીવો (જ્ઞાનરૂપી ભાવ દીવો) નથી માટે તો અહીં આવ્યા છીએ’ એમ સમજીને ઉત્સાહપૂર્વક ધૃતિમાન જિતેન્દ્રિય સાધુપુરુષો અસંયમી જીવનને જરા પણ ઇચ્છતા નથી. સર્વે ગૌરવોનો

૧. સરખાવો—યદા સંહરતે ચાર્થં કૂર્મોઽજ્ઞાનીવ સર્વશઃ ।

इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥—મગવદ્ગીતા ૨૧/૫૮

૨. આ સંયમબાધક આચારોનું કેટલુંક વર્ણન આચારાંગસૂત્ર તથા દશવૈકલિઃસૂત્રમાં (અ. ૩) પણ છે. સૂ. ૪૫૧ માં આસૂણિનો ત્યાગ કરવાનું કહ્યું છે. ચૂર્ણિ તથા વૃત્તિમાં આની બે રીતે વ્યાખ્યા કરતાં જાણાવ્યું છે કે (૧) જે આહારાદિના સેવનથી શરીર બહુ પુષ્ટ થાય તેવા આહારાદિનો સાધુ ત્યાગ કરે, (૨) શ્લાધા-પ્રશંસાથી જીવ સુજી જાય છે (ફૂલી જાય છે) માટે માન-સન્માન શ્લાધા-પ્રશંસાથી સાધુ દૂર રહે. આ રીતે માન-સન્માન આદિને પણ એક પ્રકારના સોળ રૂપે કહેલા છે—
“આસૂણિય ણામ શ્લાધા યેન પૈઃ સ્તુયમાનઃ સુજ્ઞતિ, યાવચ્છુણોતિ યાવદ્વાડુસ્મરતિ તાવત્ સુજ્ઞતિ માનેનેતિ આસૂણિકમ્” —ચૂર્ણિ પૃ. ૧૭૮ । “યદિવા આસૂણિ તિ શ્લાધા, યતઃ શ્લાધયા ક્રિયમાણયા આ સમન્તાત્ શ્લેષચ્છુનો લઘુપ્રકૃતિઃ કશ્ચિદ્ દર્પાન્માતૃત્વાત્ સ્તન્ધો ભવતિ” —ધૃતિ પૃ. ૧૮૦ ।

યાગ કરીને, મુનિએ મોક્ષનું જ લક્ષ બાંધવું જોઈએ. આવા આવા ઉપદેશ દ્વારા ભગવાન મહાવીરે બતાવેલા ધર્મનું આ અધ્યયનમાં વર્ણન છે.

૬૧મું અધ્યયન—આનું નામ સમાધી (સમાધિ) છે. જીવનમાં સમાધિની પ્રાપ્તિ શી રીતે થાય તેનું આમાં સુંદર વર્ણન છે.

અગિયારમું અધ્યયન—આનું નામ મગ્ગ (માર્ગ) છે. પંચો મગ્ગો જાઓ વિહી ચિત્તી સોગતી હિય મુદ્દં ચ । ધરથં સેયં ણિવ્વુદ્ધિ ણિલ્લાણં સિવકરં ચેવ ॥ ૧૧૫ ॥ આ નિર્યુક્તિમાં ૧ પંથ, ૨ માર્ગ, ૩ ન્યાય, ૪ વિધિ, ૫ ધૃતિ, ૬ સદ્ગતિ, ૭ હિત, ૮ સુખ, ૯ પથ્ય, ૧૦ શ્રેયસ્, ૧૧ નિવૃત્તિ, ૧૨ નિર્વાણ, ૧૩ શિવકર—આ પ્રમાણે મોક્ષમાર્ગનાં ૧૩ નામો પર્યાયરૂપે આપેલાં છે. જંપૂસ્વામી ભગવાન સુધર્મા સ્વામીને પૂછે છે કે ‘મતિમાન અર્હિસક ભગવાન મહાવીરે કયો માર્ગ બતાવ્યો છે કે જે સરળ માર્ગને પ્રાપ્ત કરીને જીવો આ દુસ્તર સંસારસમુદ્રને તરી નળ્ય છે? હે મહામુનિ! સર્વદુઃખોમાંથી હોડાવનાર તે શુદ્ધ અને શ્રેષ્ઠ માર્ગ તમે જે રીતે જાણ્યો હો તે અમને કહો. જે દેવો અથવા મનુષ્યો અમને સંસાર તરવાનો સન્માર્ગ પૂછે તો અમારે શો માર્ગ બતાવવો તે અમને કહો’ (સૂ. ૪૯૭-૪૯૯) આ પ્રશ્નના ઉત્તરમાં ‘જેનો આશ્રય લઈને અનેક લોકો પૂર્વે સંસાર-સમુદ્રને તરી ગયા છે, વર્તમાનમાં તરી નળ્ય છે અને ભવિષ્યમાં તરી જશે તે, કાશ્યપે (ભગવાન મહાવીરે) બતાવેલો મહાવિકટ માર્ગ તમારી આગળ કહું છું’, (સૂ. ૫૦૧-૫૦૨) આમ કહીને બં. સુધર્માસ્વામીએ જેનાથી શાંતિ અને સદ્ગતિની પ્રાપ્તિ થાય તે બાવ માર્ગનું આ અધ્યયનમાં વર્ણન કર્યું છે. અર્હિસા, સમતા, સર્વજીવો સાથે આત્મૌપચ્યની (આત્મતુલ્યત્વની) બાવના વગેરે ઘણી વાતો આમાં કહેલી છે. દાન-પુણ્યની પણ આમાં ચર્ચા છે. અશુદ્ધ છતાં પોતાને શુદ્ધ માનતા જે લોકો ઉદ્દિષ્ટ આદિ આહારનું ભોજન કરીને ધ્યાન કરવાની વાતો કરે છે તેમનું ધ્યાન કેવું દોષવાળું છે તેની પણ આમાં વિચારણા છે.

બારમું અધ્યયન—આનું નામ સમોસરણ (સમવસરણ) છે. અહીં સમવસરણ શબ્દનો ‘દર્શનોનું મોહન’ એવો અર્થ છે. ૧ ક્રિયાવાદી, ૨ અક્રિયાવાદી, ૩ વિનયવાદી, ૪ અજ્ઞાનવાદી—આ રીતે ચાર સમવસરણનો (સૂ. ૫૩૫) ઉલ્લેખ કરીને સૂ. ૫૩૬ માં અજ્ઞાનવાદમાં દોષ બતાવ્યો છે. સૂ. ૫૩૭-૫૩૮ માં વિનયવાદમાં દોષ બતાવ્યો છે. તે પછી સૂ. ૫૪૨ સુધી અક્રિયાવાદની અને તેના દોષોની ચર્ચા છે. તે પછી ક્રિયાવાદનું વર્ણન છે. અહીં ક્રિયાવાદને સમ્યગ્

૧. “સમવસરંતિ જેણ્ણ દરિસણાણિ દિટ્ઠીઓ વા તાણિ સમોસરણાણિ ।” —ચૂળિ પૃ. ૨૦૭ । “સમ્યગ્ એકીમાવેનાવસરણમ્ એકમ્ મેલાપકઃ સમવસરણમ્” —વૃત્તિ પૃ. ૨૦૭, “વાદિનાં સમ્યગ્વસરણં મેલાપકઃ” —વૃત્તિ પૃ. ૨૧૦, “સમવસરણાણિ પરતીર્થિકામ્યુપગમસમુદ્ધરૂપાણિ” —વૃત્તિ પૃ. ૨૧૨ ।

બોદ્ધઅન્થ સુતપિટકના સુત્તનિપાત (પૃ. ૩૫૧) માં પણ સમોસરણ શબ્દને સ્થાને ઓસરણ શબ્દનો પ્રયોગ કરીને વાદોનો નીચે પ્રમાણે ઉલ્લેખ કર્યો છે—

યાનિ ચ તીણિ યાનિ ચ સદ્ધિ સમણપ્પવાદસિ(સ ?)તાનિ મૂરિપ્પવ્વ । સઙ્ગવ્વસરસઙ્ગનિરિસિતાનિ ઓસરણાણિ વિનેય્ય ઓષતમગ્ગા ॥

બોદ્ધાચાર્ય શુદ્ધધર્મે આની ટીકા સુત્તનિપાત-અટ્ઠકથા માં (ભાગ ૨, પૃ. ૨૬૫-૨૬૬) આ પ્રમાણે અર્થ કર્યો છે—ઓસરણામી તિ ઓમહણાણિ તિસ્થાણિ, વિટ્ઠિયો તિ અત્થો । તાનિ યસ્મા સઙ્ગાયદિટ્ઠિયા સદ્ધિ બ્રહ્મજાલે વુત્તદામહિદિટ્ઠિગતાનિ ગહેત્વા તેસદ્ધિ હોન્તિ, યસ્મા ચ તાનિ અઙ્ગતિત્થિયસમણાણં પવાદમૂતાનિ સત્થાણિ સિતાણિ ઉપદિસિત્ત્વસેન, ન ઉપ્પત્તિવસેન । જુઓ ત્રીજું પદિશિષ્ટ. પૃ. ૩૬૭.

વાદ રૂપે અને ખીજ વાદોને મિથ્યાવાદરૂપે વર્ણવેલા છે. નિર્યુક્તિની ૧૧૬ મી ગાથામાં^૧ ૧૮૦ ક્રિયાવાદી, ૮૪ અક્રિયાવાદી, ૬૭ અજ્ઞાનવાદી, ૩૨ વિનયવાદી—આ રીતે ૩૬૩ પાખંડીઓનો ઉલ્લેખ છે તેમાં જે ક્રિયાવાદ વિવક્ષિત છે તે એકાન્તવાદરૂપ છે માટે મિથ્યાવાદ છે, અહીં (સૂ. ૫૫૫ માં)^૨ જે ક્રિયાવાદ વિવક્ષિત છે તે એકાન્તવાદ રૂપ છે માટે સમ્યગ્વાદ છે, આ વાત વૃત્તિમાં રૂપાંતર કરી છે. તેથી જ નિર્યુક્તિમાં પણ ‘ક્રિયાવાદ સમ્યગ્વાદ છે અને ખીજ વાદો મિથ્યાવાદ છે’ આવી વિભાગ પાડેલો છે. ખીજ શ્રુતસ્કંધમાં સૂ. ૭૧૭ માં ક્રિયાવાદી, અક્રિયાવાદી, અજ્ઞાનવાદી અને વિનયવાદી મોક્ષની વાત કરે છે છતાં તે મિથ્યા હોવાથી તેમના ૩૬૩ ભેદોને અધર્મપક્ષમાં ગણેલા છે.

તેરજું અધ્યયન—આ અધ્યયનનું પ્રથમ પદ આહત્તહિય હોવાથી આનું નામ આહત્તહિય (યાથાતથ્ય) છે. સાધુ પુરુષ અને અસાધુ પુરુષનું યથાર્થ સ્વરૂપ કેવું હોય છે તેનું આમાં સુંદર ચિત્ર આપેલું છે.

ચૌદરું અધ્યયન—આનું નામ ગ્રંથ (અન્ય) છે. ગ્રંથ એટલે પરિગ્રહ. બાહ્ય તથા અભ્યંતર પરિગ્રહનો ત્યાગ કરીને શિષ્ય બનેલા સાધુએ કેવી રીતે વર્તન કરવું, ગુરુની કેવી રીતે ઉપાસના—આરાધના કરવી જોઈએ અને કેવી રીતે જ્ઞાનાદિ મેળવવાં જોઈએ તેનું સુંદર વર્ણન આ અધ્યયનમાં છે.

પંદરજું અધ્યયન—આનાં જમદય, આયાણિજ અને સંકલિય એવાં ત્રણ નામો છે. જમતીતં આ પદથી આ અધ્યયનની શરૂઆત થતી હોવાથી આનું જમતીતં નામ છે, યમક અલંકારથી આની રચના હોવાથી આનું યમકીય નામ છે એમ સમવાયાંગસૂત્રની વૃત્તિમાં નવાગવૃત્તિકાર અભયપદેવસરિ મહારાજનું કહેવું છે. પહેલી લીટીનું જે છેલ્લું પદ છે તે તે પછીની બીજી લીટીમાં પહેલા પદ રૂપે આવે, આવી રચના ધણા જ શ્લોકોમાં હોવાથી આનું નામ આયાણિજ (આદાનીય^૪) છે એમ નિર્યુક્તિ. ચૂર્ણિ તથા વૃત્તિમાં કહેવું છે. આ રીતે લીટીઓમાં પરસ્પર સાંકળ હોવાથી આનું સંકળિત (સંકલિકા) નામ પણ (કેટલાક કહે) છે. શુઓ પૃ. ૧૧૧ ટિ. ૦*.

ભાવનાયોગથી જેનો આત્મા શુદ્ધ થયેલા છે તે આ સંસારસમુદ્રને (નૌકા જેમ પાણીમાં તરી જાય છે તેમ) તરી જાય છે—સર્વ દુઃખોનાથી છૂટી જાય છે..... જે સ્ત્રીસેવન કરતા નથી તે આ સંસારમાં મુક્ત (જે. ૧) છે..... જેની મુમ્મજાઓનો અંત આવી ગયો છે તે પુરુષ ખીજાઓને માટે ચક્ષુ સમાન છે..... મનુષ્ય જન્મ દુર્લભ છે, મૃત્યુ પામ્યા પછી સમ્યગ્જ્ઞાન મળવું દુર્લભ છે. વીર્ય પ્રગટાવી પૂર્વકૃત કર્મ ખપાવી દો... ઇત્યાદિ અનેક ઉપદેશાત્મક વાતો આમાં છે.

૧. અસિયસયં કિરિયાણં અકિરિયાણં ચ હોદ્ ચુલસીતી । અજ્ઞાણિય સત્તઢી વેણડયાણં ચ બત્તીસા ॥ ૧૧૧ ॥

૨. ક્રિયાવાદની પ્રશ્ન પૂછવા માટે સાચો અધિકારી કોણ છે તેનું વર્ણન સૂ. ૨૫૫ માં છે.

૩. “સમ્મદિઢી કિરિયાવાદી મિચ્છા ય સેસગા વાઠ્ઠી । જહિઠ્ઠણ મિચ્છવાયં સેવહ વાયં હમં સવ્વં ॥ ૧૨૧ ॥”

—સૂત્રકૃતાજ્ઞનિર્યુક્તિ । “સમ્યગ્દષ્ટિઃ..... ક્રિયામ્ ‘અસ્તિ’ હત્યેવમ્ભૂતાં વદિતું શીલમસ્યેતિ ક્રિયાવાદી..... સર્વાનપિ કાલાદીન્ કારણત્વેનામ્યુપગચ્છન્ તથાત્મ-પુણ્ય-પાપ-પરલોકાદિકં ચેચ્છન્ ક્રિયાવાદી સમ્યગ્દષ્ટિત્વેનામ્યુપગન્તથ્યઃ । શેષકાસ્તુ વાદા અક્રિયાવાદા-ડજ્ઞાનવાદ-વૈનયિકવાદા મિથ્યાવાદા હત્યેવં દ્રષ્ટવ્યાઃ” —વૃત્તિ પૃ. ૨૧૦ । “ક્રિયાવાદિત્વે ડપિ સતિ સમ્મદિઢિણો ચેવ ઇમે સમ્માવાદી, અવસેસા ચત્તારિ વિ સમોસરણા મિચ્છાવાદિણો” —ચૂર્ણિ પૃ. ૨૦૭ ।

૪. મોક્ષાર્થીઓ જેનું આદાન-અલ્પ કરે છે તે આદાનાય પદાર્થો જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રનું આમાં પ્રતિ-પાદન છે માટે આનું આદાનાય નામ છે એવો અર્થ પણ વૃત્તિમાં આપેલો છે.

સોળસું અધ્યયન—આનું નામ ગાહા (ગાથા) છે. ૧ મધુર ઉચ્ચારણથી આનું ગાન કરવામાં આવે છે માટે, ૨ સામુદ્રક હંદમાં આની રચના છે માટે, તથા ૩ પૂર્વેના પંદર અધ્યયનોમાં કહેલી વાતોનો સાર આમાં સંગૃહીત કરેલો છે માટે આ ગાહા કહેવાય છે, એમ ગાહા શબ્દના ત્રણ અર્થ નિર્ણયિતમાં આપેલા છે. હંદોનુશાસનના છઠ્ઠા અધ્યાયમાં સામુદ્રક હંદનું ઓજે સપ્ત સમે નવ સામુદ્રકમ્ આ લક્ષણ આપ્યું છે. આ લક્ષણ અહીં ઘટતું જણાતું નથી એટલે નિર્ણયિતમાં સામુદ્રક હંદનો શો અર્થ વિવક્ષિત છે તે વિચારણીય છે. અત્યારે આ અધ્યયન ગદ્યમાં છે છતાં આની ચૂર્ણિ તથા વૃત્તિ જોતાં એમ લાગે છે કે કોઈકે કાળે આ અધ્યયન કોઈ પણ રીતે ગાવામાં આવતું હશે.^૧

આ અધ્યયનમાં માહણ, શ્રમણ, ભિક્ષુ તથા નિર્ઐયનું સ્વરૂપ સમજાવ્યું છે. જે સર્વ પાપકર્મોથી વિરત છે, રાગ-દ્વેષ-કલહ-અભ્યાખ્યાન-રેશુન્ય-પરપરિવાદ-અરતિ-રતિ-આચાર્યવાદ-મિથ્યાત્વશયથી રહિત છે. સમિતિથી યુક્ત છે, જ્ઞાનાદિગુણોથી સહિત છે, સર્વદા (સંયમાનુજ્ઞાનમાં) યત્નશીલ છે, જે ક્રોધ કરતો નથી, જે માન (ગર્વ) કરતો નથી, તે ખરેખર સાચો માહણ (બ્રાહ્મણ) છે.

જે અનિશ્ચિત (શરીરાદિમાં અપ્રતિબદ્ધ) છે, નિષાણ્ણથી રહિત છે, હિંસા-અસત્ય-મૈથુન-પરિગ્રહ-ક્રોધ-માન-માયા-લોભ-રાગ-દ્વેષથી જે પ્રતિવિરત છે, દાનત છે, શરીર ઉપરથી મમતા જેણે ઉતારી નાખી છે તે ખરેખર સાચો શ્રમણ છે.

૧. “હોતિ પુણ ભાવગાહા સાગારુવઓગભાવણિપ્પણ્ણા । મહુરામિહાણજુત્તા તેણં ગાહ તિ ણં ચિત્તિ ॥ ૧૩૮ ॥ ગાહીકયા વ અત્થા અહવ ણ સામુદ્દણ છંદેણં । ઇણ હોતિ ગાહા ઇસો અન્નો વિ પજ્ઞાઓ ॥ ૧૩૯ ॥ પળ્ણરસસુ અજ્ઞયપેસુ પિંહિતથેસુ જો અવિતહ તિ । પિંહિયવયળેણસત્થં ગહેતિ તમ્હા તતો ગાહા ॥ ૧૪૦ ॥” —સૂત્રકૃતાજ્ઞનિર્ણયિકા । “મધુરામિધાણજુત્તા ચોયંતો વા પુચ્છંતો વા પરિચદંતો વા ગાયતીતિ ગીયતે વા ગાથા” —ચૂળિ પૃ૦ ૨૪૫. “મધુરં શ્રુતિપેશલમભિધાનમ્ ઉચ્ચારણં યસ્યાઃ સા મધુરામિધાનયુક્તા, ગાથાછન્દસોપનિબદ્ધસ્ય પ્રાકૃતસ્ય મધુરત્વાદિત્યભિપ્રાયઃ । ગીયતે પઢ્યતે મધુરાક્ષર-પ્રવૃત્ત્યા ગાયન્તિ વા તામિતિ ગાથા । યત્ એવમતરતેન ગાથામિતિ તાં બ્રુવતે, ણમિતિ વાક્યાલક્ષારે, ઇનાં વા ગાથામિતિ । અન્યથા વા નિરુક્તિમધિકૃત્યાહ—ગાથીકૃતાઃ પિષ્ઠીકૃતા વિક્ષિપ્તાઃ સન્ત એકત્ર મીલિતા અર્થા યસ્યાં સા ગાયેતિ । અથવા સામુદ્રેણ છન્દસા વા નિબદ્ધા સા ગાયેત્યુચ્યતે, તચ્ચેદં છન્દઃ—‘અનિબદ્ધં ચ યજ્ઞોકે ગાયેતિ તત્ પણ્ઠિતેઃ પ્રોક્તમ્ ।’ ઇષોડનન્તરોક્તો ગાથાશબ્દસ્ય પર્યાયો નિરુક્તં તાત્પર્યાર્થો દ્રષ્ટવ્યઃ, તથા—ગીયતેડસૌ, ગાયન્તિ વા તામિતિ, ગાથીકૃતા વાર્થાઃ, સામુદ્રેણ વા છન્દસેતિ ગાયેત્યુચ્યતે, અન્યો વા સ્વયમન્યૂહ્ય નિરુક્તવિધિના વિધેય इति ।” —વૃત્તિ પૃ૦ ૨૬૨ । હેમચંદ્રાચાર્યે હંદોનુશાસનના સાતમા અધ્યાયના અંતમાં ગાથાનું સ્વરૂપ આ પ્રમાણે કહ્યું છે—

“ગાથાડ્ઞાનુકમ્ । અત્ર શાલ્લે યજ્ઞોક્તં છન્દસ્તદ્ ગાથાસંજ્ઞમ્ । યથા—

‘દશ ધર્મે ન જાનન્તિ ધૃતરાષ્ટ્ર ! નિબોધ તાન્ । મતઃ પ્રમત ઉન્મતઃ કુદ્ધઃ શ્રાન્તો બુભુક્ષિતઃ । ત્વર-માણશ્ચ મીરશ્ચ હુબ્ધઃ કામીતિ તે દશ ॥ [મહાભારત, ૫ ઉયોગપર્વ, અધ્યાય ૩૩, શ્લોક ૮૨] અત્ર ત્રિભિઃ ષડ્ભિર્વા પાદૈઃ શ્લોકઃ ।” —છન્દોનુશાસન પૃ૦ ૨૨૯ ।

બોદ્ધોમાં પણ ગાથાપ્રકારનું સાહિત્ય હતું. જુઓ આચારાંગ સૂત્રનું પરિશિષ્ટ પૃ૦ ૪૦૨. બોદ્ધાચાર્ય અસંગે ગાથાનું સ્વરૂપ આ રીતે કહ્યું છે—“ગાથા ક્તમા ? યા ન ગયેન ભાષિતા અપિ તુ પાદોપનિબન્ધેન દ્વિપદા વા ચતુષ્પદા વા પચ્ચપદા વા ષટ્પદા વા હ્યસુચ્યતે ગાથા” —બ્રાવકમ્મિ પૃ૦ ૧૩૭ ।

જે અભિમાન અને દીનતા બંનેથી રહિત છે, વિનીત, દાંત, શરીરની મમતા જેણે ઉતારી નાખી છે, વિવિધ પરીપક્ષ તથા ઉપસર્ગોનો જેણે પરાભવ કર્યો છે, જેનું ચારિત્ર અધ્યાત્મયોગથી શુદ્ધ છે, જે સમ્યચરિત્રમાં ઉઘમી, સંસારની અસારતા આદિ ગણીને સંયમમાર્ગમાં સ્થિત તથા પરદત્તભોજ છે તે ખરેખર સાચો બિહુ છે.

જે એક (રાગ-દ્વેષ રહિત) છે, એક આત્માને ગણે છે, શુદ્ધ છે, સંછિન્નસ્તોતા (જેનાં આશ્રવનાં દ્વારો બંધ થઈ ગયેલાં છે તે) છે, જે સુસંપત, સુસમિત, સુસામાયિક તથા આત્મવાદ પ્રાપ્ત છે, દ્રવ્યસ્તોત (વિષયોમાં દ્વિયોની પ્રવૃત્તિ) તથા કાવસ્તોત (વિષયોમાં રાગ-દ્વેષ) જેના બંધ થઈ ગયા છે, જે પૂજા-સત્કારલાભનો અર્થ નહિ પણ ધર્મનો જ અર્થ છે, ધર્મનો જ્ઞાતા, મોક્ષમાર્ગને પામેલો, સમતાયુક્ત, દાનત, યોગ્ય તથા શરીરમમતારહિત છે તે ખરેખર સાચો નિર્ગ્રેય છે.

આ બધા અધ્યયનોનો સાર છે. અહીં પ્રથમ શ્રુતસ્કંધ ગાદાસોલસગ (ગાથાષોડશક) પૂર્ણ થાય છે.

સત્ત્વરે અધ્યયન—આ અધ્યયનમાં ભગવાન મહાવીરે પુંડરીકનું—સ્વેતક્રમણનું રૂપક આપીને વાત સમજાવેલી છે માટે આનું નામ પૌંડરીય (પુંડરીક અથવા પૌંડરીક) છે. અહીંથી બીજા શ્રુતસ્કંધની શરૂઆત થાય છે.

એક પાણીથી ભરેલી ધણા કાદવવાળી વિશાલ પુષ્કરિણી છે, તેમાં ધણા ક્રમળો ઉગેલાં છે, મધ્યમાં એક મોટું ક્રમળ છે. પૂર્વ દિશામાંથી એક પુરુષ આવ્યો અને તેણે મોટા ક્રમળને મધ્યમાં જોયું અને બોલવા લાગ્યો કે ‘હું ક્ષેત્ર (ગણુકાર), કુશળ પંડિત, વ્યક્ત, મેધાવી, માર્ગજાણું. હું જઈને આ ક્રમળ લઈ આવીશ.’ આમ વિચારીને પુષ્કરિણીમાં ઉતર્યો પણ જેમ જેમ આગળ ચાલવા લાગ્યો તેમ તેમ અધિક અધિક પાણી અને કાદવ આવવાથી ક્રમળ સુધી પહોંચે તે પહેલાં જ કાદવમાં ખુંટી ગયો, અને કિનારાથી તથા ક્રમળથી બંનેથી ભ્રષ્ટ થયો. આ જ પ્રમાણે દક્ષિણ, પશ્ચિમ તથા ઉત્તરથી આવેલા પુરુષોની રિયતિ યઈ. એટલામાં એક સંયમી (રાગદ્વેષરહિત) મોક્ષાર્થી બિહુ ત્યાં આવ્યા. તેમણે પેલા ચાર પુરુષોને જોઈને વિચાર કર્યો કે ‘આ લોકો અકુશલ છે. આ રીતે આ ક્રમળ બહાર કઢાય નહિ.’ તેમણે કિનારા ઉપર જ બેસી રહીને અવાજ કર્યો કે ‘હે સ્વેત ક્રમળ! ઉંચે ઉડ, ઉંચે ઉડ.’ આ કહેતાંની સાથે ક્રમળ ઉંચે ઉડ્યું.

ભગવાને આનો ઉપનય આ રીતે ઘટાવ્યો છે—પુષ્કરિણી એ સંસાર છે, ક્રમં પાણી છે, ક્રમળોગો કાદવ-ક્રોચ્ચ છે, સામાન્ય લોકો તે બીજા સામાન્ય ક્રમળ છે, રાજા મધ્યવર્તી શ્રેષ્ઠ ક્રમળ સમાન છે, પુષ્કરિણીમાં પ્રવેશ કરનાર ચાર પુરુષો તે જુદા જુદા પરતીર્થિકો (એકાંતવાદીઓ) છે, સદ્ધર્મ તે બિહુ છે, ધર્મતીર્થ તે કિનારો છે, બિહુએ કરેલો શબ્દ તે ધર્મકથા છે. ક્રમળનું ઉંચે ઉડવું તે નિર્વાણ છે—મોક્ષ છે.

આ ચાર પુરુષોમાં પહેલો પુરુષ તજજીવ-તજ્જરીરવાદી છે. આ મત પ્રમાણે શરીર જ જીવ છે. શરીરથી જુદો જીવ નથી. શરીરનો વિનાશ થાય એટલે જીવનો પણ વિનાશ થાય છે. સં. ૬૪૮-૬૫૩ માં આ મતનું વર્ણન છે.^૧ બૌદ્ધોના દ્વિધ્વનિકાયના સામબૂદ્ધસુતમાં શુદ્ધસમકાલીન અગ્નિત કેશકંબલના ઉચ્છેદવાદ સાથે આ વાદ મળતો આવે છે. જુઓ આ ગ્રંથમાં પરિશિષ્ટ ત્રીજું, પૃ. ૩૫૭.

બીજો પુરુષ પંચભૂતવાદી છે. આ ચાર્વાકોનો મત છે.^૨ પાંચ મહાભૂત ઉપરાંત છઠ્ઠા

૧. સૂ. ૧૧-૧૨ માં પણ આ મતનું વર્ણન છે. જુઓ આ પ્રસ્તાવના, પૃ. ૭.

૨. સૂ. ૭-૮ માં પણ આ મતનું સ્વરૂપ વર્ણવ્યું છે. જુઓ આ પ્રસ્તાવના, પૃ. ૭.

૩. સૂ. ૧૦-૧૬ માં પણ આ મત વર્ણવ્યો છે. જુઓ આ પ્રસ્તાવના, પૃ. ૮.

આત્માને માનનારા કેટલાક વાદીના વિચારો પણ આને મળતા હોવાથી તેમનો પણ આયછડા પુણ એમો એવમાદ્—(સૂ. ૬૫૭) એમ કહી બીજા પુરુષમાં સમાવેશ કરેલો છે. આ આત્મવશવાદી સાંખ્યો છે એ રીતે ચૂર્ણિ તથા વૃત્તિમાં વ્યાખ્યા કરેલી છે. જુઓ પૃ. ૧૩૪ ટિ. ૯.

ત્રીજો પુરુષ ઇન્ધરકારણિક છે. સૂ. ૬૬૦-૬૬૧ માં આનું વર્ણન છે. વેદમાં જે પુરુષવાદનું વર્ણન આવે છે તેને અનુલક્ષીને અહીં ઇન્ધરકારણિક શબ્દ વાપર્યો જણાય છે. અહીં જે વર્ણન છે તેને મળતા ધણા શબ્દો ઇતિમાસિયાઈમાં ૨૨ મા અધ્યયનમાં છે. જુઓ પરિશિષ્ટ ત્રીજું પૃ. ૩૬૯.

ચોથો પુરુષ નિયતિવાદી છે. સૂ. ૬૬૪-૬૬૫ માં આનું વર્ણન છે.

‘સંસારના દૂર તથા નિકટવર્તી પદાર્થો અને કામભોગો સંસારમાં રક્ષણ આપવા અસમર્થ છે’ એમ સમજીને અંતે આવેલો ભિક્ષુ તે જ્ઞાનો ત્યાગ કરીને સંપન્ન બન્યો છે, વિષયોથી વિરક્ત અને કષાયોથી મુક્ત થયેલો છે, તેવા ભિક્ષુ પાસેથી ધર્મ સાંભળીને પરાક્રમા પુરુષો મોક્ષ પ્રાપ્ત કરે છે.

અઢારમું અધ્યયન—આનું નામ કિરિયાઠાળ (ક્રિયાસ્થાન) છે. કર્મબંધના કારણભૂત તેર પ્રકારની ક્રિયાઓનું આમાં વર્ણન છે. ૧ અર્થદંડ, ૨ અનર્થદંડ, ૩ હિસાદંડ, ૪ અકરમાત્દંડ, ૫ દષ્ટિવિપર્યાસદંડ, ૬ મૃષાપ્રત્યયિક, ૭ અદતાદાનપ્રત્યયિક, ૮ આપ્યાત્મિક, ૯ માનપ્રત્યયિક, ૧૦ મિતદોષપ્રત્યયિક, ૧૧ માયાપ્રત્યયિક, ૧૨ લોભપ્રત્યયિક, ૧૩ ઈર્ષ્યાપ્રત્યયિક.

૧. સ્વ તથા સ્વજન આદિ નિમિત્તે ત્રસ-સ્થાવર જીવોની હિસા આદિ પાપ પ્રવૃત્તિ કરવામાં આવે તે અર્થદંડ છે. તેથી જે પાપકર્મ બંધાય તે અર્થદંડપ્રત્યયિક છે.
૨. કોઈ પણ પ્રયોજન વિના ત્રસ-સ્થાવર જીવોની હિસા કરવામાં આવે કે જંગલ આદિને આગ લગાડવામાં આવે તે અનર્થદંડ છે.
૩. અમુક માણસે મને અથવા મારા સંબંધીઓને દણ્યા છે, હણે છે, અથવા હણશે એવી સંભાવના છે એમ સમજી અન્ય જીવોની હિસા કરવામાં આવે તે હિસાદંડ છે.
૪. હરણુ આદિ અન્ય જીવોની હિસા કરવા માટે બાણુ આદિ શસ્ત્ર ઝીડવામાં આવ્યું હોય અને અકરમાત્ તેતર આદિ પક્ષીનો વધ થઈ જાય તે અકરમાત્ દંડ છે. એ જ પ્રમાણે સ્થાવર વિષે સમજી લેવું.
૫. માતા-પિતા આદિ સાથે વસતો કોઈ પુરુષ બ્રાંતિથી મિત્ર હોવા છતાં અમિત્ર (દુસ્ત્રમન) સમજીને તેનો વધ કરે તે દષ્ટિવિપર્યાસદંડ છે. તે જ પ્રમાણે ગામનગર આદિના ધાત પ્રસંગે કોઈ ખરેખર ચોર ન હોય છતાં તેને ચોર માની લઈ તેનો વધ કરે તે પણ દષ્ટિવિપર્યાસદંડ છે.

૧. આયછડા શબ્દ ૬૫૬ મા સૂત્રમાં જાણેલો છે, છતાં ચૂર્ણિ પ્રમાણે વિચારતાં ૬૫૭ મા સૂત્રમાં એ શબ્દનો સંબંધ ખરેખર જણાય છે.

૨. “પુરુષ એવંદં સર્વં યદ્ ભૂતં યચ્ચ માવ્યમ્ । ઉતામૃતત્વસ્યેસાનો યદન્નેનાતિરોહતિ ॥”—શુક્લ-યજુર્વેદ ૩૧ । ૨ ।

૩. જુઓ આ પ્રસ્તાવના પૃ. ૯. સૂ. ૨૮-૪૦ માં પણ આ વાદનું વર્ણન છે.

૪. આવા ભિક્ષુના અનેકવિધ આચારોના વર્ણનમાં ધૂવળેત્ત (ધૂમનેત્ર) પીવાનો ત્યાગ કરવાનો પણ ઉલ્લેખ સૂ. ૬૮૧, ૭૫૩ માં છે. આ ધૂવળેત્તનો અર્થ ‘નેચો’ કે ‘ચુંગી’ જેવો લાગે છે. દશવૈકાલિકસૂત્ર (૩ ૯) માં પણ આ ધૂવળેત્તનો ઉલ્લેખ છે. આ અંગે જુઓ વિસ્તૃત ટિપ્પણ પૃ. ૧૪૬ ટિ. ૧૪.

૫. જુઓ પૃ. ૧૫૨ ટિ. ૧૩. **આવશ્યકચૂર્ણિમાં** આ તેર ક્રિયાસ્થાનોનું વર્ણન તેરસાદિ કિરિયાઠાળેહિં આ **અમજ્ય પ્રતિક્રમજ્યસૂત્ર**ના પાઠની વ્યાખ્યામાં પણ છે અને ત્યાં સૂત્રકૃતાંગસૂત્રનો સૂત્રપાઠ લગભગ અક્ષરશઃ ઉદ્ધૃત કરેલો છે.

૬. સ્વ કે સ્વજનાદિ નિમિત્તે અસત્ય બોલવા આદિ પ્રવૃત્તિ કરવી તે મૃષાપ્રત્યયિક દંડ છે.
૭. સ્વ કે સ્વજનાદિ નિમિત્તે ચોરી કરવા આદિ અંગેની પ્રવૃત્તિ કરવી તે અદત્તાદાનપ્રત્યયિક દંડ છે.
૮. ખીજાએ કંઈ પણ ન કર્યું ન હોવા છતાં, ઉદાસ-શોકમગ્ન-હીન-હીન-ચિંતાતુર બનીને રહે, ચિત્તમાં ક્રોધાદિ કષાયોની પરંપરા ચાલ્યા કરે તે આધ્યાત્મિક દંડ છે.
૯. જાતિમદ, કુલમદ, બલમદ, રૂપમદ, તપમદ, શ્રુતમદ, લાભમદ, ઐશ્વર્યમદ, પ્રતામદ—આ મહોથી મહોન્મત્ત બનીને ખીજાઓની નિંદા, પરાભવ, અપમાન આદિ કરવાં અને પોતાને શ્રેષ્ઠ માનવો આ બધો માનપ્રત્યયિક દંડ છે.
૧૦. પોતાની સાથે રહેનારાઓનો નાનો અપરાધ થયેલો હોય તો પણ તેમને મોટી સજા કરવી આ મિત્રદોષપ્રત્યયિક દંડ છે.
૧૧. શુભ રીતે હિંસાદિ પાપપ્રવૃત્તિ કરનારા છતાં બહારથી પોતાને સારા દેખાડનારા કપટી મનુષ્યોની પાપપ્રવૃત્તિ તે માયાપ્રત્યયિક દંડ છે.
૧૨. લોકને લીધે હિંસાદિ પ્રવૃત્તિ કરનારા અને કામભોગોમાં આસક્ત જીવોની જે પ્રવૃત્તિ તે લોભપ્રત્યયિક દંડ છે.
૧૩. સમિતિ—શુભિથી યુક્ત, યતનાપૂર્વક સર્વપ્રવૃત્તિ કરનારા ઉત્તમ સાધુપુરુષોની જે પ્રવૃત્તિ તે ધર્માપધિકી ક્રિયા છે. આનાથી જે કર્મ બંધાય છે તે પ્રથમ સમયે બંધાય છે, ખીજા સમયે અનુભવાય છે, ત્રીજા સમયે તેની નિર્જરા થઈ જાય છે. એટલે આ કર્મબંધ અસાવધ છે.^૧

આમાં બાર ક્રિયાસ્થાનો અધર્મપક્ષ છે, તેને સેવનારો આત્મા મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી માટે ત્યાજ્ય છે. તેરમું ક્રિયાસ્થાન મોક્ષપ્રાપક છે માટે સેવનીય છે આ વાત સૂ. ૬૯૪, ૭૦૬, ૭૦૭, ૭૨૧ માં સ્પષ્ટ જણાવી છે.

તેર ક્રિયાસ્થાનોના વર્ણનપ્રસંગમાં નહિં વર્ણવેલી અધર્મપક્ષ, ધર્મપક્ષ, તથા મિશ્રપક્ષ સંબંધી અનેક અનેક વાતો લિખ લિખ રૂપે સૂ. ૭૦૮-૭૧૬ માં વર્ણવેલી છે. સૂ. ૭૧૭માં ક્રિયાવાદી, અક્રિયાવાદી, અજ્ઞાનવાદી, વિનયવાદીના બેઠો ૩૬૩ પ્રાવાદિકોનો ઉલ્લેખ અધર્મપક્ષમાં કરેલો છે. સૂ. ૭૧૮ માં અન્ય પ્રાવાદિકોને તેમના જ વર્તન તથા કથનનો આધાર લઈને અહિંસાનો સિદ્ધાંત સમગ્રવવા પ્રયત્ન કરેલો છે. સૂ. ૭૧૯ માં હિંસાનો ઉપદેશ આપનારા સંસારમાં કેવાં દુઃખો પામે છે તેનું નિરૂપણ છે. સૂ. ૭૨૦ માં સર્વે જીવોની અહિંસાની પ્રશ્નણ કરનારા જ નિર્વાણને પ્રાપ્ત કરે છે એ વર્ણવ્યું છે. સૂ. ૭૨૧ માં બાર ક્રિયાસ્થાનોનું ફળ સંસાર છે અને તેરમા ક્રિયાસ્થાનનું ફળ મોક્ષ છે એમ વર્ણવીને આત્માર્થી સાધુને બાર ક્રિયાસ્થાનોનો ત્યાગ કરવાનો ઉપદેશ છે.

ઓગણીસમું અધ્યયન—આનું નામ આહારપરિણા (આહારપરિણા) છે. આમાં ૭

૧. જુઓ પૃ. ૧૬૪ ટિ. ૧૧. અત્યારે મળતી સૂત્રકૃતાંગની હસ્તલિખિત પ્રતિઓમાં અહીં સાવજ શબ્દ જોવામાં આવે છે, છતાં સૂત્રકૃતાંગ ચૂલ્હિને આધારે તથા આવશ્યક ચૂલ્હિમાં ઉદ્ધત કરેલા પાઠને આધારે અસાવજ એ જ સાચો પાઠ છે. તેરાપંથી આચાર્ય તુલસી જેના પ્રસુખ છે તે વાંચનામાં, મુનિ નથમલજીએ સાવજ શબ્દ સુધારવાને બદલે એ પાઠ જ કાઢી નાખ્યો છે. અંગસ્તાપિ પૃ. ૩૭૬ ટિ. ૬ માં તેમણે જણાવ્યું છે કે પૂર્વવર્તિદ્વાદશક્રિયાસ્થાનગતાભ્યાસેન લિપિપ્રમાદોડસૌ જાત્ત્વિતિ પ્રતીયતે । પરંતુ તેમણે આવશ્યકચૂલ્હિને આધારે અસાવજ જે અહીં સાચો અને મૌલિક પાઠ છે તે પાઠ અહીં ખરેખર મુકવાની જરૂર હતી.

જીવનિકાયના^૧ અનેક પ્રકારના જીવો કેવો કેવો આહાર લે છે તેનું વિસ્તારથી વર્ણન છે. સૂ. ૭૪૬ નાં^૨ અંતમાં આહારશુદ્ધ (આહારમાં વિવેકી) બનીને સંયમાનુષ્ઠાનમાં ઉદયમશીલ બનવાનો ઉપદેશ છે.

વીસમું અધ્યયન—આનું નામ પન્નક્ષાણકિરિયા (પ્રત્યાખ્યાનક્રિયા) છે. જીવે હિંસા આદિનું જ્યાં સુધી પ્રત્યાખ્યાન ન કર્યું હોય ત્યાં સુધી હિંસા આદિ પાપ ન કરે તો પણ તેને અવશ્ય પાપબંધ થાય છે. તેથી સાચા સંયમી થવા માટે પ્રત્યાખ્યાન કરવું અત્યંત જરૂરી છે. આ વાત ચર્ચા-વિચારણાપૂર્વક યુક્તિ-ઉદાહરણ આપીને આમાં સિદ્ધ કરેલી છે. સૂ. ૭૫૩ માં સંપત તથા વિરત સાધુ કેના હોય છે તેનું વર્ણન છે.

એકવીસમું અધ્યયન—આ અધ્યયનનાં ૧ આચારસુત (આચારશ્રુત), ૨ અણાચારસુત (અનાચારશ્રુત) તથા ૩ અણગારસુત (અનગારશ્રુત) એવાં ત્રણ નામોનો ઉલ્લેખ મળે છે.^૩ જુઓ પૃ. ૨૧૭ ટિ. ૧. શું બોલવું જોઈએ અને શું માનવું જોઈએ એ આચારનું, તથા શું બોલવું ન જોઈએ અને શું માનવું ન જોઈએ એ અનાચારનું આમાં વર્ણન છે અને અનાચારનો ત્યાગ એ પરમાર્થથી અનગારપણાનું (સાચા સાધુપણાનું) કારણ છે તેથી આ ત્રણે નામો અપેક્ષાએ ઘટી શકે છે. સૂ. ૭૫૫-૭૬૪ માં કેટલાક એકાંતવચનોને અયોગ્ય જણાવીને, સૂ. ૭૬૫-૭૮૨ માં ‘લોક-અલોક-જીવ-અજીવ-ધર્મ-અધર્મ-મંધ-મોક્ષ-પુરુષ-પાપ-આશ્રવ-સંવર-વેદના-નિર્જરા-ક્રિયા-અક્રિયા-ક્રોધ-માન-માયા-લોભ-રાગ-દ્વેષ-સંસાર-દેવ-દેવી-સિદ્ધિ-અસિદ્ધિ-સાધુ-અસાધુ-કલ્યાણ-અકલ્યાણ નથી’ આ માન્યતાને અનાચાર જણાવીને, છેવટે કેટલાક અનાચારણીય વચનોને જણાવીને જિનેશ્વરે બતાવેલા માર્ગે વર્તવાનો સાધુને ઉપદેશ આપ્યો છે.

બાવીસમું અધ્યયન—આનું નામ અદ્વજ્ઞ (આદ્ર્ઞીય) છે.^૪ આદ્ર્ઞકુમારનો ઓશાલક, બૌદ્ધ સાધુઓ (સૂ. ૮૧૨-૮૨૮), (બ્રાહ્મણો) બ્રહ્મવ્રતીઓ (સૂ. ૮૨૯-૮૩૨), પંચિદંડીઓ (સૂ. ૮૩૩-૮૩૭) તથા હરિતતાપસો (સૂ. ૮૩૮-૮૪૦) સાથે જે વાદ (વાર્તાલાપ) થયો હતો તેનું આમાં વર્ણન છે. ગોશાલક આદિની વિચિત્ર માન્યતાઓ આમાં જણાવા મળે છે.

તેવીસમું અધ્યયન—રાજગૃહ નગરની બહાર ઇશાનકોણમાં નાલંદા નામે સ્થાન હતું. ત્યાં હેપ નામનો ધનાઢ્ય ધાર્મિક શ્રમણોપાસક વસતો હતો. નાલંદાથી ઇશાનકોણમાં આ

૧. અપ્કાયના વર્ણનમાં-વાતયોનિક અપ્કાયનું પણ વર્ણન છે. જુઓ પૃ. ૨૦૬ ટિ. ૧૦. આજના વિજ્ઞાનમાં ઓક્સિજન અને હાઇડ્રોજન વાયુના મિશ્રણથી H₂O પાણી ઉત્પન્ન થાય છે એવી જે વાત છે તેની સંગતિ પણ જૈન સિદ્ધાંત સાથે અસાધ્ય થાય છે.

૨. પૃ. ૨૦૯ પં. ૧૬ માં ૭૪૭ સૂત્રાંક ભૂલથી છપાયો છે. વસ્તુતઃ આ વાક્ય સૂ. ૭૪૬ નો ભાગ છે.

૩. આ અધ્યયનને અંતે બધી હસ્તલિખિત પ્રતિઓમાં અણાચારસુત કે અણાચારસુત્ત શબ્દ મળતો હોવાથી અમે અણાચારસુત્ત નામ રાખ્યું છે.

૪. આદ્ર્ઞકુમારનું વિસ્તારથી જીવનચરિત્ર નિર્ણયિત, ચૂર્ણિત તથા વૃત્તિમાં છે. આદ્ર્ઞકુમાર ભગવાન મહાવીર પાસે જઈ રહ્યા છે ત્યારે આ વાદ થયો છે.

૫. અહીં વૃત્તિમાં પુનરપિ ત એવૈકદળિન: સાંસારિકજીવપદાર્થસામ્યાપાદનાયાહુ: (પૃ. ૪૦૨) એમ કહેલું છે, પરંતુ ચૂર્ણિતમાં અર્થેનં વિદં ત્રિદળકુણ્ડીય જાવ પત્તગહતથગતા પરિવાજકા: પરિવાર્ય ઉમય-પક્ષાવિહંગામિરાશીભિદંડમાણા એવમ્ભુ: એમ ૨૫૪ કહેલું છે. નિર્ણયિતમાં પણ અજઙ્ઘણ ગોસાલ-મિક્ષુ-વંમવતી-તિદંડીનં! જહ દ્વિથતાવસાણં કહિયં જ્ઞમો તદ્વા ભુચ્છં ॥ ૧૯૦ ॥..... ગોસાલ-મિક્ષુ-વંમી-તિદંડિયા-તાવસેહિ સહ વાદો ॥ ૧૯૮ ॥ એવો ૨૫૪ ઉલ્લેખ છે.

લેખ આવકની એસહવિયા (શેષદ્રવ્યા) નામે ઉદ્દેશાલા હતી. આ ઉદ્દેશાલાના ધરિાનકોણમાં હસ્તિયામ નામનો વનખંડ હતો. ત્યાં ગૃહપ્રદેશમાં (ધરવાળા પ્રદેશમાં) ભગવાન ગૌતમસ્વામી બેઠા હતા અને આરામપ્રદેશમાં ભગવાન મહાવીર ગિરાગેલા હતા. તે સમયે પાર્શ્વનાથ ભગવાનના પરિવારમાં દીક્ષિત થયેલા ઉદ્દક પેઢાલપુત્ર નામના સાધુ ત્યાં આવી ચઢ્યા. તેમનો ભગવાન ગૌતમ સ્વામી સાથે જે વાર્તાલાપ થયો તે નાલંદાની સમીપમાં થયેલો હોવાથી આ અધ્યયનનું નામ નાલંદજ્ઞ (નાલંદીય) છે.

ઉદ્દકનો મુખ્ય આક્ષેપ એ છે કે તમારા સાધુઓ શ્રાવકોને ત્રસની હિંસાનું જે પચ્ચક્ષ્ણાણુ કરાવે છે તે બરાબર નથી, ખોટું પચ્ચક્ષ્ણાણુ છે. સંસારી જીવો સ્થાવરમાંથી ત્રસમાં આવે છે અને ત્રસમાંથી સ્થાવરમાં આવે છે. માટે એવો કોઈ સ્થાવર જીવ નથી કે જે જૂતકાળમાં કે ભવિષ્યકાળમાં ત્રસ ન થયો હોય કે ન થવાનો હોય. એટલે જેણે ત્રસની હિંસાનું પચ્ચક્ષ્ણાણુ કર્યું છે તે જ્યારે સ્થાવરની હિંસા કરે છે ત્યારે તે સ્થાવર જીવ પણ કોઈપણ કાળે ત્રસરૂપ હોવાથી પચ્ચક્ષ્ણાણુનો ભંગ થાય છે. માટે પચ્ચક્ષ્ણાણુ કરાવનારે ત્રસ જીવોની હિંસાનું પચ્ચક્ષ્ણાણુ નહિ, પણ ત્રસજૂત જીવોની હિંસાનું પચ્ચક્ષ્ણાણુ કરાવવું જોઈએ. ત્રસજૂત એટલે વર્તમાનકાળમાં જે ત્રસજીવો હોય તેની હિંસાનું જ પચ્ચક્ષ્ણાણુ. આ રીતે જૂત શબ્દ ઉમેરીને પચ્ચક્ષ્ણાણુ કરાવવામાં આવે તો સાચું પચ્ચક્ષ્ણાણુ કહેવાય.

ભગવાન ગૌતમસ્વામીએ ઉત્તરમાં કહ્યું કે ‘તમે જેને ત્રસજૂત કહો છો તેને જ અમે ત્રસ કહીએ છીએ. પચ્ચક્ષ્ણાણુમાં જૂત શબ્દ ઉમેરવાની કશી જ જરૂર નથી.’ આમ જણાવીને તે પછી ધણા જ ધણા ઉદાહરણો આપીને આ વાતનું ભગવાન ગૌતમસ્વામીએ સ્પષ્ટીકરણ કર્યું છે.

ભગવાન ગૌતમસ્વામીના જવાબ પછી ઉદ્દક નિરુત્તર યર્થ જવા છતાં, ખુલ્લી રીતે ગૌતમસ્વામીની વાતનો સ્વીકાર કે આદર ન કરતાં જ્યારે ત્યાંથી ઉઠીને ચાલવા તૈયાર યર્થ જાય છે ત્યારે ગૌતમસ્વામી કહે છે કે ‘ઉદ્દક! એક પણ સારી વાત સાંભળવા મળી હોય તો તેના કહેનારનો આદર-સત્કાર કરવો જોઈએ.’ ત્યાર પછી ઉદ્દક ‘પોતાની જૂલૂનો સ્વીકાર કરીને ચાતુર્યામ ધર્મમાંથી પ્રતિક્રમણયુક્ત પંચમહાવ્રતિક ધર્મ સ્વીકારવાની ઈચ્છા પ્રદર્શિત કરે છે. એટલે ભગવાન ગૌતમસ્વામી પેઢાલપુત્ર ઉદ્દકને લઈને ભગવાન મહાવીર પાસે આવે છે અને ત્યાં ઉદ્દક ભગવાન મહાવીર પાસે પ્રતિક્રમણયુક્ત પંચમહાવ્રતિક ધર્મનો સ્વીકાર કરે છે.’

અહીં બીજા શ્રુતસ્કંધનું સાતમું અધ્યયન, બીજો શ્રુતસ્કંધ તથા સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર સંપૂર્ણ થાય છે.

સૂત્રકૃતાંગના વિષયનું આ અત્યંત સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન છે. આના ઉપરથી જણાશે કે સૂત્રકૃતાંગમાં પ્રારંભમાં તથા અન્યત્ર પણ કેટલીક સ્વ-પર મતની ચર્ચા હોવા છતાં તે દ્વારા સમ્યગ્જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરાવીને સમ્યક્ચારિત્રમાં સાધકોને પ્રવૃત્ત કરવા એ જ આમાં મોટા ભાગે વિચારણા છે. એટલે આમાં દ્રવ્યાનુયોગની ચર્ચા હોવા છતાં પણ ચૂર્ણિકારે? આનો સમાવેશ ચરણકરણાનુયોગમાં કરેલો છે.

૧. આ અધ્યયનમાં આવતી વિસ્તૃત ચર્ચા બેતાં એમ ભાગે કે છે ભગવાન પાર્શ્વનાથ તથા ભગવાન મહાવીરની પરંપરામાં ચાર મહાવ્રત તથા પાંચ મહાવ્રતોના ભેદ ઉપરાંત, બીજા પણ કેટલીક વાતોમાં ભેદ પ્રવર્તતો હશે.

૨. “તત્થ કાલિયસુચં ચરણ-કરણાણુયોગો ૧ ઇસિમાસિયોત્તરજ્ઞયણાણિ ધમ્માણુયોગો ૨ સૂરપણ્ણાદિ ગણિતાણુયોગો ૩ દિટ્ઠિવાતો દવ્વાણુજોગો તિ ૪ ।...ઇહ ચરણાણુયોગેણ અધિકારો” — સૂત્રકૃતાંગચર્ચા પૃ. ૩૧. “અણોગ્ગક્ખરામિધાણઠ્ઠિતં જં પઢિજ્જતિ તં અગમિયં, તં ચ પ્રાયસો આચારાદિ

શૈલી—ગદ્ય-પદ્ય શૈલીમાં આ સૂત્રની રચના થયેલી છે. પહેલા શ્રુતરકંધનાં ૧૫ અધ્યયનો સ્પષ્ટ રીતે પદ્યમાં છે.^૧ સોળમું આથી અધ્યયન સામુદ્રાંધમાં રચાયેલું છે.^૨ ખીજા શ્રુતરકંધમાં ત્રીજા અધ્યયનમાં ચાર પદ્ય છે તથા પાંચમું અને છઠ્ઠું અધ્યયન સંપૂર્ણરૂપે પદ્યમાં છે. બાકી બધું સૂત્રકૃતાંગ ગદ્યમાં છે. પ્રથમશ્રુતરકંધમાં ૧, ૩, ૮, ૯, ૧૧, ૧૫ આ અધ્યયનો અનુષ્ટુપ્ છંદમાં છે. ખીજું અધ્યયન વૈતાલીય છંદમાં છે.

પ્રથમ શ્રુતરકંધના ચોથા અધ્યયન ઇત્થીપરિણુમાં જે શ્લોકો છે તે “ભારતીય ઇન્દ-શાસ્ત્રના ઇતિહાસમાં જેટલા અગત્યના તેટલા જ દુર્લભ એવા, એટલે કે આર્યાના પ્રાચીનતર સ્વરૂપમાં, રચવામાં આવેલા છે. પ્રાકૃત કાવ્યમાં પ્રચલિતતમ એવી ઉત્તરકાલીન ‘સામાન્ય’ આર્યા, આપણે જાણીએ છીએ તેમ, જૈન આગમોના અર્વાચીનતમ સ્તરનું અંગ છે અને એના પ્રાચીનતર સ્તરોના (મૂળભૂત ભાગોમાં) તે સર્વથા અનુપલબ્ધ છે. એથી ઊલટું ચાલુ આર્યાની પુરોગામિની પ્રાચીન આર્યા, આચારાંગસૂત્રના પ્રથમ શ્રુતરકંધના નવમા અધ્યયનમાં, સૂત્રકૃતાંગસૂત્રના ચોથા અધ્યયનમાં અને (કંઈક અંશે) ઉત્તરાધ્યયનસૂત્રના આઠમા અધ્યયનમાં એમ અત્યંત પ્રાચીનતમ જૈન ગ્રંથોનાં ત્રણ પ્રકરણોમાં અને અત્યંત પ્રાચીનતમ પૈકીના એક એવા સુતનિપાત (બૌદ્ધગ્રંથ)નાં ૮ અને ૧૪ એ બે પ્રકરણોમાં જ ઉપલબ્ધ થાય છે.” ઇત્યાદિ અનેક વાતો જણાવીને જર્મન પ્રોફેસર લુડવિગ આલ્ડસોર્ફ^૩ ઇત્થીપરિણુ અધ્યયનના છંદોની વિસ્તારથી ચર્ચા તેમના એક ગ્રંથે લેખમાં કરી છે અને સાથે સાથે આ અધ્યયનનો તેમણે વિચારેલો-સુધારેલો પાઠ અને અનુવાદ પણ આપેલો છે. આ લેખ Indo-Iranian Journal (ગ્રંથ ૨, અંક ૪, પૃ. ૨૪૯-૨૭૦)માં ગ્રંથેણ ભાષામાં પ્રગટ થયેલો છે. તેનો ડૉ. અનુણોદય બર્નરએ કરેલો ગુજરાતી અનુવાદ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય સુવર્ણ મહોત્સવ ગ્રંથ (ઈસ્વીસન ૧૯૬૮)માં છપાયેલો છે (પૃ. ૨૩૭-૨૬૦). જિજ્ઞાસુઓએ ત્યાં જોઈ લેવું.

પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા ‘આગમોનું દિગ્દર્શન’ એ નામના પુસ્તકમાં (પૃ. ૩૯) લખે છે કે—‘સુયગડમાં ઇન્દવજ્ઞની પ્રયોગ પથી સવાર થયેલો છે. જુઓ ‘પદ્યરચનાની ઐતિહાસિક સમાલોચના’ (પૃ. ૧૫૪). પહેલા સુયક્ષ્મંધનું ‘ઇત્થીપરિણા’ નામનું અભ્યુદય ‘ઉવહાણુસુય’ની પેઠે ગાથા ક્રિવા આર્યામાં નથી. કિન્તુ ‘ગાથાનુષ્ટુભી સંસ્કૃષ્ટિ’ નામે ઓળખાવાયેલા મિશ્ર ઇન્દમાં છે એમ પદ્યરચનાની ઐતિહાસિક સમાલોચના (પૃ. ૧૮૫-૬)માં ઉલ્લેખ છે.’

પ્રથમ શ્રુતરકંધમાં ૫, ૬, ૭, ૧૦, ૧૨, ૧૩, ૧૪ આ અધ્યયનો મુખ્યત્વે ઉપજાતિમાં છે.

ખીજા શ્રુતરકંધમાં ત્રીજા અધ્યયનમાં સૂ. ૭૪૫ માં આવતાં ચાર પદ્યો આર્યામાં છે, પાંચમું અધ્યયન અનુષ્ટુપ્માં છે, છઠ્ઠું ઉપજાતિમાં છે.

કાલિયસુતં—નન્દીચૂર્ણિ પૃ. ૫૬. “અગમિકં તુ પ્રાયો ગાથાદિ અસમાનગ્રન્થત્વાત્ કાલિક-શ્રુતમાચારાદિ” —નન્દીવૃત્તિ હારિમદ્વી પૃ. ૬૯. “આગમશ્ચ દ્વાદશાજ્ઞાવિરુપઃ, સોડપ્યાર્યરક્ષિત-મિશ્રૈરેદ્ધુનીનપુરુષાનુપ્રહબુદ્ધ્યા ચરણકરણ-દ્રવ્ય ધર્મેકથા-ગણિતાનુયોગમેદાક્ષતુર્ધા વ્યવસ્થાપિતઃ, તત્રાચારાજ્ઞં ચરણકરણપ્રાધાન્યેન વ્યાખ્યાતમ્, અધુનાડવસરાયાતં દ્રવ્યપ્રાધાન્યેન સૂત્રકૃતાણ્યં દ્વિતીયમજ્ઞં વ્યાખ્યાતુમારમ્ભત્ત્વમિતિ” —સૂત્રકૃતાજ્ઞવૃત્તિ શીલાચાર્યવિરચિતા પૃ. ૧.

૧. “પદ્યં ગાથાસોલસગાદિ” —સૂત્રકૃતાંગચૂર્ણિ પૃ. ૪. આચારાંગ-પરિશિષ્ટ પૃ. ૪૦૨-૪૦૩.

૨. જુઓ આ પ્રરતાવના, પૃ. ૨૧.

૩. Prof Dr. Ludwig Alsdorf, Seminar for Indian Culture, Hamburg University, Hamburg, Germany.

વાચના

ગણધર ભગવાન દીક્ષા લીધા પછી દ્વાદશાંગીની રચના કરે છે આ પ્રસિદ્ધ હકીકત છે. પરંતુ દરેકની દ્વાદશાંગી અલગ અલગ હોય છે કે કેમ આ પ્રશ્ન છે. કલ્પસૂત્રમાં સ્થવિરાવલીમાં તેણે કાલેણ તેણે સમણે સમણસ્સ ભગવઙ્ગો મહાવીરસ્સ નવ ગણા ઇક્કારસ ગણહરા હુથા ‘શ્રમણુભગવાન મહાવીરના નવ ગણુ અને અગિયાર ગણુધર હતા’ આપો ઉદ્દેશ્ય છે. આના કારણમાં ત્યાં જ જણાવ્યું છે કે યેરે અકંપિય ગોયમસગુત્તેણં યેરે અયલભાયા હારિયાયણે ગુત્તેણં તે દુક્કિ વિ યેરા તિણ્ણિ તિણ્ણિ સમણસયાઈ વારંતિ, યેરે મેઝજ્જે યેરે પમાસે એવ દુક્કિ વિ યેરા કોઢિચ્છા ગુત્તેણં તિણ્ણિ તિણ્ણિ સમણસયાઈ વારંતિ । તે તેણદ્દેણં અજ્જો એવં વુચ્છહ સમણસ્સ ભગવઙ્ગો મહાવીરસ્સ નવ ગણા ઇક્કારસ ગણહરા હુથા । ‘ગૌતમગોત્રી સ્થવિર અકંપિત તથા હારિતાયનગોત્રી સ્થવિર અયલ ભ્રાતા આ બંને સ્થવિરો ત્રણસો ત્રણસો સાધુઓને વાચના આપતા હતા, અને કૌડિન્યગોત્રી સ્થવિર મેતાર્ય અને સ્થવિર પ્રભાસ બંને સ્થવિરો ત્રણસો ત્રણસો સાધુઓને વાચના આપતા હતા માટે શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરના ગણુ નવ હતા પણ ગણુધરો અગ્યાર હતા.’ આનો અર્થ એટલો થાય છે કે ૩૦૦-૩૦૦ સાધુઓને આઠમાનવમા ગણુધર બંને મળીને વાચના આપતા હતા તથા દસમા-અગિયારમા ગણુધર પણ બંને મળીને ૩૦૦-૩૦૦ સાધુઓને વાચના આપતા હતા. એકવાચનિકો યતિસમુદાયો ગણઃ (કલ્પસૂત્ર સુબોધિકા) ‘એક વાચના લેનારો સાધુસમુદાય તે ગણુ’ આ ‘ગણુ’શબ્દની વ્યાખ્યાનું તાત્પર્ય એમ સમજવામાં આવે છે કે દરેક ગણુની સૂત્રવાચના (સૂત્રપાઠોની રચના) પણ અલગ અલગ હતી. એટલે શ્વેતાંબર પરંપરામાં ધણી વર્ષોથી? આ સંસ્કાર અત્યંત રૂઢ થયેલો છે કે ‘દરેક ગણુધરની દ્વાદશાંગી (અર્થથી ભલે એક હોય છે પણ) શબ્દરચનાની દૃષ્ટિએ અલગ અલગ હોય છે. શ્રમણુ ભગવાન મહાવીરસ્વામીના અગિયાર ગણુધરો હતા પણ ગણુ નવ હતા માટે દ્વાદશાંગી નવ હતી. બધામાં સુધર્માસ્વામીનું આયુષ્ય સૌથી વધારે હતું તેથી બધાએ પોતાના નિર્વાણુસમયે પોતાનો ગણુ સુધર્માસ્વામીને સોંપી દીધો હતો તેથી અત્યારે સુધર્માસ્વામીની જ દ્વાદશાંગી પ્રચલિત છે.’

પરંતુ બધા ગણુધરોની દ્વાદશાંગી શબ્દથી પણ એક જ હોય તો પણ સ્થવિરાવલીમાં કહેલી બધી હકીકત ઘટી શકે છે. ગણુશબ્દનો અર્થ પોતાનો દીક્ષિત શિષ્ય સમુદાય એ અર્થ લેવાય કે

૧. एवं रचयतां तेषां सप्तानां गणधारिणाम् । परस्परमजायन्त विभिन्नाः सूत्रवाचनाः ॥ १७३ ॥
અકમ્પિતા-ડચ્છભ્રાત્રોઃ શ્રીમેતાર્ય-પ્રભાસયોઃ । પરસ્પરમજાયન્ત સદક્ષા એવ વાચનાઃ ॥ ૧૭૪ ॥
શ્રી વીરનાથસ્ય ગણધરેણ્વેકાદશસ્વપિ । દ્વયોર્દ્વયોર્વાચનયોઃ સામ્યાદાસન્ ગણા નવ ॥ ૧૭૫ ॥—
ત્રિષષ્ટિશાલાકાપુરુષચરિત્ર, પર્વ ૧૦, સર્ગ ૫ ।
“તીર્થંકરગણમૃતાં મિથો ભિન્નવાચનત્વેડપિ સામ્ભોગિકત્વં ભવતિ ન વા ? તથા સામાચાર્યાદિકૃતો મેદો ભવતિ ન વા ?” ઇતિ પ્રશ્ને ઉત્તરમ્—ગણમૃતાં પરસ્પરં વાચનામેદેન સામાચાર્યા અપિ કિયાન્ મેદઃ સમ્ભાવ્યતે, તન્નેદે ચ કથંચિદસામ્ભોગિકત્વમપિ સમ્ભાવ્યતે—સેનપ્રશ્ન, ઉદ્ધાસ ૨, પ્રશ્ન ૮૧ ।
૨. “જે હમે અજ્ઞતાએ સમણા નિગંબા વિહરંતિ એવ ણ સવ્વે અજ્ઞહમ્મસ્સ આવચ્છિજ્જા, અવસેસા ગણહરા નિરવચ્છા વુચ્છિજ્જા”—કલ્પસૂત્રસ્થવિરાવલી । “સામિસ્સ જીવંતે ણવ કાલગતા, જો ય કાલં કરેતિ સો સુધમ્મસામિસ્સ ગણં દેતિ, રૂંદમૂત્તી સુધમ્મો ય સામિમ્મિ પરિનિવ્વુણે પરિનિવ્વુતા”—
આવશ્યકચૂર્ણિ પૃ. ૩૩૯.

એક વાચનામાં બેસનારો સાધુવર્ગ એ અર્થ લેવાય તો પણ દ્વાદશાંગીના સૂત્રપાઠની એકતામાં^૧ બાધા આવતી નથી. પાઠ્ય ગ્રંથો એક જ હોય છતાં શુદ્ધ શુદ્ધ અધ્યાપકો શુદ્ધ શુદ્ધ છાત્રવર્ગ સંભાળતા હોય એ તો અનુભવસિદ્ધ હકીકત છે.

એટલે પ્રશ્ન એ છે કે બધા ગણધરોની દ્વાદશાંગી શબ્દથી એક જ છે કે અલગ અલગ છે ? આ પ્રશ્ન ઉપરિચિત એટલા માટે થયો છે કે અત્યંત પ્રાચીન ગણાતી આવશ્યકચૂર્ણિમાં નીચે મુજબ ઉલ્લેખ છે—

“જદા ય ગણહરા સન્ને પચ્ચજિતા તાદે કિર ઇગ્નિસજ્જાદ ઇગારસ અંગાણિ ચોદ્દસહિં ચોદ્દસ પુવ્વાણિ, एवं ता भगवता अस्थो कहितो, तादे भगवतो एगपासे सुच्चं करे(रं)ति तं अकलरेहिं पदेहिं वंजणेहिं समं, पच्छा सामी जस्स जत्तियो गणो तस्स तत्तियं अणुजाणति । आतीय सुहम्मं करेति, तस्स महल्लमाउयं, एत्तो तित्थं होहिति चि” —આવશ્યકચૂર્ણિ પૃ. ૩૩૭ । (જુઓ આચારાંગસૂત્રનું પાંચમું પરિશિષ્ટ, પૃ. ૪૦૧).

આમાં ૨૫૦૨ કહેલું છે કે ‘દીક્ષા થયા પછી સર્વે ગણધર ભગવંતો એક પડખે (જઈને) સૂત્રની રચના કરે છે અને તે અક્ષર, પદ તથા વ્યંજનથી સમાન હોય છે.’ અર્થાત્ બધાની દ્વાદશાંગી શબ્દ રચનાની દૃષ્ટિએ પણ સમાન હોય છે.

જો આઠમા તથા નવમા ગણધરની દ્વાદશાંગી શબ્દથી પણ સમાન જ હોય, તેમજ દશમા તથા અગિયારમા ગણધરની દ્વાદશાંગી પણ સમાન જ હોય, તો આવશ્યક ચૂર્ણિમાં જણાવ્યા પ્રમાણે બધાની દ્વાદશાંગી શા માટે સમાન ન હોઈ શકે ? બધા ગણધરોની દ્વાદશાંગી સૂત્રથી સમાન હોય છતાં, છસો સાધુઓ વાચના લેવા માટે બધા સાથે બેસતા હોય અને આઠમા તથા નવમા બંને ગણધરો તથા દશમા અને અગિયારમા બંને ગણધરો સાથે મળીને (કે અનુકૂળતા પ્રમાણે) વાચના આપતા હોય તો પણ નવ ગણ અને અગિયાર ગણધરની વ્યવસ્થા થઈ શકે છે.

एकारस वि गणधरे पवायए पवयणस्स वंदामि।.....॥ १०६२॥—વિરોપાવશ્યકમાખ્ય । यथा अर्हन्नर्थस्य वक्तैति पूज्यस्तथा गणधरा गौतमादयः सूत्रस्य वक्तार इति पूज्यन्ते मज्झत्वाच्च ।—સ્વોત્તરીકા । આ રીતે સૂત્રના કર્તા તરીકે ગૌતમસ્વામી આદિ ગણધરોનો સામાન્યરીતે ઉલ્લેખ તો ધણે ૨૫જે રેત્રેતાંબર ગ્રંથોમાં મળે છે. દિગંબરોમાં પણ “તત્ર સર્વજ્ઞેન પરમર્ષિણા પરમાચિન્ત્ય-કેવલજ્ઞાનવિભૂતિવિશેષેણ અર્થત આગમ ઉદિષ્ટઃ ।.....તસ્ય સાક્ષાત્ શિષ્યૈઃ બુદ્ધવતિશયર્થિયુક્તૈઃ ગણધરૈઃ શ્રુતકેવલિભિરનુસ્મૃતપ્રત્યસ્ત્વનમ્ અન્ન-પૂર્વલક્ષણમ્ ॥—તત્ત્વાર્થસૂત્રસર્વાર્થસિદ્ધિ ૧૧૨૦ । આ તથા આને મળતા ધણા ઉલ્લેખો મળે છે કે જેમાં સામાન્ય રીતે ગણધરોને દ્વાદશાંગીના કર્તા જણાવેલા છે.

૧. જો બધા ગણધરોની દ્વાદશાંગી સૂત્રથી પણ એક જ હોય તો પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસે ‘આર્હત આગમોનું અવલોકન’ (પૃ. ૩૩-૩૫) માં જે અનેક પ્રશ્નો ઉઠાવ્યા છે તેનો અવકાશ જ રહેતો નથી.

૨. કોઈક દિગંબર ગ્રંથોમાં એવો પણ ઉલ્લેખ મળે છે કે દ્વાદશાંગીની રચના ગૌતમસ્વામીએ કરી હતી અને ગૌતમસ્વામીએ સુધર્માસ્વામીને દ્વાદશાંગીનું જ્ઞાન આપ્યું હતું. જુઓ—તેણ મહાવીરમહારણે ઈંદ્રભૂદિસ અત્યો કહિઓ । તદો તેણ ગોક્ષમગોત્તેણ ઈંદ્રભૂદિણા અંતો મુહુતેણા-વહારિય દુવાલસંગથેણ તેણેવ કાલેણ કયદુવાલસંગાંધરયણેણ ગુણેહિ સમસમાણસ્સ સુહમ્માહરિયસ્સ ગંધો વક્ખાણિદો । તદો કેત્તિણ વિ કાલેણ કેવલણાણમુપ્પાદય વારસ વાસાણિ કેવલવિહારેણ વિહરિય ઈંદ્રભૂદિમહારઓ ણિવ્વુદં સંપત્તો । તદિવસે ચેવ સુહમ્માહરિયો જંબૂસામિયાદીગમ્મેયાણમાહરિયાણં વક્ખાણિદુવાલસંગો ઘાઈવચકલ્લણ કેવલી જાદો” —જયધવલા પૃ. ૭૫-૭૬ ।

દિગંબર ગ્રંથોમાં દરેક ગણધરોની સૂત્રથી પણ અલગ અલગ દ્વાદશાંગીનો ઉલ્લેખ જોવામાં આવતો નથી. એટલે વિદ્વાનો સમક્ષ આ વાત વિચારણા માટે અમે મૂકી છે.

હકીકત જે હોય તે ખરી. શ્વેતાંબર તથા દિગંબર ઉભય દષ્ટિએ એટલી વાત તો નિર્વિવાદ છે કે જગવાન સુધર્માસ્વામીથી આપણી સૂત્રવાચનાની પરંપરા ઉતરી આવી હતી. જગવાન મહાવીર પરમાત્માના નિર્વાણ પછી ધણાં વર્ષો સુધી આ સૂત્રવાચનાની પરંપરા એકસરખી ચાલી. પરંતુ જગવાન મહાવીરના નિર્વાણ પછી લગભગ ૧૬૦ વર્ષ ગયા પછી જગવાન ભદ્રપાલુસ્વામીના સમયમાં આર વર્ષસુધી દુષ્કાળ પડવાને કારણે પાટલિપુત્રમાં સૂત્રોની વાચનાને વ્યવસ્થિત કરવાનો પ્રથમ પ્રસંગ ઉપસ્થિત થયો હતો. તેનું વર્ણન આવશ્યકચૂર્ણિ^૧ વગેરેમાં આવે છે.

ત્યારપછી વીર નિર્વાણ સંવત્ ૮૨૭ થી ૮૪૦ના ગાળામાં સ્કંદિલાચાર્ય તથા નાગાર્જુનાચાર્યના સમયમાં આવો વાચનાનો પ્રસંગ ફરીથી ઉપસ્થિત થયો હતો. તેમના સમયમાં આર વર્ષનો સતત દુષ્કાળ પડવાથી ભિક્ષાનિમિત્તે સાધુઓ ભિન્ન ભિન્ન સ્થળે વિખરાઈ ગયા તેથી વ્યવસ્થિત અધ્યયનના અભાવે સૂત્રનું વિસ્મરણ થવાથી^૨ આરવર્ષના દુષ્કાળ પછી સ્કંદિલ આચાર્યના પ્રમુખપદે મથુરામાં

૧. તમ્મિ ય કાલે બારવરિસો દુકાલો ઉવઢિતો, સંજતા હતો હતો ય સમુદ્ધતીરે અચ્છિત્તા પુણરવિ પાઢલિપુત્રે મિલિતા । તેસિં અળ્લસસ હ્લેસઓ, અળ્લસસ યંહં, એવં સંઘાઢિતેહિં એકારસ અંગાણિ સંઘાતિતાણિ, દિઢિવાદો નતિથ । નેપાલવત્તણીએ ય મદ્ધવાહુસામી અચ્છંતિ ચોહસપુલ્લી, તેસિં સંઘેણ પથ્થવિતો સંઘાઢો ‘દિઢિવાદં વાણિ’ તિ, ગતો, નિવેદિતં સંઘકજ્ઞં । તં તે ભળંતિ દુકાલનિમિત્તં મહાપાળં ણ પવિઢ્ઢો મિ, ઇયાણિં પવિઢ્ઢો મિ, તો ન જાતિ વાયણં દાહું । પઢિનિયતેહિં સંઘસસ અવ્જાતં । તેહિં અળ્લો વિ સંઘાઢો વિસજ્જિતો, જો સંઘસસ આણં અતિકમતિ તસસ કો દંહો ? તે ગતા, કહિતં, તો અવ્જાઢ—ઝગ્ઘાઢિજ્ઞહ, તે ભળંતિ—મા ઝગ્ઘાઢેહ, પેસેહ મેવાવી, સત્ત પઢિપુચ્છણાણિ દેમિ ।” —આવશ્યકચૂર્ણિ, ભાગ ૨, પૃ. ૧૮૭ । “ઇતથ્થ તસ્મિન્ન દુષ્કાલે કરાલે કાલારાઢિવત્ । નિર્વાહાર્ય સાધુસઢ્ઢસ્તીરં નીરનિધેર્યયો ॥ ૫૫ ॥ અગુણ્યમાનં તુ તદા સાધૂનાં વિસ્મૃતં શ્રુતમ્ । અનભ્યસનતો નર્યયધીતં ધીમતામપિ ॥ ૫૬ ॥ સઢ્ઢોડથ પાટલીપુત્રે દુષ્કાલાન્તેડલિલોડમિલત્ । યદ્ઢ્ઢાધ્યયનોદે-શાવાસીદ્ યર્ય તદાદદે ॥ ૫૭ ॥ તતથ્થેકાદશાજ્ઞાણિ શ્રીસઢ્ઢોડમેલયત્ તદા । દષ્ટિવાદનિમિત્તં ચ તર્યયો કિચ્છિદ્ વિચિન્તયન્ ॥ ૫૮ ॥ નેપાલદેશમાર્ગસ્થં ભદ્રવાહું ચ પૂર્વિણમ્ । જ્ઞાત્વા સઢ્ઢઃ સમાઢ્ઢાહું તતઃ પ્રૈવીન્નુનિઢ્ઢયમ્ ॥ ૫૯ ॥ ગત્વા નત્વા મુની તૌ તમિત્યૂચાતે કૃતાજ્ઞલી । સમાદિશતિ વઃ સઢ્ઢસ્તત્રા-ગમનહેતવે ॥ ૬૦ ॥ સોડપ્પુવાચ મહાપ્રાણધ્યાનમારબ્ધમસ્તિ યત્ । સાધ્યં દ્વાદશભિર્વર્ષેર્નાગમિષ્યામ્યંહ તતઃ ॥ ૬૧ ॥...સપ્પ દાસ્યામિ વાચનાઃ ॥ ૬૨ ॥ તત્રૈકાં વાચનાં દાસ્યે મિશ્સાચર્યાતિ આગતઃ । તિસપ્પ કાલવેલાસુ તિસોડન્થા વાચનાસ્તથા ॥ ૬૮ ॥ સાયાઢપ્રતિક્રમણે જાતે તિસોડપરાઃ પુનઃ । સેત્તયત્થેવં સઢ્ઢકાર્યં મત્કાર્યસ્યાવિવાધયા ॥ ૬૯ ॥” —પરિશિષ્ટપર્વ, નવમ સર્ગ ।

૨. કેટલાક આચાર્યોનું કહેવું છે કે “સૂત્ર નષ્ટ થયું નહોતું, પણ સ્કંદિલાચાર્ય સિવાયના બીજા સૂત્રધરો નષ્ટ થયા હતા.” સૂત્રધર તરીકે માત્ર સ્કંદિલાચાર્ય રહ્યા હતા. તેમણે મથુરામાં સૂત્રનો અનુયોગ ફરીથી પ્રવર્તાવ્યો માટે તે માથુરી વાચના કહેવાય છે. આ વાત જેસિ હમો અણુઓગો પયરહ અજાવિ અઢ્ઢમરહમ્મિ । બહુનગરનિગયજસે તે વંદે સંદિલાયરિ ॥ ૩૨ ॥ આ નંદીસૂત્રની ગાથા ઉપરની ચૂર્ણિમાં આ રીતે જણાવી છે—

“કઢં પુણ તેસિં અણુઓગો ? ઉચ્ચતે—બારસસંવચ્છરિએ મહંતે દુભિન્નસકાલે મત્તઢ્ઢા અળ્લળ્લતો ફિઢિતાણં ગહણ-ગુણના-ડણુપેઢાભાવાતો સુતે વિપ્પણ્ઢે પુણો સુમિલ્લસકાલે જાતે મધુરાપ્ મહંતે સાહુસમુદપ્ સંદિલાયરિપ્પમુહસંઘેણ ‘જો જં સંમરતિ’ તિ એવં સંઘઢિતં કાલિયસુતં । અમ્હા ય એતં

અને નાગાર્જુન આચાર્યના પ્રમુખપદે વલ્લભીપુરમાં શ્રમણસંઘ એકત્રિત થયો. જોને જો યાદ હતું તે બધું સંઘટિત-વ્યવસ્થિત કરવામાં આવ્યું. આમાં મથુરામાં થયેલી વાચના માથુરી કહેવાય છે અને વલ્લભીમાં થયેલી વાચના નાગાર્જુની કહેવાય છે : પરંતુ જીવનસમય દરમિયાન બંને આચાર્યોનો પરસ્પર મેળાપ ન થવાથી બંને વાચનાઓમાં કોઈ કોઈ સ્થળે પાઠભેદ થઈ ગયો.^૧

તે પછી આચાર્ય દેવધિગણ્ડી ક્ષમાશ્રમણે તેમના સમયમાં (વીરનિર્વાણ સંવત્ ૬૮૦ માં) વલ્લભી પુરમાં સંઘને એકત્રિત કરીને આગમોને પુસ્તકારૂઢ કર્યા હતાં. ‘આઠ દેવધિગણ્ડી ક્ષમાશ્રમણ માથુરસંઘના યુગપ્રધાન હતા, તેમણે આગમોને પુસ્તકારૂઢ કરતી વખતે માથુરી વાચનાને મુખ્ય સ્થાન આપ્યું હશે અને નાગાર્જુની વાચનાના પાઠભેદોની પણ નોંધ કરી હશે’ ઇત્યાદિ આગમપ્રબાકર ૨૧૦ મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે તેમના જૈન આગમધર ઔર પ્રાકૃત વાક્યમ આ નિબંધમાં જણાવ્યું છે. જુઓ આચાર્યમસૂત્રની પ્રસ્તાવના, પૃ૦ ૪૬-૪૮.

મથુરાઈ કતે તમ્હા માથુરા વાચના મળ્ણતિ। સા ય ચંદિલાયરિયસમ્મય તિ કાતું તસ્સંતિયો અણુઓગો મળ્ણતિ। સેસં કંઠં। અણે મળ્ણતિ જહા—સુતં ણ ણદ્દં, તમ્મિ દુન્નિમ્મક્કકાલે જે અણે પહાણા અણુઓગરા તે વિણદ્દા, એગે ચંદિલાયરિય સંધરે, તેણ મથુરાઈ અણુઓગો પુણો સાધૂણં વવત્તિતો તિ માથુરવાચના મળ્ણતિ। તસ્સંતિયો ય અણુઓગો મળ્ણતિ ॥ ૩૨ ॥” —નન્દીચૂર્ણિ પૃ૦ ૬।

ભદ્રેશ્વરસૂરીવિરચિત કહ્લવર્ણીમાં આ વાત આ રીતે જણાવી છે—

“અતિથ મહુરાડરીઈ સુયસમિદ્ધો ચંદિલો નામ સૂરી, તહા વલ્લહિનયરીઈ નાગજુણો નામ સૂરી। તેહિ ય જાઈ બારસવરિસિઈ દુકાલે નિવ્વડમાવઓ વિફુદ્ધિં (?) કારુણ પેસિયા દિસોદિસિં સાહવો। ગમિડં ચ કહવિ દુત્થં તે પુણો મિલિયા સુગાલે। જાવ સજ્જાયંતિ તાવ લેહલ્લસહીમૂયં પુવ્વાહીયં। તતો મા સુયવોચ્છિતી હોડ તિ પારદ્ધો સૂરિહિં સિદ્ધંતુદ્ધારો। તત્થ વિ જં ન વીસરિયં તહેવ સંઠવિયં। પમ્હુદ્ધાણં ડળ પુવ્વાવરાવદંતકુતાણુસારઓ કયા સંઘડળા।” —કહાવલી।

૧. “પરોપરમસંપળ્ણમેલાવા ય તસસમયાઓ ચંદિલ્લ-નાગજુણાયરિયા કાલં કાડં દેવલોગં ગયા। તેણ તુલ્યાઈ વિ તદુદ્ધરિયસિદ્ધંતાણં જો સંજાઓ કત્થ ય વાચનામેઓ સો ય ન ચાલિઓ પચ્છિમેહિં, તઓ વિવરણકારેહિં પિ ‘નાગજુણીયા ડળ એવં પદંતિ’ તિ સમુલ્લિંગિયા તહેવાયારાદ્ધસુ।” —કહાવલી। “દુર્મિક્ષાતિકમે સુમિક્ષપ્રવૃત્તૌ દ્વયોઃ સદ્ધયોર્મેલાપકોઽભવત્, તથા—એકો વલ્લભ્યામ્ એકો મથુરાયામ્, તત્ર ચ સૂત્રાર્થસંઘટ્ટનેન પરસ્પરવાચનામેદો જાતઃ।” —જ્યોતિષ્કરણકટ્ટીકા મલયગિરિસૂરિ-વિરચિતા પૃ૦ ૪૧।

૨. “જિનવચનં ચ દુષ્પમાકાલવશાદુચ્છિન્નપ્રાયમિતિ મત્વા ભગવદ્ગિર્નાગાર્જુન-સ્કન્દિલાચાર્યપ્રમૃતિભિઃ પુસ્તકૈશ્વ ન્યસ્તમ્।” —યોગશાસ્ત્રવૃત્તિ પૃ૦ ૨૦૭। —આ રીતે યોગશાસ્ત્રની વૃત્તિમાં હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજ તો નાગાર્જુન તથા સંદિલાચાર્યે પણ આગમોને પુસ્તકોમાં લખાવ્યાં હતાં એમ જણાવે છે.

૩. “શ્રીદેવદિગ્ધિગણ્ડીક્ષમાશ્રમગેન શ્રી વીરાદશીત્યધિકનવશતવર્ષે (૧૮૦) જાતેન દ્વાદશવર્ષીયદુર્મિક્ષવશાદ્ બહુતરણાધુમ્યાપતૌ બહુશ્રુતવિચ્છિતૌ ચ જાતાયાં.....ભવિષ્યદુભવ્યલોકોપકારાય શ્રુતમત્કયે ચ શ્રીસદ્ગ્રામપ્રદાદ્ મૃતાવશિષ્ટતદાકાલીનસર્વસાધૂન્ વલ્લભ્યામાકાર્યં તન્મુલાદ્ વિચ્છિન્નાવશિષ્ટાન્ ન્યૂનાધિકાન્ ત્રુટિતાત્રુટિતાનાગમાલપકાનનુક્રમેણ સ્વમત્યા સંકલપ્ય પુસ્તકારૂઢાઃ કૃતાઃ” —સામાચારી-શતક ડપાધ્યાયસમયસુન્દરરચિતઃ : ક્લપસૂત્રસુબોધિકામાં છઠ્ઠા વ્યાખ્યાનને અંતે જણાવ્યું છે કે— તથોક્તં—“વલ્લહિપુરમ્મિ નયરે દેવિહિદ્ધપમુદ્ધસયલસંઘેહિં। પુત્થે આગમ લિહિઓ નવસયઅસિયાઓ વીરાઓ।” —પૃ૦ ૧૨૬।

આ નાગાર્જુની વાચનાના પાઠમેદો સૂત્રકૃતાંગની ચૂર્ણિ તથા વૃત્તિમાં જણાવેલા છે. જુઓ પૃં ૧૧ ટિં ૧૨, પૃં ૧૬ ટિં ૭, પૃં ૨૧ ટિં ૧૯, પૃં ૨૨ ટિં ૮, પૃં ૧૯૧ ટિં ૮, પૃં ૧૯૪ ટિં ૭, પૃં ૧૯૫ ટિં ૪, ૬, પૃં ૨૧૨ ટિં ૪, પૃં ૨૪૦ ટિં ૧૭, ૨૩, પૃં ૨૪૫ ટિં ૧૫, પૃં ૨૫૪ ટિં ૧૬. આ બધા તેર સ્થળોમાં ચૂર્ણિમાં નાગાર્જુનીય પાઠમેદનો ઉલ્લેખ છે. પરંતુ વૃત્તિમાં તો ચાર સ્થળે જ ઉલ્લેખ છે જે અમે પૃં ૨૧ ટિં ૧૯, પૃં ૨૨ ટિં ૮, પૃં ૧૯૪ ટિં ૭ તથા પૃં ૨૧૨ ટિં ૪માં જણાવ્યો છે. આ ઉપરાંત પણ ચૂર્ણિમાં (પૃં ૪૭) નાગાર્જુનીયાસ્તુ પઠન્તિ—‘ત્રસનામઽદયેણ ત્રસં ન તુ સ્થાવરોદયનામેન ।’ આવો ઉલ્લેખ છે. પરંતુ ચૂર્ણિના સંપાદક મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે ત્યાં ૧૧ માં ટિપ્પણમાં સ્પષ્ટીકરણ કર્યું છે કે ૧૧ અત્ર નાગાર્જુનીયાચાર્યોનાં કોઽપિ પાઠમેદો વાચનામેદો વા નાસ્તિ, કિન્તુ વ્યાખ્યામેદ એવાત્ર દ્રશ્યતે ।

આ ઉપરાંત દિગંબરપરંપરામાં અથવા યાપનીયસંઘની પરંપરામાં પણ સૂત્રકૃતાંગની કોઈક વાચના હશે.^૧ દિગંબર સંઘમાં અત્યંત માન્ય મૂલારાધના (ભગવતીઆરાધના)ની અપરાજિત-સૂરિએ રચેલી વિજયોદયાટીકામાં (પૃં ૬૧૨) સૂત્રકૃતાંગના પુંડરીક અધ્યયનના પાઠનો આ પ્રમાણે ઉલ્લેખ છે—તથા સૂત્રકૃતસ્ય પુણ્ડરીકેઽધ્યાયે કથિતમ્—‘જ કહેજ્ઞા ધમ્મકર્હં વત્થ-પત્તાવિહેદું’ इति । સૂત્રકૃતાંગ પૃં ૧૫૦ માં આ જ વાત સૂં ૬૯૦ માં વિસ્તારથી છે. થોડો શાબ્દિક ભેદ છે, તેથી સમજાય છે કે દિગંબરપરંપરામાં કે યાપનીયસંઘની પરંપરામાં પણ સૂત્રકૃતાંગની કંઈક જુદી વાચના અવશ્યમેવ હશે.

પ્રચલિત માન્યતા પ્રમાણે, આં દેવર્ધિગણી ક્ષમાશ્રમણે જે વાચના પુસ્તકાકૃત કરી તે વાચના અત્યારે પ્રવર્તમાન છે એમ કહેવાય છે. છતાં ગમે તે કારણે ગમે તે સમયે એમાં પણ ઘણા પાઠમેદો થયા છે. આ વાતનો સ્પષ્ટ અનુભવ આચારાંગચૂર્ણિ તથા આચારાંગસૂત્રની શીર્ષાકાચાર્ય-વિરચિત વૃત્તિ^૨, સૂત્રકૃતાંગચૂર્ણિ તથા સૂત્રકૃતાંગસૂત્રની શીર્ષાકાચાર્ય વિરચિતવૃત્તિ નોતાં થાય છે. આ સંબંધમાં આં પ્રં ૨૧૦ મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ જૈન આગમધર ઓર પ્રાકૃતવાક્યય નિબંધમાં નીચે પ્રમાણે જણાવે છે—

કુલ્લિ દ્વિદ્વાન્ સ્થવિર આર્ય દેવર્ધિગણિ કે આગમ-વ્યવસ્થાપન વ આગમ-લેખન કો વાલ્મી વાચનારૂપ સે વત્તજાતે હૈં કિંતુ ઊપર વાલ્મી વાચના કે વિષય મેં જો કુલ્લ કહા ગયા હૈં ઉસસે ઉસકા યહ કથન બ્રાન્ત સિદ્ધ હોતા હૈં. વાસ્તવ મેં વાલ્મી વાચના વહી હૈં જો માધુરી વાચના કે સમય મેં સ્થવિર આર્ય નાગાર્જુન ને વલ્મીનગર મેં સંવસનવાય એકત્ર કર જૈન આગમોં કા સંકલન કિયા થા.

સ્થવિર આર્ય દેવર્ધિગણિ ને વલ્મી મેં સંવસનવાય કો એકત્રિત કર જૈન આગમોં કો વ્યવસ્થિત કિયા વ લિલવાયા. ઉસ સમય લેખન કી પ્રારંભિક પ્રવૃત્તિ કિસ રૂપ મેં હુઈં હસકા સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ કહીં મીં નહીં મિલ્લતા. સામાન્યતયા મુલોપમુલ્લ કહા જાતા હૈં કિ વલ્મી મેં હજારોં કી સંખ્યા મેં ગ્રંથ લિલ્લે ગયે થે, કિન્તુ હમારે સામને શીર્ષાકાચાર્ય, નવાંગવૃત્તિકાર અભયદેવસૂરિ આદિ વ્યાખ્યાકાર આચાર્યોં કે જો વિપ્રાદપૂર્ણ ઉલ્લેખ વિદ્યમાન હૈં ઉનસે તો યહ માના નહીં જા સકતા કિં હતને પ્રમાણ સે ગ્રંથલેખન હુમા હોગા.

૧. જુઓ આચારાંગસૂત્રની પ્રસ્તાવના પૃં ૩૫ તથા જ્ઞાનિર્વાણ-કેવલિમુક્તિપ્રકરણની પ્રસ્તાવના, પૃં ૨૦-૨૨.

૨. જુઓ આચારાંગસૂત્રની પ્રસ્તાવના, પૃં ૩૨-૩૫

श्री शीलांकाचार्य ने सूत्रकृतार्ग की अपनी वृत्ति में इस प्रकार लिखा है :

“इह च प्रायः सूत्रादर्शेषु नानाविधानि सूत्राणि दृश्यन्ते, न च टीकासंवादी एकोऽप्यादर्शः समुपलब्धः, अत एवमादर्शमङ्गीकृत्यास्माभिर्विवरणं क्रियत इति, एतदवगम्य सूत्रविसंवाद-दर्शनाच्चित्तव्यामोहो न विधेय इति” [मुद्रित पत्र ३३६-१]

अर्थात् चूर्णिसमत मूलसूत्र के साथ तुलना की जाय ऐसी एक भी मूलसूत्र की हस्तप्रति आचार्य शीलांक को नहीं मिली थी. श्री अभयदेवाचार्य ने भी स्थानांग, समवायांग व प्रश्नव्याकरण इन तीनों अंग आगमों की वृत्ति के प्रारम्भ एवं अन्त में इसी आशय का उल्लेख किया है जो कमशः इस प्रकार है :

१. वाचनानामनेकत्वात्, पुस्तकानामशुद्धितः ।
सूत्राणामतिगांभीर्याद् मतभेदाच्च कुत्रचित् ॥ २ ॥
२. यस्य ग्रंथवरस्य वाक्यजलधेलक्षं सहस्राणि च,
चत्वारिंशदहो ! चतुर्भिरधिका मानं पदानामभूत् ।
तस्योच्चञ्चलकाकृतिं विदधतः कालादिदोषात् तथा,
दुर्लेखात् खिलतां गतस्य कुपियः कुर्वन्तु किं मादृशाः ? ॥ २ ॥
३. अज्ञा वयं शास्त्रमिदं गभीरं, प्रायोऽस्य कृतानि च पुस्तकानि ।
सूत्रं व्यवस्थान्यमतो विमूढय, व्याख्यानकल्पादित एव नैव ॥ २ ॥

ऊपर उदाहरण के रूप में श्री शीलांकाचार्य व श्री अभयदेवाचार्य के जो उल्लेख दिये हैं उनसे प्रतीत होता है कि बलभी में स्थविर आर्य देवर्द्धिगणि, गंधर्ववादिवेताल शान्तिस्मृति आदि के प्रयत्न से जो जैन आगमों का संकलन एवं व्यवस्थापन हुआ और उन्हें पुस्तकारूढ किया गया, यह कार्य जैन स्थविर भ्रमणों की जैनआगमादि को ग्रंथारूढ करने की अल्पसंख्यक के कारण बहुत संक्षिप्त रूप में ही हुआ होगा तथा निकट भविष्य में हुए बलभी के भंग के साथ ही वह व्यवस्थित किया हुआ आगमों का लिखित छोटा-सा ग्रंथ-संग्रह नष्ट हो गया होगा. परिणाम यह हुआ कि आखिर जो स्थविर आर्य स्कन्दिल एवं स्थविर आर्य नागार्जुन के समय की हस्तप्रतियाँ होंगी, उन्हीं की शरण व्याख्याकारों को लेनी पड़ी होगी. यही कारण है कि प्राचीन चूर्णियाँ एवं व्याख्याग्रंथों में सैकड़ों पाठभेद उल्लिखित पाये जाते हैं जिनका उदाहरण के रूप में मैं यहाँ संक्षेप में उल्लेख करता हूँ.

आचारांगसूत्र की चूर्णि में चूर्णिकार ने नागार्जुनीय वाचना के उल्लेख के अलावा ‘पटिज्जइ य’ ऐसा लिखकर उन्नीस स्थानों पर पाठभेद का उल्लेख किया है. आचार्य श्रीशीलांक ने भी अपनी वृत्ति में उपलब्ध हस्तप्रतियों के अनुसार कितने ही सूत्रपाठभेद दिये हैं.

इसी प्रकार सूत्रकृतार्गचूर्णि में भी नागार्जुनीय वाचनाभेद के अलावा ‘पठ्यते च, पठ्यते चान्यथा सन्निः, अथवा, अथवा इह तु, मूलपाठस्तु, पाठविशेषस्तु, अन्यथा पाठस्तु, अयमपरकल्पः, पाठान्तरम्’ आदि वाक्यों का उल्लेख कर केवल प्रथमश्रुतस्कन्ध की चूर्णि में ही लगभग सवासौ जगह जिन्हें वास्तविक पाठभेद माने जाय ऐसे उल्लेखों की गाथा की गाथाएं, पूर्वार्ध के पूर्वार्ध व चरण के चरण पाये जाते हैं. द्वितीय श्रुतस्कन्ध के पाठभेद तो इसमें शामिल ही नहीं किये गये हैं. आचार्य शीलांक ने भी बहुत से पाठभेद दिये हैं, फिर भी चूर्णिकार की अपेक्षा ये बहुत कम हैं. यहाँ पर एक बात खास ध्यान देने योग्य है कि खुद आचार्य शीलांक ने स्वीकार किया है कि ‘हमें चूर्णिकारस्वीकृत आदर्श मिला ही नहीं.’ यही कारण है कि उनकी टीका में चूर्णि की अपेक्षा मूल सूत्रपाठ एवं व्याख्या में बहुत अन्तर पड़ गया है. इसके साथ मेरा यह कथन है कि आज हमारे सामने जो प्राचीन सूत्र-

પ્રતિયાં વિદ્યમાન હૈં उनके पाठभेदों का संग्रह किया जाय तो सीमातीत पाठभेद मिलेंगे. इनमें अगर भाषाप्रयोग के पाठभेदों को शामिल किया जाय तो मैं समझता हूँ कि पाठभेदों का संग्रह करने वाले का दम निकल जाय. फिर भी यह कार्य कम महत्त्व का नहीं है.

આચારંગસૂત્રના સંપાદનમાં અમને જેવો અનુભવ થયો છે તેવો સૂત્રકૃતાંગસૂત્રના સંપાદનમાં પણ અનુભવ થયો છે. સૂત્રકૃતાંગના સૂત્રપાઠને નક્કી કરવા માટે આપણી પાસે ત્રણ મહત્ત્વનાં સાધનો છે— ૧ સૂત્રકૃતાંગની હસ્તલિખિત પ્રતિઓ, ૨ અત્યારે મળતી સૂત્રકૃતાંગની વ્યાખ્યાઓમાં પ્રાચીન વ્યાખ્યા ચૂર્ણિ, તથા ૩ સૂત્રકૃતાંગની સંસ્કૃત વૃત્તિઓ. સંસ્કૃત વૃત્તિઓમાં શીલાચાર્યે રચેલી વૃત્તિનો મોટા ભાગે આધાર લઈને પછીની વૃત્તિઓ રચાયેલી છે. એટલે વૃત્તિ તરીકે અહીં શીલાચાર્યવિરચિત વૃત્તિનો જ મુખ્યતથા નિર્દેશ કરવામાં આવશે.

વૃત્તિકાર પાસે ઘણાં વર્ષો પૂર્વેથી ચાલી આવતી જે પાઠપરંપરા હતી તેને અનુસરીને વૃત્તિની રચના થયેલી છે. અત્યારે જે હસ્તલિખિત આદર્શો મળે છે તેમાં મોટા ભાગે વૃત્તિકાર સામે જે પાઠપરંપરા હતી તે છે.

પરંતુ ચૂર્ણિકાર પાસે જે પાઠપરંપરા હતી તેમાં અનેક સ્થળે થોડો અથવા વધારે પાઠભેદ હતો. કવચિત્ કવચિત્ બંનેની વ્યાખ્યામાં પણ ભેદ આવી ગય છે. ચૂર્ણિકાર તથા વૃત્તિકાર સામે સૂત્રના શબ્દોમાં જે પાઠભેદ હતો તે અમે ટિપ્પણોમાં ચૂં (ચૂર્ણિસંમત પાઠ) તથા શીં (શીલાચાર્ય સંમત પાઠ) એવા સંકેતથી દર્શાવ્યો છે. પરંતુ પ્રથમ શ્રુતરક્ષકમાં ચૂર્ણિ તથા વૃત્તિ વચ્ચે પાઠભેદ છે છતાં મર્યાદિત છે. બીજા શ્રુતરક્ષકમાં આ પાઠભેદનું અંતર ઘણું જ વધી ગય છે.

ચૂર્ણિકાર સામે જે પાઠો હતા, સંપૂર્ણપણે તે પાઠોવાળી કોઈ જ હસ્તલિખિત પ્રતિ આજે મળતી નથી. એટલું જ નહિ, પણ આજથી ૧૧૦૦ વર્ષ પૂર્વે શીલાચાર્યને પણ મળી નહોતી. જુઓ પૃં ૧૮૭ ટિં ૨૦. તેથી ચિત્તમાં વ્યામોહ ન કરવાની આપણને ખાસ ભલામણ^૧ તેમણે કરી છે. એટલે આં પ્રં ૨૨૦ સુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે ચૂર્ણિ વાંચતાં તેમને જે સૂત્રપાઠો ચૂર્ણિકારસંમત લાગ્યા તે પાઠોનો યથાયોગ્ય સમાવેશ મૂળસૂત્રમાં થાય તે રીતે ચૂર્ણિસંમત સૂત્રપાઠ તૈયાર કરીને તથા ચૂર્ણિનું પણ વિવિધ પ્રતિઓને આધારે સંશોધન કરીને સૂત્રકૃતાંગ ચૂર્ણિનું સંશોધન-સંપાદન કર્યું છે. તેની પ્રથમ ભાગ (પ્રથમશ્રુતરક્ષક) પ્રાકૃત ટેકસ્ટ સોસાયટી તરફથી પ્રકાશિત થયો છે. બીજો ભાગ અપ્રકાશિત છે, છતાં અમે જે જે પાઠો ટિપ્પણોમાં બીજા શ્રુતરક્ષકમાંથી આપ્યા છે તે આ. પ્ર. સુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંપાદિત કરેલી ચૂર્ણિમાંથી જ આપ્યા છે.

ચૂર્ણિને આધારે ચૂર્ણિસંમત સૂત્રપાઠ તૈયાર કરવામાં પણ કેટલીક મુશ્કેલી તો છે જ, કેટલેક સ્થળે પાઠની સંદિગ્ધતા પણ રહે છે જ, છતાં પ્રથમ શ્રુતરક્ષકમાં ચૂર્ણિસંમત સૂત્રપાઠ અમુક રીતે પણ તૈયાર કરી શકાય તેમ છે, કારણ કે ચૂર્ણિમાં પ્રથમ શ્રુતરક્ષકમાં લગભગ દરેક પદની વ્યાખ્યા પ્રાયઃ છે. પરંતુ બીજા શ્રુતરક્ષકમાં ચૂર્ણિ અનેક સ્થળે ઘણી જ સંક્ષિપ્ત છે. એટલે બીજા શ્રુતરક્ષકનો ચૂર્ણિસંમત સૂત્રપાઠ તૈયાર કરવો અનેક સ્થળે દુષ્કર અથવા અશક્યપ્રાય છે. વળી ચૂર્ણિસંમત પાઠો વૃત્તિસંમત પાઠોથી ઘણીવાર જુદા પડી ગય છે, જુઓ પૃ. ૧૨૭ ટિ. ૨૬, પૃ. ૧૪૦ ટિ. ૧, પૃ. ૧૫૦ ટિ. ૧૬, પૃ. ૨૩૬ ટિ. ૩, ૮, પૃ. ૨૪૧ ટિ. ૧૩ વગેરે.

આ ગ્રંથના સંપાદનમાં અમે હસ્તલિખિત પ્રતિઓમાં મળતા પાઠને જ પ્રાધાન્ય આપીને સંપાદન કર્યું છે. અલબત્ત, હસ્તલિખિત પ્રતિઓમાં વિવિધ પાઠો મળતા હોય છે ત્યાં સામાન્ય

૧. જુઓ પૃં ૧૮૭ ટિં ૨૦, તથા આ પ્રસ્તાવના પૃં ૩૩.

રીતે હસ્તલિખિત પ્રતિઓમાં વૃત્તિસંમત પાઠ મળે છે, છતાં કોઈક પ્રતિમાં^૧ ચૂર્ણિસંમત પાઠ પણ કેટલીક વાર મળે છે. ત્યાં ચૂર્ણિસંમત પાઠ પ્રાચીન હોવા છતાં અત્યારે મોટા ભાગે વૃત્તિના પઠન-પાઠનનો અધિક પ્રચાર હોવાને લીધે, વૃત્તિના અભ્યાસીઓને અનુકૂળતા રહે તે માટે અમે વૃત્તિસંમત પાઠને મોટા ભાગે મૂળમાં લીધો છે અને બીજાને પાઠ ટિપ્પણમાં આપ્યો છે. તેમ છતાં કવચિત્ ચૂર્ણિસંમત પાઠને પણ અમે મૂળમાં લીધો છે.

સૂત્રકૃતાંગની ભાષા અર્ધભાગધી છે. તે વિષે તથા ભાષાકીય પાઠભેદો વિષે આચારાંગસૂત્રની પ્રસ્તાવનામાં પૃ. ૪૩-૪૪ માં અમે જે જણાવ્યું છે તે જ અહીં સમજાવવાનું છે.

પરિશિષ્ટોમાં પ્રથમ પરિશિષ્ટમાં વિશિષ્ટ શબ્દોની સૂચિ આપેલી છે, બીજા પરિશિષ્ટમાં સૂત્રકૃતાંગમાં આવતી ગાથાઓનો અકારાદિક્રમ છે, ત્રીજા પરિશિષ્ટમાં કતિપયાનિ વિશિષ્ટાનિ ટિપ્પણાનિ છે. સૂત્રકૃતાંગના કેટલાક અંશોની બીજા અંશો સાથે તુલના, કેટલેક સ્થળે સ્પષ્ટીકરણ, કેટલેક સ્થળે અમને જે વિશિષ્ટ શુદ્ધપાઠો કે પાઠભેદો પાછળથી જણાયા છે તેનો નિર્દેશ વગેરે ધણી વાતો આ ત્રીજા પરિશિષ્ટમાં છે. સૂત્રકૃતાંગમાં જે પરસ્પર એકસરખા કે એકસરખા જેવા પાઠો મળે છે તે બીજા પરિશિષ્ટમાં આપેલા ગાથાઓના અકારાદિક્રમથી પણ જાણી શકાય છે, એટલે પરસ્પર સૂત્રોની તુલના બીજા પરિશિષ્ટમાં આપેલા અકારાદિક્રમના આધારે સમજાવી શકાય.

આ અંથના અભ્યાસીઓએ શુદ્ધિપત્રકનો અવશ્ય ઉપયોગ કરીને વાંચવું, એવી ખાસ વિનંતિ છે.

સૂત્રકૃતાંગસૂત્રની વ્યાખ્યાઓ

નિર્ચુકિત—આના કર્તા ચતુર્દશપૂર્વધર ભગવાન ભદ્રબાહુસ્વામી છે. આમાં તે તે પદના નિષ્કેષા, તે તે અધ્યયન અને ઉદ્દેશકનો સાર વગેરે છે. આ એક વિશિષ્ટ પ્રકારની પ્રાકૃત વ્યાખ્યા છે. આમાં એકંદરે ૨૦૫ ગાથા છે.

ચૂર્ણિ—સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર તથા નિર્ચુકિત ઉપર અત્યારે મળતી વ્યાખ્યાઓમાં આ સૌથી પ્રાચીન છે. આની ભાષા સંસ્કૃતમિશ્રિત પ્રાકૃત છે. એના કર્તા વિષે કોઈ ચોક્કસ ઉલ્લેખ મળતો નથી. પૃ. ૭૬ માં અનુત્તરણાણી અનુત્તરદંસી અનુત્તરણાણદંસણધરો, एतेण एकत्वं णाणदंसणणं ख्यापितं भवति [૧૪૪૨૨] આવો ઉલ્લેખ છે તે ઉપરથી આચાર્ય સિદ્ધસેન દિવાકરના તે અનુયાયી હોય તેમ લાગે છે. સૂ. ૭૬૦ની ચૂર્ણિમાં (પૃ. ૪૦૫) અન્ન દૂષગણિકમાશ્રમણશિષ્યમદ્દિ(દિ?)વાત્વાર્યા નુવતે એવો ઉલ્લેખ મળે છે. **ભદ્રિયાચાર્ય**નો ઉલ્લેખ^૨ દશવૈકાલિકચૂર્ણિમાં પણ મળે છે.^૩ **મોદેશ** ગામનો ઉલ્લેખ પણ મળે છે. રતલામની ઋષભદેવ કેશરીમલજીની પેઢી તરફથી આ ચૂર્ણ સંપૂર્ણ છપાઈ છે. છતાં વિવિધ પ્રતિઓને આધારે મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજને શુદ્ધ કરેલી ચૂર્ણિનો જ આ સંપાદનમાં ખાસ આધાર લેવાયો છે. પ્રથમશ્રુતરકંઠ સુધીનો પ્રથમ ભાગ પ્રાકૃત ટેકટ સોસાયટી તરફથી છપાઈ પણ ગયો છે.

૧. સં. ૧, સં. ૨ વગેરે અનેક હસ્તલિખિત પ્રતિઓનો ઉપયોગ આના સંપાદનમાં કરવામાં આવ્યો છે તેનો પરિચય હવે પછી આપવામાં આવશે. આ. પ્ર. મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજને એક સ્થળે નોંધ કરેલી છે કે ‘સં. ૧ માંથી ચૂર્ણિસંમત પાઠો વધારે મળે છે, છતાં ક્યારેક સં. ૨ માંથી તેવો પાઠ મળી આવે છે.’

૨. “**ભદ્રિયાવરિજોષ્ણેણ મિજરુવા** **एकका दससहेण संगिहीया भवन्ति**” — **दशवैकालिकचूर्णि** પૃ. ૩.

૩. “**जहा पुष्टे केणइ को सि तुमं ? मोदेरगातो अतोभवान् ? सो भणति** **णाहं मोदेरगातो, भबद्गामा-दायातो**” — પૃ. ૩૪૮.

ટીકા—આના કર્તા શીલાચાર્ય છે. અત્યારે તેમનું શીલાંકાચાર્ય નામ પ્રસિદ્ધ છે, છતાં એ પોતે જ પોતાનો શીલાચાર્ય નામે ઉલ્લેખ કરે છે એટલે અમે પણ શીલાચાર્ય નામનો ઉલ્લેખ કરીએ છીએ. વિક્રમના દશમા શતકમાં આની રચના થઈ હશે. (જુઓ આચારંગ સૂત્રની પ્રસ્તાવના, પૃં ૪૬. તથા સ્ત્રીનિર્વાણકેવલિમુક્તિપ્રકરણેની પ્રસ્તાવના, પૃં ૨૩.) અત્યારે સૂત્રકૃતાંગસૂત્રના અને નિર્ણયિતાના અર્થને સમજવા માટે મહત્વનો આધાર તો આ વૃત્તિ જ છે. આમાં અનેક વાતોનો અને અનેક વાદોનો ખજાનો ભરેલો છે. આનું પ્રમાણ ૧૨૮૫૦ શ્લોક જેટલું છે. આગમોદયસમિતિ તરફથી આનું પ્રકાશન થયેલું છે. તેમાં મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે ટીકાનાં જે પાઠાંતરો પ્રાચીન પ્રતિને આધારે લેવાયેલાં હતાં તે પાઠાંતરોની નોંધવાળી પ્રતિનો ઉપયોગ કરેલો છે. પૂં આં શ્રી ચંદ્રસાગરસૂરિજી મહારાજે સંપાદિત કરેલી મુંબઈના ગોડીજી જૈન દેરાસરથી પ્રકાશિત પ્રતિમાં પણ ખંભાતની પ્રાચીન તાડપત્રીય પ્રતિનાં પાઠાંતરો નોંધેલાં છે, તેનો પણ યથાધોજ્ય ઉપયોગ કરાયો છે.

ટીપિકા—હમવિમલસૂરિના શિષ્ય હર્ષકુલગણીએ વિક્રમસંવત્ ૧૫૮૩ માં આની રચના કરી છે. બીમસી માણેક (મુંબઈ) તરફથી આનું પ્રકાશન થયું છે. આ ઉપરાંત, ભુવનસોમના શિષ્ય ઉપાધ્યાય સાધુરંગે પણ વિક્રમસંવત્ ૧૫૯૯ માં ટીપિકાની રચના કરી છે. દેવચંદ લાલભાઈ પુસ્તકોદ્ધારક (સુરત) તરફથી તેનું પ્રકાશન થયું છે.

સૂત્રકૃતાંગનો પાર્શ્વચંદ્રસૂરિએ કરેલો પ્રાચીન ખાલાવમોષ છે. વર્તમાનમાં ગુજરાતી ભાષામાં અને હિંદી ભાષામાં પણ અનેક અનુવાદ થયેલા છે. Prof. Herman Jacobiએ કરેલો અંગ્રેજી અનુવાદ Sacred Books of the East Series, Vol. 45, (Oxford, 1895) માં પ્રકાશિત થયો છે. Dr. Schubring એ કરેલા કેટલાક અંશનો જર્મન અનુવાદ Vort Mahaviras (Gottingen, 1926) માં પ્રકાશિત થયો છે.

આ વ્યાખ્યાઓ તો ગ્રંથના રહસ્યને સમજવા માટે અત્યંત ઉપયોગી છે જ. આ ઉપરાંત સામાન્ય રીતે આગમગ્રંથોના અધ્યયનમાં કોઈક કોઈક સ્થળે, તે તે શબ્દ અથવા ચર્ચાનું તાત્પર્ય સમજવા માટે તથા પારસ્પરિક તુલનાની દૃષ્ટિએ વેદ, ઉપનિષદ, તે સમયનું બૌદ્ધ સાહિત્ય (પાલિ

૧. ઉદાહરણ તરીકે—સન્વામગંધં પરિણાય ગિરામગંધો પરિવર્ણ આ આચારંગસૂત્રનું પ્રસિદ્ધ રહ્યું છે, જુઓ સૂં ૮૮. બૌદ્ધગ્રંથ સુત્તનિપાત એમાં પ્રણીત તથા માંસયુક્ત ભોજનને એ યુગમાં આમગંધ કહેતા હશે એમ લાગે છે. ચદસ્નમાનો સુક્ત સુનિદ્રિતં પરેહિ વિજ્ઞં પયતં પળીતં। સાલીનમજ્ઞં પરિમુજ્ઞમાનો સો મુજ્ઞસી કરસપ આમગંધં ॥ ૨૦ ॥ ‘ન આમગંધો મમ કપ્પતી’ તિ હિંચેવ ત્વં માસસિં બ્રહ્મબન્ધુ। સાલીનમજ્ઞં પરિમુજ્ઞમાનો સકુન્તમંસેહિ સુસહ્જતેહિ। પુચ્છામિ તં કરસપ એતમત્થં કથંપકારો તવ આમગંધો ? ॥ ૨૧ ॥ ‘તમે કહો છો કે મને આમગંધનું ભોજન કહ્યું નથી, પરંતુ તમે પ્રણીત અને માંસયુક્ત ભોજન તો લો છો, તો પછી તમે આમગંધ એટલે શું કહો છો ?’ આના ઉત્તરમાં બુદ્ધ જણાવે છે કે—પાણાતિપાતો વધ-છેદ-બન્ધનં, યેયં મુસાવાદો નિકતિવચ્છનાનિ ચ। અજ્ઞેનકુતં પરદારસેવના, એસામગંધો ન હિં મંસમોજ્ઞનં ॥ ૨૨ ॥ આ પ્રમાણે ૨૮ મી ગાથા સુધી દરેક ગાથાના અંતમાં એસામગંધો ન હિં મંસમોજ્ઞનં ॥ એમ જણાવીને ૩૦ મી ગાથામાં હચેતમાથં ભગવા પુનપુનં અવ્વાસિ નં (ખીબ પુસ્તકમાં તે છે) વેદયિ મન્તપારગૂ। વિત્રાહિ ગાથાહિ મુની પકાસયિ નિરામગંધો અસિતો દુરજ્ઞયો ॥ ૩૧ ॥ એમ સુત્તનિપાત ચૂઢવગ્ગ (પૃં ૩૦૫-૩૦૬) માં જણાવ્યું છે. સુત્તનિપાતની બુદ્ધધોષાચાર્ય વિરચિત ટીકા સુત્તનિપાત-અટ્ટકથા (ભાગ ૨, પૃં ૪૬) માં ‘આમગંધો નામ મંસ-મચ્છં ‘આમગંધ એટલે માંસ-અચ્છ’ એવી રચના વ્યાખ્યા કરેલી છે. આચાર્ય બુદ્ધધોષનો સમય વિક્રમની પાંચમી શતાબ્દી લગભગ છે.

ત્રિપિટક) તથા તેની અનુક્રમ વગેરે, મહાભારત આદિ ઇતિહાસ—પુરાણના ગ્રંથો, ચરકસંહિતા આદિ વૈદ્યકીય ગ્રંથો વગેરે વિવિધ પ્રાચીન સાહિત્ય પણ ક્યારેક ઉપયોગી થાય છે. આ દૃષ્ટિએ ટિપ્પણોમાં તથા ત્રીજા પરિશિષ્ટમાં કેટલીક તુલના પણ આપવામાં આવી છે.

આ સંપાદનમાં આધારભૂત સૂત્રકૃતાંગસૂત્રની હસ્તલિખિત પ્રતિઓનો પરિચય

૧ તાલપત્ર ઉપર લખેલી પ્રતિઓ

લં ૧—શ્રી શાંતિનાથ તાલપત્રીય જૈન જ્ઞાનભંડાર—ખંભાત—ની આ પ્રતિ છે. વડોદરા—પ્રાચ્યવિદ્યામંદિર તરફથી પ્રકાશિત થયેલી આ ભંડારની સૂચિ (Catalogue of Palm-leaf Manuscripts in the Santinatha Jaina Bhandara Cambay, part one,

આચારાંગસૂત્ર (સૂં ૧૧૨, ૧૧૫, ૧૪૨) માં તિલ્લિજો શબ્દ ત્રણવાર આવે છે. આચારાંગચૂર્ણિમાં તિલ્લિજં પાઠ પણ છે. આનો ચૂર્ણિમાં અતિવિદ્વાન્ અર્થ ક્યો છે. શીલાચાર્યવિરચિત ટીકામાં અતિવિદ્યઃ એવો અર્થ ક્યો છે. તુલનાત્મકદૃષ્ટિએ વિચારતાં, તિલ્લિજો શબ્દ એ યુગમાં ધણો પ્રચલિત હશે એમ જણાય છે. વૈદિકોમાં ત્રૈવિદ્ય શબ્દ ત્રણ વેદના જાણકાર માટે વપરાતો હતો. ૧. પૂર્વ-જન્મનું જ્ઞાન, ૨. જીવોના જન્મ-મરણઆદિનું જ્ઞાન તથા ૩. આશ્રવશ્ચયનું જ્ઞાન, આ ત્રણ વિદ્યાઓ જેને પ્રાપ્ત થઈ હોય તે સાચો ત્રૈવિદ્ય છે એમ ખુદે કહ્યું છે. જુઓ—“ધમ્મેનાહં, મિકલ્લવે, તેવિજ્ઞં બ્રાહ્મણં પજ્ઞાપેમિ, નાજ્ઞં લપિતલાપનમતેન ।.....મિક્કલ્લુ અનેકવિહિતં પુબ્બેનિવાસં અનુસ્સરતિ..... મિક્કલ્લુ દિબ્બેન ચક્કલુના વિસુલ્લેન અતિક્રન્તમાનુસકેન સત્તે પસ્સતિ ચવમાને ઉપ્પજમાને હીને પળીતે સુલ્લણે દુલ્લણે સુગતે દુગતે યથાકમ્મુપગે સત્તે પજાનાતિ.....મિક્કલ્લુ આસવાનં લ્લયા અનાસવં ચેતોવિમુત્તિં પજ્ઞાવિમુત્તિં દિદ્દેવ ધમ્મે સયં અભિજ્ઞા સચ્છિકત્વા ઉપસમ્પજ્ઞ વિહરતિ। અયમસ્સ તતિયા વિજ્ઞા અભિગતા હોતિ.....પુબ્બેનિવાસં યો વેદિ સગ્ગાપાયં ચ પસ્સતિ। અથો જાતિકલ્લયં પત્તો અભિજ્ઞાવોસિતો મુનિ ॥ એતાહિ તીહિ વિજ્ઞાહિ સમ્પન્નો હોતિ બ્રાહ્મણો। તમહં વદામિ તેવિજ્ઞં નાજ્ઞં લપિતલાપનં” —સુચનિષાત તેવિજ્ઞસુત્ત પૃં ૨૪૮-૨૫૦ ॥

જહા અંતો તહા બાહિં [સૂં ૧૨] તથા અંતો બહિં વિયોસજ્ઞ અજ્ઞતં સુદ્ધમેસણ [સૂં ૨૩૩] આ આચારાંગસૂત્રની અલ્પ અંશે તુલના સંયુક્તનિકાય (ભાગ ૪, પૃં ૨૨૬, ૨૨૮, ૨૪૧, ૨૪૭, ૨૪૮) માં વિવિધ વિસ્તારથી આવતા અજ્ઞતં સહિત્તા ભવિસ્સતિ ન ચ બહિદ્ધા વિક્લિવતા ભવિસ્સતિ પચ્છાપુરેસજ્ઞી ચ વિહરતિ યથા પુરે તથા પચ્છા યથા પચ્છા તથા પુરે યથા અથો તથા ઉદ્ધં યથા ઉદ્ધં તથા અથો.....વગેરે પાઠ સાથે કરવા જેવી ગણાય.

૨. દશવૈકલિક સૂત્રમાં (૩૯) આવતા ધૂમ્મેતિ અથવા ધૂમ્મેતિ શબ્દ તથા ઉત્તરાધ્યયનસૂત્ર (૧૫૮) માં આવતા ધૂમ્મેત્તં શબ્દનું તાત્પર્ય ચરકસંહિતામાંથી સારી રીતે જાણવા મળે છે. જુઓ આ સૂત્રકૃતાંગનું પૃં ૧૪૬ ટિં ૧૪.

આચારાજ્ઞચૂર્ણિમાં બીજા શ્રુતસ્કંધના પંદરમા ભાવના અધ્યયનની ચૂર્ણિના લગભગ અંતભાગમાં મથોક્કો યઃ પુનઃ શ્લોકૈરર્થઃ સમનુગીયતે । તદ્વચત્તિકવ્યવસાયાર્થં પુનરુક્તો ન ગૃહ્યતે ॥ આવો શ્લોક આવે છે. આ શ્લોક ચરકસંહિતાના પ્રથમસ્થાનના અંતભાગમાં પણ છે. ત્યાં ચોથા ચરણમાં દ્વિરુક્તં તત્ત્વ ગૃહ્યતે એટલો ખાસ પાઠલે છે. એને ધ્યાનમાં લેતાં, ચૂર્ણિમાં પણ પુનરુક્તં ન ગૃહ્યતે આવો પાઠ અર્થદૃષ્ટિએ પણ ધણો સુંદર લાગે છે. શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયથી પ્રકાશિત આચારાજ્ઞસૂત્ર પૃં ૨૧૦ ટિં ૨૦ માં આ ચૂર્ણિનો પાઠ છપાઈ ગયા પછી ચરકસંહિતાનો આ પાઠ અમારા જ્ઞેવામાં આવ્યો છે.

Gaekwad's Oriental Series, Baroda, No 135) માં આ પ્રતિનો ક્રમાંક ૬ છે. આ પ્રતિમાં અનુક્રમે ત્રણ ગ્રંથો લખેલા છે—૧ શીલાંકાર્યવિરચિત સૂત્રકૃતાંગસૂત્રવૃત્તિ, ૨ ભદ્રપાહુ-સ્વાભિવિરચિત સૂત્રકૃતાંગસૂત્રનિર્ણયિત અને ૩ સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર મૂળ. પ્રતિની લંબાઈ-પહોળાઈ ૩૧.૭" X ૨.૨" ઈંચ છે. એકંદર પત્ર ૪૨૬ છે. વિક્રમસંવત્ ૧૩૨૭ માં લખાયેલી આ પ્રતિમાં ઉપર જણાવેલા ત્રણ ગ્રંથોની સમારિતનાં સ્થાન અને અંતની પુષ્ટિપકા આ પ્રમાણે છે.

(૧) પત્ર ૧ થી ૩૬૩ સુધીમાં સૂત્રકૃતાંગવૃત્તિ લખેલી છે. આના અંતમાં સર્વગ્રં ૧૩૦૦૦ એમ લખેલું છે. (૨) પત્ર ૩૬૪ થી ૩૭૧ A સુધીમાં સૂત્રકૃતાંગસૂત્રનિર્ણયિત લખેલી છે. આના અંતમાં ગ્રંથતઃ શ્લોક ૨૬૫ (૨૦૫) ॥ છ ॥ એમ લખેલું છે. (૩) પત્ર ૩૭૧ B થી ૪૨૬ સુધીમાં સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર મૂળ લખેલું છે. આના અંતમાં નાલંદજ્ઞ સમ્મત ॥ છ ॥ સમ્મતાણિ મહાજ્ઞયણાણિ ચોદસ સયાણિ ॥ છ ॥ આ પ્રમાણે લખ્યા પછી નીચે મુજબ ઉલ્લેખ છે—

સમ્મત સૂયગઢં સૂત્રં ગાહાદ દક્ષીણસયાણિ ॥ છ ॥ સર્વજાતસૂત્રે શ્લોકાઃ ॥ ૨૬૨૫ ॥ સર્વસંખ્યાજાત શ્લોક ૧૬૬૦૦ ॥ છ ॥ સં. ૧૩૨૭ વર્ષે માદ્રપદ વદિ ૨ રવાવચેહ વીજાપુરે

સ્વં ૨—આ પ્રતિ પશુ શ્રી શાંતિનાથ તાડપત્રીય જૈન જ્ઞાન ભંડારની છે. વડોદરાથી પ્રગટ થયેલી ઉપર જણાવેલી સૂચિમાં આનો ક્રમાંક ૭ છે. આની લંબાઈ-પહોળાઈ ૩૦.૭" X ૨.૨" ઈંચ છે. વિક્રમસંવત્ ૧૩૪૬ માં લખાયેલી આ પ્રતિમાં એકંદર ૪૬૩ પત્ર છે. તેમાં અનુક્રમે ત્રણ ગ્રંથો છે—(૧) પત્ર ૧ થી ૬૪ સુધીમાં સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર મૂળ છે. આના અંતમાં સમત્તં વીર્ય સૂયગઢં ॥ છ ॥ શુભં ભવતુ લેષકપાઠકયોઃ ॥ છ ॥ એમ લખેલું છે. (૨) પત્ર ૬૫ થી ૭૨ સુધીમાં ભદ્રપાહુસ્વાભિવિરચિત સૂત્રકૃતાંગસૂત્રનિર્ણયિત છે. આના અંતમાં સાવગપુચ્છા ધમ્મં સોડં કહિયમ્મિ ઉવસંતો ॥ ૨૦૮ ॥ સૂયગઢણિજ્ઞસૂરી સમત્તા ॥ શુભં ભવતુ લેષકપાઠકયોઃ ॥ છ ॥ આ પ્રમાણે ઉલ્લેખ છે. (૩) પત્ર ૭૩ થી ૪૬૩ સુધીમાં શીલાંકાર્યવિરચિત સૂત્રકૃતાંગવૃત્તિ ૨ છે.

૧. સ્વં ૧ પ્રતિ અમે જોઈ નથી, પરંતુ તેમાં વિદ્યમાન પાઠભેદોની ત્રણ નોંધો અમારી પાસે છે. તેમાં એક નોંધમાં શ્લોકા ૬૬૦૦ ॥ છ ॥ સં. ૧૩૨૭ વર્ષે માદ્રપદવદિ ૫ રવાવચેહ એવો પાઠ નોંધેલો છે. પૃ. ૨૫૮ ટિ. ૬ માં એ પાઠ અમે છાપ્યો છે.
૨. વૃત્તિ પૂર્ણ થયા પછી ગ્રંથાંશ ૧૩૦૦૦ ॥ છ ॥ શુભં ભવતુ ॥ છ ॥ આ પ્રમાણે લખાણ છે. તે પછી લેખકે લખેલી પ્રશસ્તિ નીચે પ્રમાણે છે—

શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ પરહિતનિરતા ભવન્તુ ભૂતગણાઃ ।

દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાશં સર્વત્ર સુખી ભવતુ લોકઃ ॥ છ ॥

નમઃ શ્રીવર્ધમાનાય વર્ધમાનાય વેદસા ।

વેદસારં પરં બ્રહ્મ બ્રહ્મવદ્વિચિત્તિશ્ચ યઃ ॥ ૧ ॥

સ્વવીજમુતં કૃતિમિઃ કૃષીવલૈઃ ક્ષેત્રે સુસિકં શુભભાવવારિણા

ક્રિયેત યસ્મિન્ સફલં શિવશ્રિયા પુરં તદત્રાસ્તિ દશાવદામિધમ્ ॥ ૨ ॥

લ્યાતસ્તત્રાસ્તિ વસ્તુપ્રગુણગુણગણઃ પ્રાણિરક્ષૈકદક્ષઃ

સગ્જ્ઞાને લબ્ધલક્ષ્યો જિનવચનરુચિશ્ચંચદુષૈશ્વરિત્રઃ ।

પાત્રં પાત્રૈકચૂડામણિજિનસુગુરુપાસનાવાસનાયાઃ

સંયઃ સુશ્રાવકાણાં સુકૃતમતિરમી સન્તિ તત્રાપિ મુખ્યાઃ ॥ ૩ ॥

હોનાકઃ સજ્જનજ્યેષ્ઠઃ શ્રેષ્ઠી કુમરસિંહકઃ ।

સોમાકઃ શ્રાવકશ્રેષ્ઠઃ શિષ્ટધીરરિસિંહકઃ ॥ ૪ ॥

પા૦—સંઘવી પાઝ જૈન જ્ઞાનભંડાર—પાટણ—ની આ પ્રતિ છે. અત્યારે શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન જ્ઞાનમંદિર—પાટણ—માં સુરક્ષિત છે. આ પ્રતિ વિક્રમસંવત ૧૪૧૮ માં પાટણમાં લખાયેલી છે. ગાયકવાડ ઓરિએન્ટલ સીરીઝમાં પ્રકાશિત થયેલી પત્તનસ્યજૈનગ્રંથમાળાગરીય સૂચિમાં આનો ક્રમાંક ૩૯૭ (૧-૨) છે. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજ્ઞાનમંદિર તરફથી પ્રકાશિત થયેલા સૂચિપત્રમાં આનો ક્રમાંક ૩૧ (૩) છે. તેનાં ૧ થી ૪૮ B પત્રમાં સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર મૂળ છે. આના અંતમાં જે ઉલ્લેખ છે તે ૫૦ ૨૫૮ ટિ. ૧ માં અમે જણાવ્યો છે. પત્ર ૪૮ B થી ૫૪ B સુધીમાં સૂત્રકૃતાંગનિર્ણયિત છે. ગ્રંથના અંતે ૪ શ્લોક મળે છે ॥ સંવત્ ૧૪૬૮ વર્ષે શુક્રે અગ્રેહ શ્રીપત્તને લિખિતમિદં ॥ છ ॥ એ પ્રમાણે લખેલું છે. આ પ્રતિ લગભગ પ્રથમશ્રુતરંધ છપાઈ ગયા પછી અમને મળી હતી તેથી આનો ઉપયોગ ખીજા શ્રુતરંધથી જ અમે કરેલો છે.

કાગળ ઉપર લખેલી પ્રતિઓ

પુ ૧—આગમપ્રભાકર રવ. મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજના સંગ્રહની સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર-મૂળની આ પ્રતિ છે આ સંગ્રહ અત્યારે લાલબાઈ દલપતભાઈ ભારતીય સંસ્કૃતિવિદ્યામંદિર—અમદાવાદ—માં સુરક્ષિત છે. લા. દ. વિદ્યામંદિરની સૂચિ (Catalogue of Sanskrit and Prakrit Manuscripts, Munirāja Śrī Punyavijayaji's Collection, Part I) માં

કદુયાકથ સુપ્રેષ્ટી સાંગાક ઇતિ સત્તમઃ ।

લીન્વાકઃ સુહૃદાકથ ધર્મકર્મૈકકર્મઃ ॥ ૫ ॥

एतन्मुखः श्रावकसंघ एषोऽन्यदा वदान्यो जिनशासनज्ञः ।

सदा सदाचारविचारचारुक्रियासमाचारशुचिचतानाम् ॥ ६ ॥

श्रीमज्जगज्जन्तुमुनीन्द्रशिष्यश्रीपूज्यदेवेन्द्रसूरीश्वराणाम् ।

तदायशिष्यत्वभूतां च विद्यानन्दाख्यविल्यातमुनिप्रभूणाम् ॥ ७ ॥

तथा गुरुणा सुगुणैर्गुरुणां श्रीधर्मबोधाभिधसूरिराजाम् ।

सद्देशनामेवमपापभावां शुश्राव भावावनतोत्तमांगः ॥ ८ ॥

विषयसुखपિपासोर्गेहिनः क्वास्ति शीलं

करणवशागतस्य स्यात् तपो वाऽपि कीदृक् ।

अनवरतमદશ્રારમિમણો ભાવનાઃ કા-

स्तदिह नियतमेकं दानमेवास्य धर्मः ॥ ९ ॥

કિંચ—ધર્મઃ સ્ફૂર્જેતિ દાનમેવ શુદ્ધિનાં જ્ઞાનાભયોપમ્હૈ-

એવા તદ્વરમાયમત્ર યદિતો નિઃશેષદાનોદયઃ ।

જ્ઞાનં વ્યાજ ન પુસ્તકૈર્વિરહિતં દાતું ચ લાતું ચ વા

શક્યં પુસ્તકલેખનેન કૃતિભિઃ કાર્યસ્તદર્થોઽર્થવાન્ ॥ ૧૦ ॥

શ્રુત્વેતિ સંઘસમવાયવિધીયમાનજ્ઞાનાર્ચનોદ્ભવધનેન મિથઃ પ્રશુદ્ધિમ્ ।

નીતેન પુસ્તકમિદં શ્રુતકોશશુદ્ધયૈ વદ્ધાદરશ્ચિરમલેખયદેષ દૃષ્ટઃ ॥ ૧૧ ॥

યાવજિનમત્તમાનુઃ પ્રકાશિતાશેષવસ્તુવિસ્તારઃ ।

જગતિ જયતીહ પુસ્તકમિદં બુધૈર્વાચ્યતાં તાવત્ ॥ ૧૨ ॥ છ ॥

સંવત્ ૧૩૪૯ વર્ષે માર્ગશુદ્ધિ.....અગ્રેહ વ્યાસટે શ્રે૦ હોના શ્રે૦ કુમરસીહ શ્રે૦ સોમાપ્રભૃતિ-સંઘસમવાયસમારંધપુસ્તકમાંડાગારે લે૦ સીદ્ધાકેન લિખિતમ્ ॥ છ ॥

આનો ક્રમાંક ૮૪૦૨ છે. પત્રસંખ્યા ૪૮ છે. લંબાઈ-પહોળાઈ ૨૭.૫×૧૧.૧ સેન્ટીમીટર છે. આના અંતમાં ૪૮ માં પત્રમાં લેખકની પ્રશસ્તિવાળી જે ઉલ્લેખ છે તે પૃં ૨૫૮ ટિં ૬ માં અમે જણાવેલો છે.

પુ ૨—આ પ્રતિ પાણુ પુ ૧ ની જેમ ઉપર જણાવેલા ગ્રંથસંગ્રહની જ છે. લા. દ. વિદ્યામંદિર તરફથી પ્રકાશિત થયેલી સૂચિમાં આનો ક્રમાંક ૮૩૬૩ છે. આમાં કુલ પત્ર ૪૪ છે. તેમાં પત્ર ૧ થી ૩૯ સુધીમાં સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર મૂળ છે. આના અંતમાં જે ઉલ્લેખ છે તે પૃં ૨૫૮ ટિં ૬ માં અમે જણાવ્યો છે. પત્ર ૪૦ થી ૪૪ સુધીમાં સૂત્રકૃતાંગનિર્ણયિત છે. લિપિ જોતાં આ પ્રતિ વિક્રમના સોળમા શતક લગભગમાં લખાયેલી હોવી જોઈએ. આની લંબાઈ-પહોળાઈ ૩૫.૨×૧૩ સેન્ટીમીટર છે.

છાં—સૂત્રકૃતાંગની આ પ્રતિ પાણુ લા. દ. ભારતીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિર-અમદાવાદ-ની છે. આનો ક્રમાંક ૧૪૫૨૮ છે. આના અંતમાં જે ઉલ્લેખ છે તે પૃં ૨૫૮ ટિં ૬ માં અમે જણાવેલો છે. આના કુલ પત્ર ૩૯ છે. પત્ર ૩૮ માં સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર મૂળ પૂર્ણ થાય છે. તે પછી વિસ્તારથી લેખકની પ્રશસ્તિ છે.^૧

૧. પ્રશસ્તિ આ પ્રમાણે છે—

સ્વસ્તિ શ્રીપદવર્ધમાનભગવત્પ્રાસાદવિધ્વાજ(જિ)તે શ્રીસંદેરપુરે સુરાલયસમે પ્રાગ્વાટવંશોત્તમઃ ।

આમૂર્મૂરિયશા અમૂત સુમતિભૂર્મીમિપ્રમુખાર્ચિતસ્તજાતોઽન્વયપદ્મમાસુરરવિઃ શ્રેષ્ઠી મહાનાભઃ ॥ ૧ ॥

સન્મુખ્યો મોષનામા નયવિનયનિધિઃ સુતુરાસીતદીય—

સ્તદ્ગ્રાતા વર્ધમાનઃ સમજનિ જનતાસુ સ્વસૌજન્યમાન્યઃ ।

અન્યૂનાન્યાયમાર્ગપિનયનરસિકસ્તસ્તુતર્થસિંહઃ

સપ્તાસંસ્તત્તનૂજાઃ પ્રથિતગુણગણાઃ પૈથઢસ્તેષુ પૂર્વઃ ॥ ૨ ॥

નરસિંહ-રત્નસિંહૌ ચતુર્થમહસ્તતસ્તુ મુંજાલઃ ।

વિક્રમસિંહો ધર્મેણ હત્યેતેઽસ્યાનુજાઃ ક્રમતઃ ॥ ૩ ॥

સંદેરકેઽળહિલપાટકપત્તનસ્યાસજે ય એવ નિરમાપયદુચ્ચૈત્યમ્ ।

સ્વસ્વૈઃ સ્વકીયકુલદૈવતવીરસેશં ક્ષેત્રાધિરાજસતતાશ્રિતસંનિધાનમ્ ॥ ૪ ॥

વાસાવનીનેન સમં ચ જાતે, કલૌ કુતો[ડ]સ્થાપયદેવ હેતોઃ ।

ઘીજાપુરં ક્ષત્રિયસુખ્યઘીજાસૌહાર્દતો લોકકરાર્થકારી ॥ ૫ ॥

અત્ર રીરીમયજ્ઞાતનન્દનપ્રતિમાન્વિતમ્ । યથૈત્યં કારયામાસ લસતોરણરાજિતમ્ ॥ ૬ ॥

યોઽકારયત્ સચિવપુંગવઘસ્તુપાલનિર્માપિતેઽર્બુદ્ગિરિસ્થિતનેમિચૈત્યે ।

ઉદ્ધાર આત્મન ઇવ બ્રુડતો હ્યપારસંસારદુસ્તરણવારિધિમખ્ય ઇદ્ધઃ ॥ ૭ ॥

ગોત્રેઽત્રૈવાધ્યાત્મબિમ્બં મીમસાહુવિધિસ્તિતમ્ ।

યઃ પિત્તલમયં હૈમદ્ધસન્ધિમકારયત્ ॥ ૮ ॥

ચરમજિનવરેન્દ્રસ્ફારમૂર્તિં વિધાપ્ય ગૃહજિનવસતૌ પ્રાતિષ્ઠિપત્ શુદ્ધલમે ।

પુર ઉત્તરદેવૌકઃસ્થિતાયાં ચ તસ્યાં સમહમતિલઘોઃ શ્રીકર્ણદેવસ્ય રાજ્યે ॥ ૯ ॥

ઋતસસમયસોમે ૧૩૬૦ વંધુભિઃ ષડ્ભિરેવ સમમિદ્ધ મુવિધીનાં સાધને સાધધાનઃ ।

વિમલગિરિશિરઃસ્થાદીશ્વરં ષોજયન્તે યદુકુલતિલકામં નેમિમાનમ્ય મોદાત્ ॥ ૧૦ ॥

નિજમનુજમવં યઃ સાર્થકે શ્રાક્ ચકાર વિહિતમુરુ[સ]પર્યઃ પાલયન્ સાધપત્યમ્ ।

કલસકલકલાસત્કૌશલી નિષ્કલંકઃ પુનરપિ ષડ્કાર્ણીદ્ યો હિ યાત્રાસ્તથૈવ ॥ ૧૧ ॥

ત્રિભિઃ કુલકમ્ ॥

સં—અમદાવાદમાં હાળપટેલની પોળમાં સંવેગીના ઉપાશ્રયના (પગથીયાના ઉપાશ્રયના) જૈન જ્ઞાનભંડારની આ પ્રતિ છે. સૂચિનો ક્રમાંક ૩૬૭૪ છે. આમાં વચમાં સૂત્રકૃતાંગસૂત્ર મૂળ તથા ઉપર-નીચે શીલાઆર્યવિરચિત ટીકા એ રીતે મૂળ અને ટીકા બંને સાથે છે. આની પત્રસંખ્યા ૩૫૨ છે. ગ્રંથમાં સૂત્રને અંતે સૂત્રધેં ૨૨૫૦ ॥ છ ॥ એ પ્રમાણે લખેલું છે.

આ રીતે એકંદર સાત હસ્તલિખિત પ્રતિઓનો આ ગ્રંથના સંપાદનમાં અમે ઉપયોગ કર્યો છે.

મુ—આગમોદયસમિતિ તરફથી વિક્રમસંવત્ ૧૯૭૩ (ઈસ્વીસન ૧૯૧૭) માં પ્રકાશિત શીલાકાવ્યાર્યવિરચિતવૃત્તિસહિત સૂત્રકૃતાંગની આ પ્રતિ છે. આનો પાદ્મબેદોમાં ઉપયોગ ખાસ કરીને ખીળા શ્રુતરક્ષકમાં કેટલોક સ્થળે અમે કરેલો છે.

લં ૧, ૨, પુ ૧, ૨—આ ચાર પ્રતિઓનો વિસ્તારથી પરિચય પં. અમૃતભાઈ મોહનલાલ જોશી પણુ પ્રાકૃત દેશ્વર સોસાયટી તરફથી પ્રકાશિત સૂત્રકૃતાંગસૂત્રચૂર્ણના પ્રથમ ભાગમાં આપ્યો છે.

આમાં લં ૧, ૨, પુ ૧, ૨, લાં નો ઉપયોગ અમે પ્રાપ્ત સર્વત્ર કરેલો છે. પરંતુ સં પ્રતિનો ઉપયોગ કોઈક કોઈક સ્થળ પૂરતો જ કરેલો છે.

લં ૧, ૨ અમે નજરે નોંધે જ નથી. આગમપ્રમાકર સ્વ. મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે લં ૨ પ્રતિની ઘણાં વર્ષો પૂર્વે કોઈની પાસે એક નકલ કરાવી હતી અને તેમાં જ લં ૧ પ્રતિમાં આવતા પાદ્મબેદોની નોંધ પણ કરેલી છે. શ્રી ગોડીજી પાર્શ્વનાથ જૈન દેરાસર પેદી-મુખધ-થી

મુનિમુનિયક્ષ ૧૩૭૭ મિતેડબ્દે દુર્મિલ્લવિલક્ષવીનજનલક્ષાન્ ।

લીક્ષ્યાડનૂનાજ્ઞાનાં દાનાત્ સ્વસ્થાંશ્ચ યઃ કૃતવાન્ ॥ ૧૨ ॥

સમયશ્રુતિફલમતુલં સ્વગુરોર્થોડયૈકદાડવબુધ્ય ક્ષુધીઃ ।

સકલં વિમલં સતતં સદાગમં શ્રાવય મમ ત્વમ્ ॥ ૧૩ ॥

ઇત્યર્થિતવાંસ્તસ્મૈ ગુરૌ પ્રવૃત્તેડકરોત્તથા કર્તુમ્ ।

તદ્વમગાવીર-ગૌતમનામાર્ચી રૈ-રજતટઢ્ઢેઃ ॥ ૧૪ ॥

તેનાર્ચનાધનેનાલેખ્યદાતોક્તિકોશસુચતુષ્કમ્ ।

સત્યાદિસૂરિવચનાત્ ક્ષેત્રનવક ઉત્તવાન્ વિત્તમ્ ॥ ૧૫ ॥ શ્રિમિઃ કુલકમ્ ॥

તત્તનયઃ પદ્માહસ્તદુદ્ધહો લાઙ્ગણસ્તદગ્નભવઃ ।

આસ્વસ્મા[લ્]લ્હણસિંહસ્તદગ્નજો મણ્ડલિકનામા ॥ ૧૬ ॥

શ્રીરૈવતાર્ણવદ્યુતીર્થમુલેષુ ચૈત્યોદ્ધારાનકારયદનેઋપુરેશ્વનલપૈઃ ।

ન્યાયાર્જિતૈર્ધનમરૈર્વરધર્મશા[લા] યઃ સત્કૃતો નિલિલમણ્ડલમણ્ડલીકૈઃ ॥ ૧૭ ॥

ઘણસમુવ ૧૪૬૮ નપ્રમિતે વર્ષે વિક્રમનૃપાદ્ વિનિર્જિતવાન્ ।

દુઃકાલં સમકાલં બહુજ્ઞાનાં વિતરણાયઃ ॥ ૧૮ ॥

વર્ષેષુ સતસતત્યથિકચચતુર્દશશતેષુ યો યાત્રામ્ ।

દેવાલયકલિતાં કિલ ચક્રે શત્રુજયાલેષુ ॥ ૧૯ ॥

શ્રુતલેખનસંધાર્ચાપ્રભૃતીનિ બહુનિ પુણ્યકાર્યાણિ ।

યોડકાર્પીદ્ વિવિધાનિ ચ પૂજ્યજયાનન્દસૂરિગિરા ॥ ૨૦ ॥

વ્યવહારદાર્ઙ્ગઆસ્થ્યોડમૂહક્ષસ્તતનુજ એવ વિજિતાક્ષઃ ।

વરમણકાર્દ્દનામ્ની સત્ત્વવતી જન્યજનિ તસ્ય ॥ ૨૧ ॥

તત્કુક્ષ્યનુપમમાનસકાસારસિત્ત્વદાક્ષયઃ પુત્રાઃ ।

અજમન્ શ્રેષ્ઠાઃ પર્વત-ઢુંગર-નરધદસુનામાનઃ ॥ ૨૨ ॥

વિક્રમસંવત ૨૦૦૬ (ઈસ્વીસન ૧૯૫૦) માં પ્રકાશિત થયેલા સડીક સૂત્રકૃતાંગની પ્રતિમાં પણ તેમણે જ નગીનદાસ કેવળસી શાહ પાસે સૂત્રકૃતાંગ મૂળ સૂત્રના જ્ઞ ૧, ૨ માં વિદ્યમાન પાઠભેદોની પણ નોંધ કરાવેલી છે. આ ઉપરાંત નગીનદાસ કેવળસી શાહે જ્ઞ ૧ ના પાઠભેદોને ખીણ પણ સૂત્રકૃતાંગની એક નકલમાં નોંધેલા છે. અમે આ ગ્રંથના સંપાદનમાં આ નોંધોનો જ ઉપયોગ કરેલો છે. સામાન્યરીતે જ્ઞ ૧ ના પાઠભેદો બધી નોંધોમાં લગભગ એક સરખા નોંધેલા છે. છતાં કોઈક કોઈક સ્થળે આ નોંધોમાં ભેદ જોવામાં આવ્યો છે. તેવા સ્થળે જ્ઞ ૧ ના પાઠ વિષે અમને સંદેહ રહી ગયો છે. જુઓ પૃ ૨૫૬ ટિ ૯. પૃ ૨૫૮ ટિ ૩ પં ૮-૯ માં એક નોંધ પ્રમાણે સર્વસંખ્યા-જાતશ્લોકાઃ ૬૬૦૦.....માદ્રપદવદિ ૫ એમ અમે જાણ્યું છે. પરંતુ ખીણ બધી નોંધોમાં સર્વસંખ્યાજાતશ્લોક ૧૬૦૦૦ છા। છા। સં. ૧૩૨૭ વર્ષે માદ્રપદવદિ ૨ રવાવચેદ વીજાપુરે એમ લખેલું છે.

આ ઉપરાંત, સૂત્રકૃતાંગની શીલાંકાર્થવિરચિતટીકા જે આગમોદયસંમિતિ તરફથી પ્રકાશિત થયેલી છે તેનાથી અનેક વિશિષ્ટ પાઠભેદો જ્ઞ ૧ તથા જ્ઞ ૨ માં ટીકામાં છે. આ પૈકી કેટલાક પાઠ-ભેદોની નોંધ ગોડીણ પાર્શ્વનાથ જૈન દેરાસર પેઢી-મુબઈ-થી પ્રકાશિત થયેલી પ્રતિમાં ટિપ્પણોમાં કરેલી છે. વળી, આગમપ્રબાકર સ્વં મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે પણ કોઈક પ્રાચીન પ્રતિ ઉપરથી ટીકાના પાઠભેદોની નોંધ આગમોદયસંમિતિ તરફથી પ્રકાશિત થયેલી પ્રતિમાં કરાવેલી છે.

તેજસ્તિ પર્વતાખ્યો લક્ષ્મીકાન્તઃ સહસ્રવીરેણ । પોરેઆપ્રમુલ્લકુટુમ્બૈઃ પરીવૃતો વંશશોભાકૃત્ ॥ ૨૩ ॥

હંગરનામા દ્વિતીયઃ સ્વચારુચાતુર્યવર્થમેધાવાન્ । પત્નીમંગાદેવીરમણઃ કાન્દહાલ્યસુતપક્ષઃ ॥ ૨૪ ॥

સ્વકારિતાર્હટપ્રતિમાપ્રતિષ્ઠાં વિધાપ્ય તૌ પર્વત-હંગરામિધૌ ।

વર્ષે હિ નન્દેષુતિથૌ ૧૫૫૯ ચ ચક્રતુઃ શ્રી વાચકસ્થાપનસન્મહોત્સવમ્ ॥ ૨૫ ॥

સ્વર્ણતિથિ[૧૫૬૦]મિતસમાયાં યાત્રાં તૌ ચક્રતુઃ સુતીર્થેષુ ।

જીરાપલીપાર્શ્વ-સ્વર્ણવાચલાયેષુ સોદ્ધાસામ્ ॥ ૨૬ ॥

ગન્ધારમંદિરે તૌ સ્લમલ્લુગલાદિસમુદયોપેતાઃ ।

શ્રીકલ્પપુસ્તિકા અપિ દસ્વાઽલિલસર્વશાલાહ ॥ ૨૭ ॥

કૃતસંઘસત્કૃતીં ચાવાચયતાં તૌ ચ રુપ્યનાણકયુગ્ 。

દદતુશ્ચ સિતાપુજં સમસ્તતજાગરિકવણિજામ્ ॥ ૨૮ ॥

કૃતવન્તૌ તાવિત્યાદિ વિહિતચતુર્થવ્રતાદરૌ સુકૃતમ્ ।

આગમગચ્છેશશ્રીવિષેકરત્નાલ્યગુરુવચનાત્ ॥ ૨૯ ॥

અયોતમૌ પર્વ[ત]કાન્દનામકૌ સાર્થા(યો)થમૌ સૂરિપદપ્રવાપતે(દાપને) ।

આકારિતાનાં ચ સમાનધર્મિણાં નાનાવિધસ્થાનસમાગતાનામ્ ॥ ૩૦ ॥

પુસાં દુકૂલાદિકદાનપૂર્વકં સમસ્તસદ્દર્શનસાધુપૂજનાત્ ।

મહામહં તેનતુસ્તરં તૌ પવિત્રચિતૌ જિનધર્મવાસિતૌ ॥ ૩૧ ॥ યુગ્મમ્ ॥

આગમગચ્છવિમૂર્તાં સૂરિજયાનન્દસદ્ગુરોઃ ક્રમતઃ ।

શ્રીમદ્વિષેકરત્નપ્રસૂરીણાં સદુપદેશાત્ ॥ ૩૨ ॥

શશિમુનિતિથિ ૧૫૭૧ મિતવર્ષે સમસ્તસિદ્ધાન્તલેખનપરાખ્યામ્ ।

[તાખ્યાં]વ્યવહરપરબત-કાન્દાખ્યાં સુકૃતરસિકાખ્યામ્ ॥ ૩૩ ॥

નિજમાનસમોદભરાદલેખિ મિસુ(નિહ)પમવિચિત્રરચનાલ્યમ્ ।

સૂત્રકૃદ્ગ્રન્થસુગ્રં જિનપ્રણીતં ચિરં જયતાત્ ॥ ૩૪ ॥ ત્રિભિર્વિશેષકમ્ ॥ इति प्रशस्तिः ॥

સં. પ્રતિમાં પણ કેટલેક સ્થળે ટીકામાં પાઠભેદો છે. આ ગ્રંથના સંપાદનમાં ટિપ્પણોમાં ટીકામાંથી જ્યાં પાઠો ઉદ્ધૃત કર્યા છે ત્યાં આ પાઠભેદોનો પણ ઉપયોગ અમે કર્યો છે. ઉદાહરણ તરીકે જુઓ પૃ. ૨૧ ટિ. ૧. અહીં વળ્લસમત્તે જ્ઞયાદિ આટલો અંશ આગમોદયસમિતિ તથા ગોડીજી તરફથી પ્રકાશિત થયેલી પ્રતિમાં નથી, પરંતુ હસ્તલિખિત પ્રતિઓમાં આ અંશ પણ છે. તથા જુઓ પૃ. ૨૮ ટિ. ૧ વગેરે. ટીકા તથા ચૂલ્લિ આદિની કિંમલિન્ન પ્રતિઓમાં મળતા આવા પાઠભેદોનો પણ () આવા કોષ્ટકમાં પ્ર. = પ્રત્યન્તરે એવા નિર્દેશ સાથે અમે ઉલ્લેખ કર્યો છે. જુઓ પૃ. ૨ ટિ. ૧ વગેરે.

ધન્યવાદ

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય તરફથી પ્રકાશિત થતી આ જૈન આગમગ્રંથમાલાના પ્રાણસ્વરૂપ આગમપ્રમાકર પુણ્યનામધેય સ્વ. મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંગૃહીત કરેલી સામગ્રી જ આ ગ્રંથના સંશોધન-સંપાદનમાં મુખ્યતથા આધારભૂત બનેલી છે. એટલે તેઓશ્રી પ્રત્યે બાવપૂર્ણ શ્રદ્ધાંજલિ અર્પણ કરું છું.

મુ. પ્રતિના સંપાદક સ્વ. પૂ. પા. આગમોદ્ધારક સાગરાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ કે જેમના બગીરથ પ્રયાસથી આગમ આદિ વિશાળ જૈન સાહિત્ય પ્રકાશનમાં આવ્યું છે તેઓશ્રી પ્રત્યે પણ બાવપૂર્ણ શ્રદ્ધાંજલિ અર્પણ કરું છું.

પાટણ સંઘવી પાડાના ભંડારના વ્યવસ્થાપક સ્વ. સેવંતિલાલ છોટાલાલ પટવાના સુપુત્રો તથા શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જ્ઞાનમંદિરના વ્યવસ્થાપક ડૉ. સેવંતિલાલ મોહનલાલના સૌજન્યથી સૂત્રકૃતાંગની પા. પ્રતિ મળી છે.

અમદાવાદ સંવેગીના ઉપાશ્રયના જ્ઞાનભંડારના વ્યવસ્થાપક સ્વ. શેઠ મયાભાઈ સાંકળચંદના સુપુત્રો નરોત્તમભાઈ તથા કલ્યાણભાઈ તરફથી સં. પ્રતિ મળી છે.

આ. પ્ર. મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે સંગૃહીત કરેલી આગમસંશોધનને લગતી બધી જ સામગ્રી લાલભાઈ દલપતભાઈ ભારતીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિર-આમદાવાદ-માં સુરક્ષિત છે. આ બધી સામગ્રી ત્યાંના મુખ્ય નિયામક પં. દલસુખભાઈ માલવણિયાના સૌજન્યથી જ્યારે જ્યારે જરૂર પડી છે ત્યારે ત્યારે મળતી રહી છે.

પં. અમૃતભાઈ મોહનલાલ ભોજક પણ અનેક અવસરે વિવિધ રીતે સહાયક થયા છે.

મુંબઈના પ્રખ્યાત મૌજ પ્રિન્ટિંગ બ્યુરોના માલિક, મેનેજર તથા કંપોઝિટરોએ ખૂબ જ કાળજી, ધીરજ, શ્રમ અને સૌજન્ય પૂર્વક આ ગ્રંથનું મુદ્રણકાર્ય સુંદર રીતે પરિપૂર્ણ કર્યું છે.

શ્રી કાંતિલાલ ગદ્વાભાઈ કોરા (મહામાત્ર, શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય)એ આગમશાસ્ત્રો પ્રત્યે અત્યંત ભક્તિ અને લાગણીપૂર્વક—અનેકવિધ કાર્યો અને જવાબદારીઓ વચ્ચે પણ અંગતરસ લઈને—ખૂબ જ આત્મીયતાથી આ ગ્રંથનું મુદ્રણ-પ્રકાશન કાર્ય પાર ઉતાર્યું છે.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના ટ્રસ્ટીઓ, મંત્રીઓ, કોષાધ્યક્ષો અને સભ્યો તથા આગમ-પ્રકાશનસમિતિના સભ્યોએ અત્યંતશ્રુતભક્તિથી પ્રેરાઈને શ્રી જૈન આગમગ્રંથમાલાના પ્રકાશનની

૧. આવા પ્રતીકનિર્દેશાત્મક પાઠો, ગાથા તથા સૂત્રોની ટીકાના પ્રારંભમાં ટીકાની હસ્તલિખિત પ્રતિઓમાં છે. છતાં ગમે તે કારણે આ બંને પ્રકાશનોમાં આવા પાઠોનો લગભગ અભાવ દેખાય છે.

ધળી જ મોટી અને ઘણી જ મહત્વની કાર્યવાહી શિરે લીધી છે. તેમણે આ ગ્રંથનું સંશોધન-સંપાદન કાર્ય મને સોંપીને દેવાધિદેવ શ્રમણ જગવાન મહાવીર પરમાત્માની પરમતારક મંગલ વાણીની આરાધના કરવાનો અત્યંત અમૂલ્ય અવસર મને આપ્યો છે.

સ્વં પૂ. પા. આ. મ. શ્રી વિજયભદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજના પરિવારના મુનિશ્રી યશોવિજયજી તથા મુનિશ્રી મુનિચંદ્રવિજયજીએ પ્રથમપરિશિષ્ટ ‘શબ્દસૂચિ’ સહર્ષ તૈયાર કરી આપી છે.

મુનિશ્રી ધર્મચંદ્રવિજયજીએ પ્રુક્વાંચન, વિવિધ પરિશિષ્ટો તૈયાર કરવાં પ્રત્યાદિ અનેક કાર્યોમાં અત્યંત ભક્તિથી વિવિધ રીતે ખડે પગે હમેશાં સતત સહાય કરી છે.

આ પુણ્યકાર્યમાં દેવ-ગુરુકૃપાએ આમ વિવિધ રીતે સહાયક સર્વેને અનેકશઃ ધન્યવાદ અને અભિનંદન છે.

પરમકૃપાળુ દેવાધિદેવશ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ જગવાન તથા પરમોપકારી પિતાશ્રી અને સદ્ગુરુદેવ પૂજ્યપાદ મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજના ચરણકમળમાં અનંતશઃ પ્રણિપાત કરીને, તેમની પરમકૃપા અને સહાયથી જ સંપાદિત થયેલા આ આગમગ્રંથને શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ પ્રભુના કરકમળમાં આજે શ્રાવણસુદિ આઠમે શ્રી પાર્શ્વનાથપ્રભુના નિર્વાણ કલ્યાણક દિવસે સમર્પિત કરીને અને એ રીતે પ્રભુપૂજન કરીને અત્યંત ધન્યતા અનુભવું છું.

વિક્રમસંવત્ ૨૦૩૩

દ્વિ. શ્રાવણસુદિ ૮

વાવ :

(ગિદ્દા-ખનાસઠાંઠા)

પૂજ્યપાદઆચાર્યમહારાજશ્રીમદ્વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરપટ્ટાલંકાર-

પૂજ્યપાદઆચાર્યમહારાજશ્રીમદ્વિજયમેઘસૂરીશ્વરશિષ્ય-

પૂજ્યપાદમુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયાન્તેવાસી

મુનિ જંબૂવિજય

श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथाय नमः ॥
श्री अजितनाथस्वामिने नमः ॥

आचार्यमहाराजश्रीमद्विजयसिद्धिसूरीश्वरजीपादपद्मेभ्यो नमः ।
आचार्यमहाराजश्रीमद्विजयमेघसूरीश्वरजीपादपद्मेभ्यो नमः ।
सद्गुरुदेवसुनिराजश्रीभुवनविजयजीपादपद्मेभ्यो नमः ।

आमुखम्

परमकृपालोः परमात्मनः सद्गुरुदेवानां च कृपया द्वादशाङ्ग्यां द्वितीयस्य श्रीसूत्रकृताङ्गसूत्रस्य
हस्तलिखितप्राचीनविविधादशाद्यनुसारेण संशोधनं विधाय आगमभक्तानां पुरत उपन्यस्यते ।

केवलज्ञानप्राप्तुर्भावानन्तरं चतुर्विंशतितमतीर्थकरेण परमात्मना श्रमणेन भगवता महावीरस्वामिना
(श्रीवर्धमानस्वामिना) अपापापुर्यो महासेनवने प्रारब्धां धर्मदेशनामनुसृत्य भगवच्छिष्यैः
श्रीइन्द्रभूतिगौतमादिभिर्गणधरैर्द्वादश अङ्गसूत्राणि प्रणीतानि, तद्यथा—

प्राकृते नाम	संस्कृते नाम	प्राकृते नाम	संस्कृते नाम
१ आचारो ^१	आचारः	७ उवासगदसाओ	उपासकदशाः
२ सूयगडो	सूत्रकृतम्	८ अंतगडदसाओ	अन्तकृदशाः
३ ठाणं	स्थानम्	९ अणुत्तरोवचाइयदसाओ	अनुत्तरौपपातिकदशाः
४ समवाओ	समवायः	१० पण्हावागरणाइ ^२	प्रश्नव्याकरणम्
५ विवाहपण्णीती ^३	व्याख्याप्रशस्तिः	११ विवागसुयं ^४	विपाकश्रुतम्
६ गैयाधम्मकहाओ	ज्ञातधर्मकथाः	१२ दिट्ठिवाओ	दृष्टिवादः

इयं च द्वादशाङ्गी 'द्वादशाङ्गं गणिपिटकम्' इत्यपि शांख्येषु गीयते । श्रुतपुरुषस्य 'अङ्ग' स्थानीयत्वा-

१. नन्दीसूत्रानुसारेणैषानि नामानि ॥ २. 'भगवती'सूत्र नाम्नाप्यस्य प्रसिद्धिः ॥ ३. दिगम्बरग्रन्थेषु
जयधवला[पृ० ११४]दिषु 'जाहधम्मकहा' इत्यपि पाठः ॥ ४. तत्त्वार्थभाष्ये [११२०] इदं नाम ।
अन्यत्र 'ज्ञाताधर्मकथाः' इत्यपि उल्लेखो नन्दी[हारिभद्री]वृत्त्यादौ दृश्यते । तत्त्वार्थसूत्रव्याख्यायां
सर्वार्थसिद्धौ [११२०] ज्ञातधर्मकथा इत्यपि दृश्यते ॥ ५. 'पण्हावायरणं' इत्यपि जयधवला[पृ० ११९]-
दौ ॥ ६. 'विवागसुयं' इति जयधवला[पृ० १२०]दौ ॥ ७. 'विपाकसूत्रम्' इति तत्त्वार्थ[११२०]-
भाष्यादौ ॥ ८. 'दृष्टिपातः' इति तत्त्वार्थभाष्ये ११२० ॥ ९. दृष्टिवादाख्यमिदं द्वादशमङ्गसूत्रं विराट्
व्यवच्छिन्नम् । किन्तु यदा तदासीत् तदा महासमुद्रवदतिक्रियालभासीत् । अस्मिन् १ परिकर्म,
२ सूत्राणि, ३ पूर्वगतम्, ४ चूलिका, ५ प्रथमानुयोग इति पञ्च विभागा आसन्, तेषु पूर्वगते उत्पादपूर्वा-
वीन्युत्तरोत्तरम् अतिमहान्ति चतुर्दश पूर्वाणि आसन् ॥ १०. नन्दीसूत्रादिषु ॥ ११. "पायदुगं २ जंघो
२ रु २ गातदुगदं २ तु दो य बाहुयो २ । गीवा १ सिरं १ च पुरिसो बारसअंगो सुयविसिद्धो ॥ १ ॥"
इति नन्दीसूत्रस्य चूर्णौ [पृ० ५७] गाथा दृश्यते, नन्दीसूत्रस्य हारिभद्र्यां वृत्तावपि [पृ० ६९]
'गातदुगं' इति पाठमेवेन गाथेयं वर्तते । अस्य मलयगिरिसूरिविरचिता व्याख्या—“इह पुरुषस्य
द्वादश अङ्गानि भवन्ति, तद्यथा—द्वौ पादौ, द्वे जङ्घे, द्वे ऊरुणी, द्वे गात्रार्थे, द्वौ बाहु, ग्रीवा शिरश्च ।
एव श्रुतरूपस्यापि परमपुरुषस्य आचारादीनि द्वादश अङ्गानि क्रमेण वेदितव्यानि ।.....श्रुतपुरुषस्य

दमीयाम् आचार-सूत्रकृत-स्थानादीनां द्वादशानामागमग्रन्थानाम् 'अङ्ग'सूत्रत्वेन व्यवहारः प्रवर्तते यथा—१ आचाराङ्गसूत्रम्, २ सूत्रकृताङ्गसूत्रम्, ३ स्थानाङ्गसूत्रमित्यादि। एवं चेदं सूत्रकृताङ्गसूत्रं द्वादशाङ्ग्यां द्वितीयमङ्गसूत्रम्।

नाम—चतुर्दशपूर्वधरभद्रबाहुस्वामिविरचितायां सूत्रकृताङ्गनिर्युक्तौ प्राकृतभाषायां 'सूतगङ्' 'सुत्तगङ्' 'सूयगङ्' इति त्रीणि नामान्यस्य शास्त्रस्य निर्दिष्टानि, अनुक्रमेणास्य नामत्रयस्य 'सूतकृतं, सूत्रकृतं, सूत्राकृतम्' इति त्रयः पर्यायाः संस्कृतभाषायां भवन्ति, सूत्रकृताङ्गचूर्णिकृता चूर्णौ वृत्तिकृता शीलाचार्येण च वृत्तौ त्रयाणामप्येतेषां नामान्यः सम्यक् स्पष्टीकृतः। तथापि 'सूयगङ्' इति प्राकृतनामैव, 'सूत्रकृतम्' इति संस्कृतनामैव चास्य सर्वत्र प्रसिद्धिः श्वेताम्बरपरंपरायाम्। समवायाङ्ग-नन्दीसूत्रादिष्वागमशास्त्रेष्वपि 'सूयगङ्' नामोल्लेखोऽस्य दृश्यते। 'सूयगङ्'शब्दस्य व्युत्पत्त्यर्थोऽन्येष्वपि सूत्रेषु षट्ते तथापि रूढ्या द्वितीयमेवाङ्गं 'सूयगङ्' ('सूत्रकृत')शब्देनोच्यते इति नन्दीवृत्त्यादौ स्पष्टीकृतम्।^३

दिगम्बरपरम्परायां सुदयडं सूदयडं सूदयदं इति नामत्रयं प्राकृतभाषायामुपलभ्यते, तत्र 'सुद' इति 'सूत्र'शब्दस्य रूपम्, 'सूद' इत्यपि 'सूत्र'शब्दस्य 'सूत'शब्दस्य वा रूपम्, यद् इति यद् इति च 'कृत'शब्दस्य प्राकृते रूपम्। संस्कृतभाषायां तु 'सूत्रकृत'नाम्न एव तत्त्वार्थसूत्रव्याख्या-सर्वार्थसिद्धिः [१।२०]-राजवार्तिकप्रभृतिग्रन्थेषु सर्वत्रोल्लेखः।

भाषा—सर्वापि एकादशाङ्गी अर्धमागध्यां भाषायां गणधरभागवद्धिः प्रणीता, अतोऽस्य ग्रन्थस्य अर्धमागधी भाषा। अर्धमागध्यां रचितेष्वपि आगमशास्त्रेषु कालक्रमेण केचिद् भाषायां संस्काराः संजाताः, तथापि आचाराङ्ग-सूत्रकृताङ्गयोस्त्वलभ्यमाना भाषा अतिप्राचीनेति साम्प्रतकालीना ऐतिह्यविदो वदन्ति।

सूत्रकृताङ्गस्वाचीनेषु हस्तलिखितादर्शेषु तत्कारादीनां स्थाने यत्कारादीनां प्रयोगा बहुलतया दृश्यन्ते, अस्माभिस्तु प्राचीनहस्तलिखितादर्शानुसारेण प्राचीनाः प्रयोगा अत्र संयुक्ताः।

विभागाः—सूत्रकृताङ्गस्य द्वौ मुख्यविभागौ, एतौ च 'श्रुतस्कन्धौ' इति व्यपदिश्येते। तत्र प्रथमे श्रुतस्कन्धे समयादीनि गाथान्तानि षोडश अध्ययनानि, अतो गाथाध्ययनस्य षोडशत्वादयं प्रथमश्रुतस्कन्धो 'गाथासोलसग' (गाथाषोडशक) इति नाम्नापि प्रसिद्धः। द्वितीये श्रुतस्कन्धे पुण्डरीकादीनि नालन्दीयान्तानि सप्त अध्ययनानि, एतानि च महान्ति, अतो 'महज्जयण'शब्देनाप्यमीषां व्यपदेशः। दृश्यतां पृ० ११८, ११९, १२१ टि० १।

अङ्गेषु प्रविष्टम्, अङ्गभावेन व्यवस्थितमित्यर्थः। यत् पुनरेतस्यैव द्वादशाङ्गात्मकस्य श्रुतपुरुषस्य व्यतिरेकेण स्थितम्—अङ्गबाह्यत्वेन व्यवस्थितं तदनङ्गप्रविष्टम्—पृ० २०३॥ "गायदुगङ्गं तु" इति पूर्व-पश्चिमउरः-पृष्ठिरूपम्" इति श्रीचन्द्रसूरिविरचिते नन्दीवृत्तिटिप्पणके पृ० १६१॥

१. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० १ टि० १॥ २. "सोऽङ्ग जिणवरभत्तं गणहारी काउ तक्कओवसम्। अउज्जवसाणेण कयं सुत्तमिणं तेण सूयगङ् ॥ १८ ॥" इति सूत्रकृताङ्गनिर्युक्त्यनुसारेण 'श्रुतकृतम्' इत्यपि संस्कृते पर्यायोऽभिप्रेतः सम्भवति॥ ३. द्वादशेऽङ्गे इष्टिवादेऽपि परिकर्म-सूत्र-पूर्वगत-अनुयोग-चूलिकात्मकः पञ्चविधो विभागो वर्तते, "से किं तं दिट्ठिवाए?.....से समासजो पंचविहे पण्णते, तं जहा—परिकम्मे १ सुत्ताई २, पुव्वगए ३, अणुओगे ४, चूलिया ५"—नन्दीसूत्र १८। बौद्धग्रन्थेष्वपि 'सुत्तपिटकं, सुत्तनिपातो' इति नाम्नी स्तः। अत्रापि 'सूत्र'शब्दो रूढ्या ग्रन्थविशेषवाचक इति ध्येयम्॥ ४. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० २ टि० ४, पृ० ५ टि० २॥ ५. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० ३ टि० १॥

प्रथमे श्रुतस्कन्धे षोडश अध्ययनानि, द्वितीये तु सप्त, इति सर्वसंख्यया सूत्रकृताङ्गे त्रयोविंशतिरध्ययनानि । एतेषां प्राकृतभाषायां संस्कृतभाषायां चाभिधानानि निम्नोक्तप्रकारेण वर्तन्ते—

प्राकृतनाम	संस्कृतनाम	प्राकृतनाम	संस्कृतनाम
१ समय	समय	१४ गंध	ग्रन्थ
२ वेयालिय	वैतालीय	१५ आयाणिज	आदानीय
”	वैदारिक	संकलि	संकलिका
३ उवसगापरिणा	उपसर्गपरिज्ञा	जमतीत	यमकीय
४ इत्थीपरिणा	स्त्रीपरिज्ञा	१६ गाहा	गाथा
५ गिरयविभक्ति	नरकविभक्ति	१७ पौडरीय	पौण्डरीक
६ महावीरत्थब	महावीरस्तव	”	पुण्डरीक
७ कुसीलपरिभासिय	कुशीलपरिभाषित	१८ किरियाठाण	क्रियास्थान
कुसीलपरिभासा	कुशीलपरिभाषा	१९ आहारपरिणा	आहारपरिज्ञा
८ वीरिय	वीर्य	२० पच्चक्खणकिरिया	प्रत्याख्यानक्रिया
९ धम्म	धर्म	२१ आचारसुत	आचारश्रुत
१० समाहि	समाधि	अणायारसुत	अनाचारश्रुत
११ मग्ग	मार्ग	अणगारसुय	अनगारश्रुत
१२ समोसरण	समवसरण	२२ अहइज्ज	आद्रकीय
१३ आहत्तहिय	याथातथ्य	२३ णालंदइज्ज	नालन्दीय

अत्र प्रथमेऽध्ययने चत्वार उद्देशकाः, द्वितीये त्रयः, तृतीये चत्वारः, चतुर्थे-पञ्चमयोर्द्वौ द्वौ, इत्येवं पञ्चानामध्ययनानां १५ उद्देशकाः, अतस्तावन्त एवोद्देशनकालाः, तावन्त एव च समुद्देशनकालाः । अवशिष्टेषु २२ अध्ययनेषु उद्देशकविभागो नास्ति अतः २२ उद्देशनकालाः, तावन्त एव च समुद्देशनकालाः । अतः सूत्रकृताङ्गे सर्वसंख्यया ३७ उद्देशनकालाः, ३७ समुद्देशनकालाश्च ।

परिमाणम्—द्वादशाङ्गथाः परिमाणं प्राचीनशास्त्रेषु पदसंख्याद्वारा निर्दिष्टं यथा आचाराङ्गस्य [प्रथमश्रुतस्कन्धमौत्रस्यैव] अष्टादश सहस्राणि १८००० पदानि, सूत्रकृताङ्गस्य षट्त्रिंशत् सहस्राणि ३६००० पदानीत्यादि । “इह यत्रार्थोपलब्धिस्तत् पदम्” [नन्दीवृत्तिः हारिमद्री पृ० ७६] इत्यादिका

१. दिगम्बरपरंपरायां प्रतिक्रमणत्रयीनामके ग्रन्थे “तेवीसाण सुइयडज्जाणेसु” इति सूत्रस्य प्रभाषन्द्राचार्यविरचितायां वृत्तौ त्रयोविंशतेरध्ययनानां कश्चित् कथञ्चिन्नाममेदोऽपि दृश्यते, तथाहि तत्र तिस्रो गाथाः—

“१ समए, २ वेदालिजे, एतो ३ उवसग्ग, ४ इत्थिपरिणामे ।

५ णरयंतर, ६ वीरयुदी, ७ कुसीलपरिभास (सि?) ए, ८ वीरिए ॥ १ ॥

९ धम्मो, य १० अग्ग(आघ?), १२ मग्गे, १२ समोवसरणं, १३ तिकाल, १४ गंधहिडे ।

१५ आदा(हा?)तदित्थ, १६ गाथा, १७ पुण्डरीको, १८ किरियाठाणे, य ॥ २ ॥

१९ आहारयपरिणामे, २० पच्चक्खण, २१ अणगारगुणकिति ।

सुद, २२ अत्थ(अह?), २३ णालंदे, सुइयडज्जाणाणि तेवीसं ॥ ३ ॥”

२. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० ३ टि० २ ॥ ३. दृश्यतामाचाराङ्गसूत्रस्य प्रस्तावना पृ० ३१ टि० १ ॥ ४. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० ३ टि० २ ॥

विविधाः 'पद'शब्दस्य व्याख्या दृश्यन्ते। एवं च ३६००० पदानीति यत् सूत्रकृताङ्गस्य परिमाणं तत् तावच्छालीयं परिमाणम्।

सम्प्रति तु ३२ अध्वराणामेकोऽनुष्टुप् श्लोक इति गणनयानेकेषु हस्तलिखितादर्शेषु २१०० श्लोकाः प्रमाणं लिखितं दृश्यते, क्वचित् किञ्चिदधिकमपि दृश्यते, दृश्यतां पृ० २५८ टि० ३, ६, ९।

महापरिष्ठाध्ययनसप्तमाध्ययनरहितस्य आचाराङ्गप्रथमश्रुतस्कन्धस्य ८०० श्लोकाः प्रमाण-माचाराङ्गसूत्रस्य संदी० प्रतौ निर्दिष्टम्, दृश्यतामाचाराङ्गसूत्रे पृ० ४१८ पं० ५, तथा तस्य आमुखे पृ० ५८। सप्तोद्देशकाल्मकमहापरिष्ठाध्ययनश्लोकसंख्यामीलने तु एतत् प्रमाणमधिकमपि सञ्जायते। एवं च सूत्रकृताङ्गनिर्णुक्ती "आयाराओ दुगुणमंग" इति यदभिहितं तत् सम्प्रति उपलभ्यमानेन सूत्रकृताङ्गपरिमाणेनापि सुष्ठु संवदत्येव।

रचनाशैली—सूत्रकृताङ्गस्य प्रथमे श्रुतस्कन्धे 'आयाणिज्ज'पर्यन्तानि पञ्चदशाध्ययनानि पद्य-निबद्धानि, षोडशं गायत्र्याध्ययनं यद्यपि सम्प्रति गद्यरूपं विलोक्यते तथापि 'तत् सामुद्रेण छन्दसा निबद्धम्' इति निर्णुक्त्यादौ वर्णितम्, पूर्वैरिमन् काले कथञ्चिच्च तद् गीयमानमभूदिति सूत्रकृताङ्गचूर्ण्यादौ वर्णितम्। "पद्यं गाथासोलसगादि" इत्यपि सूत्रकृताङ्गचूर्णौ [पृ० ४] अभिहितम्।

द्वितीये श्रुतस्कन्धे पञ्चम-षष्ठे अध्ययने पद्यनिबद्धे, अवशिष्टानि पञ्चाप्यध्ययनानि गद्यनिबद्धानि, केवलं तृतीयाध्ययनान्ते चत्वारि पद्यानि वर्तन्ते।

विषयः—चरणकरणानुयोगः १, धर्मकथानुयोगः २, गणितानुयोगः ३, द्रव्यानुयोगः ४ इति चतुर्विधेष्वनुयोगेषु इह चरण-करणानुयोगेनाधिकार इति सूत्रकृताङ्गचूर्णिङ्कतामभिप्रायः, इह द्रव्यानुयोगेनाधिकार इति तु वृत्तिकृतां शीलाचार्याणामभिप्रायः। उभयमप्येतदापेक्षिकम्। केषुचिदध्ययनेषु स्व-पर-सिद्धान्तानां वर्णनमत्र वर्तते, तदपेक्षया द्रव्यानुयोगोऽप्यत्र वर्तते। बहुष्वध्ययनेषु चारित्र्यशुद्धेर्विचारोऽत्र मुख्यतया वर्तते, तदपेक्षया चरणकरणानुयोगेनाऽत्राधिकार इत्यपि संगच्छते।

सामान्यतोऽस्य सूत्रस्य विषयः समवायाङ्गादिषु ग्रन्थेषु वर्णितः, विशेषतो विषयानुक्रमे विस्तरेण विलोकनीयः। तथापि किञ्चिद् विशिष्याभिधीयते—प्रथमेऽध्ययने पञ्चमहाभूतवादः, एकात्मवादः (आत्माद्वैतवादः), तज्जीव-तच्छरीरवादः, अकारकवादः आत्मषष्ठिपञ्चमहाभूतवादः, अफल्वादिनः (क्षणिकवादिनो बौद्धाः), नियतिवादः, आज्ञानिकगादः, ज्ञानवादः, भिक्षुसमये (बौद्धमते) अविशेषचित्तं १ परिक्षोपचितम् २ ईयापथं ३ स्वप्नान्तिकं ४ च कर्म चयं न गच्छतीति वादः, 'ईश्वरेण कृतमिदं जगत्, प्रधानेन कृतमिदं जगत्' इत्यादयो विविधा जगत्कर्तृत्ववादाः, इत्येवं बहवः परप्रवादाः तेषां च दोषा उपदर्शिताः।

तथाविधायामापदि पुत्रमपि व्यापाद्य तन्मांसमभक्षणेऽपि न दोष इति [सू० ५५] बौद्धमतं प्रदर्श्य तदपि दूषितम् [सू० ५६]।

एषु केचिद् वादाः पालिनिपिटकान्तर्गतेषु दीर्घनिकाय-मज्झिमनिकायादिबौद्धग्रन्थेषु मनुस्मृत्यादिषु च वैदिकग्रन्थेष्वपि वर्णिता विलोक्यन्ते। विस्तरेण जिज्ञासुभिरस्य सूत्रकृताङ्गस्य तृतीये परिक्षिष्टे तत्तत्स्थलसत्कं टिप्पणं विलोकनीयम्, प्रस्तावनायापि तत्र तत्र पृ० ७ टि० ४ पृ० ८ टि० २, ७, पृ० ११ टि० ३ इत्यादौ विलोकनीयम्।

१, २. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० २१ टि० २। बौद्धेष्वपि गायत्र्यात्मको ग्रन्थविभाग आसीत्, दृश्यतामाचाराङ्गसूत्रस्य परिशिष्टम् पृ० ४०२ पं० ११, १४। बौद्धाचार्येण असङ्गेन आषकभूमौ वर्णितं गायत्र्यालक्षणं हेमचन्द्राचार्यविरचितछन्दोनुशासननिर्दिष्टं च गायत्र्यालक्षणमस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावनायां [पृ० २१ टि० १] विलोकनीयम्॥ ३. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० २६ टि० २॥ ४. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० ११ टि० २॥

तृतीयेऽध्ययने चतुर्थ उद्देशके परप्रवादिनां मतेन नमिषिदेहि-रामगुप्त-बाहुक-तारागण-आसिलदेविल(असितदेवल ?)-द्वीपायन-पाराशरादय ऋषयो यथा स्वेन स्वेनाचारेण मुक्तिं गतास्तथा वर्णितम्, एते चानेके ऋषयः 'इसिमासियाहं (ऋषिमाषितानि)' इति ग्रन्थे जैनानामपि सम्मताः। 'सुखेन सुखं लभ्यते' इति बौद्धमतमपि वर्णितमस्मिन्नध्ययने। विस्तरार्थिमिस्तृतीये परिशिष्टे [पृ० ३६४-३६५] द्रष्टव्यम्, तथा प्रस्तावनायाम् [पृ० १५ टि० १-५] अपि विलोकनीयम्।

द्वादशेऽध्ययने समोसरणे (समवसरणे) क्रियावादिनाम् १ अक्रियावादिनां २ विनयवादिनाम् ३ अज्ञान-वादिनां ४ च स्वरूपं वर्णितम्, सापेक्षः क्रियावादश्च सम्यग्वादत्वेन दर्शितः। दृश्यतां तृतीये परिशिष्टे [पृ० ३६७ पं० २१], प्रस्तावनायां [पृ० २१ टि० १-३] च।

सप्तदशेऽध्ययने [द्वितीयश्रुतस्कन्धे प्रथमेऽध्ययने] पौण्डरीके तज्जीव-तच्छरीरवादिनां पञ्चमहा-भूतवादिनाम् आत्मषष्ठपञ्चमहाभूतवादिनाम् ईश्वरकारणिकानां नियतिवादिनां च मतानि किञ्चिद्विस्तरेण वर्णितानि। गन्यान्तरैः सह तुलना तृतीये परिशिष्टे [पृ० ३६८-३६९] विलोकनीया।

द्वाविंशे [द्वितीयश्रुतस्कन्धे षष्ठे]ऽध्ययने आर्द्रकुमारस्य गोशालकादिभिः सह यो वादो जातस्तस्य वर्णनं वर्तते। अस्मिन् प्रसङ्गे गोशालक-बौद्धभिः-ब्रह्ममति-त्रिदण्डि-हस्तितापसानां मतानि वर्णितानि।

त्रयोविंशे [द्वितीयश्रुतस्कन्धे सप्तमे]ऽध्ययने भगवतो गौतमस्वामिनः श्रीपार्श्वनाथसन्तानीयेन उदकेन पेढालपुत्रेण सह य आलापो जातस्तस्य वर्णनं वर्तते।

इत्येवं विविधाः स्व-परसमयविचाराः सूत्रकृताङ्गे दृश्यन्ते।

पाठपरम्परा—भगवतो महावीरस्य शिष्या 'गौतमादयः सर्वेऽपि गणधरा द्वादशाङ्गीं प्रणीतवन्तः। भगवतो महावीरस्य एकादश गणधराः, गणास्तु नवैव, इति द्वादशाङ्ग्या नव वाचना बभूवुः। नवस्वपि वाचनासु द्वादशाङ्गी अर्थत एकरूपैवासीदित्यत्र न मतभेदः। किन्तु सर्वा अपि वाचनाः सूत्रत एकरूपा न केचन विप्रतिपत्तिः। 'अर्थत एकरूपत्वेऽपि सूत्रतो नवसु वाचनासु नवविधा द्वादशाङ्गी अभूत्' इत्येके। "एवं ता भगवता अस्यो कहितो। ताहे भगवतो एगपासे सुत्तं करेति, तं अक्षरेहि पदेहि वंजणेहि समे" [आवश्यकचूर्णि पृ० ३३७] इति अवश्यकचूर्णैरनुसारेण तु सूत्रतोऽपि सर्वेषां गणधराणां द्वादशाङ्गी एकरूपाऽऽसीदिति प्रतीयते।

पञ्चमगणधरस्य भगवतः सुधर्मस्वामिनो दीर्घायुष्कत्वात् सर्वेऽप्यन्ये गणधराः स्व-स्वशिष्यगणं तस्मै समर्प्य निर्वाणमासादयामासुः। अतो भगवतो महावीरस्य शासने शिष्यपरम्परायां प्रवर्तमाना द्वादशाङ्गी सुधर्मस्वामिद्वारैव प्रवृत्ता, अतोऽस्माकं वाचना सुधर्मस्वामिसत्का इत्यत्र न कोऽपि विवादः।

भगवतो महावीरात् १६० वर्षेषु गतेषु चतुर्दशपूर्वधरस्य भगवतो भद्रबाहुस्वामिनः समये द्वादशवर्षीयदुर्भिक्षवशाद् द्वादशाङ्ग्या अनेकेऽशा विस्मृता साधुभिः, अतः पाटलिपुत्रे भ्रमणसङ्को मीलितः, तत्र च यस्य समीपे यदङ्गाध्ययनोद्देशकाद्यविस्मृतमासीत् तत् तत् आदाय एकादशाङ्ग्याः संघटनं

१. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० २९ ॥ २. भगवतो महावीरस्य सकाशादिन्द्रभूतिना गौतमस्वामिना अर्थमधिगम्य द्वादशाङ्गी प्रणीता, तदनन्तरं गौतमस्वामिना पञ्चमगणधराय भगवते सुधर्मस्वामिने व्याख्याय अभिहिता इत्यपि धवला-जयधवलादिषु दिगम्बराणां ग्रन्थेषु विलोक्यते। दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० २९ टि० २ ॥ ३. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० २८ पं० ८ ॥ ४. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० २८ टि० १ ॥ ५. "एवं तावद् भगवता अर्थः कथितः। तदा भगवन्तः एकपार्श्वे सूत्रं कुर्वन्ति, तत् अक्षरैः पदैर्ब्यञ्जनेः समम् ॥" ६. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० २९ पं० ७-१०; तथा आचाराङ्गस्य पञ्चमं परिशिष्टं पृ० ४०१ ॥ ७. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० २८ टि० २ ॥

श्रमणसङ्घेन विहितम्। द्वादशाङ्गस्य दृष्टिवादस्याध्ययनार्थं तु स्थूलभद्रादयो मुनयो नेपालदेशमार्गीस्थस्य भद्रबाहुस्वामिनोऽन्तिकं गताः। सुवर्मस्वामिनः पश्चात् प्रथमोऽयं वाचनोद्धारः शास्त्रेषु श्रूयते।^१

भगवतो महावीरस्वामिनो निर्वाणात् ८२७ वर्षेषु गतेषु पुनरपि द्वादशवार्षिकदुर्भिक्षवशात् साधूनां पूर्वाधीतं श्रुतज्ञानं खण्डखण्डीभूतम्, अतो दुर्भिक्षावसाने मधुरायाम् आर्यस्कन्दिलाचार्यसन्निधौ बलभ्यां च नागार्जुनाचार्यसन्निधौ पुनरपि श्रमणसङ्घेन एकत्रीभूय कालिकश्रुतं संवदितम्। किन्तु परस्परं क्वचित् क्वचिद् वाचनाभेदोऽवस्थितः। द्वयोरपि आचार्ययोः ततः परं परस्परं मीलनं कदाचिदपि न जातमिति तथैव वाचनाभेदोऽवस्थितः। मधुरायां जाता वाचना माथुरी इति भण्यते, या तु बलभ्यां नागार्जुनाचार्यसन्निधौ वाचना प्रवृत्ता सा 'नागार्जुनीया' इति गीयते।

माथुर-नागार्जुनीयवाचनयोर्मध्ये यः पाठभेदः संजातस्तस्य कतिपया उल्लेखा आचाराङ्गचूर्णि-सूत्रकृताङ्गचूर्णि-शीलाचार्यविरचितवृत्ति-उत्तराध्ययनचूर्णि-दशवैकालिकचूर्णिषु दृश्यन्ते। आचाराङ्गचूर्णौ पञ्चदशकृत्वः शीलाचार्यविरचितवृत्तौ च दशकृत्वो नागार्जुनीयवाचनागतानां पाठभेदानां नामग्राहमुल्लेखो दृश्यते। सूत्रकृताङ्गस्य चूर्णौ त्रयोदशकृत्वः शीलाचार्यविरचितवृत्तौ तु चतुर्ध्वेव स्थानेषु नागार्जुनीयवाचनागताः पाठभेदा निर्दिष्टाः। भगवतो महावीरस्वामिनो निर्वाणात् ९८० वर्षे वैलभीपुरे देवधिगणिक्षमा-श्रमणप्रमुखसंघेन आगमग्रन्थाः पुस्तकेषु लिखिताः। देवधिगणिक्षमाश्रमणाः माथुरसंघस्य युगप्रधानाचार्या माथुरवाचनानुयायिनश्च। अतः पुस्तकलेखनसमये माथुरी वाचना तैः प्रामुख्येनानुसृता इति साम्प्रतकालीना विद्वांसः संभार्यन्ति। तेषामभिप्रायेण सम्प्रति प्रवर्तमाना आचाराङ्ग-सूत्रकृताङ्गादीनां बहूनामागमग्रन्थानां पाठपरम्परा माथुरी वाचनानुसरति।

देवधिगणिक्षमाश्रमणप्रमुखसंघेन बलभीपुर्यां पुस्तकेषु लिखितायामपि आगमवाचनायां कालान्तरेण बहवः पाठभेदाः सञ्जाता इति संभाव्यते। यतः चूर्णिषु वृत्तिषु च तत्र तत्र बहवः पाठभेदा निर्दिष्टाः। किञ्च, आचाराङ्ग-सूत्रकृताङ्गचूर्णिकृतां समक्षं या पाठपरम्परा आसीत् ततोऽपि अनेकेषु स्थानेषु अल्पीयसा भूयसा वांशेन भिन्ना पाठपरम्परा वृत्तिकृतां शीलाचार्याणां समक्षमासीत्, अत एव शीलाचार्यैः “न च टीका(चूर्णि)संवाद्येकोऽप्यस्माभिरादर्शः समुपलब्धः” इत्यादिना स्वकीयं मानसिकं कष्टं सूत्रकृताङ्गवृत्तौ [पृ० ३३६] स्पष्टमेवावेदितम्, दृश्यतां पृ० १८७ टि० ९। अत्र प्रथमे श्रुतस्कन्धे चूर्णिकृतां वृत्तिकृतां च समक्षं विद्यमानयोः पाठपरंपरयोः क्वचित् क्वचित् स्वत्यो भेदः। द्वितीयश्रुतस्कन्धे तु बहुषु स्थलेषु

१. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० ३० टि० १॥ २. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० ३० टि० २ पृ० ३१ टि० १॥ ३. दृश्यतामाचाराङ्गसूत्रे पृ० २१ टि० १, ८, पृ० ३३ टि० १०, पृ० ३५ टि० १३, पृ० ४० टि० १२, पृ० ४६ टि० १, पृ० ४७ टि० २, पृ० ६० टि० १, पृ० ६३ टि० ११, पृ० ६४ टि० १, पृ० ६६ टि० १०, पृ० ६७ टि० ६, पृ० ६८ टि० १८, पृ० ८४ टि० ५, पृ० ९० टि० १०, पृ० ९४ टि० १०॥ ४. दृश्यतामाचाराङ्गसूत्रे पृ० २१ टि० १, ८, पृ० ३५ टि० १३, पृ० ४० टि० १२, पृ० ४६ टि० १, पृ० ४७ टि० २, पृ० ६० टि० १, पृ० ६३ टि० ११, पृ० ६६ टि० १०, पृ० ६७ टि० ६, पृ० ९० टि० १०॥ ५. दृश्यतामस्मिन् ग्रन्थे पृ० ११ टि० १२, पृ० १६ टि० ७, पृ० २१ टि० १९, पृ० २२ टि० ८, पृ० १९१ टि० ८, पृ० १९४ टि० ७, पृ० १९५ टि० ४, ९, पृ० २१२ टि० ४, पृ० २४० टि० १७, २३, पृ० २४५ टि० १५, पृ० २५४ टि० १६॥ ६. दृश्यतामस्मिन् ग्रन्थे पृ० २१ टि० १९, पृ० २२ टि० ८, पृ० १९४ टि० ७, पृ० २१२ टि० ४॥ ७. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० ३१ टि० ३॥ ८. दृश्यतामाचाराङ्गसूत्रस्य प्रस्तावना पृ० ४६-४७॥ ९. दृश्यतामाचाराङ्गसूत्रस्य प्रस्तावनायां पृ० ३३-३५, आमुखे पृ० ५८॥ १०. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० ३२ पं० १४॥

भूयान् पाठभेदो विलोक्यते, एतच्च तत्र तत्र निर्दिष्टेभ्यः टिप्पण्योऽवसेयम्, दृश्यतां पृ० १२७ टि० २६, पृ० १४० टि० १, पृ० १५० टि० १६, पृ० २३६ टि० ३, ८, पृ० २४१ टि० १३ इत्यादि ।

सम्प्रति या पाठपरंपरा सूत्रकृताङ्गस्य हस्तलिखितादर्शेषूपलभ्यते सा वृत्तिकृदनुसृतपाठपरंपरया प्रायशः संवदति, क्वचित् क्वचिच्चूर्णिकृदनुसृताः पाठा अप्युपलभ्यन्ते तत्र । खं १ आदर्शे चूर्णिकृदनुसृता बहवः पाठा उपलभ्यन्ते । अस्माभिः वृत्त्यध्येतॄणां सौकर्याय वृत्तिकृदनुसृताः पाठाः प्रामुख्येन मूले उपन्यस्ताः, अपरे पाठभेदा अधस्ताद्विष्यणेषु दर्शिताः, क्वचित् क्वचिच्चूर्णिकृदनुसृता अपि पाठा मूले उपन्यस्ता इति ध्येयम् ।
यापनीयसंवे दिगम्बरसंवे वा सूत्रकृताङ्गस्य काचित् किञ्चिद् विभिन्ना पाठपरंपरा आसीदित्यपि प्रतीयते दृश्यतां १५० टि० २ ।

सूत्रकृताङ्गस्यास्य संशोधने सूत्रकृताङ्गचूर्णि—सूत्रकृताङ्गवृत्त्यावश्यकचूर्ण्यादयोऽनेके ग्रन्था उपयुक्ताः, तेभ्यश्चानेके पाठाद्विष्यणेषु तत्र तत्रोद्धृताः, अत्रोद्धृतेषु पाठेषु मुद्रितग्रन्थेभ्यो यत्र भेदो दृश्यते तत्र व्यामोहो न विधेयः, यत एते भिन्ना विशिष्टाः पाठा आ० प्र० मुनिराजश्री पुण्यविजयजीमहोदयसंयुहीतप्राचीन-तरहस्तलिखितग्रन्थस्थपाठभेदानुसारेण तत्र तत्रास्माभिर्निर्दिष्टाः । उपलब्धपाठस्थाने ये पाठाः शुद्धाः शुद्धतरा वा अस्माभिः संभावितास्ते पाठाः () एतादृशकोष्ठकमध्येऽत्र निवेशिताः । ये तु पाठा ‘आवश्यकः’ इति विभाव्य अस्माभिः संपूरितास्ते [] एतादृशकोष्ठकमध्ये एतद्वन्धसं-शोधनावसरेऽस्मिन् ग्रन्थे निवेशिता अस्माभिः ।

परिशिष्टानि—अत्र त्रीणि परिशिष्टानि संयोजितानि । तत्र तृतीये परिशिष्टे तेषु तेषु स्थलेषु कतिपयानि विशिष्टानि टिप्पणानि वर्तन्ते । तत्र च जैन-बौद्ध-उपनिषद्-महाभारत-भागवत-वायुपुराण-मनुस्मृत्यादिभिर्बहुभिर्ग्रन्थैः सह तत्तद्दर्शानां विस्तरेण तुलना दर्शिता, क्वचित् परस्परं तुलनापि दर्शिता, द्वितीयवैतालीयाद्यध्ययनेषु मुद्रितपाठापेक्षया ये पाठाः छन्दोऽपेक्षया समीचीनतरा अस्मद्विषय-मायातास्तेऽपि तत्र तत्र दर्शिताः, अस्माकमनवधानादिना अशुद्धानां मुद्रितानां केवाञ्चित् पाठानां स्थाने शुद्धपाठा अपि तत्र तत्र दर्शिताः, अतः पिपठिषुभिर्बहुविषयगमितं सम्यगिदं तृतीयं परिशिष्टमुपयोज्यम् ।

शुद्धि-वृद्धिपत्रकमपि सम्यगुपयुज्यैवाध्येतव्योऽयं ग्रन्थः ।

व्याख्याः—सूत्रकृताङ्गस्य सम्प्रति उपलभ्यमानासु व्याख्यासु चतुर्दशपूर्वविदा भगवता भद्रबाहु-स्वामिना प्राकृतभाषायां विरचिता निर्युक्तिः प्राचीनतमा व्याख्या ।

ततः परं सूत्रकृताङ्गचूर्णिकृत्यलभ्यते, संस्कृतमिश्रितप्राकृतभाषानिबद्धा इयम् अतिप्राचीना सूत्र-निर्युक्तिव्याख्या । ‘ऋषभदेवजी केसरीमलजी, रतलाम’ इत्यनया संस्थया प्रकाशिता सूत्रकृताङ्गचूर्णिरतीव अशुद्धा, एतदपेक्षया मुनिराजश्रीपुण्यविजयजीमहोदयसंशोधिता चूर्णिः सम्यक् शुद्धा; अस्माभिरिय-मुपयुक्तात्र टिप्पणादौ । अस्यां चूर्णी [पृ० १६] “अणुत्तर-नाण-दंसणधरो, एतेण एकत्वं णाण-दंसणाण ख्यापितं भवति” [२।४।२२] इत्युल्लेखो दृश्यते, तदनुसारेण चूर्णिकृतः सिद्धसेनदिवाकराचार्य-मतानुयायिन इति प्रतिभाति । ७६० तमसूत्रस्य चूर्णी “अत्र दुसगणिसमाश्रमणशिष्यभदियौचार्या भवते” [पृ० ४०५] इत्युल्लेखोऽपि दृश्यते ।

१. मूलाराधनावृत्तौ सूत्रकृताङ्गत उद्धृतः पाठो दृश्यते । अयं च मूलाराधनाग्रन्थो यद्यपि दिगम्बरसंवे सम्प्रति बहुमतः, किन्तु तस्य रचयितारो व्याख्यातारो वा यापनीयसंघानुयायिन आसन्निति अस्माभिः संभाव्यते, दृश्यतां स्त्रीनिर्वाण-केवलभुक्तिप्रकरणप्रस्तावना ॥ २. अस्याः केवलं प्रथमः श्रुतस्वन्धः Prakrit Text Society द्वारा प्रकाशितः । द्वितीयस्तु सम्प्रति हस्तलिखित एव ॥ ३. तुलना—“भदियारिओवएसेणं भिन्नरुवा एकका दससहेण संगिहीया भवन्ति”—अगस्त्यसिंहविरचिता दशवैकालिकचूर्णिः पृ० ३ ॥

ततः परं शीलाचार्यैः संस्कृतभाषायां विरचिता महती वृत्तिलम्ब्यते। इमामेव महतीं वृत्तिं प्राधान्येन उपजीव्य कालान्तरेऽन्यैर्विरचिता दीपिकादयोऽनेकाः संक्षिप्ता वृत्तयोऽपि उपलभ्यन्ते। अत्र 'वृत्ति' शब्देन इयमेव महती वृत्तिः तत्र तत्रास्माभिर्विवक्षिता, 'वृत्तिकार' शब्देनापि शीलाचार्या एव विवक्षिताः।

शीलाचार्याणामेव शीलाङ्गाचार्यनाम्ना प्रसिद्धिः। स्वयमेव तैः 'शीलाचार्य' नामैव स्वनिर्देशस्तत्र तत्र विहित इति अस्माभिरपि 'शीलाचार्य' नाम्ना अत्र तेषु तेषु स्थानेषु निर्देशो विहितः। एभिरेवाचार्यैराचाराङ्गसूत्रस्य वृत्तिर्विरचिता, सा च ७८४ शकसंवत्सरे [= विक्रमसंवत् ९१८] विरचिता इत्येकत्र हस्तलिखितादर्शो उल्लेखः, अन्यत्र तु ७९८ शकसंवत्सरे [= विक्रमसंवत् ९३२] विरचिता इत्युल्लेखः। अत्रार्थे आचाराङ्गसूत्रस्य प्रस्तावना पृ० ४९, आमुखं पृ० ५९, स्त्रीनिर्वाण केवलमुक्तिप्रकरणप्रस्तावना पृ० 16, 23 इत्यत्र च जिज्ञासुभिर्विलोकनीयम्।

प्रतयः—अस्य सूत्रकृताङ्गस्य संशोधने आधारभूतानां प्रतीनां स्वरूपं संक्षेपत ईदृशम्—

खं१ = श्रीशान्तिनाथतालपत्रीयजैनज्ञानभंडार(खंभात)सत्का प्रतिः। Catalogue of Palm-leaf Manuscripts in the Sāntinātha Jaina Bhandar, Cambay, Part One, Gaekwad's Oriental Series, Baroda, No. 135 इत्येतदनुसारेण अस्याः क्रमाङ्कः ६ वर्तते। ३१.७" × २.२" Inches अस्याः प्रमाणम्। अत्र ४२९ पत्राणि। तत्र १-३६३ पत्रेषु शीलाचार्यविरचिता सूत्रकृताङ्गवृत्तिः, ३६४-३७१A पत्रेषु सूत्रकृताङ्गनिर्युक्तिः, ३७१B-४२९ पत्रेषु सूत्रकृताङ्गसूत्रम्। विक्रमसंवत् १३२७ वर्षे भाद्रपद-वदि ५ रवौ बीजापुरनगरेऽस्या लेखनं समाप्तम्।

खं२ = इयमपि उपरिनिर्दिष्टशान्तिनाथतालपत्रीयजैनज्ञानभंडारसत्का प्रतिः। अस्या क्रमाङ्कः ७ वर्तते। अस्या दैर्घ्याधामौ ३०.७" × २.२" Inch प्रमितौ। अत्र ४६३ पत्राणि। तत्र १-६४ पत्रेषु सूत्रकृताङ्गसूत्रं वर्तते, ६५-७२ पत्रेषु सूत्रकृताङ्गनिर्युक्तिः, ७३-४६३ पत्रेषु सूत्रकृताङ्गवृत्तिर्वर्तते। अन्ते दीर्घा लेखकप्रशस्तिर्वर्तते। विक्रमसंवत् १३४९ वर्षे दयावटग्रामेऽस्या लेखनं समाप्तम्।

पा० = संघवीपाडाजैनज्ञानभंडार (पाटण) सत्केयं प्रतिः। सम्प्रति श्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरे पाटणनगरे वर्तते। तत्रत्यसूच्यनुसारेण अस्याः क्रमाङ्कः ३१ (३) वर्तते। Catalogue of the Palmleaf Mss. in the Patan Bhandara, Gaekwad's Oriental Series, Baroda No. 76 इति सूत्रौ तु ३९७ (१-२) क्रमाङ्कः। अत्र १-५४ पत्राणि। तत्र १-४८ पत्रेषु सूत्रकृताङ्गसूत्रम्, ४८-५४ पत्रेषु सूत्रकृताङ्गनिर्युक्तिः। विक्रमसंवत् १४६८ वर्षे पत्तन (पाटण) नगरे लिखितेयं प्रतिः।

इमास्तिस्रस्तालपत्रोपरि लिखिताः प्रतयः। अथ कागदपत्रोपरि लिखिताश्चत्वारः प्रतयः—

पु१ = लालभाई दलपतभाई भारतीयसंस्कृतिविद्यामन्दिर(अहमदाबाद)सत्का मुनिराजश्रीपुण्य-विजयजीमहोदयकृतसंग्रहान्तर्गता प्रतिः। सूच्यनुसारेणास्याः क्रमाङ्कः ८४०२। पत्राणि ४८। विक्रमसंवत् १७१४ वर्षे नवानगरे (जामनगरे) लिखितेयम्।

पु२ = इयमपि उपरिनिर्दिष्टसंग्रहान्तर्गतैव, क्रमाङ्कस्त्वस्याः ८३६३। पत्राणि ३९। लिप्यनुसारेण वैक्रमे षोडशे शतके लिखितेयं भाति।

१. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० ३८ पं० १२ ॥ २. दृश्यतामस्य सूत्रकृताङ्गस्य प्रस्तावना पृ० ३८ टि० २ पृ० ३९ टि० ॥

ला० = इयमपि उपरिनिर्दिष्टला० ३० विद्यामन्दिरसंस्था । अस्याः क्रमाङ्कः १४५२८ । पत्राणि ३९ ।
इयमपि वैक्रमे षोडशे शतके लिखिता भाति ।'

सं० = अहमदाबादनगरे 'हाजापटेलनी पोळ, संवेगीनो उपाश्रय' इत्यत्र जैनज्ञानभंडारे विद्यमानेयं प्रतिः । तत्रस्थसूचिपत्रानुसारेण क्रमाङ्कः ३६७४ अस्ति । पत्राणि ३५२ । अस्यां प्रतौ मध्ये सूत्रकृताङ्गसूत्रं लिखितम्, उपरि अधस्ताच्च शीलाचार्यविरचिता टीका लिखिता । इयं प्रतिवैक्रमे षोडशे सप्तदशे वा शतके लिखिता भाति ।

इत्येवं सप्त हस्तलिखिता आदर्शा अस्य संशोधने उपयुक्ताः ।

मु० = आगमोदयसमित्या विक्रमसंवत् १९७३ (1917 A. D.) वर्षे प्रकाशिता शीलाचार्यविरचित-
कृतियुक्तेयं प्रतिः । अस्या विशेषतः उपयोगो द्वितीयश्रुतस्कन्धस्य टिप्पणेभ्येव पाठान्तरनिर्देशार्थं
तेषु तेषु स्थलविशेषेषु अस्माभिर्विहितः । मु० प्रतेराधारभूताः के हस्तलिखितादर्शा इति तु वयं
न किमपि जानीमः । न च मु० प्रतावपि किञ्चिन्निर्दिष्टम् । मु० प्रतावनेकेऽशुद्धपाठो अशुद्धाश्च
पदच्छेदा दृश्यन्ते ।

खं १, २ प्रती अस्माभिः स्वयं न दृष्टे, किन्तु मुनिराजश्रीपुण्यविजयजीमहाभागेः खं १, २ प्रतिस्था
ये पाठभेदाः संगृहीतास्तेषामेवोपयोगो विहितोऽस्माभिः । एते च पाठभेदा वारत्रयं संगृहीता भिन्नभिन्नकाले,
तत्र च लेखकप्रमादादिना स्वचिद् भेदो दृश्यते तथापि ते प्रायशः एकरूपा एव । पा० प्रतिः प्रथमश्रुत-
स्कन्धमुद्रणानन्तरमस्माभिर्लब्धा, अतो द्वितीयश्रुतस्कन्धे एव तस्या उपयोगो विहितः । खं० प्रतिरपि
स्वचित् स्वचिद् विशिष्टस्थलेभ्योपयुक्ता ।

धन्यवादः—अस्या जैनागमग्रन्थमालायाः प्रकाशने बीजरूपाः प्राणभूताश्च स्व० आगमप्रभाकरमुनि-
राजश्री पुण्यविजयजीमहाभागाः । अस्य संशोधनायोपयोगिनी प्रायः सर्वापि सामग्री महता परिश्रमेण
तैरेव संगृहीता ।

अहमदाबादनगरे लालभाई-दलपतभाई-भारतीयसंस्कृतिविद्यामन्दिरे विद्यमानेयं सामग्री तत्रत्य-
भूतपूर्वनियामकैः 'पं० दलमुखभाई मालवणिया' महोदयेर्महता सौजन्येन प्रदत्ता, विविधसूचनादिभिश्चापि
साहायकमनुष्ठितम् ।

मु० प्रतेः सम्पादकैः स्व० आगमोद्धारकसागरानन्दसुरिभिर्महता महता परिश्रमेण जैनागमादि'
विशालग्रन्थराशेः संशोधनं प्रकाशनं च विधाय महानुपकारो विहितः ।

पा० प्रतिः संवदीपाडाभंडार(पाटण)स्य व्यवस्थापकानां 'स्व० सेवन्तिलाल छोटालाल पटवा'
इत्येतेषां पुत्राणां सौजन्याल्लब्धा ।

खं० प्रतिः तद्व्यवस्थापकानां 'स्व० शेठ मयामाई सांकलचंद' इत्येतेषां सुपुत्राणां 'नरोत्तमभाई'
तथा 'कल्याणभाई' महाशयानां सौजन्याल्लब्धा ।

मौजमुद्रणालयस्याधिपतिभिः कार्यवाहकैश्च परमेण सौजन्येन सुद्वितीऽयं ग्रन्थः । सीसकाक्षर-
संयोजक (कंपोझीटर) वर्गेणापि महता श्रमेण कष्टेन च मुद्रणकार्यमिदं पारं प्रापितम् ।

श्रीमहावीरजैनविद्यालयस्य कार्यवाहकमहानुभावैर्जिनागमेषु परमभक्त्याङ्गीकृतमिदं विपुलधनव्य-
यादिसाध्यं जैनागमानां प्रकाशनकार्यम् । तैरेव चैतत्संशोधनद्वारा जिनवचनाराधनाया अवसरो मह्यं प्रदत्तः ।

श्रीमहावीरजैनविद्यालयस्य महामात्रैः 'श्री कान्तिभाई डाह्याभाई कोरा' इत्येभिर्महानुभावैः
सर्वापीयं मुद्रण-प्रकाशनादिकार्यव्यवस्था महत्या श्रुतभक्त्या परमेण सौजन्येन कौशल्येन च विहिता ।

१. अस्याः प्रतेरन्ते लिखिता दीर्घा प्रशस्तिः प्रस्तावनायां [पृ० ४० टि०] विलोकनीया ॥ २. आसां
सप्तानामपि प्रतीनामन्ते विद्यमाना उल्लेखा अस्य सूत्रकृताङ्गस्यान्ते [पृ० २५८] टिप्पणेषु विलोकनीयाः ॥

विनेयेन मुनिश्रीधर्मचन्द्रविजयेन परिशिष्टविधान-प्रमुद्रितपत्र(मुफ)पठनादिविविधकार्येषु अनवरतं साहायकं भक्तिपूर्णचेतसाऽनुष्ठितम् ।

एवमस्य संशोधनादौ विविधैः प्रकारैरुपकारिणः सर्वेऽपि महानुभावा अनेकशो धन्यवादमर्हन्ति ।

देव-गुरुचरणप्रणिपातपूर्वकं प्रभुपूजनम्

परमकृपालूनां परमेश्वराणां देवाधिदेवश्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथप्रभूणां परमोपकारिणां पूज्यपादानां पितृचरणानां सद्गुरुदेवानां मुनिराजश्रीभुवनविजयजीमहाराजानां च कृपया साहाय्यैव कार्यनिर्देशं सम्पन्नमिति तेषां चरणेषु अनन्तशः प्रणिपातं विधाय देवाधिदेवश्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथप्रभूणां कर-कमलेऽद्य भक्तिभरनिर्भरेण चेतसा पुष्परूपमेतं ग्रन्थं निधाय अनन्तशः प्रणिपातपूर्वकं श्रीपार्श्वनाथ-प्रभुनिर्वाणकल्याणकदिने

श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वं महयाम्येतेन कुसुमेन ।

विक्रमसंवत् २०३३

प्रभुपार्श्वनाथनिर्वाणकल्याणकदिनम्

(द्वितीयश्रावणस्य शुक्लाष्टमी)

वाव (जिल्हा-बनासकांडा)

—इत्यावेदयति

पूज्यपादाचार्यमहाराजश्रीमद्विजयसिद्धिसूरीश्वरपट्टालङ्कार-

पूज्यपादाचार्यमहाराजश्रीमद्विजयमेवसूरीश्वरशिष्य-

पूज्यपादमुनिराजश्रीभुवनविजयान्तेवासी

मुनि जम्बूविजयः

FOREWORD

By the grace of Supreme Soul and spiritual teachers I am able to present before the lovers of Jaina *Āgamas* the critical edition of the *Sūtrakṛtāṅgasūtra*, the second of the twelve *Āṅga* works. While preparing this critical edition, I utilized many old manuscripts and scrutinized various readings yielded by them.

After having attained omniscience Lord Mahāvira (= Vardhamāna) commenced preaching Religion. At Apāpā town in Mahāsena Grove he delivered his first sermon. Closely following his preachings, Indrabhūti Gautama and others, the direct principal disciples of his, composed twelve *Āṅgasūtras*. They are as follows :

Prakrit Title ¹	Sanskrit Title
1. <i>Āyāro</i>	<i>Ācāraḥ</i>
2. <i>Sūyagaḍo</i>	<i>Sūtrakṛtaṁ</i>
3. <i>Thāṇaṁ</i>	<i>Sthānaṁ</i>
4. <i>Samavāo</i>	<i>Samavāyaḥ</i>
5. <i>Viyāhapaṇṇatti²</i>	<i>Vyākhyāprajñaptiḥ</i>
6. <i>Nāyādharmakahāo³</i>	<i>Jñātādharmakathāḥ⁴</i>
7. <i>Uvāsagadasāo</i>	<i>Upāsakadaśāḥ</i>
8. <i>Amṭagaḍadasāo</i>	<i>Antakṛddasāḥ</i>
9. <i>Aṇuttarovavāiyadasāo</i>	<i>Anuttaraupapātikadaśāḥ</i>
10. <i>Paṇhāvāgaraṇāiṁ⁵</i>	<i>Praśnavyākaraṇam</i>
11. <i>Vivāgasuṇaṁ⁶</i>	<i>Vipākaśrutam⁷</i>
12. <i>Diṭṭhivāo</i>	<i>Drṣṭivādaḥ⁸</i>

1. Titles given here are according to the *Nandīsūtra*.
2. It is also known by the title '*Bhagavati*'.
3. The reading '*nāhadharmakahā*' is available in the Digambara works like the *Jayadhavalā* (p. 114).
4. This title occurs in the *Tattvārthabhāṣya* (I. 20). But in the Hāribhadriya *Vṛtti* on the *Nandīsūtra* and other works, the title '*Jñātādharmakathāḥ*' is mentioned.
5. In the *Jayadhavalā* (p. 119), etc., we come across the title '*Paṇhāvāyaraṇaṁ*'.
6. In the *Jayadhavalā* (p. 120), etc., there occurs the title '*Vivāgasuttam*'.
7. The *Tattvārthabhāṣya* (I. 20), etc., mention the title '*Vipākasūtram*'.
8. In the *Tattvārthabhāṣya* (I. 20) there occurs the title '*Drṣṭipāta*'.
9. The twelfth *Āṅgasūtra* entitled '*Drṣṭivāda*' has been lost to us since long. But when it was extant it was as vast as an ocean. It had five divisions, viz., (1) *Parikarma*, (2) *Sūtrāṇi*, (3) *Pūrvagatam*, (4) *Cūlikā*, and (5) *Prathamānuyoga*. Among these five divisions, the *Pūrvagata* division contained fourteen *Pūrvas* beginning with *Utpādapūrva*; each succeeding *Pūrva* was more extensive than the immediately preceding one.

In the Scriptures,¹⁰ the *Dvādaśāṅgī* is also designated by the term 'gaṇipīṭaka'. As the twelve Āgamas, viz. the Ācāra, the Sūtrakṛta, the Sthāna, etc., are conceived as parts of the body of the Śrutapuruṣa,¹¹ they are called 'Āṅga' sūtras, as for example, 1. the Ācārāṅgasūtra, 2. the Sūtrakṛtāṅgasūtra, 3. the Sthānāṅgasūtra, etc. And the Sūtrakṛtāṅgasūtra is accorded the second place in the *Dvādaśāṅgī* (a group of twelve Āṅga works).

Title: In the *Niryukti* commentary on the Sūtrakṛtāṅga, composed by Bhadrabāhusvāmī who was proficient in fourteen Pūrvas¹², three Prakrit titles are indicated. They are: 'Sūtagaḍam', 'Sutta-gaḍam' and 'Sūyagaḍam'. The Sanskrit renderings of these titles are 'sūtakṛtam', 'sūtrakṛtam', 'sūcākṛtam' respectively.¹³ The author of the Cūrṇi and Śīlācārya, the author of the Vṛtti, have rightly and clearly explained their meanings. But in the Svetāmbara tradition the Prakrit title 'Sūyagaḍa' and the Sanskrit title 'Sūtrakṛtam' are prevalent. The title 'Sūyagaḍa' is found mentioned in the Āgamas, viz. the Samavāyāṅga, the Nandisūtra, etc. Though the etymological meaning of the word 'sūyagaḍa' is applicable to other Āṅga sūtras too, by convention the word 'sūyagaḍa' (sūtrakṛta) denotes the second Āṅgasūtra only. This is clearly stated in the *Nandivṛtti* etc.¹⁴

10. This title occurs in the Nandisūtra, etc.

11. "Pāyadugam 2 jaṁghorū 2 + 2 gāṭadugaddham 2 tu do ya bāhuyo 2 gīvā 1 siram 1 ca puriso bārasa-aṅgo suyavisittho // 1 //". This gāthā is found in the Nandicūrṇi (p. 67). It also occurs in Haribhadra's Vṛtti on the Nandisūtra (p. 69), the only difference being the variant 'gāṭadūyagam'. Malayagiri's explanation of this gāthā is: "iha puruṣasya dvādaśa aṅgāni bhavanti, tadyathā - dvau pādau, dve jaṅghe, dve ūruṇi, dve gātrārdhe, dvau bāhū, grīvā śiraś ca / evaṃ śrutarūpasyāpi paramapuruṣasya ācārādini dvādaśa aṅgāni krameṇa veditavyāni / . . . śrutapuruṣasya aṅgeṣu praviṣṭam aṅgabhāvena vyavasthitam ity arthaḥ / yat punar etasyaiva dvādaśāṅgātmakasya śrutapuruṣasya vyatirekeṇa sthitam - aṅgabāhyatvena vyavasthitam tad anaṅgapraviṣṭam"—p. 203. Śrīcandrasūri in his Nandiṭippaṇaka writes: "gāyadugaddham tu iti pūrva-pāścimorahprsthirūpam" (p. 161).

12. Refer to the Prastāvanā to the present edition of the Sūtrakṛtāṅga, p. 1, fn. 1.

13. According to the Sūtrakṛtāṅganiryuktigāthā, viz., "soṇa jīṇavaramataṁ gaṇahārī kāu takkhaovaśamaṁ | ajjhavasāṇena kayam suttamiṇaṁ tena sūyagaḍam || 18 ||" the Sanskrit rendering 'Śrutakṛtam' or Śrutvā kṛtam' is also possibly intended.

14. Even the twelfth Āṅga Drṣṭivāda had five divisions, viz., Parikarma, Sūtra, Pūrvagata, Anuyoga and Cūlikā. "Se kiṁ taṁ dīṭṭhivā? se samāsao paṇcavihe paṇṇatte, taṁ jahā 1. Parikamme, 2. Suttāim, 3. Puvvagae, 4. Anuoge, 5. Cūliyā" — Nandisūtra 98. Even in the Buddhist works there occur titles 'Suttapiṭakam, Suttanipāto'. It is to be noted that here the term 'sūtra' is conventionally used to denote a particular book (grantha).

In the Digambara tradition¹⁵ also three Prakrit titles are available. They are—*Suddayaḍaṃ*, *Sūdayaḍaṃ*, *Sūdayadaṃ*. The first member of these titles is either 'sudda' or 'sūda'. 'Sudda' is a Prakrit form of the Sanskrit word 'sūtra', whereas 'sūda' is a Prakrit form of the Sanskrit word 'sūtra' or 'sūta'. The second member of these titles is either 'yaḍa' or 'yada'. 'Yaḍa' and 'yada' are the two Prakrit forms of the Sanskrit word 'kṛta'. It is to be noted that in the Digambara Sanskrit works like *Sarvārthasiddhi*, *Rājavārtika* (= the commentaries on the *Tattvārthasūtra*) etc., the only Sanskrit title available is 'Sūtrakṛta'.

Language : The direct principal disciples of Lord Mahāvīra wrote down all the eleven Āṅga works in Ardhamāgadhī language. So the language of the text of the *Sūtrakṛtāṅga* is Ardhamāgadhī. It is a fact that with the passage of time linguistic changes crept in the Āṅga works written in Ardhamāgadhī language. But the modern historians opine that the language of the *Ācārāṅga* and the *Sūtrakṛtāṅga*, as we find it today, represents the most ancient form of Ardhamāgadhī.

The frequent use of 'ṛ' syllable in place of 'ṛ' is easily discernible in the very late manuscripts of the *Sūtrakṛtāṅga*. But following the ancient manuscripts we have accepted in the body of the text the ancient usages.

Parts : The *Sūtrakṛtāṅga* has two main parts. They are called 'Śrutaskandha'. The first śrutaskandha contains sixteen *adhyāyana*s (chapters), beginning with the *Samaya-adhyāyana* and ending with the *Gāthā-adhyāyana*. The *Gāthā-adhyāyana* being sixteenth, the first śrutaskandha is also known by the name 'Gāthāsolasaga' (*Gāthā-ṣoḍaśaka*).¹⁶ The second śrutaskandha contains seven *adhyāyana*s beginning with *Puṇḍarika-adhyāyana* and ending with *Nālandīya-adhyāyana*. Refer to pages 118, 119, 121 fn. 1.

As these seven *adhyāyana*s are lengthy (*mahānti*) they are called *mahājñhayana*. Thus the *Sūtrakṛtāṅga* has in all twenty-three *adhyāyana*s. Their Sanskrit and Prakrit titles are as follows¹⁷ :

15. Refer to Prastāvanā to this edition, p. 2, fn. 4; p. 5, fn. 2.

16. Ibid., p. 3, fn. 1.

17. Āc. Prabhācandra's *Vṛtti* (commentary) on the *sūtra* 'tevisāe suddayaḍ-ajjhāṇesu' occurring in the Digambara work entitled *Pratikramaṇa-granthatrayī* evinces minor difference in the titles of 23 *adhyāyana*s. The three *gāthā*s of the *Vṛtti* containing these titles run as follows :

1. *samae*, 2. *vedālije*, etto, 3. *uvasaggo*, 4. *itthipariṇāme* |
5. *narayaṃtara*, 6. *virathudī*, 7. *kusīlaparibhāsa*(ī?)e, 8. *vīrie* || 1 ||
9. *dhmmo*, ya 10. *agga*(āgha?), 11. *magge*, 12. *samovasaranaṃ*, 13. *tikāla*,
14. *gaṃthahide* |
15. *ād(h?)ātadittha*, 16. *gāthā*, 17. *puṇḍariko*, 18. *kiriyaṭhāṇe*, ya || 2 ||
19. *āhārayapariṇāme*, 20. *paccakkhāṇa*, 21. *anagāragunakitti* |
suda, 22. *attha*(adda?), 23. *ṇālaṃde*, *suddayaḍ(ḍ)jjhāṇāṇi tevisāṃ* || 3 ||

Prakrit Title	Sanskrit Title
1. <i>Samaya</i>	<i>Samaya</i>
2. <i>Veyāliya</i>	<i>Vaitāliya</i>
	<i>Vaidārika</i>
3. <i>Uvasaggapariṇṇā</i>	<i>Upasargaparijñā</i>
4. <i>Itthipariṇṇā</i>	<i>Striparijñā</i>
5. <i>Nirayavibhatti</i>	<i>Narakavibhakti</i>
6. <i>Mahāvīratthava</i>	<i>Mahāvīrastava</i>
7. <i>Kusilaparibhāsiya</i>	<i>Kusilaparibhāṣita</i>
<i>Kusilaparibhāsā</i>	<i>Kusilaparibhāṣā</i>
8. <i>Viriya</i>	<i>Vīrya</i>
9. <i>Dhamma</i>	<i>Dharma</i>
10. <i>Samāhi</i>	<i>Samādhi</i>
11. <i>Magga</i>	<i>Mārga</i>
12. <i>Samosaraṇa</i>	<i>Samavasaraṇa</i>
13. <i>Āhattahiya</i>	<i>Yāthātathya</i>
14. <i>Gāṁtha</i>	<i>Grantha</i>
15. <i>Āyāñijja</i>	<i>Ādāñiya</i>
<i>Samkalita</i>	<i>Samkalikā</i>
<i>Jamatīta</i>	<i>Yamakīya</i>
16. <i>Gāhā</i>	<i>Gāthā</i>
17. <i>Pomḍariya</i>	<i>Paundarika</i>
<i>Pomḍariya</i>	<i>Puṇḍarika</i>
18. <i>Kiriyaṭhāṇa</i>	<i>Kriyāsthāna</i>
19. <i>Āhārapariṇṇā</i>	<i>Āhāraparijñā</i>
20. <i>Paccakkhānakiriya</i>	<i>Pratyākhyānakriyā</i>
21. <i>Āyārasuta</i>	<i>Ācāraśruta</i>
<i>Anāyārasuta</i>	<i>Anācāraśruta</i>
<i>Anagārasuya</i>	<i>Anagāraśruta</i>
22. <i>Addaijja</i>	<i>Ādrakīya</i>
23. <i>Nālamdaijja</i>	<i>Nālandīya</i>

The first *adhyayana* consists of four *uddeśakas*, the second three, the third four, and the fourth and the fifth two each. Thus these five *adhyayanas* have fifteen *uddeśakas*, and hence fifteen *uddeśanakālas* and fifteen *samuddeśanakālas*. The remaining twenty-two *adhyayanas* have no *uddeśaka* division, hence they have twenty-two *uddeśanakālas* and twenty-two *samuddeśanakālas*. So, the *Sūtra-kṛtāṅga* has in all thirty-seven *uddeśanakālas* and thirty-seven *samuddeśanakālas*.¹⁸

Extent : The extent of each of the twelve *Aṅga* works is indicated in the old scriptures by the total number of *padas* it has. As for

18. Refer to the *Prastāvanā* to this edition p. 3, fn. 2.

example, it is stated that the *Ācārāṅga* (the first *śrutaskandha* alone)¹⁹ has eighteen thousand *padas*, the *Sūtrakṛtāṅga* has thirty-six thousand *padas*,²⁰ so on and so forth. We come across different definitions of a *pada*, the one being "in this context a *pada* means that which yields meaning" (= '*iha yatārthopalabdhis tat padam*'—*Nandivṛtti* by Āc. Haribhadra, p. 76). Thus according to the Scriptures the extent of the *Sūtrakṛtāṅga* is equal to thirty-six thousand *padas*.

The measure of one *anuṣṭup* verse is 32 syllables and at present in measuring the extent of a particular text the *anuṣṭup* verse is taken as a unit of measurement. The extent of the *Sūtrakṛtāṅga* as given in the old manuscripts is equal to 2,100 verses. Only a few manuscripts, while mentioning the extent, give the figures somewhat higher than this. For this one may read footnotes 3, 6, 9 on p. 258.

In the ३३१ manuscript it is stated that the extent of the first *śrutaskandha* of the *Ācārāṅgasūtra*, the seventh *adhyayana* entitled '*Mahāparijñā*' excluded, is equal to 800 verses. For this one may refer to the *Ācārāṅgasūtra*, the Mahavira Jaina Vidyalaya Edition, p. 418, line 5, as also the Āmukha to this Edition, p. 58. When the number of verses of the extent of the *Mahāparijñā adhyayana* consisting of seven *uddeśakas* is added to this number of 800 verses, the extent of the *Ācārāṅgasūtra* gets considerably increased. So, the remark 'this *Āṅga* is twice as large as the *Ācārāṅga*' (= '*āyārāo duguṇamaṅgam*') occurring in the *Sūtrakṛtāṅganiryukti* is quite in consonance with the extent of the *Sūtrakṛtāṅga* as is available to us today.

Style: All the *adhyayanās* of the first *śrutaskandha* of the *Sūtrakṛtāṅga*, except the sixteenth *Gāthādhyayana*, are composed in verses. Though the *Gāthādhyayana* is at present found in prose composition, the *Niryukti*, etc., state that it is composed in the *Sāmudra* metre (= '*tat sāmudrena chandasā nibaddham*')²¹ and the *Sūtrakṛtāṅga-Cūrṇi*, etc., further inform us that in olden days it was meant to be sung somehow.²² Moreover, in the *Sūtrakṛtāṅgacūrṇi* (p. 4)

19. Refer to the *Prastāvanā* to the *Ācārāṅgasūtra*, Mahavira Jaina Vidyalaya edition, p. 31, fn. 1.

20. Refer to the *Prastāvanā* to the present edition of the *Sūtrakṛtāṅga*, p. 3, fn. 2.

21-22. *Ibid.*, p. 21, fn. 2.

Even in the Buddhist literature there exists a division of works which is designated by the term '*gāthā*'. For details one may refer to the Appendix to the *Ācārāṅgasūtra*, MJV Edition, p. 401, lines 11, 14. Buddhist Āc. Asaṅga has stated the definition of *gāthā* in his *Śrāvakabhūmi*. Āc. Hemacandra has also given its definition in his *Chandonuśāsana*. Both these definitions are quoted in the *Prastāvanā* to the present edition of the *Sūtrakṛtāṅga* (p. 21, fn. 1). Readers are requested to study them.

there occurs a statement to the effect that *Gāthāṣoḍaśaka* (the first *śrūtaskandha* of *Sūtrakṛtāṅga*), etc., are composed in verse (= 'padyam *gādhāsolasagādi*').

In the second *śrūtaskandha* the fifth and the sixth *adhyāyana*s are composed in verses and all the remaining ones, except the four verses occurring at the end of the third *adhyāyana*, are composed in prose.

Subject-Matter : The author of the *Sūtrakṛtāṅgacūṛṇi* opines that out of four subjects, viz. *Caranākaraṇānuyoga* (Conduct), *Dharmakathānuyoga* (Religious Stories), *Gaṇitānuyoga* (Mathematics) and *Dravyānuyoga* (Metaphysics), it is *Caranākaraṇānuyoga* that is dealt with in the *Sūtrakṛtāṅga*. But Śilācārya, the author of the *Vṛtti*, maintains that *Dravyānuyoga* is the subject-matter of the *Sūtrakṛtāṅga*.²³ Both these views are correct from different standpoints. Some *adhyāyana*s give an account of the Jaina and non-Jaina metaphysical doctrines. Hence from this standpoint the *Sūtrakṛtāṅga* is said to deal with metaphysics. But many *adhyāyana*s deal mainly with purity of conduct. Hence from this standpoint it can rightly be said that the subject-matter of the *Sūtrakṛtāṅga* is conduct.

A general account of the subject-matter of the *Sūtrakṛtāṅga* is available in the *Samavāyāṅga*, etc. For its detailed account one may read the *Viśayānukrama* (Contents) of this edition. Even then I would like to indicate here some noteworthy topics. In the first *adhyāyana* many non-Jaina doctrines are stated and their defects pointed out. These doctrines are—*Pañcamahābhūtavāda*, *Ekātmavāda* (*Ātmādvaitavāda*), *Tajjivataccharīravāda*, *Akārakavāda*, *Ātmaṣaṣṭha-
[pañcamahābhūta]vāda*, *Aphalavāda* (*Kṣaṇikavāda*) of the Buddhists, *Niyativāda*, *Ājñānikavāda*, *Jñānavāda*, Buddhist doctrine that four types of Karmans, viz., *avijñopacita*, *parijñopacita*, *īryāpatha* and *svapnāntika* do not get accumulated, various doctrines regarding creation of the world, viz., that the world is created by God, that the world is created by *Pradhāna*, etc.

The Buddhist view that one does not incur sin even if one kills one's own son and eats his flesh in difficult circumstances is stated²⁴ (*Sūtra* 55) and criticised (*Sūtra* 56).

Some of these doctrines are found expounded in the Buddhist works like the *Dīghanikāya*, the *Majjhimanikāya*, etc., included in the Pali *Tripitaka*, as also in the Vedic works like *Manusmṛti*, etc. For details one may refer to the notes in Appendix III on those

23. Refer to the *Prastāvanā* to the present edition of the *Sūtrakṛtāṅgasūtra*, p. 26, fn. 2.

24. *Ibid.*, p. 11, fn. 2.

concerned text portions as also the concerned footnotes on pp. 7, 8, 11, etc., of the *Prastāvanā* (= Gujarati Introduction).

In the fourth *uddeśaka* of the third *adhyayana* we are told that ṛṣis Namivideha, Rāmagupta, Bāhuka, Tārāgaṇa, Āsita Davila (Asita Devala?), Dvīpāyana, Pārāśara, etc., who were upholders of non-Jaina doctrines attained liberation by following rules of conduct prescribed in their respective sects or schools. The fact that many of these ṛṣis are respected by the Jains is borne out by the Jaina work entitled '*Isibhāsiyāim*' (= *Rṣibhāṣitāni*). The Buddhist view that happiness is attained by (enjoying) happiness (= '*sukhena sukham labhyate*') is also mentioned in this *adhyayana*. For details one may refer to Appendix III (pp. 364-365) and *Prastāvanā* (p. 15, fns. 1-5).

In the twelfth *adhyayana* entitled *Samosaraṇa* the nature of *Kriyāvādins*, *Akriyāvādins*, *Vinayavādins* and *Ajñānavādins* is described, and the truth of *Kriyāvāda* is demonstrated from a particular standpoint. For details one may refer to the Appendix III (p. 367, line 21) and *Prastāvanā* (p. 21, fns. 1-3).

In the seventeenth *adhyayana* (= the first *adhyayana* of the second *śrutaskandha*) entitled *Paṇḍarika*, the doctrines of *Tajjīvatacchari-ravādins*, *Pañcamahābhūtavādins*, *Ātmasaṣṭha pañcamahābhūtavādins*, *Īśvarakāraṇikas* and *Niyativādins* are expounded somewhat extensively. For the similar passages from other works one may refer to Appendix III (pp. 368-369).

In the twenty second *adhyayana* (= the sixth *adhyayana* of the second *śrutaskandha*) there occurs an account of the discussion which Ārdrakumāra had with Gośālaka and others. In this context the tenets of Gośālaka, a Buddhist monk, *Brahmavratin*, *Tridaṇḍi*, *Hastitāpasa*, etc., are stated.

In the twenty third *adhyayana* (= the seventh *adhyayana* of the second *śrutaskandha*) an account of the dialogue between Lord Gautama and Udaka Peḍhālaputra, a follower of the tradition of Pārśva, is given.

All this shows that the different doctrines of the Jaina and non-Jaina philosophies are found in the *Sūtrakṛtāṅga*.

*Traditions of Recensions*²⁵ : All the *gaṇadhara*s of Lord Mahāvīra composed the *Dvādaśāṅgi*²⁶. *Gaṇadhara*, as the term means, was a

25. Ibid., p. 28.

26. Having learnt the meaning or substance (*artha*) from Lord Mahāvīra, Indrabhūti Gautamasvāmī composed the *Dvādaśāṅgi*. Then he related it, with exposition, to Lord Sudharmasvāmī, the fifth *gaṇadhara*. This view is found in the Digambara works like the *Dhavalā* and the *Jayadhavalā*. Refer to the *Prastāvanā* to the present edition of the *Sūtrakṛtāṅga*, p. 29, fn. 2.

head of a group of monks; his primary duty was to impart lessons to the monks of his group. Lord Mahāvīra had eleven *gaṇadhara*s,²⁷ though he had only nine *gaṇas*, groups of monks. This was so because two *gaṇas* had two heads each. So, there came into existence nine recensions of the *Dvādaśāṅgī*. These nine recensions did not differ in meaning. There is no difference of opinion on this point. But there has raged a controversy on the point as to whether all the nine recensions were identical from the point of view of the wording of the *sūtras*. Some maintained that though from the point of view of meaning the *Dvādaśāṅgī* was uniform, from the point of view of the wording of the *sūtras* it came to be ninefold in nine different recensions.²⁸ But there occurs in the *Āvaśyakacūṛṇi* (p. 337) the statement²⁹ that Lord Mahāvīra preached the meaning and the *gaṇadhara*s composed the *sūtra*, and the *sūtra* (composed by the *gaṇadhara*s) was identical syllable to syllable, word to word and vowel to vowel.³⁰ Thus it seems that according to the *Āvaśyakacūṛṇi*, the *Dvādaśāṅgī* was uniform even from the point of view of the wording of the *sūtras*.

Due to the long life of the fifth *gaṇadhara* Sudharmasvāmī all the other *gaṇadhara*s put their disciples under his stewardship before their death.³¹ So, the *Dvādaśāṅgī* imparted to all his disciples by Sudharmasvāmī has been transmitted from one generation of disciples to the next in the tradition of Lord Mahāvīra. Hence the fact that the recension of the *Dvādaśāṅgī*, which we now have is not different from that which had been imparted by Sudharmasvāmī to those disciples, is beyond controversy.

One hundred sixty years after the death of Lord Mahāvīra, in the time of Lord Bhadrabāhusvāmī, who was proficient in fourteen *Pūrvas*, several portions of the *Dvādaśāṅgī* were forgotten by Jaina monks due to the natural calamity of twelve year long famine. So, the Order of Jaina monks assembled in Pāṭaliputra, and collected and compiled the *Ekādaśāṅgī* after having heard from monks whatever *aṅga*, *adhyayana*, *uddeśaka* or portions thereof they remembered. For learning the twelfth *Aṅga* *Dr̥ṣṭivāda*, Jaina monks headed by Sthulabhadra approached Bhadrabāhusvāmī who was at some place on the

27. Ibid., p. 28, line 8.

28. Ibid., p. 28, fn. 1.

29. "evaṃ tāt bhṛgavtā aoth kahlto | tāhe bhagavaṃto egāpāse suttam kareṃti, tamakkharehiṃ pachim vaṃjaṇehiṃ samam ||"

30. Refer to the Prastāvanā to the present edition of the *Sūtrakṛtāṅga*, p. 29, lines 7-10, as also to the Appendix V to the *Ācārāṅgasūtra*, MJV Edition, p. 401.

31. Refer to the Prastāvanā to the present edition of the *Sūtrakṛtāṅga*, p. 28, fn. 2.

way to Nepal. In the scriptures this is described as the first restoration of the recension of the *Aṅga* texts, after Sudharmasvāmī.³²

Again, 827 years after the death of Lord Mahāvīra, knowledge of the *Aṅgas*, which the Jaina monks had acquired in the past, faded out due to the twelve year long famine.³³ So, at the end of the famine one group of Jaina monks assembled in Mathurā in the presence of Āc. Nāgārjuna, and the other assembled in Valabhi in the presence of Āc. Nāgārjuna. They compiled properly the *Kālika* scriptures, that is, *Aṅgas*. Hence there came into existence some difference pertaining to readings here and there in the *Kālika* scriptures compiled by these two assemblies. After the assemblies, the two *ācāryas* never met each other and hence the difference pertaining to readings continued and came to stay. The recension finalised at Mathurā is called *Māthurī* recension and the recension finalised at Valabhi in the presence of Āc. Nāgārjuna is called *Nāgārjunīya* recension.

Several different readings accepted in *Māthurī* and *Nāgārjunīya* recensions are found noted in the *Ācārāṅgacūrṇi*, the *Sūtrakṛtāṅgacūrṇi*, the Śīlācārya's *Vṛtti*, the *Uttarādhyaṇacūrṇi* and the *Daśa-vaikālikacūrṇi*. Five times in the *Ācārāṅgacūrṇi*³⁴ and ten times in the *Vṛtti*³⁵ by Śīlācārya the readings accepted in the *Nāgārjunīya* recension are found mentioned, the source of the readings, viz. *Nāgārjunīya* recension clearly stated by name. Thirteen times in the *Sūtrakṛtāṅgacūrṇi*³⁶ and four times in the *Vṛtti*³⁷ by Śīlācārya the readings accepted in the *Nāgārjunīya* recension are indicated. Nine hundred eighty years after the death of Lord Mahāvīra the *Āgama* works were penned down at Valabhi³⁸ by the Order of Jaina monks headed by Devardhigaṇiṣamāśramaṇa who was a *yugapradhāna ācārya* belonging to the Order of Mathurā and hence a follower of *Māthurī* recension. So the modern scholars opine that while penning down the *Āgamas* Devardhigaṇi has mainly followed the *Māthurī* recension.³⁹

32. Ibid., p. 30, fn. 1.

33. Ibid., p. 30, fn. 2; p. 31, fn. 1.

34. Refer to the *Ācārāṅgasūtra*, MJV Edn., p. 21, fn. 1, 8; p. 33, fn. 10; p. 35, fn. 13; p. 40, fn. 12; p. 46, fn. 1; p. 47, fn. 2; p. 60, fn. 1; p. 63, fn. 11; p. 64, fn. 1; p. 66, fn. 10; p. 67, fn. 6; p. 68, fn. 18; p. 84, fn. 5; p. 90, fn. 10; p. 94, fn. 10.

35. Ibid., p. 21, fn. 1, 8; p. 35, fn. 13; p. 40, fn. 12; p. 46, fn. 1; p. 46, fn. 1; p. 47, fn. 12; p. 60, fn. 1; p. 63, fn. 11; p. 66, fn. 10; p. 67, fn. 6; p. 90, fn. 10.

36. Refer to this volume, p. 11, fn. 12; p. 16, fn. 7; p. 21, fn. 19; p. 22, fn. 8; p. 191, fn. 8; p. 194, fn. 7; p. 195, fn. 4, 9; p. 212, fn. 4; p. 240, fn. 17, 23; p. 245, fn. 15; p. 254, fn. 16.

37. Ibid., p. 21, fn. 19; p. 22, fn. 8; p. 194, fn. 7; p. 212, fn. 4.

38. Refer to the *Prastāvanā* to the present edition of the *Sūtrakṛtāṅga*, p. 31, fn. 3.

39. Refer to the *Prastāvanā* to the *Ācārāṅgasūtra*, MJV Edn., pp. 46-47.

They maintain that most of the *Āgamas* like the *Ācārāṅga*, the *Sūtrakṛtāṅga*, etc., as we have them today, follow the *Māthurī* recension.

It is possible that with the passage of time many variants might have cropped up even in the recension of the *Āgamas* penned down by the Order of Jaina monks headed by Devardhiganikṣamaśramaṇa. It is because many variants are indicated in the *Cūrṇi* and the *Vṛtti* at many places. Moreover, Śīlācārya had before him the recension which was at places slightly different⁴⁰ and at places widely different from the one that was before the authors of the *Ācārāṅgacūrṇi* and the *Sūtrakṛtāṅgacūrṇi*. This is the reason why Śīlācārya gives vent to his mental distress by declaring that the model manuscript in consonance with the *Ṭikā* (*Cūrṇi*) was not available to him⁴¹ (Refer to fn. 9 on p. 187). The two recensions of the first *śrutaskandha*, that were before the authors of the *Cūrṇi* and the *Vṛtti* differ only slightly here and there. But the two recensions of the second *Śrutaskandha*, that were before them differ widely at many places. This we have indicated in foot-notes (p. 127, fn. 26; p. 140, fn. 1; p. 150, fn. 15; p. 236, fns. 3, 8; p. 241, fn. 13, etc.).

The tradition of readings, available at present in the manuscripts of the *Sūtrakṛtāṅga*, is mostly in harmony with the one followed by the author of the *Vṛtti*. Sometimes readings accepted by the author of the *Cūrṇi* are also available in the manuscripts. The manuscript ॐ १ yields many readings that are followed by the author of the *Cūrṇi*. For the convenience of the students of the *Vṛtti* we have mostly accepted in the body of the text readings followed by the author of the *Vṛtti*. All other readings are noted down in foot-notes. At some places we have accepted in the body of the text even those readings which are followed by the author of the *Cūrṇi*.

It seems that in the *Yāpanīya-saṅgha*⁴² or the *Digambara-saṅgha* there existed somewhat different tradition of readings of the *Sūtrakṛtāṅga*. (Refer to fn. 2 on p. 150).

In the preparation of the critical edition of the *Sūtrakṛtāṅgasūtra*, we have consulted with profit many works like the *Sūtrakṛtāṅgacūrṇi*, the *Sūtrakṛtāṅgavṛtti*, the *Āvaśyakacūrṇi*. We have noted in the foot-notes many readings yielded by them. One should not get con-

40. Ibid., pp. 33-35. Also Refer to Āmukha, p. 58.

41. Refer to the *Prastāvanā* to the present edition of the *Sūtrakṛtāṅga*, p. 32, l. 14.

42. A quotation from the *Sūtrakṛtāṅgasūtra* is found in the *Mūlārādhana-vṛtti*. Though the *Mūlārādhana* is held in high esteem in the Digambara Order, we are of the opinion that the authors of this work and its commentary were most probably the followers of the *Yāpanīyasaṅgha*. For details one may refer to the *Prastāvanā* to the *Śrīnirvāṇa-kevali-bhukti-prakaraṇa*.

fused, noticing the difference between the noted readings and the actual readings found in those printed texts. The readings that are different from those available in the printed texts are collected from very old manuscripts by the Late Āgama-prabhākara Munirāja Śrī Puṇyavijaya Mahārāja. The corrected or amended forms of readings are given in round brackets. Words and phrases which are deemed necessary but not available are put in square brackets.

Appendices : The present critical edition of the *Sūtrakṛtāṅga-sūtra* is embellished with three useful appendices. The third appendix contains important notes. Therein similar passages from the Jaina and Buddhist works, the *Upaniṣads*, the *Mahābhārata*, the *Bhāgavata*, the *Vāyupurāṇa*, the *Manusmṛiti* etc., are given. From the metrical standpoint we have found some readings more cogent in comparison with those printed in the adhyāyanas beginning with the *Vaitāliya-adhyāyana*; they are noted in this appendix. Again, this appendix contains corrections of the wrongly printed readings. So, scholars are requested to study this appendix minutely.

Scholars are also requested to utilise the 'Suddhi-Vṛddhi-Patraka' (Corrigendum and Addendum).

Commentaries : Among the available commentaries of the *Sūtrakṛtāṅgasūtra*, the *Niryukti* composed by Rev. Bhadrabāhusvāmī, who was proficient in fourteen *Pūrvas*, is the oldest. It is composed in Prakrit. The next, in the chronological order, comes the *Sūtrakṛtāṅga-cūrṇi* which is a very old commentary (*vyākhyā*) on the *Niryukti*. It is composed in mixed Sanskrit and Prakrit. The text of the *Cūrṇi*, published by Ṛṣabhadevaji Kesarimalji, Ratlam, is very corrupt. Compared with this, the one corrected by Munirāja Śrī Puṇyavijaya Mahārāja is flawless.⁴³ So we have utilised it in foot-notes, etc. While explaining the compound word '*anuttara-nāṇa-daṁṣaṇadharo*' the *Cūrṇi* (p. 16) states that the word suggests identity of *jñāna* and *darśana* ('*anuttara-nāṇa-daṁṣaṇadharo, etena ekatvaṁ nāṇadaṁṣaṇāna khyāpitam bhavati*'—2/4/22). On the basis of this statement we can conclude that the author of the *Cūrṇi* follows the view of Āc. Siddhasena Divākara. In the *Cūrṇi* on the *Sūtra* 760 the view of Āc. Bhaddiya, a disciple of Dūsagaṇi Kṣamāśramaṇa, is mentioned. ('*atra Dūsagaṇikṣamāśramaṇaśiṣyabhaddiyācārya bruvate*'⁴⁴—p. 405).

In chronological order after the *Cūrṇi*, comes the extensive commentary (*vṛtti*) by Śīlācārya. It is available. Mainly depending on

43. Only the first *śrūtaskandha* of this work is published by the Prakrit Text Society. The second *śrūtaskandha* is still in the manuscript.

44. For comparison, study the statement "*bhaddiyāriovaeseṇaṁ bhinnarūvā ekkakā dasasaddheṇa saṁgihiyā bhavanti*" — *Daśavaikālikacūrṇi* by Agastyaśiṁha, p. 3.

this commentary many *ācāryas* later on composed several concise commentaries like *Dīpikā*, which are also available. Wherever we have used the term *ṛtti*, we mean by it the extensive commentary by Śīlācārya. Again, wherever we have used the term '*ṛttikāra*', we mean by it Śīlācārya alone.

Śīlācārya is well-known by the name of Śīlāṅkācārya. But he himself used the name 'Śīlācārya' only, for him. So, we have used the name 'Śīlācārya' for him. He has also composed the *Ṛtti* on the *Ācārāṅgasūtra*. According to one manuscript of this *Ṛtti*, Śīlācārya composed it in Śaka Saṃvat 784 (=Vikrama Saṃvat 918). Other manuscripts mention that it was composed in Śaka Saṃvat 798 (=Vikrama Saṃvat 932). For details one may refer to the Gujarati Introduction (=Prastāvanā) (p. 49) to the *Ācārāṅgasūtra* published in this Series as also to the Introduction (=Prastāvanā) (pp. 16, 23) to *Strimuktikevalibhukti-prakarāṇa*.

Manuscripts: The description of manuscripts utilised by us in the preparation of the critical edition of the *Sūtrakṛtāṅgasūtra* is given below.

ॐ २ This manuscript belongs to the Śrī Śāntinātha Tālapatra Jaina Jñāna Bhaṇḍāra, Cambay. According to the *Catalogue of Palm-leaf Manuscripts in the Śāntinātha Jaina Bhandar*, Cambay, Part One, Gaekwad's Oriental Series, Baroda, No. 135, it bears the Serial No. 6. Its size is 31.7" x 2.2". It has 429 folios. Folios 1-363 contain the *Sūtrakṛtāṅga-Ṛtti* by Śīlācārya, folios 364-371A contain the *Sūtrakṛtāṅga-niryukti* and folios 371B-429 contain the *Sūtrakṛtāṅgasūtra*. Writing of the manuscript was completed at Bijāpuranagara on the fifth day of the black half of the month of Bhādrapada, V.S. 1327.⁴⁵

ॐ २ This manuscript also belongs to the same Bhaṇḍāra. It bears Serial No. 7. Its size is 30.7" x 2.2". It has 463 folios. Folios 1-64 contain the *Sūtrakṛtāṅgasūtra*, folios 65-72 contain the *Sūtrakṛtāṅga-niryukti*, folios 73-463 contain the *Sūtrakṛtāṅga-ṛtti*. At the end there occurs an extensive colophon by the scribe. Writing of the manuscript was completed at Dayāvaṭagrāma in V.S. 1349.⁴⁶

ॐ ० This manuscript belongs to the Sanghavipādā Jaina Jñāna Bhaṇḍāra (Patan) which is now preserved in the Śrī Hemacandrācārya Jaina Jñānamandira, Patan. According to the list in the Hemacandrācārya Jaina Jñāna Mandira it bears Serial No. 31(3). According to the *Catalogue of the Palm-leaf Mss. in the Patan*

45. Refer to the Prastāvanā to the present edition of the *Sūtrakṛtāṅga*, p. 38, line 12.

46. Ibid., p. 38, fn. 2; p. 39, line 35.

Bhandara, Gaekwad's Oriental Series, Baroda, No. 76 it bears Serial No. 397 (1-2). It has 54 folios. Folios 1-48 contain the *Sūtrakṛtāṅgasūtra* and folios 48-54 contain the *Sūtrakṛtāṅga-niryukti*. The ms. was written at Patan in V.S. 1468.

These three are the palm-leaf manuscripts. Now we describe four paper manuscripts.

ग १ This manuscript belongs to the Munirāja Śrī Puṇyavijayaji collection preserved in the Lalbhai Dalpatbhai Bharatiya Sanskriti Vidya Mandira, Ahmedabad. It is numbered 8402 in the Catalogue. It has 48 folios. It was written at Navānagara (Jamnagar) in V.S. 1718.

ग २ This manuscript belongs to the same Collection. It is numbered 8363. It has 39 folios. On the basis of the script it can safely be assigned to the sixteenth century of the Vikrama Era.

ख० This manuscript is preserved in the Lalbhai Dalpatbhai Bharatiya Sanskriti Vidyamandira, Ahmedabad. It bears No. 14528. It contains 39 folios. It can be assigned to the sixteenth century of the Vikrama Era.⁴⁷

ग ३ This manuscript belongs to the Saṁvegī Upāśraya, Hajapatel Pole, Ahmedabad. It is numbered 3678 in the list. It contains 350 folios. The *Sūtrakṛtāṅgasūtra* is written in the middle part of folios whereas the commentary by Śīlācārya is written in the upper and lower parts. The ms. seems to have been written in the sixteenth or the seventeenth century of the Vikrama Era.

Thus in the preparation of the critical edition of the *Sūtrakṛtāṅgasūtra* we have utilised seven manuscripts.⁴⁸

ग ४ This is the printed edition of the *Sūtrakṛtāṅga* with the *Vṛtti* by Śīlācārya, published by the Āgamodaya Samiti in V.S. 1976 (= 1919 A.D.). We have utilised this edition mainly in noting down variants in the foot-notes of the second *śrutaskandha*. We do not know as to which manuscripts have formed the basis of this edition. Regarding this nothing is said in the ग ४ edition itself. This edition is fraught with corrupt readings and wrongly split up words at some places.

I have personally not seen the ग १, २ manuscripts. I have simply utilised the readings which Munirāja Śrī Puṇyavijayaji Mahārāja collected from these manuscripts. These readings are collected

47. For the extensive colophon occurring at the end of this manuscript one may refer to the Prastāvanā to the present edition of the *Sūtrakṛtāṅga* (p. 40, fn. 1).

48. For the important information given at the end of all these seven manuscripts one may refer to notes on p. 258 of this edition.

thrice at different times. At very few places the difference in these readings is noticeable. It is due to inadvertence on the part of the copyist. But mostly they are uniform. ११० manuscript was available to us only after the first *śrutaskandha* had already been printed. So, we have utilised it in editing the second *śrutaskandha* alone. Even ११० ms. has rarely been utilised by us at some crucial places.

Acknowledgements : We gratefully remember the Late Āgama-prabhākara Munirāja Śrī Puṇyavijayaji Mahārāja who conceived this project of Jaina Āgama Series and remained engaged, up to the end of his life, in collecting the material necessary for editing the texts of the Jaina Āgamas. This material is in the safe custody of the Lal-bhai Dalpatbhai Bharatiya Sanskriti Vidya Mandira, Ahmedabad. Our thanks are due to Pt. Dalsukhbhai Malvania, Ex-Director of the Vidyamandira, for making available to us this material as also for making valuable suggestions.

The Late Āgamoddhāraka Sagarānandasuri, the editor of the ११०, has edited and published, with tremendous efforts, many Jaina works, viz., Jaina Āgamas and others. Thus he has rendered great service to the scholars of Jaina literature.

We are very much thankful to the sons of Late Sevantilal Chhotalal Patva, the custodian of the Sanghavipādā Bhaṇḍāra (Patan) for allowing us to utilise the ११० manuscript. Our sincere thanks are also due to Narottambhai and Kalyānbhai, sons of the late Sheth Mayabhai Sankalchand, for, they have, without hesitation, allowed us to utilise the ११० ms. belonging to the Saṁvegī Upāśraya Bhaṇḍāra of which they are trustees.

Our grateful thanks are also due to the members of the Managing Committee of Shri Mahavira Jaina Vidyalaya for undertaking this project involving heavy expenditure. Their devotion to Scriptures is exemplary. By entrusting to me the work of critically editing the text of the *Sūtrakṛtāṅgasūtra*, they have given me an opportunity to devote myself to *Jinavacana* (Words of Jina).

Shri Kantilal Dahyabhai Kora, Registrar, Shri Mahavira Jaina Vidyalaya, has taken keen interest in the publication work. He has been very careful to see that all the work regarding the Press goes on smoothly and uninterrupted. His hard work deserves appreciation.

The famous Mouj Printing Bureau, Bombay, deserves our heart-felt thanks for providing us with the various printing facilities.

I extend my heart-felt thanks to Muni Shri Dharmachandra-vijaya for the help devotedly rendered in preparing appendices and correcting the proofs.

I respectfully remember my father and spiritual teacher (in the worldly and spiritual lives respectively) His Holiness the Late Munirāja Śrī Bhuvanavijayaji Mahārāja. I could accomplish this onerous task through his profound grace.

I derive constant inspiration from Lord Śrī Śaṅkheśvara Pārśvanātha, the compassionate par excellence. His grace has instilled in me the mental power necessary for accomplishing this task. I, with mind full of devotion, offer this work to Him, on the day of Nirvāṇa of Śrī Pārśvanātha.

Vikrama Saṃvat 2033
Lord Pārśvanātha Nirvāṇa Day
(Eighth Day of the Bright Half
of the Second Śrāvaṇa)
Vav (Dist. Banaskantha).

Muni Jambuvijaya
Disciple of the Late
His Holiness Munirāja
Śrī Bhuvanavijayaji Mahārāja.

सामान्यसङ्केतविवरणम्

[१] सूत्रकृताङ्गसूत्रस्य संशोधने उपयुक्तानां सूत्रकृताङ्गस्य सप्तानां हस्तलिखितादर्शित नामेकस्य मुद्रितादर्शस्य च सङ्केतानां सामान्यतो विवरणम् । विशेषतो विवरणं प्रस्तावना-आमुक्तश्चावगन्तव्यम् ।

खं१ = 'खंभात' नगरस्य श्रीशान्तिनाथतालपत्रीयजैनज्ञानभाण्डागारसत्का प्रति:

खं२ =

”

पा० = संवकीपाडा जैनज्ञानभाण्डागारसत्का तालपत्रोपरि लिखिता प्रति:

पु१ = मुनिराजश्रीपुण्यविजयजीमहाराजसंगृहीता कागजोपरि लिखिता प्रति:

पु२ =

”

ला० = लालभाई दलपतभाई भारतीयविद्यामन्दिरस्था कागजोपरि लिखिता प्रति:

सं० = 'संवेगीनो उपाश्रय, अहमदाबाद' इत्यत्रस्या कागजोपरि लिखिता प्रति:

मू० } = यत्र सूत्रकृताङ्गस्य हस्तलिखितादर्शेषु मूलरूपः पूर्वं भिन्नः पाठो लिखितः पश्चात्तु

सं० } केनचित् संशोधितः तत्र मूल-पाठस्योपदर्शिनार्थं पामू० इत्यादयः सङ्केताः प्रयुक्ताः

यस्तु पाठः पश्चात् संशोध्य तत्र लिखितस्तदर्थं पासं० इत्यादयः सङ्केताः प्रयुक्ताः ।

ते च यथायोगमवगन्तव्याः ।

मु० = आगमोदयसमित्या वि. सं. १९७३ वर्षे प्रकाशिता सूत्रकृताङ्गस्य मुद्रिता प्रतिः ।

[२] अपरे सङ्केताः

अ० = अध्यायः, अध्ययनं वा । चू० = सूत्रकृताङ्गस्य चूर्णिः । चूपा० = सूत्रकृताङ्गचूर्णौ

निर्दिष्टं पाठान्तरम् । टि० = टिप्पणम् । पृ० = पृष्ठम् । पं० = पङ्क्तिः । प्र० = प्रत्यन्तरे

पाठः । शी० = सूत्रकृताङ्गस्य शीलाचार्यविरचिता वृत्तिः । शीपा० = शीलाचार्यविरचितायां

सूत्रकृताङ्गद्वयौ निर्दिष्टं पाठान्तरम् । सू० = सूत्रम् ।

सम्पादनोपयुक्तग्रन्थसूचि:

[सङ्केतविवरणसहिता]

ग्रन्थनाम	प्रकाशकादि
अभिधर्मकोश	बौद्धभारती, वाराणसी
„ भाष्य	„ „
„ „ स्फुटार्था	„ „
अभिधानचिन्तामणि	
अमरकोश	
आगमोक्तुं दिग्दर्शन	दे.भ.उ.-हीरादास रसिकदास का.प.डिय.
आ० = आचाराङ्गसूत्र	श्री महावीर जैन विद्यालय, बम्बई,
आचा० = „	„
आचू० = आचाराङ्गचूर्णि	श्री ऋषभदेवजी केशरीमलजी, रतलाम
आचाराङ्गनिर्युक्ति	आगमोदयसमिति वि. सं. १९७२
आशी० = आचाराङ्गवृत्ति [शीलाचार्यविरचिता]	„
आर्हुत आगमोक्तुं अवलोकन	हीरादास रसिकदास का.प.डिया
आव० नि० = आवश्यकनिर्युक्ति	आगमोदयसमिति:
आवश्यकचूर्णि	श्री ऋषभदेवजी केशरीमलजी, रतलाम
आवश्यकनिर्युक्तेरवचूर्णि: [ज्ञानमागरसूरिविर- चिता]	
आवश्यकसूत्रवृत्ति: [हारिमदी]	आगमोदयसमिति:
इसिभासियाइं [ऋषिभाषितानि]	लालभाई दलपतभाई भारतीय संस्कृति विद्यामन्दिर, अहमदाबाद
„ टीका [ऋषिभाषितटीका]	„
उणादिसूत्र	
उत्तरा० = उत्तराध्ययनसूत्र	श्री महावीर जैन विद्यालय, बम्बई
उपनिषद: [कठादय:]	मोतीलाल बनारसीदास, दिल्ली ७
उववाइय = औपपातिकसूत्र	आगमोदयसमिति:
आप० = औपपातिकसूत्र	„
औप० वृ० = औपपातिकसूत्रवृत्ति: [अभय- देवसूरिविरचिता]	„
अंगविज्ञा	प्राकृत टेक्स्ट सोसायटी
अंगसुत्ताणि	जैन विश्वभारती, लाडनूं, राजस्थान

कल्पसूत्र	आगमोदयसमिति
„ सुबोधिका	„
कहावली	
चरकसंहिता	निर्णयसागर प्रेस, मुंबई
„ टीका [चक्रपाणिदत्तविरचिता]	„
छन्दोनुशासन	सिंधी जैन ग्रंथमाला, भारतीय विद्याभवन, बम्बई
जयधवला [वीरसेनाचार्यविरचिता कसायपाण्डु- टीका]	भा० दिगम्बर जैन संघ ग्रन्थमाला, मथुरा
जैन आगमधर और प्राकृतवाङ्मय	मुनिश्री हजारीमल स्मृतिग्रंथ, व्यावर
जैन साहित्य का बृहद् इतिहास	पार्श्वनाथ विद्याश्रम शोधसंस्थान, जैना- श्रम, हिन्दू यूनिवर्सिटी, वाराणसी
ज्योतिष्करण्डकटीका	
ज्ञाता० = ज्ञाताधर्मकथा:	आगमोदयसमिति
तत्त्वार्थभाष्य	श्री ऋषभदेवजी केशरीमलजी, रतलाम
तत्त्वार्थराजवार्तिक [अकलंकदेवविरचिता व्याख्या]	भारतीय ज्ञानपीठ, काशी
तत्त्वार्थसर्वार्थसिद्धि [पूज्यपादविरचिता]	„
त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्रम् [दशमं पर्व]	गंगाबाई जैन चॅरिटेबल ट्रस्ट, मुंबई ५६
दशवै० = दशवैकालिकसूत्र	श्री महावीर जैन विद्यालय
„ चूर्णि: [अगस्त्यसिंहविरचिता]	प्राकृत टेक्ष्ट सोसायटी
„ वृद्धविवरणम्	श्री ऋषभदेवजी केशरीमलजी, रतलाम
„ वृत्ति: [हारिभद्री]	आगमोदयसमिति
दशाश्रुतस्कन्ध:	
दशा० चू० = दशाश्रुतस्कन्धचूर्णि:	
दिन्यावदान	मिथिला विद्यापीठ, दरभंगा
द्वादशारनयचक्रवृत्ति	जैन आत्मानन्दसभा, भावनगर
धवला [वीरसेनाचार्यविरचिता षट्खण्डागमटीका]	जैन-संस्कृति-संरक्षक-संघ, सोलापूर
भा० १	
नन्दीसूत्र	प्राकृत टेक्ष्ट सोसायटी
„ चूर्णि	„
„ वृत्ति: [हारिभद्री]	„
„ वृत्तिटिप्पनक	„
„ वृत्ति: [मलयगिरिसूरिविरचिता]	आगमोदयसमिति

पण्णवणा० = प्रज्ञापनासूत्र

पद्यरचनानी औत्तिहासिक सभासोचनानी

परिशिष्टपर्व

पा० धा० = पाणिनीय धातुपाठ

पालित्रिपिटकान्तर्गता बौद्धग्रन्थाः

उदानं [सुत्तपिटके]

अंगुत्तनिकायपालि ,,

जातकपालि ,,

थेरगाथा ,,

दीधनिकाय ,,

धम्मपद ,,

बुद्धवंस ,,

मज्झिमनिकाय ,,

महानिहेस ,,

महावग्ग [विनयपिटके]

सुत्तनिपात [सुत्तपिटके]

सुत्तनिपातअट्ठकथा ,,

संयुत्तनिकाय ,,

प्रतिक्रमणग्रन्थत्रयी

जैनधर्मप्रसारक सभा, भावनगर

नवनालन्दा विहार, नालन्दा, बिहार

जिनसेन लट्टारक, पट्टाचार्य महा
स्वामी संस्थान भठ, कोल्हापुर

प्रशमरति

प्रश्नव्या० = प्रश्नव्याकरण[पण्डावाकरण]सूत्र

प्रज्ञापना[पण्णवणा]सूत्र

,, वृत्तिः [मलयगिरिसूरिविरचिता]

भगवतीसूत्र

,, वृत्तिः [अभयदेवसूरिविरचिता]

भगवद्गीता

भागवतपुराण

मनुस्मृति

महाभारत

आगमोदयसमिति

,,

,,

,,

,,

भाण्डारकर ओरिएण्टल रिसर्च इन्स्टिट्यूट,

पुना

महावीर जैन विद्यालय सुवर्णमहोत्सव ग्रंथ श्री महावीर जैन विद्यालय,

धरवीसन, १९६८

महावीरस्वाभीनो संयमधर्म
(श्रीसूत्रकृतांगनो छायानुवाद)
मूलाराधनाटीका विजयोदया [अपराजित-
सूरिविरचिता]

वायुपुराण
विशेषावश्यकभाष्य

” स्वोपज्ञटीका
विसुद्धिमग्नो
श्रावकभूमि: [बौद्धाचार्येण असङ्गेन विरचिता]

सम० = समवायाङ्गसूत्र
” वृत्ति: [अभयदेवसूरिविरचिता]

सामाचारीशतक [समयसुन्दरसूरिविरचित]
सांख्यकारिका [ईश्वरकृष्णविरचिता]
सि० = सिद्धहेमशब्दानुशासन

सूत्रकृताङ्गसूत्र
सुत्र० = सूत्रकृताङ्गचूर्णि: [प्रथमश्रुतस्कन्ध:]
” [द्वितीयश्रुतस्कन्ध:]

सूत्रकृताङ्गनिर्युक्ति:
” वृत्ति: [शीलाचार्यविरचिता]
” दीपिका [हर्षकुलगणिविरचिता]
” दीपिका [साधुरङ्गविरचिता]

सेनप्रश्न
स्त्रीनिर्वाण-केवलिभुक्तिप्रकरणे
स्थानाङ्गसूत्र

” वृत्ति: [अभयदेवसूरिविरचिता]

गुणशत विद्यापीठ, अमदावाद,
लेण्ड-गोपाणदास लुवालाध पटेल
बलात्कार गण जैन पब्लिकेशन सोसायटी,
कारंजा

लालभाई दलपतभाई भारतीय संस्कृति
विद्यामन्दिर, अहमदावाद ९

”
पालिप्रथमाला, वाराणसी
काशीप्रसाद जायसवाल रिसर्च इन्स्टिट्यूट,
पटना

आगमोदय समिति

श्री महावीर जैन विद्यालय, बम्बई
प्राकृत टेक्स्ट सोसायटी
श्री ऋषभदेवजी केशरीमलजी, रतलाम
आगमोदयसमिति

”
मीमसी भाणेक, मुंबई
देवचंद लालभाई जैन पुस्तकोद्धार फंड,
सुरत

जैन आत्मानन्द सभा, भावनगर
आगमोदयसमिति

”

सूत्रकृताङ्गसूत्रस्य विषयानुक्रमः

सूत्राङ्काः	विषयः	पृष्ठाङ्काः
१-८७३	सूत्रकृताङ्गसूत्रम् (२३ अध्ययनानि)	१-२५८
१-६३७	प्रथमः श्रुतस्कन्धः (१६ अध्ययनानि)	१-११९
	प्रथममध्ययनं 'समयः' (४ उद्देशकाः)	१-१५
	प्रथम उद्देशकः	१-५
१	'बन्धनं परिज्ञाय त्रोटयेत्' इति सुधर्मस्वामिनाभिहिते 'भगवता वीरेण' किं बन्धनं प्रोक्तमिति जम्बूस्वामिनः प्रश्नः	१
२-६	बन्धनविवरणम्	१-२
७-८	पञ्चमहाभूतवादः	२
९-१०	एकात्मवादः	३
११-१२	तज्जीव-तच्छरीरवादः	३
१३-१४	अकारकवादः	३
१५-१६	आत्मषष्ठपञ्चमहाभूतवादः	३-४
१७-१८	क्षणवादिबौद्धमतम्	४
१९	सांख्यादिमतम्	४
२०-२७	परप्रवादिनां धर्मानभिज्ञत्वादि	४-५
	द्वितीय उद्देशकः	५-१०
२८-३२	नियतिवादः	५-६
३३-५०	अज्ञानवादः	६-९
५१-५६	बौद्धानां मते कर्मणो न सञ्चयः	९-१०
५७-५९	परवादितूषणम्	१०
	तृतीय उद्देशकः	१०-१३
६०-६३	आधाकर्मभोजिनां दोषाः	१०-११
६४-६८	विविधा जगत्कर्तृत्ववादः	११-१२
६९-७५	परप्रवादितूषणम्	१२-१३
	चतुर्थ उद्देशकः	१३-१५
७६-८८	मुनिधर्मोपदेशः	१३-१५

सूत्राङ्काः	विषयः	पृष्ठाङ्काः
	द्वितीयमध्ययनं 'वैतालीयम्' (३ उद्देशकाः) (भगवत् कृष्णदेवस्य अष्टानवर्ति पुत्रानुद्दिष्ट उपदेशः)	१६-३०
	प्रथम उद्देशकः	
८९-११०	सम्बोधै समुपदेशः, अनित्यतायाश्च वर्णनम्	१६-२०
	द्वितीय उद्देशकः	
१११-१४२	मान-मद-परनिन्दादिवर्जनायोपदेशः	२०-२६
	तृतीय उद्देशकः	
१४३-१६४	अज्ञानोपचितकर्मापचयाय सुखप्रमादादित्यागाय चोपदेशः	२६-३०
	तृतीयमध्ययनम् 'उपसर्गपरिज्ञा' (४ उद्देशकाः)	३१-४४
	प्रथम उद्देशकः	
१६५-१८१	प्रतिकूलोपसर्गवर्णनम्	३१-३३
	द्वितीय उद्देशकः	
१८२-२०३	अनुकूलोपसर्गवर्णनम्	३३-३७
	तृतीय उद्देशकः	
२०४-२२४	अध्यात्मविषादः परवादिवचनानि च	३७-४०
	चतुर्थ उद्देशकः	
२२५-२४६	नमि-रामगुप्तायालम्बनं गृहीत्वा मन्दीभूतानां संयमस्खलितानां प्रज्ञापना	४०-४४
	चतुर्थमध्ययनं 'स्त्रीपरिज्ञा' (२ उद्देशकौ)	४५-५३
	प्रथम उद्देशकः	
२४७-२७७	स्त्रीसंस्तव-संलापादिभिः शीलस्खलनाया वर्णनम्	
	द्वितीय उद्देशकः	
२७८-२९९	स्खलितशीलानां भयङ्करदुर्दशाया वर्णनम्	५३
	पञ्चममध्ययनं 'नरकविभक्तिः' (२ उद्देशका)	
३००-३५१	नरकगतानामनन्तदुःखानां भयङ्करं स्वरूपमवगम्य नरकगमन- कारणानां हिंसा-परिमहादीनां त्यागायोपदेशः	५४-६२

सूत्राङ्काः	विषयः	पृष्ठाङ्काः
	षष्ठमध्ययनं 'महावीरस्तवः'	
३५२-३८०	प्रभोर्महावीरस्वामिनो विविधगुणवर्णनद्वारेण स्तुतिः	६३-६७
	सप्तममध्ययनं 'कुशीलपरिभाषितम्'	
३८१-४१०	विविधान् कुशीलाधारान् प्रातःस्नान-लवणाभोजन-होमादिना मोक्षवादिनां मतं च वर्णयित्वा तस्यागाथोपदेशः	६८-७३
	अष्टममध्ययनं 'वीर्यम्'	
४११-४३६	कर्मवीर्याः-ऽकर्मवीर्ययोः (बाल-पण्डितवीर्ययोः) स्वरूपमभिधाय ध्यानयोगेन विचरणाद्योपदेशः	७४-७८
	नवममध्ययनं 'धर्मः'	
४३७-४७२	संयमबाधकविविधानाचारवर्णनसहितं धर्मस्वरूपवर्णनम्	७९-८४
	दशममध्ययनं 'समाधिः'	
४७३-४९६	समाध्यापायवर्णनम्	८५-८९
	एकादशमध्ययनं 'मार्गः'	
४९७-५३४	संसारतरणाय मार्गस्य वर्णनम्	९०-९५
	द्वादशमध्ययनं 'समवसरणम्'	
५३५-५५६	चतुर्णां क्रिया-ऽक्रिया-विनया-ऽज्ञानवादिनां मतस्य वर्णनम्	९६-१००
	त्रयोदशमध्ययनं 'याथातथ्यम्'	
५५७-५७९	सम्यग्ज्ञान-दर्शन-चारित्र्यरूपस्य परमार्थस्य वर्णनम्	१०१-१०५
	चतुर्दशमध्ययनं 'ग्रन्थः'	
५८०-६०६	व्रथ्यभावग्रन्थस्याग्निः शैक्षकस्य कर्तव्यानां वर्णनम्	१०६-११०
	पञ्चदशमध्ययनं 'जमतीतं'	
६०७-६३१	आगतचारित्र्येण साधुना भाव्यमित्यस्य प्रतिपादनम्	१११-११५
	षोडशमध्ययनं 'गाथा'	
६३२-६३७	माहण-भ्रमण-भिक्षु-निर्ग्रन्थानां यथार्थस्वरूपस्य वर्णनम्	११६-११७
६३८-८७३	द्वितीयः श्रुतस्कन्धः (७ अध्ययनानि)	१२१-२५८
	प्रथममध्ययनं 'पौण्डरीकम्'	१२१-१५१
६३८	पुष्करिण्या वर्णनम्	१२१-१२२

सूत्राङ्काः	विषयः	पृष्ठाङ्काः
६३९-६४२	पुण्डरीकोक्षिपेपणाभिलाषिणो नीरतीरभ्रष्टपुरुषचतुष्टयस्य वर्णनम्	१२२-१२५
६४३	पुण्डरीकोक्षिपेपकभिक्षोर्वर्णनम्	१२५-१२६
६४४-६४५	भगवता महावीरेण विहित उपनयः	१२६-१२७
६४६-६४७	राज्ञः राजपरिवदश्च वर्णनम्	१२७-१२९
६४८-६५३	तज्जीव-तच्छरीरवादिनः प्रथमपुरुषस्य वर्णनम्	१२९-१३३
६५४-६५८	पञ्चमहाभूत-आत्मवष्टपञ्चमहाभूतवादिद्वितीयपुरुषवर्णनम्	१३३-१३५
६५९-६६२	ईश्वरकारणिकस्य तृतीयपुरुषस्य वर्णनम्	१३५-१३७
६६३-६६५	नियतिवादिनश्चतुर्थपुरुषस्य वर्णनम्	१३७-१३९
६६६	आर्यमार्गीमप्राप्तानां चतुर्णां पुरुषाणां कामभोगेषु विषण्णत्वम्	१३९
६६७-६९३	भिक्षोः स्वरूपस्य वर्णनम्	१३९-१५१
	द्वितीयमध्ययनं 'क्रियास्थानम्'	१५२-१९३
६९४-७०७	धर्मा-ऽधर्मपक्षयोरधर्मपक्षे त्रयोदशानां क्रियास्थानानां विस्तरण स्वरूपम्	१५२-१६४
७०८-७१०	प्रकारान्तरेणाधर्मपक्षस्य स्वरूपम्	१६५-१७३
७११	धर्मपक्षस्य स्वरूपम्	१७३-१७४
७१२	मिश्रपक्षस्य स्वरूपम्	१७४
७१३	प्रकारान्तरेणाधर्मपक्षस्य स्वरूपम्	१७४-१८२
७१४	प्रकारान्तरेण धर्मपक्षस्य स्वरूपम्	१८२-१८७
७१५-७१६	प्रकारान्तरेण मिश्रपक्षस्य स्वरूपम्	१८७-१९०
७१७	धर्मा-ऽधर्मपक्षयोः क्रिया-ऽक्रिया-ऽज्ञान-विनयवादिनां त्रिवष्टयधिकानां त्रयाणां प्रवादितानामधर्मपक्षे समवतारः	१९०
७१८	प्रावादुकानां स्ववचनेनैव निरासः	१९०-१९१
७१९	हिंसावादे दोषः संसारपरिभ्रमणं	१९१-१९२
७२०	अहिंसावादे मोक्षप्राप्तिः	१९२-१९३
७२१	द्वादशसु क्रियास्थानेषु संसारः, त्रयोदशे क्रियास्थाने मोक्षः	१९३
	तृतीयमध्ययनम् 'आहारपरिज्ञा'	१९४-२०९
७२२-७३१	वनस्पतिकायिकानामाहारस्य वर्णनम्	१९४-२०२
७३२	मनुष्याणामाहारस्य वर्णनम्	२०२-२०३
७३३	जलचरपञ्चेन्द्रियतिरश्चामाहारस्य वर्णनम्	२०३-२०४
७३४	क्षुत्पक्षस्थलचरपञ्चेन्द्रियतिरश्चामाहारस्य वर्णनम्	२०४
७३५	उरपरिसर्पस्थलचरपञ्चेन्द्रियतिरश्चामाहारस्य वर्णनम्	२०४
७३६	भुजपरिसर्पस्थलचरपञ्चेन्द्रियतिरश्चामाहारस्य वर्णनम्	२०४-२०५
७३७	स्वचरपञ्चेन्द्रियतिरश्चामाहारस्य वर्णनम्	२०५
७३८	विकलेन्द्रियाणामाहारस्य वर्णनम्	२०५-२०६
७३९-७४२	अप्लाधिकजीवानामाहारस्य वर्णनम्	२०६-२०७

सूत्राङ्काः	विषयः	पृष्ठाङ्काः
७४३	अभिकायिकजीवानामाहारस्य वर्णनम्	२०७
७४४	वायुकायिकजीवानामाहारस्य वर्णनम्	२०७-२०८
७४५	पृथिवीकायिकजीवानामाहारस्य वर्णनम्	२०८-२०९
७४६	सर्वजीवानुद्दिश्य सामान्यतो वर्णनम्	२०९
	चतुर्थमध्ययनं 'प्रत्याख्यानक्रिया'	२१०-२१६
७४७	अप्रत्याख्याने पापकर्मबन्धः	२१०
७४८	चोदकस्य आक्षेपः	२१०-२११
७४९-७५२	आचार्यस्य परिहारः	२११-२१५
७५३	संयतस्वरूपम्	२१५-२१६
	पञ्चममध्ययनम् 'अनाचारभ्रुतम्'	२१७-२२१
७५४-७८६	विविधानामनाचाराणां वर्णनं तद्वर्जनाय चोपदेशः	२१७-२२१
	षष्ठमध्ययनम् 'आर्द्रकीयम्'	२२२-२३२
७८७-७८९	आर्द्रं प्रति गोशालकस्य वचनम्	२२२
७८९-७९२	आर्द्रकुमारस्य गोशालकं प्रति प्रतिवचनम्	२२२
७९३	आर्द्रं प्रति गोशालकस्य वचनम्	२२३
७९४-७९६	आर्द्रकुमारस्य गोशालकं प्रति उत्तरम्	२२३
७९७ पूर्वार्धम्	आर्द्रं प्रति गोशालकस्य वचनम्	२२३
७९७-८००	आर्द्रकुमारस्य प्रतिवचनम्	२२३-२२४
८०१-८०२	आर्द्रं प्रति गोशालकस्य वचनम्	२२४
८०३-८११	आर्द्रकुमारस्य गोशालकं प्रति उत्तरम्	२२४-२२६
८१२-८१५	आर्द्रं प्रति बौद्धभिक्षूणां वचनम्	२२६-२२७
८१६-८२८	आर्द्रकुमारस्य बौद्धभिक्षून् प्रति उत्तरम्	२२७-२२९
८२९-८३०	आर्द्रं प्रति ब्राह्मणानां वचनम्	२२९
८३१	आर्द्रकुमारस्य ब्राह्मणान् प्रति उत्तरम्	२३०
८३२-८३४	आर्द्रं प्रति त्रिदण्डिनां वचनम्	२३१
८३५-८३७	आर्द्रकुमारस्य उत्तरम्	२३१-२३२
८३८	आर्द्रं प्रति हस्तितापसानां वचनम्	२३२
८३९-८४०	आर्द्रकुमारस्य उत्तरम्	२३२
८४१	भवसागरतरणोपायः	२३२
	सप्तममध्ययनं 'नालन्दीयम्'	२३३-२५८
८४२-८४४	राजगृहाद् बहिर्नालन्दायां लेपो नाम श्रमणोपासक आसीत्, तस्य शेषद्रव्यायामुदकशालायां हस्तितापसस्य वनखण्डस्य वर्णनम्	२३३-२३६

सूत्राङ्काः	विषयः	पृष्ठाङ्काः
८४५	वनखण्डे भगवान् महावीरो गौतमस्वामी च विहरतः, तत्र गौतम- स्वामिनः समीपे श्रीपार्श्वनाथतीर्थकरसन्तानीयस्य पेठः कपुत्रस्य उदकस्य ज्ञानमनं प्रपन्नश्च	२३७
८४६	‘भवतां श्रमणाः श्रमणोपासकान्’ ‘त्रस’ ‘हिंसाप्रत्याख्यानं’ कारयन्ति, किन्तु ‘त्रस’ स्थाने ‘त्रसभूत’ शब्दं प्रयुज्य प्रत्याख्यानं कारयि- तव्यम्’ इति उदकस्य गौतमस्वामिने कथनम्।	२३९
८४७-८४८	भगवता गौतमस्वामिना भूतशब्दस्यानावश्यकत्वप्रतिपादनम्	२३९-२४०
८४९-८७२	भगवतो गौतमस्वामिन उदकेन सह संवादः	२४०-२५७
८७३	भगवतो महावीरस्यान्तिकमागत्य उदकेन पञ्चमहाव्रतिकसप्रति- क्रमणधर्मस्याङ्गीकरणम्	२५७

३ परिशिष्टानि

२५९-३७६

प्रथमं परिशिष्टं ‘विशिष्टशब्दसूचिः’

२५९-३४४

[१] प्रथमश्रुतस्कन्धान्तर्गतविशिष्टशब्दसूचिः

२५९-३०३

[२] द्वितीयश्रुतस्कन्धान्तर्गतविशिष्टशब्दसूचिः

३०३-३४४

द्वितीयं परिशिष्टं ‘सूत्रकृताङ्गगाथानामकारादिक्रमः’

३४५-३५४

तृतीयं परिशिष्टं ‘कतिपयानि विशिष्टानि टिप्पणानि’

३५५-३७४

शुद्धि-वृद्धिपत्रकम्

३७५-३७६

—•—

॥ श्रीऋषभदेवस्वामिने नमः ॥
 ॥ श्रीचन्द्रप्रभस्वामिने नमः ॥
 ॥ श्रीशंखेश्वरपार्श्वनाथाय नमः ॥
 ॥ णमो त्थु णं समणस्स भगवओ महइमहावीरवद्धमाणसामिस्स ॥
 ॥ नमः श्रीसद्गुरुदेवेभ्यः ॥

पंचमगणहरभयवंसिरिसुहम्मसामिधिरइयं बिइयमंगं

सूयगडंगसुत्तं ।

॥ पढमो सुयक्खंधो ॥

१

पढमं अज्झयणं 'समयो'

[पढमो उद्देसओ]

॥ नमः श्रीवर्धमानाय । अहं नमः ॥

- १ बुज्झिज्ज 'तिउट्टेज्जा बंधणं परिजाणिया ।
 किमाह बंधणं वीरे ? किं वा जाणं 'तिउट्टई ? ॥ १ ॥
- २ चित्तमंतमचित्तं वा परिगिज्ज कियामवि ।
 अन्नं वा अणुजाणाति एवं दुक्खा ण मुच्चइ ॥ २ ॥
- ३ सयं तिवायए पाणे अदुवा अण्णेहिं धायए ।
 हणंतं वाऽणुजाणाइ वेरं वंड्ढेति अप्पणो ॥ ३ ॥

५

१०

१. नमः श्रीवर्धमानाय खं १ । अहं खं २ पु २ । अहं नमः पु १ । नमः श्रीवर्धमानजिनाय ।
 अहं ला० ॥ २. तितुट्टेज्जा पु १ ला० । तिकुट्टेज्जा पु २ ॥ ३. किमाहु बंधणं वीरे पु १ चू० ।
 “किमाहु बंधणं वीरे.....बुद्धधात्रीन् गुणान् दधातीति वीरेः” चू० । “किमाहु किमुत्तवान्
 बन्धनं वीरेः तीर्थकृत्” शी० ॥ ४. तितुट्टेति चू० ॥ ५. ‘मत्तमचित्तं वा परिगिज्ज कियामवि
 खं १ ॥ ६. ‘णाए एव खं २ पु १, २ । ‘णा एव ला० ॥ ७. मुच्चती खं १ पु १ ॥ ८. घातये चू० ॥
 ९. चू० विना-चड्ढति खं १ । चड्ढइ खं २ पु १, २ ला० । तुलना - भा० सू० ९३, ११४ ॥

४ जंस्सि कुले समुप्पन्ने 'जेहिं वा संवसे णरे ।
ममाती लुप्पती बाले अन्नमन्नेहिं मुच्छिए ॥ ४ ॥

५ वित्तं सोयरिया चेव सव्वमेतं न तौणए ।
संखाए जीवियं चेव कम्मणा उ त्तिउट्ठति ॥ ५ ॥

५ ६ एए गंधे विउक्कम्म एगे समण-माहणा ।
अयाणंता 'विउस्सिता सत्ता कामेहिं माणवा ॥ ६ ॥

७ संति पंच महब्भूया इहमेगेसिमाहिया ।
पुढवी आऊ तेऊ वाऊ आगासपंचमा ॥ ७ ॥

८ एते पंच महब्भूया 'तेब्भो एगे ति आहिया ।
अंह एसिं विणासे उ विणासो होइ 'देहिणो ॥ ८ ॥

१०

१. जंसी कुले समुप्पण्णो चू० । “जस्सि(जंस्सि-प्र०)मित्यादि” शी० ॥ २. “जेहिं वा सद्धि संवसति” आ० सू० ६४, ६६, ६७, ८१ ॥ ३. ताणते खं १ । “न त्राणाय भवति” चू० शी० ॥ ४. संधाति जीवितं चेव चू० । “संधाति जीवितं चेव, समस्तं धाति संधाति, मरणाय धावति ।पठ्यते च-संखाए जीवितं चेव कम्मणा उ त्तिउट्ठति । संखाए ति ज्ञात्वा जाणणासंखाए ‘अणिच्चं जीवितं’ति तेण कम्माई कम्महेतू य त्रोडेज्ज ।” चू० । “एतद्.....न त्राणाय रक्षणाय भवतीत्येतत् संख्याय ज्ञात्वा, तथा जीवितं च प्राणिनां स्वल्पमिति संख्याय कर्मणः सकाशात् ब्रुयति....., दुरवधारणे, ब्रुयत्येवेति । यदिवा कर्मणा क्रियया संयमानुष्ठानरूपया, बन्धनात् ब्रुयति, कर्मणः पृथग् भवतीत्यर्थः ।” शी० ॥ ५. कम्मुणा खं १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् । तुलना-आ० सू० २३० टि० १७ । “कर्माहमेदम्, तस्मात् ब्रुटिष्यतीति ब्रुयति” आशी० ॥ ६. सं० विना-विउस्सिता खं १ । विभोसित्ता खं २ । विभोस्सिता ला० । विउस्सिता पु १ । विभोसिता पु २ । “अयाणंता वियोसिया, अयाणंता विरति-अविरतिदोसे य, विविधं ओसिता विभोसिता बद्धा इत्यर्थः, बीभत्सं वा उत्सृता विउस्सिता” चू० । “विविधमनेकप्रकारम् उत प्राबल्येन सित्ता बद्धाः” शी० ॥ ७. “कामाः शब्दादयः, मनोरपत्यानि मानवाः ।गृहस्था अप्सत्थिच्छा कामेसु इच्छाकामेसु मयणकामेसु वा सत्ता” चू० । “मानवाः पुरुषाः सक्ताः गृद्धा अभ्युपपन्नाः कामेसु इच्छामदनरूपेषु” शी० । तुलना-“सत्ता कामेहिं माणवा” आ० सू० १८० । “एवं सत्ता कामेहिं माणवा, सत्ता रत्ता मुच्छिता अप्सत्थिच्छा कामेसु मदणकामेसु, मणो अवचाणि माणवा, लोगे सिद्धं ।” आचू० ॥ ८. ०सि आहिता खं १ । “एगेसिं ण सव्वेसिं,.....आहिता आख्याताः” चू० ॥ ९. ते भो ! एक्को खं २ पु १, २ ला० । ते भो ! एगो चूपा० ॥ १०. अह तेसिं विणासेणं वि० खं १ । अह एसिं विणासेण वि० पु १ । अथ तेसिं विसंयोगे वि० चू० ॥ ११. देहिणं खं २ पु १, २ ला० चू० ॥

- ९ जंहा य पुढवीथूमे एगे नाणा हि दीसइ ।
एवं भो ! कसिणे 'लोए एके विज्जा णु वत्तए ॥ ९ ॥
- १० एवमेगे त्ति जंपंति मंदा आरंभणिसिंसाया ।
एगे किच्चा सयं पावं तिब्बं दुक्खं नियच्छइ ॥ १० ॥
- ११ पत्तेयं कसिणे आया जे बाला जे य पंडिता ।
संति पेच्चा ण ते संति णत्थि सत्तोवंपातिया ॥ ११ ॥
- १२ णत्थि पुण्णे व पावे वा णत्थि लोए इतो परे ।
सरीरस्स विणासेणं विणासो होति 'देहिणो ॥ १२ ॥
- १३ कुब्बं च कंरवं चेव सव्वं कुब्बं ण 'विज्जति ।
एवं अकारओ अप्पा एव ते उ पगम्भिया ॥ १३ ॥
- १४ जे ते उ वाइणो एवं लोए तेसिं कुंओ सिया ।
तमातो ते तमं जंति 'मंदा आरंभणिसिंसाया ॥ १४ ॥^{१५}
- १५ संति पंच महब्भूता इहमेगेसि आहिता ।
आयच्छइ पुण्णेगाऽऽहु आया लोगे य सासते ॥ १५ ॥

१. जहा य पुढवीथूमे एगे नाणिहि दीसंती खं १ ॥ २. लोए विण्णू नाणा हि दीसए खं २ चू० । लोए विण्णू नाणा हि वट्ठइ पु १, २ ला० ॥ ३. 'मेगे त्ति पु १, २ ला० । "एवं.....एगो त्ति 'एक एव पुरुषः' एवं प्रभाषन्ते" चू० । "एवमेगेत्यादि। एवम्.....एके केचन..... जल्पन्ति" शी० ॥ ४. "एगो किच्चा सयं पावं.....एकः कृत्वा स्वयं पापम्" चू० । "एके केचन.....कृत्वा.....स्वयम्.....पापम्.....तीव्रदुःखं.....नियच्छतीति आर्षत्वाद् बहुवचनार्थे एकवचनमकारि" शी० ॥ ५. पावं तेणं(ण चू० ला०) तिब्बं नियच्छइ पु १, २ ला० चू० । एतदनन्तरं सर्वगतवादी गतः इत्यधिकं वर्तते पु १, २ ला० ॥ ६. पच्चा खं २ ॥ ७. 'ववाइया खं २ । 'ववायया पु १, २ ला० । "उपपातेन निर्हृता औपपातिकाः, भवाद् भवान्तरगामिनो न भवन्तीति तात्पर्यार्थः" शी० ॥ ८. परं चू० । वरे खं १ ॥ ९. देहिणे चू० । एतदनन्तरं तज्जीवत्तच्छरीरवादी गतः इत्यधिकं वर्तते खं २ पु १, २ ला० ॥ १०. कारखं खं २ पु १, २ ॥ ११. विज्जती खं १, पु १ ॥ १२. एवमेगे पगं चू० । ते उ एवं पगं खं २ पु १, २ ला० ॥ १३. कओ खं २ ॥ १४. मंदा मोहेण पाउता चूपा० ॥ १५. एतद्वाधानन्तरम् अकिरियवादी गया इत्यधिकं वर्तते खं २ पु १, २ ला० ॥ १६. "आतच्छट्ठो पुणो आहु.....आत्मा षष्ठः, कोऽर्थः ? यथा पञ्च महाभूतानि सन्ति तथा तेभ्यः पृथग्भूतः षष्ठ आत्माख्यः पदार्थोऽस्तीति भावः" दी० ॥ १७. पुण्णेगाहु खं १ । पुणो आहु खं २ पु १, २ ला० । "ते तु आतच्छट्ठा पुण एगे आहु" चू० । "ते च वादिन एवमाहुः एवमाख्यातवन्तः यथा.....आत्म-षष्ठानि भूतानि विद्यन्त इति" शी०, एतदनुसारेण पुण्णेगाऽऽहु इति पाठः शी० सम्मतः प्रतीयते ॥

- १६ दुहओ ^१ते ण विणस्संति ^२नो य उप्पज्जए असं ।
सव्वे वि सव्वहा भावा नियतीभावमागता ॥ १६ ॥
- १७ पंच खंधे वयंतेगे बाला उ खणजोगिणो ।
अण्णो अण्णो णेवाऽऽहु हेउयं च ^३अहेउयं ॥ १७ ॥
- ५ १८ पुढवी आऊ तेऊ य तहा वाऊ य एऊओ ।
चत्तारि धाउणो रूवं एवमाहंसु जाणगा ॥ १८ ॥
- १९ अगारमावसंता वि आरण्णा वा वि पव्वगा ।
^४इमं दरिसणमावन्ना सव्वदुक्खा ^५विमुच्चती ॥ १९ ॥
- १० २० ^६ते णावि संधिं णच्चा णं न ते धम्मविऊ जणा ।
जे ते उ वाइणो एवं ण ते ओहंतराऽऽहिता ॥ २० ॥
- २१ ^७ते णावि संधिं णच्चा णं न ते धम्मविऊ जणा ।
जे ते उ वाइणो एवं ण ते संसारपारगा ॥ २१ ॥
- २२ ^८ते णावि संधिं णच्चा णं न ते धम्मविऊ जणा ।
जे ते उ वाइणो एवं ण ते गम्भस्स पारगा ॥ २२ ॥
- १५ २३ ^९ते णावि संधिं णच्चा णं न ते धम्मविऊ जणा ।
जे ते उ वाइणो एवं न ते जम्भस्स पारगा ॥ २३ ॥
- २४ ^{१०}ते णावि संधिं णच्चा णं न ते धम्मविऊ जणा ।
जे ते उ वाइणो एवं न ते दुक्खस्स पारगा ॥ २४ ॥
- २५ ^{११}ते णावि संधिं णच्चा णं न ते धम्मविऊ जणा ।
२० जे ते उ वाइणो एवं न ते मारस्स पारगा ॥ २५ ॥

१. ते विण^० पु १, २ ॥ २. णो उप्पज्जई खं १ ॥ ३. सव्वहा भावा (सव्वभावा पु १, २) नियत्तीभावमागथा खं २ पु १, २ ला० ॥ ४. एतद्वाधानन्तरम् आत्मछद्वादी गया इत्यधिकं खं २ पु १, २ ला० ॥ ५. ^०जोइणो खं २ पु १, २ ला० चू० ॥ ६. “अण्णो अण्णो णेवा(वा ?)-हु, केचिदन्यं शरीरादिच्छन्ति, केचिदनन्यम्, शाक्यास्तु केचिद् नैवान्यम् [नाप्यनन्यम् ?]” चू० ॥ ७. व पु २ ॥ ८. आऊ य तेऊ चू० ॥ ९. एऊओ खं १ ॥ १०. ^०माहंसु यावरे शी०, ^०माहंसु जाणगा शीपा० ॥ ११. अरक्षा खं २ ॥ १२. पव्वइया पु १, २ ला० । “प्रव्रजिताश्च शाक्यादयः” शी० ॥ १३. एवं चू० ॥ १४. विमुच्चंति चू० । “दुःखेभ्यो विमुच्यन्ते” शी० ॥ १५-२०. “तेणा विमं तिणच्चाणं० सिलोणो । तेण ति उपासकानामाख्या, कु(त्रि ?)शस्तेन त्रिपिटकज्ञानेन” चू० । “ते पञ्चभूतवाद्याद्याः नापि नैव सन्धि छिद्रं विवरम्,तमशाखा

२६ < णाणाविहाइं दुक्खाइं अणुभवन्ति पुणो पुणो ।
संसारचक्रवालमि वाहि-मच्चु-जराकुले ॥ २६ ॥

२७ उच्चावयाणि गच्छंता गम्भमेस्संतऽणंतसो ।
नयपुत्ते महावीरे एवमाह जिणोत्तमे ॥ २७ ॥ त्ति बेमि ॥ >

॥ पढमज्झयणे पढमो उद्देसओ ॥

[बिहओ उद्देसओ]

२८ आंधायं पुण एगेसि उववन्ना पुढो जिया ।
वेदयंति सुहं दुक्खं अदुवा लुपंति ठाणओ ॥ १ ॥

२९ न तं सयंकडं दुक्खं कओ अन्नकडं च णं ।
सुहं वा जइ वा दुक्खं सेहियं वी असेहियं ॥ २ ॥

ते प्रवृत्ताः, णमिति वाक्यालङ्कारे” शी० ॥ १६ पूर्वार्धमिदं नास्ति खं १ । अत्रेदं बोध्यम्—इत् २१ गाथात आरभ्य २५ गाथापर्यन्तं तासां सर्वासामपि गाथानां स्थाने खं २ पु १, २ ला० मध्ये ०णो एवं ते संसारपारया, ०णो एवं ते गम्भस्स पारया, एवं ते जम्भस्स पारगा, न ते दुक्खस्स पारया, जे ते उ वादिणो एवं न ते मारस्स पारगा इति पाठः ॥ * वातिणो खं १ ॥ १. खं १ पु १, २ ला० विना < > एतदन्तर्गतपाठस्थाने चूर्णनुसारणैकैव गाथैवं सम्भाव्यते—संसारचक्रवालमि भमंता [य पुणो पुणो ।] उच्चावयं गियच्छंता गम्भमेस्संतऽणंतसो ॥ २६ ॥ त्ति बेमि । अत्रेदं चूर्णिः—“संसारचक्रवालमि० सिलोगो । एवमस्मिन् संसारचक्रवाले भ्रमन्तः चक्रवद् भ्रमणा उच्चावयं गियच्छंता.....गम्भमेस्संतऽणंतसो.....इति परिसमाप्तौ बेमि ति” । खं २ प्रतौ तु सार्धा एव सूत्रगाथा एवं वर्तते—णाणाविहाइं दुक्खाइं अणुभवन्ति पुणो पुणो । संसारचक्रवालमि वाहिमच्चुजराकुले । उच्चावयाइं गच्छंता गम्भमेस्संतऽणंतसो ॥ त्ति बेमि । शीलाचार्येण त्वत्रैवं व्याख्या कृतास्ति—“तथा न ते वादिनः संसार-गर्भ-जन्म-दुःख-मारादि-पारगा भवन्तीति । यत् पुनस्ते प्राप्नुवन्ति तद् दर्शयितुमाह—णाणाविहाइमित्यादि । नानाविधानिदुःखानि ये एवंभूता वादिनस्ते पौनःपुन्येन समनुभवन्ति, एतच्च श्लोकार्थं सर्वेषूत्तर-श्लोकार्थेष्वप्योज्यम् । शेषं सुगमं यावदुद्देशकसमाप्तिरिति । नवरम् उच्चावयानीति अधमोत्तमानि नानाप्रकाराणि वासस्थानानि गच्छन्तीति । गच्छन्तो भ्रमन्तो गर्भाद् गर्भमेध्यन्ति यास्यन्ति अनन्तशो निर्विच्छेदमिति ब्रवीमीति सुधर्मस्वामी जम्बूस्वामिनं प्रत्याह ।”—शी० ॥ २. मच्च- (चु)वाहिजराउले खं १ ॥ ३. ‘मेस्संत’ खं २ पु १, २ ला० चू० ॥ ४. नयपुत्ते खं १ ॥ ५. एवमाहु पु १, २ ला० ॥ ६. प्रथमोद्देशकः खं १ ॥ ७. अक्खायं पु १ २ ला० ॥ ८. पुणिहेगेसि चू० ॥ ९. वेदयंती चू० ॥ १०. लुपंति खं १ । “अदुवेति अथवा..... विलुप्यन्ते उच्छिद्यन्ते” शी० ॥ ११. दुक्खं कओ अण्णं चू० ॥ १२. जति खं २ पु १, २ ला० । जदिवाऽसुहं चू० ॥ १३. व खं १ ॥

- ३० न सयं कडं ण अत्तेहिं वेदयंति पुढो जिया ।
संगतियं तं तहा तेसिं इहमेगेसिमाहियं ॥ ३ ॥
- ३१ एवमेताइं जंपंता बाला पंडियमाणिणो ।
णियया-ऽणिययं संतं अज्जाणंता अनुद्धिया ॥ ४ ॥
- ५ ३२ एवमेगे उ पाँसत्था ते भुज्जो विप्पगम्भिया ।
एवं पुवड्डिता संता णं ते दुक्खविमोक्खया ॥ ५ ॥
- ३३ जविणो मिगा जहा संता परिताणेण वज्जिता ।
असंकिर्याइं संकंति संकिर्याइं असंकिणो ॥ ६ ॥
- ३४ परिताणियाणि संकंता पासिताणि असंकिणो ।
१० अण्णाणमयसंविग्गा संपलिति तहिं तहिं ॥ ७ ॥
- ३५ अहं तं पवेज्जं वज्जं अहे वज्जस्स वा वए ।
मुंचेज्ज पयपासाओ तं तु मंदे ण देहती ॥ ८ ॥
- ३६ अहियप्पाऽहियपण्णाणे विसमंतेणुवागते ।
से बद्धे पयपासेहिं तत्थ धीयं नियंच्छति ॥ ९ ॥

१. संगतियं तहा खं १ चू० ॥ २. ऽसि आहियं खं १ ॥ ३. मेयाणि चू० शी० विना ।
“एवमेआइमित्थादि” शी० ॥ ४. पंडियमाणिणो खं १ । पंडितवादिणो चू० ॥ ५. अज्जाणंता
अबुं खं १ ॥ ६. पासत्था अज्जाणंता विप्पं चू० ॥ ७. ण ते दुक्खविमोक्खया खं १ ।
“नात्मदुःखविमोक्षकाः.....नात्मानं दुःखाद् विमोचयन्ति” शी०, एतदनुसारेण णऽस्तदुक्ख-
विमोक्खया इति पाठो भाति । “आत्मानं न संसाराद् विमोचयन्ति” चू० ॥ ८. तज्जिता
खं १ पु १ चू० शीपा० ॥ ९. य्याणि खं १ ॥ १०. य्याणि पु १ । य्याणो खं १ ॥ ११. परि-
याणियाणि चू० विना । “परियाणीत्यादि” शी० । “परियाणयुक्तानि” शी० । “परितः
सर्वतः ततानि परिततानि यानि वा” चू० ॥ १२. संपरिअति पु १ शी० । “संपर्ययन्ते,
सम् एकीभावेन परि समन्तादयन्ते यन्ति वा” शी० । “संपलिति अणुकुडिलेहिं अण्णपासेहिं,
अथवा एकतः पाशहस्ता व्याधाः, एगतो वागुरा, तन्मध्ये सम्प्रलीयन्तो(न्ते) भ्रमन्त
इत्यर्थः” चू० ॥ १३. चू० विना-बद्धं अहे बद्धस्स खं १, २ पु २ ला० । बद्धं
अहे बद्धस्स पु १ । वज्जं अहे वज्जस्स इति बंधं अहे बंधस्स इति पाठयुगलं शी०
वृत्तिकृता व्याख्यातमस्ति । तथाहि-“अथ अनन्तरमसौ मृगस्तद् वज्जं ति वर्धे यदि वा
बन्धनाकारेण व्यवस्थितं वागुरादिकं वा बन्धनं बन्धकत्वाद् बन्धमुच्यते” शी० । दृश्यतां
सूचू० पृ० ३३ टि० १ ॥ १४. मुंचेज्ज पादपासाओ ला० । वचेज्ज पदपासातो चू० । मुंचेज्ज
पदपासादी चूपा० शीपा० ॥ १५. तं तु मंदो ण देहते खं २ पु २ ला० । तं च मंदे ण
पेहती चू० ॥ १६. अहिते हितपण्णाणा चू० ॥ १७. विसमंतेऽणुवायए खं २ पु २ शीपा० ।

- ३७ एवं तु समणा एगे 'मिच्छदिट्ठी अणारिया ।
असंकिताइं संकंति संकिताइं असंकिणो ॥ १० ॥
- ३८ धम्मपण्णवणा जाँ सा तं तु संकंति मूढगा ।
औरंभाइं न संकंति अवियत्ता अकोविया ॥ ११ ॥
- ३९ सव्वप्पगं 'विउक्कस्सं सव्वं णूमं विहूणिया ।
अप्पत्तियं अकम्मंसे एयमडुं मिगे चुए ॥ १२ ॥
- ४० 'जे एतं णाभिजाणंति 'मिच्छदिट्ठी अणारिया ।
मिगा वा पासवद्धा ते धायमेसंतऽणंतसो ॥ १३ ॥
- ४१ माहणा समणा एगे सव्वे णाणं सयं वदे ।
सँव्वलोगे वि जे पाणा न ते जाणंति किंचणं ॥ १४ ॥
- ४२ मिलक्खु अमिलक्खुस्स जँहा वुत्ताणुभाँसती
ण हेउं से 'विजाणाति भासियं तऽणुभासती ॥ १५ ॥
- ४३ एवमण्णाणिया नाणं 'वयंता विसयं सयं ।
'णिच्छयत्थं ण जाणंति मिलक्खु वेँ अबोहिए ॥ १६ ॥

विसमं तेणुवागते चू० । “विषमान्तेन कूटपाशादियुक्तेन प्रदेशेनोपागतः, यदिवा विषमान्ते कूटपाशादिके आत्मानमनुपातयेत्” शी० । “विसमं णाम कूटपाशोपगैः आकीर्णं तद् वागुराद्वारं तं विसमं समं च तेण गतः उपागतः” चू० ॥ १८. चू० विना—‘पासादी खं १ शी० । ‘पासाइं खं २ ला० । ‘पासायं पु २ । ‘पासाओ पु १ । “से बद्धे पयपासेहिं, से त्ति स मृगः । बध्यते स्म बध्यः(द्धः), पदं पाशयतीति पदपाशः, स च कूटः उपगो वा” चू० । “तत्र चासौ पतितो बद्धश्च तेन कूटादिना पदपाशादीननर्थबहुलानवस्थाविशेषान् प्राप्तः तत्र बन्धने घातं विनाशं नियच्छति प्राप्नोतीति ।” शी० ॥ १९. घंतं चू० । “घन्तः घातकः, घातक एवान्तः, घातेन वान्तं करोतीति घन्तः, नियतमधिकं वा घन्तं गच्छति नियच्छति” चू० ॥ २०. निगच्छति(ती खं १) खं १ पु १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥

१. मिच्छदिट्ठी पु १ चू० । मिच्छादिट्ठि खं १ । मिच्छदिट्ठी ला० ॥ २. संकिंती चू० । “शङ्खमानाः” शी०, एतदनुसारेण संकिंता इति पाठोऽत्र शी० वृत्तिकृतां सम्मतो भाति ॥ ३. जा तु तीसे संकंति चू० ॥ ४. औरंभाणि खं १ । “औरंभाय ण संकंति, दव्वारंमे भावारंमे य वटंति” चू० ॥ ५. विउक्कस्सं चू० ॥ ६. ‘या अपत्तियं खं १ । ‘या अप्पत्तीयं खं २ पु १ । ‘या अप्पत्तीयं पु २ । “विधुणिय.....अप्पत्तियं” चू० ॥ ७. जे तेतं चू० ॥ ८. मिच्छादिट्ठि खं १ । मिच्छदिट्ठी ला० ॥ ९. वेगे खं १ ॥ १०. सव्वलोगंसि चू० । सव्वे लोयंसि खं १ ॥ ११, १३. ‘भासए खं २ पु १, २ ला० ॥ १२. वियणेति चू० ॥ १४. वयंतो खं १ ॥ १५. णिच्छयत्थं खं २ पु १, २ ला० ॥ १६. य अबोहिए खं २ पु १, २ ला० । व अबोहितो खं १ । व अबोहिया शी० । “अबोधिए, अबोधिः अज्ञानमित्यर्थः” चू० । “अबोधिकाः बोधरहिताः केवलमिति” शी० ॥

४४ अण्णाणियाण वीमंसा अण्णाणे नो नियच्छती ।
अप्पणो य परं णालं कुतो अण्णेऽणुसासिउं ? ॥ १७ ॥

४५ वणे मूढे जधा जंतू मूढेणेतानुगामिए ।
दुहओ वि अकोविता तिव्वं सोयं णियच्छति ॥ १८ ॥

५ ४६ अंधो अंधं पहं णितो दूरमद्धान गच्छती ।
आवज्जे उप्पधं जंतु अंदुवा पंथाणुगामिए ॥ १९ ॥

४७ एवमेगे नियायट्ठी धम्ममाराहगा वयं ।
अंदुवा अधम्ममावज्जे ण ते संव्वज्जुयं वैए ॥ २० ॥

१५ ४८ एवमेगे वितक्काहिं णो अण्णं पज्जुवासिया ।
अप्पणो य वितक्काहिं अयमंजू हि दुम्मती ॥ २१ ॥

४९ एवं तक्काए साहेता धम्मा-ऽधम्मे अकोविया ।
दुक्खं ते नाइतुट्ठंति सउणी पंजरं जहा ॥ २२ ॥

१. वीमंसा णाणे णेव नियच्छती (ति चू०) खं २ पु १, २ ला० चू० ॥ २. अण्णाणुसासिउं खं २ ला० । अण्णाणुसासि (सि पु २) या पु १, २ ॥ ३. मूढेणेतानुगामिते खं १ । मूढे णेतानुगामिए खं २ पु १, २ ला० । मूढे मूढाणुगामिए चू० ॥ ४. दो वि एए अकु(को)-विद्या खं २ । दो वि ते अविक्कोविद्या ला० । दो वि एए अकोविद्या पु १, २ । उभयो वि ण थापंति चूपा० । “दुहतो वि अकोविता, दुहतो णाम तावेव द्वौ” चू० । “द्वावपि अकोविदौ सम्यग्ज्ञानानिपुणौ सन्तौ” शी० ॥ ५. निगच्छती खं १ । “तीव्रं नाम अत्यर्थम्, श्रोतं भयद्वारमित्यर्थः, नियतमनियतं वा गच्छति नियच्छति” चू० । “तीव्रम् असह्यं श्रोतो गहनं शोकं वा नियच्छतो निश्चयेन गच्छतः” शी० ॥ ६. अंधे अंधं पहं णेति (नेती खं १) खं १ चू० ॥ ७. जंतो चू० ॥ ८. अहवा खं २ पु १, २ ला० । अदुवा पंथाणुगामिते खं १ ॥ ९. अहवा पु १, २ । अपि अधम्मं चूपा० ॥ १०. सव्वज्जगं चू० । सव्वज्जयं खं १ । “सव्वज्जगो णाम संजमो, सर्वतो ऋजुः” चू० । “सर्वैः प्रकारैः ऋजुः..... संयमः सद्धमो वा, तं सर्वजुं न व्रजेयुः, यदिवा सर्वजुं सत्यं..... न वदेयुरिति” शी० ॥ * वदे खं २ ॥ ११. नो यणं खं २ पु २ । नो य णं पु १ । “नान्यं पर्युपासितवन्तः, अन्ये नाम..... सर्वज्ञाः” चू० । “परमन्यमार्हतादिकं ज्ञानवादिनं न पर्युपासते” शी० । शी० अनुसारेण नो परं इत्यपि पाठः संभवेत् ॥ १२. मंजूहिं खं २ पु १, २ ॥ १३. अकुविद्या खं २ । य कोविद्या पु १ ॥ १४. सं विना-णाइउट्ठंति खं १ । नातिउट्ठंति खं २ पु १, २ ला० । णातिवट्ठंति चू० । “दुःखं संसारो, तं नातिवर्तन्ते न उत्तरंतीत्यर्थः । एवमिमे परतिस्थिया..... भावपञ्जरं नातिवर्तन्ते । तिउट्ठंति त्रोटयन्ति अतिवर्तन्ते वा” चू० । चूर्णनुसारेण ण तिउट्ठंति इति पाठान्तरं भवति । “नातित्रोटयन्ति अतिशयेन यथैतद् व्यवस्थितं तथा ते न त्रोटयन्ति अपनयन्तीति” शी० ॥

- ५० सयं सयं पसंसंता गरहंता परं वैइ ।
जे उ तत्थ विउस्संति संसारं ते विउस्सिया ॥ २३ ॥
- ५१ अहावरं पुरक्खायं किरियावाँइदरिसणं ।
कम्मचिंतापणट्ठाणं संसारपरिवड्डणं ॥ २४ ॥
- ५२ जाणं काएण[ऽ]णाउट्ठी अबुहो जं च हिंसती ।
पुट्ठो वेदेति परं अवियत्तं खु सावज्जं ॥ २५ ॥
- ५३ संतिमे तओ आयाणा जेहिं कीरति पावगं ।
अभिकम्माय पेसाय मणसां अणुजाणिया ॥ २६ ॥
- ५४ एए उ तओ आयाणा जेहिं कीरति पावगं ।
एवं भाँवविसोहीए ^१णेव्वाणममिगच्छती ॥ २७ ॥
- ५५ पुत्तं ^२पि ता समारंभ आहारद्वमसंजए ।
भुंजमाँणो य मेधावी कम्मुणा सोवलिप्पति ॥ २८ ॥

५

१०

१. गरहंता य परं खं १ । “गर्हन्ति परेषां वचनानि दोषं प्रकटीकुर्वन्ति” चू०, एतदनुसारेण गरहंती इति पाठोऽभिमतधूर्णिकारस्येति भाति । “गर्हमाणा निन्दन्तः परकीया वाचम्” शी० ॥
२. वयं खं २ ला० । वदिं खं १ ॥ ३. संसरंतो चू० । “संसारं.....विविधम् अनेकप्रकारम् उक्तं प्राबल्येन श्रिताः संबद्धाः, तत्र वा संसारे उषिताः संसारान्तर्वर्तिनः सर्वदा भवन्तीत्यर्थः” शी०, एतदनुसारेण विउस्सिया इति पाठान्तरं भाति ॥ ४. “वाँइण दरि” खं २ ला० । “वाँइदरि” पु १, २ ॥ ५. संसारस्स पवड्डणं खं २ पु १, २ । दुक्खखलंधविचवड्डणं चू० शी० । “तेषां कुदर्शनं दुःखस्कन्धविचवर्धनम् कर्मसमूहवर्धनमित्यर्थः, तेषां हि अविज्ञानो[प]चितं ईयापथं स्वप्नान्तिकं च कर्म चयं न यातीत्यतस्ते कम्मचिंतापणट्ठा । स्यात्—कथं पुनरुपचीयते? उच्यते—यदि सत्त्वश्च भवति १, सत्त्वसंज्ञा च २, सञ्चिन्त्य सञ्चिन्त्य ३ जीविताद् व्यपरोपणं प्राणातिपातः” चू० । “तेषां चेदं दर्शनं दुःखस्कन्धस्य असातोदयपरम्पराया विवर्धनं भवति, क्वचित् संसार[परि]वर्धनमिति पाठः, ते ह्येवं प्रतिपद्यमानाः, संसारस्य वृद्धिमेव कुर्वन्ति” शी० ॥
६. जाणं काएण नाउट्ठी खं १ । “जाणं काएण णाउट्ठि(ट्टे?)० सिलोगो । जानानः सत्त्वं यदि कायेण णाऽऽउट्ठति.....अथवा जानन्निति षडभिज्ञस्य बुद्धस्य हिंसतोऽपि पापं न बध्यते । काएण णाऽऽउट्ठति ति स्वप्नान्ते घातयन्नपि सत्त्वं न कायेन आउट्ठति, न समारभते इत्यर्थः ।” चू० । “आकुट्टनमाकुट्टः, स विद्यते यस्यासावाकुट्ठी, नाकुट्ठी अनाकुट्ठी” शी० ॥ ७. जे य हिंसती चू० ॥ ८. अहिक्कमाय खं १ पु १ ॥ ९. “सा य अणु” खं १ ॥ १०. भावणसुखीए चू० ॥ ११. नेव्वाणं अहिगच्छती खं १ ॥ १२. चू० विना—पिया समारंभ आहारेज असं खं १, २ पु १, २ ला० । “पुत्तं पि ता समारंभ० सिलोगो । अपि पदार्थसम्भावने, उक्तं हि—‘प्राणिनः प्रियतराः पुत्राः’ [] । तेन पुत्रमपि तावत् समारभ्य, समारम्भो नाम विधीय मारयित्वा तन्मासेन वा द्रव्येण वा, किमंग णरपुत्रं शूकरं वा छगलं वा? आहारार्थं कुर्याद् भक्तं

- ५६ मणसा जे पउस्संति चित्तं तेसिं न विज्जती ।
अणवज्जं अतहं तेसिं ण ते संवुडचारिणो ॥ २९ ॥
- ५७ इच्चेयाहिं दिड्डीहिं सातागारवणिस्सिता ।
सैरणं ति मण्णमाणा सेवंती पावगं जणा ॥ ३० ॥
- ५८ जंहा औसाविणिं णावं जातिअंधो दुँरूहिया ।
इच्छेज्जा पारमागंतुं अंतरा य विसीयति ॥ ३१ ॥
- ५९ एवं तु समणा एगे 'मिच्छदिड्डी अणारिया ।
संसारपारंक्खी ते संसारं अणुपरियट्ठंति ॥ ३२ ॥ ति बेमि ।

॥ 'बितिओ उद्देसओ सम्मत्तो ॥

[तइओ उद्देसओ]

- ६० जं 'किंचि वि पूतिकडं सँड्डीमागंतुमीहियं ।
सैहस्संतरियं भुंजे दुँपक्खं चेव 'सेवती ॥ १ ॥

भिक्षुणं अस्संजतो णाम भिक्षुव्यतिरिक्तः, स पुनरुपासकोऽन्यो वा । तं च भिक्षुः त्रिकोटिशुद्धं भुञ्जानोऽपि मेधावी कम्मुणा णोवल्लिप्पते ।” चू० । “पुत्रम् अपत्यं पिता जनकः समारभ्य व्यापाद्य आहारार्थं कस्याश्चित् तथाविधायामापदि तदुद्धरणार्थमरक्तद्विष्टः असंयतो गृहस्थः तत्पिशितं भुञ्जानोऽपि, चशब्दस्य अपिशब्दार्थत्वादिति, तथा मेधाव्यपि संयतोऽपीत्यर्थः, तदेवं गृहस्थो भिक्षुर्वा शुद्धाशयः पिशिताशयपि कर्मणा पापेन नोवल्लिप्यते” शी० ॥ १३. °माणो वि मेधावी चू० ॥ १४. °प्यते चू० । दृश्यतां सू० ५५ टि० १२ ॥

१. सरणं मण्णमाणा खं १ । हियं ति मण्णमाणा तु सेवंती अहियं जणा चू० । “हियं ति मण्णमाणा एवमस्माकं हितं भविष्यतीति मूर्खास्तु एतद् अहितमेव सेवन्ते” चू० ॥ २. जह खं १ ॥ ३. आस्साविणिं खं १ । अस्साविणिं पु १ । “जहा आस्साविणिं णावं० सिलोगो । आश्रवतीति आश्राविणी अकतकोट्टा भुण्णकोट्टा वा” चू० । “आसाविणीमित्यादि, आ समन्ताच्छ्रवति तच्छीला वा आस्त्राविणी सच्छिद्रेत्यर्थः ।” शी० ॥ ४. दुरूभिया खं १ ॥ ५. इच्छाई य पारमागंतुं खं २ । इच्छेज्ज (इच्छई सं०) पारमागंतुं खं १ सं० । इच्छंतो इति चूर्णिकृदिष्टः पाठो भाति, तथाहि—“स एवमिच्छन्नपि” चू० । “इच्छत्यसौ” शी० ॥ ६. मिच्छदिड्डी खं १ । मिच्छादिड्डी चू० ॥ ७. °पारमिच्छंता संसारे चू० ॥ ८. प्रथमस्य द्वितीयः खं २ पु १, २ ॥ ९. किंचि पू० ला० पु २ । “जं किंचि उ पूतीकडं० सिलोगो” चू० । “यत् किञ्चिदिति आहारजातं स्तोत्रमपि, आस्तां तावत् प्रभूतम्, तदपि पूतिकृतम्” शी० ॥ १०. सँड्डीमागंतु ईहियं खं १ । “भद्रा अस्यास्तीति श्राद्धी, आगच्छन्तीत्यागन्तुकाः, तैः श्राद्धीभिरागन्तुन-प्रेक्ष्य प्रतीत्य धक्खडियं, अधवा सड्ढि ति जे एगतो वसंति तातुद्दिश्य इतम्, तत् पूर्वपश्चिमान्तं

- ६१ तमेव अविजाणता 'विसमंमि अकोविया ।
मच्छ वेसलिया चेव उदगस्सऽभियागमे ॥ २ ॥
- ६२ उदगस्सऽपभावेणं सुक्कंमि घातमिति उ ।
ढंकेहि य कंकेहि य आमिसत्थेहि ते दुही ॥ ३ ॥
- ६३ एवं तु समणा एगे वट्टमाणसुहेसिणो ।
मच्छ वेसलिया चेव घातमेसंतऽणंतसो ॥ ४ ॥
- ६४ इणमन्नं तु अण्णाणं इहमेगेसिमाहिंयं ।
देवउत्ते अयं लोगे बंभउत्ते ति आवरे ॥ ५ ॥
- ६५ ईसरेण कडे लोए पहाणाति तहावरे ।
'जीवा-ऽजीवसमाउत्ते सुह-दुक्खसमन्निए ॥ ६ ॥
- ६६ सयंभुणा कडे लोए ईति वुत्तं महेसिणा ।
मारेण संश्रुता माया तेण लोए असासते ॥ ७ ॥
- ६७ माहणा समणा एगे आह अंडकडे जगे ।
असो तत्तमकासी य अयाणता मुसं 'वदे ॥ ८ ॥

आगन्तुकोऽपि यदि सहस्संतरकडं भुंजे दुपक्खं णाम पक्षौ द्वौ सेवते, तद्यथा—गृहत्वं प्रव्रज्यां च ।” चू० । “अद्धावता अन्येन भक्तिमताऽपरान् आगन्तुकानुद्दिश्य ईहितं चेष्टितं निष्पादितम्” शी० ॥ ११. सहस्संतरकडं खं १, २ पु २ । सहस्संतरकडं चू० । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १२. दुपक्खं खं २ पु १, २ ला० ॥ १३. सेवति चू० ॥

१. “तमेव,.....एवं अनेन प्रकारेण” चू० ॥ २. विसमंसि सं० चू० ॥ ३. मच्छे वेताल्लिप्पे चो चूपा० ॥ ४. ‘गस्सऽहियागमे खं १ ॥ ५. उदगस्स पभावेणं पु १ सं० शी० । “अप्यभावे णाम उदगस्स अल्पभावः” चू० । “उदकस्य प्रभावेन नदीमुखमागताः” शी० ॥ ६. सुक्खंसि ग्घायमिति उ खं १ । “घन्तमेतीति (घातयतीति प्र०) घनघातेन वा अंतं करोतीति घन्तः, ‘कर्मवत् कर्मकर्ता’ इति कृत्वाऽपदिश्यते स्वयमेवासौ घातारं (घातं—प्र०) एति प्राप्नोतीत्यर्थः । अथवा घंतो णाम मच्चू, तं मच्चुमेति” चू० । “उदके शुष्के.....घातं विनाशं यान्ति प्राप्नुवन्ति, तुरवधारणे” शी० ॥ ७. आमिसासीहि चू०, “आमिषाशिनः शृगाल-पक्षि-मनुष्य-मार्जारादयः” चू० ॥ ८. ‘सि आ’ खं० १ ॥ ९. इस्सरेण कते लोगे चू० ॥ १०. पहाणाह खं० । “तथा प्रधानादि अन्ये इच्छन्ति, प्रधानमव्यक्तमित्यर्थः” चू० । “यथा प्रधानादिकृतोऽयं लोकः” शी० ॥ ११. “जीवाजीवैः संयुक्तः” चू०, एतदनुसारेण जीवाजीवैहि संयुक्ते इत्यपि चू० सम्मतः पाठः स्यात् ॥ १२. कते लोगे चू० । “नागार्जुनीयास्तु पठन्ति—अतिबद्धीयजीवा णं मही विण्णवत्ते पभुं । ततो से मायासंयुक्ते करे लोगस्सऽभिदवा ।” चू० ॥ १३. सं० चू० विना—इती ॥ १४. बेगे खं २ पु १, २ ला० ॥ १५. वत्ते खं २ पु १, २ ला० ॥

६८ सएहिं परियाएहिं लोयं बूया कडे ति या ।
तत्तं ते णं विजाणंती णं विणासि कयाइ वि ॥ ९ ॥

६९ अमणुण्णसमुप्पादं दुक्खमेव विजाणिया ।
समुप्पादमयाणंता किह नाहिति संवरं ॥ १० ॥

१ ७० सुद्धे अपावए आया इहमेगेसि आहितं ।
* पुणो कीडा-पदोसेणं से तत्थ अवरज्जति * ॥ ११ ॥

७१ < इह संवुडे मुणी जाते पच्छा होति अपावए ।
"वियडं व जहा भुज्जो नीरयं सरयं तथा ॥ १२ ॥ >

७२ एताणुवीति मेधावि बंभचेरे ण ते वसे ।
१० पुढो पावाउया सव्वे अक्खायारो सयं सयं ॥ १३ ॥

१. सं० विना-सएहिं परियातेहिं खं १ । सतेहिं परियातेहिं खं २ पु १, २ ला० । सएण परियायेण चू० ॥ २. "लोयं बूया कडेविधिं०.....कडविधी विधिर्विधानं प्रकार इत्यर्थः ।अधवा सव्व एवायं उत्तरसिलोगो-तेषां कडवादीनां विप्रसृतानि निशम्य सएण परियाएण बूया लोए कडेविधिं ।.....पठ्यते च-लोकं बूया कडे ति च । चशब्दादकडे ति च, नित्य इत्यर्थः" चू० । "स्वकैः स्वकीयैः पर्यायैः अयं लोकः कृत इत्येवम् अमुवन् अभिहितवन्तः" शी० ॥ ३. ण विजाणंति चू० । णाभिजाणंति शी० । "नाभिजानन्ति न सम्यग् विवेचयन्ति" शी० ॥ ४. णायं णाऽऽसि कयाति वि चू० ॥ ५. वी खं १ ॥ ६. नाहिति खं १ ॥ ७. आसी इह चू० ॥ ८. * * एतदन्तर्गतपाठस्थाने कीलावण-प्पदोसेण रजसा अवतारते चू० । "स मोक्षप्राप्तोऽपि भूत्वा कीलावण-प्पदोसेण रजसा अवतारते, तस्य हि स्वशासनं पूज्यमानं दृष्ट्वा अन्यशासनान्यपूज्यमानानि [च] क्रीडा भवति, मानसः प्रमोद इत्यर्थः, अपूज्यमाने वा प्रदोषः,तेन रजसाऽवतार्यते" चू० ॥ ९. किङ्का खं १ सं० ॥ १०. < > एतदन्तर्गतपाठस्थाने इह संवुडे भवित्ताणं सुद्धे सिद्धीए चिद्धती (पेच्चा होति अपावए-चूपा०) । पुणो कालेणऽणंतेण तत्थ से अवरज्जती ॥ इति चूणो पाठो भाति, तथाहि- "इह संवुडे भवित्ताणं सुद्धे सिद्धीए चिद्धती [सिलोगो] । इहेति इह आगत्य मानुष्ये वयः प्राप्य प्रवज्यामभ्युपेत्य संवृतात्मा भूत्वा, जानको नाम जानक एव आत्मा, न तस्य तज्ज्ञानं प्रतिपतति, यदिवा-एतत् (यतश्चेतत्-प्र०) शासनं न ज्वलति तत् एवं प्रज्वालय किञ्चित् कालं संसारेऽवस्थित्य प्रेत्य पुनरपापको भवति मुक्त इत्यर्थः । एवं पुनरनन्तेनानन्तेन कालेन स्वशासनं पूज्यमानं वा अपूज्यमानं दृष्ट्वा तत्थ से अवरज्जती, अवराधो णाम रागं दोसं वा गच्छति" चू० ॥ ११. विकटवद् उदकवद् नीरजस्कं सद् वातोद्धूतरेणुनिवहसंप्लुतं सरजस्कं मलिनं भूयो यथा भवति तथाऽयमप्यात्मा" शी० ॥ १२. एताणु-वीथि मेधावी बंभचेरं न तं वसे । पुढो पावादिया चू० । तथाहि- "एताणुवीथि मेधावी० सिलोगो । एवं.....कुवादिनः.....अनुचिन्त्य ज्ञात्वेत्यर्थः, नैते निर्वाणयेति द्रव्यब्रह्मचेरं न तं वसे ति ण तं रोएज्जा.....पुढो पावादिया सव्वे अक्खतारो सयं सयं" चू० ॥

- ७३ संते संते उवडाणे सिद्धिमेव ण अन्नहा ।
अहो वि होति वसवत्ती सव्वकामसम्मप्पिए ॥ १४ ॥
- ७४ सिद्धा य ते अरोगा य इहमेगेसि आहितं ।
सिद्धिमेव पुराकाउं सांसए गढिया णरा ॥ १५ ॥
- ७५ असंवुडा अणादीयं भमिहिति पुणो पुणो ।
कप्पकालमुवजंति ठाणा आसुर-किब्बिसिय ॥ १६ ॥ ति वेमि ।

॥ तत्तिओ उद्देसओ सम्मत्तो ॥

[चउत्थो उद्देसओ]

- ७६ एते जिता भो ! न सरणं बाला पंडितमाणिणो ।
हेच्चा णं पुव्वसंजोगं सिया किच्चोवदेसगा ॥ १ ॥

१०

१. सए सए चू० सं० ॥ २. अहो इहेव वसं पु २ सं० ला० । “अन्येषां तु स्वाख्यातचरणधर्म-
विशेषाद् इहैव अष्टगुणैश्वर्यप्राप्तो भवति तद्यथा—अणिमानं लधिमानमित्यादि । अहवा अबोधि
होति वसवत्ती, अबोधि नाम अवधिज्ञानः, वशवर्ती नाम वशे तस्येन्द्रियाणि वर्तन्ते, नासाविन्द्रि-
यवशकः” चू० । “सिद्धिप्राप्तेरधस्तात् प्रागपि यावदद्यापि सिद्धिप्राप्तिर्न भवति तावदिहैव
जन्मन्यस्मदीयदर्शनोक्तानुष्ठानभावाद् अष्टगुणैश्वर्यसद्भावो भवतीति दर्शयति—आत्मवशे वर्तितुं शील-
मस्येति वशवर्ती वशेन्द्रिय इत्युक्तं भवति” शी० ॥ ३. सम्मप्पियो चू० ॥ ४. पुरो काउं सं० ।
“सिद्धिमेव पुराकाउं.....सिद्धिं पुरस्कृत्य” चू० ॥ ५. “आसएहिं गढिता णरा.....हिंसादिषु
आश्रयेषु गढिता णाम मूर्छिताः” चू० । “स्वकीये आशये स्वदर्शनान्मुपगमे प्रथिताः सम्बद्धाः”
शी० ॥ ६. असुरं खं १ । “कप्पकालमुवजंति ठाणा असुरकिब्बिसा, कल्पपरिमाणः कालः
कप्प एव वा कालः । तिष्ठन्ति तस्मिन्निति स्थानम् । आसुरेषूपपद्यन्ते किब्बिषिकेषु च” चू० ।
“कल्पकालं प्रभूतकालमुत्पद्यन्ते संभवन्ति आसुरा असुरस्थानोत्पन्नाः नागकुमारादयः, तत्रापि
न प्रधानाः, किं तर्हि ? किब्बिषिकाः अधमाः” शी० ॥ ७. भोसरणं खं १ । भो सरणं
पु १ । भो असरणं चूपा० ॥ ८. सं० चू० शी० विना—जत्थ बालेऽवसीयति खं १,
२ पु १, २ ला० शीपा० । “क्वचित् पाठो जत्थ बालेऽवसीयइ ति अत्र अज्ञाने बालोऽज्ञो
लभः सजवसीयइति” शी० ॥ ९. हेच्चाण खं १ । जहिप्पा पुं चू० । “हित्वा त्यक्त्वा णमिति
वाञ्छालङ्कारे” शी० ॥ १०. सितकिच्चोवगा सिया चू० । सिया किच्चोवदेसिता खं २ पु १,
२ ला० शीपा० । “सिता बद्धाः.....गृहस्थाः, तेषां कृत्यं.....भूतोपमर्दकारी व्यापारः,
तस्योपदेशः, तं गच्छन्तीति कृत्योपदेशगाः कृत्योपदेशका वा । यदिवा सिया इति आर्षत्वाद्
बहुवचनेन व्याख्यायते, स्युः भवेयुः.....कृत्या गृहस्थाः, तेषामुपदेशः संरम्भसमारम्भाऽऽरम्भ-
रूपः, स विद्यते येषां ते कृत्योपदेशिकाः” शी० ॥

- ७७ तं च भिक्खू परिणाय विज्जं^१ तेसु ण मुच्छए ।
अणुक्खसे अप्पलीणे मैज्जेण मुणि जावते ॥ २ ॥
- ७८ सपरिग्गहा य सारंभा इहमेगेसि आहियं ।
अपरिग्गहे अणारंभे भिक्खू ताणं परिव्वते ॥ ३ ॥
- ५ ७९ कडेसु घासंमेसेज्जा^२ विज्ज दत्तेसणं चरे ।
अगिद्धो विप्पमुक्को य ओमाणं परिवज्जते ॥ ४ ॥
- ८० लोर्गवायं निसामेज्जा इहमेगेसि आहितं ।
विवरीतपण्णसंभूतं अण्णण्णबुत्तिताणुयं ॥ ५ ॥
- ८१ अणंते णितिए लोए सासते ण^३ विणस्सति ।
१० अंतवं णितिए लोए^४ इति धीरोऽतिपासति ॥ ६ ॥
- ८२ अपरिमाणं विजाणाति इहमेगेसि आहितं ।
सव्वत्थ सपरिमाणं^५ इति धीरोऽतिपासति ॥ ७ ॥
- ८३^६ जे केति तसा पाणा^७ चिट्ठंतडुव थावरा ।
परियाए अत्थि^८ से अंजू तेण ते तस-थावरा ॥ ८ ॥

१. तेसु ण मुच्छए खं २। तेसि ण मुच्छए पु १, २ ला०। ण तत्थ मुच्छए चूपा० ॥
२. अणुक्खसे खं १, २ सं०। अणुक्खसाए अणवलीणे चू०। अणुक्खसे अणवलीणे चूपा०।
“अणुक्खसायो नाम तणुक्खसायो,.....अणुक्खसो णाम न जात्यादिभिर्मदस्थानैरुत्कर्षं गच्छति,
.....नापलीयेत न ग्राहयेदात्मानमित्यर्थः” चू०। “अनुत्कर्षवान्.....अप्रलीनः असम्बद्धः”
शी० ॥ ३. मज्झिमेण पु १, २ चू०। मज्जेण चूपा० ॥ ४. मेगेसिमाहियं खं २ ॥ ५. जाणं
चू०। “ज्ञानवान् ज्ञानी, भिक्षुः.....परिव्रजेत्” चू०। “भिक्षुः.....त्राणं शरणं परि
समन्ताद् व्रजेत्” शी० ॥ ६. मेसेज्ज चू० ॥ ७. विज्ज खं १ ॥ ८. लोगावायं णिसामेज्ज चू०।
लोकावादे णिसामेत्ता चूपा० ॥ ९. संभूतं अणु(ण्ण)ण्णबुत्तिताणुयं पु १, २ ला०। संभूतं
अण्णं ति बुत्तिताणुयं खं २। संभूयं अज्जेसि बुद्ध्याणुयं सं०। “विपरीतपण्णसंभूता
अन्योन्यस्य बुद्धं अणुगच्छंतीति अण्णोण्णबुद्धताणुगा” चू०। “संभूतम्.....अन्यैरविवेकि-
भिर्यदुक्तं तदनुगम्” शी० ॥ १०. विणस्सए चू० ॥ ११. शी० विना—इति धीरो ति
पासति खं १, २ पु १, २ ला०। एवं धीरोऽधिपासति चू०। “अतीव पश्यतीत्यतिपश्यति”
शी० ॥ १२. अमितं जाणती वीरे इहं चू०। “अपरिमाणं इत्यादि” शी० ॥ १३. इति
धीरो ति पासति खं १। इति धीरोऽधिपासति चू० ॥ १४. जे केइति चू०। “जे केइ
इत्यादि” शी० ॥ १५. चिट्ठंति अडुव थां खं १। चिट्ठंति अडु थां सं० ॥ १६. से अंजू
जेण खं २ पु १ ला०। से जायं जेण चू० ॥

- ८४ उरालं जगओ जोयं 'विपरीयासं पलेंति य ।
सव्वे अकंतदुक्खा यं अतो सव्वे अहिंसिया ॥ ९ ॥
- ८५ एतं खु गाणिणो सारं जं न हिंसति किंचणं ।
अहिंसासमयं चेव ईत्तावंतं विजाणिया ॥ १० ॥
- ८६ वुंसिए य विगयगेही य आयाणं सारक्खए ।
चरिया-ऽऽसण-सेज्जासु भत्तपाणे य अंतसो ॥ ११ ॥
- ८७ एतेहिं तिहिं ठाणेहिं 'संजते सततं मुणी ।
उक्कसं जलणं णूमं मज्झत्थं च विगिंचए ॥ १२ ॥
- ८८ समिते उ सदा साहू पंचसंवरसंवुडे ।
सितेहिं असिते भिक्खू आमोक्खए परिव्वएज्जासि ॥ १३ ॥ ति वेमि । १०

॥ पढमं अज्झयणं सम्मत्तं ॥

लं

१. विपरीयं संपलेंति य खं १ । विपरीयासं पलेति य खं २ । विवज्जासं पलित्ति य सं० ।
विपरीयं संपलेति या पु १ । विवरीयं पलित्ति य पु २ ॥ २. अकंतं पु १ शीपा० ॥
३. त खं २ ॥ ४. अहिंसया खं २ पु १ । “अतो इति अस्मात् कारणात् अहिंसया, एवं ज्ञात्वा
सर्वसरवानि अस्य साधोरहिंसनीयानि” चू० । “सर्वेऽपि ते यथाऽहिंसिता भवन्ति तथा विधेयम् ।
यदिवा...अकान्तदुःखाः, अतस्तान् सर्वान् न हिंस्यात्” शी० ॥ ५. हिंसति खं २ ला० ॥
६. इत्तावय विं खं १ पु १, २ । एत्ता(ता चू०)वंतं विं सं० चू० ॥ ७. वुंसिए विगयगेही
य ला० । वुंसिए विगयगिद्धी य सं० । वुंसिए य विगयगेही आयाणं चू० । अकसायी सदा
विगतगेही आयाणं चूपा० । “वुंसिए य इत्यादि” शी० ॥ ८. आयाणीय सां ला० ।
“आदानं ज्ञानादि” चू० । “आदीयते...मोक्षो येन तदादानीयं ज्ञानदर्शनचारित्र्ययम्”
शी० ॥ ९. सारक्खए खं १ । साररक्खए पु २ । सरक्खए पु १ । सरक्खए खं २ ॥ १०. संजमेज्ज
सया मुणी चू० ॥ ११. णूमं मज्झं च खं १ । उक्कसं जलणं णूममज्झत्थं च चू० ।
“उक्कासं जलणं णूमं सिलोगो उक्कस्यतेऽनेनेति उक्कासो मानः । ज्वलत्यनेनेति ज्वलनः क्रोधः ।
णूमं णाम अप्रकाशं माया । अज्झत्थो णाम अभिप्रेतः, स च लोभः” चू० । “उत्कर्षो मानः,
...ज्वलनः क्रोधः, तथा णूममिति गहनं मायेत्यर्थः, तथा आसंसारममुमतां मध्ये अन्तर्भव-
तीति मध्यस्थो लोभः” शी० ॥ १२. आमुक्खए पु २ ॥ १३. समयज्झयणं सम्मत्तं पु २ ॥

बिइयमज्झयणं 'वेयालियं'

[पढमो उद्देसओ]

- ८९ संखुज्झह किं न बुंज्झह, संबोही खलु पेच्च दुलभा ।
 ५ णो हूवणमंति रातिओ, णो सुलभं पुणरावि जीवियं ॥ १ ॥
- ९० डहरा वुड्डा य पासहा, गम्भस्था वि चयंति माणवा ।
 सेणे जह वट्ठयं हरे, एवं आउखयम्मि तुट्ठती ॥ २ ॥
- ९१ माँताहिं पिताहिं लुप्पति, णो सुलभा सुगई वि पेच्चओ ।
 एयाइं भयाइं देहिया, आरंभा विरमेज्ज सुँव्वते ॥ ३ ॥
- १० ९२ जमिणं जगती पुढो जगा, कम्मेहिं लुप्पंति पाणिणो ।
 सुयमेव कंडेहिं गाहती णो, तस्सा मुच्चे अपुट्ठवं ॥ ४ ॥

* “वेयालियं इह देसियं ति वेयालियं तओ होइ । वेयालियं तहा वित्तमत्थि तेणेव य णिबद्धं ॥ ३८ ॥ [सूत्रकृताङ्गनिर्मुक्तौ] । वेयालियमित्यादि, इहाध्ययनेऽनेकधा कर्मणां विदारणमभिहितमिति कृतवैतदध्ययनं निरुक्तिवशाद् ‘विदारकं’ ततो भवति, यदिवा वैतालीयमित्यध्ययननाम, अत्रापि प्रवृत्तौ निमित्तं वैतालीयं छन्दोविशेषरूपं वृत्तमस्ति, तेनैव च वृत्तेन निबद्धमित्यध्ययनमपि वैतालीयम् । तस्य चेदं लक्षणम्—वैतालीयं लंगनैधनाः षड्युक्पादेऽष्टौ समे च लः । न समोऽत्र परेण युज्यते नेतः षट् च निरन्तरा युजोः ॥ १ ॥” — शी० । “ओजे षण्मात्रा लंगन्ता युज्यष्टौ न युजि षट् संततं ला न समः परेण गो वैतालीयम्” इति छन्दोऽनुशासने ३ । ५३ । तद् वैतालीयं छन्दः यत्र रगणलघुगुरुप्रान्ताः प्रथम-तृतीययोः षट् द्वितीयचतुर्थयोरष्टौ मात्राः, अत्र समसंख्यको लघुर्न परेण गुरुः कार्यः, इतश्चाविषमपादयोः षट् ला निरन्तरा नेति वैतालीयार्थः ॥ १. भो संखुज्झह किण्णु चू० । “किमिति परिप्रश्ने, स्यात्—किं कारणं बुध्यते? उच्यते—संबोधी खलु पेच्च दुलभा” चू० । “किं न बुध्यध्वमिति, अवश्यम्.....सद्धमे बोधो विधेय इति भावः” शी० ॥ २. बुज्झहा खं २ चू० ॥ ३. दहरा खं १ ॥ ४. पासहा पु १ ॥ ५. य चू० ॥ ६. आउखयम्मि खं २ । आउखयं ति पु १ ॥ ७. माता ति पिता ति लुप्पति खं १ । माया इ पिता इ लुप्पई पु २ । “नागार्जुनीयास्तु पठन्ति—माता पितरो य भातरो विलम्बेज्जु केण पेच्चए” चू० । “मायाहिं इत्यादि” शी० ॥ ८. य खं २ पु १ ला० चू० ॥ ९. एयातिं भयातिं देहिया खं २ । एयाइं भयाइं दे(पे—पु १, २)हिया खं १ पु १, २ ला० । एयाणि भयाणि देहिया चू० । “दे(पे—प्र०)हिय ति प्रेक्ष्य” शी० ॥ १०. सुट्ठिते शीपा० । “सुव्रतः.....सुस्थितो वेति पाठान्तरम्” शी० ॥ ११. कडेभिं गाहती खं १ । कडेऽभिगाहए णो तेणं मुच्चे अपुट्ठवं चू० ॥ १२. तस्स मुच्चे य पुट्ठवं पु १ । “न च तस्य अशुभाचरितस्य कर्मणो विपाकेन अस्पृष्टः अच्युतः मुच्यते जन्तुः” शी० ॥

- ९३ देवा गंधव्व-रक्खसा, असुरा भूमिचरा सिरीसिवा ।
राया नैर-सेड्ढि-माहणा, ते वि ठाणाइं चयंति दुक्खिया ॥ ५ ॥
- ९४ कामेहि य संथवेहि य, गिद्धा कम्मसहा कालेण जंतवो ।
ताले जह बंधणच्चुते, एवं आउखयम्मि तुट्ठती ॥ ६ ॥
- ९५ * जे यावि बहुस्सुए सिया, धम्मिए माहणे भिक्खुए सिया ।
अभिनूमकडेहिं मुच्छिए, तिव्वं से कम्मेहिं किच्चती* ॥ ७ ॥
- ९६ अह पास विवेगमुट्ठिए, अवितिण्णे इह भासती धुवं ।
णाहिसि आरं कतो परं, वेहासे कम्मेहिं किच्चती ॥ ८ ॥
- ९७ जइ वि य णिगिणे किसे चरे, जइ वि य भुंजिय भासमंतसो ।
जे इह मायाइ मिज्जती, आगंता गम्भायडणंतसो ॥ ९ ॥

१. भूमिगता चू० ॥ २. णर-अधिप-माहणा चूपा० ॥ ३. ठाणा ते वि चयंति दुक्खि (क्खि खं १) या खं १ पु २ चू० । “त एते सर्व एव या(वा) स्थानेभ्यश्चयन्ते” चू० । “एते सर्वेऽपि स्वकीयानि स्थानानि दुःखिताः सन्तस्त्यजन्ति” शी० ॥ ४. गिद्धा नास्ति खं १, २ ला० चू० । “गुद्धा अच्युपपन्नाः” शी० ॥ ५. कम्मसहे चू० । “कामेभ्यः संस्तवेभ्यश्च कम्मसहि ति कर्मभिः सह ब्रुव्यतीति, कोऽर्थः ? न ते कामाः संस्तुताश्चैनं गच्छन्तमनुयास्यन्ति” चू० । “कम्मसह ति कर्मविपाकसहिष्णवः कालेन कर्मविपाककालेन जन्तवः प्राणिनो भवन्ति” शी० ॥ ६. आउखयंति तु पु १ ॥ ७. *एतत्स्थाने चूर्णौ जे यावि भवे बहुस्सुता धम्मिय माहण भिक्खुए सुयी । अभिनूमकरेहिं मुच्छिया तिव्वं ते कम्मेहिं किच्चंति ॥ इति पाठः । “ये चापि बहुभूताः शास्त्रार्थपारगाः धार्मिकाः धर्माचरणशीलाः, तथा ब्राह्मणाः, तथा भिक्षुकाः भिक्षाटनशीलाः स्युः भवेयुः तेऽपि आभिमुख्येन नृमं ति कर्म माया वा तत्कृतैः असदनुष्ठानैः मूर्छिताः गुद्धाः शीघ्रम् अत्यर्थम्, अत्र च छान्दसत्वाद् बहुवचनं द्रष्टव्यम्, ते एवंभूताः कर्मभिः सद्देयादिभिः कृत्यन्ते छिद्यन्ते पीडयन्त इति यावत् ॥ ७ ॥अथेत्यधिकारान्तरे, बह्मादेशे एकदेश इति अथेत्यनन्तरम् एतच्च पश्य.....” शी० । एतदनुसारेण शी० वृत्तिकृतमपि जे यावि बहुस्सुया सिया धम्मिय माहण भिक्खुया सिया । अभिनूमकडेहिं मुच्छिया तिव्वं ते कम्मेहिं किच्चंति ॥ इति बहुवचनान्तपदयुक्तः पाठोऽभिप्रेत इति भाति ॥ ८. भिक्खुए खं १ ॥ ९. कच्चति खं १ ॥ १०. विवातामुट्ठिते अबि तिण्णे चूपा० ॥ ११. धुतं चू० ॥ १२. णेहिसि खं २ । ण णेहिसि चूपा०, “अथवा ण णेहिसि ति न नयिष्यसि मोक्षमात्मानं परं वा । तत्रात्मा आरं, परं पर एव” चू० ॥ १३. कच्चती खं १ ॥ १४, १५. जति खं २ पु १ ला० । जाई खं १ ॥ १६. भासमेत्तसो खं १ ॥ १७. “जइ विह मायादि मिज्जती अणिट्ठिणिहेसा माया आदियेष्वा कषायाणां.....अथवा.....मायादिभिः कषायैः स मीयते ।.....स.....आगंता गम्भा-दणंतसो.....गर्भ आदिः यस्य संसारक्रमस्य स भवति गर्भादिः” चू० । “यः तीर्थिक इह मायादिना मीयते.....असौ गर्भाय गर्भार्थम् आ समन्तात् गन्ता यास्यति अनन्तशो निरवधिकं कालमिति” शी० ॥ १८. मायाति खं २ पु १, २ ला० ॥

- १८ पुरिसोरम पावकम्मुणा, पलियंतं मणुयाण जीवियं ।
सैन्ना इह काममुच्छिया, मोहं जंति नैरा असंबुडा ॥ १० ॥
- १९ जैययं विहराहि जोगवं, अणुपाणा पंधा दुरुत्तरा ।
अणुसासणमेव पैक्कमे, वीरेहिं सम्मं पवेदियं ॥ ११ ॥
- ५ १०० विरया वीरा समुड्डिया, कोहाकातरियादिपीसणा ।
पाणे ण हणंति सव्वसो, पावातो विरयाऽभिनिव्वुडा ॥ १२ ॥
- १०१ ण वि ता अहमेव लुप्पए, लुप्पंती लोगंसि पाणिणो ।
एवं संहिएऽधिपासते, अणिहे से पुँडोऽधियासए ॥ १३ ॥
- १०२ धुणिया कुलियं व लेववं, कैसए देहमणासणादिहिं ।
१० अविहिंसामेव पँव्वए, अणुधम्मो मुणिणा पवेदितो ॥ १४ ॥
- १०३ सउणी जह पंसुगुंडिया, विधुणिय धंसयती सियं रयं ।
एवं दविओवहाणवं, कैम्मं खवति तवस्सि माहणे ॥ १५ ॥
- १०४ उड्डितमणगारमेसणं, सैमणं ठाणठितं तँवस्सिणं ।
डहरा बुडा य पत्थए, अवि सुस्से ण य तं लमे जैणा ॥ १६ ॥

१. °कम्मुणो खं २ ला० । “पुरुषोरम पावकम्मुणा० कृतम्” चू० । “हे पुरुष ! येन पापेन कर्मणा असदनुष्ठानरूपेण त्वमुपलक्षितस्तत्रासकृत् प्रवृत्तत्वात् तस्मात् उपरम निवर्तस्व” शी० ॥
२. सण्णा खं १ । सत्ता पु १ ॥ ३. असंबुडा नरा खं २ पु १ ला० । इदयतां सू० १०८ ॥
४. जततं खं १ । जयतं खं २ पु १ । जतयं चू० । “जययं इत्यादि” शी० ॥ ५. अणुपत्थि पाणा चूपा० (?) । “अणुपत्थिपाणा, अणुपत्थि वीय-हरितादि” ॥ ६. “परक्कमे.....पराकमेः भृशं क्रमेः” चू० । “संयमं प्रति क्रामेत्” शी० ॥ ७. वीरा चिरता इह पावका चू० ।
८. लुप्पइ पु १, २ । लुप्पवे चू० ॥ ९. लोगम्मि पु १, २ ॥ १०. सहिएहिं(ऽहि?)पासए खं २ पु १ ला० । “सहिते.....अधिकं पृथग्जनान् पश्यति अधिपश्यति” चू० । “सहितो ज्ञानादिभिः स्वहितो वा आत्महितः सन् पश्येत्” शी० ॥ ११. पुँडो अहिं खं २ पु १, २ ॥
१२. कसते खं १ । “कसए ति कृशं कुर्यात्” चू० । “कर्शयेत् अपचितमांस-शोणितं विदध्यात्” शी० ॥ * पव्वते खं १ ॥ १३. कम्म खवेति खं १ ॥ १४. “समणानं ठाणे ठितं चरिते णाणातिसु वा” चू० । “श्राम्यतीति श्रमणः, तम्, तथा स्थानस्थितम्” शी० । चू०-
अनुसारेण समणट्ठाणठितं इति पाठो भवेत् ॥ १५. तपस्सिखं चू० ॥ १६. ला० विना लमे जण खं २ । लमे जणं खं १ पु २ । लमेजणं पु १ । लमे जणो चू० । “जना.....न.....लमेरन्” शी० ॥

- १०५ जइ कालुणियाणि कासिया, जइ रोवंति व पुत्तकारणा ।
दवियं भिक्खुं समुद्धितं, णो लब्भंति ण संठवित्तए ॥ १७ ॥
- १०६ जइ वि य कामेहि त्थविया, जइ णेज्जाहि ण बंधिउं घरं ।
जति जीवित णावकंखए, णो लब्भंति ण संठवित्तए ॥ १८ ॥
- १०७ सेहंति य णं ममाइणो, मांय पिया य सुता य भारिया ।
पासाहि णे पासओ तुमं, लोणं परं पि जहाहि पोस णे ॥ १९ ॥
- १०८ अन्ने अन्नेहिं मुच्छिता, मोहं जंति नरा असंनुडा ।
विसमं विसमेहिं गाहिया, ते पावेहिं पुणो पगम्भिता ॥ २० ॥
- १०९ तम्हा दवि इक्ख पंडिए, पावाओ विरतेऽभिनिवुडे ।
पणया वीरा महाविहिं, सिद्धिपहं णेयाउयं धुवं ॥ २१ ॥

१०

१. कालुणियं अकासिया खं १ । कालुणियाहं से कए चू० ॥ २. “रोवंति य ति रुदन्ति पुत्रकारणं द्युतनिमित्तम्” शी० । “पुत्रकारणाद् एकमपि तावत्.....पुत्रं जनयस्व” चू० ॥ ३. लब्भंति खं १ पु २ । लज्जंति पु १ ला० । लब्भंति णं सण्णवित्तए चू० । “णो लब्भंति णं ति ण सक्केति सण्णवेत्तए ति आणेत्तुं” चू० । “न लप्स्यन्ते न शक्नुवन्ति प्रव्रज्यातो अंशयितुं,नापि संस्थापयितुं गृहस्थभावेन, द्रव्यलिङ्गाच्छयावयितुमिति ।” शी० । तुलना सू० १०६ ॥ ४. न संथवित्तए खं १, २ ला० ॥ ५. जइ तं कामेहि खं १ पु १, २ । जइ णं कामेहि चू० । “जइ वि इत्यादि” शी० ॥ ६. “बंधिता वा घरं आणेज्ज” चू०, एतदनुसारेण जइ आणेज्ज ण बंधिता घरं इत्यपि चू० सम्मतः पाठः संभवेत् । “यदि नयेयुर्वेद्ध्वा गृहम्, णमिति वाक्यालङ्कारे” शी० ॥ ७. नाविकंखए ला० । नाभिकंखए शी० । णावकंखती खं १ पु० १, २ । *तं जीवित णावकंखिणं चू० ॥ ८. नो लब्भंति न संथ(उपु २)वित्तए खं १ पु २ । नो लब्भन्ति न संनवित्तए खं २ । “णो लब्भंति ण सण्णवित्तए, नोकारः प्रतिषेधे, लब्भंति ति ण ते लभंते सण्णवेत्तए” चू० । “णो लब्भंति ति न लभन्ते न प्राप्नुवन्ति आत्मसात् कर्तुं, ण संठवित्तए ति नापि गृहस्थभावेन संस्थापयितुमलमिति” शी० । तुलना सू० १०५ ॥ ९. माया खं २ ला० । माय पिया य सुन्हा य भारिया पु १ । “माति-पिति-स्त्रि-पति-भायरो” इति चूर्णावु-ल्लेखदर्शनाद् माति पिति धि पती य भायरो इति पाठोऽपि चू० सम्मतः स्यादिति भाति ॥ १०. पासाहि ण खं १ पु २ । “पासाहि ण पासओ तुमं, तुमं अतीव पासओ.....कइ अग्हेहिं दुक्खिताणि ण पासति” चू० । “पइय नः अस्मान्” शी० ॥ ११. लोणं परं पि चयाहि पोस णे खं २ ला० । लोणं परं पि जहासि पोस णे पु १ । परलोणं पि जहाहि उत्तमं चू० । “नः अस्मान् पोषय, अन्यथा.....परलोकमपि त्वं त्यजसि” शी० ॥ १२. असंनुडा नरा खं १ । दश्यतां सू० ९८ ॥ १३. “दविएव समिक्ख पंडिते० वृत्तम् । दविक उक्तः, एवमनेन प्रकारेण” चू० । “द्रव्यभूतः.....सन् ईक्षस्व” शी० । तम्हा दवि इक्ख पंडिते चूपा० ॥ १४. विरए जभिं खं २ ॥ १५. पणए वीरे महावीहिं खं १ पु १, २ । “पणता वीरा महाविधिंमहती वीही महावीही,पाठविशेषस्तु-पणता वीधेतऽणुत्तरं । एतदिति भावविधी

११० वेतालियमगमागओ, मण वयसा काएण संबुडो ।
चेन्ना वित्तं च णायओ, आरंभं च सुसंबुडे चरेज्जासि ॥ २२ ॥
सि बेमि ।

॥ वेतालियस्स पढमो उद्देसओ समत्तो ॥

५

[बिइओ उद्देसओ]

- १११ तय सं व जहाति से रयं, इति संखाय मुणी ण मँज्जती ।
गोतण्णतरेण माहणे, अहऽसेयकरी अन्नेसि इंखिणी ॥ १ ॥
- ११२ जो परिभवती परं जणं, संसारे परियत्तती महं ।
अदु इंखिणिया उ पाँविया, इति संखाय मुणी ण मँज्जती ॥ २ ॥
- १० ११३ "जे यावि अणायगे सिया, जे वि य "पेसगपेसए सिया ।
"जे मोणपदं उवट्टिए, णो लज्जे समयं सँया चरे ॥ ३ ॥
- ११४ सँम अन्नयरम्मि संजमे, संसुद्धे समणे परिव्वए ।
"जे आवकहा समाहिए, दविए कालमकासि पंडिए ॥ ४ ॥
- ११५ दूरं अणुपस्सिया मुणी, तीतं धम्ममणागयं तहा ।
१५ पुँट्टे फरुसेहिं माहणे, अँवि हण्णू समयंसि रीयति ॥ ५ ॥

जं भणिहामि, अणुतरं असरिसं अणुतरं वा ठाणादि" चू० । "पणया वीरा महावीहिं" आ० सू० २१ ॥ १६. धुयं खं १ । सिवं चू०, धुवं चूपा० ॥

१. णातयो चू० ॥ २. चरेज्जसि खं १ । परिखएज्जासि चूपा० ॥ ३. वेतालीयस्य प्रथमोद्देशकः खं २ ला० ॥ ४. चयाइ खं २ ॥ ५. मज्जइ खं २ । मज्जए चू० ॥ ६. णेण जे चित् अहं चू० शीपा० ॥ ७. अहऽसेओ अण्णेसिं खं १ ॥ ८. यत्तए पु २ । यत्तइ चिरं खं २ ला० चू० शीपा० ॥ ९. इंखं खं २ ॥ १०. पात्तिका चूपा० शीपा० ॥ * संखाए मुणी ण मज्जए चू० ॥ ११. जे णाय अणायया सिया पु १ । जे यावि अणातए सिया चू० । जे यावि भवे अणायगे चूपा० ११३ सूत्रगाथाचूपाँ ॥ १२. पेसयं खं २ । पेसगपेसये खं १ । पेसगपेसगे चू०, "पेसगपेसगे णाम.....जे पिडिगावाहगे" चू० । "प्रेष्यस्यापि प्रेष्यः" शी० ॥ १३. इदं मोणपदमुवट्टिते चू० ॥ १४. सत्ता चरे पु १ । तदा चरे खं १ ॥ १५. सँमे अण्णं पु १ खं २ ला० । समयण्णं चू० । समयण्णतरम्मि वा सुते चूपा० ॥ १६. जा आवकधा चू० ॥ १७. पुट्टो फरुसेहिं खं २ । पुट्टे फरिसेहिं ला० ॥ १८. समयाऽधियासए चूपा० शीपा० । "अवि हण्णू अवि हन्यमानः सम्यग् अधियासए, अथवा अविहण्णू इति हन्यमानो न हन्यात् कञ्चित्" चू० । "पाठान्तरं वा समयाऽधियासए ति समतया इति" शी० ॥

- ११६ पण्णसमत्ते सदां जए, सँमिया धम्ममुदाहरे मुणी ।
सुँहुमे उँ सदा अलूसए, णो कुँज्जे णो माणि माहणे ॥ ६ ॥
- ११७ बहुजणर्णमणम्मि संवुडे, संव्वट्ठेहिं णरे अणिस्सिते ।
हरँए व सँया अणाविले, धम्मं पादुरकासि कासवं ॥ ७ ॥
- ११८ बहवे पाणा पुढो सिया, पत्तेयं सँमयं उँवेहिया ।
जे मोणपदं उवट्ठिते, विरतिं तँत्थमकासि पंडिते ॥ ८ ॥
- ११९ धम्मस्स य पारए मुणी, आरंभस्स य अँतए ठिए ।
सोयँति य णं ममाइणो, नो य लभंति णियं परिग्गहं ॥ ९ ॥

१. “पण्णसमत्ते इत्यादि, प्रज्ञायां समाप्तः प्रज्ञासमाप्तः, पटुप्रज्ञः” शी० । पण्हसमत्थे चू० शीपा० । “प्रश्नविषये प्रत्युत्तरदानसमर्थः” शी० । पण्हसमत्ते चूपा० । “समाप्तप्रश्न इत्यर्थः” चू० ॥ २. “सदा जते ति ज्ञानवान् अप्रमत्तश्च” चू० । “सदा सर्वकाले जयेत्, जेयं कषायादिकमिति शेषः” शी० ॥ ३. “समिता णाम सम्मं धम्मं उदाहरेज्ज” चू० । “समि(म-प्र०)या समता, तथा धर्मम् उदाहरेत्” शी० ॥ ४. सुहमे खं २ ॥ ५. अ पु २ । हु चू० । “सुँमे तु” शी० ॥ ६. कथयंतो ण परं [यु] कोवये चूपा० ॥ ७. कुप्पे ला० चू० ॥ ८. णमणंसि खं १ पु २ । नमणंसि(ति ला०)संवुडे खं २ ला० ॥ ९. सव्वट्ठेसु सदा अणिस्सिते चू० ॥ १०. “हरदे वतुमे(पतुमे ?) अणाइले, हरदे ति महासमुद्रः, स हि नक्कादिभिः नाकुलजलो भवति, पद्म-महापद्मादयो वा हृदाः अनाकुलाः, कोधादीहि वा अणाइलो, अधवा अणाइल इति निरुद्धाश्रवः अनातुरो न म्लायति धर्मं कथयन्” चू० । “हृद् इव स्वच्छाम्भसा भृतः सदा अनाविलः अनेकमस्या-दिजलचरसंक्रमेणाप्यनाकुलोऽकलुषो वा” शी० ॥ ११. सिया खं २ । सया अणाइले खं १ पु १ । सया अणाउले पु २ । इत्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १२. समियं उवेहाए चू० । समिया उवेहिता चूपा० ॥ १३. उवेहिता खं १ । शी० अनुसारेण समीहिया इति पाठः, उवेहिता इति च पाठान्तरे भाति । “प्रत्येकं समतां दुःखद्वेषित्वं सुखप्रियत्वं च समीक्ष्य दृष्ट्वा, यदिवा समतां माव्यस्थयमुपेक्ष्य यो मौनीन्द्रपदमुपस्थितः” शी० । इत्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १४. चू० विना-चिरयं पु २ । चिरई पु १ । चिरती खं १, २ ॥ १५. तत्थ यकासि खं २ । तत्थमकासि चू० ॥ १६. अँतिए ठिए खं १, २ । अँतिए ठितं चूपा० ॥ १७. सोयँति खं १ । सोयँति य णं ममाइणो णो लभति णितियं परिग्गहं चू० । सोयँति य णं ममाइणो णो लभंति णितियं परिग्गहं चूपा० ॥ १८. न लभंती निययं पु १ । णो लभती णिययं खं १, णो लहई निययं पु २ । इत्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १९. “अमुमेवार्थे नागार्जुनीया विकल्पयन्ति-सोऊण तयं उवट्ठितं केयि गिही विग्घेण उट्ठिता । धम्मम्मि इयं अणुत्तरे तं पि जिणेज्ज इमेण पंडिते ॥” चू० । “अत्रान्तरे नागार्जुनीयास्तु पठन्ति-सोऊण तयं उवट्ठियं केइ गिही विग्घेण उट्ठिया । धम्मम्मि अणुत्तरे मुणी तं पि जिणिज्ज इमेण पंडिए ॥” शी० ॥

- १२० इहलोग दुहावहं^१ विऊ, परलोगे य दुहं दुहावहं ।
विद्धंसणधम्ममेव तं, इति विजं कोऽगारमावसे ॥ १० ॥
- १२१ महंयं पल्लिगोव जाणिया, जा वि य वंदण-पूयणा इहं ।
सुहुमे सल्ले दुुरुद्धरे, विदुमं ता पंजहेज्ज संथवं ॥ ११ ॥
- ५ १२२ एंगे चरे ठाणमासणे, सयणे एंगे समाहिण सिया ।
भिक्खू उवधानवीरिए, वडगुत्ते अज्झप्पसंवुडे ॥ १२ ॥
- १२३ णो पीहे णावडवंगुणे, दारं सुन्नघरस्स संजते ।
पुडो ण उदाहरे वयिं, न समुच्छे नो य संथरे तणं ॥ १३ ॥
- १२४ जत्थडत्थमिए अण्णाउले, सम-विसमंणि मुणीऽहियासए ।
१० चरगा अदुवा वि भेरवा, अदुवा तत्थ सिरीसिवा सिया ॥ १४ ॥
- १२५ तिरिया मणुया य दिव्वगा, उवसग्गा तिविहाऽधियासिया ।
लोमादीयं पि ण हरिसे, सुन्नागारगते महामुणी ॥ १५ ॥

१. विदा खं २ ला० चू० । “विउ ति विद्याः जानीहि” शी० ॥ २. दुहा दुहावहा चूपा० ॥
३. ०मेव य इति पु १, २ । ०मेव या इति खं १ चू० ॥ ४. महया खं १ । “महता पल्लिगोह
जाणिया० वृत्तम् । परिगोहो णाम परिष्वङ्गः” चू० । “महंयं (महता प्र०) इत्यादि, महान्तं
संसारिणां दुस्त्यजत्वाद् महता वा संरम्भेण परिगोपणं परिगोपः द्रव्यतः पङ्कादिः, भावतोऽ-
भिष्वङ्गः” शी० ॥ ५. दुद्धरे खं २ । दुरुद्धरे खं १ ॥ ६. विदु मंता चू० । दृश्यतामप्रेतनं
टिप्पणम् ॥ ७. परिहेज्ज संथवं खं १ पु २ । “इत्येवं मत्वा विद्वान् पयहेज्ज संथवं सम्यक् स्तवः
सतो वा स्तवः संथवो” चू० । “अतः विद्वान् सदसद्विवेकज्ञः ते तावत् संस्त्ववं परिचयमभिष्वङ्गं
परिजह्यात् परित्यजेदिति” शी० ॥ ८. “नागार्जुनीयास्तु पठन्ति-पल्लिमंथ महं विजाणिया
जा वि य वंदणपूयणा इहं । सुहुमं सल्लं दुरुद्धरं तं पि जिणे एएण पंडिते ॥” चू० शी० ॥
९. एग चरे खं १ ॥ १०. ठाण आसणे खं १ पु २ चू० ॥ ११. एग पु २ । एगं खं १ । एगे समा-
हिमासिया खं २ । “एगो.....समाहितो चरेदिति अणुमताये” चू० ॥ १२. अज्झत्थसं^० खं १
पु १, २ ॥ १३. नो पेहए खं २ । नो पिहए ला० ॥ १४. नावपंगुणे खं २ पु १ ला० । ण
यावडवंगुणे चू० । “णावडवं(पं प्र०)गुणे ति नोद्घाटयेत्” शी० ॥ १५. नोदाहरे खं २ ला० ॥
१६. वति खं १ । वयं ला० । वतं पु १ । वडं पु २ ॥ १७. “ण समुच्छति णो संथरे तणे”
चू० ॥ १८. णो य संथरे खं १ । नो संथरे खं २ पु १ ला० ॥ १९. अणाइले खं १, २ पु १
ला० चू० । “अणाइलो णाम.....नाकुलीक्रियते” चू० । “अनाकुलः...अशुभ्यन्” शी० ।
दृश्यतां सू० ११७ टि० १०-११ ॥ २०. ०माहं चू० ॥ २१. तिरिता खं १ ॥ २२. मणुसा
चू० शी० । “तिरिया मणुसा य दिव्विया० वृत्तम्” चू० । “तैरश्वाः...तथा मानुषाः” शी० ॥
२३. व दिव्वगा पु १ । व दिव्विगा खं १ पु २ । “दिव्वि(ष्व प्र०)ग ति व्यन्तरादिना हास्य-
प्रद्वेषादिजनिताः” शी० । दृश्यतां टि० २२ ॥ २४. “तिविहा वि सेविचा नाम सेवित्वा
अनुभूय” चू० ॥ २५. लोमाधिंयं पि खं १ पु २ ॥

- १२६ णो आवऽभिकंखे जीवियं, णो वि य पयणपत्थए सिया ।
अब्भत्थमुवेंति भेरवा, सुत्तागारगयस्स भिक्खुणो ॥ १६ ॥
- १२७ उवणीततरस्स ताइणो, भयमाणस्स विवित्तमासणं ।
सामाइयमाहु तस्स जं, जो अप्पाणं भए ण दंसए ॥ १७ ॥
- १२८ उसिणोदगंततभोइणो, धम्मट्ठियस्स मुणिस्स हीमतो ।
संसग्गि असाहु रायिहिं, अंसमाही उ तहागयस्स वि ॥ १८ ॥
- १२९ अंहिगरणकडस्स भिक्खुणो, वयमाणस्स पसंज्झ दारुणं ।
अट्ठे परिहायती बहू, अंहिगरणं न करेज्ज पंडिए ॥ १९ ॥
- १३० सीओदगपडिदुगुंछिणो, अपडिण्णस्स लंबावसक्किणो ।
सामाइयमाहु तस्स जं, जो गिहिमत्तेऽसणं न भुंजती ॥ २० ॥
- १३१ न य संखयमाहु जीवियं, तह वि य बालजणे पगम्भती ।
बाले पावेहिं मिज्जती, इति संखाय मुणी ण मज्जती ॥ २१ ॥

१. खं १ विना-णो अभिकंखेज्जीं खं २ पु १ ला० । नो अभिकंखेइ जीं पु २ । “स तैमैर-
वैरप्युपसर्गैरुदीर्णैश्छिद्यमानो मार्यमाणो वा णो जा(या ?)वऽभिकंख जीवितं० वृत्तम् अनुलेमैर्वा
उदीर्णैः” चू० । “णो आवऽभि(यावऽहि-प्र०)कंखेत्यादि, स तैमैरवैरुपसर्गैरुदीर्णैस्तोतुय-
मानोऽपि जीवितं नाभिकाहेत” शी० । “नी चापि” इत्यस्य प्राकृते ‘णो आवि’ इत्यपि भवतीति
ष्येयम् ॥ २. ‘मुविति पु १, २ । ‘मुवति खं १ । “अब्भत्थमुवेंति भेरवा अभ्यस्ता नाम
आसेविता.....अतः उवेंति उपयान्ति भयानकाः, पठ्यते च-अब्भत्थ(अब्भप्प ? अप्पप्प ?)-
मुवेंति भेरवा, अरूपा न बहवः पिशाच-श्वापद-व्यालादयः जीवितात्ययिका उवेंति, शीतोष्णदंश-
मशकादयस्तु.....नीराजितवारणस्येव(वाऽ?)भेरवा एव भवन्ति” चू० । “भेरवा.....
अभ्यस्तभावं स्वात्मताम् उप सासीप्येन यान्ति गच्छन्ति, तत्सहनाच्च.....नीराजितवारणस्येव
शीतोष्णादिजनिता उपसर्गाः सुसहा एव भवन्तीति भावः” शी० ॥ ३. विवक्कं खं २ ला० ॥
४. तस्स तं चू० ॥ ५. अप्पाण खं २ । यप्पाण खं १ ॥ ६. देसए पु १ ॥ ७. ‘गभत्तं खं २ ।
‘गतत्तभोयणो धम्मट्ठिस्स चू० । “धर्मेण अस्थार्थः स भवति धम्मट्ठी” चू० । “धर्मे स्थितस्य”
शी० ॥ * धम्मट्ठियस्स पु १ ला० विना ॥ ८. हीमओ खं १ । हीमतो पु १ ला० । “हीमतो
(हीमओ-प्र०, हीमओ-प्र०) ति हीः असंयमं प्रति लज्जा, तद्वतः” शी० ॥ ९. राइहिं
पु १ । रायिहिं खं २ पु २ ला० ॥ १०. असमाहिं तु खं २ ॥ ११. अहिकरणकडस्स खं १ पु १
ला० । अधिकरणकरस्स चू० । “अहिग(य प्र०)रण इत्यादि, अधिकरणं कलहः, तत् करोति
तच्छीलथेत्यधिकरणकरः, तस्य” शी० ॥ १२. पसज्ज खं १ ॥ १३. ‘हायते धुवं अधिकरणं
ण करेज्ज संजते चू० ॥ १४. अहिकरणं खं १, २ पु १ ॥ १५. लंबाविसक्किणो खं १ पु २ ॥
“लंबं कर्म, तस्मात् अवसक्किणो ति अपसर्पिणः.....तत्परिहारिणः” शी० ॥ १६. तस्स तं जं
गिहिमत्तेऽसणं ण भक्खति चू० ॥ १७. संखतं खं १ । तुलना-“असंखयं जीविय मा पमायए”
उत्तरा० ४।१ ॥ १८. गिज्जती खं २ । मज्जती पु १ ला० चूपा० ॥ १९. संखाय खं १ पु १ ॥

- १३२ छंदेण पलेतिमा पया, बहुमाया मोहेण पाउडा ।
वियडेण पलेति माहणे, सीउण्हं वयसाऽहियासते ॥ २२ ॥
- १३३ कुजए अपराजिए जहा, अक्खेहिं कुसलेहिं दिव्वयं ।
कडमेव गहाय णो कैलिं, नो तेयं नो चेव दावरं ॥ २३ ॥
- १३४ एवं लोंगमि ताइणा, बुइएऽयं धम्मे अणुत्तरे ।
ते गिण्ह हितं ति उत्तमं, कडमिव सेसऽवहाय पंडिए ॥ २४ ॥
- १३५ उत्तर मणुयाण आहिया, गामधम्मो इति मे अणुस्सुतं ।
जंसी विरता समुडिता, कासवस्स अणुधम्मचारिणो ॥ २५ ॥
- १३६ जे एयं चरंति आहियं, नैतेणं महता महेसिणा ।
ते उड्डित ते समुडिता, अन्नोन्नं सारंति धम्मओ ॥ २६ ॥
- १३७ मा पेह पुरा पणामए, अभिकंखे उवहिं धुणितए ।
जे दूवणतेहि णो गया, ते जाणंति समाहिमाहियं ॥ २७ ॥

१. छण्णेण चूपा० । “छण्णेणेति धम्मेषोवहिणा वा” चू० ॥ २. पले इमा पु २ । पलेतिमाया खं १, २ । लिपिमेदकृतोऽयं पाठभेदः । “इमाः प्रजाः अयं लोकः तासु तासु गतिषु प्रलीयते” शी० ॥ ३. “कुजए(ये-प्र०) इत्यादि.....कुजयो वृतकारः” शी० ॥ ४. दीव्यं खं २ ला० । दिव्वयं खं १ चू० । “दिव्यतीति दिव्यं(वयं ?) दिव्यं चा(वा ?)स्यास्तीति दिव्यवान् । क्रीडावान्” चू० । “दीव्यन् क्रीडन्” शी० ॥ ५. पु १ विना-कली खं १ पु २ ला० । कल खं २ ॥ ६. त्रेतं चू० ॥ ७. लोंगमि चू० ॥ ८. तातिणा पु १ । ताइणो पु २ चू० ॥ ९. बुइए जे धम्मे पु १, २ । “बुइते उक्तः, अयं ति इमो” चू० । “उक्तः योऽयं धर्मः” शी० ॥ १०. उत्तरं । खं १ ॥ ११. गेण्ह खं १ चू० ॥ १२. उत्तमं पु १ ॥ १३. धम्म इति खं १ । धम्मो ति मे खं २ ला० । धम्मो इ मे पु १ । धम्मे इह मे पु २ ॥ १४. एयं खं २ पु १ ला० । एत करंति चू० ॥ १५. णायएण खं २ चू० । “ज्ञातकुलीयेन.....ज्ञातृत्वेऽपि सति राजसूनुना केवलज्ञानवता वा” चू० । “ज्ञातेन ज्ञातपुत्रेण” शी० । इत्यर्थां सू० १४१ ॥ १६. “उपधिः माया.....तद्ध(दू ?)ननाय अपनयनायाभिकाङ्क्षेदिति सम्बन्धः” शी० ॥ १७. चू० शी० विना-दूमण ते(ए खं १ पु २)हिं खं १, २ पु १, २ शीपा० । “जे दूवणतेहि णो गया, जे.....दुष्टं प्रणताः दूपनताः शाक्यादयः,.....आरम्भ-परिग्रहेषु ये न नताः ते जानन्ति समाहिमाहितं” चू० । “तथा दुष्टं धर्मं प्रति उपनता दुरूपनताः कुमार्गपुत्राधिनस्तीर्थिकाः, यदिवा दूमण ति दुष्टमनःकारिणः.....विषयाः, तेषु ये महासत्त्वा न नता न प्रह्वीभूताः तदाचारापुत्राधिनो न भवन्ति ते.....जानन्ति.....समाधिम्.....आहितम्” शी० ॥

- १३८ णो काहिए होज्ज संजए, पासणिए ण य संपसारए ।
णच्चा धम्मं अणुत्तरं, कयकिरिए य ण यावि मामए ॥ २८ ॥
- १३९ छण्णं च पसंस णो करे, न य उक्कास पंगस माहणे ।
तेसिं सुविवेगमाहिते, पणया जेहिं सुज्झोसितं धुयं ॥ २९ ॥
- १४० अण्हिहे सहिए सुसंबुडे, धम्मट्ठी उवहाणवीरिए ।
विहरेज समाहितिदिए, आंयहियं खु दुहेण लम्भई ॥ ३० ॥
- १४१ ण हि णूण पुरा अणुस्सुतं, अंदुवा तं तह णो समुडियं ।
मुणिणा सौमाइयाहितं, णौएणं जगसव्वदंसिणा ॥ ३१ ॥

१. नो काहिते खं १ । णो काधीए चू० । तुलना—“से णो काहिए, णो पासणिए, णो संपसारए, णो मामए, णो कतकिरिए” आ० सू० १६५ । दृश्यतां सू० ४५२ । “कथयतीति कथिकः.....पासणिओ णाम गिहीणं व्यवहारेषु प्रस्तुतेषु पणियगाविस्स वा प्राश्निको न भवतिसंपसारको नाम सम्प्रसारकः, तद्यथा-इमं वरिसं किं देवो वासिस्सति ण व ति..... कतकिरिओ णाम कृतं परैः कर्म पुट्ठो अपुट्ठो वा भणति शोभनमशोभनं वा.....मामको णाम ममीकारं करेति” चू० । “कथया चरति काथिकः....., प्रश्नेन राजादिकिञ्चत्तरूपेण दर्पणादि-प्रश्ननिमित्तरूपेण वा चरतीति प्राश्निकः,.....सम्प्रसारकः देववृष्ट्यर्थकाण्डादिसूचककथा-विस्तारकः,.....कृता स्वभ्यस्ता क्रिया संयमानुष्ठानरूपा येन स कृतक्रियः, तथाभूतश्च न चापि मामको ममेदमहमस्य स्वामीत्येवं परिग्रहाग्रही” शी० । “से णो काधीए,.....सिंणारक्का ण कहेयक्का..... । पासणित्तं पि ण करेति, कयरी अम्ह सो (सा?) भवति सुमंडिता वा कलाकुसला वा.....सुमिणे वा पुच्छिओ वागरेइ..... । संपसारतो णामा उवसमंतिया..... । एसिया मम भाउज्जा भइणी भज्जा वा.....ममीकारं करेइ । कतकिरियो णाम के(क?)ते के(क?)ते किरियं करेइ.....अहो सोभसि न वा सोभसि” आचू० । “से णो काहिए, स स्त्रीसङ्गपरित्यागी स्त्रीनेपथ्यकर्थां शृङ्गारकर्थां वा नो कुर्यात्..... । तथा णो पासणिए, तासाम्..... अङ्गप्रत्यङ्गादिकं न पश्येत्..... । तथा नो संपसारणाए(राए-प्र०, रये-प्र०), ताभिः.....न सम्प्रसारणं पर्यालोचनमेकान्ते.....कुर्यात्.....तथा णो मामये (मामाए-प्र०), न तासु..... समत्वं कुर्यात् । तथा णो कयकिरिए, कृता..... मण्डनाविका क्रिया येन स कृतक्रिय इत्येवमभूतो न भूयात्” आशी० ॥ २. ए य ण तावि खं २ । ए ण यावि खं १ ॥ ३. मामते खं १ पु १ ॥ ४. उच्चं खं १ ॥ ५. पक्कास खं १ ॥ ६. “तेसिं सुविवेकः” चू० । “तेषां कथायाणां..... चिवेकः परित्याग आहितो जनितः.....यदिवा तेषामेव सत्पुरुषाणां सुष्ठु चिवेकः परिज्ञानरूप आहितः प्रथितः” शी० ॥ ७. सुज्झो पु २ ला० । “सुज्झोसितं ति, ‘जुषी प्रीति-सेवनयोः’ [पा० धा० १२८८], धूयते ऽनेनेति धृतं ज्ञानादि संयमो वा येषां सुज्झोसितं स्वभ्यस्तं तेसिं सुविवेगमाहिते” चू० । “यैः महासत्त्वैः सुष्ठु जुष्टं सेवितं धूयते ऽष्टप्रकारं कर्म येन तद्धृत संयमानुष्ठानं, यदिवा.....सुज्झोसितं ति सुष्ठु क्षपितं धूननार्हत्वाद् धूतं कमेति” शी० ॥ ८. अण्हि शीपा० ॥ ९. आतहितं दुक्खेण लम्भते चू० ॥ १०. अणुस्सुतं खं १, २ । मणुस्सुतं चू० ॥ ११. अदुवासवितथं णो अधिट्ठितं चू० । “अथवा श्रुतमपि तत् सामाधिक्यदि यथा

१४२ एवं मत्ता महत्तरं, धम्ममिणं सहिता बहू जणा ।
गुरुणो छंदणुवत्तगा, विरता तिण्णा महोधमाहितं ॥ ३२ ॥ ति बेमि ।

॥ बितिओ उद्देसओ सम्मत्तो ॥

[तइओ उद्देसओ]

५ १४३ संवुडकम्मस्स भिक्खुणो, जं दुक्खं पुट्ठं अबोहिण ।
तं संजमओऽवचिज्जइ, मरणं हेच्च वयंति पंडिता ॥ १ ॥

१४४ जे विण्णवणाहिऽज्झोसिया, संतिण्णेहि समं वियाहिया ।
तंम्हा उड्डं ति पासहा, अंइक्खू कामाई रोगवं ॥ २ ॥

१४५ अगं वणिण्हि ओहियं, धारंति रीणिगिया इहं ।

१० एवं परमा महव्वया, अक्खाया उ सराइमोयणा ॥ ३ ॥

१४६ जे इह सायाणुगा णरा, अज्झोववन्ना कामेसु मुच्छिया ।
“क्विण्णेण समं पगम्भिया, न वि जाणंति समाहिमाहियं ॥ ४ ॥

अवस्थितं तथा नानुष्ठितम्, पाठान्तरं वा अवितर्कं ति यथावद् नानुष्ठितम्” शी० ॥
१२. सामाहियाहियं पु १ । सामाहिताहियं खं १ । समयाहि(इ ला०) याहियं खं २ ला० ।
“मुनिना सामादगं पदं आख्यातमित्यर्थः” चू० । “मुनिना जगतः सर्वभावदर्शिता
ज्ञातपुत्रीयेण (ज्ञातपुत्रेण—प्र०) सामायिकादि आहितम् आख्यातम्” शी० ॥ १३. नायएणं
खं १ । नायएण खं २ ला० । नातएण चू० । दृश्यतां सू० १३६ टि० १५ ॥
१. एवं मत्ता महत्तरं खं २ ला० । “एवं माता महत्तरं वृत्तम्, एवं अवधारणे महदन्तरं
मत्वा ज्ञात्वा.....अथवा इमं धम्मं महत्तरं मत्वा” चू० । “एवं मत्ता इत्यादि, एवं.....
मत्वा ज्ञात्वा.....महदन्तरं” शी० ॥ २. छंदोणुयत्तगा खं १ ॥ ३. तिञ्च पु १ ॥ ४. मधोघं
चू० ॥ ५. मओ विव(चि?)जती खं १ । मतो विचिज्जती चू० । मओ वविज्जइ खं २ ला० ॥
६. णाहिं खं १ पु १, २ ला० ॥ ७. अजोसिता पु १ । “विण्णवणाहिऽज्झसिता.....” जुषी
प्रीतिसेवनयोः” [पा० धा० १२८८] अज्झसिता नाम अनारियमाणा इत्यर्थः” चू० । विण्णवणाहिं
अज्झोसिता इति अग्नेतन[४]गाथाचूर्णौ । “अज्झुप्ताः असेविताः क्षयं वा भवसायलक्षणमतीताः”
शी० ॥ ८. तिञ्जेहि इत्यत आरभ्य माहियं ॥ ४ ॥ इत्यन्तः पाठो नास्ति खं १ ॥ ९. उड्डं
तिरियं अघे तिथा(तद्वा शीपा०) चूपा० शीपा० ॥ १०. अदक्खू सं० ॥ ११. आणियं चू०,
आहियं चूपा० ॥ १२. रायाणि(ण चू०) या पु २ चू० ॥ १३. किमणेण चू० शीपा० । “कृपणो
दीनः.....तेन समाः तद्वत् कामासेवने प्रगल्भता वृष्टतां गताः, यदिवा किमनेन स्तोकेन
दोषेण.....विराघनं भविष्यति? इत्येवं प्रमादवन्तः” शी० ॥

- १४७ वाहेण जहा व 'विच्छते, अबले होइ गवं पैचोइए ।
 'से यंतसो अप्पथामए, नाँतिवहति अबले 'विसीयति ॥ ५ ॥
- १४८ एवं कामेसणं विदू, अज्ज सुँए पयहेज्ज संथवं ।
 कामी कामे ण कामए, लद्धे वां वि अँलद्ध कन्हुई ॥ ६ ॥
- १४९ मा पच्छ असाहुया भवे, अबेही अणुसँस अप्पगं ।
 अहियं च असाहु 'सोयती, से थणती पँरिदेवती बहुं ॥ ७ ॥
- १५० इह जीवियमेव पँसहा, तँरुणए वाससयाउ तुट्ठती ।
 इतरवाँसे व बुज्झहा, गिद्धनरा कँमेसु मुच्छिया ॥ ८ ॥
- १५१ जे इह आरंभनिसिया, आयदंड एगंतलूसाग ।
 गंता ते पावलोँगं, 'चिररायं आसुरियं दिसं ॥ ९ ॥
- १५२ णं य संखयमाहु जीवियं, तह वि य बालजणे पगम्भती ।
 पणुप्पन्नेण कारितं, के दहुं परलोगमागते ॥ १० ॥

१. विज्जए पु १। विक्कए खं २ ॥ २. पवोचिते खं १ ॥ ३. सो खं २ ला०। तस्स तहिं अप्पथामता अचयंतो खलु सेऽवसीदति चू०। से अन्तए[अप्पथामए?] णातिचए अवसे विसीदति चूपा०, “अथवा—से अन्तए अन्त्यायामप्यवस्थायां अन्तशः णातिचए ण सक्केति अवसे विसीदती एव। सो वि संयमादिनिश्चयः” चू० ॥ ४. णाईवभ(च ला० सं०)ए खं २। नाईवचए ला० सं०। नाईववते पु १। नाईववहए पु २ ॥ ५. विसीचई खं २ पु २ ला० ॥ ६. 'सणे चिऊ पु २। “एवं कामेसगा विदू० वृत्तम्। एवं अवधारणे, उक्ता कामैषणा काममार्गणा विदुरिति विद्वान्.....अथकोपदेश एवायम्—एवं कामेसणं विदू० वृत्तम्” चू०। “दार्ष्टान्तिकमाह—एवं इत्यादि,.....कामानां.....याऽन्वेषणा तस्यां कर्तव्यायां विद्वान्.....संस्तवं.....प्रजह्यात्” शी० ॥ ७. सुते खं १ पु १ ॥ ८. पयहामि चू० ॥ ९. यावि खं १। आवि पु २ ॥ १०. अलद्ध खं २ पु १ ला०। अलद्धे चू० ॥ ११. तवे चू०। “असाधुता.....मरणकाले तप्स्यते” शी० ॥ १२. 'सासे चू० ॥ १३. सोवती खं १ पु १। सोहती ला० ॥ १४. परितपन्ती चू०। परिदेवती बहु खं २ पु १, २ ॥ १५. पत्सया चू० ॥ १६. तरुणे वां पु २। तरुणो चू०। तरुणए स वाससयस्स खं २ ला० पु १। “तरुणो असम्पूर्णवया अन्यो वा कश्चित्, पठ्यते च—दुर्बलं वाससयं परमायुः, ततो तिष्ठति” चू०। “तरुण एव युवैव वर्षशतायुरपि.....आयुषः नृव्यति प्रच्यवते, यदिवा साम्प्रतं सुबहु अपि आयुर्वर्षशतम्, तच्च तस्य तदन्ते नृव्यति” शी० ॥ १७. 'वासे य खं २ पु १। 'वासं व चू०। “इत्वरवासकल्पं वर्तते” शी० ॥ १८. कामेहिं खं १ पु १, २। कामेहिं चिप्पिता चू० ॥ १९. 'लोगतं खं १ पु १। 'लोगगं चू० ॥ २०. चिरकालं आसुरियं चू०। “न तथ सरो विद्यते” चू०। “असुराणामियमासुरी, तां दिशं यान्ति” शी० ॥ २१. न त संखसमाहु खं १ ला० ॥

- १५३ अदक्खुव दक्खुवाहितं, सद्दहसु अदक्खुदंसणा ।
हंदि हु सुनिरुद्धदंसणे, मोहणिज्जेण कडेण कम्मुणा ॥ ११ ॥
- १५४ दुक्खी मोहे पुणो पुणो, निर्विदेज्ज सिलोण-पूयणं ।
एवं सहिते ऽहिपासए, आयतुलं पाणेहिं संजते ॥ १२ ॥
- १५५ गारं पि य आवसे नरे, अणुपुब्बं पाणेहिं संजए ।
समया सव्वत्थ सुंवाए, देवाणं गच्छे सं लोगतं ॥ १३ ॥
- १५६ सोच्चा भगवाणुसासणं, संचे तत्थ करेहुवक्कमं ।
सव्वत्थे ऽवणीयमच्छरे, उंछं भिक्खु विसुद्धमाहरे ॥ १४ ॥
- १५७ सव्वं णच्चा अहिंसे, धम्मडी उवहाणवीरिए ।
जुत्ते जुत्ते सदा जए, आय-परे परमाययट्टिए ॥ १५ ॥

१. अदक्खु पु १। “अदक्खुव इत्यादि, ...अपश्यः अन्धः, तेन तुल्यः.....अपश्यवत्, तस्यामन्त्रणं हेऽपश्यवद् अन्धसदृश !.....पश्येन सर्वज्ञेन व्याहतम्—उक्तं सर्वज्ञागमं श्रद्धस्वहेऽपश्यकदर्शन !.....यदिवा अदक्षो वा...दक्षो वा....., अचक्षुर्दर्शनः केवलदर्शनः सर्वज्ञः तस्माद् यदवाप्यते हितं तत् श्रद्धस्व,.....यदिवा हे अदष्ट(ष्टः-प्र०) हे अर्वादर्शन ! द्रष्टा.....यद् व्याहतं तत् श्रद्धस्व.....हे अदृष्टदर्शन ! हे अदक्षदर्शन ! इति वा” शी० । एतदनुसारेण अदक्खु व दक्खु वाहितं सद्दहसु अचक्खुदंसणा इति पाठान्तरमपि शी० सम्मतं प्रतीयते । किञ्च, शी० मध्ये अदष्ट (अदृष्टः?) इत्यपि पाठान्तरं दृश्यते इति ध्येयम् ॥

२. सद्दहसु खं २ पु १ ला० ॥ ३. अदक्खुदंसणा खं १। अयमपि पाठः ‘हेऽपश्यकदर्शन’ इति शी० अनुसारेण सम्यक् प्रतीयते । दृश्यतामुपरि टिप्पणम् ॥ ४. मोहं खं २। “दुःखी सन् प्राणी पौनःपुन्येन मोहे याति” शी० । “एत्थ मोहे पुणो पुणो”—आचा० सू० ४८, १७० ॥ ५. निर्विदेज्ज खं २ ॥ ६. ते हिपासते खं १। तेहिंपासते पु १। “एवं सहितेऽधिपासिया.....अधियं पस्सिया अधिपस्सिया” चू० । “आत्मतुलां आत्मतुल्यतांअधिकं पश्येदधिपश्येत्” शी० ॥ ७. आयतुले खं २ ला० । आयतुले पाणेहि भवेज्जसि चू० ॥ ८. पाणेहि पु १ ॥ ९. अणुपुब्बि खं २ पु २ ला० ॥ १०. “समया सव्वत्थ सुव्वते.....सव्वत्थ समतां भावयति, तदनु चाकृतसामायिकः शोभनव्रतः सुव्रतः देवाणं गच्छे सलोगतं समानलोगतं सलोगतं” चू० । “समता.....सर्वत्र.....भूयते” अभिधीयते आर्हते प्रवचने, तां च कुर्वन् स गृहस्थोऽपि सुव्रतः सन् देवानां पुरन्दरादीनां लोकं स्थानं गच्छेत्” शी० ॥ ११. सलोगतं ला० पु २। सलोगया खं २। दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १२. संचे तत्थ करेहुवक्कमं सत्ये अवितथे.....कुर्यादुपक्रमम्,.....अथवा सत्यमिति सत्यं तत्थ करेज्ज उवक्कमं ति न वितथम्” चू० ॥ १३. एत्थ विणी० खं २ पु १। एत्थ अचणी० पु २ ॥ १४. ट्टिए खं २ पु १, २ ला० ॥

- १५८ वित्तं पसवो य पातयो, तं बाले सरणं ति मण्णती ।
एतै मम तेसु वी अहं, नो ताणं सरणं च विज्झइ ॥ १६ ॥
- १५९ अंबागमितम्मि वा दुहे, अहवोवक्कमिए भवंतए ।
एगस्स गती य आगती, विदुमं ता सरणं न मन्नती ॥ १७ ॥
- १६० सव्वे सयकम्मकप्पिया, अव्वत्तेण दुहेण पाणिणो ।
हिंडंति मयाउला सदा, जाति-जरा-मरणेहंमिहुता ॥ १८ ॥
- १६१ इणमेव खणं वियाणिया, णो सुलभं बोहिं च आहितं ।
एवं सहिएहिपासए, आह जिणे इणमेव सेसंगा ॥ १९ ॥
- १६२ अभविसु पुरा वि भिक्खवो, आपसा वि भविसु सुव्वता ।
एताइ गुणाइ आहु ते, कासवस्स अणुधम्मचारिणो ॥ २० ॥
- १६३ तिविहेण वि पाणि मा हणे, आयहिते अणियाण संवुडे ।
एवं सिद्धा अणंतगा, संपति जे य अणागयाउवरे ॥ २१ ॥
- १६४ एवं से उदाहु अणुत्तरनाणी अणुत्तरदंसी अणुत्तरनाणदंसणधरे
अरहा णायपुत्ते भगवं वेसालीए वियाहिए ॥ २२ ॥ ति

१. चू० विना—णायतो खं १ पु २ । णायए खं २ ला० । नातिओ पु १ ॥ २. बालजणो सरणं चू० ॥ ३. सरणं ति वि० खं १, २ पु २ । “न तेषां त्राणं शरणं चेति” चू० ॥ ४. “नो नैव.....त्राणं भवति, नापि.....शरणं विद्यत इति” शी० ॥ ५. अम्भागमितम्मि वा चू० ॥ ६. अहवा उवक्कमिए खं २ पु १ ला० । “भवान्तरे भवान्तके वा मरणे” शी०, एतदनुसारेण भवन्तरे इत्यपि पाठान्तरं माति ॥ ७. एक्क(क पु १)स्स गती व आ० खं १ पु १, २ चू० ॥ ८. विदु मंता चू० । “विदुः मत्वा न तां.....शरणं मन्यते” चू० । “विद्वान्.....तावत् शरणं न मन्यते” शी० ॥ ९. अवियत्तेण खं १ विना । “कृती छेदने, न विद्वत्तं अच्छिन्नमित्यर्थः, अवियत्तेन वा अधिगच्छन्तेनेत्यर्थः चू० । “अव्यक्तेन” शी० ॥ १०. बाधिरामरणेहंमिहुता चू० ॥ ११. हिंमिहुता खं २ । हिं(हि पु २)-मिहुता पु १, २ ला० ॥ १२. इणमेव खं २ । इणमो य चू० ॥ १३. विताणित्ता खं १ ॥ १४. बोधी य आहितं चू० ॥ १५. एहिंपासए खं १, २ ला० । तिऽधियासए चूपा० शीपा० ॥ १६. सेसता खं १ पु १ ॥ १७. भिक्खुवो खं १ पु २ ॥ १८. भवंति खं २ पु १, २ ला० ॥ १९. आह ते चू० । आहिए खं १ पु २ ॥ २०. पाण खं २ पु १ ला० ॥ २१. अणंतसो खं २ पु १, २ ला० ॥ २२. “संपत्तं संखेज्जा सिज्झंति” चू० ॥ २३. तुलना—“एवं से उदाहु अणुत्तरनाणी अणुत्तरदंसी अणुत्तरनाणदंसणधरे अरहा णायपुत्ते भगवं वेसालीए वियाहिए ति वेमि” इति उत्तराध्ययनसूत्रे षष्ठाध्ययनान्ते ॥ २४. वेसालिए खं २ पु १ ला० ॥

◁ ઇતિ કમ્મવિયાલમુત્તમં જિણવરેણ સુદેસિયં સયા ।
 જે આચરંતિ આહિયં સ્વિતરયા વઙ્ગિતિ તે સિવં ગતિં ॥ ૨૩ ॥ તિ ▷
 બેમિ ।

॥ તંતિઓ ઉદ્દેસઓ । ચિતિયં વૈતાલીયં સમ્મત્તં ॥

૧. °હિય સિ સં ૨ પુ ૧ લા. । ‘તિ’ નાસ્તિ સં. ॥ ૨. સં ૧ પુ ૧, ૨ લા. સં. આદર્શોષ
 ચૂર્ણિ-વૃત્તિકૃદ્ધિરવ્યાખ્યાતા એકાઽધિકા ગાયેત્થં દ્વયતે -

ઇતિ કમ્મવિયાલમુત્તમં જિણવીરેણ સુદેસિયં સયા ।

જે આચરંતિ આહિયં સ્વિતરયા વઙ્ગિતિ તે સિવં ગતિં ॥ તિ બેમિ ।

પુ ૧ મધ્યે ગતિં નાસ્તિ । સં. મધ્યે તે નાસ્તિ । સં ૨ મધ્યે ◁ ▷ એતદન્તર્ગતઃ પાઠો નાસ્તિ ॥

૩. ૨૨ સં. ॥ ૪. તંતિઓ ઉદ્દેસઓ ચિતિયં ॥ છ ॥ સં ૧ । વૈતાલયં સમ્મત્તં સં ૨ ।

તદ્દેસઓ ચિતિયમજ્ઞયણં પુ ૧ । દ્વિતીયં વૈતાલિકાધ્યયનં પુ ૨ । વૈતાલિકયં સમ્મત્તં ।

શ્લો. ૧૮૩ ॥ - લા. ॥

तइयं अज्झयणं 'उवसग्गपरिण्णा'

[पढमो उद्देसओ]

- १६५ सूरं मन्नति अप्पाणं जाव जेतं न पैस्सति ।
जुज्झंतं दढधम्माणं सिसुपॉले व महारहं ॥ १ ॥ ५
- १६६ पैयाता सूरा रणसीसे संगामम्मि उवद्धिते ।
माता पुत्तं ण याणाइ जेतेण परिविच्छए ॥ २ ॥
- १६७ एवं सेहे वि अँप्पुट्ठे भिक्खार्चरियाअकोविए ।
सूरं मन्नति अप्पाणं जाव ल्हं न सेवई ॥ ३ ॥
- १६८ जदा हेमंतमांसम्मि सीतं फुसति सवातगं ।
तत्थ मंदा विसीयंति रज्जहीणा व खतिया ॥ ४ ॥ १०
- १६९ पुट्ठे ^{११}गिम्हाभितावेणं विमणे सुप्पिवासिए ।
तत्थ मंदा विसीयंति मच्छा अपोदए जहा ॥ ५ ॥
- १७० सदा दत्तेसणा दुक्खं जायणा दुप्पणोल्लिया ।
कम्मत्ता दुब्भगा चेव इच्चाहंसु पुढो जणा ॥ ६ ॥ १५

१. जेयं पु १ विना । “यावत्.....जेतारं न पश्यति” शी० ॥ २. पस्सती खं १ विना ॥
३. जुज्झंती खं २ ला० । “णिदरिसणं—जुज्झंतं दढधम्मा(जा ?)णं, जुज्झमाणं जुज्झंतं.....
दढधन्वानम्” चू० । “दढः समर्थो धर्मः स्वभावः सङ्ग्रामाभङ्गरूपो यस्य स तथा तम्” शी० ॥
४. “पाले महारहं खं १ पु २ । “पालो व्व महारहं खं २ ला० ॥ ५. पताया खं १ ॥ ६. जेएण
पु २ ला० । जेएण परिविक्खए खं २ । “जेत्ता.....परि.....क्षतः” चू० शी० ॥ ७. अपुट्ठे
खं २ पु १ ला० । अब्भुट्ठे खं १ ॥ ८. चरिए अं खं १ । “मिक्खणां चरिया भिक्खुचरिया”
चू० । “मिक्षचर्यायां भिक्षाटने” शी० ॥ ९. सेवइ पु १ । सेवति चू० ॥ १०. “मासंसि
खं १ ॥ ११. रट्ठहीणा चू० ॥ १२. गिम्हाधितां खं १ । गिम्हाहितां खं २ । गिम्हेऽहितां
पु २ । “पुट्ठो गिम्हाभितावेणं० सिलोगो” चू० । “पुट्ठे इत्यादि, ग्रीष्मे ज्येष्ठाषाढाश्वे अभि-
तापः तेन” शी० ॥ १३. “कम्मत्ता दुब्भगा चेव कृषी-पशुपाल्यादिभिः कर्मान्तैः आप्ताः
अभिभूता इत्यर्थः” चू० । “कर्मभिरार्ताः पूर्वस्वकृतकर्मणः फलमनुभवन्ति, यदिवा कर्मभिः
कृष्यादिभिः आर्ताः तत् कर्तुमसमर्था उद्विग्नाः सन्तः” शी० ॥ १४. दूभगा खं २ ला० ।
“झंकि दुरो वा” सि० ८।१।११५ ॥

- १७१ एते सदे अचायंता गामेसु नगरेसु वा ।
तत्थ मंदा विसीयंति संगामंसि व भीरुणो ॥ ७ ॥
- १७२ अप्पेगे खुंझियं भिक्खुं सुणी दंसति लूसए ।
तत्थ मंदा विसीयंति तेजपुट्ठा व पाणिणो ॥ ८ ॥
- ५ १७३ अप्पेगे पंडिभासंति पांडिपंधियमागता ।
पंडियारगया एते जे एते एवजीविणो ॥ ९ ॥
- १७४ अप्पेगे वंइ जुंजंति निगिणा पिंडोलमाहमा ।
मुंडा कंडूविणट्ठागा उज्जल्ला असमाहिया ॥ १० ॥
- १७५ एवं विप्पडिवण्णेगे अप्पणा तु अजाणगा ।
१० तमाओ ते तमं जंति मंदा मोहेण पाउडा ॥ ११ ॥
- १७६ पुट्ठो य दंस-मसएहिं तणफासमर्चाइया ।
न मे दिट्ठे परे लोएँ जइ परं मरणं सियाँ ॥ १२ ॥
- १७७ संतत्ता केसलोएणं बंमचेरैपराजिया ।
तत्थ मंदा विसीयंति मच्छै पविट्ठा व केयणे ॥ १३ ॥

१. अचाइता खं २। अभाइता खं १। अचाइता चू० ॥ २. गामंसि नगरंसि खं २ ला० ॥ ३. या ला०। य पु २ ॥ ४. भीरुया खं २ ला० ॥ ५. गं खुंझियं खं १। गे खुंझितं खं २ पु २ ला०। गे खुंझियं पु १। गे खुंझितं चू०। “खुंझितो णाम खुधितः पिपासुर्वा” चू०। “खुं(जुं प्र०)क्षियंति खुधितम्” शी०। तुलना- शाता० १, प्रश्नव्या० ३ ॥ ६. दंसइ खं १ पु १, २ ला० ॥ ७. तेउपुं खं २ पु २। तेउपुं चू०। तओ ला० ॥ ८. परिभां सं० विना। “अप्पेगे पडि(रि?)भासंति० सिलोगो, समन्ताद् भाषन्ते परिभाषन्ते” चू०। “प्रतिभाषन्ते ब्रुवते” शी० ॥ ९. पडिं खं २ पु १ ला० ॥ १०. परियां खं २ पु १ ला०। तद्धारवेतणिज्जे ते चूपा०। “पठ्यते च- तद्धारवेतणिज्जे ते जेहिं चेव दारेहिं कतं तेहिं चेव वेदिज्जति ति तद्धारवेदणिज्जं, जधा अदत्तदाणा तेण ण लभंते” चू० ॥ ११. एवजीं ला० ॥ १२. वइ पु २। वति खं १। वयिं खं २। वयं ला०। वइं जुंजंति चरगा पिंडो चू० ॥ १३. नगिणा पु १ ॥ १४. उज्जाया चूपा०। “उज्जातो मृगो नष्ट इत्यर्थः” चू० ॥ १५. उ अजायणा खं १ विना। “आत्मना स्वयमज्ञानकाः(महाः-प्र०)” शी० ॥ १६. “अथवा मतिमंदा इस्थिगाउ या मंदविण्णाणा उ खीमोहेन” चू० ॥ १७. पाउता चू० ॥ १८. मचायिया खं १। मचाइता चू० ॥ १९. ए किं परं चू० ॥ २०. सिया खं १ ॥ २१. पराइता चू० ॥ २२. च्छा विट्ठा खं १। च्छा पविट्ठा य खं २ ला० ॥

- १७८ आतदंडसमायारा मिच्छासंठियभावणा ।
हरिसप्पदोसमावण्णा 'केयि लूसंतिऽणारिया ॥ १४ ॥
- १७९ अप्पेगे पैलियंतंसि चारि चोरो त्ति सुव्वयं ।
बंधंति भिक्खुयं बाला कसायवयणेहि य ॥ १५ ॥
- १८० तत्थ 'दंडेण संवीते मुट्ठिणा अदु फलेण वा ।
णातीणं सरंती बाले इत्थी वा कुद्धगामिणी ॥ १६ ॥
- १८१ एते 'भो कसिणा फासा फरुसा दुरहियासया ।
इत्थी वां सरसंवीता 'कीवाऽवस गता गिहं ॥ १७ ॥ ति भेमि ।

॥ * * * तृतीयस्य प्रथमोद्देशकः * ॥

[विद्वाओ उद्देसओ]

१०

- १८२ अहिमे सुहुमा संग्गा भिक्खुणं जे दुरुत्तरा ।
जत्थ एगे विसीयंति णं चयंति जैवित्तए ॥ १ ॥

१. केई खं २ ला० पु २ ॥ २. लूसंतऽणारिया खं १ ॥ ३. पलितंतंसि खं १ । पलियंतम्मि चू० । “पलियंतंसि ति अनार्यदेशपर्यन्ते वर्तमानम्” शी० ॥ ४. चारि चोरे त्ति पु २ खं १ । “चारिकोऽयम्, चारयतीति चारकः, येषां परस्परविरोधः ते चारिकमित्येनं संबदन्ते चोरं वा तं सुव्वयं पि” चू० । “चारि चोरि त्ति चरोऽयं चोरोऽयं स्तेन इत्येवं” शीखं १ । “चोरिय त्ति चरोऽयं चोरोऽयं स्तेन इत्येवं” शीखं २ । ५. सुव्वते खं १ ॥ ६. “वसणेहि य त्ति..... वसणं केसिच भवति—कप्पडिग-पासंडिया बाहेति णवावेति य” चू० । “कषायवचनैश्च” शी० ॥ ७. दंडेहि खं २ ॥ ८. सरए खं १ पु २ ॥ ९. भो फरुसा फासा कसिणा दुरधि चू० ॥ १०. व खं २ ॥ ११. कीवा वसगा चू० । तिब्बसद्धा गता गिहं चूपा० । तिब्बसद्धा गता गिहं शीपा० । “झीवा वसका नाम परीषहे वसकाः पुनरपि गृहं [गताः] गच्छन्ति गमिष्यन्ति च । पठ्यते च—तिब्बसद्धा गता गिहं ति भेमि, तीव्रं शठाः तीव्रशठाः, तीव्रैर्वा शठाः तीव्रशठाः तीव्रैः परीषहैः प्रतिहताः” चू० । “झीवाः असमर्थाः अवशाः परवशाः..... पुनरपि गृहमेव गताः, पाठातरं वा—तिब्बसद्धे(?) ति तीव्रैरुपसर्गैरभिद्रुताः शठाः शठानुष्ठानाः संयमं परित्यज्य गृहं गताः इति ब्रवीमीति पूर्ववत्” शी० ॥ १२. * * एतदन्तर्गतपाठस्थाने पढमो—खं १ ॥ १३. अह इमे ला० । अह इमे चू० । अहमे खं २ । “अहिमे (अहिमे—प्र०)त्पादि” शी० ॥ १४. जत्थ मंदा विसीयंति चू० ॥ १५. न चएत्ति खं १ । “ण चएत्ता(न्ता?) णाम असक्कता जवहत्तए त्ति वा लादेत्तए त्ति वा एगट्ठं” चू० ॥ १६. जहत्तए खं २ पु १ ॥

१८३ अप्पेगे णायओ 'दिस्स रोयंति पैरिवारिया ।
पोस ने तात पुट्ठोऽसि कस्स तात चयासि ने' ॥ २ ॥

१८४ पिता ते थेरओ तात ससा ते खुड्डिया इमा ।
मायरो ते संगा तात सोयरा किं चयासि ने' ॥ ३ ॥

५ १८५ मातरं पितरं पोस एवं 'लोगो भविस्सइ ।
एयं खु लोइयं ताय 'जे पोसे पिउ-मातरं ॥ ४ ॥

१८६ उत्तरा मधुरुल्लावा पुत्ता ते तात खुड्डगा ।
भारिया ते णवा तात मा से अण्णं जणं गमे ॥ ५ ॥

१८७ ऐहि ताय घरं जामो मा तं कम्म सहा वयं ।
१० 'वीयं पि तात पासामो जासु ताव सयं गिहं ॥ ६ ॥

१८८ गंतुं तात पुंणाऽऽगच्छे णं तेणऽसमणो सिया ।
अकामगं परकम्म को ते वारेउमरहति ॥ ७ ॥

१. नायया खं १ पु २ । णातयो चू० ॥ २. दिस्सा खं २ ला० ॥ ३. परिवारिया पु १ ॥
४. जहासि पु १ ॥ ५. णो खं १ ॥ ६. त थे' खं १ । य थे' पु २ । ते थेरतो चू० ॥
७. सवा तात, शृण्वन्तीति श्रवाः आणा-उववाय-वयणणिहेसे य चिद्धंति । "स्वका निजाः" शी० ॥ ८. जहासि खं १ पु १, २ ला० ॥ ९. णो खं १ ॥ १०. एस पु १ ॥ ११. लोए भविस्सती खं १ पु १, २ ॥ १२. एवं खु ला० पु २ । एवं खलु खं २ ॥ १३. जे पोसेति उ मातरं खं १ । जे पोसइ उ मायरं पु १ । जे पालंति उ मायरं खं २ ला० । "अयमेव लौकिकः पन्था यदुत वृद्धयोर्मतापित्रोः प्रतिपालनमिति" शी० ॥ १४. इतरा मधुरोल्लाव चूपा० । "इतरा णाम खुड्डगा" चू० ॥ १५. अण्णजणंगमा पु २ ॥ १६. एहि ताव चू० ॥ १७. कम्मसहा चू० । "इदाणि वथं कम्मसमत्था कम्मसहा कम्मसहायकत्वं प्रति भवतः" चू० । "मा त्वं किमपि कर्म साम्प्रतं कृथाः, अपि तु तव कर्मण्युपरिस्थिते वयं सहायका भविष्यामः" शी० ॥ १८. वितियं पि खं २ चू० ॥ १९. जासुं खं १ । जासु खं २ । जामो चू० ला० ॥ २०. पुणो गच्छे खं २ पु १, २ । "पुणाऽऽगच्छे गत्वा स्वजनपक्षं दृष्ट्वा पुनरागमिष्यसि" चू० । "स्वजनवर्गे दृष्ट्वा पुनरागन्ताऽसि" शी० ॥ २१. ण याय तेण समणो खं २ । नेण समणो पु २ । "न हि त्वं तेनाश्रमणो भविष्यसि" चू० । "न च तेन एतावता गृहगमनमात्रेण त्वमश्रमणो भविष्यसि" शी० ॥ २२. परकंते पु २ । "अकामकं परकमंतं परकमंतं ति पडिजयंतं पराकमन्तं को ते वारेतुमरहति" चू० । "पराकमन्तं कः त्वां वारयितुम् अर्हति" शी० ॥ २३. धारेउ' शीपा० । "यदिवा कः कस्त्वामवसरप्राप्ते कर्मणि प्रवृत्तं धारयितुमर्हतीति" शी० ॥ २४. मरिहइ खं २ ला० ॥

- १८९ जं किंचि अणगं तात तं पि सव्वं समीकतं ।
हिरणं वैवहारादी तं पि दासामु ते वयं ॥ ८ ॥
- १९० ईच्चेव णं सुँसेहंति कालुणिया समुट्ठिया ।
“विबद्धो नातिसंगेहिं ततोऽगारं पधावति ॥ ९ ॥
- १९१ जंहा रुक्खं वणे जायं मालुया पडिबंधति ।
एवं णं पडिबंधंति णातओ असमाहिणा ॥ १० ॥
- १९२ “विबद्धो णातिसंगेहिं हत्थी वो वि नवग्गहे ।
पिड्डतो परिसँपंति सुँतीगो व्व अदूरगा ॥ ११ ॥
- १९३ एते संग्गा मणुस्साणं पाताला व अतारिमा ।
कीवा जँत्थ य कीसंति नातिसंगेहिं मुच्छिता ॥ १२ ॥
- १९४ तं च भिक्खू परिण्णाय सव्वे संग्गा महासवा ।
जीवितं नाहिकंखेज्जा सोच्चा धम्ममणुत्तरं ॥ १३ ॥
- १९५ अँहिमे संति आवट्ठा कासवेण पवेदिता ।
बुद्धा जँत्थावसपंति सीयंति अबुहा जहिं ॥ १४ ॥

१. समीगतं खं १। समीगतं खं २ ला० ॥ २. °हाराई खं २ ला० पु २। °हाराती खं १ चू० ॥ ३. दासामो चू० ॥ ४. इच्चेवं चू०। “इच्चेव णं इत्यादि, णमिति वाक्या-लङ्कारे, इत्येवं पूर्वोक्त्या नीत्या” शी० ॥ ५. सुसिक्खंतं चू०। सुसेहंति खं १ चूपा० ॥ ६. कालुणीय समुट्ठिया खं २ ला०। कालुणिया समुवट्ठिया पु १। कालुणतो उवट्ठिता चू०। “कारुणिकैर्बोभिः करुणामुत्पादयन्तः स्वयं वा दैन्यमुपस्थिताः तं प्रव्रजितं प्रव्रजन्तं वा सुसेहंति” शी० ॥ ७. निबद्धा पु १॥ ८. नायसं खं २ ॥ ९. जहा रुक्ख खं १। वणे जायं जया रुक्खं चू० ॥ १०. एव णं खं १, २ पु २। एवं तं पु १। एवं [णं?] परि-वेदंति चू०। “एवं णमिति वाक्यालङ्कारे शी० ॥ ११. असमाहिण पु १। असमावीण चू०। असमाधिता चूपा० (?), “अथवा असमाधिता” चू० ॥ १२. विबद्धा खं १। विबद्धे चू० ॥ १३. वा वो पु ॥ १४. °सपंती खं २। ला० ॥ १५. सुँतीय व्व अदूरं खं १। सुँतीगो व्व अदूरं खं २ ला० पु २। “सुँतीय व्व अदूरतो यथा तद्दिनसूतिका गृष्टिः.....वृष्टतोऽनुसर्पति” चू०। “यथाऽभिनवप्रसूता गौः अदूरगा.....परिसर्पति” शी० ॥ १६. जत्थ व(य ला०) किस्संति खं २ ला०। “जत्थ विसण्णेसी विसण्णं एसंतीति विसण्णेसी,विसण्णा वा आसंति विसण्णासी.....अथवा—कीवा जत्थावकीसंति अपक्कण्यन्ते मोक्षगुणातो धम्मातो वा” चू०। “यत्र च.....क्लियन्ति” शी०। इत्यतां सू० २४० ॥ १७. नातिकं खं १। नावकं खं २ पु १ ला०। “नाभिकाङ्क्षे” शी० ॥ १८. “पाठान्तरं वा—अहो इति, तच्च विस्पये, इमे इति एते” शी० ॥ १९. जत्थ पसं खं १। “अवसपंति नाम अवगच्छन्ति” चू०। “अपसर्पन्ति अप्रमत्ततया तदूरगामिनो भवन्ति” शी० ॥

- १९६ रायाणो रायमच्चा य माहणा भदुव खत्तिया ।
निमंतयंति भोगेहिं भिक्खुयं साहुजीविणं ॥ १५ ॥
- १९७ हत्थऽस्स-रह-जाणेहिं विहारगमणेहि य ।
भुंज भोगे इमे सग्घे महरिसी पूजयामु तं ॥ १६ ॥
- ५ १९८ वत्थगंधमलंकारं ईत्थीओ सयणाणि य ।
भुंजाहिमाइं भोगाइं आउसो पूजयामु तं ॥ १७ ॥
- १९९ जो तुमे नियमो चिण्णो भिक्खुभावम्मि सुव्वता ।
अंगारमावसंतस्स संव्वो संविज्जाए तहा ॥ १८ ॥
- १० २०० चिरं दूइज्जमाणस्स दोसो दाणिं कुतो तव ।
इच्चैव णं निमंतंति नीवारेण व सूयरं ॥ १९ ॥
- २०१ चोदिता भिक्खुचज्जाए अचयंता जैवित्तए ।
तत्थ मंदा विसीयंति उज्जाणंसि व दुब्बला ॥ २० ॥
- २०२ अचयंता व लूहेण उवहाणेण तज्जिता ।
तत्थ मंदा विसीयंति उज्जाणंसि जरग्गवा ॥ २१ ॥

१. ऽदुव खं पु १। अदु खं पु २ ॥ २. भुंजाहिमाइं भोगाइं चू० ॥ ३. ते खं १ पु १, २ ॥ ४. हत्थिओ खं १ ॥ ५. आयसो पु १ चू०। आउसे खं १ ॥ ६. ते खं १ पु १ ॥ ७. चित्तो(ओ ला०) भिक्खुभा० खं २ ला० ॥ ८. उत्तमो चू० ॥ ९. आगां खं १, २ ॥ १०. सव्वो सो चिट्ठती तथा चू०। सव्वो संविज्जते तथा चूपा० ॥ ११. दोसे दाणिं कओ खं १ पु २ ॥ १२. तं चैव खं १। “इत्थेवं.....णमिति दाक्खालङ्कारे तं भिच्छं साधुजीविनं निमन्त्रयन्ति.....यथा नीवारेण.....सूकरम्” शी० ॥ १३. निमंतंति खं २ ला० ॥ १४. “णीयारेण.....णीयारो कुंडगादि” चू० ॥ १५. भिक्खुचरियाए चू० ॥ १६. अचयंता खं २ ॥ १७. जहेत्तए खं २। जवइत्तए चू० ॥ १८. णंमि खं १ पु २। “ऊर्ध्वं यानम् उद्यानम्, तत्र (तच्च ?) नदी तीर्थस्थलं गिरिपन्भारो वा” चू०। “ऊर्ध्वं यानमुद्यानम्, मार्गस्थोन्नतो भागः उद्वृक्कमित्यर्थः, तस्मिन्नुद्यानशिरसि” शी० ॥ १९. अचयंता व खं १, २। अचयंता य चू०। “अचयं(ए-प्र०)ता इत्यादि” शी० ॥ २०. वियइत्ति खं १ ॥ २१. सिरंसि व जरं खं १ पु २। थलंसि व जरं पु १। “पक्के जीर्णगौः जरद्रववत्” चू०, एतदनुसारेण पंकेसि व इति पाठोऽपि चू० सम्मतः स्यात्। “उद्यानशिरसि उद्वृक्कमस्तके जीर्णो दुर्बलो गौरिव” शी०। दृश्यतामुपरि टि० १८ ॥

- २०३ एवं निमंतणं लेंदुं मुच्छिया गिद्ध ईत्थीसु ।
अज्झोववण्णा कम्महिं चोइज्जंतो गिहं गय ॥ २२ ॥ ति वेमि ।

* ॥ उवसग्गपरिणाय वित्तिओ उहेसओ सम्मत्तो ॥ *

[तइओ उहेसओ]

- २०४ जद्दा संगामकालम्मि ^१पिट्तो भीरु ^२पेहति । ५
वलयं गहणं नूमं को जाणेइ पराजयं ॥ १ ॥
- २०५ मुहुत्ताणं मुहुत्तस्स मुहुत्तो ^३होति तारिसो ।
पराजियाऽवसप्पामो ^४इति भीरु उवेहति ॥ २ ॥
- २०६ एवं तु समणा एगे ^५अचलं नच्चाण अप्पगं ।
अणागतं भयं दिस्सा अवकप्पंतिमं सुयं ॥ ३ ॥ १०
- २०७ ^६को जाणति ^७विओवातं इत्थीओ उदगाओ वा ।
चोइज्जंता पवक्खामो न ^८णे अत्थि पकप्पितं ॥ ४ ॥
- २०८ ^९इच्चेवं पडिलेहंति वेलाइ पडिलेहिणो ।
^{१०}वित्तिगिच्छसमावण्णा पंधाणं वे ^{११}अकोविया ॥ ५ ॥

१. एयं चू० । “एतं निमंतणं ति जं हेद्वा भणियं” चू० । “एवं इत्यादि, एवं पूर्वोक्त्या नीत्या” शी० ॥ २. लद्धु खं १ पु २ । दद्धु पु १ ॥ ३. इत्थीसु खं १ ॥ ४. कामेसु चू० ॥ ५. एता गता गिहं ति खं २ ला० ॥ ६. * * एतदन्तर्गतः पाठो नास्ति खं १ ॥ ७. कालंसि चू० ॥ ८. “कोइ वचंतो भीरु पच्छतो उवेहति” चू०, एतदनुसारेण पच्छतो भीरु-वेहति इति पाठः चू० सम्मतः प्रतीयते ॥ ९. पेहती खं २ ला० । वेहई पु १ ॥ १०. अणाइ खं १ ॥ ११. हवइ खं १ ॥ १२. इई भीरु खं १ । इति भीरु चू० ॥ १३. हती खं २ पु १ ला० ॥ १४. एयं खं १ ॥ १५. अकरं खं १ ॥ १६. दिस्स खं २ ला० विना ॥ १७. के जाणंति विओवातं इत्थीओ उदगातो वा इति ४१ निरुक्तिगाथाचूर्णौ पाठान्तरम्, चू० पृ० ७७ ॥ १८. विओवातं खं २ । विओवातं चू० । “विओवातो नाम व्यापातः” चू० । “व्यापातं संयमजीविताद् अंशम्” शी० । तुलना—आत्मा० सू० १९८ ॥ १९. को ने पु १ । ना ने (न ने ला०) अत्थि पकप्पियं खं २ ला० ॥ २०. इच्चेव गं पडिं खं २ पु १ । “इच्चेव-मित्यादि” शी० ॥ २१. वलयाइ पु २ । लवगाइ पु १ ॥ २२. वित्तिगिच्छं स० खं २ । वित्तिगिच्छं स० ला० ॥ २३. वा खं २ ॥

- २०९ जे उ संगामकालम्मि नाता सूरपुंरंगमा ।
ण ते 'पिट्ठमुवेहंति किं परं मरणं सिय्या ॥ ६ ॥
- २१० एवं समुट्ठिए भिक्खू वोसिज्जाऽगारबंधणं ।
आरंभं तिरियं कट्ठु अत्तत्ताए परिव्वए ॥ ७ ॥
- ५ २११ तैमगे परिभासंति भिक्खुयं साहुजीविणं ।
जे ते उ परिभासंति अंतए ते समाहिए ॥ ८ ॥
- २१२ संबद्धसमकप्पा हुं अन्नमंज्जेसु मुच्छिता ।
पिंडवायं गिलाणस्स जं सारेह दलाह य ॥ ९ ॥
- २१३ एवं तुब्भे सरागत्था अन्नमन्नमैणुव्वसा ।
१० नडुसण्हसम्भावा संसारस्स अपारगा ॥ १० ॥
- २१४ अह ते पैरिभासेज्जा भिक्खू मोक्खविसारए ।
एवं तुब्भे पभासेता दुपक्खं चेव सेवहा ॥ ११ ॥
- २१५ तुब्भे मुंजह पाएसु 'गिलाणा अभिहडं ति य ।
तं च 'वीओदगं भोच्चा तमुद्देसादि जं कडं ॥ १२ ॥

१. पिट्ठं उवे^० पु १। पुट्ठं उवे^० खं १ पु २। ण ते पिट्ठतो वेहंति किं परं मरणं भवे चू०।
“न वृष्टमुत्प्रेक्षन्ते” शी० ॥ २. सिता खं १ ॥ ३. समुट्ठितं भिक्खुं चू० ॥ ४. “आरंभं
तिरियं कट्ठु ति....., वितिरियं णाम वितिरिच्छं” चू० ॥ ५. आतत्ताए पु १। आतत्थाए
चूपा०। “आतो मोक्षः सज्जमो वा, अस्थार्यः आतत्थाए” चू० ॥ ६. एतद्वायानन्तरं
खं २ पु १ ला० प्रत्योः अध्यात्मविधीवृत्तार्थाधिकारो गतः इति वर्तते ॥ ७. तमेग खं १ ॥
८. “जे ते एवं भासंति अंतए [ते] समाहिते, अंतए नाम नाभ्यन्तरतः, दूरतः ते समाहिए,
णाणादिमोक्खा परमसमाधी, अत्यन्तअसमाधी वर्तन्ते। असमाहिए अकारलोपं कृत्वा संसारे
इत्यर्थः” चू०। “ये ते अपुष्टधर्माणः एवं वक्ष्यमाणं परिभाषन्ते.....त एवम्भूताः अन्तके
पर्यन्ते दूरे समाधेः मोक्षाख्यातः.....वर्तन्त इति” शी० अनुसारेण जे तेवं परिभासंति
इत्यपि पाठः स्यात् ॥ * समाहिते खं २ पु १ ला० ॥ ९. हु खं १। उ पु २। हू खं २ ॥
१०. “जे समु^० खं २ ॥ ११. “अन्योन्यं.....वक्ष्यमाणताः” शी० ॥ १२. पडिभासेज्ज चू०।
परिहासिज्जा खं १। “परिभाषेत” शी० ॥ १३. तुब्भेऽवभा(तुब्भे विभा-प्र०)संख,
दुवक्खं चेव सेवधा चू० ॥ १४. गिलाणो अ^० संसं०। गिलाणाभिहडंति(डंमि पु १) य खं २
पु १ ला० ॥ १५. वीतोदगं^० खं २ ला० ॥

- २१६ लिता तिब्वाभितावेण उज्जया असमाहिया ।
नातिकङ्कुइतं सेयं अरुयस्सावरज्झती ॥ १३ ॥
- २१७ तत्तेण अणुसट्ठा ते अपडिण्णेण जाणया ।
ण एस णियए मग्गे असमिक्खा वैई किती ॥ १४ ॥
- २१८ एरिसा जा वैई एसा अग्गे वेणु व्व करिसिता ।
गिहिणं अभिहणं सेयं भुजितुं न तु भिक्खुणं ॥ १५ ॥
- २१९ धम्मपणवणां जा सा सारंभाण विसोहिया ।
न तु एताहिं दिट्ठीहिं पुंस्वमासि पकप्पियं ॥ १६ ॥
- २२० सव्वाहिं अणुजुत्तीहिं अचयंता जिवितए ।
ततो वायं निराक्खिवा ते भुजो वि पगम्भिता ॥ १७ ॥
- २२१ रागदोसाभिभूतप्पा मिच्छत्तेण अभिहुता ।
अक्कोसे सरणं जंति टंकणा इव पव्वयं ॥ १८ ॥
- २२२ बहुगुणं पगप्पाइं कुज्जा अत्तसमाहिए ।
जेणऽण्णो ण विरुज्जेज्जा तेण तं तं समायरे ॥ १९ ॥

१. उज्जुत्ता खं २ ला० । उज्जया पु २ । “उज्जाता णाम शून्या” चू० । “उज्झ(ज्झि-प्र०)व ति सद्धिवेकशून्याः” शी० । ‘उज्जय’ इति ‘उज्जात’ इति वा ‘उज्जड’शब्दवत् कश्चिद् देश्यशब्दः प्रतिभाति ॥ २. अरुयस्सावरज्झती खं १ । “अरुक्कस्स अवरज्झति.....अथवा—अवरज्झति अरुक्कस्स अरुअइत्तस्स वा” चू० । “अरुवो वणस्य अतिकण्हयितं न श्रेयः.....अपि तु अपराध्यति” शी० ॥ ३. नितवो मग्गे खं १ । निह्वो मग्गे पु २ । णिहए मग्गे खं २ ला० । “ण एस णितिए मग्गे न एस भगवतां नीतिको मार्गः, नितिको नाम नित्यः” चू० । “न नियतो न निश्चितः” शी० ॥ ४. वती खं १ ॥ ५. एरिसा ते वती खं २ । “एरिसा जा वैई एसा.....अग्गे वेणु व्व करिसिता, वित्त्वो हि मूले स्थिरः, अग्गे कथितः ।.....अथवा—एरिसा भे वैई एसा अग्गे वेणु व्व करिसिति ति जघा व वंसक-डिल्ले वंसो.....न शक्यतेऽधस्ताद् उपरिष्ठाद्वा कथितुम्” चू० । “अग्गे वेणुवद् वंसवत् कथिता दुर्बलेत्यर्थः” शी० ॥ ६. वती खं १, २ ॥ ७. गिहिणो खं २ ला० चू० ॥ ८. भिक्खुणो चू० ॥ ९. णा एसा चू० ॥ १०. विसोहिया खं १ ॥ ११. पुव्वुं खं १ । पुव्वमासि पगप्पियं खं २ ला० ॥ १२. अचयंता खं २ ला० ॥ १३. जहित्तसे खं २ ॥ १४. निरे किक्खा पु १ चू० । “निरे णाम पृष्ठतः वायं निरे कृत्वा” चू० । “निराकृत्य” शी० । दय्यतां सु० २४१, ५०८ ॥ १५. विपगम्भियं खं २ ॥ १६. पु १ चू० विना—आतोसे खं १ । आतोसे खं २ पु २ ला० सं० ॥ १७. णपकप्पातिं खं १ ॥ १८. आतसं चू० ॥ १९. ण्णे चू० ॥

- २२३ इमं च धम्ममादाय कासवेण पवेइयं ।
कुज्जा भिक्खू गिलाणस्स अंगिलाए समाहिते ॥ २० ॥
- २२४ संखाय पेसलं धम्मं दिट्ठिमं परिनिवुडे ।
उवसंगे न्यामिता ओमोक्खाए परिव्वएजासि ॥ २१ ॥ ति वेमि ।

५

॥ * तँतिओ उदेसओ समत्तो * ॥

[चउत्थो उदेसओ]

- २२५ आहंसु महापुरिसा पुर्व्वि तत्तवोधणा ।
उँदएण सिद्धिमावण्णा तत्थ मंदे विसीयती ॥ १ ॥
- २२६ अँभुंजिया णमी वेदेही रँमगुत्ते य 'भुंजिया ।
१० बँहुए उदगं भोच्चा तद्दा तँरागणे रिसी ॥ २ ॥
- २२७ आँसिले देविले चेव 'दीवायण महारिसी ।
पारासरे दगं भोच्चा बीयाणि हरियाणि य ॥ ३ ॥

१. 'मादाए चूपा० । तुलना-सू० ५२८ । दृश्यतां सू० २४५-२४६ ॥ २. "अंगिलाणेण अनार्दितेन अव्यथितेन" चू० । "अगलानतया" शी० ॥ ३. समाहिणं खं २ ला० पु १, २ । "समाधिणं ति समाधिहेतोः" चू० । "समाहितः" शी० ॥ ४. संखाए सं० चू० विना । "संखाय इत्यादि" शी० । दृश्यतां सू० ५२८ टि० ॥ ५. 'संगे न्यामिता खं १ । 'संगे न्यामिता नामुक्खाय पु २ । 'संगे अधियासेतो अमोक्खाए चू० । "अधियासेतो... सहस्रित्यर्थः । अ[मोक्खाए?] मोक्षापरिसमाप्तेः... मोक्षो द्विविधः भवमोक्षो सव्वकम्ममोक्खो य, उभयहेतोरपि अमोक्षाय परिव्रजेः इति ब्रवीमि" चू० । "आमोक्षाय अशेषकर्मक्षयप्राप्तिं यावत्" शी० ॥ * आमोक्खाय सं० ॥ ६. 'वए' खं २ ला० । 'वये' चू० । परिव्वए तद्दओ उदेसओ पु १ ॥ ७. * * नास्ति खं १ ॥ ८. उद्वेगेण खं २ । भोच्चा सीतोदकं सिद्धा तत्थ मंदे विसीदति चू० ॥ ९. मंदो खं २ ला० । मंदावसीयति पु १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १०. अँभुंजिय खं १ । "अँभुंजिय(या-प्र०) णमी त्यादि" शी० ॥ ११. उत्तरा-ध्ययनसूत्रे नवमे नमिपव्वज्जउज्झयणे नमिराजर्षिः । "णमी ताव णमिपव्वजाए, सेसा सव्वे अण्णे इसिभाषितेसु" चू० ॥ १२. रामउत्ते खं १ पु १ । "रामगुत्तश्च राजर्षिः" शी० । ऋषिभाषितेसु त्रयोविंशे रामपुत्तियज्झयणे रामपुत्ते इति नाम वर्तते ॥ १३. भुंजिता खं १ । भुंजीया खं २ ॥ १४. ऋषिभाषितेषु बाहुकज्झयणं चतुर्दशम् ॥ १५. ऋषिभाषितेषु ताराण्यणिज्जउज्झयणं षट्त्रि-शतमम् । "तारागणो (नारायणो-प्र०) नाम महर्षिः परिणतोदकपरिभोगात् सिद्धः" शी० ॥ १६. आँसिले खं १ । "आँसिले देविले चेव ति बंधाणुलोसेण गतं, इतरथा हि देविलासिळ इति वक्तव्यम् । एतेसिं पत्तेयवुद्धाणं वण्णवासे चेव वसंताणं बीयाणि हरियाणि य भुंजंताणं ज्ञानान्यु-

२२८ एते पुंस्वं महापुरिसा आहिता इह संमता ।

भोच्चा बीओदरां सिद्धा इति मेतमणुस्सुतं ॥ ४ ॥

२२९ तत्थ मंदा विसीयंति वाहछिन्ना व गद्दभा ।

पिट्ठतो परिसपंति पीढसप्पी व संभमे ॥ ५ ॥

२३० इहमेगे उ भांसंति सातं सातेण विज्जती ।

जे तत्थ आरियं मग्गं परमं च समाहियं ॥ ६ ॥

२३१ मां एयं अवमंजंता अण्णेणं लुपहा बहुं ।

एतस्स अमोक्खाए अयहारि व्व जूरहा ॥ ७ ॥

स्पृजानि” चू० । “आसिले इत्यादि, आसिलो नाम महर्षिः, तथा देविलो द्वैपायनश्च तथा पाराशराख्यः” शी० । अत्र देविलः आसिलश्च पृथगृथितया दृश्येते । ऋषिभाषितेषु तु तृतीयं देविलज्जयणं वर्तते, तत्र च “असिएण देविलेणं अरहता इसिणा बुद्धं” इति अभिधानात् ‘असिएण’ इति गोत्रोक्तिः प्रतीयते, ऋषिभाषितेषु आसिलनामकमन्यदध्ययनं न दृश्यते इति ध्येयम् । भगवद्गीतायां दशमेऽध्याये “असिलो देवलो ज्यसः स्वयं चैव ब्रवीषि मे ॥ १३ ॥” इति दृश्यत इत्यपि ध्येयम् ॥ १७ दीवातण खं १ ॥

१. पुब्ब खं २ ला० । पुब्बि चू० । “पूर्वमिति पूर्वस्मिन् काले त्रेताद्वापरादौ महापुरुषाः..... आख्याताः प्रख्याता महर्षित्वेन....., इहापि आर्हते प्रवचने ऋषिभाषितादौ केचन सम्मताः” शी० ॥ २. अक्खाया इह पु २ ॥ ३. सीतोदगं सिद्धा जह मेतमणुस्सुतं चू० । “जह मेतमणुस्सुतं ति भारध-पुराणादिसु” चू० ॥ ४. पिट्ठतो अणुधावति चू० । “पीढाभ्यां परिसर्पतीति पीढसप्पी, सम्भ्रमन्ति तस्मिञ्छिति सम्भ्रमः, जनस्यान्यस्य त्वरितमग्निगभयात् गरस्ति-कामो किल पीढसप्पी दूरातोऽजितोऽपि जणं धावंतं पिट्ठतोऽणुधावति” चू० । “यथा पृष्ठसर्पिणो भग्नगतयोऽग्न्यादिसम्भ्रमे.....प्रनष्टजनस्य पृष्ठतः पश्चात् परिसर्पन्ति” शी० ॥ ५. पिट्ठिसप्पी व पु २ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ६. मण्णते चू० शीपा० ॥ ७. “जितं त्व आयरियं मग्गं परमं, जिता नाम दुःखप्रजयां कुर्वाणा अपि न मोक्षं गच्छत वयं सुखेनैव मोक्षं गच्छाम इत्यतो भवन्तो जिताः, तेनास्मदीयार्थमार्गेण परमं ति समाधि[त] ति मनःसमाधिः परमा, असमाधीए शारीरादिना दुःखेनेत्यर्थः” चू० । जितं त्व आयरियं मग्गं परमं च समाधिता इति अप्रेतन[७]गाथा चूणौ । “ये.....तत्र.....आर्यो मार्गः.....तं ये परिहरन्ति, तथा च परमं च समाधि.....ये त्यजन्ति तेऽज्ञाः संसारान्तर्वर्तिनः सदा भवन्ति” शी० ॥ ८. आरियं खं १ पु १, २ । आयरियं खं २ चू० । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ९. पु २ विना-समाहिते खं २ ला० । समाहिए खं १ । समाहियः पु १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ७ ॥ १०. मा तेवं खं २ ला० ॥ ११. मंतिच्चा खं १ ॥ १२. “आत्मानमात्मना बहु लुपध..... एतस्स अमोक्खाए अयहारि व्व जूरहा” चू० । “अल्पेन.....मा बहु.....लुप्यथ..... एतस्य असत्पक्षाभ्युपगमस्य अमोक्षे अपरित्यागे सति अयोहारीव(रि व्व-प्र०) जूरह ति आत्मानं यूयं कर्दर्ययतैव केवलम्” शी० ॥ १३. अमोहारे(रि ला०) खं २ ला० ॥

- २३२ पाणाइवाए वट्टता मुसावाए असंजता ।
अदिन्नादाणे वट्टता मेहुणे य परिग्गहे ॥ ८ ॥
- २३३ एवमेगे तु पासत्था पणवेति अणारिया ।
इत्थीवसं गता बाला जिणसासणपरम्महा ॥ ९ ॥
- ५ २३४ जहा गंडं पिलगं वा परिपीलेज्ज मुहुत्तगं ।
एवं विण्णवणित्थीसु दोसो तत्थ कुंतो सिया ॥ १० ॥
- २३५ जहा मंधादए नाम थिमितं भुंजती दगं ।
एवं विण्णवणित्थीसु दोसो तत्थ कुंतो सिया ॥ ११ ॥
- २३६ जहा विहंगमा पिंगा थिमितं भुंजती दगं ।
१० एवं विण्णवणित्थीसु दोसो तत्थ कुंतो सिया ॥ १२ ॥
- २३७ एवमेगे उ पासत्था मिच्छादिट्ठी अणारिया ।
अज्झोववन्ना कामेहिं पूतणा इव तरुणए ॥ १३ ॥
- २३८ अणागयमपेस्संता पच्चुप्पन्नगंवेसगा ।
ते पच्छा परितप्पंति झीणे आउम्मि जोव्वणे ॥ १४ ॥

१. पाणाविवाए खं १। पाणातिवादे चू० ॥ २. वाते ला० खं २। वाए यसंजता खं १।
“मुसावादे वि, असंजता असंजत ति अप्पाणं भणध.....अदत्तादाणे वि.....परिग्गहेऽपि”
चू० ॥ ३. इत्थीवसगा बाला खं १ पु १। इत्थीवसगा बाला पु २ चू० ॥ ४. “णिप्पीलेत्ता
.....को दोषः स्यात् ? एवं विण्णवण थ्यीसु,.....विज्ञापना नाम परिभोगः एकार्थिकानि,
आसेवनादोषस्तत्र कुतः स्यात् ?” चू०। “परिपीड्य.....सुखितो भवति.....एवमत्रापि
स्त्रीविज्ञापनायां दोषस्तत्र कुतः स्यात्” शी०, शी० अनुसारेण परिपीलेत्ता इत्यपि पाठो
भवेत् ॥ ५. कजो सिया खं १ पु १ ॥ ६. मंधाद(य पु १)ती खं १, २ पु १। मंधादइ णाम
चू०। “मंधातई णाम मेसो” चू०। “मन्धादन इति मेघः” शी० ॥ ७. पियति चू०।
“स्तिमितम् अनालोडयन्नुदकं पिबति” शी० ॥ ८. कहो खं १ पु १ ॥ ९. पियति चू० ॥
१०. णा(णी?)थ्यीसु खं २। दइयतां सू० २३४ टि० ४ ॥ ११. कजो खं १ पु १ ॥
१२. एवं तु समणा एरो मिच्छादिट्ठी चू० ॥ * मिच्छादिट्ठी खं २ पु १ ला० ॥ १३. पूहणा
खं २। पूहणा ला० पु २। “पूहणा नाम औरणीया” चू०। “यथा पूतना डाकिनी तरुणके
स्तनन्धये.....यदिवा पूषणं ति गडुरिका” शी० ॥ १४. पासंता चू० ॥ १५. गवे-
सए पु १। गवेसगा चू० ॥ १६. परितप्पंति झीणे अतीतंति खं २ ला०। मणुसोयति
झीणाऽऽउम्मि चू० ॥ १७. जोव्वणे खं १ ॥

- २३९ जेहिं काले परिकंतं न पच्छा परितेप्पए ।
ते धीरा बंधणुमुक्का नावकंखंति जीवियं ॥ १५ ॥
- २४० जहा नदी वेयरणी दुत्तरा इह सम्मता ।
एवं लोगंसि नारीओ दुत्तरा अमतीमता ॥ १६ ॥
- २४१ जेहिं नारीण संजोगा पूंयणा पिडुतो कता ।
सव्वमेयं निराकिच्चा ते ठिता सुसमाद्दिए ॥ १७ ॥
- २४२ एते ओधं तरिस्संति सैमुहं [व] ववहारिणो ।
जत्थ पाणा विसण्णा सं कच्चंती सयकम्मणा ॥ १८ ॥
- २४३ तं च भिक्खू परिण्णाय सुव्वते समिते चरे ।
मुसावायं विवज्जेज्जादिण्णादाणाइ वोसिरे ॥ १९ ॥
- २४४ उड्डुमहे तिरियं वा जे केई तस-थावरा ।
सव्वत्थ विरतिं कुज्जा संति नेव्वाणमाहितं ॥ २० ॥

१. परिकंतं खं २ ला० पु १, २ । “तेषामेकेषां सुकृतं नाम श्रामण्यम्” चू० । एतदनुसारेण ‘परिकंतं सुकटं तेषां सामण्यं’ इति चू० सम्मतः पाठो भाति । “पराक्रान्तम्” शी० ॥
२. तप्पई खं १ पु १, २ ॥ ३. धीरा खं १ पु १, २ ॥ ४. ओमुक्का नावकंखंति जीवितुं खं १ ॥ ५. दुहत्तरा पु २ ॥ ६. लोगम्मि पु १ ॥ ७. दुहत्तरा पु २ ला० । दुहत्तराओ चू० ॥ ८. जेहिं ते णारिस्सं चू० ॥ ९. संयोगा खं १ ॥ १०. “पूयणा शरीरपूजना, अथवा पूतनाः पातयन्ति धर्मात् पासयन्ति वा चारित्रमिति पूतनाः, पूतीकुर्वन्ति(न्ती)त्यर्थः” चू० ॥ ११. निरे किच्चा खं १ पु १ चू० । “निरे नाम पृष्ठतः कृत्वा” चू० । दृश्यतां सू० २२०, ५०८ । “निराकृत्य” शी० ॥ १२. ण्हिते ला० खं २ । “लोभणाए समाचीए” चू० । “सुसमाधिना” शी० ॥ १३. “समुहं व वव-
हारिणो समुद्रतुल्यं समुद्रवत्” चू० ॥ “समुहं लवणसागरमिव यथा न्यवहारिणः” शी० ।
दृश्यतां सू० ५०१ ॥ १४. “विसण्णासि खं १ विसण्णासी यस्मिन् यत्र एते पाषण्डाः
विषयजिता विषण्णा आसते गृहिणश्च, इह परत्र च कच्चंती सह कम्मणा” चू० । “विषण्णाः
सन्तः कृत्यन्ते” पीडयन्ते स्वकृतेन कर्मेणा” शी० । दृश्यतां सू० १९३ टि० १६ ॥
* किच्चंती पु १ ॥ १५. च वज्जेज्जा ला० खं २ । “विशेषेण वर्जयेत्” शी० । विवज्जेज्जा
अदिण्णादि च वोसिरे चू० ॥ १६. विज्जादाणं च वोसिरे पु १ खं २ ला० ॥ १७. उड्डुं
अहे चू० ॥ १८. केति खं १ ॥ १९. सव्वत्थ विरती खं १ । “सर्वत्र सव्वत्थ विज्जं विद्वान्
सर्वत्र विरतिं सर्वविरतिं विद्वान् ‘कुर्व्याद्’ इति वाक्यशेषः” चू० । एतदनुसारेण सव्वत्थ
विरतिं विज्जं इति चू० सम्मतः पाठो भाति । दृश्यतां सू० ४२८ टि०, सू० ५०७ ॥

- २४५ इमं च धम्ममादाय कासवेण पवेदितं ।
कुज्जा भिक्खू गिलाणस्स अगिलाए समाहिते ॥ २१ ॥
- २४६ संखाय पेसलं धम्मं दिट्ठिमं परिनिवुडे ।
उवसग्गे ^१नियामित्ता आमोक्खाए परिव्वएज्जासि ॥ २२ ॥ त्ति वेमि ।
- ५ ॥ * ^२उवसग्गपरिण्णा तइयं अज्झयणं सम्मत्तं * ॥

१. °मायाए पु १ ॥ २. समाहिते खं १ । “समाहित इति समाधिं प्राप्तः” शी० । दृश्यतां सू० २२१ ॥ ३. संखाए खं १ पु १ । दृश्यतां सू० २२३-२२४, ५२८ टि० ॥ ४. नीवाएत्ता ख १। निययत्ता पु १ । ऽहियासित्ता खं २ ॥ ५. * * एतत्स्थाने ततिय अज्झयणं सम्मत्तं खं १ ॥ ६. °णज्झ पु २ ॥

चउत्थं अज्झयणं 'इत्थीपरिण्णा'

[पढमो उद्देसओ]

- २४७ 'जे मातरं च पितरं च, विप्पजहाय पुव्वसंयोगं ।
एगे सहिते चरिस्सामि, आरतमेहुणे विवित्तेसी ॥ १ ॥
- २४८ सुहुमेण तं परक्कम्म, छन्नपदेण इत्थिओ मंदा ।
उवायं पि ताओ जाणिंसु, जह लिस्संति भिक्खुणो एगे ॥ २ ॥
- २४९ पासे भिसं 'निसीयंति, अभिक्खणं पोसवत्थं परिहंति ।
कायं अहे वि दंसंति, बाहुमुद्धट्ठु कक्खमणुवज्जे ॥ ३ ॥
- २५० सयणा-उडसंणेण जोगे(ग्गे)ण, इत्थीओ एगता निमंतंति ।
एताणि चेव 'से जाणे, पासाणि विरूवरूवाणि ॥ ४ ॥
- २५१ नो तांसु चक्खु संधेज्जा, नो वि य साहसं संमभिजाणे ।
नो संद्धियं पि विहरेज्जा, एवमप्पा सुरक्खिओ होइ ॥ ५ ॥

१. ये चू० ॥ २. 'संजोगं खं १ विना ॥ ३. 'मेषुणो चू० ॥ ४. "विविक्तान्येषतीति विवित्तेसी मार्गयतीत्यर्थः । विविक्तानां साधूनां मार्गमेषतीति विवित्तेसी । अथवा कर्मविवित्तो मोक्खो, तमेवमेषतीति विवित्तेसी" चू० । विवित्तेसु शी०, विवित्तेसी शीपा० । "विविक्तेषु..... स्थानेषु....." कचित् पाठो विवित्तेसि ति, विविक्तं.....स्थानम्.....एषितुं शीलमस्य तथेति" शी० ॥ ५. परक्कम्मा खं २ । परक्कम्म खं १ ला० । परक्कम्म पु १ । "परक्कम्म ति पराक्कम्य अभ्यासमेत्य" चू० । "पराक्कम्य तत्समीपमागत्य यदिवा पराक्कम्येति.....अभिभूय" शी० ॥ ६. जाणंति ता उवायं च चू० । उवायं पि ताओ जाणंति (जाणिंसु शीपा०) शी० । "ताः.....प्रतारणोपायमपि जानन्ति, पाठान्तरं वा ज्ञातवत्यः" शी० ॥ ७. तासो खं १ पु १ ॥ ८. निसीयंति खं १ ॥ ९. पोसवत्थं णाम णिवसणं" चू० । "कामं पुष्पातीति पोषं.....शोभन-मित्यर्थः" शी० ॥ १०. परिहेवि खं २ । परिहंति पु १ । परिहंति पु २ ॥ ११. अहि वि वंसंति खं १ ॥ * वंसंति खं २ ला० ॥ १२. बाहुद्धट्ठु खं २ । बाहुद्धट्ठु ला० । बाहुद्धट्ठु पु १ । बाहुद्धट्ठु कक्खं परामुसे चू० (?) । "बाहुद्धट्ठु उद्धट्ठु नाम उत्सृज्य कक्षां परानृशति" चू० । "बाहुमुद्धृत्य कक्षामादर्श्य अनुकूलं साध्वभिमुखं व्रजेत्" शी० ॥ १४. 'मणुवज्जे सं० । 'मणुवज्जे खं १ ॥ १५. 'सणेहिं जोगे(ग्गे-चू०)हिं खं १, २ पु १ ला० । 'क्षयनं पर्यङ्कादि आवसथो वा....., आसनम् आसन्दकादि, इत्येवमादिना योग्येन उपभोगार्हेण" शी० ॥ १६. सेज्जाणे खं २ ॥ १७. पासादिं खं १ ॥ १८. तासि चू० ॥ १९. "समनुजानीयात्" चू० शी०, एतदनुसारेण समणुजाणे इति पाठो भवेत् ॥ २०. सद्धितं खं १ ॥ २१. एवमप्पा रक्खिओ सेओ चू० ॥

- २५२ आमंतिय ओसवियं वा, भिक्खुं औतसा ^१निमंतेंति ।
एताणि चेव से जौणे, सद्दाणि विरूवरूवाणि ॥ ६ ॥
- २५३ मणबंधणेहिं, गेगेहिं, कलुणविणीयमुवगसित्ताणं ।
अदु मंजुलाइं भासंति, आणवयंति भिन्नकदाहिं ॥ ७ ॥
- ५ २५४ सीहं जँहा व कुणिमेणं, णिब्भयंमेगचरं पासेणं ।
एँविथिया उ ^२बंधंति, संवुडं एगतिंयमणगारं ॥ ८ ॥
- २५५ अह तत्थ पुणो नंमयंति, रहकौरु व्व ^३णेमि आणुपुव्वीए ।
बद्धे मिए व पासेणं, फंदंते वि ण मुँचती ताहे ॥ ९ ॥
- २५६ अह सेऽणुतप्पती पच्छा, भोच्चा पायसं व विसमिस्सं ।
१० एवं ^४विवेगमायाए, संवासो न कैप्पती दविए ॥ १० ॥
- २५७ तम्हा उँ वज्जए इँत्थी, विसलितं व कंटगं णच्चा ।
ओए कुलाणि वसवती, औघाति ण से ^५वि णिगंथे ॥ ११ ॥
- २५८ जे एयं ^६उँछं अणुगिद्धा, अण्णयरा हु ते कुसीलाणं ।
सुँतवस्सिए वि से भिक्खु, ^७णो विहरे सह णमिथीसु ॥ १२ ॥

१. उत्सवियं भिक्खु ला० । ओसवियं(य सं०) भिक्खुं पु २ संमू० । उत्सवियं वा भिक्खुं
खं० २ । “ओसवियं ति संस्थाप्य” शी० ॥ २. भिक्खु खं १ ॥ ३. आयसा खं १ पु १ ।
आयया पु २ । “आयसा नाम आत्मसा” चू० । “आत्मना विमन्त्रयन्ति” शी० ॥
४. निमंतेंति खं १, २ पु २ चू० ॥ ५. जाणि चू० । “यानि उद्दिष्टानि” चू० । “स च भिक्षुः
.....जानीयात्” शी० ॥ ६. णेहऽणेगेहिं खं १ ॥ ७. “उपक्कमिन्ना अल्लिहत्ता” चू० ।
“उवगसित्ताणं ति उपसंश्लिष्य” शी० ॥ ८. लाइ ला० खं २ । लाइं भासंती खं १ पु १, २ ॥
९. आणमंति तेणं भिं खं १ । आणम(व पु २)यंति णं भिं पु १, २ । “भुक्तभोगः कुमारगो
वा तत्प्रयोजनात्यन्तपरोक्षः आनम्यते” चू० । “आज्ञापयन्ति प्रवर्तयन्ति” शी० ॥ १०. जहा
कुणिमेणं णिब्भू(डम ला०)यं खं २ ला० ॥ ११. मेकचरं ति पासेणं खं १ सं० ॥
१२. एवेथिं चू० । एवं इथिं खं २ ला० सं० ॥ १३. बंधंती खं १ । बंधंति संवुडमेगं
खं २ ॥ * खं अणं पु १, २ ला० सं० ॥ १४. यती खं १ ॥ १५. कारो व खं २ पु १
ला० ॥ १६. नेमिं पु १ ॥ १७. मुच्चए खं २ ला० ॥ १८. विवेगमणिस्सा चू० । विवेगमाताते
चूपा० । “विपाकम्.....आदाय प्राप्य, विवेकमिति वा कचित् पाठः” शी० ॥ १९. माताए
खं २ ॥ २०. कप्पए खं २ ला० ॥ २१. हु पु १ चू० । “तुशब्दात्” शी० ॥ २२. इथिं
खं २ ला० । इथीं पु १ ॥ २३. आवाते पु १ । अक्खाइ पु २ ॥ २४. व खं २ पु १ ॥
२५. उँछत्तऽणुं चू० ॥ २६. सुतवस्सिए से खं २ । सुतमस्सितो चूपा० । “श्रुतमाश्रु(श्रि)तः”
चू० ॥ २७. णो विरहे सहणमिथीसु चू० । “विरहो नाम नक्तं दिवा वा शय्यागारादि

- २५९ अवि धूयराहिं सुण्हाहिं, धातीहिं अँदुव दासीहिं ।
मँहतीहिं वा कुमारीहिं, संथवं से णेव कुँजा अणगारे ॥ १३ ॥
- २६० अदु णातिणं व सुहिणं वा, अँप्पियं ददु एगता हँति ।
गिद्धा सत्ता कामेहिं, रक्खणं-पोसणे मँणुस्सोऽसि ॥ १४ ॥
- २६१ संमणं पि ददुदासीणं, तत्थ वि ताव एँगे कुप्पंति ।
अँदुवा भोयणेहिं णत्थेहिं, इत्थीदोसँसंकिणो हँति ॥ १५ ॥
- २६२ कुव्वंति संथवं ताहिं, पब्भट्ठा समाहिजोगेहिं ।
तँह्हा समणा ण संमेति, आतहिताय सण्णिसेज्जाओ ॥ १६ ॥
- २६३ बहवे गिँहँइ अवहदु, मिस्सीभावं पत्थुता एँगे ।
धुँवमग्गेव पँवदंति, वायावीरियं कुसीलणं ॥ १७ ॥

पइरिक्कणे वा स्वग्गहे, सहणं ति देसीभासा, सहेत्यर्थः” चू० । “स्त्रीभिः.....सह न विहरेत्
न क्वचिद् गच्छेद्, नापि सन्तिष्ठेत्, तृतीयाथे सप्तमी, णमिति वाक्यालङ्कारे” शी० ॥

१. धूयराहिं खं १, २ पु १ ला० । “अवि धूयराहीत्यादि....., धूयराहि ति दुहितृभिरपि”
शी० ॥ २. अदुवा खं १ ॥ ३. महल्लीहिं चू० ॥ ४. कुज्ज खं १ ॥ ५. णातीणं व
सुहीणं चू० ॥ ६. अप्पितं खं १ ॥ ७. होही खं १ ॥ ८. पोसण खं २ ॥ ९. मणुस्सेसि
खं १ ॥ १०. समणं ददुदुदासीणं खं १ पु २ शीपा० । समणं पि ददुदासीणा चूपा० ।
“उदासीणा णाम येणामप्यसौ भार्या न भवति” चू० ॥ ११. एगे पकुं पु १ । एगे कुप्पंती
खं १ ॥ १२. अहवा भों खं १ । अह भों पु १, २ । अदु भों चू० । “अथवा” शी० ॥
१३. “दोसं संकिणो हँती खं १ । दोससंकिणो भवति चू० ॥ १४. तँह्हा समणा उ जहाहि
आयहिआओ सञ्जिसेज्जाओ शीपा० । तँह्हा समणा उ जहाहि आतहि[या ?]ओ सण्णिसेज्जाओ
चू० । “पत्थते च-तँह्हा समणा ण समिन्ति आतहि[या ?]ओ...समिति समन्तात्...अथवा ण
समेन्ति ण समुपागच्छन्ति, आत्मने हितम् आत्महितम्, आत्मनि वा हितम्, ...सण्णिसेज्जा णाम
गिहिसेज्जा संथवसंक्थाओ य” चू० । “सत् शोभनाः...निषद्या इव निषद्या स्त्रीभिः कृता
माया यदिवा स्त्रीवसतीरिति, आत्महिताय स्वहितं मन्यमानाः, क्वचित् पश्चार्थमेवं पत्थते-
तँह्हा समणा उ जहाहि आयहिआओ सञ्जिसेज्जाओ...तुशब्दो विशेषणार्थः, विशेषेण संनिषद्याः
स्त्रीवसतीः तत्कृतोपचाररूपा वा माया आत्महिवाद् हेतोः जहाहि” शी० ॥ १५. समेन्ती
खं १ ॥ १६. “हिताए खं २ ला० पु १ ॥ १७. “सेज्जाए खं १, २ ॥ १८. गिहाणि चू० ॥
१९. “भावं पणता एगे पु १ । “भावपणह्या...”, पणहता नाम गौरिव प्रस्तुता” चू० ।
प्रस्तुताः समनुप्राप्ताः” शी० ॥ २०. “एगे” इति शब्दस्य चूर्णौ वृत्तौ बोद्धव्यो न दृश्यते ॥
२१. धुयं खं १ पु १, २ । धुवं खं २ । “धुवमग्गे णाम संजमो” चू० । “धुवो मोक्षः
संयमो वा, तन्मार्गमेव प्रवदन्ति” शी० ॥ २२. पवयंती खं २ पु १, २ । भासिंसु चू० ॥

- ૨૬૪ સુદ્ધં રવતિ પરિસાણ, અહ રહસ્સમ્મિ દુક્કંદં કેરેતિ ।
જાણંતિ ય ણં તહાવેદા, માંદહો મહાસંદેડયં તિ ॥ ૧૮ ॥
- ૨૬૫ સય દુક્કંદં ચ ન વયઈ, આંદહો વિ પંકત્યતી ચાલે ।
વેયાણુવીઈ મા કાસી, ચોઈજંતો ગિર્લઈ સે મુજો ॥ ૧૯ ॥
- ૫ ૨૬૬ ડસિયા વિ ઇત્થિંપોસેસુ, પુરિસા ઇત્થિવેદંચેતણ્ણા ।
પણ્ણાસમન્નિતા વેગે, ણારીણ વસં ડંવકસંતિ ॥ ૨૦ ॥
- ૨૬૭ ઐવિ હત્થ-પાદછેદાણ, ઐદુવા વંદ્ધમંસ ડકંતે ।
ઐવિ તેયસાડમિતંવણાઈ, તંચ્છિય ચારસિંચણાઈ ચ ॥ ૨૧ ॥
- ૨૬૮ ઐદુ કણ્ણ-ણાસિયાછેજં, કંઠચ્છેદણં તિતિક્કંતિ ।
૧૦ ઈતિ એત્થ પાવસંતત્તા, ન ય ઐતિ પુણો ન કાઈં તિ ॥ ૨૨ ॥
- ૨૬૯ સુતમેતમેવમેગેસિં, ઈત્થિવેદે વિ હુ સુંઅક્કયાયં ।
એવં પિ તા વેદિત્તાણં, ઐદુવા કમ્મુણા અવકરેતિ ॥ ૨૩ ॥

૧. કુણતિ સ્વં ૧ પુ ૧, ૨ ॥ ૨. વિચા સ્વં ૨ લા. ૦. “તથાવેદા, ...તથા વેદ્યન્તીતિ તથાવેદાઃ કામતન્ત્રવિદ ઇત્યર્થઃ” ચૂ. ૦. “તથારૂપમનુષ્ઠાનં વિદન્તીતિ તથાવેદાઃ(વિદઃ-પ્ર.) ...તથાવેદાસ્તદ્વિદઃ” શી. ૦. ૩. માતિહે પુ ૧. માયિહે પુ ૨ લા. ૦. માઈહે મહાસંદે ય તિ(ડયન્તિ?) સ્વં ૧ ॥ ૪. ડં ચ અવયંતિ સ્વં ૧. ડં ચ ન વદંતે(વદંતે લા. ૦) સ્વં ૨ લા. ૦. ડં ચ અવયંતે પુ ૧. ડં અવદંતે ચૂ. ૦. “સય દુક્કંદં ચેત્યાદિ” શી. ૦. ૫. આઈદો સ્વં ૧. આયદો સ્વં ૨ લા. ૦. આઈદો વા પુ ૧. આડદો ચૂ. ૦. “આકુદો નામ ચોદિતઃ” ચૂ. ૦. “આદિદ્ધઃ ચોદિતોડપિ સન્” શી. ૦. ૬. પચ્છંતી સ્વં ૨ ॥ ૭. ધીયિ મા કાસિ સ્વં ૧. ધીયી મા કાસિ ચૂ. ૦. ૮. ગિલાણ સ્વં ૨ ॥ ૯. પોસેહિં ચૂ. ૦. ૧૦. ચેવણ્ણા સ્વં ૨ લા. ૦ પુ ૨. “ચીવેદચેવણ્ણાઃ...નિપુણા અપિ” શી. ૦. ૧૧. ડવણમંતિ ચૂ. ૦. “ડપ સાર્માપ્યેન કચન્તિ વ્રજન્તિ” શી. ૦. ૧૨. અદુ હત્થપાદચ્છેજાઈ ચૂ. ૦. ૧૩. અદુચ સ્વં ૨ લા. ૦. ૧૪. “વદ્ધમંસં તિ પૃષ્ઠીવધ્રાણિ ડચ્છાવન્તે” ચૂ. ૦. “વર્ધમાસોત્કર્તાનમપિ” શી. ૦. ૧૫. અદુ તે ચૂ. ૦. ૧૬. “તેયસામિતવણં તિ તેજઃ અમિઃ, તેનામિતપ્યન્તે” ચૂ. ૦. “તેજસા અમિના અમિતાપનાનિ” શી. ૦. ૧૭. તચ્છિય સ્વં ૨ લા. ૦. “તચ્છેતું વાસીણ” ચૂ. ૦. “વાસ્યાદિના તક્ષયિત્વા” શી. ૦. ૧૮. અહ પુ ૧. અદુ કણ્ણનાસચ્છેજં સ્વં ૨ લા. ૦. “અદુ કણ્ણચ્છેજં વૃત્તમ્. કણ્ણા છિજંતિ, ણાસાડ છિજંતિ, કંઠે કિ(છિ?)જંતિ તિ ગલચ્છેદઃ” ચૂ. ૦. ૧૯. વચ્છંતી સ્વં ૨ લા. ૦. ૨૦. ઇચ્છી એત્થ સ્વં ૨ ॥ ૨૧. વિતિ સ્વં ૨ પુ ૧, ૨ લા. ૦. “ણ ય ઐતિ પુણો ણ કરિસ્સામો...ણ ય ઐતિ પુણો ણ કાઈં તિ, અતીવ હિ મમાસી મનોડનુકૂલઃ” ચૂ. ૦. “ન ચ પુનરેવમ્મ્ભૂતમનુષ્ઠાનં ન કરિશ્યામ ઇતિ બ્રુવતે” શી. ૦. ૨૨. સુતમેવમેવમેગેસિં ચૂ. ૦. ૨૩. વેદંમિ ય સું પુ ૧ ॥ ૨૪. સુતક્કયાયં સ્વં ૨ લા. ૦. ૨૫. વંદિં સ્વં ૧ ॥ ૨૬. અદુચ સ્વં ૨ લા. ૦. અદુવા પુ ૧. અચ પુણ કં ચૂ. ૦.

- २७० अन्नं मणेण 'चित्तेति, अन्नं वायाइ कम्मुणा अन्नं ।
तम्हा ण सद्दे भिक्खू, बहुमायाओ इत्थिओ णच्चा ॥ २४ ॥
- २७१ जुवती समणं ब्रूया उ, चित्तलंकारवत्थगाणि परिहेत्ता ।
'विरता चरिस्स हं ल्हं, धम्ममाइक्ख णे भयंतारो ॥ २५ ॥
- २७२ अदु साविया पवादेण, अहंगं साधम्मिणी यं समणाणं ।
जतुकुंभे जहा उवज्जोती, 'संवासे विदू वि 'सीएज्जा ॥ २६ ॥
- २७३ जतुकुंभे 'जोतिसुवगूढे, आसुडभित्ते णासमुपयाति ।
'एवित्थिवाहिं अणगारा, संवासेण णासमुवयंति ॥ २७ ॥
- २७४ कुव्वंति पावंगं कम्मं, पुट्ठा वेगे एवमाहंसु ।
नाहं करेमि पावं ति, अंकेसाइणी ममेस ति ॥ २८ ॥
- २७५ बालस्स मंदयं 'चित्तिं, जं च कडं अवज्जोत्ति भुज्जो ।
दुगुणं कैरेइ से पावं, पूयणकामए विसण्णेसी ॥ २९ ॥
- २७६ संलोक्खणिज्जमणगारं, आयगतं णिमंत[णे?]णाड्डहंसु ।
वर्यं व ताति ! पातं वा, अन्नं पाणगं पडिग्गाहे ॥ ३० ॥

१. चित्तंति खं २ ला० ॥ २. वाया अणं च खं १ । वायाए अन्नं कम्मुणा अन्नं ला० ॥
३. ब्रूया य चित्तलवत्थाणे परिहेत्ता खं १ पु १ । “चित्राणि अन्यतरवर्णोज्ज्वलानि अनेकवर्णानि वा, सा हि वज्जलङ्कारविभूषितशरीरा श्रमणसमीपमागत्य विरता चरिस्स हं ल्हं” चू० ।
“युवतिः अभिनवयौवना स्त्री त्रिचित्रवज्जलङ्कारविभूषितशरीरा मायया श्रमणं ब्रूयात्, तद्यथा-विरता अहं...चरिष्मामि...रुश्रमिति संशयं, मौनमिति वा कचिन् पाठः, तत्र मुनेरयं मौनः संशयः” शी० ॥ ४. विरता चरिस्स हं खं २ ॥ ५. हं ल्हं खं २ । हं रुक्खं पु १ । हं मोणं खं १ पु २ शी० ॥ ६. मे पु १ ॥ ७. भवंतारो खं १ ॥ ८. “वाइ तु...अणति-अधं सावम्मिणी तुभं ति” चू० । “अहं श्राविकेति कृत्वा युष्माकं श्रमणानां साधर्मिणीत्येवं प्रपञ्चेन...अंशयति” शी०, एतदनुसारेण अहंगं साधम्मिणी य तुभं ति इत्यपि पाठः शी०-सम्मतो भवेत् ॥ ९. उ खं २ ला० ॥ १०. उवज्जोती खं १ । उवज्जोइ खं २ ला० ॥ ११. “संवासेण विदुरपि सीदति” चू० ॥ १२. सीतेज्जा खं १ ॥ १३. जोतिसुव^० खं १ । जोइमव^० खं २ ला० । “जोतिं उपगूढः” चू० । “ज्योतिषा अग्निना उपगूढः” शी० ॥ १४. “मुवयाति खं २ ला० पु १, २ ॥ १५. एवं छियाहि अणगारा संवासेण णासमुवयंति खं १ । “एवित्थि-णासु अणगारा आत्मपरोभवदोषैः आशु चारिज्जतो विनश्यन्ति” चू० ॥ १६. पावकम्मं चू० ॥ १७. पावंगं अंके^० पु १ ॥ १८. विययं खं १ । वीतियं खं २ ला० ॥ १९. “जाणए^० खं १ ॥ २०. करेति खं १ ॥ २१. ‘हिसु खं २ ला० । “निमन्त्रणेन निमन्त्रणपुरस्सरम् आहुः उक्तवत्यः” शी० ॥ २२. वर्यं वा ताप पायं वा खं २ । “हे त्रायिन् ! साधो ! वल्लं पात्रमन्यद्वा” शी० । “वर्यं व ताति पातं वा, त्रायतीति त्राती” चू० ॥ २३. अन्नपाणयं खं १ पु २ ॥

२७७ णीवारमेय बुज्जेज्जा, णो इच्छे अंगारमागंतुं ।
बद्धे य विसयपासेहिं, मोहमांगच्छती पुणो मंदे ॥ ३१ ॥ ति वेमि ।

॥ इत्थिपरिणाय पढमो उदेसओ सम्मत्तो ॥

[बीओ उदेसओ]

- ५ २७८ ओजे सदा ण रज्जेज्जा, भोगकामी पुणो विरज्जेज्जा ।
भोगे समणाण सुणेहा, जह भुंजंति भिक्खुणो एगे ॥ १ ॥
- २७९ अह तं तुं भेदमावन्नं, मुच्छितं ^{१०}भिक्खुं काममतिवट्ठं ।
पलिभिंदियाण तो पच्छा, पादुद्धट्ठ मुद्धि पहणंति ॥ २ ॥
- २८० जइ ^{११}केसियाए मए भिक्खू, णो विहरे सइ णमित्थीए ।
१० ^{१२}केसाणि वि हं लुंचिस्सं, नउन्नत्थ मए चरिज्जांसि ॥ ३ ॥
- २८१ अह णं से होति उवलद्धो, ^{१३}तो पेसंति तहाभूतेहिं ।
लौउच्छेदं पेहहिं, वग्गुफलाइं आहराहि ति ॥ ४ ॥
- २८२ दारूणि सांगपागाए, पज्जोओ वा भविस्सती रातो ।
पाताणि य मे रयावेहि, एहि य ता मे पंडि उम्महे ॥ ५ ॥

१. णीवारमेव खं १ पु १, २ ला० । “णीवारमेव पुच्छेज्ज(बुज्जेज्ज ?)० वृत्तम् । निकरणं निक्कीर्यते वा निक्किरः...गोरिव चारी...एवमसावपि...णिमंतिज्जति” चू० । णीवारमन्तं बुज्जेज्जा इति द्वितीयोद्देशकप्रारम्भे चूर्णौ । “एतद् योषितां...नीवारकल्पं बुध्येत जानीयात्” शी० ॥ २. णो इच्छेज्ज अंगारं गंतुं चू० ॥ ३. अंगारमावन्नं चूपा० शीपा० ॥ ४. बद्धे विसं खं २ ला० । बद्धे य विसयदामेहिं पु १ । संबद्धो विसयदामेहिं चू० ॥ ५. मावज्जती खं २ पु १ ला० । मावज्जति चू० ॥ ६. ओए खं १ विना । “ओए इत्यादि” शी० ॥ ७. पुणो वि रज्जेज्ज गिज्जेज्जा, अथवा...पुणो विरज्जेज्ज” चू० ॥ ८. सुणेह खं १ पु २ । सुणेहा एगे किल जहा भुंजते चू० ॥ ९. दु खं १ ॥ १०. भिक्खु खं १ ॥ ११. जति खं १ ॥ १२. चू० विना केसिया मए खं १, २ पु १, २ । “जइ इत्यादि, केशा विद्यन्ते यस्याः सा केशिका, णमिति वाक्यालङ्कारे, ...यदि मया स्त्रिया भार्यया केशवत्या सह नो विहरेस्सवम्” शी० ॥ १३. सहणमित्थीते खं १ । “सहणं ति सह” चू० । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम्, सू० २५६ ॥ १४. केसे वि अहं लुंचिस्सं णउन्नत्थ मए विचरेज्जांसि चू० ॥ १५. जासी खं १ ॥ १६. ततो णं देसेति तथारूपेहिं चू० ॥ १७. अलाउ चू० । “लाउ ति अलायु तुम्हं, तच्छिद्यते येन” शी० ॥ १८. पेहेहि खं १ पु १, २ । “पेहाहि ति प्रेक्षस्व” शी० ॥ १९. अण्णपायाय चू० । “क्वचिद् अण्णपायाय इति पाठः” शी० ॥ २०. पंडि उम्महे च० ॥

२८३ वत्थाणि य मे पंडिलेहेहि, अन्नपाणं च आहराहि ति ।
गंधं च रौओहरणं च, कासवगं च सँमणुजाणाहि ॥ ६ ॥

२८४ अँदु अंजणि अलंकारं, कुँकुहयं च मे पयच्छाहि ।
लोद्धं च लोद्धकुसुमं च, वेणुपलासियं च गुलियं च ॥ ७ ॥

२८५ कुड्डं अँगुहं तगरं च, संपिडं सँमं उसीरेण ।
तेलं मुँहं भिलिंजाए, वेणुँफलाइं सन्निधाणाए ॥ ८ ॥

२८६ नंदीचुण्णगाइं पँहराहि, छँतोवाहणं च जाणाहि ।
सत्थं च सूवच्छेयाए, आणीलं च वँत्थयं रयावेहि ॥ ९ ॥

२८७ सुफणिं च साँगपागाए, आँमलगाइं दगाहरणं च ।
तिलँगकरणिमंजणसलागं, 'धिसु मे विधूँणयं विजाणाँहि ॥ १० ॥

२८८ 'संडासगं च फणिहं च, सीहलिपासगं च आणाहि ।
आँदंसगं पयच्छाहि, दंतपक्खालणं पवेसेहि ॥ ११ ॥

१. पंडिलिहे चू० ॥ * अन्नं पाणमाह^१ खं २ । अन्नं पाणं वाहा^२ ला० । अण्णपाणं वा मे आहराहि चू० । “तथा अन्नपानादिकमाहर” शी० ॥ २. “पठ्यते च गंधं च रयोहरणं वा” चू० । “गन्धं कोष्ठपुटादिकं ग्रन्थं वा हिरण्यम्” शी० ॥ ३. रतोहरणं खं २ ला० ॥ ४. “काश्यपं” श्रमणानुजानीहि” शी०, एतदनुसारेण समणऽणुजाणाहि इति पाठः शी० संमतो भाति ॥ ५. अदु यंजणियलंकारं खं १ ॥ ६. कुकुहयं पु २ । “कुकुहयं तंबवीणा” चू० । “कुकुह(क प्र०)यं ति खंखणकम्” शी० ॥ ७. वेणुपलासीं चू० ॥ ८. सं० विना-तगरं अगुहं च खं १, २ पु १ ला० चू० । अगरं तगरं च पु २ । “तथा अगुहं तगरं च” शी० ॥ ९. सह पु १, २ । सह ऊसीरेण खं १ । समं हिरिवेरेणं चू० ॥ १०. मुहं सिलिंगाए खं २ । मुहं सिभिंजाए पु २ । मुहंभिलिंजाए खं १ (?) । मुहे भिलंगाए चू० । “मुखमाश्रित्य भिलिंजाए ति अभ्यङ्गाय” शी० ॥ ११. वेणुपडाइं खं १ । वेणुफलाइं चू० । “वेणुफलाइं (वेणुपडाइ-प्र०) वेणुकार्याणि करण्डक-पेटिकादीनि” शी० ॥ १२. पहराहिं खं २ । पहिराहि खं १ ॥ १३. चाणुजाणाहिं ला० । च जाणाहिं खं २ । च जाणाही खं १ पु १ । छत्तयं जाणाहि उवाहणाउ वा चू० ॥ १४. वत्थं खं १ पु १, २ । वत्थयं रयावेहिं ला० ॥ १५. सागपाताए खं १ पु १ । सूवपाताए चू० । सागपायाए पु २ ॥ १६. आमलगा दगाहरणिं (दगधारणि चूपा०) च चू० ॥ १७. तिलकरणिं अँजणिसलागं चू० ॥ १८. धिसि खं १ पु २ । “धिसुरिति मिग्धासु” चू० । “ग्रीष्मे” शी० ॥ १९. विधु(धू पु २)यणं खं १ पु १, २ । विधुवणं जाणाहि चू० । “विधूनकं व्यजनकं विजानीहि ददस्वेति” शी० ॥ २०. णाहिं खं २ ॥ २१. संडासं च फणिहं च आणाहि सीहलिपासगं च खं १ । संडासगं च फणिगं च सीहलिपासयं च [आणाहि] चू० ॥ २२. आयंसगं खं १ पु १, २ । आतंसगं चू० ॥ २३. णसगं पयच्छाहि खं १ । णसं च पयच्छाहि खं २ ला० ॥

- २८९ पूयफलं तंबोलं च, सूर्ईसुत्तगं च जाणाहि ।
कोसं च मोयमेहाए, सुप्पुक्खलणं च खारगलणं च ॥ १२ ॥
- २९० चैंदालं च करगं च, वच्चघरं च आउसो ! खणाहि ।
सरपादगं च जाँताए, गोरहगं च सामणेराए ॥ १३ ॥
- २९१ घडिगं च सडिडिमयं च, चेलगोलं कुमारभूताए ।
वासं समभियावन्नं, आँवसहं च जाण भत्तं च ॥ १४ ॥
- २९२ आसंदियं च नवसुत्तं, पाँउल्लाई संकमडाए ।
अँदु पुत्तदोहलडाए, आणप्पा हवंति दासा वा ॥ १५ ॥
- २९३ जाते फले समुप्पन्ने, गोण्हसु वा णं अहवा जहाहि ।
अँह पुत्तपोसिणो एँगे, भारवहा हवंति उट्टा वा ॥ १६ ॥
- २९४ राँओ वि उट्टिया संता, दारगं सँठवेंति धाती वा ।
सुहिरीमणा वि ते संता, वँत्थधुवा हवंति हंसा वा ॥ १७ ॥

१. सूती° खं १। सूचिं जाणाहि सुत्तगं चू० ॥ २. मोतमे° खं १॥ ३. सुप्पुखलं च गोरगलणाए खं १। सुप्पुक्खलणं च खारगलणाए पु १। सुप्पुदुखलं च खारगलणं च पु २। सुप्पुक्खल मुनल खारगलणं च इति चू०सम्मत्तः पाठो भाति, “सुप्पं णाम सूर्पम्, उक्खलं मुसलं च खारगलणं च जाणाहि” चू०। “सूर्पं तन्दुलादिशोधनं तथा उदूखलं तथा विन्नन क्षारस्य सज्जिकादेर्गालनकम्” शी० ॥ ४. वंदा° चू०। हस्तलिखितादर्शेषु ‘च-व’ इत्यनयोः समानप्रायत्वात् कतरः पाठोऽत्र शुद्ध इति सूत्रीभिर्निर्णयम् ॥ ५. ‘घरं च आ’ खं २। घरं जाँ ला०। “वच्चघरं प्हाणिगा” चू०। “वचौगृहम्” शी० ॥ ६. सरपादगं खं १। “सरपादगं च जाताए, सरोऽनेन पात्यत इति शरपातकं धण्डुलकं” चू०। “शरपातं धनुः” शी० ॥ ७. जाताते खं २ ला० ॥ ८. घडियं खं १। घडिकं सह डिडिमणं चेलं चू०। “घटिकां मृण्मयकुल्लडिकां डिण्डिमेन पट्टहादिवादित्रविशेषेण सह” शी० ॥ ९. वासं समभियावणं खं १ पु १। वासं इममभियावणं चू० शी०। “वसैमिति प्रावृत्कालः अयम् अभ्यापन्नः अभिमुखं समापन्नः” शी० ॥ १०. आवसवं जाणाहि भत्ता! चू०। “आवसवं...भक्तं च...जानीहि” शी० ॥ ११. पाँउल्लाई खं २ ला०। “पाँउल्लाई ति कट्टपाउगाओ” चू०। पाँउल्लाई ति मोज(ज-प्र०, च-प्र०)वाः काष्ठपादुके वा” शी० ॥ १२. पुत्तस्स डो° खं १ पु १, २ चूपा०[२९४ गाथाचूर्णौ] ॥ १३. आणप्पे भवति दासमिव पु १, २ ॥ १४. गोण्हसु वा ण वा (वा णं हवा पु १) णं जहाहि खं २ ला० १। गोण्हहि व णं छड्ढेहि व णं चू०। “अमुं दारकं गृहाण त्वम्...अथवेनं जहाहि” शी० ॥ १५. अव पुत्तपोसणो एगे भरवाहो भवति उट्टो वा लुट्ठिजो चू० ॥ १६. वेगे खं २ ॥ १७. एगे राओ वि. उट्टित्ता दारगं पु १, २ खं १ ॥ १८. सण्णवेंति धाव हवा चू० ॥ १९. वत्थधुवा खं २। वत्थधोवा पु १। वत्थधुवा चू० ॥

- २९५ एवं बहुहिं कयपुब्बं, भोगत्थाए जेऽभियावन्ना ।
दासे भिए व पेस्से वा, पसुभूते वाँ से ण वा केइ ॥ १८ ॥
- २९६ एयं खु तासु विण्णप्पं, संथवं संवासं च चँएजा ।
तज्जातिया इमे कामा, वज्जकरा य एवमक्खाता ॥ १९ ॥
- २९७ एवं भयं ण सेयाए, इति से अप्पगं निरुंभित्ता ।
‘‘णो इत्थि णो पसुं भिक्खू, णो सयपाणिणा ‘‘णिलिज्जेजा ॥ २० ॥
- २९८ सुविसुद्धेस्से मेधावी, परकिरियं च वज्जते णाणी ।
मणसा वयँसा कायेणं, सव्वपाससहे अणगारे ॥ २१ ॥
- २९९ इच्चेवमाहु से वीरे, धूतरए धूयमोहे ‘‘से भिक्खू ।
तम्हा अज्झत्थविसुद्धे, सुँविमुक्के आमोर्भत्ताए पख्विज्जासि ॥ २२ ॥ १०
ति बेमि ।

॥ ‘‘इत्थीपरिण्णा सम्मत्ता ‘‘चउत्थमज्झयणं ॥

१. एवं बहुहिं पु १ । एतं बहुहिं कडपुब्बं चू० ॥ २. भोगत्ताए जेऽहियां खं १ ।
‘‘भोगकृते(भोगत्वाय-प्र०) कामभोगार्थम्’’ शी० । भोगत्थाए इत्थियाभिधावण्णा चू० ॥
३. पेसे खं २ ला० पु १ ॥ ४. व खं २ ॥ ५. केवि खं १ पु २ । केयि चू० ॥ ६. तासि
शीपा० । एतं खु तासि वेण्णप्पं चू० ॥ ७. वज्जेजा खं २ ला० ॥ ८. ‘‘श त ए’’ खं १ ।
‘‘रा ए’’ चू० ॥ ९. एवं भयं ण सेयाए इति (सेयाए इय खं २ ला०) से अप्पगं खं १, २
ला० । एतं भयं ण सेयाए इह सेयऽप्पगं चू० ॥ १०. णो इत्थि खं १ पु १ । णो इत्थि
णो पसु चू० ॥ ११. णिलिज्जेजा खं १, २ पु २ ला० । ‘‘णिलेज्जं ति इत्थकम्मं न कुर्यात् ;
निलंजनं नाम करणं, अधवा स्वेन पाणिना तं प्रदेशमयि न लीयते’’ चू० ॥ १२. ‘‘लेसे
खं २ ला० ॥ १३. वयस खं १ पु १, २ ॥ १४. धुवरए खं २ । धूतरायमग्गे चू० शीपा० ॥
१५. ‘‘सोभणो भिक्खू सभिक्खू’’ चू० ॥ १६. सुविमुक्के चूणौ न दृश्यते । सुविमुक्के विहारे
आमुक्खाए ति बेमि पु १ ॥ १७. ‘‘क्खाय खं १ पु २ । ‘‘क्खाए पख्विज्जेजासि खं २ ला० ॥
१८. इत्थि° खं १ ॥ १९. चतुर्थमध्ययनं समाप्तमिति खं २ ला० ॥

पंचमं अज्झयणं 'णिरयविभत्ती'

[पढमो उद्देसओ]

- ३०० पुच्छिस्स हं केवलियं महेसिं, कैहंभितावा णरगा पुरत्था ।
अजाणतो मे मुणि बूहि जाणं, कहं णु बाला णरगं उवेति ॥ १ ॥
- ३०१ एवं मैए पुडे महाणुभोगे, ईणमब्बवी कासवे आसुपण्णे ।
पवेदइस्सं दुहमइदुग्गं, आदीणियं दुक्कडियं पुरत्था ॥ २ ॥
- ३०२ जे केइ बाला इह "जीवियट्ठी, "पावाईं कम्माइं करेति रुदा ।
ते घोररूवे "तिमिसंधयारे, "तिव्वाभितावे नरए पडंति ॥ ३ ॥
- १० ३०३ तिव्वं तसे पाणिणो थावरे य, जे हिंसती "आयसुहं पडुच्चा ।
जे लूसए होति अदत्तहारी, ण "सिक्खती "सेयवियस्स किंचि ॥ ४ ॥
- ३०४ पागग्भि पाणे बहुणं "तिवाती, अणिव्वुडे घातमुवेति बाले ।
"णिहो णिसं गच्छति अंतकाले, अहो सिरं कट्ठु उवेति दुग्गं ॥ ५ ॥

१. पुच्छिस्स चू० । "पृष्ठवानहम्" चू० शी० ॥ २. कहेहिं ता वा णरगा खं १ । "कथमिति परिप्रश्ने.....अलोपाद् भितावा" चू० । "कथं किम्भूता अभितापान्विताः" शी० ॥ ३. अविजाणतो चू० ॥ ४. मते खं २ ला० । मया चू० ॥ ५. भावे खं २ ला० पु १, २ चूपा० । "महानस्यानुभागः.....अनुभवनमनुभावः, महान्ति वा ज्ञानादीनि भजते सेवत इत्यर्थः" चू० । "महान्.....अनुभागो माहात्म्यं यस्य स तथा" शी० ॥ ६. इणमोऽ खं २ पु २ । "इदं वक्ष्यमाणं मो इति वाक्यालङ्कारे.....अब्रवीत्" शी०, क्वचित् प्रतौ 'मो इति वाक्यालङ्कारे' इति पाठो न विद्यते ॥ ७. पवेदइस्सं खं १ ॥ ८. आदीणियं चू० । आदीणियं चूपा० ॥ ९. सं० विना - दुक्कडिणं खं १, २ पु १, २ ला० शीपा० चू० ॥ १०. जीवियट्ठा पु १ ॥ ११. कूराइं कम्माइं चू० ॥ १२. "तिमिसंधकारो नाम जत्थ घोरविरुविणं पस्संति.....तैमिरिका वा" चू० । "तिमिसंधयारे ति बहलतमोऽन्धकारे" शी० ॥ १३. तिव्वाणुभावे चू० ॥ १४. यायसुहं खं २ पु १ ला० ॥ १५. लूसते खं १ पु १ ॥ १६. सिक्खदी खं २ ॥ १७. "सेयवियस्स ति सेवनीयस्यात्महितैषिणा सदानुष्ठेयस्य" चू० । "न किञ्चिदपि आसेवते संयमठाणं चू० ॥ १८. तिवादी खं १, २ ला० । तिवाई पु २ । तुलना-सू० ३८८ । "तिवादि.....त्रिभ्यः पातयति त्रिभिर्वा पातयति मनोवाकाययोगैरित्यर्थः" चू० । "अतिपाती" शी० ॥ १९. अणिव्वुते खं २ ला० । अणिव्वुडे घातगतिं उवेति चू० ॥ २०. णिधोणंतं चू० (?) ॥

- ३०५ हण छिंदह भिंदह णं दंद्दह, सहे सुणेत्ता परधम्मियाणं ।
ते नारगा ऊ भयभिन्नसण्णा, कंखंति कं नाम दिसं वयामो ॥ ६ ॥
- ३०६ इंगालरासिं जलियं सजोतिं, तंतोवमं भूमि अणोक्कमंता ।
ते डज्झमाणा कलुणं थणंति, अरहस्सरा तत्थ चिरंढितीया ॥ ७ ॥
- ३०७ जइ ते सुता वेतरणीअभिदुग्गा, निसितो जहा खुर इव तिव्खसोता ।
तरंति ते वेयरणिं भिदुग्गं, उंसुचोदिता सत्तिसु हम्ममाणा ॥ ८ ॥
- ३०८ "कोलेहिं विज्झंति असाहुक्कम्मा, नावं उवेंते सतिविप्पहूणा ।
अन्ने त्थ सूलाहिं *तिसूलियाहिं, दीहाहिं विद्धूण अहे करेति ॥ ९ ॥
- ३०९ " *केसिंच बंधितु गले सिलाओ, उदगंसि "बोलेति महालयंसि ।
कलंबुयावालय मुम्मुरे य, लोलेति पंचंति या तत्थ अन्ने ॥ १० ॥ *
- ३१० असूरियं नाम मंहन्मितावं, अंधंतं दुप्पतरं महंतं ।
उडुं अहे य तिरियं दिसासु, समाहितो जत्थडगणी श्रियाति ॥ ११ ॥
- ३११ "जंसि गुहाए जलणेऽतियडे, अंजाणओ डज्झति लुत्तपण्णे ।
सया ये कलुणं पुण धम्मठाणं, गाढोवणीयं अतिदुक्खधम्मं ॥ १२ ॥

१. डहह खं १। डहेह पु १। डह पु २। दहेहा ला० ॥ २. सुणंती खं २ पु १ ला० ॥ ३. हयं
खं १॥ ४. भूमिमणुं पु १ विना । "ततोवमं भूमि अणोक्कमंता तत्रा(ता?)यसकभल्लुलं"
चू० । "तेनोपमा यस्याः सा तदुपमा" शी० ॥ तुलना-सू० ३३०, ३३१ ॥ ५. "द्वितीया
खं १। दश्यतां सू० ३३७ ॥ ६. जति खं १, २ ला० ॥ ७. खुरो जथा णिसितो तिव्खसोता
चू० ॥ ८. वेतरणी भिदुग्गं खं १ पु २ ॥ ९. असिचो पु २ चू० ॥ १०. कोलेहिं ला० ।
कालेहि पु १ । "कोलेहि विज्झंति असाधुकम्मा" कोलं नाम गलओ, उक्तं हि-कोलेनानुगतं
विलम्" चू० । "को(की-प्र०)लेहीत्यादि.....कोलेषु कण्ठेषु विध्यन्ति" शी० ॥ ११. "कम्मी
खं २ पु १ ला० ॥ १२. उवेंती खं १, २ पु २। उवेंती ला० । उवेंति सं० । "उवेंति
उवल्लियंति" चू० । "उपगच्छतः.....विध्यन्ति" शी० ॥ १३. भिन्नेत्य चू० ॥ * तिसूलियाहिं
खं १ ॥ १४. * इयं गाथा पु २ मध्ये चूणौ च नास्ति ॥ १५. केसिंच खं २ पु १ ला० । "केसिंच
इत्यादि, केषाञ्चिन्नारकाणाम्" शी० ॥ १६. "बोलेति ति निमज्जयन्ति" शी० ॥ १७. "ये या
खं २ ला० । "रा ते पु १ ॥ १८. पडलित्ति खं १ ॥ १९. आसुं खं २ । "असूरियं णाम०
वृत्तम् । यत्र सूरौ नास्ति" चू० । "आ(अ?)सूरियं इत्यादि, न विद्यते सूर्यो यस्मिन् सः
असूर्यः" शी० ॥ २०. महाभिणावं खं २ पु २ ला० चू० । दश्यतां सू० ३१३, ३१५ ॥
२१. अंधंतं खं २ ला० ॥ २२. अहे व खं २ ला० । अन्ने या चू० ॥ २३. समाहिं जत्थ
खं १ । समुसिते जत्थ चूपा० शीपा० ॥ २४. श्रियाती खं २ ॥ २५. जंसी खं १ चू० । जंसि
गुहास्ते खं २ ला० । "जंसि गुहाए इत्यादि" शी० ॥ २६. जलणेऽतिवडे पु १ । जलणातिवडे
खं १ चू० । जलगाइउडे खं २ । जलणायउडे ला० । "जलणं अति[यद्वति] अतो जलणातिवडे"

- ३१२ चत्तारि अगणीओ सँमारभित्ता, जहिं कूरकम्माऽभित्तँवेंति बाँलं ।
ते तत्थ 'चिट्ठंतिऽभितप्पमाणा, मच्छा व जीवंतुवजोतिपत्ता ॥ १३ ॥
- ३१३ संतच्छणं नाम मँहब्भितावं, ते नारगा जत्थ असाहुकम्मा ।
हत्थेहि पाएहि य बंधिऊणं, फलगं व तच्छंति कुहाडहत्था ॥ १४ ॥
- ५ ३१४ रुहिरं पुणो वच्चसमूँसियंगे, भिन्नूर्त्तमंगे पँरियत्तयंता ।
पँयंति णं 'णेरइए फुरंते, सँजीवमच्छे व अओकवहे ॥ १५ ॥
- ३१५ णो चेव ते तत्थ मसीमवंति, णँ मिज्जती तिर्व्वभिवेदणाए ।
तँमाणुभागं अँणुवेदयंता, दुक्खंति दुक्खी इह दुक्खेणं ॥ १६ ॥
- ३१६ तँहिं च ते 'लोलणसंपगाढे, गाढं सुँतत्तं अगणिं वयंति ।
१० न तत्थ सातं लँभतीऽभिदुग्गे, अँरहिताभितावा तह वी तँवेंति ॥ १७ ॥
- ३१७ से सुव्वती नँगरवहे व सदे, दुहोवणीताण पदाण तत्थ ।
उदिण्णकम्माण उदिण्णकम्मा, पुणो पुणो ते सँरहं दुहँति ॥ १८ ॥

चू० । “ज्वलनेऽग्नौ अतिवृत्तः अतिगतः” शी० ॥ २७. अविजाणतो खं २ ला० पु १, २ ।
अविजाणतो नाम नासौ तस्यां विजानाति ” चू० । “अजानन्” शी० ॥ २८. ल्हायप्पणो पु १ ॥
२९. सया य क० पु २ चू० विना । दइयतां सू० ३२०, ३३९ ॥ ३०. कसिणं शीपा० ॥
१. सगारहिता खं १ ॥ २. तँवेंति खं १ ॥ ३. बाला पु १ । मँदा पु २ चू० ॥ ३. चिट्ठंतिऽभि०
खं १ । चिट्ठंति अभि० पु १ ॥ ४. जीवं उव० पु २ ला० चू० । “जीवं नाम जीवन्त एव”
चू० ॥ ५. मँहंति तावं पु २ चू० । “मँहंति तावं णाम मँहंताणि वि तत्ताणि तच्छणाणि”
चू० । सू० ३१०, ३१९ ॥ ६. कम्मी खं २ पु २ ला० चू० । सू० ३०८, ३३२, ३३८, ३४१ ॥
७. 'सियंते शी० । 'सियंगे शीपा० ॥ ८. 'त्तिमंगे खं १ चू० ॥ ९. परिवत्तयंता खं २ ला० ॥
१०. पहँति खं २ ॥ ११. णेरतिए खं १ । नेरइते खं २ ॥ १२. सजीवमच्छा खं १ । सज्जो
व्व मच्छे पु २ चू० । “सज्जो ज्ज(व्व) मच्छे व अथोकवहेसु पयंति, सज्जोमच्छे ति जीवंते,
अथवा सज्जोक्कमत्थे सज्जो हते” चू० ॥ १३. णिमज्जती खं २ ॥ १४. तिर्व्वसिबे० पु २ चू० ॥
१५. तमाणुभावं खं २ ला० । कम्माणुभागं चू० ॥ १६. अणुवेदयंता चू० । परिवेदयंता खं २ ॥
परिवेदयंति पु १ ॥ १७. दुक्खंति सोयं चू० ॥ १८. 'ते(त?)हिं पि ते लोलुअसंपगाढे०
वृत्तम् । तस्मिन्नपि ते पुनः लोलुगसंपगाढे...लोलंति येन दुःखेन तद् लोलुगं भृशं गाढं प्रगाढं
निरन्तरमित्यर्थः” चू० । “तहिं च इत्यादि, तस्मिंश्च नरके.....नारकाणां लोलनेन सम्यक्
प्रगाढो व्याप्तो भूतः स तथा तस्मिन्” शी० ॥ १९. लोलुतसं० खं १ ॥ २०. सुत्तसिं अगणिं
वदंति खं १ ॥ २१. लभतीतिदुग्गे खं २ ॥ लभंतीऽभिदुग्गे चू० । लभंतीऽतिदुग्गे चूपा० ॥
२२. अरहिभिन्तावे खं १ । अरहिभिन्तावा पु १ ॥ २३. तवंती खं १ ॥ २४. गामवहे
खं २ । गामवहे व सदे उदिण्णकम्माए पयाय(ए) तत्थ चू० ॥ २५. रसहं खं १ । सहरिसं
दुहँति चू० । सहरिसं विधंति चूपा० । “सरहं ति सरभसं सोत्साहम्” शी० ॥

- ३१८ पाणेहि णं पाव विजो जयंति, तं मे पवक्खामि जंहातहेणं ।
 'दंडेहिं तत्था सरयंति बाला, सव्वेहिं दंडेहिं पुराकएहिं ॥ १९ ॥
- ३१९ 'ते हम्ममाणा णरए पडंति, पुंण्णे दुरुवस्स महम्मितावे ।
 ते तत्थ चिडंती दुरुवभक्खी, तुटंति कम्मोवगता किमीहिं ॥ २० ॥
- ३२० सदा कसिणं पुण घम्मठाणं, गाढोवणीयं अतिदुक्खधम्मं ।
 'अंदूसु पक्खिप्प 'विहत्तु देहं, वेहेण सीसं सेऽभितावयंति ॥ २१ ॥
- ३२१ छिंदंति बालस्स खुरेण नैक्कं, उट्ठे वि छिंदंति दुवे वि कण्णे ।
 जिब्भं 'विणिक्कस्स विहत्थिमेत्तं, तिक्खाहिं सूलाहिं 'वितातयंति ॥ २२ ॥
- ३२२ ते तिप्पमाणा तलसंपुड्डं व्व, रातिंदियं जत्थं थंणंति बाँला ।
 गँलंति ते सोणितपूयमंसं, पँज्जोविता खारपैदिद्धितंगा ॥ २३ ॥
- ३२३ 'जइ ते सुता लोहितपूयपाती, बालागणीतेयगुणा परेणं ।
 कुंभी महंताधियँपोरुसीया, समूसिता लोहितपूयपुण्णा ॥ २४ ॥
- ३२४ पक्खिप्प तासुं पँपयंति बाले, अट्टस्सरं ते कलुणं रसंते ।
 तँण्हाइता ते तँउ तंवतत्तं, पज्जिज्जमाणऽट्टतरं रसंति ॥ २५ ॥

१. तहातहेणं खं १ ॥ २. दंडेहिं खं १ । एवमप्रेऽपि ॥ ३. सरयंति खं १ ॥ ४. बालं चू० ॥
 ५. ते हम्ममाणे(णा?) णरगं उवेंति पुण्णं दुरुवस्स महम्मितावं चू० ॥ ६. णरते खं १ ॥
 ७. महम्मितावे खं १ ॥ ८. कम्मोवसगा चू० ॥ ९. सया य कं पु १ । सया कसिणं मुण
 घम्मं खं १ । दइयतां सू० ३११, ३३९ ॥ १०. अंदूसु खं १ ॥ ११. विहत्तु देहं वेहेण तं
 सेऽभितवेंति सीसं खं १ पु १ । हणंति बालं वेधेहिं विंधंति (वेहेण तावेंति चूपा०) सिराणि
 तेहिं चू० ॥ १२. नासं खं १ पु १ ॥ १३. उट्ठे व खं १ ॥ १४. विणिक्कस्स चू० । "जिह्वां वित-
 स्तिमात्रामाकूय" शी० ॥ १५. निवायवतंति खं २ । "निपातयंति ति विंधंति" चू० । "अतिता-
 पयन्ति अपनयन्ति" शी० ॥ १६. तालसंपुड्डं ला० । तलसंपुड्डा चू० । "तलसंपुल्लिता
 णाम अयतबंधता हस्तयोः कृता...अञ्जा सरिरं भण्णति" चू० । "तालसम्पुटा इव" शी० ॥
 १७. तत्थ खं २ पु १ ला० चू० । "यत्र यस्मिन् प्रदेशे" शी० ॥ १८. चणंति खं २ ॥ १९. मंदा
 खं १ चू० ॥ २०. समिरिता सरुधिर-मंसदेहा पज्जोविता खारपयच्छितंगा चू० ॥ २१. 'पूति'
 खं १ । 'पूइ' खं २ । "पूयं मासं च" शी० ॥ २२. पज्जोइया सं० ॥ २३. पतच्छितंगा खं २
 ला० । दइयतां टि० २० ॥ २४. जति खं १ ॥ २५. 'तपूयपाती खं २ । 'तपूतिपाती खं १ ।
 'तपूयपाथी ला० । 'तपूयपाइ सं० । 'तापागपाथी चू० । "लोहितस्यापाकः लोहितापाकः,
 पच्यते. यस्यां सेयं लोहिता[पाग]पाथी" चू० । "लोहित-पूयपाचिनी" शी० ॥ २५. पोरी-
 सीणा खं १ पु १ ॥ २६. पूतपुण्णा खं १ ॥ २७. पपतंति अट्टस्सरं खं १ । "अट्टस्सरं ति
 आर्तस्वरम्" चू० । "आर्तस्वरान्" शी०; एतदनुसारेण अट्टस्सरे इति पाठो भवेत् ॥ २८.
 तण्हातिथा खं १ । "तुडार्ताः" शी० ॥ २९. तवत्तं खं १ । "तत्तं त्रपुः पाच्यते" शी० ॥

- ३२५ अप्पेण अप्पं इह 'वंचइत्ता, भवाहमे पुँव्व सते सहस्से ।
चिड्ढंति तत्था बहुकूरकम्मा, जहा कडे कम्ममे तहा सिं भारे ॥ २६ ॥
- ३२६ समज्जिणित्ता कलुसं अणज्जा, इट्ठेहि कंतेहि य 'विप्पहूणा ।
ते दुब्धिगंधे कसिणे य फासे, कम्मोवगा कुँणिमे आवसंति ॥ २७ ॥

५

॥ नरगविभत्तीप पढमो उद्देसओ सम्मत्तो ॥

[बीओ उद्देसओ]

- ३२७ अहावरं सासयदुक्खधम्मं, तं मे पवक्खामि जहातहेणं ।
बाला जहा दुक्कडकम्मकारी, वेदंति कम्ममाइं पुरेकडाइं ॥ १ ॥
- ३२८ हत्थेहि पाएहि य बंधिऊणं, उंदरं 'विकत्तंति खुँरासिएहिं ।
१० गेण्हेत्तु बालस्स 'विहन्न देहं, वड्ढं थिरं पिट्ठतो उद्धरंति ॥ २ ॥
- ३२९ बाँहू पँकत्तति य मूलतो से, थूँलं वियासं मुहे आडहंति ।
रहंसि जुत्तं सरयंति बालं, आरुस्स विज्झंति तुदेण पँडे ॥ ३ ॥
- ३३० अयं व तत्तं जलितं सँजोति, ततोवमं भूमि अणोकमंता ।
ते डज्झमाणा कँलुणं थणंति, उसुचोदिता तत्तँजुगेसु जुत्ता ॥ ४ ॥

१. वंचयित्वा खं १ ॥ २. "पुँव्व सतसहस्से ति जाव तेत्तीसं सागरोवमे" चू० ।
"पूर्वजन्मसु शतसहस्रशः समनुभूय" शी० ॥ ३. कम्म खं १ ॥ ४. "तथैवैषां भारो
बोढव्य इत्यर्थः" चू० । "तथा...से तस्य भारो वेदनाः" शी० ॥ ५. अणुज्जे खं २ ॥
६. विप्पहीणा चू० ॥ ७. कुणिमो खं १ ॥ ८. पावाइं खं १ पु १ ॥ ९. उदराइं फोडंति
खुरेहिं तोसिं चू० ॥ १०. विगत्तंति खं १ ॥ ११. खुरासितेहिं चूपा० । खुरा-डसिगेहिं चूपा० ।
"असिता णिसिता तिण्हा, अथवा ण सिता मुण्डा इत्यर्थः ।...अथवा-खुरा-डसिगेहिं खुरेहिं
असिगएहि य" चू० । "खुरप्रा-डसिभिः" शी० ॥ १२. विमित्तु खं २ । विभिन्न ला० ।
विहत्तु पु १ । "विहण्ण देहं...विहणोति विहणित्ता" चू० । "विविधं हत्तं पीडितं देहम्"
शी० ॥ १३. बड्ढं खं २ ला० । वड्ढं चू० । बड्ढं पु १ । "वड्ढं चर्मशकलम्" शी० ॥
१४. बाहा खं १ ॥ १५. पक्कपंति य मू० खं २ । पक्कपंति समू० पु १ ॥ १६. थुल्लं खं १
पु १ ॥ १७. आरुस्स विंधंति खं २ ला० । आरुभ विंधंति चू० ॥ १८. पेढी खं २ ॥
१९. अलियं खं १ ॥ २०. सजोति तत्तोवमं खं १ । सजोयं तत्तोवमं पु १ । "तदस्या औपम्यं
तदोपमा" चू० । "तदेवैरूपा तदुपमां वा" शी० । दश्यतां सू० ३०६ ॥ २१. भूमिमणो-
क्कममेत्ता पु १ । भूमिमणुक्कमंता खं २ ला० । "अणोकमंता नाम गच्छंता" चू० ॥ दश्यतां
सू० ३०६, ३३१ ॥ २२. कणंति पु १ ॥ २३. जगेसु खं २ ला० ॥

- ३३१ बाला बला भूमि अणोक्रमंता, पविज्जलं लोहपहं व तत्तं ।
जंसीऽभिदुग्गंसि पवज्जमाणा, पेसे व दंडेहिं पुरा करेति ॥ ५ ॥
- ३३२ ते संपगाढंसि पवज्जमाणा, सिलाहिं हम्मंतिऽभिपातिणीहिं ।
संतावणी नाम चिरंद्दितीया, संतप्पति जत्थ असाहुकंम्मा ॥ ६ ॥
- ३३३ कंदूसु पक्खिप्प पयंति बांलं, तंतो विड्डा पुंणरुप्पंतति । ५
ते उड्डुकाएहिं पवज्जमाणा, अवरेहिं खज्जति सण्फैएहिं ॥ ७ ॥
- ३३४ समूसितं नाम विधूमठाणं, जं सोगतत्ता कलुणं थणंति ।
अहो सिरं कट्टु विगत्तिऊणं, अयं व सत्थेहिं संमोसवेति ॥ ८ ॥
- ३३५ समूसिया तत्थ विसूणितंगा, पक्खीहिं खज्जति अयोमुदेहिं ।
संजीवणी नाम चिरंद्दितीया, जंसि पया हम्मति पावचेता ॥ ९ ॥ १०
- ३३६ तिक्खाहिं सूलाहिं भितावयंति, वसोवगं सोअरियं व लद्धं ।
ते सूलविद्धा कलुणं थणंति, एगंतदुक्खं दुहओ गिलाणा ॥ १० ॥

१. भूमिमणुक्रमंता खं १ चू० विना ॥ द्दयतां सू० ३०६, ३३० ॥ २. “विविधेण प्रज्वलं नाम पिच्छलेण पूय-सोणिण्ण अणुलित्ततला, विगतं उवलं विज्जलं जलेज्ज, विज्जलाविष्टतेन (विजला विपुते(ले?)न-प्र०) जलेण वसाय पूय-सोणितेणं” चू० । “पविज्जलं ति रुधिर-पूयादिना पिच्छिलाम्” शी० ॥ ३. जंसीहिदुग्गंसि खं १ । जंसीऽभिदुग्गे बहुकूरकम्मा चू० ॥ ४. पेस व्व डंडेहिं खं १ ॥ ५. गंढमि खं २ ला० चू० ॥ ६. पातिथाहिं खं १ पु २ । पातिमाहिं चू० । “अभिमुखपातिनीभिः” शी० ॥ ७. ऽद्वितिया खं १ ॥ ८. ऽप्पते चू० ॥ ९. कम्मी खं १, २ ला० चू० ॥ १०. बाले खं १ ॥ ११. ततो(सो खं १) विड्डा पु २ खं १ । “बाला ते भयतो भुजिगा इव डज्जमाणा उप्पिडंति” चू० । “ततः पाकस्थानात् ते दह्यमानाश्चणका इव भूज्यमाना ऊर्ध्वं पतन्ति उत्पतन्ति” शी० ॥ १२. पुण उप्पयंति खं २ ला० ॥ १३. ऽप्पतेहिं खं २ ला० चू० । ऽप्पलेहिं खं १ ॥ १४. जंसोवियत्ता खं १ । विगिस्समाणा चू० । जंसोवियंता चूपा० । जंसि विडक्कंता चूपा० । “यत्र उवियंता छुभमाना इत्यर्थः, अथवा जंसि विडक्कंता विविधमनेकप्रकारं उत्क्रान्ता विडक्कंता” चू० । “यत् प्राप्य (यथा तत् प्राप्य-प्र०) शोकवितप्ताः कुरुणं दीनं स्तनन्ति” शी० ॥ १५. अहे खं २ ॥ १६. विगत्तिऊणं खं १ पु १ । विगंतिऊणं चू० ॥ १७. समोसवेति ला० खं २ । “समूसवेति छिदंति” चू० ॥ १८. संजीवणा चू० । “सजीवन्तीति सजीविनः, सर्व एव नरका संजीवणा” चू० । “सजीवनी जीवनदात्री नरकभूमिः” शी० ॥ १९. हिं निवाययंति खं २ पु २ ला० । हिं ववेति बाला चू० । “अभि- (ति-प्र०)पातयन्ति” शी० ॥ २०. सोव(य ला०)रयं व खं २ ला० । सोवरियं व पु २ ॥ सोवरिया व चू० । सावरिया व चूपा० । “शौवरिका इत वशोपगं महिषं वधयन्ति । पत्थते च- वसोपगं सावरिया । व लद्धं, शबरा म्लेच्छजातयः, ते यथा... विधंति” चू० । “वशमुपगतं श्वापदमिव कालवृष्टसूकरादिषु स्वातन्त्र्येण लब्ध्वा कदर्ययन्ति” शी० । एतदनुसारेण सावयं व इत्यपि शी० सम्मतः पाठो भवेत् ॥ २१. सूलभिजा खं १ पु २ ॥

- ३३७ सदा जलं ठाण निहं महंतं, जंसी जलंती अगणी अकडा ।
चिडंती तँथा बहुकूरकम्मा, अरहस्सरा केइ चिरडितीया ॥ ११ ॥
- ३३८ चिता महंतीउ समारभित्ता, छुम्भंति ते तं कलुणं रसंतं ।
आवट्ठति तत्थ असाहुकम्मा, सप्पि जहा पँतितं जोतिमज्जे ॥ १२ ॥
- ५ ३३९ सदा कसिणं पुण घम्मठाणं, गाढोवणीयं अतिदुक्खधम्मं ।
हत्थेहिं पाएहि य बंधिऊणं, सँतुं व दंडेहिं समारभंति ॥ १३ ॥
- ३४० भंजंति बालस्स वहेण पँट्ठि, सीसं पि 'भिंदंति अयोघणेहिं ।
ते भिन्नदेहा व फलगावतडा, तत्ताहिं आराहिं 'णियोजयंति ॥ १४ ॥
- ३४१ अँभिजुंजिया रुँइ असाहुकम्मा, उसुचोदिता हँत्थिवहं वँहंति ।
१० एगं दुरुहितु दुँए तँयो वा, औरुस्स विज्झंति कैक्काणओ से ॥ १५ ॥

१. सता खं २ पु १ ॥ २. नाम निहं खं १ पु २ चू० । “सदा...ज्वलत्...स्थानमस्ति... निहम् आघातस्थानम्” शी० ॥ ३. “यत्राकाष्ठोऽग्निर्ज्वलन्नास्ते” शी० । एतदनुसारेण जलं तो अगणी अकट्टो इत्यपि शी० सम्मतः पाठो भवेत् ॥ ४. बद्धा खं २ ला० । “तत्र...पापेन बद्धा- स्तिष्ठन्ति” शी० । दृश्यतां सू० ३०६ ॥ ५. अरहितस्सरा-चू० ॥ ६. केति खं १ ॥ ७. ‘कम्मी खं १, २ ॥ ८. पडितं खं २ पु १ । पड्यं पु २ । छूडं चू० ॥ ९. सता कसिणं पुण घम्मठाणे खं १ । तुलना-सू० ३११, ३२० ॥ १०. सत्तुव्व खं २ ॥ ११. पट्ठीं खं १ ॥ १२. भंजंति चू० ॥ १३. ‘हाव’ खं १ । दृश्यतां सू० ४१० । “फलगावतट्ठी...फलका इव उभयथा प्रकृष्टाः करकयमादीहिं तच्छिता” चू० । “फलकमिवोभाभ्यां पार्श्वभ्यां क्वच्चादिना अवतष्टाः तत्कृताः” शी० । आचाराङ्गसूत्रे फलगावतट्ठी इति पाठः, दृश्यतां सू० १९८, २२४, २२८ । अत्रेदं बोध्यम्- “फलकवदवतिष्ठते न कातरीभवति” इति १९८ तमस्य सूत्रस्य वृत्तौ, “फलं कर्मक्षयरूपम्, तदेव फलकम्, तेनापदि संसारभ्रमणरूपायाम्, अर्थः प्रयोजनम्, फलकापदर्थः, स विद्यते यस्यासौ फलकापदर्थी, यदिवा फलकवद् वास्यादिभिरुभयतो बाह्यतोऽभ्यन्तरतश्च अवकृष्टः ‘फलकावकृष्टः’ इत्येवं विगृह्यार्थत्वात् ‘फलगावयट्ठी’ इत्युक्तम्, यदिवा तक्ष्यमाणोऽपि दुर्बलचनवास्यादिभिः कषाया- भावतया फलकवदवतिष्ठते तच्छीलश्चेति फलकावस्थायी” इति च २२४ तमस्य सूत्रस्य वृत्तौ शीलाचार्याः । “फलगावयट्ठी जहा उभयतो फलत अवगरिसिज्जमाणं अवगरिसियं च फलगी- भवति एवं सो बाहिरम्भंतरेण तवेण, ...सत्थेण वा तच्छिज्जमाणे जोत्त-वितातिणा वा हम्ममाणो कम्मत्रोडणातो ण निविज्जति” इति १९८ तमस्य सूत्रस्य चूर्णौ, “फलगावयट्ठी, फलगमिव वासिमातीहि उभयतो अवगरिसियं बाहिरतो अँभितरो य स भवति फलगावयट्ठी” इति च २२४ तमस्य सूत्रस्य चूर्णौ आचाराङ्गचूर्णिकाराः ॥ १४. णिओजं खं १ ॥ १५. अभिउंजिया खं १ ॥ १६. रुइअसाधुकम्मी खं २ । रोइअसाधुकम्मी चू० । “रौद्रादीनि कर्माणि असाधूनि येषां ते रोइअसाधुकम्मा” चू० । रौद्रकर्मणि...अभियुज्य व्यापार्य, यदिवा...रौद्रं सत्त्वोपघातकार्यम् ‘अभियुज्य’ स्मारयित्वा असाधूनि...कर्माणि...येषां ते तथा तान्” शी० ॥ १७. हत्थितुल्लं चू० । “हस्ति तुल्यं बहन्तीति हस्तिवत् हस्ति तुल्यं भारं वहन्तीत्यर्थः हस्तिरूपं वा कृत्वा बाह्यन्ते”

- ३४२ बाला बला भूमि अणोकमंता, पविज्जलं कंटइलं महंतं ।
विबद्ध तपेहिं विवण्णचित्ते, समीरिया कोट्ट बलिं करेति ॥ १६ ॥
- ३४३ वेतालिए नाम महम्मितावे, एंगायते पव्वतमंतलिकखे ।
हम्मंति तैत्था बहुकूरकम्मा, परं सहस्साण मुहुत्तर्गाणं ॥ १७ ॥
- ३४४ संवाहिया दुक्कडिणो थणंति, अहो यं रातो परितप्पमाणा ।
एगंतकूडे नरेण महंते, कूडेण तत्था विसमे हता उं ॥ १८ ॥
- ३४५ भंजंति णं पुव्वमरी सरोसं, समुग्गरे ते मुसले गहेतुं ।
ते भिन्नदेहा रुहिरं वेमंता, ओमुद्धगा धरणितले पंडंति ॥ १९ ॥
- ३४६ अणांसिता नाम महंसियाला, पंगम्मिणो तैत्थ सैयायकोवा ।
खेज्जंति तत्था बहुकूरकम्मा, अदूरया संकलियाहिं बद्धा ॥ २० ॥

१०

चू० । “हस्तिवाहं (हस्तिवत्-प्र०) वाहयन्ति नरकपालाः...उपलक्षणार्थत्वादस्य उष्ट्रवाहं वाहयन्तीत्याद्यपि आयोज्यम्” शी० ॥ १८. वदंति खं १ ॥ १९. दुवे चू० ॥ २०. ततो खं २ ॥
२१. आरुह्य विंयंति किंकागतो से इति चू० सम्मतः पाठो भाति, “आरोह्य किं न वहसीति किंकागतो सि ति कृष्णटिकाए विंयंति” चू० । आरुह्य...विध्यन्ति...से तस्य नारकस्य ककाणओ ति मर्माणि (मर्माणि-प्र०) विध्यन्तीत्यर्थः” शी० ॥ २२. कंकाणओ खं २ । ककाणतो खं १ ॥
१. भूमिमगुक्कं खं २ पु १, २ । इत्यतां सू० ॥ २. विवण्णचित्ता खं १ । “विषण्णचित्तात्” शी०, एतदनुसारेण विवण्णचित्ते इति पाठो भवेत् ॥ ३. कोट्टबलिं किरेंति खं २ । कट्ट (कुट्ट?) बलिं किरेंति पु २ । कोट्टबलिं चूपा० शीपा० । “कुट्टयित्वा कत्पनीभिः खण्डशः बलिं क्रियन्ते, अथवा कोट्टं णगरं वुच्चति णगरबली वि क्रियन्ते” चू० । “कुट्टयित्वा खण्डशः कृत्वा बलिं कुर्वन्ति (बलिं क (कि?) रिति ति नगरबलिवत्-प्र०) इत्येतच्च क्षिपन्तीत्यर्थः, यदिवा कोट्टबलिं कुर्वन्तीति नगरबलिवत् कुर्वन्ति” शी० ॥ ४. वेतालीए खं १ ॥ ५. एगो खं १ । “महाभितापे महादुःखैरुकारी एकायत एकशिलाघटितो दीर्घः वेथालिए ति वैकियः परमाधार्मिकनिष्पादितः पर्वतः” शी० ॥ ६. “अन्तरिक्षः छिन्नमूल इत्यर्थः” चू० । “सम्भाव्यते एतन्नरकेषु यथाऽन्तरिक्षे” शी० ॥ ७. तत्थ खं १ ॥ ८. माणं खं २ । “परं सहस्रसंख्यामिति परं सहस्रेभ्योऽनेकानि सहस्राणीत्यर्थः मुहूर्तयेति मुहूर्तस्य हन्यन्ते” चू० । “सहस्रसंख्यानां मुहूर्तानां परं प्रकृष्टं कालम्” शी० ॥ ९. सेवां खं २ । आदीणिं दुक्कडिणो चूपा० ॥ १०. त खं १ ॥ ११. नरते खं २ पु १ । १२. ऊ खं १ । “तुशब्दस्यावधारणार्थत्वात्” शी० ॥ १३. इयं गाथा चूर्णै न व्याख्याता ॥ १४. वडंता खं १ । “उद्धमन्तः” शी० ॥ १५. उमुं खं १, २ पु २ । उम्मुं ला० ॥ १६. पडंते खं २ ॥ १७. सिया खं १ विना । “अनशिता वुमुक्षिताः” शी० ॥ १८. सित्ताला खं १ । १९. पागं पु २ । पगडिभता चू० । “नामशब्दः सम्भावनायाम्, संभाव्यत एतद् नरकेष्विति, प्राग्विभता अतिवृष्टाः” शी० ॥ २०. जत्थ खं १ ॥ २१. सतायकोवा पु २ विना । “सदेति भक्षयित्वा न तृप्ता भवन्ति, सदा वा अक्रोष्या अनिवार्या अप्रतिषेध्या इत्यर्थः, कर्षापणो ‘अक्रोष्या’ इत्यप-

- ३४७ सदाजल नाम नदी 'भिदुग्गा, पविजला लोहविलीणतत्ता ।
जंसी भिदुगंसि पवज्जमाणा, एगाइयाऽणुक्रमणं करेति ॥ २१ ॥
- ३४८ एयाइं फासाइं फुसंति बालं, निरंतरं तत्थ चिरं द्वितीयं ।
णं हम्ममाणस्स तुं होति ताणं, एगो सयं पच्चणुहोति दुक्खं ॥ २२ ॥
- ५ ३४९ जं जारिसं पुंज्वमकासि कम्मं, तदेव आगच्छति संपराए ।
एगंतदुक्खं भवमज्जिण्ठा, वेदेति दुक्खी तमणंतदुक्खं ॥ २३ ॥
- ३५० एताणि सोच्चा णरगाणि धीरे, न हिंसते कंचण सव्वलोए ।
एगंतदिद्दी अपरिग्गहे उ, बुज्जिज्ज लोगस्स वसं न गच्छे ॥ २४ ॥
- १० ३५१ एवं तिरिक्खे मणुयामरेसुं, चतुरंतऽणंतं तदणुव्विवागं ।
स सव्वमेयं इति वेदयित्ता, कंखेज्ज कालं धुवमाचरंतो ॥ २५ ॥
ति वेमि ।

॥ नरगविमत्ती सम्मत्ता ॥

दियते, अधवा अक्रोषं ति [न ?] कुप्पितुं इत्युक्तं भवति" चू० । "सदावक्रोपा नित्यकुपिताः" शी० ॥ २२. स्थायंति चू० ॥ २३. अदूरए खं १ । "अदूरगाः" शी० ॥

१. हिदुग्गा खं १ ॥ २. पविजला चू० शी० । पविजला शीपा० ॥ ३. एगाइयाणुक्कं पु २ । एगाअताणुक्कं पु १ ला० । एगायताणुक्कं खं १, २ । "एकानिका असहाया इत्युक्तम्" अनुक्रमन्तीति अनुक्रमणम्" चू० । "एगाय(इ)य ति एकाकिनोऽत्राणा अनुक्रमणं तस्यां गमनं प्लवनं कुर्वन्तीति" शी० ॥ ४. °द्वितीयं खं १ । °द्वितीया चू० ॥ ५. नो खं १ पु २ ॥ ६. तु अत्थि ताणं चू० ॥ ७. पुव्वकयासि कम्मं तमेव खं २ पु १ ला० । "जारिसाणि" कम्मणि कताणि तं तथा अणुभवन्ति" चू० । "यादृशैः यद् बद्धं तत् तादृगेव तीव्रमन्दमध्यमविपाकम् उद्दयमागच्छतीति" शी० ॥ ८. °च्छती खं १ ॥ ९. °रते खं २ पु १ ला० । °रामे चू० ॥ १०. °मज्जइत्ता पु २ । °मज्जिण्ठा ला० ॥ ११. वेदेति ला० । वेयंति पु २ । वेदेति एगो तमणंतकालं चू० ॥ १. वीरे खं १ ॥ २. णो चू० ॥ ३. °लोत्ते खं २ पु १ ॥ ४. य चू० । "तुशब्दात्" शी० ॥ ५. °ज्ज उ लो खं १ ॥ ६. लोभस्स चू० ॥ ७. एवं तिरिक्खेसु वि चातुरंते अगंतकालं तदणुव्विवागं चू० ॥ ८. मणुताभं खं २ पु १ ॥ ९. तयणूवि(व खं २)वागं खं २ पु १ ॥ १०. सव्वमेयं इय वेदइत्ता पु २ । सव्वमेयं इय वेदइत्ता चू० ॥ ११. धुयमाचरंते खं २ पु १ । धुत(य ला०)माचरंति चू० ला० । धुतमाचरंति खं १ । "धुयतेऽनेन कर्म इति धुते चारित्रमि-त्युक्तम्, आचार इति क्रियायोगे, आचरन् आचरंते वा चरणमिति" चू० । "धुवं संयममाचरन् कालं मृत्युकालमाकाङ्क्षेत्" शी० ॥

छट्ठं अज्झयणं 'महावीरत्थवो'

- ३५२ पुंछिंसु णं समणा माहणा य, अगारिणो यं परतित्थिया य ।
 'से के इणेगंतहिय धम्ममाहु, अणेलिसं सांधुसमिक्खयाए ॥ १ ॥
- ३५३ कहं चं णाणं कह दंसणं से, सीलं कहं नातसुतस्स आसी ।
 जाणासि णं भिक्खु जंहातहेणं, अहासुतं बूहि जहा 'णिसंतं ॥ २ ॥
- ३५४ 'खेयणए' से कुसले आसुपन्ने, अणंतणाणी य अणंतदंसी ।
 जसंसिणो चक्खुपहे ठियस्स, जाणाहि धम्मं च 'धिइं च पेहा ॥ ३ ॥
- ३५५ उइं अहे य तिरियं दिसासु, तंसा य जे थावर जे य पाणा ।
 'से णिच्चणिच्चेहि समिक्ख पण्णे, दीवे व धम्मं सँमियं उदाहु ॥ ४ ॥ १०
- ३५६ से सव्वदंसी अभिर्भूय पाणी, निरामगंधे 'धिइमं ठितप्पा ।
 अणुत्तरे सव्वजैगंसि विज्जं, 'गंधातीते अभए अणाऊ ॥ ५ ॥

१. पुंछिंसु खं २ ॥ २. बा खं १ पु १ ला० ॥ ३. से के इमं गितियं धम्ममाहु खं २ पु १ चू० । से के इमं हितगं धम्ममाहु चूपा० । से के तिमं गिहियं धम्ममाहु खं १ ॥ ४. साधु समिक्ख दाए खं १ चू० । "साधु प्रशंसायाम्, सम्यग् ईक्षित्वा समीक्ष्य केवलज्ञानेन दाए दरिसति" चू० । "साध्वी चासौ समीक्षा च साधुसमीक्षा यथावस्थिततत्त्वपरिच्छितिः, तथा" शी० ॥ ५. 'यासे खं २ । 'याते पु १ ला० ॥ ६. व पु २ चू० ॥ ७. अहातहेणं पु २ । ८. 'सुइं ला० ॥ ९. णिसंतं खं १ ॥ १०. खेयणे खं १, २ पु २ । खेत्तणे कुं चू० । "खेयणए से इत्यादि" शी० ॥ ११. से कुसले महेसी अणंतं खं १, २ पु १ ला० शीपा० । कुसले आसुपण्णे महेसी अणंतं चू० ॥ १२. धिइं च पेहे खं १ । धीइं च पेहा खं २ ला० । धिइं च पेह पु २ । "धित्तिं च वेधं.....जारिसो धम्मो वा धिती वा पेहा वा तं तुमं अवितथं जाणाहि" चू० । "जानीहि.....धर्म.....तथा.....धृति.....प्रेक्षस्व.....यदिवा.....तस्य.....धर्म धृतिं च जानीषे ततोऽस्माकं पेहि ति कथय" शी० ॥ १३. उइं खं १ चू० ॥ "उइं अहे य इत्यादि" शी० ॥ १४. अहेयं पु १ । अहे तिरियं ला० ॥ १५. ये स्थावराः...ये च जसाः" चू०, एतदनुसारेण जे थावरा जे य तसा य पाणा इत्यपि चू० सम्मतः पाठो भवेत् ॥ १६. से (स चू०) णिच्च-णिच्चे य स० खं १ पु २ चू० । "स एव प्राज्ञो नित्या-नित्याभ्यां...समीक्ष्य" शी० ॥ १७. समितं खं १ । "तथा अहेति वक्ष्यमाणान्...दीवेण समो दीवसमो, समियाए ति सम्यक्" चू०, एतदनुसारेण तद्वाऽऽह दीवसमो समियाए इति पाठः चू० सम्मतो भाति ॥ १८. भूत खं २ ला० ॥ १९. धीमं खं २ ला० ॥ २०. अणुत्तरं च० ॥ २१. 'जगंसि खं १ । २२. चू० विना - गंधादीए खं १ । गंधाए पु २ । गंधा अदीते अभते खं २ पु १ । गंधा अतीते अभते ला० । "ग्रन्थातीतो निर्ग्रन्थ इत्यर्थः" शी० ॥

- ३५७ से भूतिपण्णे अणिंएयचारी, ओहंतरे धीरे अणंतचक्खू ।
अणुत्तरं तैप्पति सूरिए वा, वैइरोयणिदे व तमं पैगासे ॥ ६ ॥
- ३५८ अणुत्तरं धम्ममिणं जिणाणं, णेता मुणी कासवे आसुपण्णे ।
इंदे व देवाणु महाणुभावे, सहस्सनेता दिवि णं विसिद्धे ॥ ७ ॥
- ५ ३५९ से पण्णसा अक्खये सागरे वा, महोदधी वा वि अणंतपारे ।
अणाइले वा अकसायि मुक्के, सक्के व देवाहिपती जुतीमं ॥ ८ ॥
- ३६० से ^१वीरिएणं पडिपुण्णवीरिए, सुदंसणे वा णगसव्वसेद्धे ।
सुरालए वा वि मुंदागरे से, विरायतेऽणेगगुणोववेते ॥ ९ ॥
- ३६१ सयं सहस्साण उ जोयणाणं, ^१तिगंडे से पंडगवेजयंते ।
१० से ^१जोयणे णवणं वते सहस्से, उड्डुस्सिते हेड्डु सहस्समेगं ॥ १० ॥
- ३६२ पुट्टे णमे चिट्ठति भूमिए ठिते, ^२जं सूरिया अणुपरियट्ठयंति ।
से हेमवण्णे बहुणंदणे ये, जंसी रंति वेदयंती महिंदा ॥ ११ ॥
- ३६३ ^३से पव्वते सदमहप्पगासे, विरायंती कंचणमड्डवण्णे ।
अणुत्तरे गिरिसु य पव्वदुग्गे, गिरीवरे से जलिते व ^३भोमे ॥ १२ ॥
- १५ ३६४ महीय मज्झमि ठिते णगिंदे, पण्णायंते सूरिय सुद्धंलेस्से ।
एवं ^३सिरिए उ स भूरिवण्णे, मणोरमे ^३जोयति अच्चिमाली ॥ १३ ॥

१. एतिचारी खं १ । एतचारी चू० । २. तवति चू० ॥ ३. सूरिते खं १ पु १ ला० ॥
४. वैरोयणंदे व चू० । वइरोयणिदे व तम(तवम खं २)प्पगासे खं २ ला० पु १ ॥
५. पभासे खं १ ॥ ६. देवाणु खं २ पु १ ला० ॥ ७. सहस्सनेत्ता चू० । सहस्सनेता चूपा० ॥
८. दिविणं चू० । दिवि भवा दिविनः सर्वेभ्यो दिविभ्यः...विशिष्टः” चू० । “दिवि स्वर्गे,
...णं इति वाक्यालङ्कारे” शी० ॥ ९. पण्णया पु १, २ ला० । “से पण्णसा (पण्णया-प्र०)
इत्यादि” शी० ॥ १०. अक्खय चू० पु २ विना । (अक्खए ?) ॥ ११. अकसाय खं २ पु
१ चू० । अकसादि खं १ पु २ ॥ १२. भिक्खू खं २ पु १ ला० चू० शीपा० ॥ १३. वीरिएणं
खं १ । वीरिएणं ला० ॥ १४. मुहागरे खं २ ॥ १५. तिगंडे से पं खं २ पु १ ला० चू० ।
तिगंड से पं पु २ । “त्रीणि कण्डान्यस्य सन्तीति त्रिकण्डी” चू० । त्रीणि कण्डान्यस्येति
त्रिकण्डः” शी० ॥ १६. जोयणाणं खं १ पु २ ॥ १७. णउते खं १ पु २ । णउतिं चू० ॥
१८. उड्डु सितो खं १ । अड्डुस्सितो ला० । उड्डु थिरे चूपा० ॥ १९. भूमिते ठिते खं २ पु १ ।
भूमितिठिते ला० । भूमिए य पु १ ॥ २०. जं सूरिता खं १ । असूरिया खं २ ॥ २१. या खं
१ पु १ ॥ २२. रति वेदयंती महिंदा खं २ ॥ २३. स चू० ॥ २४. यते चू० ॥ २५. भोमे
चू० ॥ २६. महीइ खं १ पु २ । “महीइ इत्यादि” शी० ॥ २७. यती खं २ पु १ ला० ॥

- ३६५ सुदंसणस्सेस जसो गिरिस्स, पवुच्चती महतो पव्वतस्स ।
एतोवमे समणे नयपुत्ते, जाती-जसो-दंसण-णाणसीले ॥ १४ ॥
- ३६६ गिरीवरे वा निसहाऽऽयताणं, रुयगे व सेट्ठे वल्लयायताणं ।
ततोवमे से जंगभूतिपण्णे, मुणीण मज्जे तमुदाहु पण्णे ॥ १५ ॥
- ३६७ अणुत्तरं धम्ममुद्दरेइत्ता, अणुत्तरं झीणवरं श्रियाई ।
सुसुक्कसुक्कं अपगंडसुक्कं, संखेदु वेगंतवदातसुक्कं ॥ १६ ॥
- ३६८ अणुत्तरगं परमं महेसी, असेसकम्मं स विसोहइत्ता ।
सिद्धिं गतिं सांझमणंत पत्ते, नाणेण सीलेण य दंसणेणं ॥ १७ ॥
- ३६९ रुक्खेसु णाते जह सामली वा, जंसी रतिं वेतयंती सुवण्णा ।
वणेसु यो नंदणमाहु सेट्ठे, णाणेण सीलेण ये भूतिपत्ते ॥ १८ ॥
- ३७० यणियं व सदाण अणुत्तरे तु, चंदो व ताराण महाणुभोगे ।
गंधेसु यो चंदणमाहु सेट्ठे, सेट्ठे मुणीणं अपडिण्णमाहु ॥ १९ ॥

२८. सूरिए सु^० खं १ । सूरियलेस्सभूते चू० ॥ २९. ०ल्लेस्से पु २ खं १ । ०ल्लिस्से पु १ ला० ॥
३०. सिरीते खं २ पु १ । सिरिए पु २ । एवं सिरीए उ स भूतिवण्णे चू० । “भूतिवर्णं
इति प्रभूतवर्णं इत्यर्थः” चू० ॥ ३१. मणोरमे अच्चित्तहस्समालिणी(जो ?) चू० ॥ ३२. जयति
पु १ । जोयए ला० । “द्योतयति” शी० ॥
१. ०स्सेव खं २ पु १, २ ला० । “एतदनन्तरोक्तं यथाः कीर्तनं सुदर्शनस्य” शी० ॥
२. पवुच्चती खं १ । पवुच्चते चू० ॥ ३. णातपुत्ते चू० ॥ ४. निसहायं चू० ॥ ५. रूपं खं १
पु २ ॥ ६. सिट्ठे खं २ पु १, २ ला० । सेट्ठे व वल्लयायताणं खं १ ॥ ७. जगभूतपण्णे
चू० । “जगति असावेकी भूतप्रज्ञः” चू० । “जगति संसारे भूतिप्रज्ञः प्रभूतज्ञानः” शी० ॥
८. मुणीणमावेदमुदाहु पण्णे चू० । “आवेदः श्रुतज्ञानमित्यर्थः” चू० ॥ ९. ०रयत्ता ला० ॥
१०. झाण चिरं चू० ॥ ११. मितादी खं १ । श्रियाति चू० ॥ १२. अवगं खं १ पु २ ॥
१३. संखेदु खं २ पु १, २ ला० । संखेदुपुगंतवदातसुक्कं चू० । संखेदु वेगंतवदातसुक्कं चूपा० ॥
१४. अणुत्तरगं परमं महेसी णाणेण सीलेण य दंसणेणं । असेसकम्मं स विसोहइत्ता सिद्धीगतिं
सात्तियणंत पत्ते चू० ॥ १५. सिद्धिं गत ला० ॥ १६. सात्तिमणंत खं १ । सायमणंत पु २ ॥
१७. रुक्खेसु णाते जह कूडसामली, जंसी खं १ । रुक्खेहि णाता मह कूडसामली, जंसी चू० ।
रुक्खेसु णाता अहु कूडसामली, जंसी चूपा० । “कूडभूताऽसौ शाल्मली च” चू० ॥ १८. रती
वे(ते खं २)ययती खं २ पु १ । रत वेययती ला० ॥ १९. पु २ चू० विना-आ खं १ । वा
खं २ पु १ ला० ॥ २०. खं १ विना-सिट्ठे खं २ पु १, २ ला० । सिट्ठं चू० ॥ २१. उ चू० ॥
२२. ०त्तरं तु चंदु व्व पु २ ॥ २३. चू० पु २ विना-आए खं १ । आवे खं २ पु १ ला० ।
“तारकाणां मध्ये यथा चन्द्रो महाबुभुक्षुः(वः-प्र०) मनोरमः, गन्धेषु चन्दनं ...
श्रेष्ठमाहुः, एवं मुनीनां अप्रतिज्ञः, तमेवम्भूतं श्रेष्ठमाहुः” शी० ॥ २४. वा पु १ ला० ।
स. ५

- ३७१ जहा सयंभू उदहीण 'सेट्टे, णागेसु यां धरणिंदमाहु सेट्टे ।
खोतोदए वा रसवेजयंते, तवोवहाणे मुणिवेजयंते ॥ २० ॥
- ३७२ हत्थीसु एरावणमाहु णाते, सीहे 'मियाणं सल्लिण गंगा ।
पक्खीसु यां गरुले वेणुदेवे, णिव्वाणवादीणिह णायपुत्ते ॥ २१ ॥
- ५ ३७३ जोहेसु णाए जह वीससेणे, पुण्णेसु वां जह अरविंदमाहु ।
खेत्तीण 'सेट्टे जह दंतवक्के, इसीण सेट्टे तह वद्धमाणे ॥ २२ ॥
- ३७४ दाणाण सेट्टं अभयप्पदाणं, सच्चेसु यां अणवजं वदंति ।
तवेसु यां उत्तमबंभचेरं, 'लोउत्तमे समणे नायपुत्ते ॥ २३ ॥
- ३७५ ठितीण 'सेट्टा लवसत्तमा वा, सभा सुधम्मा व सभाण 'सेट्टा ।
१० 'निव्वाणसेट्टा जह सव्वधम्मा, ण णायपुत्ता परमत्थि णाणी ॥ २४ ॥
- ३७६ पुढोवमे धुणंति विगतगेही, न सँन्निहिं कुव्वति आसुपण्णे ।
तरितुं समुदं व महाभवोघं, अभयंकरे वीरे अणंतचक्खु ॥ २५ ॥

ता खं २ ॥ २५. खं १ चू० विना-सिट्टे, सिट्टे सु० पु २ । सेट्टे, एवं सु० खं २ पु १ ला० ।
इत्यतां पृ० ६५ टि० २३ ॥ २६. 'माहु खं १ । 'साहु खं २ ॥
१. सिट्टे पु २ ॥ २. वा खं २ पु १ ला० चू० ॥ ३. धरणेदं खं १ । धरणिंदे आहु पु १
ला० । धरणमाहु चू० । "धरणं धरणेन्द्रं (धरणं धरणोरगेन्द्रं-प्र०, धरणेन्द्रं धरणं-प्र०) यथा
श्रेष्ठमाहुः" शी०, एतदनुसारेण धरणमाहु इति पाठः शी०संमतो भाति ॥ ४. खोदोदए खं
१ पु २ । "खोतोदए रसतो वेजयंते, खोतोदगं णाम उच्छुरसोदगस्य समुद्रस्य, अधवा इहापि
इक्षुरसो मधुर एव" चू० । खोओदए इति इक्षुरस इवोदकं यस्य स इक्षुरसोदकः" शी० ॥
५. तवोव' खं २ । "तवोवहाणे मुणि वेजयंते, तथेति तेन प्रकारेण, उपदधातीत्युपधानम्"
चू० । "एवं तपउपधानेन विशिष्टतपोविशेषेण" शी० ॥ ६. तेरा' खं २ पु १ ला० ॥
७. मितार्णं खं १ ॥ ८. आ चू० ॥ ९. णायउत्ते पु १ ॥ १०. वा अरविंदं वदंति चू० ॥
११. 'वसाहु खं १ ॥ १२. खेत्तीण खं २ ला० ॥ १३. सिट्टे पु २ । एवमपेऽपि ॥ १४. आ
चू० ॥ १५. वयंती खं १ पु १ ॥ १६. आ चू० । वा पु १ । ता खं २ ला० ॥ १७. उत्तिम
खं १ । उत्तमं ला० ॥ १८. "तथा सर्वलोकोत्तमो भगवान्" चू०, एतदनुसारेण चू०संमतः
'लोगुत्तमे भगवं णातपुत्ते' इत्यपि पाठः सम्भवेत् ॥ १९. सिट्टा खं २ पु १, २ ला० ॥
२०. सिट्टा पु १, २ ॥ २१. णेव्वा' खं १, २ चू० ॥ २२. णाणं खं १ पु २ । "ण णातपुत्ता
परमत्थि णाणी ज्ञातपुत्रात्त परोऽस्ति कश्चित् ज्ञानी" चू० । "ज्ञातपुत्रात् परं
प्रधानमन्यद् विज्ञानं नास्ति" शी० ॥ २३. धुणती चू० ॥ २४. संनिही खं २ पु १ ॥

- ३७७ कोहं च माणं च तहेव मायं, लोभं चउत्थं अज्झत्थंदोसा ।
एताणि वंता अरहा महेसी, ण कुव्वंति पावं ण कारवेती ॥ २६ ॥
- ३७८ ^१किरियाकिरियं वेणइयाणुवायं, अण्णाणियाणं पंडियच्च ठाणं ।
^२से सव्ववायं इति वेयइत्ता, उवट्ठिते संजम दीहरायं ॥ २७ ॥
- ३७९ ^३से वारिया इत्थि संराइभत्तं, उवहाणवं दुक्खखयंइयाए ।
लोगं विदित्ता औरं परं च, सव्वं पभू वारिय संव्ववारं ॥ २८ ॥
- ३८० सोच्चा य धम्मं अरहंतभासियं, समाहितं अट्ठपओवसुद्धं ।
^४तं सइहंता य जणा अण्णाऊ, इंदा वं देवाहिव आंगमिस्संति ॥ २९ ॥
ति बेमि ।

॥ * महावीरत्थतो सम्मत्तो । षष्ठमध्ययनं समाप्तम् * ॥

१०

१. 'दोसं खं २ पु १ ला० । "आध्यात्मिका ह्येते दोषाः, बाह्या गृहादयः, एताणि चत्ता अरहा महेसी चत्ता णाम उज्झित्वा" चू० । "एतानध्यात्मदोषांश्चतुरोऽपि वान्धा परित्यज्य" शी० ॥ २. कुव्वई खं २ पु १। कुव्वई पाव ण ला० ॥ ३. "किरियं अकिरियं वेणइयाणुवातं, दुवालसंगं गणिपिडगं वादो, सेसाणि तिण्णि तिसट्ठाणि अणुवादो, थोवं वा अणुवादो" चू० ॥ ४. 'वातं खं १ पु १ ला० ॥ ५. परियच्च खं १ ॥ ६. स सव्ववादं चू० । से सव्ववातं खं १ ॥ ७. इत्ती खं १। इय पु २। इध चू० ॥ ८. धम्म स दी० खं १ पु २। संजम दी० पु १। "उवट्ठिते सम्म स दीहरायं, उपस्थितो मोक्षाय सम्यगुपस्थितः" चू० । "उपस्थितः सम्यगुत्थानेन संयमे व्यवस्थितो न तु यथान्ये" शी० ॥ ९. स पु २ चू० ॥ १०. सराय(यि खं १)भत्तं खं १, २ पु १ ॥ ११. 'ट्ठताते खं २ पु १ ला० ॥ १२. आरं परं च खं २ विना । अपरं परं च चू० । "आरम् इहलोकाख्यं पा(प-प्र०) रं परलोकाख्यं यदिवा आरं मनुष्यलोकं पारं नारकादिकम्" शी० ॥ १३. सव्ववारी चू० । "सर्ववारणशील इत्यर्थः" शी० ॥ १४. "तं सइहंता[५५?]" य अद्वापूर्वकमादाय, आदाय नाम गृहीत्वा कृत्वा च" चू० ॥ १५. अणायू यंदा खं १ ॥ १६. वि खं २ ला० ॥ १७. आगमेस ति बेमि खं १। आगमिस्सं ति बेमि पु २। "आगमिष्यति(प्येतेति-प्र०) आगमिस्सेण भवेण सुकलप्पतीए सिज्झिस्संति" चू० । "देवाधिपा आगमिष्यन्तीति भविष्यन्ति. इति ब्रवीमि" शी० ॥ १८. वीरस्तवाख्यं षष्ठं पु १। महावीरस्तवाध्ययनं षष्ठम् पु २। * * नास्ति खं १ ॥

सत्तमं अज्झयणं 'कुसीलपरिभासियं'

- ३८१ पुढवी य आऊ अगणी य वाऊ, तण-रुक्ख-बीया य तसा य पाणा ।
जे अंडया जे य जराउ पाणा, संसेयया जे रसयाभिधाणा ॥ १ ॥
- ५ ३८२ एताइं कायाइं पवेदियाइं, एतेसु जाँण पडिलेह सायं ।
एतेहिं कायेहि य आयदंडे, एतेसु या विप्परियासुवेति ॥ २ ॥
- ३८३ जातीवहं अणुपरियट्टमाणे, तस-थावरेहिं विणिघायमेति ।
‘‘से जाति-जाती बहुकूरकम्मे, जं कुच्चती भिज्जेति तेण बाले ॥ ३ ॥

* “इदानीं कुसीलपरिभासितं ति जत्थ कुसीला सुसीला य परिभासिज्जति...[पं० ४]...अथ कस्मात् कुसीलपरिभाषितमित्यपदिश्यते [पं० २३]” चू० पृ० १५१। “कुसीलपरिभाषा कृता, ‘‘कुसीलाः परिभाष्यन्ते । ‘‘नामनिष्पन्ने कुसीलपरिभाषेति । ‘‘कुसीलपरिभाषाख्यस्याध्य-यनस्य...। इदमध्ययनं ‘कुसीलपरिभाषा’ इत्युच्यते” शी०। एवं च चू० अनुसारेण ‘कुसील-परिभासियं’ इति नाम, एतदध्ययनान्ते प्रतिषु प्राय ईदृश एवोल्लेखः। शी० अनुसारेण तु ‘कुसीलपरिभासा’ इति अस्याध्ययनस्य नामेति ज्ञेयम् ॥ १. पुढवी य आऊ य अं पु १। पुढवी आऊ य अं खं २। “पुढवी य इत्यादि...चकारः स्वगतमेदसंसूचनार्थः” शी० ॥ २. बीता त तसा खं २ पु १। बीता तसा ला० ॥ ३. रसयाभिधाणा खं १। रसयाभिधाणा खं २ पु १, २ ला० ॥ ४. जाणे खं २ पु १, २ ला०। दइयतां सू० ३९९। आचाराङ्गे सू० ११२ टि० १६। “जाणं...जानजिति जानकः प्रत्युपेक्ष्य सातं...पडिलेहिता दुःखमेषां न कार्यम्” चू०। “एतेषु ‘‘सातं सुखं जानीहि...‘‘ज्ञात्वा प्रत्युपेक्षस्व...पर्यालोचय” शी०। आचाराङ्गसूत्रे “भूतानि अद्भुतः, तेषु ‘प्रत्युपेक्ष्य’ पर्यालोच्य...जानीहि...‘सातं’ सुखम्” इति ७६ तमस्य सूत्रस्य वृत्तौ, “भूतानि चतुर्दश भूतग्रामाः, तैः सममात्मनः ‘सातं’ सुखं ‘प्रत्युपेक्ष्य’ पर्यालोच्य जानीहि” इति च ११२ तमस्य सूत्रस्य वृत्तौ शीलाङ्काचार्या विवृतवन्तः। दइयतां सू० ३९९। “भूतेहिं जाण पडिलेह सातं” इति आचाराङ्गे सू० ७६, ११२ ॥ ५. एतेहि य कां खं २। एतेसु कापसु तु आतदंडे चू०। “एभिः कायैः समारभ्यमाणैः...आत्मदण्डो भवति इत्यर्थः, अथवा एभिरेव कायैर्ये ‘आयतदण्डाः’ दीर्घदण्डाः...” शी० ॥ ६. एतेसु आ विं पु १। एतेसु आसु विं खं २। “एतेष्वेव पुनः पुनः विप्परियासुवेति” चू० ॥ ७. सुवेदी खं १। “विप्परियासुवेति” इति आचाराङ्गे सू० ७७, ७९, ८२, ९६, १४८। “विप्परिया-सुवेति, विपर्यासो नाम जन्म-मरणे, संसारो वा विपर्यासो भवति, अथवा...सुखविपर्यासभूतं दुःखमवाप्नोति” चू०। “त्रिविधमनेकप्रकारं परि समन्ताद् आशु क्षिप्रम् उप सामीप्येन या(य ?)न्ति व्रजन्ति, तेष्वेव...भूयो भूयः समुत्पद्यन्त इत्यर्थः, यदिवा विपर्यासो व्यत्ययः, ‘‘दुःखमेवावाप्यते” शी०। “विपर्यासमुपैति” इति आचाराङ्गवृत्तौ शीलाङ्काचार्याः ॥ ८. जातीपयं ला०। जाती(ई चू०)वहं खं १ चू०। जातीवयं खं २ शीपा०। “जातिवयौ जन्म-मरणे”

- ३८४ अस्सि च लोगे अदुवा परत्था, सतग्गसो वा तह अन्नहा वा ।
संसारमावन्न परं परं ते, बंधंति वेयंति य दुण्णियाइं ॥ ४ ॥
- ३८५ जे मायरं च पियरं च हेच्चा, समणव्वदे अगणि समारभेज्जा ।
अंहाहु से लोगे कुसीलधम्म, भूताइं जे हिंसति आतसाते ॥ ५ ॥
- ३८६ उज्जालओ पाँण तिवातएज्जा, निव्वाविओ अगणि तिवातइज्जा । ५
तंम्हा उ मेहावि समिक्ख धम्मं, ण पंडिते अगणि समारभेज्जा ॥ ६ ॥
- ३८७ पुढवी वि जीवा आऊ वि जीवा, पाँणा य संपातिम संपयंति ।
संसेदया कडुसमस्सिता य, एते दहे अगणि समारभंते ॥ ७ ॥
- ३८८ हरिताणि भूताणि विलंबगाणि, आहारंदेहाइं पुढो सिताइं ।
जे छिंदती आतसुइं पडुच्चा, पाँगम्भि पाणे बहुणं तिवांती ॥ ८ ॥ १०

चू० । “जाईपहमित्यादि, जातीनाम् पन्था जातिपथः, यदिवा...जाति-वधम्” शी० ॥ ९. °वरुं
चिणिग्गतमेति चू० ॥ १०. जातिजाइं खं २ पु १ । जायजाइं पु २ । जातिजाति ला० ।
“से जातिजाती परिग्रहमाणे...जातिजातीति वीप्सार्थः” चू० । “सः...जातिं जातिम्
उत्पत्तिमुत्पत्तिमवाप्य” शी० ॥ ११. मज्जेते चूपा० । “मज्जेते वा, निमज्जइ इत्यर्थः” चू० ॥
१. पुरत्था खं २ पु २ ला० । परत्थ चू० ॥ २. अन्नहा खं २ पु १ ला० ॥ ३. परंपरेण
बं चू० । “परंपरेणेति परमवे” चू० । “ते...संसारमापन्नाः...परं परं प्रकृष्टं प्रकृष्टं
दुःखमनुभवन्ति” शी० ॥ ४. वेदिति य दुण्णियाणि खं १ ॥ ५. वा खं २ पु १ ला० ।
“जे मायरं चे त्यादि” शी० ॥ ६. °व्वए खं १ । “अमणव्रतिनः अमण इति वा वदन्ति”
चू० । “अमणव्रते” शी० ॥ ७. अहाह ला० । अहाह से लोगे अणज्जधम्मो चू० । “अथ...
आहु रिति तीर्थकृद्-गणधरादयः” शी० ॥ ८. लोते खं २ पु १ ॥ ९. उज्जालतो खं २ पु १
ला० । उज्जालिया पाण तिवातयंति णिव्वाविया अगणि निपातएज्जा चू० । “उज्जाल(लि-प्र०)ओ
इत्यादि” शी० ॥ १०. पाणे तिवातएज्जा खं २ । पाण इवावतेज्जा ला० । पाण इवावतेज्जा
पु १ । पाण इवायएज्जा पु २ । दइयतां टि० ९ । “प्राणिनोऽति (नो नि-प्र०) पातयेत्,
त्रिभ्यो वा...पातयेत्” शी० ॥ ११. °वतो ला० पु १ ॥ १२. प्रतिपु पाठाः—निव्वातइज्जा
खं २ पु १ । निवायइज्जा पु २ । निवातइज्जा ला० । तिवायवेज्जा खं १ । दइयतां टि० ९ ।
“णिव्वाविया अगणिमेव निपातयंति” चू० । “अभिकायमुदकादिना निर्वापयन् विध्यापयंस्तदा-
श्रितामन्याश्च प्राणिनोऽति(नो नि-प्र०)पातयेत् त्रिपातयेद्वा” शी० ॥ १३. तंम्हा दु वे वावि
खं १ ॥ १४. पाणाति सं खं २ पु १ ला० । पाणाइ सं पु २ ॥ “प्राणाश्च” चू० ।
“तदश्रिताश्च प्राणाः” शी० ॥ १५. संसेतया खं १ ॥ १६. त खं २ पु १ ला० ॥ १७. °देहाई
खं १ । “आहारमया हि देहा देहिनाम्, अन्नं वै प्राणाः, आहाराभावे हि वृक्षा हीयन्ते म्लायन्ते
शुष्यन्ते च” चू० । “आहारार्थं देहोपचयार्थं वा यच्छिनत्ति” शी० ॥ १८. जो छिंदति
आतसातं पडुच्च पागम्भिपण्णो बहुणं निवासी चू० ॥ १९. पगम्भि पु १ ॥ २०. तवादी खं १ ॥

३८९ जातिं च बुद्धिं च विणासयंते, बीयादि अस्संजय आयदंडे ।
अहाहु से लोए अणज्जधम्मे, बीयाति जे हिंसति आयसाते ॥ ९ ॥

३९० गंभाइ मिज्जंति बुया-उबुयाणा, णरा परे पंचसिहा कुमारा ।
जुवाणगा मज्झिम थेरगा य, चयंति ते आउखए पलीणा ॥ १० ॥

५ ३९१ संबुज्झहा जंतवो माणुसत्तं, दंहुं भयं बालिसेणं अलंभो ।
एगंतदुक्खे जरिते वं लोए, सकम्मुणा विप्परियासुवेति ॥ ११ ॥

३९२ इहेगे मूढा पवदंति मोक्खं, आहारसंपज्जनवज्जणेणं ।
एगे य सीतोदगसेवणेणं, हुतेण एगे पवदंति मोक्खं ॥ १२ ॥

१० ३९३ पाओसिणाणादिसु णत्थि मोक्खो, खारस्स लोणस्स अणासएणं ।
ते मज्ज मंसं लसुणं च भोच्चा, अन्नत्थ वासं परिक्कप्पयंति ॥ १३ ॥

३९४ उंदगेण जे सिद्धिमुदाहरंति, सायं च पांतं उदगं फुंसंता ।
उदगस्स फासेण सिया य सिद्धी, सिज्झंसु पाणा बह्वे दगंसि ॥ १४ ॥

१. पिप्याति खं १ । बीयाइ पु २ । “बीजादीति बीजाङ्गुरादिक्रमो दर्शितः” चू० । “बीजानि च...विनाशयन्” शी०, एतदनुसारेण शी० वृत्तिकृतो ‘बीजानि’ इति द्वितीयाबहुवचनान्तं पदमत्राभिप्रेतम् । चूर्णिकारस्य तु ‘बीजादि’ इति द्वितीयैकवचनान्तं पदमत्राभिप्रेतम् । दृश्यतां टि० ४ ॥ २. °जति यायदंडे खं २ पु १ ला० । °जइ याय० पु २ ॥ ३. लोते खं २ पु १ ॥ ४. बीयादि चू० । बीयाति खं १ । हरियादि खं २ पु १, ला० । हरियाइ पु २ । “बीजादि हिंसति” चू० । “बीजानि, अस्य चोपलक्षणार्थत्वाद् वनस्पतिकार्यं हिनस्ति” शी० । दृश्यतां टि० १ ॥ ५. गम्भाति खं १, २ । गम्भाओ ला० । गम्भायि चू० ॥ * बुतब्बुयाणा खं १ ॥ ६. णरा[५] वरे खं २ पु २ ला० ॥ ७. मज्झिम पोरिसां य खं १ शी० । “क्वचित् पाठो मज्झिम पोरुसा य ति...पोरुसा य ति पुरुषाणां चरमावस्थां प्राप्ताः” शी० ॥ ८. °खते खं २ पु १ ॥ ९. संबुज्झह खं १ । जुज्झहि जंतू ! इह माणवेसु, दंहुं भयं बालिसेणं अलं भे चू० ॥ १०. दंहु खं २ । वट्ठं खं १ । ११. अलं भे पु २ चू० । दृश्यतां टि० ९ ॥ १२. हु खं १ विना । “एगंतदुक्खे जरिण हु लोमे ति... जरिते ति आलिते णं भंते लोए, पलिते णं भंते लोए... अथवा...ज्वरित इव ज्वलितः” चू० । “ज्वरित इव लोकः” शी० ॥ १३. लोते खं २ पु १ ॥ १४. °रितसुवेति खं १ ॥ १५. इहे ग ला० । इहगिग खं २ ॥ १६. आहारसंपंचयवज्जणेणं चूपां शीपा० । आहारओ पंचकवज्जणेणं चूपां शीपा० ॥ १७. अणासतेणं खं २ पु १ ला० । “अनशनेन मोक्षो भवति” चू० । “अनशनेन अपरिभोगेन” शी० ॥ १८. मंसं खं २ ॥ १९. वासं परिक्कप्पयंति खं २ पु १, २ । वासाइं पक्कप्पयंति खं १ ॥ २०. उदएण ला० विना । “उदगे(ए प्र०)णेत्यादि” शी० । २१. पायं खं २ ला० विना ॥ २२. पुसंति पु २ ॥ २३. सिद्धिं खं १ ॥ २४. सिज्झंसु खं २ पु १, २ ॥

- ३९५ मच्छा य कुम्मा य सिरीसिवा य, मंगू य उट्टा दगरक्खसा य ।
अट्टाणमेयं कुंसला वदन्ति, उदगेण जे सिद्धिमुदाहरन्ति ॥ १५ ॥
- ३९६ उदगं जँती कम्ममलं हरेज्जा, एवं सुहं इच्छामेत्तता वा ।
अंधव्व णेयारमणुस्सरित्ता, पाणाणि चेवं विणिहन्ति मंदा ॥ १६ ॥
- ३९७ पावाइं कम्माइं पकुव्वतो हि, सिओदगं तु जँइ तं हरेज्जा ।
सिज्जिसु ऐगे दगसत्तघाती, मुसं वयंते जैलसिद्धिमाहु ॥ १७ ॥
- ३९८ हुतेण जे सिद्धिमुदाहरन्ति, सौयं च पातं अगणिं फुसंता ।
एवं सिया सिद्धि हवेज्जं तम्हा, अगणिं फुसंताण कुकम्मिणं पि ॥ १८ ॥
- ३९९ अपरिक्ख दिट्ठं ण हु एव सिद्धी, एहिंति ते धौतमबुज्झमाणा ।
भूतेहिं जाण पडिलेह सातं, विज्जं गँहाय तस-थावरोहिं ॥ १९ ॥
- ४०० थणंति लुपंति तसंति कम्मी, पुँढो जगा परिसंखाय भिक्खू ।
तम्हा विदू विरते आयगुत्ते, दहुं तसे यै पडिसाहरेज्जा ॥ २० ॥

१. मंगू य उट्टा चू० । “मंगू णाम कामज्जेगा, उट्टा णाम मज्जारूपमाणा महानदीषु दृश्यन्ते उम्मुज्ज-णिमुज्जियं करेमाणा” चू० । “मङ्गवः, तथा उट्टा जलचरविशेषाः” शी० ॥
२. कुसलं खं २ ॥ ३. “अस्थानमेतत्-यदुदकेन शुद्धिर्भवति” चू०, एतदनुसारेण “उदगेण जं सुद्धिमुदाहरन्ति” इत्यपि चू० सम्मतः पाठो भवेत् ॥ ४. सेहिसुं खं १ ॥ ५. जति चू० ॥ ६. खं १ विना-सुहं इच्छामेत्तता वा खं २ ला० । सुहं इच्छामित्तमेयं पु १ । सुहं इच्छामित्तओ वा पु २ । “एवं पुण्यं पि चन्दनकर्दमलिप्तवान्(क्व?), नो चेत् ततस्ते इच्छामात्रमिदम्” चू० । “एवं शुभमपि पुण्यमपहरेत्, अथ पुण्यं नापहरेत् एवं कर्ममलमपि नापहरेत्, अत इच्छामात्रमेवैतद् यदुच्यते अलं कर्मापहारीति” शी० ॥ ७. अंधं व ला० । अंधव्व जबंधमणुं खं २ । “अंधं व (अंधव्व?) नेतारमणुस्सरन्तो, अन्धेन तुल्यं अन्धवत्, यथा जात्यन्धो जात्यन्धं नेतारमणुस्सरन्तो, अणुस्सरन्तो णाम अणुगच्छन्तो... क्लेशमृच्छति” चू० । “यथा जात्यन्धा अपरं जात्यन्धमेव नेतारमणुसुत्य गच्छन्तः कुपयन्ति(सु?)तथो भवन्ति” शी० ॥ ८. “विद्ध्यं(डं)ति, हेड विबाधने बाधन्ते इत्यर्थः” चू० ॥ ९. खं १ विना-सीया दगं तू पु २ । सीओदगं तू पु १ ला० । सीयोदगं तू खं २ । “तत् कर्म यच्च उदकमपहरेत्, यथेवं स्यात्” शी० ॥ १०. यति खं १ ॥ ११. एते खं १ ॥ १२. वदंता खं १ ॥ १३. दगसिद्धिं खं २, पु १, २ ला० । “ये जलावगा-हनात् सिद्धिमाहुः ते मृषा वदन्ति” शी० ॥ १४. जे मोक्खसुदां चू० ॥ १५. सातं च पातं खं १ ॥ १६. “ज तेसिं अं चू० ॥ १७. अपरिच्छ खं २ । “अपरिच्छ दिट्ठिं....., अपरिच्छेति..... अपरीक्ष्य दृष्टिरिति दर्शनम्, अपरीक्षितदर्शनानामित्यर्थः” चू० । “अपरीक्ष्य दृष्टमेतत्” शी० ॥ १८. धंतमं चू० ॥ १९. जाणं खं १ विना । “भूतेहिं जाण पडिलेह सातं...जानीत इति जानकः” चू० । “भूतैः...कथं सातं सुखमवाप्यते इत्येतत् प्रत्युपेक्ष्य जानीहि” शी० । दृश्यतां सू० ३८२ टि० ४ ॥ २०. गहात् खं २ पु १ । गहाए चू० । गहात् तत्तं ला० । गहाय तत्तं पु २ ॥ २१. पुढो अगाइं पडिसंखाय भिक्खू चू० । “पृथक् पृथक् ‘जगा’ इति जन्तव इति एवं

- ४०१ जे धम्मलद्धं वि^१ णिहाय भुंजे, वियडेण साहट्टु य जो^२ सिणाति ।
जो धावति लूसयती व वत्थं, अहाहु से णागणियस्स दूरे ॥ २१ ॥
- ४०२ कम्मं परिणाय दणंसि धीरे, वियडेण जीवेज्ज य आदिमोक्खं ।
से बीय-कंदाति अभुंजमाणे, विरते सिणाणादिसु ईत्थियासु ॥ २२ ॥
- ५ ४०३ जे मौतरं च पियरं च हेत्वा, गारं तद्वा पुत्तं पसुं धणं च ।
कुंलाइं जे धावति साउगाइं, अहाऽऽहु से सामणियस्स दूरे ॥ २३ ॥
- ४०४ कुंलाइं जे धावति सादुगाइं, आवाति धम्मं उदराणुगिद्धे ।
अहाहु से आरियाण सत्तंसे, जे लावइजा असणस्स^३ हेउं ॥ २४ ॥ >
- ४०५^४ निक्खम्म दीणे परभोयणम्मि, मुहमंगलिओद^५रियाणुगिद्धे ।
१० नीवारगिद्धे व महावराहे, अंदूर एवेहति पातमेव ॥ २५ ॥

‘परिसङ्खयाय’ ज्ञात्वा” शी० ॥ २२. यण्पडिं पु २ ला० । या पडिं चू० ॥

१. व णिहाय पु १ विना । “जे धम्मलद्धं, व णिहाय, वा विभासाविकल्पादिषु, असुद्धं वा लद्धं, निधायेति सन्निधिं कृत्वा” चू० । “धम्मलद्धम् अपि आहारजातं निधाय व्यवस्थाप्य” शी० ॥ २. जे सिणाइ पु १ । जे सिणाइ पु २ ला० खं २ ॥ ३. धोवति खं १ । धोवती खं २ ॥ ४. लीसएज्जा वि वत्थं चू० ॥ ५. अघाहु खं १ चू० । अयाहु खं २ ला० ॥ ६. णगणियस्स चू० ॥ ७. ण जे जीवति आतिमोक्खं ते बीजकंदादि अभुंजमाणे विरता सिणाणा अदु इत्थिगतो चू० ॥ ८. बीयकंदाइ खं २ पु १, २ ला० । “बीज-कन्दादीन् अभुञ्जानः” शी० ॥ ९. इत्थिकासु खं १ ॥ १०. मायरं खं १ विना ॥ ११. पसु इणं च खं १ । “पसवो हस्त्यश्वा-गो-महिष्यादयः” चू० । “पशुं ... धनं च त्यक्त्वा” शी० ॥ १२. < > एतत्स्थाने आवाति धम्मं उदराणुगिद्धो अघाहु से सामणितस्स दूरे ॥ कुलाइं जे धावति सादुगाइं आवाति अक्खा (आवाति धम्मं?) उदराओ गिद्धो । से आरियाणं गुणाणं सत्तंसे जे लावए तावऽसणादिहेतु ॥ चू० ॥ १३. सामां खं २ ॥ १४. कुलाति खं २ पु १ ला० ॥ १५. सातुगाइं खं १ ॥ १६. “अक्खाइयाओ अक्खाति धम्मकथाओ वा जाहिं वा कहाहिं रज्जते, उदराओ गिद्धो पुजो, अथवा औदरमेधिना आख्या ण वट्ठं कातुं” चू०, एतदनुसारेण ‘आवाति धम्मं’ ‘आवाति अक्खा’ इति वा चू०संमतः पाठः सम्भाव्यते । दृश्यतां टि० १२ ॥ १७. आरियाणं खं १ पु १ शीपा० । “आचार्यगुणानाम् आर्यगुणानां वा शतांशे वर्तते” शी० । दृश्यतां टि० १२ ॥ १८. लावतेज्जा खं २ पु १ ला० । लावएज्जा खं १ । “जे लावए ... जो वि ताव असणादिहेतुं अण्णेण केणई लवावेति” चू०, एतदनुसारेण जे लावए तावऽसणादिहेतुं इति चू० सम्मतः पाठो भाति, दृश्यतां टि० १२ । “जे लावइजा इत्यादि, यो ह्यन्नस्य हेतुं ... लापयेत्” शी० ॥ १९. हेऊ खं २ पु २ ला० । हेतू पु १ ॥ २०. निक्खंदिदीणे परभोयणट्टी चू० ॥ २१. “मुहमंगलियाओ करेति” चू० । “मुखमङ्गलिको भवति” शी० ॥ २२. “औदरिकम् अन्न-पानमित्यर्थः, भृशं गृद्धः प्रगृद्धः” चू० । “औदर्यं प्रति गृद्धः” शी० । चू० शी० अनुसारेण औदरियप्पगिद्धे इति पाठः सम्मत इति प्रतीयते ॥ २३. नीवारगिद्धेह

- ४०६ अन्नस्स पाणस्सिहलोइयस्स, अणुप्पियं भासति सेवमाणे ।
पासत्थयं चैव कुसीलयं च, निस्सारए होति जहा पुलए ॥ २६ ॥
- ४०७ अण्णातर्पिडेणऽधियासएज्जा, नो^१ पूयणं तवसा आवहेज्जा ।
सँदेहिं रूवेहिं असज्जमाणे, सव्वेहिं कामेहिं विणीयं^२ गेहिं ॥ २७ ॥
- ४०८ सँव्वाइं संगाइं अइच्च^३ धीरे, सव्वाइं दुक्खाइं तितित्खमाणे ।
अखिले अगिद्धे अणिएयचारी, अँभयंकरे भिक्खू अँणाविलप्पा ॥ २८ ॥
- ४०९ भारस्स जाँता मुणि भुँजएज्जा, कंखेज्ज पावस्स विवेग भिक्खू ।
दुक्खेण पुँड्डे धुयमँतिएज्जा, संगामसीसे वँ परं दमेज्जा ॥ २९ ॥
- ४१० अँवि हम्ममाणे फँलगावतट्ठी, समागमं कंखति अंतगस्स ।
णिद्धूय कम्मं ण पवंचुवेति, अक्खक्खँए वा सँगडं ति बेमि ॥ ३० ॥

* * ॥ कुसीलपरिभाषियं सम्मत्तं । सत्तममध्ययनं समाप्तम् ॥ *

महा^० चू० ॥ २४. “अदूरतेवेहति खं २ ला० । “अदूरते वा अचिरात् कालस्य प्राप्तजरो वा एषति घातमेव...अदूरए एसति घातमेव” चू० । “अदूर एव शीघ्रमेव घातं (घतं ति—प्र०) विनाशम् एष्यति प्राप्त्यति एवकारोऽवधारणे” शी० ॥ २५. घतं^० खं १, २ ला० । इत्यतां सू० ३९९ टि० १८ । घातमेवा पु १ ॥

१. पाणिस्सि^० खं २ ॥ २. लोययस्स खं १ ॥ ३. रते होति जहा पुलते खं २ पु १ ला० ॥

४. हिंयासतेज्जा ला० । हिंयासए(इ पु २)ज्जा खं १ पु २ चू० ॥ ५. ण चू० ॥ ६. आवहूज्जा चू० । णिव्वहेज्जा चूपा० ॥ ७. अण्णे य पाणे य अणाणुणिद्धो सव्वेसु कामेसु णियत्तएज्जा चू० ॥

८. वणीय खं २ ला० । “विनीय अपनीय” शी० ॥ ९. गेहिं खं १ ॥ १०. सव्वाणि संगणि चू० ॥ ११. धीरे खं २ ला० ॥ १२. “अनियतचारी” शी० ॥ १३. ण सिलोयकामी,

परिव्वएज्जा चू० । अणिएयचारी चूणौ नास्ति । अतः अखिले अगिद्धे ण सिलोयकामी,

परिव्वएज्जा भिक्खू अणाविलप्पा इत्यपि पाठः चू०संसतो भवेत् ॥ १४. अणाहलप्पा खं

२ ला० ॥ १५. जत्ता खं २ पु १, २ ला० ॥ १६. भुंजमाणे कंखेज्ज यो पावविवेग भिक्खू

चू० ॥ १७. पुट्ठो खं १ ॥ १८. माइतेज्जा खं २ पु १ ला० । मा इएज्जा पु २ ॥ १९. वऽवरे

दमेइ चू० । “यथा.....सङ्गमशिरस्यपरान् दमयति” चू० ॥ २०. अणिहम्ममाणो चूपा० ॥

२१. फलगायतट्ठी चू० विना । “फलकवदवकृष्टः” चू० । “फलकवदपकृष्टः यथा फलक-

मुभाभ्यामपि पार्श्वभ्यां तष्टं घटितं सत् तनु भवति” शी० । इत्यतां सू० ३४० टि० १३ ।

“अवि हम्ममाणे फलगावतट्ठी कालोवणीते कंखेज्ज कालं” इति आचाराइसूत्रे सू० १९८ ॥

२२. अँतकस्स खं १ ॥ २३. कस्सते खं २ पु १ ला० ॥ २४. सकडं खं १ ॥ २५. * * एत-

दन्तर्गतः पाठो नास्ति खं १ । * * एतत्स्थाने-कुसीलपरिभाषालयं सत्तममध्ययनं ॥ छ ॥ पु २ ।

इत्यतां पृ० ६८ टि० * ॥ २६. भासियं सत्तममज्ज्ञयणं सम्मत्तं पु १ ॥

अट्टमं अज्झयणं 'वीरियं'

- ४११ दुहा चेयं सुयक्खायं, वीरियं ति पवुच्चति ।
किं नु वीरस्स वीरत्तं, केण वीरो ति वुच्चति ॥ १ ॥
- ५ ४१२ कम्ममेगे पवेदेंति, अकम्मं वा वि सुव्वता ।
एतैहिं दोहिं ठाणेहिं, जेहिं दिस्संति मच्चिया ॥ २ ॥
- ४१३ पमायं कम्ममाहंसु, अप्पमायं तहाऽवरं ।
तब्भावादेसतो वां वि, बालं पंडितमेव वा ॥ ३ ॥
- ४१४ सत्थमेगे सुसिक्खंति, अतिवायाय पाणिणं ।
१० एगे मंते अहिज्जंति, पाणभूर्यविहेडिणो ॥ ४ ॥

१. चेयं खं १ । चेत्तं समक्खातं चू० । “चः पूरणे, एतदिति यदभिप्रेतम्” चू० । “दुहा चेयं (चेदं-प्र०) सुयक्खायमित्यादि ।.....चो वाक्यालङ्कारे” शी० ॥ २. य वुच्चती खं० १ ॥ ३. विरितं चू० शीपा० । “किण्णु[वीरस्स]विरितं केण वीरो ति वुच्चति.....किं तद् वीरस्य वीर्यम् केण वा कारणेण वीर इत्यभिधीयते” चू० । “किं नु वीरस्य सुभटस्य वीरत्वम्? केन वा कारणेनासौ वीर इत्यभिधीयते; नुशब्दो वितर्कवाची, एतद् वितर्कयति—किं तद् वीर्यम्! वीरस्य वा किं तद् वीरत्वमिति” शी० ॥ ४. चू० शी० विना—कहं चेयं पवुच्चति खं २ पु १, २ ला० । कहं चेव पमुच्चई खं १ ॥ ५. कम्ममेते खं १ । कम्ममेव शीपा० (?) । “कम्ममेव परिणाय(ए?)० सिलेगो । क्रिया कर्म इत्यनर्थान्तरम् । क्रिया हि वीर्यम्, एवं परिणाय एवं परिजानीहि ।.....पठ्यते च—कम्ममेव पभासंति ।.....अकम्मं वा वि सुव्वता.....सुव्वताः तीर्थकराः प्रभाषन्त इति वर्तते” चू० । “कर्म.....एके वीर्यमिति प्रवेदयन्ति, यदिवा कर्म अष्टप्रकारम्.....तदेव वीर्यमिति प्रवेदयन्ति” शी० ॥ ६. चावि शी० । “चशब्दात्.....। हे सुव्वता.....जानीत.....यूयम्” शी० ॥ ७. “एते एव द्वे स्थाने तं० कम्मवीरियं च अकम्मवीरियं च ।.....अथवा द्वाविति बालं पण्डितं च” चू० । एतदनुसारेण एत एव दुवे ठाणा इति चू० सम्मतः पाठो भाति । “संतिमे य (खलु चू०) दुवे ठाणा अक्खाया मरणंतिया” इति उत्तराध्ययनसूत्रे ५। २॥ ८. दिस्संति ला० । दीसंति खं १ । “दिस्संति ति अपदिश्यन्ते दृश्यन्ते वा” शी० ॥ ९. मच्चिया खं १, २ पु १ ला० ॥ १०. यावि खं १ ॥ ११. अत्थं चू० । सत्थमेगे उ सिं खं २ पु १, २ ला० ॥ १२. वादाय खं २ पु १ ला० । वायाए खं १ ॥ १३. केइ मंते चू० ॥ १४. विहेडिणे खं १ । विहेडिणे पु १ ॥

- ४१५ माइणो कट्ठु मायाओ, कौमभोगे सैमारभे ।
हंता छेत्ता पैकत्तिता, आयसायाणुगामिणो ॥ ५ ॥
- ४१६ मणसा वयसा चेव, कायसा चेव अंतसो ।
आरतो परतो यौवि, दुहा वि य असंजता ॥ ६ ॥
- ४१७ “वेराइं कुव्वती वेरी, तंतो वेरोहिं रज्जती ।
पावोवगा य आरंभा, दुक्खफासा य अंतसो ॥ ७ ॥
- ४१८ “संपरागं णियच्छंति, अंतदुक्कडकारिणो ।
“रोग-दोसस्सिया बाला, पावं कुव्वंति ते बहं ॥ ८ ॥
- ४१९ * “एतं सकम्मविरियं, बालाणं तु पवेदितं * ।
एंतो अकम्मविरियं पंडियाणं सुणेह ^{१३}मे ॥ ९ ॥
- ४२० “द्विए बंधुंमुक्के, सव्वतो छिण्णबंधणे ।
पणोल्ल पावगं कम्मं, सहं ^{१४}कंतति अंतसो ॥ १० ॥
- ४२१ “णेयाउयं सुयक्खातं, उवादाय समीहंते ।
भुज्जो भुज्जो दुहावासं, असुभत्तं तहा तहा ॥ ११ ॥

१. आरंभाय तिउट्ठह चूपा० शीपा० । “आरम्भात् त्रिभिः काय-वाग् मनोभिः आउट्ठतीति तिउट्ठति बहवे जीवे” चू० । “पाठान्तरं वा—आरंभाय तिउ(तिव-प्र०)ट्ठह त्रिभिः मनोवाक्कायै-रारम्भार्थं वर्तते” शी० ॥ २. शी० पु २ विना—समाहरे खं १, २ पु १ ला० । “समा-रभन्ते सेवन्ते” शी० ॥ ३. पणवित्ता खं० २ पु १ ला० ॥ ४. वा वि खं २ पु १, २ ला० ॥ ५. वेराति खं १ । वेराइं खं २ । वेराणि चू० ॥ ६. जेहिं वेरेहिं कच्चति चूपा० ॥ ७. संपराहग(गं पु १) णियं पु १ ला० । संपरायं नियं पु २ । “संपरायाः संसारः,..... निगच्छंति प्राप्नुवन्ति” चू० । “संपरायं णियच्छतीत्यादि,.....सम्पराया बादरकषायाः । तेभ्य आगतं साम्प्रायिकम् तत्.....नियच्छंति बध्नन्ति” शी० ॥ ८. अत्ता खं १ चू० । “आर्ता नाम विषय-कषायार्ताः” चू० । “आत्मदुष्कृतकारिणः स्वपापविधायिनः” शी० ॥ ९. रागदोसं खं २ ॥ १०. बहू खं १ ॥ ११. ** इदं नास्ति खं १ ॥ १२. इत्तो पु २ ॥ १३. मी खं २ ॥ १४. द्विते खं २ पु १ ला० ॥ १५. बंधणे मुक्के खं २ पु १ ला० ॥ १६. पणोल्ले चू० शी० विना । “पणोल्ल.....प्रणुय” चू० । “प्रणुय प्रेर्य” शी० ॥ १७. कत्तति खं १ । कत्तति अप्पणो ॥ अंतसो इति वा पाठः—पु २ । कंतह अप्पणो शीपा० ॥ १८. णेयाउयं खं १ । “णेयाउयं इत्यादि, नयनशीलो नेता,....मोक्षं प्रति नेतारम्” शी० ॥ १९. ^{१५}हसे खं २ ॥

- ४२२ ठाणी विविहठाणाणि, चइस्संति न संसओ ।
अणीतिते अयं वासे, णायएहि यं सुहीहि यं ॥ १२ ॥
- ४२३ एवमायाय मेहावी, अप्पणो गिद्धिसुद्धरे ।
आरियं उवसंपजे सव्वधम्ममकोवियं ॥ १३ ॥
- ५ ४२४ सहसम्मुइए णच्चा, धम्मसारं सुणेतु वा ।
समुवड्डिते अणगारे, पच्चक्खायपावए ॥ १४ ॥
- ४२५ 'जं' किंचुवक्कमं जाणे, आउक्खेमस्स अप्पणो ।
तस्सेव अंतरा खिप्पं, सिक्खं सिक्खेज्ज पंडिते ॥ १५ ॥
- ४२६ जहा कुम्मे सँअंगाइं, सए देहे समाहरे ।
१० एवं पाँवाइं मेधावी, अज्झप्पेण समाहरे ॥ १६ ॥
- ४२७ साँहरे हत्थ-पादे य, मणं सव्वेदियाणि य ।
पावगं च परीणामं, भासादोसं च तारिसं ॥ १७ ॥
- ४२८ * अणु माणं च मायं च, तं परिणाय पंडिए । *
सातामारचणिहुते, उवसंतेऽणिहे चरे ॥ १८ ॥^{१८}

१. अणीयए अयं वासे पु १, २ ला० । अणीयए असं वासे खं २ । “अणितिए इमे वासे जीवतोऽपि हि अनित्यः संवासो भवति” चू० । “तथा अयं ज्ञातिभिः...सहायैश्च मित्रैः सुहृद्भिर्यः संवासः सोऽनित्योऽशाश्वत इति” शी० ॥ २. नाततेहिं सुं खं २ पु १ ला० । नायएहिं सुं पु २ ॥ ३. “चक्रारौ धन धान्य-द्विपद-चतुष्पद-शरीराद्यनित्यत्वभावनायौ” शी० ॥ ४. त खं २ ॥ ५. गेहिमुं खं १ ॥ ६. आयरियं खं २ चू० ॥ ७. सव्वधम्ममगोवियं खं १ शीपा० । सव्वधम्ममिकोवियं पु १ । सव्वधम्ममि कोवियं ला० । “सर्वे धर्माः कुतीर्थिकानाम् अकोपित्ता नाम ण केहिं वि कोविज्जति, कोवितो णाम दूषितः” चू० । “सर्वेः कुतीर्थिकधर्मैः अकोपितः अदूषितः,यदिवा सर्वैः ‘धर्मैः’ स्वभावैरनुष्ठानरूपैः अगोपितं...प्रकटमित्यर्थः” शी० ॥ ८. सहसम्मुत्तियाए चू० । सहसंमुइए पु २ । तुलना—आच्चा० सू० २ ॥ ९. सुणेतु खं १ । सुणेत्त चू० ॥ १०. उवड्डिते उ अणं खं १ । उवड्डिते य मेधावी पडिजातपावगे चू० ॥ “समुपस्थितोऽनगारः” शी० ॥ ११. तस्सेव अंतराद्वाए, खिप्पं इति पाठमेदेन ऽऽ श्लोकोऽयमक्षरश आचाराङ्गसूत्रे वर्तते, सू० २३४ ॥ १२. किञ्चु खं २ किनुं पु १ किंतुं पु २ ला० । किंचि उवक्कमं णच्चा आउक्खेमं च अप्पणो । तस्सेव अंतराद्वा, खिप्पं चू० । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १३. सयं खं १ चू० । सहं खं २ पु २ ॥ १४. एवं पावैहिं अप्पाणं अज्झं चू० ॥ १५. अज्झप्पण खं १ ॥ १६. संहरे हत्थपादे य कार्यं सं चू० ॥ १७. अतिमाणं चूपा० शीपा० । तुलना सू० ४७२, ५३० । * एतत्स्थाने “पाठान्तरं वा—सुयं मे इहमेगेसि एयं वीरस्स वीरियं”, पाठान्तरं वा—आयतद्वं सुआदाय एयं वीरस्स वीरियं” शी० । अस्य संपूर्णस्य

४२९ पाणे यं णांइवातेजा, अदिण्णं पि य णांदिए ।
सांदिंयं ण मुसं बूया, एस धम्मे वुसीमैतो ॥ १९ ॥

४३० अत्तिकमं ति वायाए, मणसा वि ण पत्थए ।
सव्वतो संवुडे दंते, आयाणं सुसमाहरे ॥ २० ॥

४३१ कडं च कज्जमाणं च, आंगमेस्सं च पावगं ।
सव्वं तं णाणुजाणंति, आतगुत्ता जिइंदिया ॥ २१ ॥

४३२ जे याऽबुद्धा मंहानागा, वीरा असम्मत्तदंसिणो ।
असुद्धं तेसि परकंते, सफलं होइ सव्वसो ॥ २२ ॥

श्लोकस्य स्थाने—आयतदं सुयादायं एयं वीरस्स विरियं सातागारवणिहुते उवसंते अणिहे चरे ॥—खं १। अणु माणं च मायं च तं परिणाय पंडिह । आययदं सुयादाय(या खं २) एवं (एयं पु २) वीरस्स वीरियं ॥ सायागारवणिहुते उवसंते[ऽ]णिहे चरे ॥—खं २ पु १, २ ला० । अणिहे चरे ॥ पाठान्तरं—पु २ । चूणौ तु अणु माणं च मायं च तं परिणाय पंडिते । सुतं मे इहमेगेहिं(सिं) एवं(यं) वीरस्स वीरियं ॥ ईदृशः श्लोकः । “एकेषाम्, न सर्वेषाम् एतद् वीर्यवतो वीरस्य पंडितवीरियं” चू० । तुलना सू० ४७२, ५३० ॥ १८. इतः परम्—उड्डमधे तिरियं दिसासु जे पाणा तस-थावरा । सव्वत्थ विरतिं कुज्जा संतिणिग्वाणमाहितं ॥ इति एकोऽधिकः श्लोकः चूणौ दृश्यते । तृतीयेऽध्ययने एकादशेऽपि च श्लोकोऽयं वर्तते, दृश्यतां सू० २४४, ५०७ । “उड्डमहे तिरियं दिसासु (तिरियं वा-प्र०) जे पाणा तसथावरा । सव्वत्थ विरतिं(ती-प्र०) कुज्जा संतिनि(णे-प्र०)ग्वाणमाहितं ॥” अयं च श्लोको न सूत्रादर्शेषु दृष्टः, टीकायां तु दृष्ट इति कृत्वा लिखितः उक्तानार्थश्चेति” शी० ॥

१. स खं २ । त पु १ ला० ॥ २. णादिचा° खं १ ॥ ३. नायए खं १ विना । “ण वा अदिण्णादाणं आदिएजा” चू० । “नाददीत” शी० ॥ ४. सातियं खं २ पु १ ला० । “सादियं णाम माया, सादिना योगः सादियोगः, सह आ(सा-प्र०)तिना सातियं” चू० । “सह ‘आदिना’ मायया वर्तत इति सादिकं समायम्” शी० ॥ ५. मते खं १, २ ला० । मभो पु २ । “वुसीमड ति छान्दसत्वाजिदेशा(शोऽ)र्थस्त्वयम्-वस्तू(स्)नि ज्ञानादीनि, तद्वतो ज्ञानादिमत इत्यर्थः यदिवा वुसीमड ति वश्यस्य” शी० ॥ ६. अत्तिकमं ति वायाए खं २ ला० । अइक्कं ति वायाए पु २ । “अत्तिकमं तिवायाए.....प्राणातिपातमधिकृत्यापदिश्यते—तिपादाए, त्रिभ्यः पातयतीति त्रिपातः, तद् मनसाऽपि न प्रार्थयेत्” चू० । “अत्तिकमं सीत्यादि, प्राणिनामतिक्रमं.....इत्येवम्भूतमतिक्रमं वाचा मनसाऽपि च न प्रार्थयेत्” शी० ॥ ७. आगमिस्सं खं १ पु २ ॥ ८. जे अबुद्धा खं १ पु २ । जे य बुद्धा पु १ । “जे याबुद्धा (अबुद्धा-प्र०) इत्यादि, ये केचन अबुद्धाः” शी० ॥ ९. महाभागा पु १, २ ला० । “महान्तश्च ते नागाश्च महानागाः, नागशब्दः, पूजावचनः ततश्च महापूज्या इत्यर्थः” शी० ॥ १०. धीरा खं २ ॥ ११. असम्मत्त° खं १ ॥

- ४३३ 'जे य बुद्धा महानागा, वीरा सम्मतदंसिणो ।
सुद्धं तेसि परक्कंतं, अफलं होति सव्वसो ॥ २३ ॥
- ४३४ 'तेसि पि तवोऽसुद्धो, निक्खंता 'जे महकुला ।
जं नेवऽन्ने वियाणंति, न 'सिलोगं 'पवेदए ॥ २४ ॥
- ५ ४३५ अप्पपिडासि पाणासि, अप्प भासेज्ज सुव्वते ।
खंतेऽभिनिव्वुडे दंते, 'वीतगेही सदा जते ॥ २५ ॥
- ४३६ शाणजोगं समाहट्ठु, कायं 'विउसेज्ज सव्वसो ।
'तितिक्खं परमं णच्चा, आमोक्खाए परिव्वएज्जासि ॥ २६ ॥ ति बेमि ।
- ॥ 'वीरियं सम्मत्तं । *अष्टममध्ययनं समाप्तम्* ॥

१. जे तु चू० । जे उ पु १, २ ला० । “जे य बुद्धा इत्यादि, ये केचन स्वयंबुद्धाः.....” शी० ॥
२. महानागा पु १, २ ला० । “महानागा महापूजाभाजः” शी ॥ ३. धीरा खं २ पु २ ला० ॥
४. असुद्धं तेसि खं १ ॥ ५. सफलं चूपा ० ॥ ६. तेसि पि तवो सुद्धो पु १, २ ला० । तेसि
तु तवो सुद्धो निक्खंता जे महाकुला । अवमानिते परेण तु ण सिलोगं वयंति ते ॥ चू० ॥
७. जे य म० पु १ ला० ॥ ८. महानला खं २ ॥ ९. सिलोतं खं १ ॥ १०. पवेयते खं २
पु १ ला० ॥ ११. “विगतगेही णिदाणादिषु नेधिदिप्पमुक्के य पडुप्पणोसु ण रज्जति ण य
कंखामोहं करेति” चू० । “विगता गृद्धिर्विषयेषु यस्य स विगतगृद्धिः.....सदा.....यतेत”
शी० ॥ १२. च उसेज्ज खं २ । विउसिज्ज पु २ । वोसिज्ज चू० ॥ १३. तेतिक्खं २ ॥
१४. कखाय चू० । कखाते परिव्वतेज्जासि पु १ ला० खं २ ॥ १५. वीर्याख्यमष्टम[म]-
ध्ययनं । छ । पु २ ॥ १६. * * नास्ति खं १ ॥ १७. संपूर्ण ला० ॥

नवमं अज्झयणं 'धम्मे'

- ४३७ कतरे धम्मे अक्खाते माहणेण मतीमता ।
अंजुं धम्मं अहातच्चं जिणाणं तं सुणेह मे ॥ १ ॥
- ४३८ माहणा खत्तिया वेस्सा, चंडाला अंदु बोक्कसा ।
एंसिया वेसिया सुद्धा, जे य आरंभणिस्सिता ॥ २ ॥
- ४३९ परिग्गहे निविट्ठणं, वेरं तेसिं पवहुई ।
आरंभसंभिया कामा, न ते दुक्खविमोयगा ॥ ३ ॥
- ४४० आंघातक्खिमांघातुं नौयओ विसएसिणो ।
अन्ने हरंति तं वित्तं, कम्मि कम्मेहिं कव्वति ॥ ४ ॥
- ४४१ माता पिता ण्हुसा भाया, भज्जा पुत्ता य ओरसा ।
णालं ते तव ताणाए, लुण्पंतस्स सकम्मुणा ॥ ५ ॥

१०

१. अहक्खाते खं १, २ पु २ ला० । आघाते चू० ॥ २. अज्जू खं २ । अज्जं ला० । अंजु धम्मं जहातच्चं खं १ । अंजु धम्मे जघा तथा चू० ॥ ३. "अहातच्चमिति (जहातच्चं मे इति—प्र०) यथावस्थितं तं मम कथयतः श्रुणुत" शी० ॥ ४. जणगा तं सुणेह मे शीपा० । जणगा तं सुणेध म्मे(मे) चूपा० । "जायन्त इति जनाः लोकाः, त एव जनकाः" शी० ॥ ५. वेसा खं २ पु १, २ ला० । "वैश्याः" चू० शी० ॥ ६. अदुव बोक्कसा खं १ ॥ ७. एसिता खं २ पु १ ला० । "एषन्तीति एषिका मृगलुब्धका हस्तितापसाश्च" । वैशिका वणिजः अथवा वेद्याल्लियो वैशिकाः" चू० । "एषिका मृगलुब्धका हस्तितापसाश्च" । वैशिका वणिजः कलोपजीविनः" शी० । "एसिता द(व?)णिता, वेसिता रंगोवर्जाविणो" आचू०, "एसिय ति गोष्ठाः" वैश्या वणिजः" आशी० सू० ३३६ ॥ ८. पावं तेसिं शी० । वेरं तेसिं शीपा० । तेसिं पावं चू० ॥ ९. "इद्धति खं १ ॥ १०. आरंभसंभिया खं २ । आरंभसंभुता चू० । आरंभसंभुता चूपा० । "हिंसादिआरम्भेन" संभृताः, अथवा.....आरम्भ एषां सम्मतः" चू० । "आरम्भैः सम्भृताः मृताः सम्भृताः" शी० ॥ ११. आघातिं खं २ । आघाते पु १ । १२. "माहेउं खं १ विना । "माघेतुं चू० । "आघातो मरणम्, तस्मै तत्र वा कृत्यम्,.....तदाघातुम् आघाय कृत्वा" शी० ॥ १३. नायतो विसतेसिणो खं २ पु १ ला० ॥ १४. "कर्मी तत् कर्माऽऽदाय.....तत्कर्माकलमन्वेषति" चू०, एतदनुसारेण कम्मि कम्माऽऽय एसति ईदृशः पाठोऽपि चू० सम्मतो भवेत् ॥ १५. ण्हडसा पु १, २ ॥ १६. तव ताणाय पु २ । मम ताणाय चू० तथा उत्तराध्ययनसूत्रे । "णालं ते तव ताणाए वा सरणाए वा"—आच्चा० सू० ६४, ६६, ६७, ८१ । उत्तराध्ययनसूत्रेऽक्षरशः श्लोकोऽयं विद्यते ६।३ ॥

- ४४२ एयमड्डं सपेहाए, परमद्वाणुगामियं ।
निम्ममो निरहंकारो, चरे भिक्खू जिणाहितं ॥ ६ ॥
- ४४३ 'चेच्चा वित्तं च पुत्ते य, णायओ य परिगहं ।
'चेच्चाण अंतगं सोयं निरवेक्खो परिव्वए ॥ ७ ॥
- ५ ४४४ पुढवाऽऽउ अगणि वाऊ तण रुक्ख सबीयगा ।
अंडया 'पोय-जराऊ-रस-संसेय-उन्मिया ॥ ८ ॥
- ४४५ एतेहिं छहिं काएहिं, तं विज्जं परिजाणिया ।
मणसा कायवक्केणं, णारंभी ण परिगही ॥ ९ ॥
- १० ४४६ मुसावायं बहिद्धं च, उग्गहं च अज्जाइयं ।
सत्थादाणाइं लोगंसि, तं विज्जं परिजाणिया ॥ १० ॥
- ४४७ पलिउंचणं च भयणं च, थंडिलुस्सयणाणि य ।
धूणाऽऽदाणाइं 'लोगंसि, तं विज्जं परिजाणिया ॥ ११ ॥
- ४४८ 'धोयणं रयणं चेव, वत्थीकम्म विरेयणं ।
वमणंजणं पलिमंथं, तं विज्जं परिजाणिया ॥ १२ ॥
- १५ ४४९ गंध मल्ल सिणाणं च, दंतपक्खालणं तहा ।
परिगहित्थि कम्मं च, तं विज्जं परिजाणिया ॥ १३ ॥

१. चेच्चा पुत्ते य मित्ते य, चू० । "चेच्चा इत्यादि.....वित्तं.....पुत्रांश्च त्यक्त्वा" शी० ॥
२. "चेच्चाण अंतगं सोतं, त्यक्त्वा चेच्चाण, आत्मनि भवम् आत्मकम्, श्रोतः द्वारमित्यर्थः"
चू० । चेच्चा ण शी० । "णकारो वाक्यालङ्कारे, ...अन्तगो दुःपरित्यज इत्यर्थः, अन्तको वा
विनाशकारीत्यर्थः, आत्मनि वा गच्छतीत्यात्मगः आन्तर इत्यर्थः, तं तथाभूतं शोकं.....श्रोतो वा
.....कर्मिभ्रवद्वारभूतं परित्यज्य" शी० । चेच्चा अणंतगं सोतं चूपा० । "अणंता अण्णाणा-
ऽविरतीमिच्छतपज्जवा" चू० । "पाठान्तरं वा—चेच्चा णऽणंतगं सोयं.....न अन्तगमनन्तगं
श्रोतः शोकं वा परित्यज्य" शी० ॥ ३. पुढवाऽऽतु अगणि वायू चू० ॥ ४. अंडग खं १ ।
५. पोयजराऊरससंसेयं पु २ । पोययाजराऊरसंसेयं पु १ ॥ ६. वयं खं २ ॥ ७. अजातिव
खं १ । अजाइया खं २ पु १ ला० । मजाइयं चू० ॥ ८. सत्थं खं २ ॥ ९. जाणिता खं १ ॥
१०. धुत्तादाणाइं खं १ । "धुत्तादाणाणि लोगंसि, धूर्तस्यायतनानि कर्मप्रसूतय इत्यर्थः चू० ।
"धूनयेति प्रत्येकं क्रिया योजनीया.....आदानानि" शी० ॥ ११. लोगंसि खं १ पु १ २ ॥ १२.
धायणं खं १ । धावणंरयणं चेव वमणं च विरेयणं । वत्थिकम्मं सिरोवेधे तं विज्जं परिजाणिया
चू० ॥ १३. जाणपं खं २ । जणपलीमंथं खं १ ॥ १४. मल्लं खं १ पु १ ला० । "गंध मल्ल
इत्यादि" शी० ॥

- ४५० उद्देसियं कीतगडं, पामिच्चं चेव आहडं ।
पूँतिं अणेसणिज्जं च, तं विज्जं परिजाणिया ॥ १४ ॥
- ४५१ आसूणिमक्खिरागं च, गिद्धुवघायकम्मगं ।
उच्छोलणं च केक्कं च, तं विज्जं परिजाणिया ॥ १५ ॥
- ४५२ संपसारी कैयकिरिओ, पसिणायतणाणि य ।
सागारियपिडं च, तं विज्जं परिजाणिया ॥ १६ ॥
- ४५३ अट्ठापदं ण सिक्खेज्जा, वेधादीयं च णो वदे ।
हत्थकम्मं विवादं च, तं विज्जं परिजाणिया ॥ १७ ॥
- ४५४ पाँणहाओ यं छत्तं च, णालियं वाल्लवीयणं ।
परकिरियं अन्नमन्नं च, तं विज्जं परिजाणिया ॥ १८ ॥
- ४५५ उच्चारं पासवणं, हरितेसु ण करे मुणी ।
वियडेण वीं वि सौहट्टु, णायमेज्ज कयाइं वि ॥ १९ ॥
- ४५६ परमत्ते अन्नपाणं च, ण भुंजेज्ज कयाइ वि ।
परवत्थमचेलो वि, तं विज्जं परिजाणिया ॥ २० ॥

१. कीयकडं खं २ पु १ । कीयगडं पु २ ला० । कीतकडं चू० ॥ २. पूहयं णेतं खं २ पु १, २ ॥
३. आसूणिमं चू० ॥ ४. गिद्धुवघायं ला० । गेहुपघायकम्मयं खं १ । “प्रेषिः बाह्याभ्यन्तरे
वा वस्तुनि, उपोद्घातकर्म णाम परोपघातः” चू० । “गृद्धिं गार्थी.....उपघातकर्म पराप-
क्रिया” शी० ॥ ५. कक्केण तं चू० (?) ॥ ६. दइयतां सू० १३८ । संपसारी य कयं पु १
ला० । “संपसारी.....संपसारगो णामं असंजताणं असंजमक्केसु साम छंदेति उवदेसं वा”
चू० । “अपिच—संपसारिय इत्यादि, असंयतैः सार्धं सम्प्रसारणं पर्यालोचनं ‘परिहरेत्’ इति
वाक्यशेषः” शी० ॥ ७. कयकरीओ खं १ । कयकिरीसे खं २ पु १ ला० । “कतकिरिप्.....”,
कयकिरिओ णाम जो हि असंजयाणं किञ्चिदारम्भं कृतं प्रशंसति” चू० । “कयकिरिओ नाम
कृता शोभना गृहकरणदिका क्रिया येन स कृतक्रिय इत्येवमसंयमानुष्ठानप्रशंसनम्” शी० ॥
८. पासणिआं चू० । “पासणिओ णाम यः प्रश्नं छंदति” चू० । “प्रश्नस्य आदर्शप्रश्नादेः
आयतनम् आविष्करणं कथनम्, यथाविबक्षितप्रश्ननिर्णयनानि वा प्रश्नायतनानि” शी० । दइयतां
सू० १३८ ॥ ९, १३. जाणिता खं १ । याणिआ खं २ । ला० ॥ १०. पाहणाओ खं १ ।
उवाहणाउ छत्तं च चू० ॥ ११. अ खं २ पु १ ला० ॥ १२. वीयणी खं १, २ पु १ ला० ।
“व्यजनकम्” शी० ॥ १४. यावि खं १ ॥ १५. संहट्टु खं २ पु १, २ ला० ॥ १६. नाचमेज्ज
ला० ॥ १७. कदादि वि खं २ पु १ ला० । कसइ रि पु २ ॥ १८. परपसे अण्ण-पाणं तु चू० ।
१९. च नास्ति खं २ ॥ २०. परमत्थं खं २ पु २ । परवत्थं च अचेलो वि चू० ॥

- ४५७ आसंदी पलियंके य, ^१णिसिज्जं च गिहंतरे ।
^२संपुच्छणं च, सरणं च तं विज्जं परिजाणिया ॥ २१ ॥
- ४५८ जंसं कित्तिं सिलोगं च, जा य वंदणपूयणा ।
 सर्वल्लोयंसि जे कामा, तं विज्जं परिजाणिया ॥ २२ ॥
- ४५९ ^३जेणेहं णिव्वहे भिक्खू, अन्न-पाणं तहाविहं ।
^४अणुप्पदाणमन्नेसि, तं विज्जं परिजाणिया* ॥ २३ ॥
- ४६० एवं उदाहु निग्गंथे, महावीरे महामुणी ।
 अणंतणाणदंसी से, धम्मं ^५देसितवं सुतं ॥ २४ ॥
- ४६१ भासमाणो न भासेज्जा, ^६णेय वंफेज्ज मम्मयं ।
 मातिट्ठाणं विवजेज्जा, अणुविति ^७वियागरे ॥ २५ ॥
- १० ४६२ ^८तत्थिमा ततिया भासा, जं ^९विदित्ताऽणुत्तपत्ती ।
^{१०}जं छन्नं तं न वत्तव्वं, ^{११}एसा आणा नियंठिया ॥ २६ ॥
- ४६३ होलवायं सहीवायं, ^{१२}गोतावायं च नो वदे ।
 तुमं तुमं ति अणुण्णं, सव्वसो तं ण वत्तए ॥ २७ ॥

१. पलियंके या खं १ । पलियंके च चू० ॥ २. णिसिज्जं खं १ । “गिहंतरेज्जं ण वाहेज्जा” चू० । “गृहस्थान्तर्मध्ये गृहयोर्वा मध्ये निषद्यां वाऽऽसनं वा” शी० ॥ ३. प्रतिषु पाठाः—समुच्छणं च सरणं च खं १ । संपुच्छणं सरणं वा खं २ पु १, २ ला० । संपुच्छणं च सरणं वा चू० । “कुशलदिप्रच्छनम् आत्मीयशरीरावयवपुच्छनं वा, तथा पूर्वक्रीडितस्मरणं चेत्येतत् सर्वं विद्वान्” शी० ॥ ४. जसं कित्तिं खं २ पु १, २ । जसकित्ति चू० ॥ ५. “लोयंसि खं १ । लोयंसि पु १ ॥ ६. जेणेहि पु १ । जिणेहि खं २ । जेणिह खं १ । जेणिहं चू० ॥ ७. अणुप्पदाणं खं १ । चूणौ * * एतत्स्थाने सीलमते असिंहे वा तेसिं दाणं विवज्जए इति पाठो व्याख्यातो दृश्यते ॥ ८. उदाहु खं १ ॥ ९. देसियं सया खं १ ॥ १०. णेय व्वंफेज्ज खं १ । णे व्वंफेज्ज पु १ । णो य व्वंफेज्ज चू० ॥ ११. मामयं पु १ ला० शीपा० । मम्मयं । मायाठाणं ण सेवेज्ज, चू० ॥ १२. अणुवीय खं २, पु १, २ ला० ॥ १३. “अनुचिन्त्य वाहरे” चू० । “प्राग् विचिन्त्य वचनमुदाहरेत्” शी०, एतदनुसारेण उदाहरे इत्यपि पाठः शी० सम्मतो भवेत् ॥ १४. “संतिमा तथिया भासा० सिलोगो । सन्तीति विद्यन्ते, तथिका नाम तथ्या सद्गुता इत्यर्थः” चू० । “तत्रैवं सत्यामृत्येतदभिधाना तृतीया भाषा” शी० ॥ १५. विदित्ता ला० । च दिज्जा खं १ । चहत्ता पु २ ॥ १६. “णत्तपत्ति पु १ । णुत्तपत्ति खं २ ॥ १७. जं छन्नं.....छण हिंसायाम्, यद्धि हिंसकं तन्न वक्तव्यम्” चू० । “छन्नं ति क्षणु हिंसायाम् । हिंसाप्रधानम्....., यदि वा छन्नं ति प्रच्छन्नम्” शी० ॥ १८. एस खं १ ॥ १९. “वातं खं १ । वादं चू० ॥ २०. गोयं खं २ पु १, २ । सोलवादं चू०, गोतावादं चूपा० ।

- ४६४ अकुसीले सया भिक्खू, णो य संसग्गियं भए ।
सुहरुवा तत्थुवस्सग्गा पैडिबुज्जेज्ज ते विदू ॥ २८ ॥
- ४६५ णण्णत्थ अंतराएणं, परमेहे ण णिसीयए ।
गामकुमारियं किड्डं, नातिवेलं हसे मुणी ॥ २९ ॥
- ४६६ अणुस्सुओ उरालेसु, जयमाणो पँरिव्वए ।
चरियाए अप्पमतो, पुटो तत्थऽहियासते ॥ ३० ॥
- ४६७ इम्ममाणो न कुप्पेज्जा, वुच्चमाणो न संजले ।
सुमणो अहियासेज्जा, ण य कोलाहलं करे ॥ ३१ ॥
- ४६८ लंद्धे कामे ण पत्थेज्जा, विवेगे एँसमाहिए ।
आरियाइं सिक्खेज्जा, बुद्धाणं अंतिए सया ॥ ३२ ॥
- ४६९ सुस्सूसमाँणो उवासेज्जा, सुप्पणं सुतवस्सियं ।
वीरा जे अत्तपण्णेसी, धितिमंता जित्तिंदिया ॥ ३३ ॥
- ४७० गिहे दीवमँपस्संता, पुरिसादाणिया नरा ।
ते वीरा बंधणुम्मुक्का, नावकंखंति जीवितं ॥ ३४ ॥

“सोलवादो प्रियभाष इव” चू० ॥ २१. अपडिण्णो चू० । “अपडिण्णो णाम साधुरेव” चू० ॥ २२. वत्तते खं १। बए ला० । “ण वत्तए सर्वशस्तन्न ब्रूयात्” चू० । “तत् साधूनां वक्तुं न वर्तते इति” शी० ॥

१. नेव खं २ पु १ ला० ॥ २. भये खं १ चू० ॥ ३. परिबुं खं १ ॥ ४. णण्णत्थंतरातेणं खं २ पु १ ला० । नत्थं अंतराएण पु २ ॥ ५. गामं कु० खं १ ॥ ६. अणिसिओ शीपा० । अणिसिओ उरालेहिं अपमतो परिब्वए । चरियाए अप्पमतो पुटो सम्माधियासए ॥ चू० ॥ ७. परिब्वते खं १, २ पु १ ला० ॥ ८. चरियाय खं १ ॥ ९. लद्धीकामे चूपा० शीपा० ॥ १०. तेसमाँ खं २ पु १ । “एवं भाव विवेगो आख्यातो भवति” चू०, “एवं च कुर्वतो भावविवेक आख्यातः” शी०, एतदनुसारेण ‘विवेगे एवमाहिते’ इति पाठः चू० शी० सम्मतो भाति ॥ ११. आयरियाइं खं २ पु १, २ ला० चू० शीपा० । “आयरियाइं सेवेज्ज (सिक्खेज्जा) आचरणीयाणि आचरियव्वाणि डुविधाए वि सिक्खाए” चू० । “आर्याणि आर्याणां कर्तव्यानि...यदिवा आचर्याणि...आचरणीयानि” शी० ॥ १२. बुद्धाणं अंतियं सदा खं २ पु १ ला० । बुद्धाणं अंतिए सिया खं १ । “केसामंतिगे? सुबुद्धाणं, सुट्टु बुद्धा सुबुद्धा गणधरायाः, यथा यदाकालमाचार्या भवन्ति” चू०, एतदनुसारेण सुबुद्धाणंतिगे सदा(यथा?) इति पाठः चू० सम्मतो भाति ॥ १३. °माणो वासेज्जा खं २ पु १, २ । °माणो वासेज्जा सुपणं पु २ । “सुस्सूस-माणो उवेहेज्ज (उवासेज्ज)० सिलोगो । श्रोतुमिच्छा शुश्रूषा.....तथेव उपासि(सी)त सुपणं” चू० ॥ १४. धितीं खं २ पु १ ला० ॥ १५. जित्तिंदिया ला० ॥ १६. °मपासंता खं १ ला० ॥

४७१ अगिद्धे सद्द-फासेसु, आरंभेसु अणिसिस्ते ।
संवेतं समयातीतं, जमेतं लवितं बहुं ॥ ३५ ॥

४७२ अतिमाणं च मायं च, तं परिणाय पंडिते ।
गारवाणि य सच्चाणि, निच्चाणं संधए मुणि ॥ ३६ ॥ "त्ति बेमि ।

५

॥ धम्मो सम्मत्तो । नवममध्ययनं समाप्तम् ॥

१. सव्वं तं खं २ पु १, २ ला० । "सव्वेतं समयातीयं... यदिदं लवितं बहुं" चू० ।
"सर्वमेतत्" शी० ॥ २. समयाईयं पु २ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ३. तुलना सू०
४२८, ५३० ॥ ४. ण्णात्त खं १ ॥ ५. नेच्चाणं खं १ । नेच्चाणं चू० ॥ ६. त्ति । छ । णवमं
अज्झयणं सम्मत्तं । छ । - खं १ । त्ति बेमि ॥ ३६ । धर्माख्यं नवममध्ययनं । छ ॥ - पु २ ।
७. संपूर्ण ला० ॥

दसमं अज्झयणं 'समाही'

- ४७३ आधं मइमं अणुवीति धम्मं, अंजू समाहिं तमिणं सुणेह ।
अपडिण्णे भिक्खू तुं समाहिपत्ते, अणियाणभूतेसु परिव्वएज्जा ॥ १ ॥
- ४७४ उड्डुहं अहे य तिरियं दिसासु, तसा र्यं जे थावर जे य पाणा । ५
हत्येहि पाएहि य १० संजमेत्ता, अदिण्णमत्तेसु र्यं नो गहेज्जा ॥ २ ॥
- ४७५ सुअक्खातधम्मे वित्तिगिच्छतिण्णे, लाढे चरे आयतुले पयासु ।
आयं न कुज्जा इह जीवियद्दी, चयं न कुज्जा सुतवस्सि भिक्खू ॥ ३ ॥
- ४७६ सव्विदियंअभिनिव्वुडे पयासु, चरे मुणी सव्वतो विप्पमुक्के ।
पासाहि पाणे य पुढो ११ वि सत्ते, दुक्खेण अट्टे परिपच्चमाणे ॥ ४ ॥ १०
- ४७७ एतेसु बाले य पकुव्वमाणे, आवट्ठी कम्मसु पावएसु ।
अतिवाततो कीरति पावकम्मं, १२ निउजमाणे उं करेति कम्मं ॥ ५ ॥
- ४७८ आदीणभोई वि करेति पावं, मंता तुं एगंतसमाहिमोहु ।
बुद्धे सैमाहीय रते विवेगे, पाणातिपाता विरते १३ ठितप्पा ॥ ६ ॥

१. मइ(ति चू०)मं मणुवीति खं १ चू० । मइमं अणुवीति(वीह पु २) खं २ पु २ । “आवं मइ(ई-प्र०)ममित्यादि” शी० ॥ २. अंजू समाहिं तधिकं सुं चू० । “तधिकमिति तथ्यम्” चू० ॥ ३. अपडिण्ण खं १, पु २ । अपडिण पु १ ॥ ४. उ पु २ ला० चू० । तु नास्ति खं २ पु १ ॥ ५. अणिदाणिं खं १ । अनियाणभूते सुपरिं शीपा० । अनिदानभूतो [सु]परिं चू० । अणिदाणभूतेसु परिं चूपा० ॥ ६. वएज्जा खं १ ला० ॥ ७. अहे तं खं २ पु १ । अहे त ला० ॥ अहे या चू० । दयतां सू० ५९३ ॥ ८. त खं १ ॥ ९. पातेहि खं २ पु १ ला० ॥ १०. संजमित्ता खं १ पु २ । संजमंतो चू० ॥ ११. अ णो गहात खं १ ॥ १२. सुयक्खायधम्मे खं १ विना । सुयक्खायधम्मे वित्तिगिच्छतिण्णे चू० । “सुयक्खायधम्मे इत्यादि” शी० ॥ १३. पदासु खं १ । पयासुं चू० ॥ १४. १० यनिव्वुडे खं १ चू० । “सर्वाणि.....इन्द्रियाणि.....तैरभिनिर्वृतः” शी० ॥ १५. विसण्णे चूपा० । विसंते चूपा० ॥ १६. दुक्खट्ठिता अट्टे (ट्टितऽट्टे?) चूपा० ॥ १७. परितप्पमाणे चू० ॥ १८. एतेसु बाले तु चू० । एवं तु बाले चूपा० शीपा० ॥ १९. आउट्ठति चूपा० शीपा० ॥ २०. कम्महिं पावएहिं चू० ॥ २१. निउजमाणे खं १ । २२. वि पु २ विना । “तुशब्दाद् सृषावादं च कुर्वन्” शी० ॥ २३. १० भोती खं १ । १० भिक्खी शी०, १० भोई शीपा० ॥ २४. उ खं १ विना । हु चू० ॥ २५. १० माहु खं १ ॥ २६. समाहीति खं १ । समाहीइ पु १, २ । समाधीय चू० ॥ २७. ठितप्पा(ची?) चू० । “पाठान्तरं वा—ठियच्चि(ची प्र०) ति.....स्थितार्चिः” शी० ॥

- ४७९ सव्वं जगं तू समयानुपेही, पियमप्पियं कस्सइ नो करेज्जा ।
उट्ठाय दीणे तु पुणो विसण्णे, संपूयणं चैव सिलोयकामी ॥ ७ ॥
- ४८० आहाकडं चैव निकायमीणे, निकायसारी य विसण्णमेसी ।
ईत्थीसु सत्ते य पुढो य बाले, परिग्गहं चैव पक्खुवमाणे ॥ ८ ॥
- ४८१ वेराणुगिद्धे णिचयं करेति, इतो चुते से दुहमड्डुदुग्गं ।
तम्हा तु भेधावि समिक्ख धम्मं, चरे मुणी सव्वतो विप्पमुक्के ॥ ९ ॥
- ४८२ आयं न कुज्जा इह जीवितट्ठी, असज्जमाणो ये परिव्वएज्जा ।
णिसम्मभासी य विणीय गिद्धिं, हिंसणितं वा ण कहं करेज्जा ॥ १० ॥
- ४८३ आहाकडं वा णं णिकामएज्जा, णिकामयंते ये ण संथवेज्जा ।
धुणे उरालं अणुवेहमाणे, चेच्चाण सोयं अणपेक्खमाणे ॥ ११ ॥

१०

१. तु खं १। “सव्वं जगं तू (तु प्र०) इत्यादि” शी० ॥ २. दीणो य पुणो विसण्णो खं २ पु १, २ ला० ॥ ३. अहा० खं १। अथा० चू०। “आधाय कडं अथाकडं” चू०। “आहाकडं चैव इत्यादि, साधूनाधाय उद्दिश्य कृतं निष्पादितमाधाकृतमाधाकर्मैत्यर्थः” शी० ॥ ४. णियायमीणे चूपा०। “अधिकं कामयते, निकामयते प्रार्थयतीत्यर्थः, अथवा णियायणा णिमत्तणा, जो तं णिमत्तणं गेहति सो णियायमीणे” चू०। “निकाममत्यर्थे यः प्रार्थयते स निकाममीणेत्युच्यते” शी० ॥ ५. नियामचारी य वि० खं २ पु २ शीपा०। निकामचारी वि० ला०। “आधाकम्मादीणि णिकामाहं सरति सुभरइ” चू०। “निकाममत्यर्थं...सरति चरति वा” शी० ॥ ६. इत्थीहिं चू० ॥ ७. सण्णे पु १ ॥ ८. ममायमाणे चू० ॥ ९. आरंभसत्तो णि० खं १ पु २ शीपा०। आरंभसत्ता णिचयं करेति चू०। “आरंभसत्ता पकरेति संगं” [सू० ६२] “कामेसु गिद्धा णिचयं करेति” [सू० ११३] इति आचाराङ्गपूत्रे ॥ १०. से नास्ति खं १ ॥ ११. मट्ठं ला०। “दव्वणिचयदोसेणं अट्ठविधकम्मणिचयं करेति, इहलोक एव च असमाहिदुहड्डा(डा) भवन्ति” चू०। “दुःखं नरकादियातनास्थानम् अर्थतः परमार्थतो दुर्गं विषमं दुस्तारम्” शी० ॥ १२. छंदं ण कुज्जा चू० शीपा०। आयं ण कुज्जा चूपा० ॥ १३. “इहजीवितं णाम कामभोग-यशाःकीर्तिरित्यादि” चू०। “इह अस्मिन् संसारे असंयमजीवितार्थी” शी० ॥ १४. चू० विना य परिव्वदेज्जा खं १। य परिव्वदेज्जा पु २। उ परिव्वदेज्जा खं २ पु १ ला० ॥ १५. विणीयगिद्धि खं २ पु १ ला०। विनीयगिद्धि खं १। विणीयतोधी चू०। “स्वजनादिषु प्रेक्षी विनीता यस्य स भवति विनीतप्रेक्षी” चू०। “गृद्धिं...विनीय अपनीय” शी० ॥ १६. अहा० पु २ ॥ १७. च खं १ ॥ १८. मतेज्जा खं २ पु १ ला० ॥ १९. अ खं २ पु १ ला० ॥ २०. अणुवे(वि पु २). क्खमाणे ला० पु २। अणवे(वि खं २)क्खमाणे पु १ खं २ चू०। “उरालं णाम औदारिक-शरीरं, तत् तपसा धुनीहि अनपेक्षमाण इति नाहं दुर्बल इति कृत्वा तपो न कर्तव्यम्, दुर्बलो वा भविष्यामीति, याचितोपस्करमिव व्यापारयेत्, तन्निर्विशेषा अनपेक्षमाणः।” चू०। “अनुपेक्षमाणो धुनीयात्” शी० ॥ २१. चेच्चा य चू० ॥ २२. सोतं खं २ पु १ चू०। “श्रवतीति श्रोतः, तद्धि गृह-कलत्र-धनादि” चू०। “शोकः स्यात्, तं त्यक्त्वा” शी० ॥

- ४८४ एगत्तमेव अभिपत्थएज्जा, एवं पमोक्खो ण मुसं ति पास ।
एसप्पमोक्खो अमुसे वरे वी अकोहणे सच्चरते तवस्सी ॥ १२ ॥
- ४८५ इत्थीसु यां आरत मेहुणा उ, परिगंहां च व अकुच्चमाणे ।
उच्चावएसु विसएसु तांई, "णिस्संसयं भिक्खु समाहिपत्ते ॥ १३ ॥
- ४८६ अरतिं रतिं च अभिभूय भिक्खु, तंणाइफासं तह सीतफासं ।
उण्हं च दंसं च हियासंएज्जा, सुब्बि च दुब्बि च तितिकखंएज्जा ॥ १४ ॥
- ४८७ गुत्तो वंईए य समाहिपत्ते, "लेसं समाहुं परिच्चएज्जा ।
गिहं न छाए ण वि छावएज्जा, "संमिस्सभावं पजहे पैयासु ॥ १५ ॥
- ४८८ जे "केइ लोगंसि उ अकिरियाया, अण्णेण पुट्ठा धुतमादिसंति ।
आरंभसत्ता गद्धिता य लोए, धम्मं न याणंति विमोक्खहेउं ॥ १६ ॥

२३. अणुपेहमाणे खं २ पु १, २। "श्रोतांसि.....अनपेक्षमाणः धुनीहीति वर्तते" चू० ।
"याचितीपकरणवदनपेक्ष(नुपेक्ष-प्र०)माणः शरीरकं धुनीयादिति सम्बन्धः" शी० । दृश्यतां
पृ० ८६ टि० २० ॥

१. एगत्तमेवं पु १, २ ला० । एगत्तमेवं खं २ । "एगत्त(गत्त)मेवेत्यादि" शी० ॥ २. एत्तं
चू० । "एत्तं एकत्वम्" चू० ॥ ३. °क्खे ण खं १ चू० ॥ ४. ऽवरे चू० । "अयं चापरः
प्रमोक्षक इति" चू० । तथा वरो(परो प्र०, ऽवरो-प्र०)ऽपि प्रधानोऽपि अयमेव,.....एष
एव प्रमोक्षः अमृषा सत्यो वरः प्रधानश्च वर्तत इति" शी० ॥ ५. या खं २ पु १, २ ला० चू० ।
आ खं १ । "तिविहाओ इत्थिगाओ न रतः अरतः" चू० । "इत्थीसु इत्यादि,छीषु.....यत्
मैथुनम्.....तस्माद् आ समन्ताद्, न रतः अरतो निवृत्त इत्यर्थः, तुशब्दात् प्राणातिपातादि-
निवृत्तश्च" शी० ॥ ६. मेहुणे उ खं २ पु २ ला० । मेहुणाओ खं १ । मेहुणे या चू० । दृश्यतामुपरितनं
टिप्पणम् ॥ ७. °गाहे खं १ ॥ ८. अमायमीणे चू० ॥ ९. उच्चावत्तेसुं खं २ पु १, २ ला० ॥
उच्चावत्तेहिं विसएहिं चू० ॥ १०. ताती खं १, २ पु १ । ताणी ला० । "त्रायत इति त्राता"
चू० । "त्रायी" शी० । ११. ण संसयं खं १ चू० शीपा० । "न संश्रयमानः, असंश्रयमान
एव च विषयान्" चू० । "निःसंशयं.....भिक्खुः.....समार्थि प्राप्तो भवति.....उच्चावचेषु
वा विषयेषु.....न संश्रयं याति" शी० ॥ १२. तणातिफासं खं २ पु १ ला० । तणादिफासं
चू० ॥ १३. तेउं च खं १ । तेउं च सइं च चू० ॥ १४. °सतेज्जा खं २ पु १ ला० ॥
१५. सुहिं च खं १ ॥ १६. °एया खं २ ॥ १७. वतीए खं १ ॥ १८. लिस्सं खं २ पु १,
२ ला० ॥ १९. °हिट्ठु खं १ ॥ २०. छावणिज्जा खं १ । छावएज्जा चू० ॥ २१. संमिस्सिभावं
खं १ चू० शीपा० ॥ २२. पत्तासु खं १ ॥ २३. केति लोगंसि अकिं खं १ । केइ लोगमि
तु अकिं चू० ॥ २४. °मादियंति चू० । "धुतं नाम वैराग्यम्, धुतमादियंति धुतं पसंसेन्ति"
चू० । "धूतं मोक्षसद्भावमादिशन्ति प्रतिपादयन्ति" शी० ॥

४८९ पुढो य छंदा इह माणवा उ, किरियाकिरीणं च पुढो य वायं ।
जायस्स बालस्स पकुव्व देहं, पवडूती वेरमसंजतस्स ॥ १७ ॥

४९० आउक्खयं चेव अबुज्झमाणे, ममाति से साहसकारि मंदे ।
अहो यं रातो परितप्पमाणे, अट्टे सुमूढे अजरामरं व्व ॥ १८ ॥

५ ४९१ जेहाहि वित्तं पसवो य सव्वे, जे बांधवा जे य पिता य मिता ।
लालप्पती सो वि य एइ मोहं, अन्ने जणा तं सि हरंति वित्तं ॥ १९ ॥

४९२ सीहं जहा खुद्धमिगा चरंता, दूरे चरंती परिसंकमाणा ।
एवं तु मेधावि समिक्ख धम्मं, दूरेण पावं परिवज्जएज्जा ॥ २० ॥

४९३ संबुज्झमणि तु णरे मतीमं, पांवातो अप्पाण निवट्टएज्जा ।
१० हिंसप्पसूतौइ दुहाइ मंता, वेरौणुबंधीणि महम्मयाणि ॥ २१ ॥

४९४ मुसं न बूया मुणि अत्तगामी, णिव्वाणमेयं कसिणं सैमाहि ।
सयं न कुज्जा न वि कारवेज्जा, करैतमन्नं पि य नाणुजाणे ॥ २२ ॥

१. तेसिं पुढो छंदा माणवाणं किरिया-५ किरियाण व पुढो वातं । चू० ॥ २. माणवातो किं
खं २ पु १ ला० । “तुरवधारणे” शी० ॥ ३. पुढो व वातं खं १ ॥ ४. जाताण बालस्स
पगब्भणाए चूपा० । “जातानामिति गर्भपाकाजिःसृतानाम्, प्रगल्भं नाम धार्ढ्यम्” चू० ।
“पाठान्तरं वा-जाया[ए-मु०] बालस्स पगब्भणाए, बालस्य.... या जाता प्रगल्भता धार्ढ्यं
तथा प्रगल्भतया वैरमेव प्रवर्धते” शी० ॥ ५. उडुते चू० ॥ ६. चेवमं खं १ ॥ ७. ममाते साहं
खं २ । “ममाइ ति ममाइ.....सहस्साइ हिंसादीनि करोति मन्दमिति मन्दः” चू०, एतद
नुसारेण ममाइ[से] सहस्सकारी मंदे इति चू० सम्मतः पाठो भाति । “ममाइ ति समत्वान्
.....मन्दः अज्ञः साहसं कर्तुं शीलमस्येति साहसकारीति” शी० ॥ ८. त रामो परिं खं १ ।
य रातो य परिं चू० ॥ ९. चू० शी० विना-अट्टे खं १, २ पु १, २ ॥ १०. अयरां पु १ खं १ ।
अट्टरां खं २ ॥ ११. पु २ सं० विना-मरि व्व खं २ पु १ ला० । मरे वा खं १ ॥ १२. जघाय
वित्तं पसवो य सव्वं चू० । जघाय ति त्यक्त्वा” चू० ॥ १३. पिता सि मिता खं १ ॥ १४. से खं १ ।
“ते वि सव्वे लालप्पयंता घंतमुवेति, घंतः संसारः” चू०, एतदनुसारेण ते वि उवेति घंतं चू० ।
“तदर्जनपरश्च मोहमुपैति शी०, एतदनुसारेण सो वि उवेति(?) मोहं इत्यपि भवेत् ॥ १५. रिथं
खं १ ॥ १६. खुडुमिया चरंता दूरेण च चू० । “दूरेण परिहृत्य चरन्ति” शी० ॥ १७. पावाणि
दूरेण विवज्जएज्जा चू० ॥ १८. माणो य चू० ॥ १९. पावा अं खं १ ॥ २०. गियट्टं
खं २ पु १ ला० ॥ २१. ताणि दुहाणि मंता चू० । “मत्वा (मन्ता?) मतिमानात्मानं पापाजि-
वर्तयेदिति” शी० ॥ २२. णेव्वाणभूते व परिवज्जएज्जा चू० । “पाठान्तरं वा-निव्वाणभूए य(व-
मु०) परिवज्जएज्जा.....यथा हि निर्वृतः.....एवं साधुरपि.....परि..... वज्जेत्” शी० ॥ २३.
यत्तगामी नेव्वां खं १ । अत्तकामी चू० । “आत्मनिःश्रेयसकामी” चू० । “आतो मोक्षमार्गः,
तद्गामी” शी० ॥ २४. समाही खं १ । “एवं निर्वर्णं समाधिर्भवति कसिण इति संपूर्णः” चू०,

- ४९५ सुद्धे सिया जाए न दूसएजा, अमुच्छिते ण य अज्झोववण्णे ।
धितिमं विमुक्के ण य पूयण्डी, न सिलोयकामी य परिव्वएजा ॥ २३ ॥
- ४९६ निक्खम्म गेहाउ निरावकंखी, कायं विओसज्ज निपाणछिण्णे ।
नो जीवितं नो मरणाभिकंखी, चरेज्ज भिक्खू वलया विमुक्के ॥ २४ ॥
त्ति बेमि । ५

॥ समाही सम्मत्ता । दशममध्ययनं समाप्तम् ॥

एतदनुसारेण निग्वाणमेवं कसिणो समाही इत्यपि चू० सम्मतः पाठः सम्भाव्यते । “एतदेव
.....कृत्स्नं संपूर्णं भावसमाधिं निर्वाणं चाहुः” शी० ॥ २५. य खं २ पु १, २ ला० चू०
“नाप्यपरेण कारयेत्” शी० ॥ २६. करंतं चू० ॥

१. “सुद्धेसिया जायण दूसएजा” इति चू० । सुद्धेसिया जाइओलद्धं एसणिज्जं च, अधवा सुद्धं
अलेवकडं एसणिज्जं अहासोहीए हु दूसएजा अमुच्छितो अणज्झोववण्णो.....धितिमं
विप्पमुक्के” चू० । “सुद्धे निर्दोषे स्वात् कदाचित् जाते प्राप्ते पिण्डे सति साधू राग-द्वेषाभ्यां
न दूषयेत्.....अमूर्छितः.....तथा अनश्रुपपन्नः” शी० ॥ २. गामी खं २ पु १, २ ला०
शी० । “सिलो गो ण कामेजा” चू० । “श्लोकः श्लाघा कीर्तिः, न तद्गामी न तदभिलाषुकः”
शी० ॥ ३. विओसेज्ज ला० । विउसेज्ज खं १, २ पु १ । विउसिज्ज पु २ । “विसेसेण
उत्सृज्य विओसज्ज” चू० । “व्युत्सृज्य” शी० । तुलना-आचा० सू० ४८२ ॥ ४. तुलना
सू० ५५६, ५७९ ॥ ५. वलयाविमुक्के चू० । “वलया इति माया, तथा च(वि)मुक्तः” चू० ।
“वलयात् संसारवलयात् कर्मबन्धनाद्वा विप्रमुक्तः” शी० । दृश्यतां सू० ५५६, ५७९ ॥
६. ** एतत्स्थाने—समाही दसममज्झयणं पु १ । समाधारण्यं दशममध्ययनम् पु २ ।
समाही समत्ता खं १ ॥

एगारसमं अज्झयणं 'मग्गे'

- ४९७ कयरे मग्गे अक्खाते, माहणेण मतीमता ।
जं मग्गं उज्जु पावित्ता, ओहं तरति दुत्तरं ॥ १ ॥
- ५ ४९८ तं मग्गं अणुत्तरं सुद्धं, सव्वदुक्खविमोक्खणं ।
जाणासि णं जहा भिक्खू, तं णे बूहि महामुणी ॥ २ ॥
- ४९९ जइ णे केइ पुच्छिज्जा, देवा अदुव माणुसा ।
तेसिं तु कतरं मग्गं, आइक्खेज्ज कदाहि णं ॥ ३ ॥
- ५०० जइ वो ^{१०}केइ पुच्छिज्जा, देवा अदुव माणुसा ।
१० तेसिमं पडिसाहेज्जा, मग्गसारं सुणेह मे ॥ ४ ॥
- ५०१ अणुपुव्वेण महाघोरं, कासवेण पवेदियं ।
जमादाय इओ पुव्वं, समुद्धं ^{११}व ववहारिणो ॥ ५ ॥
- ५०२ अतरिंसु तरंतेगे, तरिस्संति अणागता ।
तं सोच्चा पडिवक्खामि, ^{१२}जंतवो तं सुणेह मे ॥ ६ ॥
- १५ ५०३ पुढवीजीवा पुढो सत्ता, आउजीवा तद्दाऽगणी ।
वाउजीवा पुढो सत्ता, तण रुक्ख सवीयगा ॥ ७ ॥

१. आघाते चू० ॥ २. दुत्तरं खं २ पु १, २ ला० । “तरति अत्यन्तदुस्तरम्, तदुत्तरण-
सामग्र्या एव दुष्प्रापत्वात्” शी० ॥ ३. मग्ग अणु^० पु २ ला० । मग्गऽणुत्तरं शुद्धं खं १ ।
“तं मग्गेत्यादि” शी० ॥ ४. ^०क्खणं खं २ पु १ २ ला० । “विमोक्षणं विमोचकम्” शी० ॥
५. जाणासि तं खं १ । जाणेहि णं चू० । “णमिति वाक्यालङ्कारे” शी० ॥ ६. ने खं १, २ ।
मे पु १ ला० । “नः अस्माकम्” शी० ॥ ७. जइ णो पु १ । जइ मे चू० । जति णे केति
खं १ ॥ ८. अदुवा खं २ । “देवाश्चतुष्प्रकाराः, एते पृच्छाक्षमा भवन्ति, तिरिया मणुस्सा उत्तर-
गुणलक्षिं वा पडुच्च तियं(तिरियं ?) अपि कश्चिद् गिरा वत्ति(क्ति ?)” चू०, एतदनुसारेण
देवा तिरिय माणुसा इत्यपि चू० संमतः पाठो भवेत् ॥ ९. णो खं २ पु १, २ ला० ॥ १०. केति
खं १ ॥ ११. तेसिं तु इमं मग्गं आइक्खेज्ज सुणेह मे चू० शीपा० । तेसिं तु पडिसाहेज्ज
मग्गसारं सुणेह मे चूपा० ॥ १२. सुणेहि खं २ पु २ ॥ १३. व नास्ति खं २ पु १, २ ला० ।
दृश्यतां सू० २४२ । “समुद्रेण तुल्यं समुद्रवत्.....व्यवहारिणः” चू० । “दृष्टान्तमाह.....
.....व्यवहारिणः.....यथा..... समुद्रं तरन्ति एवं साधवोऽपि.....भवौघं तरन्तीति”
शी० ॥ १४. जंतवो खं १ ॥ १५. बाज्जं खं २ पु १ ॥

- ५०४ अहावरा तसा पाणा, एवं छक्काय आहिया ।
इत्ताव ताव जीवकाए, नावरे विज्जती काए ॥ ८ ॥
- ५०५ सव्वाहिं अणुजुत्तीहिं, मतिमं पडिलेहिया ।
सव्वे अकंतदुक्खा य, अतो सव्वे न हिंसया ॥ ९ ॥
- ५०६ एयं खु णाणिणो सारं, जं न हिंसति कंचणं ।
अहिंसा समयं चेव, एतावंतं विजाणिया ॥ १० ॥
- ५०७ उड्डुं अहे तिरियं चं, जे केइ तस-थावरा ।
सव्वत्थ विरतिं विज्जा, संति निव्वाणमाहियं ॥ ११ ॥
- ५०८ पभू दोसे निराकिन्ना, ण विरुज्जेज्ज केगति ।
मणसा वयसा चेव, कायसा चेव अंतसो ॥ १२ ॥
- ५०९ संवुडे से महापण्णे, धीरे दत्तेसणं चरे ।
एसणासमिणं चं, वज्जयंते अणेसणं ॥ १३ ॥
- ५१० भूयाइं समारंभ, समुद्दिस्स य जं कडं ।
तारिसं तु ण गेणहेज्जा, अन्नं पाणं सुसंजते ॥ १४ ॥

१. वरे चू० ॥ २. इत्ताव एव जी० खं २ पु २ । इत्तावए(ये पु १) जी० पु १ ला ॥
एताव ता जी० चू० । तुलना-आचा० सू० ४४५, ६०८, ६२०, ७७४, ७७७, ७७९,
७८०, ७८३, ७८६ । “एतावान् एतद्भेदात्मक एव संक्षेपतो जीवनिर्कायः” शी० ॥
३. जीवत्थकाए खं १ ॥ ४. कती खं १, २ ॥ ५. पडिलेहिता खं १ ॥ ६. अकंतं खं १,
२ पु २ ला० । सू० ८४ । ७. अहिंसगा खं १ चू० ॥ ८. हिंसति किंचणं खं २ ॥ ९. एतावत
खं २ । एतावय विजाणिता खं १ ॥ १०. उड्डुमहे ति० खं १ । उड्डुमहं ति० चू० । उड्डुं अहे य
ति० खं २ ॥ ११. वा ला० । दृश्यतां सू० २४४, ४२८ टि० १८ ॥ १२. ये(जे चू०) केति
खं १ चू० ॥ १३. विरइयं खं २ ॥ १४. कुज्जा चू० । दृश्यतां सू० २४४, ४२८ टि० १८ ॥
१५. नेव्वां खं १ ॥ १६. निरिक्खेत्ता खं २ । निरे किन्ना चू० । दृश्यतां सू० २२०, २४१ ॥
१७. केणइ चू० । “केनचित्” शी० ॥ १८. स खं १ । य चू० ॥ १९. वीरे चू० शी०
विना । “धीरुद्धिरित्यनर्थान्तरम्” चू० । “धीरः अधोभ्यः” शी० । दृश्यतां सू० ५३४ ॥
२०. भूताइं स० खं १ । भूयाइं च स० पु १ । भूताणि स० चू० ॥ २१. समुद्दिस्सा खं १ ।
“साधुनुद्दिश्योपकल्पितम्” चू०, एतदनुसारेण साहू उद्दिस्स इत्यपि चू० संमतः पाठः
स्यात् । “तं साधुमुद्दिश्य” शी०, एतदनुसारेण तमुद्दिस्स इति शी० सम्मतः पाठो भाति ॥
२२. अण्णपाणं पु १, २ ला० ॥

- ५११ पूतिकम्मं ण सेवेज्जा, एस धम्मो खुसीमतो ।
जं किंचि अम्मिकंखेज्जा, सब्बसो तं ण कप्पते ॥ १५ ॥
- ५१२ हणंतं नाणुजाणेज्जा, आतगुत्ते जिइंदिए ।
ठाणाइं संति सड्डीणं, गामेसु णगरेसु वा ॥ १६ ॥
- ५१३ तह्हा गिरं समारंभं, अत्थि पुण्णं ति नो वदे ।
अहवा णत्थि पुण्णं ति, एवमेयं महम्मयं ॥ १७ ॥
- ५१४ दाणद्वयाए जे पाणा, हम्मंति तस-थावरा ।
तेसिं सारक्खणद्वयाए, तह्हा अत्थि ति णो वए ॥ १८ ॥
- ५१५ जेसिं तं उवकप्पेति, अण्ण-पाणं तहाविहं ।
१० तेसिं लामंतरायं ति, तह्हा णत्थि ति णो वदे ॥ १९ ॥
- ५१६ जे य दाणं पसंसंति, वहमिच्छंति पाणिणं ।
जे य णं पडिसेहंति, वित्तिच्छेयं करेति ते ॥ २० ॥
- ५१७ दुहओ वि ते ण भासंति, अत्थि वा नत्थि वा पुणो ।
आयं रयस्स हेज्जाणं, णिव्वाणं पाउणंति ते ॥ २१ ॥
- ५१८ णिव्वाणं परमं बुद्धा, णक्खत्ताणं व चंदिमा ।
तह्हा सया जते दंते, निव्वाणं संघते मुणी ॥ २२ ॥

१. पूती^० खं २ पु ११२, ला० ॥ २. धम्मो खं १ ला० ॥ ३. अभिसंकेज्जा चू० ॥ ४. ठाणाइं संति सड्डीणं गामेसु नगरेसु वा। अत्थि वा णत्थि वा धम्मो (परेण पुच्छितो धम्मं इति वा भवेत् पाठः चू० अनुसारेण) अत्थि धम्मो ति णो वते—॥ चू० ॥ ५. य खं १ ॥ ६. अत्थि वा णत्थि वा पुण्णं, अत्थि चू० ॥ ७. रंभं खं २ पु १, २ ला० ॥ ८. दाणद्वयाए खं २ पु १, २ ला० ॥ “दाणद्वयाए इत्यादि” शी० ॥ ९. संरक्खं पु १ ॥ १०. अत्थि पुण्णं ति णो वदे चू० शी० ॥ “यस्माद् हन्यन्ते...त्रसाः स्थावराश्च जन्तवः तस्मात् तेषां रक्षणार्थम्... अस्ति अत्र भवदीयेऽनुष्ठाने पुण्यमित्येवं नो वदेदिति” शी० ॥ ११. कप्पेति खं १ ॥ १२. अण्णं पाणं पु १ ॥ १३. “यस्मात् तेषां...लाभान्तरायः...तस्मात् कूपखननसत्रादिके कर्मणि नास्ति पुण्यमित्येतदपि नो वदेदिति” शी० ॥ एतदनुसारेण “णत्थि पुण्णं ति णो वदे” इत्यपि पाठः शी० सम्मतो भवेत्। चूर्णौ तु “कण्ठयम्” इत्युक्तमत्र, नायं श्लोको व्याख्यातः। दृश्यतां टि० १० ॥ १४. जे उ खं २ ॥ १५. पडिसेहंति पु १, २ ला० ॥ १६. छेतं खं १ ॥ १७. जे चू० ॥ १८. हेज्जा नेव्वाणं खं १ ॥ १९. नेव्वाणं खं १ ॥ “णेव्वाणपरमा...णेव्वाणं परमं जेसिं ते इमे णेव्वाणपरमा” चू० ॥ “अपिच—जे(नि-प्र०)व्वाण-मित्यादि, निर्वृतिनिर्वाणम्, तत् परमं प्रधानं येषां परलोकार्थिनां बुद्धानां ते तथा,.....य

- ५१९ बुज्झमाणाण पाणाणं, कच्चंताण सकम्मुणा ।
आघाति साहु तं दीवं, पतिट्ठेसा पबुच्चती ॥ २३ ॥
- ५२० आयगुत्ते सया दंते, छिण्णसोए अणासवे ।
जे धम्मं सुद्धमक्खाति, पडिपुण्णमणेत्थिं ॥ २४ ॥
- ५२१ तमेव अविजाणंता, अबुद्धा बुद्धमाणिणो ।
बुद्धा मो त्ति य मण्णंता, अंतए ते रसमाहिए ॥ २५ ॥
- ५२२ ते य बीओदगं चेव, तमुद्दिस्सा य जं कडं ।
भोच्चा ज्ञाणं श्रियायंति, अखेतण्णा असमाहिता ॥ २६ ॥
- ५२३ जहा ढंका य कंका यं, कुल्ला मंगुका सिही ।
मच्छेसणं श्रियायंति, ज्ञाणं ते कलुसाधमं ॥ २७ ॥
- ५२४ एवं तु समणा एंगे, मिच्छहिट्ठी अणारिया ।
विसएसणं श्रियायंति, कंका वा कलुसाहमा ॥ २८ ॥
- ५२५ * सुद्धं मग्गं विराहिता, इहमेगे उ दुम्मती ।
उम्मग्गंगता दुक्खं, घंतमेसंति ते तंथा ॥ २९ ॥ *

नक्षत्राणां.....चन्द्रमाः एवं बुद्धानां मध्ये ये...निर्वाणमेवाभिसन्धाय प्रवृत्तास्त एव प्रधानाः
.....यदिवा यथा नक्षत्राणां चन्द्रमाः प्रधानभावमनुभवति एवं लोकस्य निर्वाणं परमं प्रधान-
मित्येवं बुद्धाः.....प्रतिपादयन्ति” शी०, एतदनुसारेण ‘निब्बानपरमा बुद्धा’ ‘निब्बानं
परमं बुद्धा’ इति चोभयविधः पाठः शी० सम्मतो भाति ॥ २०. ण चंदिमा खं १। ण व
चंदमा चू० । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ २१. नेव्वां खं १ चू० ॥
१. अघाति खं २। अघाति पु २। अक्खाति चू० ॥ २. यं खं १ ॥ ३. छिन्नस्सोते चू० ॥
४. अणस्सते खं १ ॥ गिरास्सवे चू० शी० ॥ ५. सुहमं खं १ ॥ ६. बुद्धवादिणो चू० ॥
७. दूरतो ते चू० ॥ ८. समाहिते खं १, २ ला० ॥ ९. भुच्चा खं २ पु १, २ ला० । ज्ञाणं
नाम श्रियायंति चू० ॥ १०. अखेतण्णा समां पु १। अखेयज्ञा समां पु २ खं १ ला० ॥
११. य पिल्ला मं चू० ॥ १२. मंडका खं १ पु २। महुका खं २। मणुका पु १ ला० ।
“मग्गुकाः काकमज्जवत्” चू० ॥ १३. यंते खं २ पु १ ला० ॥ १४. वेगे पु १ ॥ १५.
विसस्तेसणं खं २ पु १ ॥ १६. इतं खं २ ॥ १७. सुद्धमग्गं खं २। * * अयं श्लोकश्रुणौ
न दृश्यते ॥ १८. गग(म खं २)या पु १, २ ला० खं २ ॥ १९. घातमेसंति पु १। “घातं
चान्तशः ते तथा...एष(इय-प्र०)न्ति अन्वेषयन्ति” शी० ॥ २०. तं खं २ पु १, २ ला० ॥
२१. तथा खं १ पु १, २। तथा ला० ॥

- ५२६ जहा आसांविणि नावं, जातिअंघे दुरूहिया ।
इच्छती पारमागंतुं, अंतरा य विसीयंती ॥ ३० ॥
- ५२७ एवं तु समणा एगे, मिच्छंदिट्ठी अणारिया ।
सोयं कसिणमावण्णा, आगंतारो महम्मयं ॥ ३१ ॥
- ५२८ * ईमं च धम्ममादाय, कासवेण पवेदितं ।
तेरे सोयं महाघोरं, अत्तत्ताए परिव्वए ॥ ३२ ॥ *
- ५२९ "विरते गामधम्मेहिं, जे "केइ जगती जगा ।
तेसिं अत्तुवमायाए, थामं कुव्वं परिव्वए ॥ ३३ ॥
- ५३० अत्तिमाणं च मायं च, तं परिणाय पंडिते ।
सव्वमेयं "निराकिच्चा, निव्वणं संघए मुणी ॥ ३४ ॥
- ५३१ "संधते साहुधम्मं च, पाँवं धम्मं "णिराकरे ।
उवधारणंवीरिए भिक्खू, "कोहं माणं न पत्थए ॥ ३५ ॥
- ५३२ जे य बुद्धा अतिक्कंता, जे य बुद्धा अणागता ।
संति तेसिं पतिट्ठाणं, भूयाणं जगती जहा ॥ ३६ ॥

१. °वाणि पु २ । °विणी णावं खं १ चू० ॥ २. दुरूहिता खं १ ॥ ३. इच्छेज्जा चू० ।
४. °यति चू० ॥ ५. °दिट्ठि खं १ ॥ ६. * * अत्र चूर्णो इमं च धम्ममादाय कासवेण
पवेदितं । कुज्जा भिक्खू गिलाणस्स अगिलाए समाहिए ॥ संखाय पेसलं धम्मं दिट्ठिमं
परिणिव्वुडे । तेरे सोतं महाघोरं अत्तत्ताए परिव्वएज्जासि ॥ इति श्लोकद्वयं वर्तते । दृश्यतां
सू० २२३-२२४ ॥ ७. °मायाए खं १ ॥ ८. "कच्चि पश्चार्धस्यान्यथा पाठः—कुज्जा
भिक्खू गिलाणस्स अगिलाए समाहिए.....समाधिना ग्लानस्य वा समाधिसुत्पादयन्"
शी० । दृश्यतां सू० २२३ ॥ ९. १३. °व्वते खं १ ॥ १०. केति खं १ । केई खं २ पु १
ला० चू० ॥ ११. जगई खं २ पु १, २ ला० ॥ १२. अत्तुवमाणेण चू० । "आत्मोपमया"
शी० ॥ १४. तुलना—सू० ४२८, ४७२ ॥ १५. निरे खं १, २ चू० । दृश्यतां सू० २२०,
२४१, ५०८ ॥ १६. सहहे चूपा० शीपा० ॥ १७. पावधम्मं पु १, २ ला० चू० ।
पावधम्मं खं २ ॥ १८. निरे करे चू० ॥ १९. °वीरिते खं २ पु १ ला० ॥ २०. कोहमाणं
न पत्थए खं १ । कोहं माणं च वज्जते खं २ पु १, २ ला० । "क्रोधं मानं च न
प्रार्थयेत्, न वर्धयेद्वेति" शी०, शी० अनुसारेण "कोहं माणं न वड्ढए" इत्यपि पाठान्तरं
भवेदिति सम्भाव्यते ॥

- ५३३ अहं णं वतमावण्णं, फासा उच्चावया फुसे ।
 णं तेसु विणिहण्णेज्जा, वातेणेव महागिरी ॥ ३७ ॥
- ५३४ संवुडे से महापण्णे, धीरे दत्तेसणं चरे ।
 निव्वुडे कालमाकंखी, एवं केवल्लिणो मयं ॥ ३८ ॥ ति बेमि ।

॥ मग्गे समत्तो * एकादशमध्ययनम् * ॥

५

१. अहं णं वयमा^० खं १ पु २ ला० । अज्जेणं मेदमावण्णं चूपा० ॥ २. ण तेहिं विणिहम्मेज्जा चू० ॥ ३. वातेण व पु १ ला० चू० ॥ ४. तुल्ला—सू० ५०९ ॥ ५. बुद्धे चू० । धीरे चूपा० । “धीः बुद्धिः, तथा राजत इति धीरः, परीषहोपसर्गाक्षोभ्यो वा” शी० ॥ ६. “एतत् यत्..... प्रतिपादितम्” शी०, एतदनुसारेण एवं इति शी०सम्मतः पाठो भाति ॥ ७. मार्गाख्यमेकादशमध्ययनम् पु २ ॥ ८. * * एकादशमज्झयणं पु १ । * * नास्ति खं १ ॥

बारसमं अज्झयणं 'समोसरणं'

- ५३५ चत्तारि समोसरणाणिमाणि, पावादुया जाइं पुढो वयंति ।
किरियं^१ अकिरियं^२ विणयं^३ ति तइयं, अण्णाणमाहंसु चउत्थमेव ॥ १ ॥
- ५३६ अण्णाणि या ता कुसला वि संता, अंसंथुया णो वितिगिंछंतिण्णा ।
अकोविया आहु अकोवियाए, अणाणुवीयीति मुसं वदंति ॥ २ ॥
- ५३७ संचं असंचं इति चितयंता, असाहु साहु ति उदाहरंता ।
जेमे जणा वेणइया अणेगे, पुट्ठा वि भावं^४ विणइंसु नोम ॥ ३ ॥
- ५३८ अणोवसंखा इति ते उदाहु, अट्ठे स ओभासति अम्ह एव^५ ।
लवावसंकी य अणागतेहिं, णो किरियमाहंसु अकिरियं^६ आया ॥ ४ ॥
- ५३९ सम्मिस्समावं सगिरा गिहीते, से मुंमुई होति अणाणुवादी ।
इमं दुपक्खं इममेगपक्खं, आहंसु छलायतणं च कम्मं ॥ ५ ॥

१. जाई खं २ ॥ २. 'यं च अ' पु १ ॥ ३. विणह ति खं २ पु १, २ ला० ॥ ४. 'णिता ता खं २ पु १। 'णिता ताव चू० ॥ ५. असंकथा पु १ ॥ ६. 'गिच्छ' खं २ पु १, २ ला० ॥ ७. अकोविता खं १ चू० ॥ ८. अकोवियाए खं १, अत्र लिप्यनुसारेण अकोवियाय इति पाठोऽपि भवेत् । अकोविपुते खं २ पु १, २। अकोविपु वि ला० । "त एवं अकोविता ण त सयं (ण नं खयं-प्र०) (एते सयं?) अकोविदा अकोविदानामेव कथयन्ति" चू० । "तदेवं सर्वथा तेऽज्ञानवादिनः अकोविदाः.....अकोविदेभ्य एव स्वशिष्येभ्य आहुः कथितवन्तः, छान्दसत्वाच्चैकवचनं सूत्रे कृतमिति" शी०, एतदनुसारेण अकोवियाए(याय) इति पाठः शी० सम्मतः संभाव्यते ॥ ९. 'वितित्तु मुसं खं १। 'वीहत्तु सं ला० । 'वीय ति मुसं चू० ॥ १०. संचं मोसं इति चितयंता चू० । संचं मुसं ति इति भासयंता चूपा० ॥ ११. 'हरंति खं २ पु २ ला० । असाधु साधु ति उदाहरंति(रंता-प्र०) चू० । चूर्णनुसारेण एतत्पर्यन्तमाज्ञानिकानां मतम्, शी० अनुसारेण तु वैयर्थिकमतं वर्णितमत्र समग्रेऽपि श्लोके ॥ १२. 'इत्ता खं २ पु १ ॥ १३. विणयंसु ला० ॥ १४. नामा खं २ चू० ॥ १५. उदाहु खं १ ॥ १६. अट्ठे स नो भासति चूपा० । "नः प्रभासति" चू० ॥ १७. तेव खं २ ला० । तेवापु १ ॥ १८. 'वसक्की चू० । "लवात् कर्मबन्धात् अवसकामो फिट्ठामो अवसरामो" चू० । "लवं कर्म, तस्मादपशक्तुं शीलं येषां ते लवापशक्किनः" शी० ॥ १९. 'यवादी खं २ पु १, २ ला० । "अकिरियओ आता जेसिं ते इमे अकिरियाता" चू० । "अक्रिय आत्मा येषाम्" शी० ॥ २०. 'भावं चरगिरगि-हीए खं १ ॥ २१. मुम्मई खं २ ॥ २२. अणाणुवा(वी पु १)ती खं २ पु १ ला० ॥

- ५४० ते एवमक्खंति अबुज्झमाणा, विरूवरूवाणि अकिरियाता ।
जमादिदिता बहवो मणूसा, भमंति संसारमणोवतंगं ॥ ६ ॥
- ५४१ णाँच्चो उदेति ण अत्थमेति, ण चंदिमा वडुती हायती वा ।
सल्लिला ण संदंति ण वंति वाया, वंशे णियते कसिणे हु लोए ॥ ७ ॥
- ५४२ जेहा य अंथे सह जोतिणा वि, रूवाइं णो पस्सति हीणनेत्ते ।
संतं पि ते एवमकिरियाता, किरियं ण पस्संति निरुद्धपणा ॥ ८ ॥
- ५४३ संवच्छरं सुविणं लक्खणं च, निमित्तं देहं उप्पाइयं च ।
अट्ठगमेतं बहवे अहिता, लोगंसि जाणंति अणगाताइं ॥ ९ ॥
- ५४४ केई निमित्ता तदिया भवंति, केसिंचि तं विप्पडिएति णाणं ।
ते विज्झभावं अणहिज्झमाणा, आहंसु विज्जापल्लिमोक्खमेव ॥ १० ॥

१. मबुज्झ^० खं १ ॥ २. वाणिह अकि^० खं २ पु १, २ । “अबुज्झमाणा इह सिच्छत्त-
पडलोच्छणा.....विरूवरूवाणि दरिसणाणि” चू० ॥ ३. चू० विना-अकिरिताया खं १ ।
अकिरियावाइं खं २ पु १, २ ला० । “अकिरिओ आता जेसिं ते होति अकिरियाता” चू० ।
“अक्रियात्मानोऽक्रियावादिन इति” शी० ॥ ४. जेमावइत्ता खं २ पु २ । जमादइत्ता
ला० । जमाइत्ता पु १ । जमादिविता चू० । “यद् दर्शनमादाय” शी० ॥ ५. बहवे खं २ पु
१ ला० । बहवो मणूसा चू० ॥ ६. वयग्गं पु २ । “अणवदग्गं संसारं भमंति” चू० ॥
७. उट्ठेति चू० ॥ ८. वडुति खं २ । वडुइ पु १ ला० । वडुई पु २ ॥ ९. सरितोऽपि ण
संदंति चू० । “न सल्लिलानि स्यन्दन्ते” शी० ॥ १०. वज्जे हु एते खं २ । वंशे य नियए
पु २ । वंशो गितिए खं १ चू० । “वन्ध्यो नाम शून्यः.....नितिओ णाम नित्यकालमेव
शून्यः,कसिणो णाम.....सर्वो वन्ध्यः” चू० । “वन्ध्यः अर्थशून्यः नियतो निश्चितः”
शी० ॥ ११. लोते खं २ पु १ ला० ॥ १२. जहा हि पु २ ला० । जहा य अंथे इत्यादि”
शी० ॥ १३. जोइणा पु १, २ । जोणिया खं २ ॥ १४. रूवाति खं १ । रूवाणि चू० ॥
१५. पासति खं १ पु २ ॥ १६. संतं पि ते एव अकिरियावाइं खं २ पु १, २ ला० । संतं
तु ते एवं अकिरियाता चू० । “एवं तेऽप्यक्रियावादिनः सदपि.....वस्तु.....न पश्यन्ति”
शी० ॥ १७. निमित्तं देहं च उ^० खं २ पु १, २ ला० ॥ १८. अधिज्झता चू० ॥ १९. लोगंसि
पु १ चू० । लोगस्स खं १ ॥ २०. तथगाताणि चूपा० ॥ २१. केयी निमित्ता तदिया भवंति०
वृत्ताम् । केचिविति न सर्वे, अभिज्जदसपुब्बिणो हेट्ठेण एतं अट्ठगं पि मद्धानिमित्तं अधीतुं गुणितुं
वा, अधित एमेव केचित् परिणामयंति, ते पडुवेति निमित्ता तदिया भवंति, केति पुण.....
अविशुद्धल्लयोवसमा विप्पडिएति णाणं,विपर्ययेण एति विप्पडिपुंति, कोऽर्थः ? विपर्ययज्ञानं
भवति” चू० । “केई इत्यादि, प्राकृतत्वात् छान्दसत्वात् प्राकृतशैल्या वा लिङ्ग्यत्ययः,
कानिचिद् निमित्तानि तथ्यानि सत्यानि भवन्ति, केषाञ्चित्तु तत् निमित्तज्ञानं विपर्यासं व्यत्ययमेति”
शी० । “केयं(केसिं ?) निमित्ता तयि(हि ?)या भवंति केसिं च तं विप्पडिएति णाणं” इति
ख. ७

- ५४५ ते एवमक्खंति समेच्च लोगं, तद्वा तद्वा समणा माहणा य ।
सैयंकडं णण्णकडं च दुक्खं, आहंसु विज्जाचरणं पमोक्खं ॥ ११ ॥
- ५४६ ते चक्खु 'लोगंसिह' णायगा तु, मग्गाड्ढुभासंति हितं पैयाणं ।
तद्वा तद्वा सासयमाहु 'लोए, जंसी पया माणव ! संपगाढा ॥ १२ ॥
- ५४७ जे रक्खसाया जमंलोइयाया, जे यीं सुरा गंधच्चा य काया ।
आगासंगामी य पुढोसियाँ य, पुणो पुणो विपैरियासुवेति ॥ १३ ॥
- ५४८ * जमाहु ओहं सल्लिं अपारगं*, "जाणाहि णं भवगाहणं दुमोक्खं ।
जंसी विसन्ना विसयंगंणाहिं, दुहत्तो वि लोयं अणुसंचरंति ॥ १४ ॥
- ५४९ ण कम्मुणा कम्म खवेति बाला, अकम्मुणा उँ कम्म खवेति 'धीरा ।
मेधाविणो 'लोभमयावतीता, संतोसिणो णो पैकरेति पावं ॥ १५ ॥

१०

द्वादशारनयचक्रवृत्तौ चतुर्थारे उद्धृतः पाठः पृ० २१८ ॥ २२. केसि च पु २ । इत्यतामुपरितनं
टिप्पणम् ॥ २३. विज्जभासं चू० । विज्जाहरिसे चूपा० । "विज्जाहरिसे णाम यथार्थोपलम्भः, विद्यया
स्पृश्यते विद्यया प्राप्यते विद्यया गृह्यत इत्यर्थः" चू० ॥ २४. "माणा जाणामो लोगंसि वयंति
मंदा खं १ । "माणा आहंसु विज्जापलिमोक्खमेव । जाणामो(सु पु १, २) लोगंसि वयंति मंदा
खं २ पु १, २ । "क्वचिचरमपादस्य एवं पाठः—जाणामु लोगंसि वयंति मंदा ति, विद्यामनधीत्यैव
स्वयमेव लोकम् अस्मिन् वा लोके भावान् वयं जानीमः, एवं मंदा जडा वदन्ति" शी०, शी०
अनुसारेण 'लोगं सिवयं ति' 'लोगंसि वयंति (वयं ति ?)' इति उभयविधः पाठोऽभिप्रेतो भाति ॥
१. एवमक्खंति खं २ । एवमक्खंति चू० ॥ २. तथागता चू० शी० । तथा तथा चूपा०
शीपा० ॥ ३. चरणं पमोक्खं खं २ । चरणपमोक्खं खं १ । "विद्याचरणो मोक्षः ज्ञान-
क्रियासाध्य इत्यर्थः, तमेवंसाध्यं मोक्षं प्रतिपादयन्ति" विद्या ज्ञानं चरणं चारित्र्यं क्रिया,
तत्प्रधानो मोक्षः, तमुक्तवन्तः" शी० ॥ ४. लोगस्सिह खं १ । लोगस्सिह चू० ॥ ५. णालगा
तु खं १ ॥ ६. "णुसासंति खं २ पु १, २ ला० । "मार्गे ज्ञानादिकं मोक्षमार्गम् अनुभासंति
(अनुशासति—खं १ विना) कथयन्ति प्रजानाम्" शी० ॥ ७. पताणं खं १ ॥ ८. लोगो चू०
शीपा० ॥ ९. 'सा वा जमं' ला० । 'सा जे जमं' चू० । शी० अनुसारेणैयं पाठयोजना, अन्यथा
जे रक्खसा या जमलोइया या इत्यपि पाठो भवेत् । "ये.....राक्षसात्मानः.....तथा
यमलौकिकात्मानः" शी० ॥ १०. 'लोति(इ पु १)या य खं १ पु १ । 'लोइया वा ला०
चू० ॥ ११. आ खं २ पु १ । "असुरग्रहेण भवनवासिनः सूचिताः" चू० । "ये च
सुराः सौधर्मादिवैमानिकाः, चशब्दाज्ज्योतिष्काः सूर्यादयः" शी० ॥ १२. 'सकामी खं २ ।
'सिकामी पु १ ॥ १३. 'सिता त ला० । 'सिता ते पु १ ॥ १४. 'रितासु' खं १ ।
'पुनः पुनः विपर्यासमेति" चू० ॥ * तुलना—आत्मा० सू० ८७२ ॥ १५. "भवगाहणं
कडिल्यमित्यर्थः" चू० ॥ १६. 'गणादी चू० ॥ १७. उ नास्ति खं २ पु १, २ ला० ॥
१८. धीरा खं १ पु २ । "धीराः (वीराः—खं १ विना) महासत्त्वाः" शी० ॥ १९. लोभ-
भयावतीता खं १ शीपा० ॥ २०. पगरंति खं २ पु १ ला० ॥

- ५५० ते तीत-उप्पण-मणागताइं, लोगस्स जाणंति तद्दागताइं ।
गेतारो अण्णेसि अण्णणेया, बुद्धा हु ते अंतकडा भवंति ॥ १६ ॥
- ५५१ ते णेव कुव्वंति ण कारवेति, भूताभिसंकाए दुगुंछमाणा ।
सया जता विप्पणमंति धीरा, विण्णत्तिधी(वी)रा य भवंति एगे ॥ १७ ॥
- ५५२ डहरे य पाणे बुद्धे य पाणे, ते आततो पासति सब्वलोए ।
उवेहती लोगमिणं महंतं, बुद्धऽप्पमत्तेसु परिव्वएजा ॥ १८ ॥
- ५५३ जे आततो परतो यीवि णच्चा, अलमप्पणो होति अलं परेसि ।
तं जोतिभूतं च सता(सतता ?)ऽऽवसेजा,
जे पादुकुज्जा अणुवीयि धम्मं ॥ १९ ॥
- ५५४ अत्ताण जो जाणति जो य लोगं, आगइं च जो जाणइऽणागइं च । १०
जो सासयं जाणइ असासयं च, जाती मरणं च जणोववातं ॥ २० ॥

१. °ण-अणा° चू० ॥ २. तद्दागताणि चू० ॥ ३. मऽण्णेसि चू० ॥ ४. अण्णणेया खं २ पु १ ला० चू० । “न अन्यः तेषां नेता विद्यते.....इत्यतो अण्णणेया” चू० । “न च ते.....अन्येन नीयन्ते तएवावबोधं कार्यन्त इति अनन्यनेयाः,.....नान्यस्तेषां नेता विद्यत इति भावः” शी० ॥ ५. विण्णत्तिवीरा य भवंति एगे चूपा० शीपा० । “विदितु वीरा विज्ञाय वीरा भवन्ति, ज्ञानादिभिर्वा राजन्तीति वीराः, एके न सर्वे । पठ्यते च-विण्णत्तिवीरा य भवंति एगे विज्ञप्तिमात्रवीरा एवैके भवन्ति, न तु करणवीराः” चू० । चूर्णानुसारेण विदितु वीरा [य? वि?] भवंति एगे इति पाठः प्रतीयते । “एके केचन द्वेयोपादेयं विज्ञाय अपिशब्दात् सम्यक् परिज्ञाय वा ‘तदेव निःशङ्कं यजिनैः प्रवेदितम्’ इत्येवं कृतनिश्चयाः..... वीरा भवन्ति, यदिवा परीषद्दोषसर्गानीकविजयाद् वीरा इति ।” शी०, एतदनुसारेण विण्णाय वीरा वि भवंति एगे इति पाठोऽपि शी०सम्मतो भवेत् । “पाठान्तरं वा-विण्णत्तिवीरा य (प्राचीनयोः प्रत्यन्तरयोः य नास्ति) भवंति एगे, एके.....विज्ञप्तिः ज्ञानं, तन्मात्रेणैव वीराः, नाजुष्टानेन” शी० ॥ ६. तेगे खं २ पु १ ला० ॥ ७. जे चू० ॥ ८. आयजो खं १ ॥ ९. पस्सति चू० ॥ १०. उवे° खं २ ॥ ११. बुद्धेऽपमत्ते सुपरि° चू० । बुद्धे पमत्तेसु परि° चूपा० शीपा० ॥ १२. °व्वेजा खं १ ॥ १३. वावि पु १, २ ला० ॥ १४. च सता खं २ पु १ । च सया पु २ ला० खं १ । अय चसता इत्यस्य स्थाने सतता इति सम्यक् संभाव्यते चूर्ण-वृत्त्यनुसारेण । “तं जोतिभूतं.....सततं आवसेजासि ति जावजीवाए सेवेजा” चू० । “तं सर्वज्ञं.....ज्योतिर्भूतं.....सततम् अनवरतम् आचखेत् सेवेत्” शी० ॥ १५. ये खं १ ॥ १६. °वीह पु १, २ ला० ॥ १७. आताण जे जाणति जे चू० ॥ १८. गइं च जो जा° खं २ पु १, २ ला० । जे आगतिं जा° चू० । “यश्च जीवानाम् आगतिं.....जानाति तथा अनागतिं च” शी० ॥ १९. जाणतऽ° खं १ ॥ २०. जाणयऽ सा° खं १ । जाणअसा° पु १, २ ला० । “जे सासतं जाणइ असासतं च” चू० ॥ २१. “जातिं मरणं च जानीते.....

५५५ अहो वि सत्ताण विउट्ठणं च, जो आसवं जाणति संवरं च ।
दुक्खं च जो जाणति निज्जरं च,

सो भांसितुमरिहति किरियवाँदं ॥ २१ ॥

५५६ सदेसु रूवेसु अँसज्जमाणे, गंघेसु रसेसु अँदुस्समाणे ।
५ गो जीवियं गो मरँणाभिकंखी, आदाणगुत्ते वल्लयाविमुक्के ॥ २२ ॥
त्ति बेमि ।

॥ समोसरणं सम्मत्तं । * द्वादशमध्ययनं समाप्तम् * ॥

बन्धानुलोभ्यात् चयणोपवादं, इतरथा तु पूर्वमुपपातो वक्तव्यः, स तु नारकदेवानाम्, चयणं तु जोतिसिय-वेमाणियाणं” चू०, चू० अनुसारेण जातिं मरणं [च ?] चयणोपवादं इति प्रतीयते ।

“जातिं.....मरणं च.....जनाः सत्त्वाः, तेषामुपपातं यो जानाति” शी० ॥

१. वा चू० ॥ २. आइक्खितुमरिहति सो किरियवादं चू० ॥ ३. °वातं खं १ ॥ ४. असज्ज-माणो(णे खं २) रसेसु गंघेसु अ° खं २ पु १, २ ला० । अमुच्छमाणो रसेहिं गंघेहि य अ° चू० । “आसङ्गमकुर्वन्.....तथा गन्धेषु कुथितकलेवरादिषु रसेषु चान्तप्रान्ताशनादिषु अदुष्यमाणः” शी० ॥ ५. असज्ज° खं २ ॥ ६. °माणो पु १, २ ला० चू० ॥ ७. “मरणं विपत्थए.....अणेगविधं पत्थए विपत्थए” चू० ॥ ८. मायाविमुक्के चूपा०(?) । “वल्लयं कुडिलमित्यर्थः.....वल्लण विमुक्को वल्लयादिविमुक्को । पठ्यते च-[मायाविमुक्के?] मायादि-विमुक्के इत्यर्थः” चू० । “भाववल्लयं माया, तथा विमुक्को मायामुक्तः” शी० । इत्यंतां सू० ४९६, ५७९ ॥ ९. समोसरणाख्यं द्वादशमध्ययनम् पु २ ॥ १०. बारसमं अज्जयणं सम्मत्तं पु १ । * नास्ति खं १ ॥ ११. पयासिं ला० ॥

तेरसमं अज्झयणं 'आहत्तहियं'

- ५५७ आहत्तहियं तु पवेयइस्सं, नाणप्पैकारं पुरिसस्स जातं ।
सतो य धम्मं असतो य सीलं, संतिं असंतिं कैरिस्सामि पाउं ॥ १ ॥
- ५५८ अहो य रातो य समुद्धितेहिं, तहागतेहिं पडिलब्ध धम्मं ।
समाहिमाघातमैज्जोसयंता, सत्थारैमेव फरुसं वयंति ॥ २ ॥
- ५५९ विसोहियं ते अणुकाहयंते, जे आतभावेण वियागरेज्जा ।
अट्ठाणिहोति बहूगुणाणं, जे णाणसंकाए मुसं वेदेज्जा ॥ ३ ॥
- ५६० जे यौवि पुट्ठा पलिउंचयंति, आदाणमडं खलु वंचयंति ।
असाहुणो ते इह साधुमाणी, मायणिण एसंति अणंतघंतं ॥ ४ ॥
- ५६१ जे कोहणे होति जैगड्ढासी, विओसियं जे उ उदीरएज्जा ।
अंधे व से दंडपहं गहाय, अविओसिए घांसति पावकम्मी ॥ ५ ॥

१. आहत्तहियं पु २ शी० । “आधत्तधिजं तु पवेदइस्सं० वृत्तम् । यथातथमिति आधत्तधियं
याथातथ्यम्” चू० । “आहत्तहियं इत्यादि,.....यथातथाभावो याथातथ्यम्” शी० ॥
२. पवेयति(इ खं २)स्सं खं १, २ । पवेइयस्सं पु १ । पवेइइस्सं पु २ ला० । दइयतां टि० १ ॥
३. °प्पगारं खं २ पु २ ला० चू० । °प्पयारं पु १ ॥ ४. “पुरुषस्य जन्तोर्यज्जातम् उत्पन्नं तदहं
प्रवेदयिष्यामि.....नानाप्रकारं वा पुरुषस्य स्वभावम्.....प्रवेदयिष्यामि” शी० । एतदनुसारेण
‘पुरिसस्स भावं’ ‘पुरिसस्सभावं’ इति वा पाठान्तरमपि शी० सम्मतं भवेत् ॥ ५. करिसामि
खं २ पु १, २ ला० चू० । करिस्सामि पातुं खं १ ॥ ६. °मज्जोसं खं १ पु १ । °मज्जसं चू० ।
“समाधिमाघातमज्जोसयंता.....‘जुषी प्रीतिसेवनयोः’ [पा० धा० १२८८], तं अज्जसयंता”
चू० । “अजोषयन्तः असेवन्तः” शी० । “समाहिमाघातमज्जो(जो-प्र०)सयंता सत्थारमेव
फरुसं वदंति” इति आचाराज्ज्ञे सू० १९०, तत्र “अजोषयन्तः असेवमानाः” शी० ॥
७. °मेवं खं २ पु १, २ ला० ॥ ८. च खं १ । वा चू० । “ते स्वाग्रहग्रहप्रस्ताः” शी० ॥ ९. जे
यातभां पु १ शी० । जे या[तभावेण विया]गरेज्जा ला० । “ये चैवम्भूताः.....आत्मभावेन
.....न्यागृणीयुः” शी० ॥ १०. °गरंति । अट्ठाणिगे चू० ॥ ११. बहुणिविसे चूपा० शीपा० ।
“बहुः.....असदभिनिवेशो यस्य स बहुनिवेशः” शी० ॥ १२. वतेज्जा खं २ पु १ । वदंति
चू० । “वदेयुः” शी० ॥ १३. आवि चू० ॥ १४. आताणं खं २ पु १ ॥ १५. माइणिजेहिं
अणंतघंतं खं १ । माइणिण एसंति अणंतघंतं खं २ पु २ ला० । मायणिण एसंति अंतघातं पु १ ।
“मायान्विताः दृष्टिं.....अणंताई.....घातमेष्टि” चू० ॥ १६. जयट्ठं खं २ पु १, २

५६२ 'जे विग्गहीए अन्नायभासी, न से समे होति अञ्जपत्ते ।

ओवायकारी य हिरीमणे य, एगंतदिडी य अमाइरूवे ॥ ६ ॥

५६३ से पेसले सुहुमे पुरिसजाते, जच्चणिए चेव सुउज्जुयारे ।

बहुं पि अणुसासिते जे तहचा, संमे हु से होति अञ्जपत्ते ॥ ७ ॥

५ ५६४ 'जे आवि अप्पं वसुमं ति मंता, संखाय वौदं अपरिच्छ कुजा ।

तवेण वा हं संहिते ति मंता, अण्णं जणं पस्सति विबभूतं ॥ ८ ॥

५६५ एगंतकूडेण तुं से पलेति, ण विज्जती मोणपदंसि गोते ।

जे माणणंदेण विउक्कसेजा, वेसुमण्णतरेण अबुज्जमाणे ॥ ९ ॥

ला० चूपा० शीपा० । जगतट्ठभासी चू० । “जगदर्थभाषी.....यदिवा जयार्थभाषी” शी० ॥ १७. प्रतिषु पाठाः—जो ड सुदी० खं १ । जे य उदी० खं २ पु० १, २ ला० । वा पुणो उदी० चू० ॥ १८. “अद्धे व.....अध्वउद्देसतो” चू० ॥ १९. “वासति सारीर-माणसेहिं दुक्खेहिं ति” चू० । “घृ(घृ?)ष्यते.....पीड्यते” शी० ॥

१. जे कोहणे होतिउं णायभासी एवं समे भवति अञ्जपत्ते चूपा० ॥ २. विहीए खं १ । विग्गहिते अन्नाय(अण्णाय पु १, अण्णाय खं २)भासी खं २ पु १ ला० । विग्गहीए अ नाय० चू० (?) । “जे विग्गहीए० वृत्तम् ।.....विग्गहसीलो विग्रहिकः.....नात्थाभाषी अस्थानभाषी” चू० । “जे विग्गहीए (विग्गहि-प्र०) इत्यादि.....विग्रहो युद्धं स विद्यते यस्यासौ विग्रहिको.....अन्यायं भाषितुं शीलमस्य सोऽन्यायभाषी यत्किञ्चनभाषी अस्थानभाषी” शी० ॥ ३. अत्तं खं २ ॥ ४. उचाय० खं १, २ पु २ शीपा० । “ओवातो णाम आचार्य-निर्देशः.....अथवा सूत्रोपदेशः उचवायः” चू० । “उपपातकारी आचार्यनिर्देशकारी....., यदिवा उपायकारि ति सूत्रोपदेशप्रवर्तकः” शी० ॥ ५. “हीमान् संयमवानित्यर्थः” चू० । “हीः लजा संयमः,.....हीमनाः” शी० ॥ ६. एगंतसुदी शीपा० ॥ ७. अमातिरूवे खं १ । अमायरूवी चू० ॥ ८. सुउज्जुगारे खं १ । सुउज्जुचारि शीपा० । स उज्जुकारी चू० ॥ ९. “तथार्चिः” चू० । चू० अनुसारेण तहच्ची इति पाठोऽत्र भाति । “तथैव.....अर्चा लेइया चित्तवृत्तिर्यस्य स भवति तथार्चः” शी० ॥ १०. समेह से पु १ । समे य से ला० ॥ ११. जे याधि खं १, २ पु १ ला० । “जे आवि अप्पं वुसिमं ति णच्चा (मंता?)० वृत्तम् ।.....वुसिमं संय[म]मयमात्मानं वुसिमं ति मत्वा.....मत्वा नाम ज्ञात्वा” चू० । “जे आवि अप्पं इत्यादि, यच्चापि.....आत्मानं, वल्लु द्रव्यं, तच्च परमार्थचिन्तायां संयमः, तद्वन्तमात्मानं मत्वा” शी० ॥ *मत्ता सु० ॥ १२. उवागयं अ० खं १ ॥ १३. अपरिक्ख चू० ॥ १४. सहितं ति खं १ । सविते ति पु १ । सहिए ति पु २ । सहिते ति खं २ ला० । अहिते ति णच्चा चू० ॥ १५. पस्सति खं १ ॥ १६. चिंथभूतं चूपा० ॥ १७. य खं २ पु १, २ ला० ॥ १८. पलेवि खं १ ॥ १९. चू० विना-णा(गो)ते खं १ । गुत्ते खं २ पु १, २ ला० ॥ २०. णट्ठे विउ० खं २ ॥ २१. वसु पण्णतरेण चू० ॥ २२. ण बुज्जं खं १ ॥

- ५६६ जे माहणे जातिए खत्तिए वा, तहें उग्गपुत्ते तहें लेच्छती वा ।
जे पव्वइते परदत्तभोजी, गोत्ते ण जे थंभति माणवद्धे ॥ १० ॥
- ५६७ ण तस्स जाती व कुलं व ताणं, णणत्थ विज्जा-चरणं सुचिण्णं ।
णिक्खम्म जे सेवति उगारिकम्मं, णं से पारए होति विमोयणाए ॥ ११ ॥
- ५६८ “णिक्किंचणे भिक्खु सुलूहजीवी, जे गारवं होति सिलोयगोमी ।
आजीवमेयं तु अबुज्झमाणे, पुणो पुणो विप्परियसुवेति ॥ १२ ॥
- ५६९ जे भासवं भिक्खु सुसाधुवादी, पडिहाणवं होति विसारं य ।
आगाढपण्णे सुविभावितप्पा, अण्णं जणं पण्णसा परिभवेज्जा ॥ १३ ॥
- ५७० एवं ण से होति समाहिपत्ते, जे पण्णसा भिक्खु विउक्कसेज्जा ।
अहवा वि जे लाममयावलित्ते, अण्णं जणं खिसति बालपण्णे ॥ १४ ॥ १०
- ५७१ पण्णामयं चेव तवोमयं च, णिण्णामए गोयमयं च भिक्खु ।
आजीवगं चेव चउत्थमाहु, से पंडिते उतंमपोग्गले से ॥ १५ ॥
- ५७२ एताइं मंदाइं विगिंच धीरे, णं ताणि सेवन्ति सुधीरधम्मा ।
ते सर्व्वगोत्तावगता महेसी, उच्चं अगोत्तं च गतिं वयंति ॥ १६ ॥

१. ‘णे खत्तिय जाइ(य-खं १)ए वा खं १, २ । ‘णे जातिए वा ला० । “माहण इति साधुरेव, जो वा पूर्वे ब्राह्मणजातिरासीत्, क्षत्रियो राजा तत्कुलीयोऽन्यतरो वा” चू० । “यो हि जात्या ब्राह्मणो भवति क्षत्रियो वा” शी० ॥ २. तद्गुणं पु २ ॥ ३. लेच्छए खं २ पु १, २ ला० । “लेच्छवी (लेच्छती - प्र०) चू० । “लेच्छइ ति क्षत्रियविशेषः” शी० ॥ ४. पव्वतिए खं १ ॥ ५. भोजी खं १ । “परदत्तभोजी” शी० ॥ ६. गोत्तेण जे चू० । “जो गोत्तेण जात्यादिना स्तभ्यते” चू० । “यः...गोत्रे उच्चैर्गोत्रे...नैव स्तम्भं गर्वमुपयायादिति, किम्भूते गोत्रे इति ? मानवद्धे अमिमानास्पदे” शी० ॥ ७. थंभति ला० । वभति पु १ ॥ ८. गारिअं शी० । “अगारिणां गृहस्थानामङ्गं कारणं जात्यादिकं मदस्थानम्, पाठान्तरं वा अगारिकम्मं ति” शी० ॥ ९. ण से परे होति खं २ । “नासौ पारको भवति धर्म-समाधिमागार्गाणां विमोक्षस्य वा” चू० ॥ १०. णिणिणेह वि भिक्खु उ सुलूहं खं १ । णिणिणे वि या भिक्खु सुलूहं चू० । “णिक्किंचणे इत्यादि” शी० ॥ ११. कामी ला० ॥ १२. तासु खं १ ॥ १३. रते खं १ ॥ १४. सुयभां खं २ पु १ ला० ॥ १५. पण्णवं खं १ ॥ १६. विमुक्कं खं १ । विउक्कसेति चू० ॥ १७. अहवा वि जे लाममदेण मत्ते चू० । अहवा वि जे जातिमदेण मत्ते चूपा० ॥ १८. लोभं खं २ पु २ ॥ १९. डत्तमे खं १ ॥ २०. एताणि मदाणि चू० ॥ २१. मंदाइं खं २ पु १, २ । मयाइं खं १ ॥ २२. “धीः बुद्धिः, तथा राजन्त इति धीराः” शी०, एतदनुसारेण धीरा इत्यपि पाठो भवेत् ॥ २३. ण ताणि खं १ ला० । ण ताणि सेवेज्ज चू० । “नैतानि...सेवन्ति” शी० ॥ २४. सुवीरं खं १ ॥ २५. गोतां चू० ॥ २६. अगोत्तं चू० ॥ २७. उच्चं खं १ ॥

- ५७३ भिक्खू मुंयच्चा तहं दिट्ठधम्मं, गौमं च(व ?) णगरं च(व ?) अणुप्पविस्सा ।
से एसणं जाणमणेसणं च, अण्णस्स पाणस्स अणाणुगिद्धे ॥ १७ ॥
- ५७४ अरतिं रतिं च अभिभूय भिक्खू, बहूजणे वा तह एगचारी ।
एगंतमोणेण वियागरेज्जा, एगस्स जंतो गतिरागती यं ॥ १८ ॥
- ५७५ सयं समेच्चा अदुवा वि सोच्चा, भासेज्ज धम्मं हितदं पयाणं ।
जे गरहिया सणियाणप्पओगा, ण ताणि सेवन्ति सुधीरधम्मा ॥ १९ ॥
- ५७६ "केसिंचि तक्काइ अबुज्झ भावं, खुंहुं पि गच्छेज्ज अंसदहाणे ।
आयुस्स कालातियारं वधातं, लब्धानुमाणे य परेसु अट्ठे ॥ २० ॥
- ५७७ कम्मं च छंदं च विविंचि धीरे, विणएज्ज उं सँव्वतो आयुभावं ।
रुवेहिं लुप्पन्ति भैयावहेहिं, विज्जं गहाय तसथावरेहिं ॥ २१ ॥

१. "भिक्खू मुंयच्चा इत्यादि" शी० । "मुतच्चा".....मृता इव यस्यार्चा स भवति मृतार्चः.....अतो मुतच्चा" चू० ॥ २. कइ दिट्ठं खं १ चू० । सुयविट्ठं खं २ पु २ ला० । "क्वचित् सूत्रे चार्थे च दृष्टधर्मा" चू० । "तथा दृष्टः.....धर्मः श्रुत-चारित्राख्यो येन स तथा" शी० ॥ ३. "ग्रामे नगरे वा" चू० । "ग्रामं नगरमन्यद्वा" शी० ॥ ४. जो अण्णपाणे य अणाणुगिद्धे चू० ॥ ५. बहूजणे वा अहवेगं खं १ ॥ ६. चित्तानं खं १ ॥ ७. ता खं १ ॥ ८. तासेज्ज खं १ ॥ ९. पदाणं खं १ । "प्रजाः स्थावर-जङ्गमा जन्तवः, तेभ्यो हितम्" शी० ॥ १०. सणित्ताणप्पओगा खं १ ॥ ११. केसिंच खं २ चू० । "केसिंच तक्काए अबुज्झभावं वृत्तम् । केषाञ्चिदिति मिथ्यादृष्टीनां, अबुद्धिभावं अबुज्झभावं अबुध्यमानभावमित्यर्थः, नैनमपरिच्छन्तं खरपहसाई भणेज्जा" चू० । "केसिंचि तक्काइ इत्यादि (केसिं तक्कायेत्यादि-प्र०), केषाञ्चिद् मिथ्यादृष्टीनां.....तर्क्या.....भावम्.....अबुद्ध्या" शी० ॥ १२. तक्काइयबुज्झ पु २ । तक्काइय अबुज्झ पु १ । तक्काय अबुज्झ ला० । तक्काए अबुज्झ खं १ चू० । इश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १३. खुंहुं पि खं २ । कुहुं पि ला० ॥ १४. "अबुध्यमानः क्षौद्रं च गतः" चू०, एतदनुसारेण अबुज्झमाणे इति चू० सम्मतः पाठो भाति ॥ १५. आउस्स खं २ पु १, २ ला० चू० ॥ १६. वधाते चू० शी० विना । "आउस्स कालातियारं वधातं.....आयुःकालस्य अतीचरणा वधातं देज्जा पालक इव खन्दकस्य" चू० । "आयुषो व्याघातरूपं परिक्षयस्वभावं कालातियारं दीर्घस्थितिकमप्यायुः संवर्तयेत्" शी० ॥ १७. माणे तु पं चू० । माणे त पं खं १ ला० । माणेण पं खं २ पु १ । "लब्धानुमानः परेषु.....अर्थान्.....ब्रूयात्" शी० ॥ १८. विविंचि चू० । "आसं च छंदं च विविंचि धीरे" आचा० सू० ८३ । "विचेचयेत् जानीयात्" शी० ॥ १९. तो खं १ तु चू० ॥ २०. सुव्वते खं २ पु १ । "सर्वथा" शी० ॥ २१. पावभावं शी०, आयभावं शीपा० ॥ २२. भयावपुहिं खं २ पु २ ला० । भयारपुहिं पु १ ॥

- ५७८ न पूयणं चेव सिलोयंकामी, ^१पियमप्पियं कस्सति णो कैहेज्जा ।
सव्वे अण्डे परिवज्जयंते, अँणाउले या अँकसाइ भिक्खू ॥ २२ ॥
- ५७९ आहत्तहियं समुपेहमाणे सव्वेहिं पाणेहिं ^२निहाय दंडं ।
नो जीवियं नो मरणाभिकंखी, परिव्वएज्जा वलयाविमुक्के ॥ २३ ॥

॥ आहत्तहितं सम्मत्तं । * त्रयोदशमध्ययनम् * ॥

५

१. ^१यगामी खं २ पु १, २ ला० ॥ २. पित्तमप्पितं खं २ पु १ ला० ॥ ३. करेज्जा खं १ चू० ।
“न.....कुर्यात्” चू० । “न कथयेत्” शी० ॥ ४. अनादिले खं १ । अणाइले चू० ।
“अणाइलो णाम अनातुरः” चू० । “अनाकुलः सूत्रार्थादनुत्तरन्” शी० । दृश्यतां सू० ६०० ॥
५. अकसादि खं १ । अकसाय खं २ पु १, २ ला० । “अकषायशीलः अकषायी” चू० ।
“अकषायी भिक्षुर्भवेदिति” शी० । हस्तलिखितादर्शेषु ‘इ’स्थाने ‘अ’कारो बहुषु स्थानेषु
दृश्यते, अतः अकसाइ इति पाठोऽत्र निर्दिष्टोऽस्माभिः । दृश्यतां सू० ६०० ॥ ६. आहत्तहीतं
खं १ । आहत्तहिज्जं समुपेहमाणे चू० । दृश्यतां सू० ५५७ टि० १ ॥ ७. णिखिप्प चू० ॥
८. परिव्वएज्जा वलयाविप्पमुक्के खं १ । “चरेज्ज मेधावी वलयाविमुक्को ति वलया माया, ताए
विमुक्तः” चू० । “चरेत्.....मेधावी.....वलयेन.....विविधं प्रकर्षेण मुक्तो विप्रमुक्त
इति” शी० । चू० शी० अनुसारेण चरेज्ज मेधावी वलयावि[प्प शी०]मुक्के इति पाठः
प्रतीयते । दृश्यतां सू० ४९६, ५५६ ॥ ९. अहतहं सम्मत्तं खं २ पु १ ला० । यथातथाल्खे
पु २ ॥ १०. * * नास्ति खं १ ॥

चउहसमं अज्झयणं 'गंथो'

- ५८० गंथं ^१विहाय ईह सिकखमाणो, ^२उट्ठाय सुबंभचेरं वसेज्जा ।
ओवायकारी विणयं सुसिक्खे, जे ^३छेए विण्णमादं नकुज्जा ॥ १ ॥
- ५८१ जहा ^४दियापोतमपत्तजातं, सावासगा पविउं मण्णमाणं ।
तमचाइयं ^५तरुणमपत्तजातं, ढंकादि अव्वत्तगमं हरेज्जा ॥ २ ॥
- ५८२ एवं तु सेहं पि अपुट्ठधम्मं, निस्सारियं वुसिमं मण्णमाणा ।
दियस्स ^६छावं व अपत्तजातं, हरिंसु णं पावधम्मा अणेगे ॥ ३ ॥
- ५८३ ओसाणमिच्छे मणुए समाहिं, अणोसिते णंतकरे ति णच्चा ।
ओभासमाणो दवियस्स वित्तं, ण णिकसे ^७बहिता आसुपण्णे ॥ ४ ॥
- ५८४ ^८जे ठाणओ या सयणासणे या, परक्कमे यावि सुसाधुजुत्ते ।
समितीसु गुत्तीसु य ^९आयपण्णे, ^{१०}वियागरेत्ते य पुढो वदेज्जा ॥ ५ ॥
- ५८५ सहाणि सोच्चा अदु भेरवाणि, अणासवे तेसु परिव्वएज्जा ।
^{११}निहं च भिक्खू न पमाय कुज्जा, कइंकहं ^{१२}पी ^{१३}वितिगिच्छतिण्णे ॥ ६ ॥
- ५८६ डहरेण वुट्ठेणउणुसासिते ऊ, रातिणिण्णावि समन्वएणं ।
सम्मं तगं थिरतो णाभिगच्छे, णिज्जंतए वा वि ^{१४}अपारए से ॥ ७ ॥

१. विहाइ खं २ ॥ २. इति चूपा० ॥ ३. उत्थाय चू० ॥ ४. छेदे खं १। छेगे चू० ॥
५. दितपो० खं १ ॥ ६. सवा० चू० ॥ ७. तमचाइउं खं २ ॥ ८. तरु[णम?]पक्खगं चू० ॥
९. एवं तु सिद्धे(सिक्खे)वि अपुट्ठधम्मे निस्सारं वुसिमं मण्णमाणो चू० ॥ १०. छावं खं १ ॥
११. करे इ खं २ पु १, २ ला० । करे ति चू० ॥ १२. बहिता खं २ पु १, २ ला० ॥
१३. पक्कम-पक्कमे चूणौ व्यत्यासेन वर्तेते ॥ १४. ठाणए चू० ॥ १५. आसुपण्णे खं २ पु १,
२ । "आगतप्रज्ञः" चू० शी० ॥ १६. "वियागरेति ति स.....यदा तान् व्याकरोति धर्मं
तदा सुखं प्रज्ञापयति" चू० । "व्याकुर्वन्" शी० ॥ १७. सहाइ सोच्चा अदु भेरवाइ० इतिम् ।
.....अनाश्रयो नाम अनाश्रवः तेषु भवेत्, अथवा आश्रय इति स्थानम्, न राग-द्वेषाश्रय
इत्यर्थः" चू० । चू० अनुसारेण अणासए इति पाठो भाति ॥ १८. निहं च खं १ ॥
१९. पमाइएज्जा खं १ चू० ॥ २०. पी खं २ पु १, २ ला० । "कथं कथमिति" चू०,
एतदनुसारेण कइंकहं ति स्यात् ॥ २१. विट्ठगिच्छं खं १ । तिगिच्छं खं २ ॥ २२. "व्यवेणं खं १ ॥
२३. सम्मं तगं खं २ पु १, २ ला० । सम्मं ततं खं १ ॥ २४. अपारसे खं २ पु १ ला० ॥

- ५८७ विउड्डितेणं समयाणुसंढे, डहरेण बुद्धेण व चोतिते तु ।
अंबुद्धिताए घडदांसिए वा, अगारिणं वा समयाणुसंढे ॥ ८ ॥
- ५८८ ण तेसु कुंज्जे णं य पव्वहेज्जा, ण यावि किंचि फरुसं वंदेज्जा ।
तहा करिस्सं ति पडिस्सुंणेज्जा, सेयं खु मेयं ण पमाद कुज्जा ॥ ९ ॥
- ५८९ वणंसि मूढस्स जहा अमूढा, मग्गाणुसासंति हितं पयाणं ।
तेणावि मज्झं इणमेव सेयं, जं मे बुद्धा सस्समणुसासयंति ॥ १० ॥
- ५९० अहं तेण मूढेण अमूढगस्स, कायव्व पूया सविसेसजुत्ता ।
एतोवमं तत्थ उदाहु वीरे, अणुगम्म अत्थं उवणेति सम्मं ॥ ११ ॥
- ५९१ नेया जहा अंधकारंसि राओ, मग्गं ण जौणाइ अपस्समाणे ।
से सूरियस्स अब्भुग्गमेणं, मग्गं विजाणाति पंगासियंसि ॥ १२ ॥
- ५९२ एवं तु सेहे वि अपुड्ढधम्मे, धम्मं न जौणाति अबुज्झमाणे ।
से कोविए जिणवर्येणेण पच्छा, सूरुदए पासति चैक्खुणेव ॥ १३ ॥

१. °ट्टिएणं खं १ ॥ २. °सिद्धे खं २ पु १, २ ला० ॥ ३. चोदितेसु खं २ पु १, २ ला० ॥
४. अब्भुद्धिं खं १, २ चू० । “अतीव उत्थिता अब्भुद्धिता” चू० । “अतीव.....
उत्थिता अत्युत्थिता” शी० ॥ ५. °दासिते खं २ पु १ ला० ॥ ६. °सिद्धे खं २ पु १,
२ ला० ॥ ७. “कोपो नाम मनःप्रद्वेषं पडच्च” चू०, एतदनुसारेण ण तेसु कुप्पे इत्यपि
चू० पाठः स्यात्, शीपा० । “ण तेसु कुज्जे (न य तेसु कुपिज्ज-प्र०) इत्यादि” शी० ॥
८. ण त पं चू० ॥ ९. किंचि खं २ पु १, २ ला० ॥ १०. वहेज्जा खं २ ॥ ११. °स्सुणेत्ता
चू० ॥ १२. एयं खं १ ॥ १३. “अमूढः कश्चित् पुमान्” चू० ॥ १४. पद्दानं खं १ । पताणं
खं २ पु १ ला० ॥ १५. तेणेव मज्झं इणं खं २ पु १, २ ला० । तेणेव मे इणं चू० ।
“तेनापि असदनुष्ठापिना चोदितेन न कुपितव्यम्” शी० ॥ १६. समणुं चू० शी० विना ।
“सम्यगनुशासयन्ति” शी० ॥ १७. तेणावि मूढेण अमूढगस्स चू० (?) । द्ययतां चू०
पृ० २३१ टि० ६ ॥ १८. पत्ता खं १ ॥ १९. चू० विना एवोवमं खं २ पु १, २ ला०
शी० । एतोवमं खं १ । एवम् एतासुपमाम् उदाहृतवान् शी० ॥ २०. वीरे चू० । “वीरः
(वीरः-प्र०) तीर्थकरोऽन्यो वा गणधरादिकः” शी० ॥ २१. अट्ठं उवणेति चू० ॥ २२. नेजा
ला० । णेवं खं १ । निष्सा खं २ ॥ २३. जाणासि खं १ । जाणह खं २ ॥ २४. चू० विना-
सूरितस्स(स्सा ला०) खं १, २ पु १ ला० । सूरियस्सा पु २ ॥ २५. विजाणाइ खं २
पु १, २ ला० ॥ २६. पंगासियंसि खं १ पु १ । पंगासितंसि चू० ॥ २७. याणाइ खं २
पु १, २ ला० ॥ २८. कोविते(तो चू०) खं २ पु १ ला० चू० ॥ २९. उवणे वि
पं खं १ ॥ ३०. चक्खुणा वा खं १ चू० ॥

- ५९३ उडुं अहे य तिरियं दिसासु, तसा य जे थावर जे य पाणा ।
संया जते तेसु परिव्वएज्जा, मणप्पदोसं अविकंपमाणे ॥ १४ ॥
- ५९४ कालेण पुच्छे संभियं पैयासु, आइक्खमाणो दवियस्स वित्तं ।
तं सोयकारी यं पुढो पवेसे, संखा इमं केवलियं समाहिं ॥ १५ ॥
- ५९५ अस्सि सुंठिच्चा तिविहेण तायी, एतेसु या संति निरोहमाहु ।
ते एवमक्खंति तिलोगदंसी, ण भुंजमेतं ति पमायसंगं ॥ १६ ॥
- ५९६ णिसम्म से भिक्खु समीहमट्ठं, पडिभाणवं होति विसारंते या ।
आयाणमट्ठी वोदाण मोणं, उवेच्च सुंद्धेण उवेति मोक्खं ॥ १७ ॥
- ५९७ संखाय धम्मं च वियागरंति, बुद्धा हु ते अंतकरा भवंति ।
ते पारगा दोण्ह वि मोयणाए, संसोधितं पण्हमुदाहरंति ॥ १८ ॥
- ५९८ नो छादते नो वि य लूसएज्जा, माणं ण सेवेज्ज पगासणं च ।
ण यावि पण्णे परिहास कुज्जा, णं याऽऽसिसावाद वियागरेज्जा ॥ १९ ॥

१. अहे त खं १ । अजेयं तिरिया दिसासु जे थावरा जे य तसा य पाणा चू० । दृश्यतां सू० ४७४ ॥ २. “सदा जतो.....तंसि परक्कमंतो मणप्पदोसं अविकंपमाणो.....मणप्पदोसं पदोसेण वा विविधं कप्पयति चिकप्पमाणो” चू० ॥ ३. “माणा खं २ पु १, २ ला० । “अवि-
कप्पमानः” शी० । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ४. समतं खं २ । समितं पु १ ला० ।
“सम्यगितं.....सम्यक् वा समन्ताद् वा” शी० ॥ ५. पदासु खं १ । पतासु खं २ पु १
ला० । “प्रजासु” शी० ॥ ६. दिविअस्स चू० । “दिविओ णाम दोहि वि राग-दोसेहिं
रहितो” चू० ॥ ७. य नास्ति खं २ पु १ ला० । य पुढो पवेस खं १ ॥ ८. “सङ्ख्यायते
येन तत् सङ्ख्यानम् । केवलिन इदं कैवलिकम्” चू०, चू० अनुसारेण संखाणिमं इति पाठो
भाति । “संख्याय सम्यग् ज्ञात्वा” शी० ॥ ९. सुठित्ता तिविहेण तायी एतेसु वा खं १ ॥
१०. भूय एतं ति चू० । “न पुनर्भूय एतं प्रमादसङ्गं.....प्रतिपादितवन्त इति” शी० ॥
११. “समीहमट्ठं.....समीक्ष्य अर्थम्” चू० । “समीहितं चार्थम्” शी०, शी० अनुसारेण
समीहिमट्ठं इति पाठोऽपि भवेत् ॥ १२. “एए या पु २ । रते ता खं २ पु १ ला० ॥ १३. सुद्धे-
[ण ?] ति.....सुद्धेन, न प्रतिषेधे, न उवेति ति मारं” चू०, चू० अनुसारेण सुद्धे [ण ?]
न उवेति मारं इति पाठः । “सुद्धेन.....मोक्षमुपैति न उवेह मारं ति क्वचित् पाठः,
.....मारः संसारः, तं.....सुद्धेन मार्गेण.....नोपैति” शी० ॥ १४. संखाए खं १ ॥
१५. “दोण्ह विमोयणाए.....आत्मनः परस्य च दोण्ह वि विमोयणाए” चू० । “द्वयोरपि
पराऽऽत्मनोः कर्मपाशविमोचनया” शी० ॥ १६. संसोहियं खं २ पु १, २ ला० । संसोधिगा
चू० ॥ १७. णो छादएज्जा ण य लूसिता वा, माणं ण सेवंति पगासए वा चू० ॥ १८. लूसतेज्जा
खं २ पु १ ला० ॥ १९. ण आसिसावाय खं १ । ण आसिसावाद खं २ पु २ ला० ॥
२०. “न व्याकरेत्” चू० । “नापि चाशीर्वादं.....व्यावृणीयात्” शी० ॥

- ५९९ भूताभिसंकाए दुगुंळमाणो, ण णिच्चहे मंतपदेण गोत्तं ।
ण किंचिं मिच्छे मणुओ पयासु, असाहुधम्माणि ण संवदेज्जा ॥ २० ॥
- ६०० हासं पि णो संघये पावधम्मे, ओए तंहियं फेरुसं वियाणे ।
नो तुच्छए नो व विकंथतिज्जा, अणाइले या अकसाइ भिक्खू ॥ २१ ॥
- ६०१ संकेज्ज यांसंकिताभाव भिक्खू, विभज्जवादं च वियागरेज्जा ।
भासादुगं धम्म समुट्ठितेहिं, वियागरेज्जा समयया सुपण्णे ॥ २२ ॥
- ६०२ अणुगच्छमाणे वितहं भिजाणे, तहा तहा साहु अकक्खसेणं ।
ण कैत्थती भास विहिसएज्जा, निरुद्धगं वा वि न दीहएज्जा ॥ २३ ॥
- ६०३ समालवेज्जा पडिपुण्णभासी, निसामिया समिया अट्ठदंसी ।
आणए सुद्धं वयणं भिउंजे, भिसंघए पावविवेग भिक्खू ॥ २४ ॥ १०

१. संकाइ खं २ पु १, २ ला० । “भूताभिसंकाए(इ-प्र०) इत्यादि” शी० ॥ २. माणे खं २ पु १, २ ला० ॥ ३. गोए खं १ । गुत्तं खं २ पु १, २ ॥ ४. मच्छे खं २ ॥ ५. मणुते खं २ पु १, २ ला० ॥ ६. संवएज्जा खं २ पु १, २ ला० । संठवेज्जा चू०, संघएज्जा चूपा० ॥ ७. च खं १ ॥ ८. संघति खं २ ला० । संघते पु १ । संघए पु २ चू० । “न सन्धयेत्” शी० ॥ ९. पावधम्मं चू० ॥ १०. ओये खं १ चू० ला० । ओए थ पु २ ॥ ११. तहतं खं १ । तहितं खं २ पु १ । तहितं ला० ॥ १२. “फेरुसं अभिजाणे ति” चू० । चू०अनुसारेण फेरुसंसंभिजाणे इत्यपि पाठः स्यात् ॥ १३. ण खं १ ॥ १४. णो वि पकंथदेज्जा अणातिले या अकसाइ भिक्खू खं १ । “प्रकथनो नाम न.....आत्मानं कथयति श्लाघयतीत्यर्थः, अपरिच्छंतं वा नावकंथेति चमदय-तीत्यर्थः.....अथवा न मुच्छेनात्मानं पदेन प्रकथयति” चू० । “नो विकथयेत्” शी० ॥ १५. “अनाकुलो व्याख्यानवासरे धर्मकथावसरे वाऽनाविलो लाभादिनिरपेक्षो भवेत्” शी० । दृश्यतां सू० ५७८ ॥ १६. अकसाय पु २ ला० । दृश्यतां सू० ५७८ । अविरुद्धसेवी चू० । “अकषायी (यः-प्र०) कषायारहितः” शी० ॥ १७. वा संकिताभाव खं १ । “वा किंपुण- (संकिता)भाव.....शक्ते शक्तिभावः, एवं तावद् ज्ञायते, अतः परं जिना जानन्ति” चू० । “अशक्तिभावोऽपि शक्ते औद्धत्यं परिहरन्” शी० ॥ १८. वियागं खं २ पु १ ला० ॥ १९. भासा(सं खं २)दुयं खं २ पु १ ला० ॥ २०. सम्मसमुट्ठिते हि वियागरेज्जा समययाऽऽसुपण्णे चू० । “सम्मं समुट्ठिते, ण मिच्छोवट्ठिते,.....वाकरेज्जा समये ति सम्यग्, भाशुप्रज्ञ उक्तः” चू० । “सम्यक् सत्संयमानुष्ठानेनोत्थिताः समुत्थिताः,.....तैः सम्यगुत्थितैः सह विहरन् समतयाशोभनप्रज्ञो भाषाद्वयोपेतः सम्यग् धर्मी व्यावृणीयादिति” शी० ॥ २१. समययासुपत्ते खं १ । समतासुपण्णे(क्षे ला०) खं २ ला० । समताए पण्णे पु १ ॥ २२. कथ्यई पु २ । कुच्छई खं २ पु १ ला० । “कुत्रचित्” चू० शी० ॥ २३. दीहतिज्जा खं १ । दीहइज्जा पु २ ॥ २४. निसामियं चू० ॥ २५. आणाते खं २ पु १ ला० । आणाइ पु २ ॥ २६. सिद्धं चू० ॥ २७. “विविधं जुंजेज्ज” चू०, एतदनुसारेण विजुंजे इति चू० सम्मतः पाठो भवेत् ॥ २८. संघेज्ज या पाव० खं १ । कंखेज्ज या पाव० चू० । “पापविवेकं काङ्क्षमाणो निर्दोषं वचनमभिसन्धयेदिति” शी० ॥

- ६०४ अहाबुइयाइं सुसिक्खएज्जा, जएज्ज या णातिवेलं वदेज्जा ।
से दिट्ठिमं दिट्ठि ण लूसएज्जा, से जौणति भासिउं तं समहिं ॥ २५ ॥
- ६०५ अलूसए णो पच्छणभासी, णो सुत्तमत्थं च करेज्ज ताई ।
सत्थारभत्ती अणुवीति वायं, सुयं च सम्मं पडिवातएज्जा ॥ २६ ॥
- ५ ६०६ से सुद्धसुत्ते उवहाणवं च, धम्मं च जे विंदति तत्थ तैत्थ ।
आदेज्जवक्के कुंसले वियत्ते, से अरिहति भासिउं तं समहिं ॥ २७ ॥
ति बेमि ।

॥ चतुर्विंशमध्ययनं समाप्तम् ॥

१. अहाबु^० खं २ । अहाउइयाइं पु २ । अहाबुतिताइं खं १ । अहाबुइयाइं चू० । “अहाबुइयाइं इत्यादि, यथोक्तानि” शी० ॥ २. जएज्जसु चू० ॥ ३. वतेज्जा खं २ पु १ ला० । बुएज्जा चू० ॥ ४. लूसतेज्जा खं २ पु १ ला० ॥ ५. जाणईं खं २ पु १, २ ला० ॥ ६. सते खं २ पु १ ला० ॥ ७. ण य पच्छ^० चू० ॥ ८. सुत्तमत्थं खं २ पु १ ला० शीपा० । “न सूत्रमन्यत् प्रद्वेषेण करोति अन्यथा वा।.....प्रश्नो नाम अर्थः, तमपि नान्यथा कुर्यात्” चू० ॥ एतदनुसारेण णो सुत्त पण्हं च करेज्ज अण्णं इत्यपि चू०सम्मतः पाठो भवेत् । “न च सूत्रमन्यत्.....त्रायी कुर्वीत अन्यथा वा सूत्रं तदर्थं वा संसारात् त्रायी.....न विदधीत” शी० ॥ ९. ताती खं २ पु १ ला० ॥ १०. यणु^० खं १ । अणुवीह^० पु २ ॥ ११. सोउं इति चू०सम्मतः पाठो भाति, “तच्च श्रुत्वा” चू० ॥ १२. वायइज्जा पु २ । वाययंति खं १ । वाइएज्जा चू० । १३. तत्था खं २ पु १ ला० । तत्थं खं १ पु २ ॥ १४. कुसले पंडिते, स एव अहंति भाषितुं समाधिम्” चू० ॥ १५. से रिहति खं १ ॥ १६. भासितु खं १ । भासिउ पु २ ॥ १७. समहिं ति बेमि पु १, २ ला० ॥ १८. गाथा(गंधो) १४ । छ ।—खं १ । ग्रंथाख्यं चतुर्विंशमध्ययनं पु २ ॥ १९. निःशेषितम् ला० ॥

पण्णारसमं अज्झयणं 'जमतीतं'

- ६०७ जमतीतं पडुप्पणं, आगमिस्सं च णायगो ।
सैव्वं मण्णति तं ताती, दंसणावरणंतेए ॥ १ ॥
- ६०८ अंतए वितिगिंछाए, 'से जाणति अणेत्तिं' ।
अणेत्तिस्स अक्खाया, ण से होति तहिं तहिं ॥ २ ॥
- ६०९ तहिं तहिं सुंयक्खायं, से य सच्चे सुंयाहिए ।
संदा सच्चेण संपण्णे, भेत्तिं भूँतेहिं कप्पते ॥ ३ ॥
- ६१० भूँतेहिं न विरुज्जेजा, एस धम्मे वुंसीमओ ।
वुसीमं जगं परिण्णाय, अस्सि जीवितभावणा ॥ ४ ॥
- ६११ भावणाजोगसुद्धप्पा, जले गावा व आहिया ।
नावा व तीरसंपत्ता, सव्वदुक्खा 'तिउट्ठति ॥ ५ ॥

* “आयाणिउज्झयणस्स चत्तारि अणुओगद्वारा ।.....णामणिप्फण्णे दुविधं णाम आदाणिज्जं ति वा संकलितज्झयणं ति वा.....जं पढमस्संतिमए वितियस्स तु तं भवेज आदिम्मि । एतेणाऽऽदाणिज्जं एसो अण्णो वि पज्जाओ ॥ १२६ ॥ ” चू० । “नामदिष्पजे तु निक्षेपे आदानीयमिति नाम, मोक्षार्थिना.....यज्झानादिकमादीयते तदत्र प्रतिपाद्यत इति कृत्वा आदानीयमिति नाम संवृत्ताम् ।.....अथवा आदानीयमिभानस्यान्यथा वा प्रवृत्तिमित्तमाह—यत् पदं प्रथमश्लोकस्य तदर्धस्य च अन्ते पर्यन्ते तदेव पदं शब्दतोऽर्थत उभयतश्च द्वितीयश्लोकस्यादौ तदर्धस्य वादौ भवति एतेन प्रकारेणाद्यन्तपदसदृशत्वेनाऽऽदानीयं भवति.....जमतीयं ति अस्याध्ययनस्य नाम, तच्चादानपदेन, आदावादीयत इत्यादानम्.....केचित्तु पुनरस्याध्ययनस्यान्ता-ऽऽदिपदयोः संकलनात् संकलिकेति नाम कुर्वते ” शी० । “जमईए ति यमकीयं यमकनिबद्धसूत्रम् ” इति [‘सोलस य गाहासोलसगा पण्णत्ता’ इति] समवायाङ्गसूत्रस्य वृत्तौ अभयदेवसूरिपादाः । एवं चास्याध्ययनस्य विविधानि नामानि पूर्वाचार्यैर्विविधरूपेण व्याख्यातानि विलोक्यन्त इति ध्येयम् ॥

१. मातओ खं २ पु १ ला० । नायओ पु २ । जाणति चू० ॥ २. सव्वं तमं खं १ । सव्वं मण्णति मेधावी, चू० ॥ ३. °तसे खं २ पु १ ॥ ४. अंतते ला० । अंतते(ए चू०) विति(दि पु १)गिंछाए खं २ पु १ चू० ॥ ५. स जा° खं १ । संजाणति चू० ॥ ६. °लसं खं २ ॥ ७. सुअक्खातं से अ सच्चे अणेत्तिसो चू० ॥ ८. सुआहिए खं १ ॥ ९. सत्ता खं १ ॥ १०. भूत्तेसु चू० । “भूत्तेसु जन्तुषु ” शी० ॥ ११. भूत्तेसु चू० । “सूएहिं इत्यादि ” शी० ॥ १२. वुसीमते (ए पु २) । वुसिमं खं २ पु १, २ ला० ॥ १३. °ण्णात् खं १ ॥ १४. °संपण्णा खं २ पु १ । ‘संपत्ता पु २ ला० । “सर्वकर्मैभ्यो तिउट्ठति ” चू०, एतदनुसारेण सव्वकम्मा इति चू० सम्मतः पाठो भाति ॥ १५. तिउट्ठति खं २ पु १, २ ला० ॥

- ६१२ ^१तिउट्टति तु मेधावी, जाणं ^२लोगंसि पावगं ।
^३तिउट्टंति पावकंमाणि, नवं कम्ममकुव्वओ ॥ ६ ॥
- ६१३ अकुव्वतो णवं नत्थि, कम्मं नाम ^४विजाणइ ।
^५विज्ञाय से महावीरे, ^६जेण जाति ण मिज्जती ॥ ७ ॥
- ५ ६१४ नं मिज्जति महावीरे, जस्स नत्थि ^७पुरेकडं ।
^८वाऊ व जालमच्चेति, पियां लोगंसि ^९इत्थिओ ॥ ८ ॥
- ६१५ इत्थिओ जे ण ^{१०}सेवंति, आदिमोक्खा हु ते जणा ।
 ते जणा ^{११}बंधणुमुक्का, नावकंखंति जीवितं ॥ ९ ॥
- ६१६ ^{१२}जीवितं पिट्ठतो किच्चा, अंतं पावंति ^{१३}कम्मुणा ।
 १० कम्मुणा ^{१४}संसुह्मभूया, जे मग्गमणुसासति ॥ १० ॥

१. तिउट्टति(ती खं १) उ मे खं १, २ पु १, २ । “अतिउट्टती त मेधावी० सिलोगो । अतीव
 बुध्यत अट्टउट्टइ अतीत्य वा वट्टति अतिउट्टती” चू० । “त्रिभ्यो मनोवाक्कायेभ्योऽशुमेभ्य-
 स्त्रुध्यति, यदि वा अतीव सर्वबन्धनेभ्यः [तुट्टति-प्र०] बुध्यति मुच्यते अतिबुध्यति संसारादति-
 वर्तते” शी० ॥ २. लोगस्स चू० ॥ ३. तुट्टंते पु १ । खिज्जति चू० ॥ ४. “कम्ममाइ” खं २ पु १,
 २ ला० ॥ ५. णत्थी खं १ ॥ ६. विजाणतो खं २ पु १, २ ला० चू० । “विजानतो हि.....
 बन्धः स्यात्” चू० ॥ ७. णब्बाण से खं १ पु १, २ ला० चू० । “विज्ञाय” शी० ॥ ८. जे ण
 इत्यपि पदच्छेदश्चिन्तनीयः । जेण जाई न मिज्जति पु १, २ ला० । जेण जाई निमज्जति खं २ ।
 “सर्वकर्मक्षये सति न पुनरायाति न वा मज्जते संसारोदधौ” चू०, एतदनुसारेण ण आयाति
 ण मज्जते इति चू० सम्मतः पाठो भवेत् । “महावीरः.....तत् करोति येन कृतेन अस्मिन्
 संसारोदरे न पुनर्जायते तदभावाच्च नापि त्रियते, यदिवा जात्या नारकोऽयं तिर्यग्योनिकोऽयमि-
 त्येवं न मीयते न परिच्छिद्यते” शी० ॥ ९. न मिज्जति खं २ पु १, २ ला० । ण मज्जते
 चू० । “ण मिज्जई इत्यादि (ण मिज्ज इत्यादि-प्र०)” शी० । ण मिज्जती शीपा०, (?) “जाति-
 जरामरणरोगशोकैर्वा.....न त्रियते न पूर्यते” शी० । “मीयते त्रियते पूर्यते” इति ३८३
 तमस्य सूत्रस्य शी० वृत्तौ ॥ १०. पुरेरथो चू० ॥ ११. वाउ व्व जालमच्चेती खं १ । “वायू [व]
 जालं अंचेति यथा वायुः वीपज्वाला अंचेति कंपेति नोल्लसतीत्यर्थः एवं स भगवान् त्रियः(वाः)
 लोकस्य क्षियः अंचेति.....न ताभिरञ्चते” चू० । “वायुर्यथा.....अभिज्वालाम्.....
 अत्येति.....पराभवति.....एवं लोके.....प्रियाः.....अत्येति अतिक्रामति, न ताभिर्जी-
 यते” शी० ॥ १२. इत्थितो खं २ पु १, २ ला० ॥ १३. सेवंति आतीमोक्खा खं १ ॥
 १४. सू० ४२० ॥ १५. अतीतं पिच्छतो चू० ॥ १६. कम्मुणं चू० शी० अनुसारेण । कम्मुणा
 शीपा० । “अंतं पावंति सर्वकर्मणाम्” चू० । “कर्मणां ज्ञानावरणादीनाम्.....अथवा कर्मणा
 सदनुष्ठानेन” शी० ॥ १७. संसुह्मभूता खं १ । सम्सुह्मभूतो चू० ॥

- ६१७ अणुसासणं पुढो पाणे, वसुमं पूयणासते ।
अणुसासते जते दंते, दढे आरयमेहुणे ॥ ११ ॥
- ६१८ णीवारे य न लीएज्जा, छिन्नसोते अणाइले ।
अणाइले सया दंते, संधिं पत्ते अणेलिसं ॥ १२ ॥
- ६१९ अणेलिसस्स खेतण्णे, ण विरुज्जेज्ज केणइ ।
मणसा वयसा चेव, कायसा चेव चक्खुमं ॥ १३ ॥
- ६२० "से हु चक्खू मणुस्साणं, जे कंखाए तु अंतए ।
अंतेण खुरो वहती, चक्कं अंतेण लोद्वति ॥ १४ ॥
- ६२१ अंताणि धीरा सेवंति, तेण अंतकरा इहं ।
इह माणुस्सए ठाणे, धम्ममाराहिउं णरा ॥ १५ ॥
- ६२२ निद्धितद्वा व देवा वाँ, उत्तरीए इमं सुतं ।
सुतं च भेतमंगेसिं, अमणुस्सेसु णो तहा ॥ १६ ॥
- ६२३ अंतं करेति दुक्खाणं, इहमेगेसि आहिंतं ।
आघायं पुणं एगेसिं, दुल्लभेऽयं समुस्सए ॥ १७ ॥

१. अणुसासति पुढो पाणे वुसिमं पयं णाऽऽसंसति चू० । "अणुसासणं (अणुसासइ प्र०) इत्यादि,.....अनुशासनं धर्मदेशनया सन्मार्गावतारणं तत् पृथक् पृथक्.....प्राणिषु..... भवति ।.....वसु.....संयमः,.....वसुमान् पूजनास्वादकः" शी० ॥ २. पूयणासए खं १ ॥ ३. अणा[सते] सदा दंते चू० । अणासवे चूपा० । अणासए जए ला० । "अनाशयः..... यतः.....दान्तः" शी० ॥ ४. णीयारे व ण खं १ । णीयारे व ण लिज्जेज्जा चू० ॥ ५. सोयमणाविले खं १ । "अनाविलः अकलुषः.....अनाकुलो वा....., एवम्भूतश्च अनाविलोऽनाकुलो वा सदा.....दान्तो भवति" शी० । शी० अनुसारेण अणाउले इति पाठान्तरं भाति ॥ ६. दइयतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ७. संधिं (धि पु २) पत्ते मणेलिसं खं २ पु २ । संधीपत्तमणेलिसं खं १ ॥ ८. खेयणो खं २ पु १, २ ला० । खेअजे ला० ॥ ९. केणइ पु १, २ ला० । केणयि चू० ॥ १०. अंतए चू० ॥ ११. से हु चक्खु खं २ पु २ । से चक्खु लोमस्सिध जं अंखाय करेति अंतगं चू० ॥ १२. कंखा उ पु १, २ ला० ॥ १३. पोद्वती खं १ । लोद्वती चू० ॥ १४. °स्सते खं १ ॥ १५. व खं १ ॥ १६. °रिए इमं खं २ । °रीए त्ति मे सुयं पु १ । "उत्तरीयं ति अणुतरोववादिथा कप्पेसु वा.....उत्तरीकेषु स्थानेषूपपद्यन्ते, नाभियोग्या इत्यर्थः । अज्झइहम्मो जंबुं भणति इति मया सुयं तित्थगरसगासातो" चू० । "एतल्लोकोत्तरीये प्रवचने श्रुतम्" शी० ॥ १७. °मेगेहिं खं २ पु १, २ ला० ॥ १८. °णमेगेसिं खं १ ॥ १९. °स्सते खं २ पु १, २ ला० ॥

- ६२४ इतो विद्धंसमाणस्स, पुणो संबोहि दुल्लभा ।
दुल्लभा उ तहच्चा णं, जे धम्मद्वि वियागरे ॥ १८ ॥
- ६२५ जे धम्मं सुद्धमकखंति, पडिपुण्णमणेलिस्स ।
अणेलिसस्स जं ठाणं, तस्स जम्मकहा कुंतो ॥ १९ ॥
- ५ ६२६ कुंतो कताइ मेधावी, उप्पज्जंति तहागता ।
तहागता ये अपडिण्णा, चक्खू लोगस्सऽणुत्तरा ॥ २० ॥
- ६२७ अणुत्तरे य ठाणे से, कासवेण पवेदिते ।
जं किच्चा णिब्बुडा एगे, निद्धं पावंति "पंडिया ॥ २१ ॥
- ६२८ पंडिए वीरियं लद्धुं, निग्घायाये पवत्तगं ।
१० धुणे पुव्वकंडं कम्मं, नवं चावि न कुव्वति ॥ २२ ॥
- ६२९ न कुव्वती महावीरे, अणुपुव्वकंडं रयं ।
रयसा संमुहीभूते, कम्मं हेच्चाण जं मतं ॥ २३ ॥

१. दुल्लभाड(ओ?) तहच्चातो खं २ पु १, २ ला० । दुल्लभा य तहच्चा जे धम्मद्वि विदित-
परापरा इति चू० अनुसारेण पाठो भाति । "दुल्लभा य तहच्चा जे, अर्चा लेख्या, तथेति तेन प्रकारेण,
तथा अर्चा येषां ते इमे तदच्चा यथा तीर्थकरा विसुद्धार्चाः, अथवा यथा प्रतिपत्तौ लेख्या तथा
चात्यन्तं भवति दुल्लभा, धर्म एवार्थः, परं शोभनं, तद्यथा मोक्षो मोक्षसाधनानि च, अपरम्
अशोभनं मिथ्यादर्शनाऽविरत्यज्ञानादि, धर्मार्थस्य विदितं परापरं यैस्ते दुर्लभाः धम्मद्वि विदित-
परापराः" चू० । "तथा दुर्लभा दुरापा, तथाभूता सम्यग्दर्शनप्राप्तियोग्या अर्चा लेख्या
यदिवा अर्चा मनुष्यशरीरं, जन्तूनां ये धर्मरूपमर्थं धर्मार्थं व्याकुर्वन्ति, ये धर्मप्रतिपत्तियोग्या
इत्यर्थः, तेषां तथाभूतार्चा सुदुर्लभा भवतीति" शी० ॥ २. धम्मं विं ला० । धम्मद्वि (धम्मद्वि
खं २, धम्मद्वि पु २) वित्तगरे पु १, २ खं २ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ३. कओ खं १ ॥
४. कुतो कताइ खं २ पु १, २ ला० । कुतो कयाति खं १ । कुतो कदाचि चू० । "कु(क-
प्र०)ओ कयाइ इत्यादि" शी० ॥ ५. य नास्ति खं २ पु १, २ ला० ॥ ६. अप्यं खं २
पु २ ॥ ७. अत्तस्स चू० पाठो भाति, "आत्मनश्चक्षुर्भूताः" चू० ॥ ८. ठाणे य कां खं २
पु २ ला० । "अनुत्तरं स्थानं, तच्च सत्संयमाख्यम्" शी० ॥ ९. पवेइते खं २ पु १, २ ला० ॥
१०. णिब्बुता चू० ॥ ११. पंडिए चू० पाठः प्रतीयते । "पण्डितः, पापाङ्गीनः पण्डितः, अनेके
एकादेशः" चू० । "पण्डिताः पापाङ्गीनाः" शी० ॥ १२. यात पं खं २ । याय पवत्तए
चू० पाठो भाति, "कर्मनिर्वातनाय प्रवर्तते" चू० । "निर्वातनाय निर्जराणाय प्रवर्तकं पण्डित-
वीर्यम्" शी० ॥ १३. कवं चू० ॥ १४. चावि खं १, २ पु २ । "संयमेन च नवं कुरुते"
चू० । "नवं च अभिनवं च न करोति" शी० ॥ १५. पुव्वं कं खं २ ॥ १६. सम्मुही-
भूता चू० । "अथवा सम्मुहा उद्धृताः उत्तीर्णा इत्यर्थः" चू०, एतदनुसारेण 'संमुहुभूता'
चूर्णौ पाठान्तरं भाति । दृश्यतां सू० ६१६ टि० १७ ॥

- ६३० जं मतं सव्वसाहूणं, तं मयं सल्लकत्तणं ।
 सौहइत्ताण तं तिण्णा, देवा वा अभविंसु ते ॥ २४ ॥
- ६३१ अभविंसु पुरा ^३वीरा, आगमिस्सा वि सुच्चता ।
 दुण्णिबोहस्स मग्गस्स, अंतं पादुकरा तिण्ण ॥ २५ ॥ त्ति ^४बेमि ।

॥ जमती[तं] सम्मत्तं पञ्चदशमध्ययनम् ॥ -

५

१. जं मयं ला० । तं मदे पु १ । तम्मदं खं २ पु २ । जं मतं सल्लकत्तणं खं १ । “यत् सर्वसाधुमतं तदिदमेव.....कर्मशल्यं कुन्तति” चू० । “सर्वसाधूनां यद् मतम् अभिप्रेतं तदेतत् सत्संयमस्थानम्” शी० । चू० शी० अनुसारेण तमेतं इत्यपि पाठोऽत्र संभवेत् ॥
 २. साहइत्ताण खं १ । साधइत्ताण चू० ॥ ३. वीरा खं २ पु १, २ ला० । “विराजन्ते इति वीराः” चू० । “महावीराः कर्मविदारणसहिष्णवः” शी० ॥ ४. बेमि । छ । जमती सम्मत्तं । छ । १५ । छ । —खं १ । बेमि । जमई सम्मत्तं पंचदशमध्ययनं १५ । ग्रंथ ७५० । —पु १ । बेमि । छ । पंचदशमध्ययनं—खं २ । जमईयं सम्मत्तं पंचदशमध्ययनं समाप्तं (पूर्णं ला०) —पु २ ला० ॥

सोलसमं अज्झयणं 'गाहा'

- ६३२ अहाह भगवं—एवं से दंते दविए वोसड्ढकाए ति वच्चे माहणे ति वा १
समणे ति वा २, भिक्खू ति वा ३, णिग्गंथे ति वा ४ ।
- ५ ६३३ पंडिआह—भंते ! कंहं दंते दविए वोसड्ढकाए ति वच्चे माहणे ति वा
समणे ति वा भिक्खू ति वा णिग्गंथे ति वा ? तं नो बूहि
महामुणी !
- ६३४ इति विरतसव्वपावकम्मे पेज्ज-दोस-कलह-अब्भक्खाण-पेसुज्ज-परपरिवाय-
अरतिरति-मायामोस-मिच्छादंसणसल्ले विरए समिते सहिते सदा जते
१० णो कुज्जे णो माणी माहणे ति वच्चे ।
- ६३५ एत्थ वि समणे अणिस्सिते अणिदाणे आदाणं च अतिवायं च मुंसावायं
च बहिद्धं च कोहं च माणं च मायं च लोभं च पेज्जं च दोसं च
इच्चेवं जंतो जतो आदाणातो अप्पणो पदोसंहेतुं तंतो तओ आदाणातो
पुंवं पंडिविरते < विरते पाणाइवायाओ > दंते दविए वोसड्ढकाए
१५ समणे ति वच्चे ।

* अत्रेदं ध्येयम्—अस्य अध्ययनस्य द्विविधं नाम उपलभ्यते गाहा इति गाहासोलसमं इति च ।
दृश्यतामेतदध्ययनान्ते विस्तृतं टिप्पणम् ॥ १. भगवं दंते खं १ पु १, २ ला० । “अहाह
भगवं.....एवंविधो भवति दंते” चू० । “एवम्.....स साधुर्दान्तः” शी० ॥ २. दविते
खं २ पु १ ला० ॥ ३. काए वुच्चे खं २ पु १, २ ला० । काये त्ति वच्चे चू० । “व्युत्सष्टकायः,
तदेवंभूतः सन्.....माहनो ब्राह्मण इति वा वाच्यः” शी० ॥ ४. अत्र सूत्रे ‘त्ति’ स्थाने
‘ति’ स्थाने च सर्वत्र इ वतते खं २ पु १, २ ला० । चू०मध्ये तु सर्वत्र त्ति वतते ॥
५. “पडियाहु भंते० सिलोगो (सूत्रम्) । सिस्सो पडिमणत्ति.....अथवा आहुः गणधराः”
चू० । “प्रत्याह तच्छिष्यः” शी० ॥ ६. कहण्ण दंते खं १ ॥ ७. त्ति वुच्चे खं २ पु १,
२ ला० ॥ ८-९. त्ति खं २ पु १, २ ला० ॥ १०-११. इ खं २ पु १, २ ला० ॥ १२. तण्णे
खं २ पु १ ॥ १३. इति विरए सव्वपावकम्मे चू० विना । “इति एवं.....विरतो निवृत्तः
सर्वेभ्यः पापकर्मभ्यः सावधानुष्ठानरूपेभ्यः स तथा” शी० ॥ १४. मडभं खं २ ॥ १५. सल्ले
समिते खं १ । “मिच्छादंसणसल्ले.....एवमादीन् पावकम्मोसु जो विरतो सो विरत-
सव्वपावकम्मे” चू० । “मिथ्यादर्शनं.....शल्यम्, तस्मिंस्ततो वा विरत इति” शी० ॥
१६. जुज्जे णो माणि खं १ । तुलना—सू० ११६ ॥ १७. त्ति खं २ पु १, २ ला० चू० ॥ १८. अदाणं
खं १ ॥ १९. मुसावायं च नास्ति चू० ॥ २०. कोहं च लोभं च पु २ ॥ २१. जातो

६३६ एत्थ वि भिक्खू अणुज्जए नावणए णामए दंते दैविए वोसट्टकाए
संविद्युणीय विरूवरूवे पँरीसहोवसग्गे अज्झप्पँजोगसुद्धादाणे उवड्डिते
ठितप्पा संखाए परदत्तभोई भिक्खु त्ति वच्चे ।

६३७ एत्थ वि णिगंगे एगे एगविऊ बुद्धे संछिण्णसोते सुसंजते सुसमिते
सुसामाईए आंयवायपत्ते य विदू दुहतो वि सोयपलिच्छिण्णे णो ५
पँया-सक्कार-लभट्ठी धम्मट्ठी धम्मविदू ११ णियागपँडिवण्णे समियं चरे दंते
दैविए वोसट्टकाए निगंगे त्ति वच्चे ।
११ से एवमेव जाणह जमहं भयंतारो त्ति चेमि ।

॥ गीथा षोडशमध्ययनं समाप्तम् ॥

॥ पढमो सुयक्खंधो संम्मसो ॥

१०

जातो चू० ॥ २२. “सहेउं खं १ । “आत्मनः प्रद्वेषहेतुं पश्यति तस्माद्” चू० । “आत्मनो-
ऽपायं पश्यति प्रद्वेषहेतुंश्च” शी० ॥ २३. ततो आदां खं १ । “ततस्ततः.....आदानात्”
शी० ॥ २४. पुब्ब खं १ ॥ २५. पडिविरते विरते पाणाहवायाओ दंते खं २ पु १, २ ला० ।
पडिविरते दंते खं १ । “पुब्बं पडिविरते त्ति पूर्वमादावेव ततो विरतो, भावप्राणातिपातवेरमणमनु-
वर्तते, एकग्रहणाच्च मृषावादादिविरतोऽपि” चू० । “पूर्वमेव.....प्रतिविरतो भवेत्.....
यश्चैभूतो दान्तः शुद्धो द्रव्यभूतो.....व्युत्सृष्टकायः स श्रमणो वाच्यः” शी० । अत्र चूर्णिः
‘खं २’ इत्यादिनिर्दिष्टपाठानुसारिणी प्रतीयते, शी० वृत्तिस्तु ‘खं १’ निर्दिष्टपाठानुसारिणीति
ध्येयम् ॥ २६. त्ति वुच्चे खं २ पु १ ला० । त्ति वच्चे पु २ ॥

१. नावणए नामते खं २ । विणीए नामते पु १, २ ला० । विणय नामए खं १ । “अणुण्णते
णावणते, ण उण्णते अणुण्णते,.....अवनतोऽपि शरीरे भजितः, भावे तु दीनमना न स्यात्”
चू० । चू० मध्ये नामए नास्ति । “न उन्नतोऽनुन्नतः.....विनीतात्मया प्रश्रयवान् यतः,
एतदेवाह-विनयालङ्कृतो गुर्वदौ.....आत्मानं नामयतीति नामकः.....विनयेन वाष्टप्रकारं
नामयति” शी० । “अणुण्णए णावणए महेसी” उत्तरा० २१।२० । “अणुज्जए नावणए
अपहिट्ठे अणाउले” दशवै० ५।१।१३ ॥ २. दविते खं १ ॥ ३. ०धुणिय खं १ पु २ ॥
४. परिस्सं खं १ ॥ ५. ०योगं खं १ । ०जोगां खं २ ॥ ६. संखाय पु १ । संखात
खं २ पु २ ला० ॥ ७. भिक्खू खं २ पु १, २ ला० ॥ ८. एगंतिए विदू चूपा० । एगंतविदू
शीपा०, “यदिवैकान्तेन.....मौनीन्द्रमेव शासनं तथ्यं.....वेतीति एकान्तवित्” शी० ॥
९. वुच्चे छिण्णसोते चू० ॥ १०. ०इते खं २ पु १, २ ला० ॥ ११. आयप्पवात्तप्पते अ
विदू खं २ । आतप्पवात्त(द चू०)प्पते विदू पु १, २ ला० चू० । “आत्मवादप्राप्तः.....,
तथा विद्वान्” शी० ॥ १२. पूतणट्ठी धं खं १ । पूअ(य चू०)णट्ठी धं खं २ चू० । पूयाली
धं पु १ । “नो पूजा-सत्कार-लाभार्थी” शी० ॥ १३. निआगं खं २ ॥ १४. ०पडिया-
वण्णे खं १ ॥ १५. दविते वोसट्टकाते खं १ ॥ १६. विज्जं चू० । “विज्जं ति विद्वान्” चू० ।
“वाच्यः” शी० ॥ १७. स एवमयाणह खं १ । “सेवमायाणध भयंतारो त्ति.....स

माहणः.....एवं.....आयाणच, भए गेण्हधि, भयंतारो भए इहलोगादिभयात् त्रातारो”
 च० । “से एवमेव जाणह (स एवमायाण[ह?]-प्र०) इत्यादि, सुधर्मस्वामी जम्बूस्वामि-
 प्रभृतीनुद्दिश्येदमाह-से इति तद् यन्मया कथितमेवमेव जानीत यूयम्.....यस्मादहं सर्वज्ञाज्ञया
 ब्रवीमि । न च सर्वज्ञा भगवन्तः परहितैकरता भयात् त्रातारः.....अन्यथा ब्रुवते । अतो
 यत्.....कथितं तदेवमेवावगच्छतेति, इतिः परिसमाप्त्यर्थे, ब्रवीमीति ‘पूर्ववत्’ शी०
 “अस्य चानन्तरसूत्रेण सह सम्बन्धो वाच्यः । स चायम्—से एवमेव जाणह (एवमायाण-
 [ह?]-प्र०) जमहं भयंतारो ति, तदेतदेवं जानीत भयस्य त्रातारः” इति सूत्रकृताङ्गद्वितीय-
 श्रुतस्कन्धप्रथमसूत्रस्य वृत्तौ शीलाचार्याः । शी० वृत्तेर्द्विविधादर्शगतप्रतीकानुसारेण ‘से एवमेव
 जाणह’ इति ‘स एवमायाण[ह]’ इत्युभयविधः पाठो मूलरूपेण विवक्षितो भाति ॥ १८. प्रतिषु
 पाठाः—गाहा, सत्तत्तयाणि, पढमो सुयक्खंधो बीयमागमस्स—ख १ । गाथाषोडशमध्ययनं
 समाप्तं ॥ छ ॥ पढमो सुयक्खंधो सम(म पु १, २)त्तो—खं २ पु १, २ । षोडशमं गाहानामा-
 ध्ययनं समाप्तं ॥ छ ॥ पढमो सुयक्खंधो सम्मत्तो—सं० । षोडशमध्ययनं संपूर्णं ॥ पढमो
 सुयक्खंधो सम्मत्तो ला० । अत्रेदमवधेयम्—सूत्रकृताङ्गचूर्णिप्रभृतिग्रन्थानुसारेण अस्य अध्ययनस्य
 अभिधानं गाहा इति स्पष्टं प्रतीयते, सूत्रकृताङ्गनिर्युक्ति-शीलाचार्यविरचितवृत्त्याद्यनुसारेण तु
 ‘गाहासोलसं’ ‘गाहासोलसगं’ इति वा अभिधानं प्रतीयत ध्येयम्’ तथाहि—“गाहज्जयणस्स
 चत्तारि अणुभोगदारा.....णामणिप्फणो एगपदं गाह ति.....षोडशानामध्ययनानां गाथा
 सोलसमीति, तेनोच्यते गाथाषोडशानि । णामणिप्फणो गतो” च० । “गाथासोलसणामं
 अज्जयणमिणं ववदिसंति” इति सूत्रकृताङ्गनिर्युक्तौ । शीलाचार्यैस्तु सूत्रकृताङ्गवृत्तेः प्रारम्भे
 ‘गाथा’ इति नाम निर्दिष्टम्, अस्मिन्नध्ययने तु ‘गाथाषोडशं’ ‘गाथाषोडशकं’ वा नाम निर्दिष्टम्,
 इति उभयथा नामनिर्देशो विहितः, तथाहि—“णिकखेवो गाहाए चउव्विहो छविहो य
 सोलससु ।.....॥ २३ ॥ [सूत्रकृताङ्गनिर्युक्तौ] । णिकखेवो इत्यादि, इहाद्यश्रुतस्कन्धस्य गाथा-
 षोडशक इति नाम, गाथाख्यं षोडशमध्ययनं यस्मिन् श्रुतस्कन्धे स तथेति ।.....भावगाथापि
 द्विविधा आगमनोआगममेदात्,नोआगमतस्त्विदमेव गाथाख्यमध्ययनम् ।.....।
 षोडशकस्यापि.....षोडा निक्षेपः तत्र.....भावषोडशकमिदमेवाध्ययनषोडशकम्” शी० ।
 “नामनिष्पत्ते तु निक्षेपे गाथाषोडशकमिति नाम.....गाथाषोडशाध्ययने.....अनगारगुणानां
पिण्डतार्थवचनेन यतो वर्णनाऽभिहिता उक्ताऽतो गाथाषोडशाभिधानमिदमध्ययनं
 व्यपदिशन्ति” शी० । “समाप्तं च गाथाषोडशाख्यं षोडशमध्ययनम्” शी० । “सोलससु
 गाथासोलससु सूत्रम् । गाहाए सह सोलस अज्जयणा गाथासोलसगा, तेसु, सूतगडपढम-
 सुतक्खंधअज्जयणेसु इत्यर्थः, ताणि पुण सोलस एवं—समयो १ वेतालीयं २ उवसगपरिण
 ३ श्रीपरिणया य ४ । निरयविभत्ती ५ वीरत्थओ ६ कुसीलाण परिभासा ७ ॥ १ ॥ विरियं
 ८ धम्म ९ समाही १० मग्ग ११ समोसरण १२ महत्तहं १३ गंधो १४ । जमतीतं १५
 तह गाथा १६ सोलसमं होति अज्जयणं ॥ २ ॥” इति आवश्यकचूर्णौ प्रतिक्रमणाध्ययने
 पृ० १३७ । “सोलसहिं गाहासोलसपुहिं षोडशभिर्गाथाषोडशैः सूत्रकृताङ्गाद्यश्रुतस्कन्धाध्यय
 नैरित्यर्थः.....समयो.....॥ १ ॥ वीरिय धम्म.....॥ २ ॥” इति आवश्यकसूत्रस्य
 हारिभग्यां वृत्तौ पृ० ६५१ । “समयो वेय्यालीयं उवसगपरिण श्रीपरिणया य । निरयविभत्ती
 वीरत्थओ य कुसीलाण परिभासा ॥ १ ॥ वीरिय धम्मसमाही मग्ग समोसरणं अहत्तहं गंधो ।
 जमईयं तह गाहासोलसमं होइ अज्जयणं ॥” इति ज्ञानसागरसूरिरचितायाम् आवश्यकनिर्युक्तेरवचूर्णौ
 [द्वितीयविभागे] पृ० १२७ । “सोलस य गाहासोलसगा पण्णत्ता, तंजहा—समए वेयालिए

उवसग्गपरिण्णा इत्थिपरिण्णा निरयविभत्ती महावीरथुई कुसीलपरिभासिए वीरिए धम्मे समाही मग्गे समोसरणे अहत्तहिए गंये जमईए गाहासोलसमे सोलसगे (सोलसगे इति पदं कचित् प्रतौ न विद्यते) ” इति समवायाङ्गसूत्रे, अत्रेदशी अमयदेवसुरिचिरचिता वृत्तिः—“सूत्रकृताङ्गस्य प्रथमे श्रुतस्कन्धे षोडशाध्ययनानि, तेषां च गाथाभिधानं षोडशमिति गाथाभिधानमध्ययनं षोडशं येषां तानि गाथाषोडशकानि.....अहत्तहिए ति यथा वस्तु तथा प्रतिपाद्यते यत्र तद् यथातथिकं, ग्रन्थामिधायकं ग्रन्थः, जमईए ति यमकीयं यमकनिबद्धसूत्रं, गाहेति प्राक्तन-पञ्चदशाध्ययनार्थस्य गानाद् गाथा गाथा वा तत्प्रतिष्ठाभूतत्वादिति ” ॥ १९. सम्मत्तो ॥ १६ ॥ द्वितीयांगसूत्रकृतनाम्नि प्रथमश्रुतस्कन्धे षोडशम(शा ?)ध्ययनानि समाप्तानि पु १ ॥

॥ श्री वासुपूज्य स्वामिने नमः ॥

बीओ सुयक्खंधो

१

पढमं अज्झयणं पोंडरीयं

॥ नमः श्रुतदेवतायै ॥

६३८. सुयं मे आउंसंतेण भगवता एवमक्खायं—इह खलु पोंडरीए णामं अज्झयणे, तस्स णं अयमहे पण्णते—से जहाणोमए पोक्खरणी सिया बहुउदगा बहुसेया बहुपुक्खला लद्धा पुंडरीणि पीसादिया दरिसणीया अभिरूवा पडिरूवा । ५

तीसे णं पुक्खरणीए तत्थ तत्थ देसे तहिं तहिं बहवे पउमवरं पोंडरीया बुइया अणुपुव्वडिया ऊंसिया रुइला वण्णमंता गंधमंता रसमंता फासमंता पासादीया दरिसणीया अभिरूवा पडिरूवा । १०

तीसे णं पुक्खरणीए बहुमज्झदेसभाए एगे महं पउमवरं पोंडरीए बुइए

१. “गाहासोलसगाणंतरं महज्झयणा । गाहासोलसगाइं खुडलगाइं, महज्झयणाइं इमाइं महत्तराइं” चू० । “प्रथमश्रुतस्कन्धानन्तरं द्वितीयः समारभ्यते ।.....अस्य श्रुतस्कन्धस्य सम्बन्धीनि सप्त महाध्ययनानि प्रतिपाद्यन्ते” शी० ॥ २. “संतेणं खं १ विना ॥ ३. “इहं खु अस्मिन् प्रवचने” चू० । “खलुशब्दो वाक्यालङ्कारे” शी० ॥ ४. नाममज्झं पा० खं २ । नामज्झं पु १, २ ला० । “पोंडरीएण उवमा, अतः पुण्डरीकाध्ययनम्, आदानपक्षेण वा पोंडरीअं” चू० । “पौण्डरीकाभिधानमध्ययनम्, पौण्डरीकेण सितशतपत्रेणात्रोपमा भविष्यतीति कृत्वा” शी० ॥ ५. “नामते खं २ पु १, २ ला० । नामते पा० ॥ ६. पुक्खरणी खं १ पु २ चू० । पुक्खरिणी पु १ ला० ॥ ७. बहुउदगा चू० ॥ ८. “सीदन्ति तस्मिन्निति स्वे(से?)दः, पङ्क इत्यर्थः” चू० । बहुः प्रचुरः सीयन्ते अवबध्यन्ते यस्मिन्नसौ सेयः कर्दमः, स यस्यां सा बहुसेया प्रचुरकर्दमा, बहुश्वेतपद्मसद्भावात् स्वच्छोदकसंभवाच्च बहुश्वेता वा” शी० ॥ ९. बहुपुक्खला खं २ पा० पु २ ला० । चूर्णावस्य पदस्य व्याख्या न दृश्यते । “बहुपुक्खला बहुसंपूर्णा” शी० ॥ १०. पोंडरिक्किणी पा० खं २ पु १, २ ला० ॥ ११. पासादिया खं १ । पासादीया शी० ॥ १२. दरिसणिजा खं १ चू० ॥ १३. रिणीते खं २ पा० पु १, २, ला० । रणीए तत्थ तत्थ देसे २ खं १ ॥ १४. पोंडरीया मु० । पुंडरिया बुतिया खं १ ॥ १५. “उस्सिता जलतलाद् दूरमतिक्रम्य उस्सिता” चू० ॥ १६. रुइला खं १ । रुइला वज्रा जाव पडिरूवा सं० ॥ १७. फासमंता जाव पडिरूवा खं २ पा० पु १, २ ला० । फासमंता पासादीया द० । अ० । पडिरूवा खं १ ॥ १८. रणीते खं २ । रिणीते पु १, २ ला० ॥ १९. भाते एके खं २ पु १ । भाए एके पु २ ला० ॥ २०. पुंडरीए खं १ । पोंडरीए उस्सिते रुइले वण्णमंते जाव पडिरूवे खं २ पा० पु १, २ ला० ॥

अणुपुव्वट्टिए उंसिते रुइले वण्णमंते गंधमंते रसमंते फासमंते पासादीए दरिसणिए अभिरुवे पडिरुवे ।

- संवावंति च णं तीसे पुक्खरणीए तैत्थ तत्थ देसे तहिं तहिं बह्वे पउमवर-
पुंडरीया बुइया अणुपुव्वट्टिता जाव पडिरुवा । संवावंति च णं तीसे पुक्खरणीए
५ बहुमज्झदेसभागे एगे महं पउमवरपोंडरीए बुइते अणुपुव्वट्टिते जाव पडिरुवे ।

६३९. अह पुरिसे पुरत्थिमातो दिसातो आगम्म तं पुक्खरणीं तीसे पुक्खरणीए तीरे ठिच्चा पोंसति तं भैंहं एगं पउमवरपोंडरीयं अणुपुव्वट्टितं उंसियं जाव पडिरुवं ।

- तैणं णं तीसे पुरिसे एवं वंदासी—अहमंसि पुरिसे खेतण्णे कुसले पंडिते
१० वियत्ते मेधावी अवाले मंगगत्थे मग्गविदू मग्गस्स गतिपरक्कमणू, अहमेयं पउमवरपोंडरीयं उन्निक्वेस्सामि ति कट्टु इति वच्चा से पुरिसे अभिक्रमे तं

१. उस्सिते रुइले खं १। पु० १२१ टि० १५, १६, २० ॥ २. “संवावंति च णं तीसे पुक्खरणीए ते बह्वे०। संवावंति ति सर्वाण्येव मृणाल-नाल-पत्र-केस-कर्णिका-किञ्जल्क-रूपेतानि अणुपुव्वेण पत्ताइं जहा जहा अतो तहा [तहा] उस्सिताणि जाव पडिरुवाणि। अहवा संवावंति संवाणि चैव पउमवरपोंडरीयाणि अणुपुव्वट्टिताणि जाव पडिरुवाइं संवावंति च णं० एगे[महं]पउमवरपोंडरीए जाव पडिरुवे।” चू०। “संवावंति ति सर्वस्या अपि तस्याः पुष्करिण्याः सर्वप्रदेशेषु यथोक्तविशेषणविशिष्टानि बह्वानि पद्मानि, तथा सर्वस्याश्च तस्या बहुमध्यदेशभागे यथोक्तविशेषणविशिष्टं महदेकं पौण्डरीकं विद्यत इति” शी० ॥ ३. तत्थ २ देसे २ तहिं २ खं १॥ ४. हस्तलिखितादर्शेषु पुंडं इति पोंडं इति चोभयथापि पाठ उपलभ्यते, तस्मात्सामिः पोंडं इति पाठो मूले गृहीतः। एवमग्रेऽपि प्रायो ज्ञेयम् ॥ ५. ०ट्टिया रुइला वच्चा जाव खं १ विना ॥ ६. संवावंति खं २ पा० ॥ ७. ०रणीते खं २ पा०। ०रणीते पु १, २॥ ८. ०रिणीं खं २ पु १, २ ला०। ०रिणिं खं २॥ ९. ०रिणीए खं २ विना २॥ १०. पासाइ पा० खं २ पु १, २॥ ११. महंतं खं २॥ १२. तते खं १॥ १३. से एवं खं २ पा० पु १, २ ला० ॥ १४. वदसि अहमंसी खं १॥ १५. खेतणे खं २ पा०। खेतण्णे पु १। खेयणे पु २। “अहमस्मि पुरुषः देश-कालज्ञः क्षेत्रज्ञः, देशो येन यथाऽवतीर्यते, कालः दिवसो, कुशलो दक्षः...पण्डितः उपायज्ञः...विज्जसे वयसा व्यक्तः” चू०। “अहमस्मि पुरुषः, किम्भूतः? कुशलः...पापाङ्गीनः पण्डितः धर्मज्ञो देशकालज्ञः क्षेत्रज्ञः व्यक्तः” शी० ॥ १६. “तेसु तेसु कजेसु अधिकारित्वाद् मग्गण्णे ति। मग्गविदू जेण उत्तरिज्जइ। मग्गस्स गति-आगतिज्ञो...। परक्कमणू तरितुं जाणइ” चू०। “मार्गस्थः सद्दिशाचीर्णमार्गव्यवस्थितः। तथा सम्मार्गज्ञः। तथा मार्गस्थ या गतिः गमनं वर्तते, तथा यत् पराक्कमणं विवक्षितदेशगमनं तज्जानातीति पराक्कमणः” शी० ॥ १७. गतीं खं १ पा० पु १, २॥ १८. उन्निक्विस्सामि खं १ विना। “उण्णेक्केस्सं उप्पाडेस्सं इति वच्चा वच्चा अभिमुहं परक्कमे अभिपराक्कमेत्” चू०। “उत्तरेण्यामीति कृत्वा इह आगतः इति...उक्त्वाऽसौ पुरुषः तां पुष्करिणीमभिमुखं क्रामेत् अभिक्रमेत्” शी० ॥ १९. ०कमेति पु० खं १। ०कमतं पु० खं २॥

पुक्खरणिं, जाव जावं च णं अभिक्कमे ताव तावं च णं महंते उँए, महंते 'सेए,
पहीणे तीरं, अप्पत्ते पउमवरपोंडरीयं, णो हव्वाए णो पाराए, अंतरा पोक्खरणीए
सेयंसि विसण्णे पढमे पुरिसजाए ।

६४०. अहावरे दोच्चे पुरिसजाए । अह पुरिसे दक्खिणातो दिसातो
आगम्म तं पुक्खरिणीं तीसे पुँक्खरिणीए तीरे ठिच्चा पासति तं मैहं एगं पउमवर- ५
पोंडरीयं अणुपुव्वद्धितं जाव पडिरूवं, 'तं च एत्थ एगं पुरिसजातं पासति पहीणं
तीरं, अप्पत्तं पउमवरपोंडरीयं, णो हव्वाए णो पाराए, अंतरा पोक्खरणीए सेयंसि
'विसण्णं ।

तए णं से पुरिसे तं पुरिसं एवं वदासी—अहो णं ईमे पुरिसे अखेयण्णे
अकुसले अपंडिते अवियत्ते अमेहावी बाले णो मग्गत्थे णो मग्गविज्ज णो मग्गस्स १०
गतिपरक्कमण्णू जं णं एँस पुरिसे 'खेयन्ने कुसले जाव पउमवरपोंडरीयं

१. 'रणीं' खं १ पा० । 'रिणिं' पु १ । 'रिणीं' पु २ ला० ॥ २. 'क्कमेह' ताव तावं खं १ विना ॥
३. उदत्ते खं २ सं० ॥ ४. सेते चू० । "सेतो पंको" चू० । "सेयः कर्दमः" शी० ॥ ५. तीरं
अतिक्कंते अप्पत्ते खं १ । तीरे अप्पत्ते पा० । तीरं अप्पत्ते पु २ चू० ॥ ६. चूर्ण्यनुसारेण
पोंडरीयं णो हव्वाए सऽग्गे, अउत्तरा विसण्णे पढमे पुरिसे इति पाठो भाति, तथाहि—
"अपत्ते पउमवरपोंडरीयं णो हव्वाए सऽग्गे, ण तरति पञ्चत्तरिं परकूलं वा गंतुं" । अउत्तरा
उदकतलमतिक्रम्य विसण्णे ति सेते खुत्ते पढमे पुरिसे" चू० । "अप्राप्तश्च विवक्षितं पञ्चवर-
पोंडरीकं तस्याः पुष्करिण्याः तस्या वा यः सेयः कर्दमस्तस्मिन् निषण्णो निमग्नः...ततस्तीर-
पद्मयोरन्तराल एवावतिष्ठते, यत एवमतः नो हव्वाए ति नार्वाकूटवत्यसौ भवति । नो पाराए
ति नापि विवक्षितप्रदेशप्राप्त्या पारगमनाय वा समर्थो भवति" अयं प्रथमः पुरुषः, पुरुष
एव पुरुषजातः" शी० । एतदनुसारेण 'पोंडरीयं तीसे सेयंसि विसण्णे नो हव्वाए नो पाराए
पढमे पुरिसजाए इति पाठः शी० सम्मतो भवेत् ॥ ७. पाराते खं २ पा० । पाराते पु १, २ ॥
८. पोक्खरिणीए खं १ । पुक्खरिणीए पु १, २ । पोक्खरणी, पोक्खरिणी, पुक्खरणी, पुक्खरिणी
इति अनेकधा पाठो हस्तलिखितादर्शरूपलभ्यते, तत्र प्राचीनप्रतिषु प्राचुर्येण दर्शनात् प्रायशः
पोक्खरणी इति पुक्खरणी इति वा पाठोऽस्माभिर्मले गृहीतः ॥ ९. चू० अनुसारेणात्र
'विसण्ण' शब्दः, शी० अनुसारेण तु 'निसण्ण' शब्दः, दृश्यतां पृ० १२३ टि० ६ ।
१०. जत्ते पा० खं २ पु० २ ॥ ११. 'रिणिं' खं २ पु २ पा० । 'रिणीतीरे' खं १ ॥
१२. महंसं पा० खं २ पु १, २ ॥ १३. तत्थ एगं खं २ पा० पु २ ला० । "अत्र च अस्मिन्
तीरे व्यवस्थितः तं च पूर्वव्यवस्थितमेकं पुरुषं पश्यति" शी० ॥ १४. पहीणतीरं खं २ पा०
पु २ ॥ १५. अप्पत्तपउमं खं १ । अपत्तपउमं पा० पु १ ॥ १६. पु १ विना—निसण्णं खं १ ।
निसण्णे खं २ । विसण्णे पा० सं० पु २ ला० । दृश्यतां पृ० १२३ टि० ९ ॥ १७. पुरिसे एवं
खं १ ॥ १८. अयं पुं खं २ पा० पु २ ला० ॥ १९. 'त्ये मग्गस्स गतिपरक्कमण्णे खं १ ॥
२०. एसे खं २ पा० पु २ ला० ॥ २१. खेयन्ने अहमेयं पउमं खं २ पा० पु २ । खेयन्ने कुसले
अय(ह)मेयं पउमं ला० सं० । खेयण्णे कुसले जाव पउमं खं १ पु १ । "यद् यस्मादेष पुरुषः

उन्निकखेस्सामि', णो य खलु एतं पउमवरपोंडरीयं एवं उन्निकखेय्वं जंहा णं एस पुरिसे मन्ने ।

अहमंसि पुरिसे खेयण्णे * कुसले पंडिए वियत्ते मेहावी अवाले मग्गत्थे मग्गविऊ मग्गस्स गतिपरक्कमणू, अहमेयं पउमवरपोंडरीयं उन्निकखेस्सामि ति
५ कहु इति वच्चा से पुरिसे अभिक्कमे तं पुक्खरणिं, जाव जावं च णं अभिक्कमे ताव तावं च णं महंते उदए महंते सेए, पहीणे तीरं, अप्पत्ते पउमवरपोंडरीयं, णो हव्वाए णो पाराए *, अंतरा सेयंसि विसण्णे दोच्चे पुरिसजाते ।

६४१. अहावरे तच्चे पुरिसजाते । अह पुरिसे पंचत्थिमाओ दिसाओ आगम्म तं पुक्खरणिं तीसे पुक्खरिणीए तीरे ठिच्चा पासति तं महं एगं पउमवरपोंडरीयं
१० अणुपुव्वद्वियं जाव पडिरूवं, ते तत्थ दोण्णि पुरिसजाते पासति पहीणे 'तीरं, अप्पत्ते पउमवरपोंडरीयं, णो हव्वाए णो पाराए, जाव सेयंसि निसण्णे ।

तते णं से पुरिसे एवं वदासी—अहो णं इमे पुरिसा अखेतत्तन्ना अकुसला अपंडिया अवियत्ता अमेहावी बाला णो मग्गत्था णो मग्गविऊ णो मग्गस्स गतिपरक्कमणू, 'जं णं एते पुरिसा एवं मण्णे 'अमहेतं पउमवरपोंडरीयं उण्णि-
१५ कखेस्सामो', णो य खलु एयं पउमवरपोंडरीयं एवं उण्णिकखेतत्वं जहा णं एए पुरिसा मण्णे ।

अहमंसि पुरिसे खेतत्ते कुसले पंडिते वियत्ते मेहावी अवाले मग्गत्थे मग्गविऊ मग्गस्स गतिपरक्कमणू, अहमेयं पउमवरपोंडरीयं उण्णिकखेस्सामि इति वच्चा से पुरिसे अभिक्कमे तं पुक्खरणिं, जाव जावं च णं अभिक्कमे ताव तावं च णं
२० महंते उदए महंते सेए जाव अंतरा सेयंसि निसण्णे तच्चे पुरिसजाए ।

***अहं खेदज्ञः कुशल इत्यादि भणित्वा पञ्चवरपौण्डरीकमुत्क्षेप्यामीत्येवं प्रतिज्ञातवान्" शी० ॥ दृश्यतां सू० ६३९ पं० ९ ॥

१. उन्निकखेय्वं पु १ ॥ २. जहा एस खं १ ॥ ३. अहमंसी खं १ पु १ ॥ ४. खेतत्ते खं २ पा० ला० । इतः परम् * * एतदन्तर्गतपाठस्थाने केवलं जाव इति वर्तते पा० खं २ पु २ ला० सं० ॥ ५. 'मन्ने खं १ ॥ दृश्यतां पृ० १२३ टि० १९ ॥ ६. सु० विना—उण्णिकखेस्सामि इती वच्चा खं १ । उण्णिकखेस्सामि ति इती वच्चा पु १ । अत्र 'त्ति कहु' सु० मध्ये एव वर्तते । दृश्यतां पृ० १२२ पं० ११ । सू० ६४०—६४२ ॥ ७. सेतंसि खं १ ॥ ८. निसण्णे खं १ । दृश्यतां पृ० १२३ टि० ९ ॥ ९. पंचत्थि एवं चत्तारि णेयव्वा अह भिक्खू खं २ पा० पु २ ला० सं० । एवं च तत्र पञ्चत्थि^० इत्यतोऽनन्तरं ६४१—६४२ सूत्रेन स्तः ॥ १०. तीरे खं १ ॥ ११. अखेतत्तन्ना खं १ ॥ १२. जण्णं ते पुरिसा खं १ ॥ १३. मग्गस्स विऊ खं १ पु १ ॥ १४. गतिं परक्कमण्णे खं १ ॥ १५. 'मि ति कहु इति वच्चा सु० । दृश्यतां पृ० १२२ पं० ११, पृ० १२४ टि० ६ । सू० ६४०—६४२ ॥

६४२. अद्वावरे चउत्थे पुरिसजाए। अह पुरिसे उँत्तरातो दिसातो आगम्म तं पुक्खरणीं तीसे पुक्खरणीए तीरे ठिच्चा पासति एगं पउमवरपोंडरीयं अणुपुव्वडितं जाव पडिरूवं। ते तत्थ तिण्णि पुरिसजाते पासति पहीणे तीरं अप्पत्ते जाव सेयंसि निसण्णे।

तते णं से पुरिसे एवं वदासी—अहो णं इमे पुरिसाँ अखेतण्णा जाव णो मग्गस्स गतिपरक्कमण्णू, जण्णं एते पुरिसा एवं मण्णे—अम्हेतं पउमवरपोंडरीयं उण्णिक्खिस्सामो। णो खलु एयं पउमवरपोंडरीयं एवं उण्णिक्खेयव्वं जहा णं एते पुरिसा मण्णे।

अहमंसि पुरिसे खेयण्णे जाव मग्गस्स गतिपरक्कमण्णू, अहमेयं पउमवरपोंडरीयं उण्णिक्खिस्सामि इति वच्चा से पुरिसे अभिक्कमे तं पुक्खरणीं, जाव जावं च णं अभिक्कमे ताव तावं च णं महेते उदए महेते सेते जाव विसण्णे चउत्थे पुरिसजाए।

६४३. अह भिक्खू लूहे तीरट्ठी खेयण्णे कुसले पंडिते वियत्ते मेहावी अवाले मग्गत्थे मग्गविदू मग्गस्स गतिपरक्कमण्णू अन्नतरीओ 'दिसाओ अणुदिसाओ वा आगम्म तं पुक्खरणीं' तीसे पुक्खरणीए तीरे ठिच्चा पासति 'तं महं एगं पउमवर-पोंडरीयं जाव पडिरूवं, 'ते य चत्तारि पुरिसजाते पासति पहीणे तीरं अप्पत्ते जाव अंतरा पोक्खरणीए 'सेयंसि' विसण्णे। तते णं से भिक्खू एवं वदासी—अहो णं इमे पुरिसा अखेतण्णा जाव णो मग्गस्स गतिपरक्कमण्णू जं णं एते पुरिसा एवं मन्ने 'अम्हेयं पउमवरपोंडरीयं उँन्निक्खिस्सामो', णो य खलु एयं पउमवर-

१. मु० विना—उत्तरातो आगम्म खं १ पु १॥ २. पुरिसजाए एवं खं १॥ ३. °सा खेतण्णा खं १॥ ४. °. गतिं खं १॥ ५. °मि त्ति कट्टु इति वच्चा मु०। दृश्यतां पृ० १२२ पं० ११, पृ० १२४ टि० ६, पृ० १२४ टि० १५। सू० ६४०—६४३॥ ७. मु० विना—°क्कमे खं १ पु १॥ ८. खेतण्णे चू०। खेयण्णे (ण्णे पु १) जाव परक्कमण्णू खं १ पु १। "तथा खेयण्णः खेदज्ञो वा पूर्व वशाख्यातान्येव विशेषणानि यावन्मार्गस्य गतिपराक्कमज्ञः, स चान्यतरस्या दिशोऽनुदिशो वाऽऽगम्य तां पुक्खरणीं तस्याश्च तीरे स्थित्वा" शी०॥ ९. दिसाओ वा अणु° खं १ पु १ विनाऽन्यत्र॥ * °रिणिं पा० पु १ ला०॥ १०. तीसे तीरे खं १ पु १ विना॥ ११. तं एगं महं खं २॥ १२. ते तत्थ चत्तारि खं १ पु १। पासति ते चत्तारि पहीणे तीरं० णो हव्वाए० चू०। "तांश्च चतुरः पुरुषान् पश्यति य(त)त्र च व्यवस्थितानिति" शी०। १३. अप्पत्ते खं १ विना॥ १४. जाव पउमवरपोंडरीयं नो हव्वाए नो पाराए अंतरा खं १ पु १ विनाऽन्यत्र॥ १५. सेतंसि खं १ पु १॥ १६. निसण्णे खं १। दृश्यतां पृ० १२३ टि० ९॥ १७. वदासि खं १ पु १॥ १८. अम्हे पउम° खं १ विना॥ १९. उण्णिस्सामो खं १॥ २०. एवं खं १ विना॥

पोंडरीयं एवं उन्निक्खेतव्वं जहा णं एते पुरिसा मन्ने, अहमंसी भिक्खू लूहे तीरट्ठी खेयण्णे जाव मग्गस्स गतिपरक्कमण्णू, अहमेयं पउमवरपोंडरीयं उन्निक्खिस्सामि त्ति कट्ठु इति वच्चा से भिक्खू णो अभिक्कमे तं पुक्खरणिं, तीसे पुक्खरणीए तीरे ठिच्चा सद्दं कुज्जा—उप्पताहि खलु भो पउमवरपोंडरीया !

५. उप्पताहि खलु भो पउमवरपोंडरीया ! अह से उप्पतित्ते पउमवरपोंडरीए ।

६४४. किट्ठित्ते णाते समणाउसो ! अट्ठे पुणं से जाणितव्वे भवति । ^१भंते ! त्ति समणं भगवं महावीरं निग्गंथा य ^२निग्गंथीओ य ^३वंदन्ति नमंसन्ति, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वंदासी—किट्ठित्ते नाए समणाउसो ! अट्ठं पुण से ण जौणामो, समणाउसो ! त्ति समणे भगवं महावीरे ^४ते य बहवे निग्गंथा य ^५निग्गंथीओ य आमंतित्ता एवं वंदासी—हंता समणाउसो ! आइक्खामि ^६विभावमि किट्ठेमि पवेदेमि सअट्ठं सहेउं सैनिमित्तं भुज्जो भुज्जो उवदंसेमि ।

१. ०रीयं जाव एवं खं १, २॥ २. अहमंसि खेतण्णे जाव उण्णिक्खेस्सामि इति वच्चा णो अभिक्कमे, तीसे पोक्खरिणीए तीरे ठिच्चा सद्दं कुज्जा चू०॥ ३. ०मण्णे खं १॥ ४. ०मि इई कट्ठु इई वच्चा खं २ पा० पु २ सं० । ०मि इई वच्चा ला० । इत्यतां पृ० १२२ पं० ११, पृ० १२४ टि० ६, पृ० १२४ टि० १५, सू० ६४०-६४३ । “उत्थेप्सामि... इत्येवमुक्त्वाऽसौ नाभिक्रमेत्” शी०॥ ५. णोऽभिक्कमे पा० खं २॥ ६. पुक्खरणीं खं १॥ पुक्खरणीं पु २ सं० । पुक्खरिणिं पु १ सु०॥ ७. पुक्खर(रि खं २)णीते पा० खं २॥ ८. उप्पदाहि खलु भो पउमवर ! उप्पदाहि खलु भो पउमवर ! अह से चू०॥ ९. उप्पताहि अह से उं खं २ पु १॥ १०. से आयाणितव्वे खं १ पा० पु २ ला० सं० चू० । “किट्ठित्ते—वणिण्णे दरिसित्ते इत्यर्थः । किमर्थः पुक्खरिणीदृष्टान्तः कृतः ? अर्थोऽस्य आ मर्यादया ज्ञातव्यः । भंते त्ति आमन्त्र्य अन्योन्यं समणा समणे वदन्ति किट्ठित्वं णायं दिट्ठंतो, से किट्ठित्ते भगवता, अग्गे पुण से अनुपसंहारितस्य अट्ठं ण आयाणामो” चू० । “कीर्तिते...मयाऽस्मिन् ज्ञाते उदाहरणे हे श्रमणा आयुष्मन्तोऽर्थः पुनरस्य ज्ञातव्यो भवति भवद्भिः ।...एवमुक्ते भगवता ते बहवो निर्भन्था निर्भन्थ्यथ तं श्रमणं भगवन्तं महावीरं...वन्दन्ते...नमस्यन्ति... वन्दित्वा नमस्थित्वा चैव...वदेयुः...कीर्तितं...ज्ञातम्...अथ पुनरस्य न सम्यक् जानीमः” शी०॥ ११. भंते त्ति निग्गंथा[पा० ला० सं०] निग्गंथीओ य समणं भगवं महावीरं वं० खं २ पु २ पा० ला० सं०॥ १२. निग्गंथीओ खं १॥ १३. वंदन्ति नमंसन्ति खं २ पा०॥ १४. वंदासि खं १ पु १॥ १५. याणामो खं २ पा० पु २ ला०॥ १६. समणाउसो त्ति नास्ति खं १॥ १७. ते बहवे पु १ । ते य नास्ति खं २ पा० पु २ ला०॥ १८. सं० विना—निग्गंथीओ पु १ । निग्गंथीओ य एवं खं ११ निग्गंथीओ आमंतित्ता एवं खं २ पा० पु २ ला०॥ १९. वंदासि खं २ पा० पु २ ला०॥ २०. आतिक्खामि खं १ पु १॥ २१. विभावामि चू० । “विभावयामि आविर्भावयामि” शी० । तुलना—“आइक्खे विभए किट्ठ वेदवी”—आ०॥ सू० १९६॥ २२. सकारणं भुज्जो खं १ चू०॥

६४५. से वेमि—लोगं च खलु मए अप्पाहट्टु समणाउसो ! सा पुक्खरणी
 बुइता, कम्मं च खलु मए अप्पाहट्टु समणाउसो ! से उदए बुइते, कामभोगा य
 खलु मए अप्पाहट्टु समणाउसो ! से सेए बुइते, जेण-जाणवयं च खलु मए
 अप्पाहट्टु समणाउसो ! ते बहवे पउमवरपुंडरीया बुइता, रायाणं च खलु मए
 अप्पाहट्टु समणाउसो ! से एगे महं पउमवरपोंडरीए बुइते, अन्नउत्थिया य खलु मए
 अप्पाहट्टु समणाउसो ! ते चत्तारि पुरिसंजाता बुइता, धम्मं च खलु मए अप्पाहट्टु
 समणाउसो ! से भिक्खू बुइते, धम्मतित्थं च खलु मए अप्पाहट्टु समणाउसो !
 से तीरे बुइए, धम्मकहं च खलु मए अप्पाहट्टु समणाउसो ! से सदे बुइते,
 नेव्वाणं च खलु मए अप्पाहट्टु समणाउसो ! से उप्पाते बुइते, एवमेयं च खलु
 मए अप्पाहट्टु समणाउसो ! से एवमेयं बुइतं ।

१०

६४६. इह खलु पाईणं वा पडीणं वा उदीणं वा दाहिणं वा संति
 एगतिया मणुस्सा भवन्ति अणुपुव्वेण 'लोगं तं उव्वन्ना, तंजहा—औरिया वेगे
 अणारियाँ वेगे, उच्चागोयाँ वेगे णीयागोया वेगे, कायमंता वेगे ह्वस्समंता वेगे,
 सुवण्णा वेगे दुवण्णा वेगे, सुरूवा वेगे दुरूवा वेगे । तेसिं च णं महं एगे
 राया भवति महाहिमवंतमलयमंदरमहिंदसारे < अचंतविसुद्धं रायकुलवंसप्पसूते

१५

१. बुइता खं २ पा० पु २ ला० सं० ॥ २. मते खं २ पा० पु २ ला० ॥ ३. बुतिए खं १ पु १ ॥
 ४. मते सं० विना ॥ ५. जणं जाणवयं खं २ पा० पु २ सं० । “जनं सामान्येन लोकं.....
 जानपदा विशिष्टार्थदेशोत्पन्ना गृह्यन्ते.....तांश्च समाश्रित्य” शी० । “पोंडरीयाणि पौर-
 जणवता, वडुपोंडरीयं राया” चू० ॥ ६. मते खं २ पा० पु २ ला० ॥ ७. सो बहवे खं २ ॥
 ८. बुइत्ता पा० ला० सं० ॥ ९. मते खं २ पा० पु २ ला० ॥ १०. मते खं २ पा० पु २ ला० ॥
 ११, १३, १५. समणाउसो नास्ति खं २ पा० पु २ ला० ॥ १२. सजाया खं १ ॥
 १४. मते खं २ पा० पु २ ला० ॥ १६. एवमेवं खं १ पु १ । एवं च खलु मए णिव्वाणार्थं
 बुइतं चू० । “एवम्...एतल्लोकादिकं च खलु आत्मन्याहृत्य” शी० ॥ १७. संतेगतिया खं १ ॥
 १८. लोगत्तं उ० पु १, २ । लोगत्तं उ० पा० । लोगं उ० खं २ ॥ १९. उव्वत्ता खं २
 पा० पु १, २ ला० ॥ २०. ञायरिया खं २ पा० पु २ ला० । दइयतां सू० ६६७, ६९४ ॥
 २१. या उवेगे खं २ ॥ २२. गोता वेगे णीयागोता खं २ ॥ २३. ह्वस्समंता खं २ विना ॥
 २४. णं मणुयाणं एगे खं १ विना । “तेषां च...महान्...एकः...राजा भवति” शी० । “तेसिं
 राया भवति” चू० ॥ २५. महाहिमं मु० । महाहिमवंतमहंतमलयं इति औपपातिकसूत्रे ।
 “महंतमगहणं महाहिमवंते” चू० ॥ २६. < > एतच्चिह्नान्तर्गतं राजवर्णकसूत्रपाठस्थाने
 खं २ पा० पु १, २ ला० सं० मध्ये जाव इत्येव पाठो वर्तते, शी० मध्येऽपि “महाहिमवन्मलय-
 मन्दरमहेन्द्राणामिव सारः सामर्थ्यं विभवो वा यस्य स तथा इत्येवं राजवर्णको यावदुपशान्त-
 डिम्बडमरं राज्यं प्रसाधयंस्तिष्ठतीति” इत्येवं व्याख्या दृश्यते । चूर्णिकृता तु राजवर्णकसूत्रपाठोऽपि
 व्याख्यातः, उपलभ्यते चासौ खं १ प्रतौ मु० मध्ये च ॥ २७. ंददीहरायं औप० ॥

- निरंतरायलक्खणविरातिर्यंगमंगे बहुजणबहुमाणपूतिते सव्वगुणसमिद्धे खत्तिए मुदिए मुद्धाभिसित्ते माउंपिउंसुजाए दयप्पत्ते सीमंकरे सीमंधरे खेमंकरे खेमंधरे मणुसिंदे जणवदपिया जणवदपुरोहिते सेउकरे केउकरे णरपवरे पुरिसवरे पुरिससीहे पुरिसआसीविसे पुरिसवरपोंडरीए पुरिसवरगंधवत्थी अहे दित्ते वित्ते
५. वित्थिण्णविउलभवण-सयणा-SSसण-जाण-वाहणाइण्णे बहुधण-बहुजातरूव-रयए आओगपओगसंपउत्ते विच्छड्डियपउरभत्त-पाणे बहुदासी-दास-गो-महिस-गवेलगप्प-भूते पडिपुण्णकोस-कोट्टागाराउहंधरे बलवं दुब्बलपैवामित्ते ओहयकंटकं निहयकंटकं मलियकंटकं उद्धियकंटकं अकंटयं ओहयसत्तू निहयसत्तू मलियसत्तू उद्धियसत्तू निजियसत्तू पराइयसत्तू ववगयदुब्बिक्खमारिभयविप्पमुक्कं रायवणओ
१०. जेंहा उववाइए जाव > पसंतडिंबडमरं रज्जं पसासेमाणे विहरति ।

६४७. तस्स णं रण्णो परिसा भवति—उग्गा उग्गपुत्ता भोगा भोगपुत्ता इक्खागा इक्खागपुत्ता नाया नायपुत्ता कोरव्वा कोरव्वपुत्ता भैट्टा भट्टपुत्ता माहणा

१. निरंतरं रायं औप०, २. राइयंगं मु०। राइअंगं औप० ॥ ३. माणपूहए मु०। माणे पूजिए औप० ॥ ४. मु० विना—माउंपिउंसुजाए खं १। माउंपिउंसुजाए औप०। “माउंपितुं-सुजातं जहिच्छित्ते मणोरहे पूरयति” चू० ॥ ५. चू० विना—दयप्पए खं १। दयप्पिये मु०। “दयालु दाणसीलो वा दयप्पत्तो” चू०। “दयापत्ते ति प्राप्तकरुणागुणः”—औप० वृ०। ६. या जणवयपाले जणवयपुरोहिए औप० ॥ ७. केउकरे नास्ति खं १। “केतुर्नाम ध्वजः, केतुभूतः स्वकुलस्य” चू० ॥ ८. सीहे पुरिसवग्गे पुरिसासीविसे औप० ॥ “आसीविसे जहा दृष्टमात्रमेव मारयति एवं अवकारिणो रिदूणो अ आशु मारयति। बग्घो अभीस-दढग्गाही य” चू० ॥ ९. वित्थिण्णे खं १। विच्छिण्णं मु० औप०। १०. बहुजणं खं १। “बहु प्रभूतं धने गणि-मादिकं बहुनी च जातरूप-रजते सुवर्ण-रौप्ये यस्य स तथा” औप० वृ० ॥ ११. रसए मु० ॥ १२. ण्णकोसट्टागारां खं १। ण्णजंतकोसकोट्टागारां औप० ॥ १३. उहागारे वं मु० औप०। “पडिपुण्णजंतकोसकोट्टागाराउआगारे प्रतिपूर्णाणि यन्त्राणि च पाषाणक्षेपयन्त्रादीनि कोशो भाण्डागारः कोट्टागारश्च धान्यगृहम् आयुधागारश्च प्रहरणशाला यस्य स तथा” औप० वृ० ॥ १४. “पच्चमिन्ता सामंता” चू० ॥ १५. अकंटयं नास्ति खं १ ॥ १६. ओहयसत्तुं औप०। एवमप्रेऽपि ॥ १७. मलियसत्तु नास्ति खं १ ॥ १८. निजियसत्तु नास्ति खं १ ॥ १९. मुक्कं खेमं सिवं सुभिक्खं पसंतडिंबडमरं औप० ॥ २०. जहा उववाइए खं १ ॥ २१. उवसंतडिंबडमरं रज्जं पसाहेमाणे पा० खं २ पु १, २ ला० शी०। दश्यतां पु० १२७ टि० २६ ॥ २२. मु० विना—भडा(हा) भ २ पा० पु १, २ ला० सं०। भडा भ २ खं १, २। “भट्टा जोहा, न तावद् भटत्वम-प्राप्तवयस्त्वात् कुर्वन्ति ते भट्टपुत्राः, एवं सर्वत्र।” चू० ॥ २३. इतः परं चूर्णयनुसारेण पसत्थारो पसत्थपुत्ता, लेच्छवी लेच्छविपुत्ता माहणा माहणपुत्ता इब्भा इब्भपुत्ता इति पाठोऽत्र भाति। “लेखकाः धर्मपाठका रक्षकायाः प्रशस्तानि कुर्वन्तीति प्रशस्तारः। लेच्छवि कुलं लिप्साजीविणो वा वणिजादि। माहणा बंभणा। जेसिं अण्णे वणिग्या ववहरंति ते इड्ढिमंतवणिग्या इति इब्भा” चू०। “लिच्छइ ति लिप्सुकः स च वणिगादिः, तथा प्रशस्तारो बुद्धपुपजीविनो मन्त्रिप्रभृतयः” शी० ॥

माहणपुत्ता 'लेच्छई लेच्छइपुत्ता पसत्थारो पसत्थपुत्ता सेणावती सेणावतिपुत्ता । तेसिं च णं एगतिए सड्डी भवति, कामं तं समणा य माहणा य पहरेंसु गमणाए, तत्थऽन्नतरेण धम्मेणं पण्णत्तारो वयमेतेणं धम्मेणं पण्णवइस्सामो, से एवमायणंह भयंतारो जहा 'मे एस धम्मे सुयक्खाते सुपण्णत्ते भवति ।

६४८. तंजहा—उड्डं पादतला अहे केसग्गमत्थया तिरियं तयपरियंते जीवे, एस आयपज्जवे कसिणे, एस जीवे जीवति, एस मए णो जीवति, सरीरे चरमाणे चरती, विणट्ठमि य णो चरति, एतंतं जीवितं भवति, आदहणाए परेहिं णिज्जति, अगणिज्जामिते सरीरे कवोतवण्णाणि अट्ठीणि भवति, आसंदीपंचमा पुरिसा गामं पच्चागच्छंति । एवं असतो असंविज्जमाणे ।

१. लिच्छई लि २ खं २ पा० पु १, २ ला० ॥ २. अत्रेदं ध्येयम्—इच्छागपुत्ता इत्यत आरभ्य पुत्रान्तद्वितीयपदस्थाने '२' ईदृशोऽङ्कः प्रतिषु दृश्यते, एवं चात्रापि खं १-२ मध्ये पसत्था(त्ता खं २)रो ष २ इति, खं १-२ विना पसत्थारो २ इति पाठ उपलभ्यते ॥ ३. एगइते खं २ पु १ । एगइते पु २ ला० ॥ ४. समणा वा माहणा वा खं १ विना । दृश्यतां सू० ६५४, ६५९ ॥ ५. चू० विना पहरेंसु खं १ । संपधारिंसु अन्यत्र । "समणा पासंडी माहणा गिहत्था पहरेंसु पत्थेति" चू० । "सम्प्रधारितवन्तः समालोचितवन्तः" शी० । दृश्यतां सू० ६५४, ६५९ ॥ ६. गमणाते खं २ पु १, २ ला० ॥ ७. पण्णत्ता वयं खं १ । दृश्यतां सू० ६५४ टि० २१ ॥ ८. वयं एतेणं खं २ । वयं इमेणं मु० । वयं सएणं धम्मेणं खं १ । "तत्थऽण्णतरेण नास्मदीयेन । वयमनेन स्वप्पणीतेन धर्मेण पण्णवइस्सामो" चू० । "तत्र चान्यतरेण धर्मेण प्रज्ञापयितारो वयमित्येवं नाम संप्रधार्य तं राजानं स्वकीयेन धर्मेण प्रज्ञापयिष्याम एवं संप्रधार्य राज्ञोऽन्तिकं गत्वैवमुचुः" शी० । दृश्यतां सू० ६५४ ॥ ९. णञ्च भयन्तारो जहा खं १ ॥ १०. मए एस खं १ मु० । दृश्यतां सू० ६५४, ६५९ । "जहा मेसे धम्मे मम एष प्रत्यक्षः, लुट्ठ अक्खाते सुपण्णत्ते" चू० । "मयैष धर्मे स्वाख्यातः सुपज्ञप्तो भवतीति" शी० ॥ ११. बौद्धग्रन्थैः सहास्य तुलना आचाराङ्गसूत्रस्य पञ्चमे परिशिष्टे [पृ० ४०५] द्रष्टव्या ॥ १२. "अधे केसग्गा, तिरियं तथा, एतावानेव जीवति (जीवे ति) । एस दाविज्जति पज्जवे प्रकारो कसिणं कृत्स्नं शरीरमात्मा । जीवे जीवइ ति सरीरे जीवति अव्यञ्जे शरीरे जीवति" चू० । "उपरि पादतलादधश्च केशाग्रमस्तकात् तिर्यक् च त्वक्पर्यन्तो जीवः ।" एष आत्मा योऽयं कायः, अयमेव च तस्यात्मनः पर्यवः कृत्स्नः संपूर्णः" शी० ॥ १३. आया पज्जवे खं १ । उपरितनं टिप्पणं द्रष्टव्यम् ॥ १४. धरं खं १ विना । "यावदिदं शरीरं... चरति" शी० ॥ १५. धरइ खं १ विना ॥ १६. धरति खं १ विना ॥ १७. एतावंतं चू० ॥ १८. आदहणाते खं २ पा० पु १, २ ला० । "आदहणं श्मशानं" चू० । "आ समन्ताद् दहनार्थं श्मशानादौ" शी० ॥ १९. वण्णाई खं २ पा० पु १, २ ला० ॥ २०. गामं पच्चंति चू० ॥ २१. असंते मु० । असतो अविज्जमाणे चू० ।

"इत्येवं शरीरादूर्द्ध्वमसतः शरीरदाहेऽपि सति छेदे वा न दोषः पारात्मिकोऽस्ति अविज्जमाणो जीवः, अहवा शरीरादूर्द्ध्वमविद्यमानः ।

सू. ९

६४९. 'जेसि तं सुयक्खायं भवति—'अन्नो भवति जीवो अन्नं सरीरं' तम्हा ते एवं नो विप्पडिवेदंति—अयमाउसो ! आता दीहे ति वा हुस्से ति वा परिमंडले ति वा वट्टे ति वा तंसे ति वा चउरंसे ति वा छलंसे ति वा अट्टंसे ति वा आयते ति वा किण्हे ति वा णीले ति वा लोहिते ति वा हालिहे ति वा सुक्किले
५ ति वा सुब्भिगंधे ति वा दुब्भिगंधे ति वा तित्ते ति वा कड्डुए ति वा कैसाए ति वा अंबिले ति वा महुरे ति वा कक्खडे ति वा मउए ति वा गरुए ति वा लहुए ति वा सिते ति वा उसिणे ति वा णिद्धे ति वा लुक्खे ति वा । एवमसतो असंविज्जमाणे ।

६५०. जेसि तं सुयक्खायं भवति 'अन्नो जीवो अन्नं सरीरं', तम्हा ते णो एवं उवलभंति—

१० [१] से जहानामए केइ पुरिसे कोसीतो अंसि अभिनिव्वट्ठित्ताणं उवदंसेजा—अयमाउसो ! असी, अयं कोसीए, एवमेव णत्थि "केइ अभिनिव्वट्ठित्ताणं उवदंसेति—अयमाउसो ! आता, अयं सरीरे ।

जेसि तं सुयक्खायं, किमाख्यातम् ? यथा अण्णो जीवो अण्णं सरीरं, तस्मादप्येवा (?) सुअ-क्खातं णो विविधं पवेदंति" चू० ।

"एवम्...असन् अविद्यमानः तत्र तिष्ठन् गच्छंश्च असंवेद्यमानः अननुभूयमानः । येषामयं पक्षस्तेषां तत् स्वाख्यातं भवति ।

येषां पुनः 'अन्यो जीवोऽन्यच्छरीरम्' एवम्भूतोऽप्रमाणक एवाभ्युपगमः तस्मात् ते स्वमूल्या प्रवर्तमानाः एवमिति वक्ष्यमाणं ते नैव विप्रतिषेद्यन्ति जानन्ति" शी० । दृश्यतां सू० ६४९ टि० ७, सू० ६५० [८] टि० १३ ॥

१. जेसि यं खं १ । जेसि तं असतो असंविज्जमाणे तेसिं तं सुयक्खायं खं १ विना । दृश्यता-मुपरितनं टिप्पणम् ॥ २. हुस्से खं १ चू० । "दीहं वा हुस्सं वा जाव अट्टंसे वा किण्हे ति वा जाव लुक्खे ति वा" चू० ॥ ३. वा आयते ति वा छलंसे ति वा अट्टंसे ति वा किण्हे मु० । वा आयते वा छलंसे इ वा किण्हे इ वा जाव सुक्किले खं १ विना । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ४. वा आयंसे ति वा आयते ति वा खं १ । अत्र आयंसे ति वा इत्यस्यार्थो न ज्ञायते, न च खं १ विना स दृश्यते, अतो मूलेऽस्माभिर्न निवेशितः स पाठः । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ५. कसाए इ पु २ । कसत्तिए वा खं १ । कसाए वा खं १ विना ॥ ६. णिद्धे [इ पु १, २] वा जाव लुक्खे इ वा खं १ मु० विना ॥ ७. असन्नो अविज्जमाणे खं १ । दृश्यतां पृ० १२९ पं० ९, पृ० १३१ पं० १८ । "असन्नसौ, तथा केनापि प्रकारेणाऽ-संवेद्यमानोऽपि । येषां तत् स्वाख्यातं भवति यथा—'अन्यो जीवोऽन्यच्छरीरम्' इत्ययं पक्षः तस्मात् पृथगविवक्षितत्वात् ते शरीरात् पृथगात्मवादिनो नैव वक्ष्यमाणनीत्या आत्मानमुपलभन्ते" शी० ॥ ८. णामते खं १ विना ॥ ९. कोसिओ खं १ ॥ १०. असी खं १ पु १ मु० विना ॥ ११. कोसिए एव खं १ । कोसी एव पु १ मु० ॥ १२. केति उव खं १ । केइ पुरिसे अभिनिव्वट्ठित्ताणं उवदंसेत्तारो अयमा खं २ ॥ १३. अयं सरीरं खं १ विना । इयं सरीरं मु० ॥

[२] 'से जहाणामए केइ पुरिसे मुंजाओ इसीयं अभिनिव्वट्टित्ताणं उवदंसेज्जा—अयमाउसो ! मुंजो, अयं इसीया, < एवामेव नत्थि 'केति उवदंसेत्तारो अयमाउसो ! आता इदं सरीरं ।

[३] से जहाणामए केति पुरिसे > मंसाओ अट्ठिं अभिनिव्वट्टित्ताणं उवदंसेज्जा *—अयमाउसो ! मंसे, अयं अट्ठी, एवामेव नत्थि 'केति उवदंसेत्तारो ५
—अयमाउसो ! आया, इदं सरीरं ।

[४] से जहानामए केति पुरिसे करतलाओ आमलकं अभिनिव्वट्टित्ताणं उवदंसेज्जा—अयमाउसो ! करतले, अयं आमलए, एवामेव नत्थि 'केति उवदंसेत्तारो—अयमाउसो ! आया, इदं सरीरं ।

[५] से जहानामए केइ पुरिसे दहीओ णवणीयं अभिनिव्वट्टित्ताणं उवदंसेज्जा—अयमाउसो ! नवनीतं, अयं उदसी, एवामेव नत्थि 'केति उवदंसेत्तारो जाव सरीरं । १०

[६] से जहानामए केति पुरिसे तिलेहिंतो तेलं अभिनिव्वट्टित्ताणं उवदंसेज्जा—अयमाउसो ! तेलें, अयं पिण्णाए, एवामेव जाव सरीरं ।

[७] से जहानामए केइ पुरिसे उक्खूतो खोतरसं अभिनिव्वट्टित्ताणं उवदंसेज्जा—अयमाउसो ! खोतरसे, अयं चोए, एवमेव जाव सरीरं । १५

[८] से जहानामए केइ पुरिसे अरणीतो अरिगं अभिनिव्वट्टित्ताणं उवदंसेज्जा—अयमाउसो ! अरणी, अयं अग्गी, एवामेव जाव सरीरं । * एवं असतो असंविज्जमाणे ।

१. से जहा व केति पुरिसे मुंजाओ खं १ ॥ २. इसियं खं १ मु० ॥ ३. मुंजा अयं इसीया खं १ ॥ ४. < > एतदन्तर्गतः पाठो नास्ति खं १ मु० विना ॥ ५. केइ पुरिसे उव० मु० ॥ ६. सर्वत्र खं १ मु० विना * * एतदन्तर्गतपाठस्थाने अयमाउसो मंसे अयमाउसो अट्ठी, करतलाओ आमलकं—अयमाउसो करतले अयं आमलए, दहीतो णवणीयं—अयमाउसो णवणीयं अयं उदसी, तिलेहिंतो तिलं—अयमाउसो तिलं अयं पिण्णाते, से जहाणामते केइ पुरिसे उक्खूतो खोतरसं अभिनिव्वट्टित्ताणं उवदंसेज्जा अयमाउसो खोतरसे अयं चोए, एवमेव नत्थि केइ उवदंसेत्तारो अयमाउसो आया अयं सरीरे । से जहाणामते केइ पुरिसे अरणीतो अरिगं अभिनिव्वट्टित्ताणं तहेव इति पाठः ॥ ७. अयं नास्ति मु० विना ॥ ८, ९. केइ पुरिसे उव० मु० । दृश्यतां सू० ६५० [१, २] ॥ १०. उक्खूतो खं १ । इक्खूतो मु० ॥ ११. चोए खं १ विना दृश्यताम् आत्मा सू० ४६२ टि० ८, ६२० टि० १३ ॥ १२. असतो खं १ । असते मु० ॥ १३. अविज्जमाणे खं १ चू० । दृश्यतां पृ० १२९ पं० ९ टि० २१, पृ० १३० पं० ७ टि० ७ । “एवमादिभिर्दृष्टान्तैः शरीरदाहे सति छेदे वा को दोषः पारात्मिकोऽस्ति अविद्यमाने जीवे,

‘जैसिं तं सुयक्खातं भवति तं०—‘अन्नो जीवो अन्नं सरीरं’ तम्हा तं मिच्छा ।

६५१. ‘से हंता हणह खणह छणह दहह पयह आलुं पह विलुं पह सहसक्कारेह विपरामुसह, एत्ताव ताव जीवे, णत्थि परलोए, ते णो एवं ‘विप्पडि-वेदेति, तं० किरिया इ वा अकिरिया इ वा सुक्कडे’ति वा दुक्कडे ति वा कल्लणे
५ ति वा पावए ति वा साहू ति वा असाहू ति वा ‘सिद्धी ति वा असिद्धी ति वा निरए ति वा अनिरए ति वा । एवं ते विरूवरूवेहिं कम्मसमारंभेहिं विरूवरूवाइं कामभोगाइं समारंभंति भोयणाए ।

६५२. एवं एगे पागब्भिया निक्खम्म मामगं धम्मं पण्णवेति तं सदहमाणा तं पत्तियमाणं तं रोएमाणा साधु सुयक्खाते समणे ति वा माहणे ति वा कामं
१० खलु आउसो ! तुमं पूययामो, तंजहा—असणेण वा पाणेण वा खंइमेण वा साइमेण वा वत्थेण वा पडिग्गहेण वा कंबलेण वा पायपुंछणेण वा, तत्थेगे पूयणाए समाउट्ठिसु, तत्थेगे पूयणाए ‘निगामइंसु ।

अथवा शरीराद्द्रुमविद्यमानो । जेहिं तं सुअक्खातं, किमाख्यातम् ? यथा—अन्यो जीवोऽन्यच्छरीरं तम्हा तं मिच्छा ।” चू० । “अतोऽसक्खात्मा शरीरात् पृथगसंवेद्यमानश्चेति ।.....एवं युक्तिभिः प्रतिपादितेऽपि आत्माभावे येषां पृथगात्मवादिनां स्वदर्शनातुरागादेतत् स्वाख्यातं भवति तद्यथा अन्यो जीवः.....अन्यच्च.....शरीरम्, एतच्च पृथक् नोपलभ्यते तस्मात् तद् मिथ्या” शी० ॥

१. दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ २. तं नास्ति खं १ मु० विना । अत्र तं० इत्यस्य तंजहा इति पूर्णः पाठः ॥ ३. दृश्यताम् आचा० सू० २०६ । से हंता हणध पयध चू० । से हंता तं हणह खं १ मु० । अस्मिन् खं १ मु० पाठे तं० इति संक्षिप्तस्य पदस्य वृत्त्यनुसारेण तंजहा इति पूर्णः पाठः प्रतीयते, तथाहि—“स लोकायतिकः स्वतः हन्ता....., अन्येषामपि.....उपदेशं ददाति, तद्यथा.....घातयत,.....खनत इत्यादि ।” शी० ॥ ४. एताव ता जीवे खं १ विना ॥ ५. “विप्पवेदिंति विविधं प्रवेदयन्ति” चू० । “विप्रतिवेदयन्ति अभ्युपगच्छन्ति” शी० ॥ ६. तंजहा इति पूर्णः पाठः ॥ ७. इतः परं सर्वत्र तिस्थाने इ खं १ विना ॥ ८. सेही ति वा असेही ति खं १ ॥ ९. एगे एगे पागब्भिया निं खं १ । एवं एगे पागब्भिया निं खं १ विना । एवं एगे पागब्भी णिं चू० । “एवं वे(वे)ग इत्यादि..... एवमपि.....एके.....प्रागल्भिकाः” शी० ॥ १०. पण्णवयंति चू० ॥ ११. “माणा साधु अक्खाता आख्यातीत्याख्याताः” चू० ॥ १२. रोसेमाणा खं १ विना ॥ १३. पूययामि खं १ ॥ १४. खातिमेण वा सात्तिमेण वा खं १ ॥ १५. तत्थेगे णिकामत्तिं(मंति ?) पुच्चां खं १ । “तत्थ [एगे] पूजणाए आउट्ठिसु.....तत्थ एगे णिकामइंसु, णिकामं णाम पज्जत्, त एवं ताव पुव्वं जेहिं समण-माहणेहिं गाहिता ते ते पूएन्ति” चू० । “तत्रैके.....पूजया पूजायां वा समाउट्ठिसु ति समावृत्ताः प्रहीभूताः ते राजानः पूजां प्रति प्रवृत्ताः, तदुपदेष्टारो वा पूजामभ्युपपन्नाः सन्तः तं राजादिकं.....निकाचितवन्तः नियमितवन्तः, तथाहि भवतेदं तज्जीवतच्छरीरमित्यभ्युपगन्तव्यम्” शी० ॥ १६. निगइंसु पु १ । निगाइंसु मु० । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥

६५३. पुब्बामेव तेसिं णायं भवति—संमणा भविस्सामो अणगारा अकिंचणा अपुत्ता अपस्स परदत्तंभोइणो भिक्खुणो पावं कम्मं णो करिस्सामो ससुद्धाए ते अप्पणा अण्णिविरया भवन्ति, संयमाइयन्ति अन्ने वि आदियावन्ति अन्नं पि आतिथंते समणुजाणंति, एवामेव ते इत्थिकामभोगेहिं मुच्छिया गिद्धा गढिता अज्झोववन्ना लुद्धा रागदोसत्ता, ते णो अप्पणं समुच्छेदन्ति, नो परं ५
समुच्छेदन्ति, नो अण्णाइं पाणाइं भूताइं जीवाइं सत्ताइं संमुच्छेदन्ति, पहीणा पुब्बसंयोगं, आयरियं मग्गं असंपत्ता, इति ते णो हव्वाए णो पाराए, अंतरा कामभोगेसु विसण्णा, इति पदमे पुरिसज्जाते तज्जीव-तस्सरिरिए आहिते ।

६५४. अहारे दोच्चे पुरिसज्जाते पंचमहब्भूतिए त्ति आहिज्जति । इह खलु पाईणं वा ४ संतेर्गतीया मणुस्सा भवन्ति अणुपुव्वेण < "लोयं उववण्णा, तंजहा— १०
आरिया वेगे एवं जाव दुरूवा वेगे । तेसिं च णं महं एगे राया भवती महया० एवं चेव णिरवसेसं जाव सेणावतिपुत्ता । तेसिं च णं एगतीए सड्डी भवति, कामं तं समणा य माहणा य पहारिंसु गमणाए । तत्थऽण्णयरेण धम्मेण पन्नतारो वयमिमेण धम्मेण पन्नवैइस्सामो, से एवमायाणह भयंतारो ! जहा मे एस धम्मे सुअक्खाए > सुपण्णत्ते भवति— १५

६५५. इह खलु पंच महब्भूता जेहिं नो कज्जति किरिया ति वा

१. तुलना—आचा० सू० ६०७, टि० १॥ २. भोगी भि खं १॥ ३. अपडि० खं १॥ ४. सइमा० खं २ पा० ॥ ५. अण्णेहि अ आदियावन्ति, आदियन्ते [अण्णे] समणुजाणंति चू० ॥ ६. याइत्तं खं १॥ ७. दोसवसद्धा खं १ विना । "राग-द्वेषात्ता रागद्वेषवशगाः" शी० । "रागद्वेषाभ्यां छादितमनस्त्वादनन्धाः" चू०, एतदनुसारेण रागदोसन्ना इति पाठः चू० सम्मतो भाति ॥ ८. सु० विना—समुच्छेदन्ति खं २ पु १, २ । समुच्छेदन्ति पा० । समुच्छेदन्ति ला० । नो परं समुच्छेदन्ति नास्ति खं १॥ ९. पाणाइं जाव सत्ताइं खं १ विना ॥ १०. समुच्छेदन्ति खं २ ॥ ११. संयोगा खं १ । "पूर्वसंयोगात् प्रहीणाः प्रभ्रष्टाः" शी० । "पहीणा पुब्बसंयोगं गृहावासं णातिवासं वा" चू० । दृश्यतां सू० ६६६ ॥ १२. आरियं पु १ । दृश्यतां सू० ६६६ ॥ १३. भोगेहिं खं १ विना । भोगेसि चू० ॥ १४. ज्ञाते खं २ पु १, २ ॥ १५. आ(अ चू०)आवरे खं २ पा० चू० ॥ १६. भूत्तिरे जा खं २ पा० ॥ १७. पातीणं खं १॥ १८. गतिया सु० । गतिया ल्हं (ल्हं इति ५ संख्याद्योतकोऽक्षराङ्कः) जाव से एवमायाणह भयंतारो जहा मेसे धम्मे सुअक्खाते" चू० ॥ १९. < > एतदन्तर्गतपाठस्थाने खं १ सु० विना जाव इत्येव पाठः । "अत्र च प्रथमपुरुषगमेन इह खलु पाईणं वा इत्यादिको ग्रन्थः सुपण्णत्ते भवति इत्येतत्पर्यवसानोऽवगन्तव्य इति" शी० । दृश्यतां सू० ६४६ ॥ २०. वेगे अणारिया वेगे सु० ॥ २१. पन्नत्ता वयं खं १ । दृश्यतां सू० १२९ टि० ७ ॥ २२. वतिस्सामो खं १॥ २३. जेहिंतो खं २ पु २ ला० सं० । अयं पाठोऽपि समीचीनः प्रतीयते । जेहिं णो कज्जह चू० । "यैहिं...नः अस्माकं क्रिया... अक्रिया वा...क्रियते" शी० ॥ २४. किरिया वा अकिरिया वा जाव निरए वा खं १ सु० विना ॥

अकिरिया ति वा सुकडे ति वा दुक्कडे ति वा कल्लाणे ति वा पावए ति वा साहु ति वा असाहु ति वा 'सिद्धी ति वा असिद्धी ति वा गिरए ति वा अगिरए ति वा अँवि यंतसो तणमातमवि ।

६५६. तं च पदुद्देसेणं पुढोभूतसँमवातं जाणेज्जा, तंजहा—पुढवी एगे
५ महंभूते, आऊ दोच्चे महंभूते, तेऊ तच्चे महंभूते, वाऊ चउत्थे महंभूते, आगासे पंचमे महंभूते । इच्चेते पंच महंभूता अणिम्मिता अणिम्मेया अकडा णो 'कित्तिमा णो कँडगा अणादिया अणिघणा अवंझा अपुरोहिता र्त्तंता सासता आयल्लडा ।

६५७. पुँण एगे एवमाहु—सतो णत्थि विणासो, असतो णत्थि संभवो ।
१० एँताव ताव जीवकाए, एँताव ताव अत्थिकाए, एताव ताव सव्वलोए, एतं मुहं लोगस्स करणयाए, अँवि यंतसो तणमातमवि । से किणं किणावेमाणे, हणं घातमाणे, पयं पयावेमाणे, अवि अंतसो पुरिसमवि "विकिणित्ता घायइत्ता, एँत्थ वि जाणाहि—णत्थि एत्थ दोसो ।

१. सेहि ति वा असेहि ति खं १ ॥ २. इति अंतसो खं १ शी० । "अवि यंतसो तृणस्य कुञ्जीकरणेऽपि पुरुषोऽनीश्वरः" चू० । "इत्येवम् अन्तश्चस्त्रुणमात्रमपि यत् कार्यं तद् भूतैरेव...क्रियते" शी० ॥ ३. पिहुद्देसेणं खं १ विना । "तं च पदुद्देसेण पदानामुद्देशः पदैर्वा पञ्चभिर्द्वेष्टात् वाच्यस्य समवायणं समवायः" चू० । "तं च तेषां समवायं पृथग्भूतपदोद्देशेन जानीयात्...पृथग्भूतो यः पदोद्देशः तेन कायाकारतया यस्तेषां समवायः स एकत्वेऽपि लक्ष्यते" शी० ॥ ४. समां खं १ पु १ मु० विना ॥ ५. अणिमेता खं १ विना । अणिम्माविता मु० । "अनिर्मि(मे)या न निर्मि(मे)याः" चू० । "अनिर्मापयितव्यानि" शी० ॥ ६. कित्तिमा खं २ चू० ॥ ७. कयगा अणातीआ खं १ ॥ ८. "सकतंता नाम सासत ति स्वकांतभावः सकतंतं" चू० । "स्वतन्त्राणि स्वकार्यकर्तृत्वं प्रति अपरनिरपेक्षाणि शाश्वतानि नित्यानि वा" शी० ॥ ९. आयच्छट्ठं(ट्टा?) पुणेगे, उक्तानि भूतानि भूतकारणानि चाव्यक्त-महदहङ्कार-तन्मात्राणि । स्यात्—किमेषां प्रवृत्तिरिति ? तदुच्यते—पुरुषार्थः, स एवैषां षष्ठः यदर्थं नास्तिवर्तते, असावपि सत्तेव, सत्त्वेऽपि प्रधानवत् शाश्वतः, सतश्च नास्ति विनाशः" चू० । "तदेवंभूतानि पञ्च महाभूतानि आत्मषष्ठानि, पुनरेके एवमाहुः...साख्याभिप्रायेण सतो नास्ति विनाशः" शी० । अत्र चूर्थनुसारेण आयच्छट्ठं(ट्टा?) पुणेगे । सतो णत्थि विणासो...इत्येवमपि पाठो भवेत् ॥ १०. मु० विना—पुण एगे [एव ?] माहु पा० पु १, ला० सं० । पुण एगे आहु खं १ । पुणागाहु खं २ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ११. एताव खं १ । एताव ताव जीवकाये नास्ति खं २ पु १ १२. ॥ एताव खं २ ला० । एताव ता अत्थि पु १ । एतावथा अत्थिकाए एतावथा सव्वलोए खं १ ॥ १३. कारणयाए चू० शी० अनुसारेण भाति । "कारणभावः कारणता" चू० । "एतदेव"...मुखं कारणं लोकस्य, एतदेव च कारणतया सर्वकार्येषु व्याप्रियते ॥ १४. अवि अंतसो खं १ चू० । दृश्यतां पु० १३४ टि० २ । १५. विकिणित्ता घायइत्ता खं १ ॥ १६. इत्थं पि जाणाहि णत्थित्थ दोसो खं १ विना । एत्थ वि जाणेघ णत्थित्थ दोसो चू० ॥

६५८. ते णो एतं विप्पडिवेदेति, तंजहा—किरिया 'ति वा जाव अणिरए ति वा । एवामेव ते विरूवरूवेहिं कम्मसमारंभेहिं विरूवरूवाइं काम-भोगाइं समारंभंति भोयणाए । एवामेव ते अणारिया विप्पडिवण्णा तं सदहमाणा पत्तियमाणा जाव इति ते णो हव्वाए णो पाराए, अंतरा कामभोगेसु विसण्णा । दोच्चे पुरिसज्जाए पंचमहम्मूतिए ति आहिंते ।

५

६५९. अहावरे तच्चे पुरिसज्जाते ईसरकारणिए ति आहिज्जइ । इह खलु पादीणं वा '◁ ४ संतेगतिया मणुस्सा भवंति अणुपुव्वेणं 'लोयं उववच्चा, तं-जहा—आरिया वेगे जाव तेसिं च णं महंते एगे राया भवति जाव सेणावतिपुत्ता । तेसिं च णं एगतीए सड्डी भवति, कामं तं समणा य माहणा य पहारिंसु गमणाए जाव जहा मे' एस धम्मे ▷ सुअक्खाए सुपण्णत्ते भवति ।

१०

६६०. इह खलु धम्मा पुरिसादीया पुरिसोत्तरिया पुरिसप्पणीयां पुरिस-पंजोइता पुरिसअभिसमण्णागता पुरिसमेव अभिभूय 'चिद्धंति ।

[१] से जहान्नामए गंडे सिया सरीरे जाते सरीरे बुड्डे सरीरे अभिसमण्णागते सरीरमेव अभिभूय चिद्धति * एवामेव धम्मा वि पुरिसादीया जाव पुरिसमेव अभिभूय चिद्धंति ।

१५

[२] से जहान्नामए अरई सिया सरीरे जाया सरीरे अभिसंबुड्डा सरीरे

१. इ वा जाव निरए इ वा जाव विसण्णे दोच्चे पुरिसज्जाते एवं (पंच पु० १) महम्मूतिए खं १ मु० विना ॥ २. एवं ते मु० । तुलना सू० ६५३ ॥ ३. दश्यतां सू० ६५२-६५३ ॥ ४. कामभोगसेयंसि विसण्णे दोच्चे पुरिसज्जाते चू० ॥ ५. आहा० खं २ पा० ॥ ६. पुरिसज्जाते खं १ विना । पुरिसे इस्सरकारणे चू० ॥ ७. ईसरिका० खं २ पा० । इस्सरकारणिए इति आहिज्जती खं १ ॥ ८. ▷ एतत्स्थाने केवलं जाव इत्येव वर्तते खं १ मु० विना ॥ दश्यतां सू० ६४६-६४७ ॥ ९. गतिता खं १ ॥ १०. लोभयं खं १ । दश्यतां सू० ६४६, ६५४ ॥ ११. मए मु० । दश्यतां सू० ६४७ ॥ १२. षीता पा० पु २ ला० सं० ॥ १३. पुरिसुत्तरि(री खं २ पु २ ला०)ता खं २ पा० पु १, २ ला० सं० । पुरिसप्पणीया पुरि-सोत्तमीया पुरिसपज्जो चू० ॥ १४. या पुरिससंभूता पुरिसपज्जो खं २ पा० पु १ ला० सं० ॥ १५. पज्जोविता पुरिसाअभिं खं १ ॥ १६. मेवा खं २ । मेवाभिभूय पु १, २ ला० । मेव अभिभूय खं १ ॥ १७. चेद्धंति खं २ पु १, २ ला० ॥ १८. णामते खं १ विना ॥ १९. अभिभूय खं १ । अभिभूय चेद्धंति खं २ ॥ २०. एवमेव धम्मा वि पुं पु १ ला० । एवामेव धम्मा पुं खं १ । "एवामेव धर्मा इस्सराईआ, एवं सेसाई पि" चू० । * * एतदन्तर्गतः पाठो नास्ति पा० ॥ २१. णामते खं २ ॥ २२. अरए खं २ । अरतिए खं १ । दश्यताम् आचा० सू० ७१५ दि० १७ ॥ २३. संबुड्डा खं २ ॥

अभिसमण्णागता सरीरमेव अभिभूय चिद्धति * एवामेव धम्मा पुरिसादीया जाव पुरिसमेव अभिभूय चिद्धति ।

[३] से जहाणामए वम्मिए 'सिया पुढवीजाते पुढवीसंबुडे पुढवी-
अभिसमण्णागते पुढवीमेव अभिभूय चिद्धति एवमेव धम्मा वि पुरिसादीया जाव
५ अभिभूय चिद्धति ।

[४] से जहाणामए रुक्खे सिया पुँढवीजाते पुढविसंबुडे पुढविअभि-
समण्णागते पुढविमेव अभिभूय चिद्धति एवामेव धम्मा वि पुरिसादीया जाव
अभिभूय चिद्धति ।

[५] से जहानामए पुक्खरणी 'सिया पुढविजाता जाव पुढविमेव अभि-
१० भूय चिद्धति एवामेव धम्मा वि पुरिसादीया जाव पुरिसमेव अभिभूय चिद्धति ।

[६] से जहाणामए उदग्गपोक्खले सिया उदग्गजाए जाव उदग्गमेव
अभिभूय चिद्धति एवामेव धम्मा ' वि जाव पुरिसमेव अभिभूय चिद्धति ।

[७] < 'स जहाणामए उदग्गबुब्बुए सिया उदग्गजाए जाव उदग्गमेव
अभिभूय चिद्धति एवमेव धम्मा वि पुरिसादीया जाव पुरिसमेव अभिभूय
१५ चिद्धति । >

६६१. 'जं पि य इमं समण्णं णिग्गंथाणं उँहिद्धं वियंजियं दुवालसंगं
गणिपिडगं, तंजहा—आयारो जाव दिद्धिवातो, सव्वमेयं मिच्छा, णं एतं तहितं,

१, ४, ६. 'भूत खं १ ॥ २. एवमेव खं १ विना । एवमेव धम्मा वि पुं मु० ॥ ३. 'साहया
खं १ विना ॥ ५. सिता खं १ ॥ ७. पुढवी[जा]ए जाव पुढविमेव खं १ मु० विना ॥
८. एवमेव धम्मा वि जाव खं १ ॥ ९. मु० विना—जाव अभिभूत चिं खं १ । जाव
चिं खं १ विनाऽन्यत्र ॥ १०. 'णामते खं १ ॥ ११. सिता खं १ । सिया जाव खं १
मु० विना ॥ १२. 'भूत खं १ ॥ १३. एवमेव ला० ॥ १४. पुरिसाहया जाव [अभिभूय
पु १] चिद्धति खं १ मु० विना ॥ १५. 'णामते खं २ पा० ॥ १६. पुक्खले मु० ।
पुक्खले सिता जाव खं १ विना ॥ १७. 'भूत खं १ ॥ १८. एवमेव खं १ पु १ ला० ॥
१९. मु० विना—वि जाव चिद्धति पा० ला० । वि पुरिसाहया जाव चिद्धति खं २ पु
१, २ । वि जाव पुरिसमेव अभिभूय चिद्धति खं १ ॥ २०. < > अस्य सूत्रस्य
स्थाने एवं उदग्गबुब्बुए भाणियन्वे खं १ मु० विना ॥ २१. जं पि य इमं दुवालसंगं चू० ॥
२२. उँहिद्धं पणि(णी मु०)यं विअंजियं खं १ विना । "उँहिद्धं तदर्थं प्रणीतं व्यञ्जितं
तेषामभिव्यक्तीकृतम्" शी० ॥ २३. आयारो सूयगडो जाव खं १ ॥ २४. "अतथीयं अतथ्य-
मित्यर्थः" चू० ॥

णं एयं आहत्तहितं । इमं सच्चं, इमं तहितं, इमं आहत्तहितं, ते एवं सण्णं कुब्बन्ति, ते एवं सण्णं "संठवैति, * ते एवं सण्णं "सोवड्वयन्ति *, तमेवं ते तज्जातीयं दुक्खं णातिउट्ठन्ति सउणी पंजरं जहा ।

६६२. ते णो [एतं] विप्पडिवेदेति तंजहा—किरिया इं वा जाव < अणिरए ति वा एवामेव ते विरूवरूवेहिं कम्मसमारंभेहिं विरूवरूवाइं कामभोगाइं ५ समारभित्ता भोयणाए एवामेव ते अणारिया विप्पडिवण्णा, तं सदहमाणा जाव इति ते णो हव्वाए णो पौराए, > अंतरा कामभोगेसु "विसण्णा । तच्चे पुरिसज्जाते ईस्सरकार्णिण ति आहिते ।

६६३. अँहावरे चउत्थे पुरिसज्जाते "णियतिवातिए "ति आहिज्जति । इह खलु पार्इणं वां ४ तहेव जाव सेणावतिपुत्ता वा, तेसिं च णं एगतिए सड्डी १० भवति, कामं तं समणा य माहणा य संपहारिंसु गमणाए जाव जहा मे एस धम्मे सुअक्खाते सुपण्णते भवति ।

६६४. इह खलु दुवे पुरिसा भवन्ति—एगे पुरिसे किरियमाइक्खति, एगे पुरिसे णोकिरियमाइक्खति । जे यं पुरिसे किरियमाइक्खइ, जे य पुरिसे णोकिरियमाइक्खइ, "दो वि ते पुरिसा तुल्ला एगड्डा कारणमावज्जा । १०

१. ण तेतं खं २ पा० पु २ ॥ २. आ(अ पा०)हात्तहितं पा० पु १, २ ला० सं० । आद्यहितं खं २ । आहत्तहितं चू० ॥ ३. अहात्तहितं खं १ विना । आद्यत्तहितं चू० ॥ ४. ते एवं सण्णं कुब्बन्ति नास्ति खं २ ॥ ५. मु० पु १ विना—संठवन्ति पा० पु २ ला० सं० । ठवन्ति खं २ । संठवयन्ति खं १ । * * एतदन्तर्गतः पाठः खं १ मध्ये नास्ति । "त एवं मोहमोहिताः सण्णं कुब्बन्ति कातुं तत्थेव ठवन्ति सुट्ठु ठवन्ति...तेसिं एवं रागो...भवति" चू० । "ते...एवम्, ... संज्ञानं संज्ञा, तामेवं कुर्वन्ति, अन्येषां च...संज्ञां संस्थापयन्ति, तथा त एव एवंभूतां संज्ञां सुट्ठु उप सामीप्येन...स्थापयन्ति" शी० ॥ ६. मु० विना—सोवड्वयन्ति पा० पु २ । सोवड्वयन्ति खं २ ला० सं० । संठवयन्ति पु १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ७. तमेवं ते तज्जादीयं दुक्खं णादिउट्ठन्ति खं १ । तमेव ते तज्जातीयं दुःखं नातिवर्तन्ते सउणं पंजरं जहा चू० ॥ ८. शी० विना—एतं नास्ति । एवं मु० । "एतद् वक्ष्यमाणं" शी० । दृश्यतां सू० ६५८ ॥ ९. दि वा जाव खं १ ॥ १०. खं २ पु २ पा० मध्ये < > एतदन्तर्गतः पाठो नास्ति । दृश्यतां सू० ६५८ ॥ ११. पाराते खं १ ॥ १२. विसण्णे ति तच्चे खं १ विना । दृश्यतां सू० ६५८ ॥ १३. ईस्सरं खं १ विना ॥ १४. रणी(णि पु १)ए आहिते खं २ । रणीए विआहिते पा० पु २ । रणीए ति आहिते ला० सं० ॥ १५. आहां खं २ पा० ॥ १६. नियतिवाए खं १ पु १ विना । नियतिवाइए पु १ । "णितिया जाव जहा मे एस धम्मे सुअक्खाते । कतरे धम्मे? णितियावादे" चू० ॥ १७. ति खं १, २ विना ॥ १८. वा पडि(पडिणं) ४ खं १ । वा ४ जाव सुयक्खाते मु० खं १ विना । दृश्यतां सू० ६४६-६४७ ॥ १९. जाव मए एस मु० ॥ २०. मात्तिक्खति खं १ ॥ २१. य से पुं खं २ ॥ २२. दो वेए पुं खं १ ॥

बाले पुण एवं विप्पडिवेदेति कारणमावन्ने, तं०—जोऽहमंसी दुक्खामि वा सोयामि वा जूरामि वा तिप्पामि वा पिडामि वा परितप्पामि वा अहं तमकासी, परो वा जं दुक्खति वा सोयइ वा जूरइ वा तिप्पइ वा पिड(डु)इ वा परितप्पइ वा परो एतमकासि, एवं से बाले सकारणं वा परकारणं वा एवं विप्पडिवेदेति कारणमावन्ने ।

५ मेधावी पुण एवं विप्पडिवेदेति कारणमावन्ने—अहमंसी दुक्खामि वा सोयामि वा जूरामि वा तिप्पामि वा पिडा(डु)मि वा परितप्पामि वा, णो अहमेतमकासि परो वा जं दुक्खति वा जाव परितप्पति वा नो परो एयमकासि । एवं से मेधावी सकारणं वा परकारणं वा एवं विप्पडिवेदेति कारणमावन्ने ।

६६५. से चेमि—पाईणं वा ४ जे तसथावरा पाणा ते एवं संघायमाव-
१० ज्जति, ते एवं परियागमावज्जंति, ते एवं विवेगमावज्जंति, ते एवं विहाणमागच्छंति, ते एवं संगइ यंति, उवेहाए णो एयं विप्पडिवेदेति, तंजहा—किरिया ति

१. मावण्णे अहमंसि खं १ विना । “तत्थ पुण बाले एवं पडिवज्जति कारणमावण्णे अहमंसि” चू० । दस्यतां पृ० १३८ पं० ५ ॥ २. तंजहा इति पूर्णः पाठः । “तत्थ—योऽहमस्मि” शी० ॥ ३. खं १ मु० चू० विना—वा तिप्पामि वा जूरामि वा खं २ पा० पु २ ला० सं० । वा तिप्पामि वा पीडामि वा परितप्पामि वा जूरामि वा पु १ ॥ ४. “जूरामि त्रिभिः काय-वाङ्-मनोभिः” चू० ॥ ५. पिडामि खं २ पा० पु २ ला० सं० । पीडामि पु १ । “बाह्वैरभ्यन्तरैश्च दुःख-विशेषैः उभयथापि पीडयामि” चू० । “पिडामि ति सवाह्वाभ्यन्तरया पीडया पीडामनुभवामि” शी० ॥ ६. परितप्पामि वा नास्ति खं २ पा० ॥ ७. अहमेयमकासि खं १ शी० विना । “एतत् सर्वं दुःखोदयं कर्म अहमकार्षम्” चू० । “यदहं दुःखमनुभवामि तदहमेवाकार्षम्” शी० ॥ ८. दुक्खइ वा जाव परितप्पइ वा मु० खं १ विना । दुक्खति वा सोयति वा जाव परितप्पति वा चू० ॥ ९. पीडइ मु० । पिडइ वा परितप्पइ वा नो परो खं १ ॥ १०. एवमं खं १ मु० ॥ ११. एवं खलु सकारणं परकारणं एवं विप्पवेदेति कारणमावण्णा चू० ॥ १२. णं परकारणं च ॥ खं १ । “बाल एवं विप्रतिवेदयति जानीते स्वकारणं वा परकारणं वा” शी० ॥ १३. ऽडिवेएत्ति खं २ पा० पु २ ॥ १४. वा जाव पडितप्पामि वा खं १ मु० शी० विना । “मेधावी एवं विप्पडिवेदेइ जं खलु दुक्खामि वा जाव परितप्पामि वा णो एतमहमकासी...परो पि खलु जं दुक्खति वा० णो परो एतमकासी” चू० ॥ १५. पीडामि मु० । पिडामि शी० ॥ १६. अहं एवमं खं १ मु० ॥ १७. एवमं खं १ मु० ॥ १८. एवं से मेधावी सकारणं परकारणं च खं १ शी० । दस्यतां पृ० १३८ टि० १२ । एवं खलु से सकारणं एवं विप्पडिवेदेति । इह खलु पाईणं वा चू० । “एवं से ति नियतिवादी मेधावी...स्वकारणं परकारणं च दुःखादिकमनुभवन्... एवं विप्रतिवेदयति” शी० ॥ १९. एवं विप्परियासमावज्जंति खं १ विना । “पर्यायमेदः परिआगः” चू० । “विविधपर्यायं नियतित एवानुभवन्ति” शी० ॥ २०. संग यंति खं १ । “ते एवं संगतिर्यं उवेति, नित्यकालसङ्गता हि पुरुषेण नियती” चू० । “ते प्राणिनः... एवं संगतिं यान्ति नियतिमापन्ना नानाविधविधानभाजो भवन्ति, त एव वा नियतिवादिनः संगइ यंति” शी० ॥ २१. उवेहाए नो एवं पा० पु २ ला० सं० । उवेहाए ते नो एयं पु १ ।

वा जाव गिरए ति वा < अगिरए ति वा । एवं ते विरूवरूवेहिं कम्मसमारंभेहिं विरूवरूवाइं कामभोगाइं समारंभंति भोयणाए । एवामेव ते अणारिया विप्पडिवण्णा तं सदहमाणा जाव इति ते णो हव्वाए णो पाराए, अंतरा कामभोगेसु विसण्णा > । चउत्थे पुरिसजाते णियइवाइए ति आहिए ।

६६६. इच्चेते चत्तारि पुरिसजाता णाणापन्ना णाणाछंदा णाणासीला ५
णाणादिट्ठी णाणारुई णाणारंभा णाणज्झवसाणसंजुत्ता पहीणपुव्वसंजोगा आरियं
मग्गं असंपत्ता, इति ते णो हव्वाए णो पाराए, अंतरा कामभोगेसु विसण्णा ।

६६७. से वेमि पाईणं वा ४ संतेगतिया मणुस्सा भवंति तं जहा—आरिया
वेगे अणारिया वेगे, < उच्चागोया वेगे णीयागोया वेगे, कायमंता वेगे हस्समंता
वेगे, सुवण्णा वेगे दुवण्णा वेगे, सुरूवा वेगे > दुरूवा वेगे । तेसिं च णं १०
खेत्त-वत्थूणि परिग्गहियाणि भवंति, तंजहा—अप्पयरा वा भुज्जतरा वा । तेसिं च
णं जण-जाणवयाइं परिग्गहियाइं भवंति, तंजहा—अप्पयरा वा भुज्जयरा वा ।
तहप्पकारेहिं कुलेहिं आगम्म अभिभूयं एगे भिक्खायरियाए समुट्ठिता, सतो वा
वि एगे णायओ य उवकरणं च विप्पजहाय भिक्खायरियाए समुट्ठिता, असतो
वा वि एगे नायओ य उवकरणं च विप्पजहाय भिक्खायरियाए समुट्ठिता । १५

उवेहाए ते को विप्पडिवेएति खं २ । “उपेक्षणमुपेहा.....एवं उपेक्षाहि णियदीवादं.....
एवं उवेक्खाहि पश्येत्यर्थः । ते णो विप्पडिवेदंति—किरिया ति वा.....अकिरिया इ वा
जाव अगिरए ति वा.....जाव सेयंसि विसण्णा” चू० । “नियतिमाश्रित्य तदुपेक्षया
नियतिवादोपेक्षया.....नो नैव एतद् वक्ष्यमाणं विप्रतिवेदयन्ति” शी० ॥

१. < > एतदन्तर्गतपाठस्थाने जाव इत्येव पाठः खं १ मु० विना । दृश्यतां सू० ६५८ ॥
२. मु० विना—णितियावातिए ति विआहिए खं १ । नियतिवाते(ति सं०) ति आहिते
खं १ विना । दृश्यतां पृ० १३७ टि० १६ ॥ ३. णाणावण्णा चूपा० ॥ ४. णाणादिट्ठी णाणासीला ।
खं १ विना ॥ ५. नाणाज्झं खं १ विना । दृश्यतां सू० ७०८, ७१८ । णाणाअज्झं मु० ।
णाणाअज्झवसाणा चू० ॥ ६. पहीणपुव्वसंजोगं खं १ विना । पहीणपुव्व(संजो)गं आयरियमग्गं
अंतरा चू० । “पहीणः परित्यक्तः पूर्वसंयोगो.....यैस्ते तथा” शी० । दृश्यतां सू० ६५३,
तदनुसारेण पहीणा पुव्वसंजोगं इति पाठोऽत्र शोभनो भाति ॥ ७. हव्वाते णो पाराए खं २ पा० ॥
८. मणूसा भवंति तं जहा आयरिया खं २ पा० । “मणुस्सा संति विद्यन्ते तंजहा—आयरिया
वेगे जाव दुरूवा वेगे” चू० । दृश्यतां सू० ६४६, ६९४ ॥ ९. < > एतत्स्थाने जाव
इत्येव पाठः खं १ मु० शी० विना । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १०. वेमि ति तेसिं खं १
मु० विना ॥ ११. यरो वा भुज्जयरो खं १ मु० विना ॥ १२. प्पयगारेहिं खं १ विना ।
१३. भूत खं २ पा० ॥ १४. भिक्खायरियाते पा० पु २ । भिक्खायरियाते खं २ ला० ॥
१५. वा एगे खं १ मु० विना ॥ १६. यरियाते खं २ पा० ॥ १७. नाततो य खं २ पा० ॥

६६८. जे ते सतो वा असतो वा णायओ य उवकरणं च विप्पजहाय भिक्खायरियोए समुद्धिता पुंवामेव तेहिं णातं भवति, तंजहा—इह खलु पुरिसे अण्णमण्णं ममङ्गाए एवं विप्पडिवेदेति, तंजहा—खेतं मे, वेत्थुं मे, हिरण्णं मे, सुवण्णं मे, धणं मे, धण्णं मे, कंसं मे, दूसं मे, विपुल-धण-कणग-रयण-मणि-मोत्तिय-संख-सिल-प्पवाल-रत्त-रयण-संतसार-सावतेयं मे, सद्दा मे, रूवा मे, गंधा मे, रसा मे, फासा मे, एते खलु मे कामभोगा, अहमवि एतेसिं ।

६६९. से मेहावी पुंवामेव अप्पणा एवं समभिजाणेज्जा, तंजहा—इह खलु मम अण्णयरे दुक्खे रोगायंके समुप्पज्जेज्जा अणिङ्गे अकंते अप्पिए असुमे अमण्णणे अमणामे दुक्खे णो सुहे, से हंता मयंतारो कामभोगा ! इमं मम अण्णतरं दुक्खं रोगायंकं परियाइयह अणिङ्गे अकंतं अप्पियं असुमं अमण्णणं अमणामं दुक्खं णो सुहं, नाहं दुक्खामि वा सोयामि वा जूरामि वा तिप्पामि वा

१. य अनायओ य उव^० खं २ मु० पु १ सं० । “जे ते सती वा असती वा, सति ति अत्थि से णातयो जहा भरहस्स, असति ति णत्थि से णातयो । अहवा नास्य नाताः सन्ति अणातयो अ, णातगा से णत्थि किन्तु अणो मिउपरिचिन्तगा भिच्चा अत्थि, उवकरणं चाणुवकरणं च, उपकरोतीलुपकरणं घट-पट-शकटादि । नास्य उपकरणं विद्यते अनुपकरणः, अथवा नोपकारं करोतीति अ[नु]पकरणम्, यथा छिद्रबुध्नत्वाद् घटः.....यानि यथास्वं कार्यं न साधयन्ति तान्यनुपकारित्वादनूपकरणम्” चू० । एतदनुसारेण जे ते सती वा असती वा णातयो य अणातयो य उवकरणं चानुवकरणं च इति पाठः चू० सम्मतो भाति ॥ २. ०यत्ते समुद्धिया ते पुंवामेव खं २ पा० पु २ ला० ॥ ३. पुक्खमेव खं १ विना ॥ ४. विप्परिवेदति पा० पु २ । विप्परियावेति खं २ पु १ । “विविधं प्रवेदयन्ति विप्पडिवेदयन्ति” चू० । “प्रवेदयति जानाति” शी० ॥ ५. वेत्थु खं २ ॥ ६. सावतेज्जं खं १ ॥ ७. खलु मम का^० खं १ ॥ ८. ०ज्जा इह खलु खं १ मु० विना । “तद्यथा—इह” शी० ॥ ९. रोगातंके खं १ ॥ रोगातंके चू० । १०. मण्णणे मणामे चू०(?) । “न शुभः अशुभः,.....मनसा ज्ञायते मनोज्ञः, मनसोऽमनः मनामः” चू० । “अमनोज्ञः । अवनामयतीति अवनामः पीडाविशेषकारी दुःखरूपः । यदि वा न मनाग् अमनाक्, मे मम, नितरामित्यर्थः दुःखयतीति दुःखम्” शी० । शी० अनुसारेण अमण्णणे अवणामे इति अमण्णणे अमणा मे इति वा पाठः । दृश्यतां टि० १५, पृ० १४१ टि० ६ ॥ ११. ०भोगाहं मम खं १ विना । “इमं दुक्खं परिआइयंतु..... प्रत्यापिबन्तु” चू० । “इदं दुक्खं रोगातङ्कं वा परिआइयह त्ति विभागशः परिगृहीत” शी० ॥ १२. अण्णतरं दुक्खरोगातंके खं १ ॥ १३. दृश्यतां टि० ११, पृ० १४२ टि० ४ ॥ १४. अकंतं खं १ ॥ १५. अमणाहमं खं १ । अमणा मे(?) शी० । अवणामं शीपा० । “अमनाग्भूतमवनामकं वा दुःखमेवैतत्” शी० । दृश्यतां टि० १० ॥ १६. ‘नाहं’ स्थाने खं १ मध्ये अहं इति पाठो वर्तते, शी० मध्येऽपि “अहमनेनातीव दुःखामीति” इति व्याख्या दृश्यते, तथापि उत्तरत्र [सू० ६७२, ६७३] ‘मा हं’ इति ‘मा मे’ इति च पाठस्य सर्वप्रतिषु दर्शनात् तदनुसारेण नाहं इति पाठोऽत्र मूले स्थापित इति ध्येयम् ॥

'पिड्डामि वा परितप्पामि वा, इमाओ मे अण्णतरातो दुक्खातो 'रोगायंकातो पडिमोयह अणिट्ठातो < अंकतातो अप्पियाओ असुहाओ अमणुच्चाओ अमणा-
माओ दुक्खाओ > णो सुहातो । एवमेव नो लद्धपुंवं भवति ।

६७०. इह खलु कामभोगा णो ताणाए वा सरणाए वा, पुरिसे वा एगता पुंविं कामभोगे विप्पजहति, कामभोगा वा एगता पुंविं पुरिसं विप्पजहंति, अंन्ने ५
खलु कामभोगा अन्नो अहंसि, से किमंग पुण वयं अन्नमन्नेहिं कामभोगेहिं
मुंच्छामो ? इति संखाए णं वयं कामभोगे विप्पजहिस्सामो ।

६७१. से मेहावी जाणेज्जा बाहिरंगमेतं, इणमेव उवणीतंतरागं, तंजहा—
माता मे, पिता मे, भाया मे, भज्जा मे, भगिणी मे, पुत्ता मे, धूता मे, नत्ता मे,
सुण्हा मे, पेसा मे, सुही मे, सयण-संगंथ-संश्रुता मे, एते खलु मे णायओ, १०
अहमवि एतेसि ।

६७२. से मेहावी पुंव्वामेव अप्पणा एवं समभिजाणेज्जा—इह खलु मम
अण्णतरे दुक्खे रोगातंके समुप्पज्जेज्जा अणिट्ठे जाव दुक्खे नो सुहे, से हंता भयंतारो
णायओ इमं ममउण्णतरं दुक्खं रोगायकं परिआदियध अणिट्ठं जाव नो सुहं, मां हं

१. पिड्डामि खं १ मु० विना । पीडामि मु० ॥ २. रोगातंकाओ खं १ ॥ ३. पडिमोएतु(एतुं
खं २ पु १) खं १ विना । पडिमोयंतु सं० । “प्रतिमोचयत” शी० ॥ ४. < > एतदन्तर्गत-
पाठस्थाने जाव इत्येव पाठः खं १ मु० विना ॥ ५. असुहाओ नारित खं १ ॥ ६. अच्चाणामाओ
खं १ । दृश्यतां पृ० १४० टि० १०, १५ ॥ ७. पुंवे खं १ चू० विना । “न चायमर्थः... एवमेव
यथा प्रार्थितस्तथैव लब्धपूर्वो भवति” शी० । दृश्यतां सू० ६७९ ॥ ८. “पुरिसो वेगता पुंविं
कामभोगे विप्पजहेज्ज”... कामभोगा वा पुरिसं पुंविं विप्पजहाय” चू० । तुलना-आचा०
सू० ६४ ॥ ९. भोगे खं १ ॥ १०. अण्णे खलु कामभोगा जाव अण्णमण्णेहिं मुंच्छामो चू० ॥
११. अहं सि खं १ पु १ मु० विना ॥ १२. मुच्छियामो खं १ पु १ मु० विना ॥ १३. बाहिरंगं
पु १ चू० । बाहिरंगं ला० सं० ॥ १४. तंरगं पु १ ॥ १५. तुलना—आचा० सू० ६३ ॥
१६. मे भगिणी मे पुत्ता मे धूता मे सुण्हा मे पिथा मे सहा मे सुही मे खं १ ॥ १७. मे
नत्ता मे सुण्हा मे खं २ पा० पु २ ला० । मे नत्ता मे धूता मे सुण्हा मे सं० । मे नत्ता
मे धूता मे पेसा मे सहा मे सुही मे पु १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १८. खलु मम
नायओ(ओ पु १) खं १ पु १ । खलु मे नायतो खं २ पा० पु २ ला० सं० ॥ १९. पुंवं खं १ ॥
२०. ममं खं १ पु १ ॥ २१. पु १ विना—णायया खं १ । नायतो अन्यत्र ॥ २२. इमं मे
अण्णं खं १ पु १ विना । “इमं समान्यतरं दुःखातङ्कमुत्पन्नं परिगृहीत” शी० ॥ २३. दुक्ख
रो खं १ ॥ २४. परियातिअहं खं १ पु १ विना ॥ २५. मा दुहं दुक्खामि खं २ पा० पु २
ला० । मा हं दुक्खामी(मि पु १) वा सोतामि वा जाव खं १ पु १ । दृश्यतां पृ० १४० टि० १६ ।
“अहमनेनोत्पन्नेन दुःखातङ्केन पीडयिष्यामी(भ्य इ)स्यतोऽमुष्मान्मां परिमोचयत” शी० ॥

दुक्खामि वा जाव परितप्पामि वा, इमातो 'मं अन्नयरातो दुक्खातो रोगायंकातो पैडिमोएह अणिट्ठाओ जाव नो सुहातो । एवामेव णो लद्धपुव्वं भवति ।

६७३. तेसिं वाँ वि भयंताराणं मम णाययाणं अण्णयरे दुक्खे रोगातंके समुप्पज्जेजा अणिट्ठे जाव नो सुहे, से हंता अहमेतेसिं भयंताराणं णाययाणं इमं
५ अण्णतरं दुक्खं 'रोगातंके परियाइयामि अणिट्ठं जाव णो सुहं, मा मे दुक्खंतु वा जाव परितप्पंतु वाँ, ईमाओ णं अण्णतरातो दुक्खातो रोगातंकातो पैरिमोएमि अणिट्ठातो जाव नो सुहातो । एवामेव णो लद्धपुव्वं भवति ।

६७४. अण्णस्स दुक्खं अण्णो नो परियाइयति, अच्चेण कंडं कम्मं अन्नो नो पडिसंवेदेति, पत्तेयं जायति, पत्तेयं मरइ, पत्तेयं चयति, पत्तेयं उववज्जति,
१० पत्तेयं झंझा, पत्तेयं सण्णा, पत्तेयं मण्णा, एवं 'विण्णू, वेदणा, ईति खलु णातिसंयोगा णो ताणाए वा णो संरणाए वा, पुरिसो वाँ एगता पुव्वि णातिसंयोगे विप्पजहति, नातिसंयोगा वा एगता पुव्वि पुरिसं विप्पजहंति, अच्चे खलु णाति-संयोगा अन्नो अहमंसि, से किमंग पुण वयं अन्नमच्चेहिं णातिसंयोगेहिं मुच्छामो ? इति संखाए णं वयं णातिसंयोगे विप्पजहिस्सामो ।

६७५. से मेहावी जाणेजा बाँहिरगंमेतं, इणमेव उवणीयतरागं, तंजहा—
हत्था मे, पाया मे, बाँहा मे, ऊरू मे, सीसं मे, उदरं मे, सीलं मे, आउं मे,

१. मे खं १ विना ॥ २. परिमोएह खं १ । परिमोएह पु १ ॥ ३. 'तो नो एवमेव खं २ ॥ ४. वा भयं' खं १ । वा मम भयं' चू० ॥ ५. नायगाणं खं १ विना ॥ ६. नायगाणं खं २ पा० ॥ ७. रोगातंके नास्ति खं १ ॥ ८. परिताइतामि खं २ पा० ला० ॥ ९, १०. वा नास्ति खं १ ॥ ११. इमाते णं खं २ पा० पु २ ला० सं० ॥ १२. परिमोतेमि खं २ पा० पु २ ला० सं० ॥ १३. एवमेव खं १ ॥ १४. अन्नो न पडियावियति खं १ शी० । अन्नो नो पडियावियति पु १ । णो अण्णो परिआतियति चू० । "अन्यस्स...दुःखमन्यः...न प्रत्यापिबति" शी० । दृश्यतां पृ० १४० टि० १३ ॥ १५. कतं पु १ । कतं अन्नो खं १ ॥ कंडं णो अण्णो पडिसंवेदयति चू० ॥ १६. जाति चू० ॥ १७. पत्तेयं मण्णा नास्ति पु २ ला० सं० चू० । "संजानातीति संज्ञा तां (संज्ञानं?), विज्ञमेव वेद्यते इति वेदना" चू० । "संज्ञानं संज्ञा", प्रत्येकमेव मज्झ ति मननं....., तथा प्रत्येकमेव विण्णु ति विद्वान्" शी० ॥ १८. विण्णा खं १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १९. इह खलु खं २ पु २ ला० सं० ॥ २०. सरणाते पा० ॥ २१. वेगता चू० ॥ २२. पुरिसं वा एगता णातिसंयोगा विप्पजहंति चू० ॥ २३. बाहि' खं १ । "बाहिरए ताव एस संजोगे" चू० ॥ २४. 'गं मे एतं पा० ला० सं० । 'गं मेता खं २ पु २ ॥ २५. बाहा मे..... सीलं मे इत्यस्य पाठस्य व्याख्या चूर्णौ न दृश्यते । "पादावपि पद्मगर्भसुकुमारौ इत्यादि सुगमं थावत् स्पर्शाः स्पर्शनेन्द्रियं, समाप्ति ममीकरोति" शी० । "एवं हस्तौ मे मनोहरौ, एवं पादौ बाहू ऊरू शीर्षमुदरमायुर्वलं वर्णस्त्वक् छाया श्रोत्रं चक्षुर्घ्राणं जिह्वा स्पर्श इति सर्वं ममाति ममीकरोति" शी० ॥ २६. उदरं मे सीसं मे सु० ॥ २७. सीलं मे नास्ति खं १ ॥

बलं मे, वण्णो मे, तया मे, छाया मे, सोयं मे, चक्खुं मे, घाणं मे, जिब्भा मे, फासा मे, ममाति । जंसि वयातो परिजूरति तंजहा—आऊओ बलाओ वण्णाओ तंताओ छाताओ सोताओ जाव फासाओ, सुसंधीता संधी विसंधी भवति, वलितरंगे गाते भवति, किण्हा केसा पल्लिता भवति, तंजहा—जं पि य इमं सरीरं उरालं आहारोवचियं एतं पि य मे अणुपुव्वेण विप्पजहियव्वं भविस्सति । ५

६७६. एयं संखाए से^{१६} भिक्खू भिक्खायरियाए समुद्धिते दुहतो लोणं जाणेज्जा, तंजहा—जीवा चेव अजीवा चेव, तसा चेव थावरा चेव ।

६७७. [१] इह खलु गारत्था सारंभा सपरिग्गहा, संतेगतिया समणं-माहणा सारंभा^{१७} सपरिग्गहा, जे इमे तंस-थावरा पाणा ते सयं समारंभंति, अण्णेण वि समारंभावेति, अण्णं पि समारंभंतं समणुजाणंति । १०

[२] इह खलु गारत्था सारंभा सपरिग्गहा, संतेगतिया समणमाहणा वि सारंभा सपरिग्गहा, जे इमे कामभोगा संचित्ता वा अचित्ता वा ते सयं चेव

१. वण्णं (वण्णो खं २ पा० विना) मे बलं मे खं १ विना ॥ २. सोया मे चक्खू मे घाणा खं १ विना ॥ ३. जंसि वयाओ खं १ । जंसि वयामे(मो पु २) खं १ विना । “जस्सि... वये ममाति तस्सि च वयातो [परि]जूरति” चू० । “यत्किमपि वयसः परिणामात्... परिजूरइ ति परिजीर्यते” शी० ॥ ४. तं जहा नास्ति खं १ ॥ ५. आऊतो वा बलातो वा एवं जाव फासातो वा खं १ मु० विना ॥ ६. तयाओ छायाओ मु० ॥ ७. सुसंधितो मु० । “सुसंधितः सुबद्धः” शी० ॥ ८. विसंधिया खं १ मु० चू० विना । विसंधिया भवति खं २ ॥ ९. वलितरंगे खं २ ला० सं० । वलियंतरंगे पा० पु २ ॥ १०. पल्लिया, जं पि इमं सरीरं” चू० ॥ ११. तंजहा नास्ति मु० खं १ पु १ शी० विना । यद्यपि खं १ पु १ मध्ये तं जं पि इति वर्तते, तथापि तत्र तं इत्यस्य तंजहा इति पूर्णः पाठः । “एतद् भावयेत्, तद्यथा—यदपीदं शरीरमुदारम्” शी० ॥ १२. जं पि इमं खं १ पु १ सं० मु० विना ॥ १३. ओरालं खं २ पा० ॥ १४. पियं मे खं २ पा० पु २ ला० सं० । पि य अणुं खं १ मु० । “एतदपि मया... विप्रहातव्यं” शी० ॥ १५. एवं संखाते खं १ मु० शी० विना । “एवं... संखाय भिक्खू” चू० । एतत्... संख्याय अवगम्य... स भिक्षुः” शी० ॥ १६. से नास्ति खं २ चू० मु० ॥ १७. संति एगतिया खं २ पा० पु २ ला० ॥ १८. णा मां खं २ पा० पु २ ला० सं० ॥ १९. णा वि सां पु १ मु० ॥ २०. तसा थां पा० पु १ ॥ २१. सतं खं १ पु १ । सयं चेव शी० (?) । “स्वयमेव अपरप्रेरिता एव समारम्भन्ते, तदुपमदर्कं व्यापारं स्वत एव कुर्वन्तीत्यर्थः” शी० । दृश्यतां पृ० १४३ टि० २४ ॥ २२. अण्णेहिं समारंभावेति अण्णे समारंभंते समणुं चू० । “अन्याश्च समारम्भयन्ति, समारम्भं कुर्वन्तश्चान्यान् समनुजानन्ति” शी० ॥ २३. सच्चित्ता खं १ ॥ २४. सयं परिं पु १ मु० चू० । सयं जे परिं खं १ । सयं चेव परिं अन्यत्र । “ते... स्वत एव परिगृह्णन्ति” शी० । दृश्यतां टि० २१ ॥

परिगिण्हंति, अण्णेण वि पैरिगिण्हवेंति, अण्णं पि परिगिण्हंतं समणुजाणंति ।

[३] इह खलु गारत्था सारंभा सपरिग्गहा, संतेगतिया समणा माहणा वि सारंभा सपरिग्गहा, अहं खलु अणारंभे अपरिग्गहे । जे खलु गारत्था सारंभा सपरिग्गहा, संतेगतिया समण-माहणा वि सारंभा सपरिग्गहा, एतेसिं चैव निस्साए बंभचेरं चरिस्सामो, कस्स णं तं हेउं? जहा पुवं तहा अवरं, जहा अवरं तहा पुवं । अंजू चेते अणुवरया अणुवड्डिता पुणरवि तारिसगा चैव ।

६७८. जे खलु गारत्था सारंभा सपरिग्गहा, संतेगतिया समण-माहणा सारंभा सपरिग्गहा, दुहत्तो पांवाइं इति संखाए 'दोहिं वि अंतेहिं अदिस्समाणे इति भिक्खू' रीएज्जा । से बेमि-पाईणं वा ४ । एवं से परिण्णातकम्मे, एवं से 'विवेयकम्मे, एवं से वियंतकारए भवतीति मक्खातं ।

१. अण्णेण घ परिं खं १ पु १ मु० विना । “अन्येन च परिग्राह्यन्ति, अपरं च परिगृह्णन्तं समनुजानत इति” शी० ॥ २. परिगिण्हवेंति, परिगिण्हन्ते य समणुजाणंति चू० ॥ ३. ग्राहे भविस्सामि चू० ॥ ४. समणा मां पु २ ॥ ५. एते चेव निस्साते खं १ । “ते चेव निस्साए आहारोवहि-सेज्जादि जायमाणा बंभचेरं वसिस्सामो चारिभ्रमित्यर्थः” चू० । “एतस्मिंश्चया तदाश्रयेण ब्रह्मचर्यं आमप्यमाचरिष्यामः” शी० ॥ ६. बंभचेरवासं वसिस्सामो खं १ विना । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् । अत्र पाठभेदे वीपिकाकृता चरिस्सामो स्थाने वसिस्सामो इति पाठभेद आहतोऽस्ति ॥ ७. अंजू चेते खं १ पा० विना । अंजू एते मु० । “अंजू चेता रिजुभावेण” चू० । “अंजू इति व्यक्तेतद एते गृहस्थादयो यदिवा अंजू इति प्रगुणेन न्यायेन” शी० ॥ ८. अणवरया पा० ला० । अणवरया अणवड्डिया खं २ ॥ ९. दुहत्तो वि चू० शी० । दृश्यता-मधस्तनं टिप्पणम् ॥ १०. खं २ विना—पावाइं संखाए खं १ । चू० मध्ये पावाइं न दृश्यते । पावाइं कुब्बंति इति संखाए पा० पु १, २ ला० सं० । “दुहत्तो वि दो वि ते, अधवा पुर्वि पच्छा य, अहवा सयं परेहि य, अहवा राणेण दोसेण य । इति संखाए ज्ञात्वा” चू० । “द्विधाऽपि सारंभ-सपरिग्रहत्वाभ्यामुभाभ्यामपि पापान्युपाददते, यदिवा राग-द्वेषाभ्यामुभाभ्यामपि..... पापानि कुर्वत इत्येवं संख्याय परिज्ञाय” शी० ॥ ११. दोहिं अंतेहिं अदिस्समाणेहिं चू० । “द्वयोरप्यन्तयोः आदिश्यमानः” शी० ॥ १२. रीतेज्जा खं २ पा० पु २ ला० । रीहज्जा खं १ । “भिक्खू रीएज्जा, तत्थ पणवगदिसं पडुच्च से बेमि पाईणं वा ४ । एवं दुविधाए परिण्णाए परिण्णातकम्मे” चू० । “स पुनरप्यहं ब्रवीमि इति, तत्र प्रज्ञापकापेक्षया प्राच्यादिकाया दिशोऽन्यतरस्थाः समायातः स भिक्षुः द्वयोरप्यन्तयोरदृश्यमानतया सत्संयमे रीयमाणः सन् एवम् परिज्ञातकर्मा भवति” शी० ॥ १३. पाईणं खं १ ॥ १४. विवेयकम्मे खं १ पु १ विना । विवेयकम्मे मु० । “व्यपेतकर्मा अबन्धक इत्यर्थः” चू० । “व्यपेतकर्मा भवति अपूर्वस्याबन्धको भवतीत्यर्थः” शी० ॥ १५. एवं वियंतं खं २ पु १ । एवं से वियंतं खं १ । एवं से विअंतं मु० । “वियंतकारए अंतं करोति एवमाख्यातं भगवता” चू० । “कर्मणो विशेषेणान्तकारको भवतीति... आख्यातम्” शी० । तुलना—“से तत्थ वियंतकारए” आचा० सू० २१५, २१६, २२४ । “व्यन्तिकारकः कर्मक्षयविधायी” इति आचाराङ्गश्रुतौ पृ० २८२ ॥

६७९. तत्थ खल भगवता छज्जीवणिकाया हेऊ पाणत्ता, तंजहा—पुढवि-
कायिया जाव तसकायिया । से जँहानामए मम अस्सायं दंडेण वा अट्टीण वा मुट्टीण
वा लेलूण वा कवालेण वा आउडिज्जमाणस्स वा हम्ममाणस्स वा तज्जिज्जमाणस्स
वा तांडिज्जमाणस्स वा परिताविज्जमाणस्स वा "किलामिज्जमाणस्स वा उद्विज्ज-
माणस्स वा जाव लोमुक्खणणमातमवि "हिंसाकरं दुक्खं भयं < पडिसंवेदेमि, ५
इच्चें जाण सच्चें पाणा जाव सत्ता दंडेण वा जाव कवालेण वा आउडिज्जमाणा
वा हम्ममाणा वा तज्जिज्जमाणा वा ताडिज्जमाणा वा परियाविज्जमाणा वा किलामिज्ज-
माणा वा उद्विज्जमाणा वा जाव लोमुक्खणणमातमवि "हिंसाकरं दुक्खं भयं >
"पडिसंवेदेति । एवं णच्चा सच्चें पाणा जाव सच्चें सत्ता ण हंतव्वा, ण अज्जावे-
यव्वा, ण परिघेत्तव्वा, न परितावेयव्वा, ण उद्वेयव्वा ।

१०

१. अस्य सूत्रस्य तुलनार्थं दृश्यतां चतुर्थेऽध्यायने सू० ७५३ ॥ २. ०निकाय हेऊ खं १ पु १
सं० मु० विना । तत्थ भगवता छज्जीवणिकाया चू० । "षड् जीवणिकाया हेतुत्वेनो-
पन्यस्ताः" शी० ॥ ३. ०काए जाव तसकाए खं १ पु १ मु० शी० ॥ ४. जहा(धा चू०)नामते
खं २ पा० ॥ ५. अस्सातं चू० । असायं खं १ विना । असातं शी० ॥ ६. डंडेण अट्टीण
मु० खं १ ॥ ७. लेलूण खं १ मु० विना । ८. आउडिज्जं मु० । "आउडिज्जइ खीलओ
जहा सीसे" चू० । "आकुव्यमानस्य" शी० ॥ ९. तज्जिज्जं ताडिज्जं ताविज्जं परिता-
विज्जं उद्विज्जं किलामिं जाव खं १ मु० विना । "तज्जणं वायाए" चू० ॥ १०. ताडिज्ज-
माणस्स वा नास्ति खं १ । ताडिज्जं चू० ॥ ११. परिकिलिज्जं खं १ । परिकिलामिज्जं
शी० । मु० खं १ विना उद्विज्जमाणस्स वा किलामिज्जमाणस्स वा इति पाठोऽस्ति, दृश्यतां
टि० ९ । "नातिगाढं दुक्खं परितावणा जेण वा मरणसंदेहे ण भवति, किलावणं
पुण मुच्छकरणं, जाव लोमुक्खणण" चू० । 'उद्विज्जमाणस्स वा' इत्यस्य निर्देशश्चूणौ
न दृश्यते । "परिताप्यमानस्याग्न्यादौ, अन्येन वा प्रकारेण परिक्राम्यमानस्य, तथा
अपद्राव्यमानस्य मार्यमाणस्य" शी० ॥ १२. हिंसाकारं खं १ विना । "हिंसाकरं दुःखं भयं
च" शी० ॥ १३. दुक्खं भयं खं २ पु २ ॥ १४. < > एतदन्तर्गतः पाठः खं १ मध्ये
नास्ति ॥ १५. चू० शी० मु० विना—जावण(जाणध) सच्चें पु १ । जावन सच्चें अन्यत्र ।
इच्चें जाण सच्चें पाणा जाव दुक्खं पडिसंवेदेति चू० । "इत्थेवं जानीहि, तथा सर्वे प्राणा
जीवा भूतानि सत्त्वा इत्थेते एकार्थिकाः" शी० ॥ १६. सच्चें जीवा सच्चें भूता सच्चें
पाणा सच्चें सत्ता मु० । दृश्यतामुपरितने टिप्पणे ॥ १७. वा जाव किलामिज्जमाणा वा जाव
लोमुक्खणणं मु० विना । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ९-११, १४-१५ । "आकुव्यमानानां
यावलोमोत्खननमात्रमपि" शी० ॥ १८. हिंसाकारं खं २ पा० पु १, २ ला० सं० मु० ।
"हिंसाकरं दुःखं भयं च...प्रतिसंवेदयन्ति" शी० । दृश्यतां टि० १२, १५ ॥ १९. परिसं
खं १ ॥ २०. पाणा ४ जाव सत्ता खं १ । दृश्यतां पृ० १४६ टि० ५ ॥ २१. वेत्तेयव्वा
न परितापेयव्वा खं १ मु० विना ॥ २२. उद्वेयं खं १ । दृश्यताम् आचा० सू० १३२
टि० ८ ॥

च. १०

६८०. 'से बेमि-^२जे य अतीता जे य पहुँपण्णा जे य आगमेस्सा अरहंता भगवंता सव्वे ते एवमाइक्खंति, एवं भासेंति, एवं पण्णवेति, एवं परूवेति—सव्वे पाणा जाव सव्वे सत्ता ण हंतव्वा, ण अज्जावेयव्वा, ण परिघेतव्वा, ण पैरितावेयव्वा, ण उद्देवेयव्वा, एस धम्मे धुवे^३ णिति^४ सासते, ५. समेच्च लोगं^५ खेतत्तेहिं पवेदिते ।

६८१. एवं से भिक्खू विरते पाणातिवातातो जाव^६ 'विरते परिग्गहातो । णो^७ 'दंतपक्खालणेणं^८ दंते पक्खालेज्जा, 'णो अंजणं, 'णो वमणं, 'णो धूमं तं (णो धूमणेत्तं) पि आविए ।

१. तुलना-आचा० सू० १३२ ॥ २. जे थ अ^१ खं १ चू० शी० विना । शी० वृतेर्हस्तलिखिता-दशेषु 'जे अतीए इत्यादि' इति 'जे थ अतीये इत्यादि' इति चोभयथा पाठ उपलभ्यते । दृश्यताम् आचा० सू० १३२ टि० १ ॥ ३. अहया खं २ पा० पु २ ला० ॥ ४. पहुँपण्णा खं २ ॥ ५. जाव सत्ता खं १ । दृश्यतां पृ० १४५ टि० २० ॥ ६. 'व्वा जाव न उद्देवेतव्वा मु० खं १ विना ॥ ७. परियत्तवेयव्वा ण उद्देयव्वा खं १ ॥ ८. णीए खं १ ॥ ९. खेयण्णेहिं खं १ विना ॥ १०. विरते नास्ति चू० ॥ ११. दंतवणेणं दंते घोवेज्जा चू० । "भक्षयेद् दन्तपवनं दन्तमांसान्यबाधयन् । निहन्ति गन्धं वैरस्यं जिह्वादन्तास्यजं मलम् ॥ ७२ ॥" इति चरकसंहितायां पञ्चमेऽध्याये ॥ १२. पक्खालणेज्जा खं १ ॥ १३. "णो वमणविरेयणं वा कुज्जा" चू० । "नो वमन-विरेचनादिकाः क्रियाः कुर्यात्" शी० ॥ १४. प्रतिषु पाठाः—णो धूमं तं पि आविए खं १ । नो धूवणे णो तं परिया(आ-पा० पु २ ला० सं०)दितेज्जा खं २ पा० पु १, ला० सं० । णो धूवणे णो तं परिआविण्णु^९ मु० । "[णो] धूवणेत्तमवि धूमं पिबति कासादिप्रतिघातार्थम्" चू० । "नो शरीरस्य स्वीयवस्त्राणां वा धूपनं कुर्यात्, नापि कासाद्यपनयनार्थं तं धूमं योगवर्ति-निष्पादितमापिबेदिति" शी० । अत्र च खं १-चूर्णनसारेण णो धूमणेत्तं पि आविए इति शुद्धः पाठो भाति, 'न धूमनेऽपि आपिबेत्' इति च तस्यार्थो भाति । 'खं २' प्रभृतिप्रत्ययानुसारेण तु णो धूवणेत्तं परिआदितेज्जा (परिआविण्णु^९ मु०) इति शुद्धः पाठो भाति, 'नो धूप(म?)नेत्रं पर्याददीत (पर्यापिबेत्—मु०)' इति च तस्यार्थो भाति ।

इदं च ध्येयम्—अग्रे चतुर्थध्यायप्रान्ते [सू० ७५३] पुनरपि अयं पाठो वर्तते, तत्र च नो धूवणिच्चं(त्तिं प्र०) पि आहते इति पाठः खं २ प्रभृतिप्रतिषु वर्तते, खं १ प्रतौ तु णो धूमण-मेत्तं पि आविते इति वर्तते । तुलना—“धूवणे स्ति वमणे थ वत्थीक्कम विरेयणे ।” दशवै० २।५ । व्याख्या—“धूवणे स्ति नाम आरोग्यपडिक्कमं करेइ, धूमं पि इमाए रोगाणो न भविस्संति (धूमं पिअइ, मा रोगाणो भविस्संति ?)” इति वृद्धविवरणे पृ० ११५ । “धूवणे स्ति व० सिलोगो । धूमं पिबति, 'मा सिरोगातिणो भविस्संति' आरोग(ग)पडिक्कमं । अहवा धूमणेत्ति धूमपाणसलागा । धूवेति वा अप्पाण वत्थाणि वा” इति अगस्त्यसिंहविरचितायां चूर्णौ पृ० ६२ । “धूपनमिति आत्म-वस्त्रादेरनाचरितम्, प्राकृतशैल्या अनागतव्याधिनिवृत्तये धूमपाणमित्यन्ये व्याचक्षते” इति हारिभद्रयां वृत्तौ पृ० ११८ । “मत्तं मूलं विविहं वेज्जचितं वमण-विरेयण-धूमणेत्त-सिणाणं ।”—उत्तरा० १५।८ । “धूमणेत्तं”—अंगविज्जा पृ० २३०, “धूमणेत्ते य”—अंगविज्जा पृ० २५४ । “शुष्कां निर्गमां तां वतिं धूमनेत्रार्पितां नरः ॥

६८२. 'से भिक्खू अकिरिए अलूसए अकोहे अमाणे अमाए अलोमे उवसंते परिनिव्वुडे । णो आसंसं पुरतो करेज्जा—इमेण 'मे दिट्ठेण वा सुएण वा मुएण वा विण्णाएण वा इमेण वा सुचरिय तव-नियम-वंभचेरवासेणं इमेण वा जायामातावुत्तिएणं धम्ममेणं इतो चुते पेच्चा देवे सिया, कामभोगा वंसवत्ती, सिद्धे वा अदुक्खमसुभे, एत्थ वि सिया, एत्थ वि णो सिया ।

५

६८३. से भिक्खू 'सदेहिं अमुच्छिंए, रूवेहिं अमुच्छिंए, गंधेहिं अमुच्छिंए, रसेहिं अमुच्छिंए, फासेहिं अमुच्छिंए, विरए कोहाओ माणाओ मायाओ लोभाओ पेज्जाओ दोसाओ कलहाओ अब्भक्खाणाओ पेसुण्णाओ परपरिवायातो अरती-

२१॥ स्नेहाकाममिसंस्पर्शा पिबेत् प्रायोगिकीं सुखाम् गौरवं शिरसः शूलं पोनसार्धाव-
मेदकौ ॥ २७॥ धूमपानात् प्रशाम्यन्ति बलं भवति चाधिकम् ॥ ३१॥ चतुर्विंशतिकं
नेत्रं स्वाङ्गुलीभिर्विरेचने । द्वात्रिंशदङ्गुलं स्नेहे प्रयोगेऽध्यर्धमिष्यते । ऋजु त्रिकोषाफलितं कोलास्थ-
ग्रप्रमाणितम् ॥ ५०॥ बस्तिनेत्रसमद्रव्यं धूमनेत्रं प्रशस्यते ।” इति चरकसंहितायां पद्ममेऽ-
ध्याये । “नेत्रं नलिका” इति चक्रपाणिदत्तविरचितायां चरकसंहिताटीकायाम् । “अनुजानामि
भिक्खवे धूमनेत्तं ति । तेन खो पन समयेन छब्बग्गिया भिक्खू उच्चावचानि धूमनेत्तानि
घारेन्ति—सोवण्णमयं रुपियमयं ।” इति पालित्रिपिटकान्तर्गते विनयपिटके महावग्गे ६।२।७,
पृ० २२३ ॥

१. दृश्यतां सू० ७५३ । “एवं मूलगुणोत्तरगुणेषु सुसंवृतात्मा से भिक्खू” चू० । अत्रेदमवधेयम्—
इत आरभ्य ६८८ सूत्रं यावत् से भिक्खू इति पाठश्चतुर्थनुसारेण पूर्वतनस्य तत्तत्सूत्रस्यान्ते वर्तते,
उत्तराध्ययनसूत्रे पञ्चदशेऽध्ययने दशवैकालिकसूत्रे दशमेऽध्ययनेऽपि च से भिक्खू इति पाठः
तत्तत्सूत्रस्यान्ते वर्तते, किन्तु वृत्तिकृद्भिः शीलाचार्यैः से भिक्खू इति शब्दः सर्वत्र उत्तरसूत्रस्यादौ
प्रायो व्याख्यातः, क्वचित्तु [६८४—६८६ सूत्रेषु] पूर्वसूत्रस्यान्तेऽपि व्याख्यातः । अस्माभिस्तु
वृत्त्यनुसारेण प्रायः सर्वत्र सूत्रादौ स्थापितः ॥ २. अलूसते खं १॥ ३. अकोहे जाव अलोमे
चू० ॥ ४. आसंसं पुरतो कुज्जा खं १॥ आसंसा पुरतो काउं विहरेज्जा चू० ॥ ५. मे नास्ति
खं २ पु १, २॥ ६. मुयेण खं १ विना । मएण मु० । “मन ज्ञाने [पा० धा० ११७६], मुतं
सथमेव जातिस्मरणादिहिं । तेहिं चेव दिट्ठ—सुत—मुतेहिं विविधं विसिद्धं वा णातं विण्णातं”
चू० । “मुएण व ति, मन ज्ञाने, जातिस्मरणादिना ज्ञातेन” शी० ॥ ७. सुचरिएण
तव° खं १॥ ८. मायावुत्तीएणं खं १ । “जातामातावुत्तिएण धम्ममेण याता—माता यस्य
वृत्तिः स भवति याता—मातावृत्तिकः, यात्रा नाम मोक्षयात्रा, मात्राऽल्पपरिमाणा या
वृत्तिराहारादि” चू० ॥ ९. कामभोगाण वसवत्ती खं १ विना । कामकामी वसवत्ती चू० ।
“कामकामि ति यानीप्सितान् कामान् कामयते तां लभते, वसवत्ति ति वसे इंदियाणि
जस्स चिद्धंति” चू० । “मे वशवर्तिनः कामभोगा भवेयुः” शी० ॥ १०. वास° खं १॥
११. सिता खं २ पा० ॥ १२. सदेसु अमुच्छिंते जाव फासेसु अमुच्छिंते विरते कोधातो
जाव लोभातो पेज्जातो जाव मिच्छादंसणसल्लातो खं १ मु० विना । सदेहिं अमुच्छिंते जाव
फासेहिं, विरतो कोधातो जाव मिच्छादंसणसल्लातो चू० ॥ १३. गंधेहिं खं १॥

रतीओ मायामोसाओ मिच्छादंसणसल्लाओ, इति से महता आदाणातो उवसंते उवड्डिते पडिविरते ।

६८४. से भिक्खू जे इमे तस-थावरा पाणा भवंति ते णो सयं समारभति, णो वडण्णेहिं सँमारभावेति, अण्णे सँमारभंते वि न समणुजाणइ, इति से महता आदाणातो उवसंते उवड्डिते पडिविरते ।

६८५. से भिक्खू जे इमे कामभोगा सँचित्ता वा अचित्ता वा ते णो सयं परिणिण्हति, नेवडण्णेण परिणिण्हवेति, अण्णं परिणिण्हंतं "पि ण समणुजाणइ, इति से महता आदाणातो उवसंते उवड्डिते पडिविरते ।

६८६. से भिक्खू जं पि य इमं "संपराइयं कम्मं कज्जइ णो तं सयं करेति, नेवडण्णेण कारवेति, अन्नं पि करेत्तं णाणुजाणति, इति से महता आदाणातो उवसंते उवड्डिते पडिविरते ।

६८७. "से भिक्खू जं पुण जाणेज्जा असणं वा ४ अस्सिंपडियीए एगं साहम्मियं समुदिस्स पाँणाइं भूयाइं जीवाइं सत्ताइं समारंभ समुदिस्स कीतं पामिच्चं अँच्छेज्जं अणिसट्ठं अभिहडं आहट्ठेसियं" चेति यं "सिता तं णो सयं मुंजइ, णो

१. महतो खं १ चू० शी० विना । दृश्यतां टि० ७, ११, १४ । "इति से महता आदाणातो, ...महं ति महंतं एतं कम्मादानं" चू० । "इति से महता आयाणाओ...थो महतः कर्मो-पादानादुपशान्तः" शी० ॥ २. सत्तिं समा० खं १ । सयं समारं० मु० ॥ ३. णो अण्णेहिं खं १ मु० विना ॥ ४, ६. समारं० मु० खं २ पु १ ॥ ५. अण्णं समारभंतं न समणुजाणाति खं १ ॥ ७. महतो खं १ विना । दृश्यतां टि० १, ११, १४ । "महतः कर्मोपादानाद्" शी० ॥ ८. पु १ मु० विना—सच्चित्ता अचित्ता खं २ पा० पु २ ला० । सच्चित्ता वा अचित्ता वा खं १ । 'जे इमे सच्चित्ता अचित्ता मीसा...कामा...भोगा' चू० ॥ ९. सत्तिं परिणिण्हति णो अण्णेण खं १ ॥ १०. पि समणुजाणाइ खं १ ॥ ११. महतो खं १ विना । दृश्यतां टि० १, ७, १४ ॥ १२. संपरादीयं कम्मं कज्जती णो तं सत्तिं करेति नो वडण्णेण कारवेति अण्णं करेत्तं पि णाणु-जाणते खं १ ॥ १३. ण समणुजाणइ मु० ॥ १४. महतो खं १ विना । दृश्यतां टि० १, ७, ११ ॥ १५. चू० शी० विना—भिक्खू जं जाणेज्जा खं १ । से भिक्खू जं जाणेज्जा अन्यत्र । नापि स्वयं करोति ३ से भिक्खू जं पुण जाणेज्जा चू० । "से भिक्खू इत्यादि, स भिक्षुर्यत् पुनरेवंभूतमाहारजातं जानीयात्" शी० । दृश्यतां पृ० १४७ टि० १ । तुलना—आवा० सू० २३१ ॥ १६. 'याते मु० शी० विना । "अस्सिंपडियाए ति एतत्प्रतिज्ञया आहारदानप्रतिज्ञया, यदिव अस्मिन् पर्याये साधुपर्याये व्यवस्थितम्" शी० । तुलना—आवा० सू० ३३१ टि० १ ॥ १७. पाणाइ खं २ । पाणाति भूताति जीवाति खं १ ॥ १८. मु० विना—कीत खं १ । कियं खं १ विना ॥ १९. अच्छेयं खं १ मु० विना ॥ २०. 'यं तं चेहत्तं खं १ विना ॥ २१. सिया मु० ॥ २२. सत्तिं खं १ । सइं पा० ला० सं० ॥ २३. नेवज्जेणं सं० । णो अण्णेणं खं १ पु १ मु० ॥

वज्जेणं भुंजवेति, अन्नं पि भुंजंतं ण समणुजाणइ, इति से महता आदाणातो उवसंते उवड्ढिते पडिविरते से भिक्खू ।

६८८. अह पुणेवं जाणेजा, तं०—विज्जति तेसिं परक्कमे जस्सट्ठाते चेतितं सिया, तंजहा—अप्पणो से, पुत्ताणं, धूयाणं, सुण्हाणं, धाईणं, णाईणं, रौईणं, दासाणं, दासीणं, कम्मकराणं, कम्मकरीणं, आदेसाए, पुढो पहेणाए, सामासाए, ५ पातरासाए, सण्णिविसंणिचए कज्जति इहमेगेसिं माणवाणं भोयणाए । तत्थ भिक्खू परकड-परणिट्ठितं उग्गमुप्पीयणेसणासुद्धं सत्थातीतं सत्थपरिणामितं अविहिंसितं एसियं वेसियं सामुदाणियं पण्णमसंणं कारणट्ठा पमाणजुत्तं अक्खोवव्वेण-वणलेवणभूयं संजमजातामातावुत्तियं बिलमिव पन्नगभूतेणं अप्पाणेणं आहारं आहारेज्जा, तंजहा—अन्नं अन्नकाले, पाणं पाणकाले, वत्थं वत्थकाले, १० लेणं लेणकाले, सैयणं सयणकाले ।

६८९. से भिक्खू मातण्णे अण्णतरं १०दिसं वा अणुदिसं वा पडिवण्णे धम्मं आइक्खे विभंए किट्ठे उवड्ढितेसुं वा अणुवड्ढितेसु वा सुस्सूसमाणेसु पवेदए १५ संतिविरतिं उवसमं निव्वाणं सोयैवियं अज्जैवियं मद्दैवियं लाधैवियं अण्णतिवातियं सव्वेसिं पाणाणं सव्वेसिं भूताणं जाव सत्ताणं अणुवीइ १०किट्ठए धम्मं ।

१. ०जाणाति खं० १॥ २. तंजहा इति पूर्णः पाठः । तंजहा नास्ति खं १ शी० विना । “तद्यथा—विद्यते” शी० ॥ ३. तुलना आचा० सू० ८७ । से नास्ति पा० । “आत्मनः स्वनिमित्तम्” शी० ॥ ४. ०णं से धुयाणं खं १॥ ५. रातीणं खं १॥ ६. आपसा पुढो खं २ पा० ला० सं० । आपसाणं पुढो पु १, २॥ ७, ८. ०साते खं० १ मु० विना ॥ ९. ०णाते खं १ मु० विना ॥ १०. ०प्पातणेसणां खं १ पु १॥ ११. अवहिंसितं चू० ॥ १२. पत्त (ज?)मसणं पु १, २ ला० सं० । पत्तं मसणं पा० । “एतत् प्रज्ञस्यासणं पिण्डकप्पियस्येत्यर्थः, अहवा पण्णगह[णे]णं कुसणं घेप्पेति” चू० । “प्रज्ञस्येदं प्राज्ञं गीतार्थेनोपात्तम्” शी० ॥ १३. कारणट्ठं खं १ पु० १ विना ॥ १४. मु० विनाऽन्यत्र—०जणवणलेवणं खं १ विना । ०जणवणाणुलेवणं खं १ । “अक्षस्योपाजनम् अभ्यज्ञो व्रणस्य च लेपनं प्रलेपः, तदुपमया आहारमाहरेत्” शी० ॥ १५. ०वत्तियं खं १ पु १ विना । दृश्यतां सू० ६८२ टि० ८ । ०वत्तियं इत्यतोऽनन्तरं संजमभारवहणट्ठ-याए इत्यधिकः पाठः खं १—पु १—मु० विना ‘खं २’ प्रभृतिप्रतिषु दृश्यते, तथापि चूर्णौ वृत्तौ च तद्व्याख्यानादर्शनात् स मूले न स्थापितोऽस्माभिः ॥ १६. सद्धणं सद्धणकाले खं २ पा० पु २॥ १७. दिसं वा पडि० खं २ । “दिसं वा [अणुदिसं वा?] रीचमाणे आइक्खेज्ज धम्ममाइक्खे जहा धुते” चू० ॥ १८. धम्मं नास्ति खं १ । तुलना—आचा० सू० १९६॥ १९. विभते खं २ पा० पु २॥ २०. ०सु सुस्सू खं १॥ २१. सैति सं०, आचा० सू० १९६ । “संतिविरट्ठं इत्यादि, शान्तिः उपशमः तत्प्रधाना विरतिः शान्तिविरतिः, यदिवा तस्यै विरतिः शान्तिविरतिः, ताम्” शी० ॥ २२—२५. ०चित्तं खं १॥ २६. अणइवाहणं खं १ पु १ मु० विना ॥ २७. किट्ठे खं २ पा० पु २ ला० । किट्ठ पु १॥

६१०. से भिक्खू धम्मं 'किट्ठमाणे णो अन्नस्स हेउं धम्मं आइक्खेज्जा, णो पाणस्स हेउं धम्मं आइक्खेज्जा, णो वत्थस्स हेउं धम्मं आइक्खेज्जा, णो लेणस्स हेउं धम्मं आइक्खेज्जा, णो सयणस्स हेउं धम्मं आइक्खेज्जा, णो अन्नेसिं विरूव-रूवाणं कामभोगाणं हेउं धम्ममाइक्खेज्जा, अगिलाए धम्ममईक्खिज्जा, णण्णत्थ ५ कम्मणिज्जरुद्धताए धम्मं आइक्खेज्जा ।

६११. इह खलु तस्स भिक्खुस्स 'अंतियं धम्मं सोच्चा 'णिसम्मं ◁ उट्ठाय वीरा अस्सि धम्मो समुट्ठिता, 'जे ते तस्स भिक्खुस्स अंतियं धम्मं सोच्चा 'णिसम्मं ▷ समं उट्ठाणेणं उट्ठाय वीरां अस्सि धम्मो समुट्ठिता, ते एवं सव्वो-वगता, ते एवं सव्वोवरता, 'ते एवं सव्वोवसंता, ते एवं सव्वत्ताए परिनिव्वुडं १० ति बेमि ।

६१२. एवं से भिक्खू धम्मट्ठी धम्मविदू नियागपडिवण्णे, 'से जहेयं वुत्तियं, अदुवा पत्ते पउमवरपोंडरीयं अदुवा अपत्ते पउमवरपोंडरीयं ।

६१३. एवं से भिक्खू परिण्णातकम्मे परिण्णायसंमे परिण्णायं गिहवासे उवसंते समिते सहिए सदा जते । 'संयं वयणिज्जे तंजहा-समणे ति वा माहणे १५ ति वा खंते ति वा दंते ति वा गुत्ते ति वा मुत्ते ति वा ईसी ति वा मुणी ति वा

१. कहेमाणो चू० ॥ २-३. धम्ममातिकेज्जा खं १। तुलना-“तथा सूत्रकृतस्य पुण्डरी-केऽध्याये कथितम्-ण कहेज्जा धम्मकहं वत्थपत्ताविहेदुं इति” इति मूलाराधनाया अपराजित-सूरिविरचितायां विजयोदयायां वृत्तौ पृ० ६१२ ॥ ४. रट्ठयाए खं १ पु १। रट्ठयाए ला० सं० ॥ ५. अंतिए खं १ पु १ चू० विना ॥ ६. निसम्मा पा०। निसम्मं खं २ ला०। ◁ ▷ एतदन्तर्गतः पाठः खं १-चू०-शी० मध्ये नास्ति। “धम्मं सोच्चा तं सट्ठमाणो उट्ठाए वीरा अस्सि धम्मो समुट्ठिता ते एवं सव्वोवगता” चू० ॥ ७. जे तस्स पु १ मु० सं० ॥ ८. णिसम्मा पा० पु २ ॥ ९. वीरा सव्वोवगता खं १ ॥ १०. से नास्ति खं १। “त एवं सव्वोपशान्ताः” शी० ॥ ११. सव्वत्ताते खं १ पु १ मु० विना। “सर्वात्मतया णिव्वुडा परिणिव्वुडा एवं से भिक्खू धम्मट्ठी, से बेमि पाइणं वा ४ [सू० ६००] एतो आरमेऊण जाव परिणिव्वुडे [त्ति] बेमि ति” चू० ॥ १२. व्वुडे त्ति पु १। व्वुडि त्ति खं १। दस्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १३. से जहेयं वुत्तियं खं १। से जहा तं बुइयं खं १ पु १ मु० विना। “से जहा से तं बुइयं ति, से इति निर्देशः, येन प्रकारेण यथा जं एत्थ अज्झयणे किंचि वुत्तं तं सव्वं बुइतं” चू०। “तद् अथेदं प्राक् प्रदर्शितं तत् सर्वम् उक्तम्” शी० ॥ १४. गिहवासे खं १ ॥ १५. पु १ विना-से एत्थ वयणिज्ज ता समणे खं १। से एवं वत्तव्वे तं जहा समणे खं १ पु १ विना। “से ति णिइसे, स एवंगुणजातीयो वत्तव्वः” चू०। “स एवंगुणकलापान्वित एतद् वत्तनीयः, तद्यथा...भ्रमणः” शी० ॥ १६. हसी ति वा कती ति वा यती ति वा विदू ति वा मुणी ति वा भिक्खू ति वा इति पाठधूर्यनुसारेण प्रतिभाति ॥

कंती ति वा विदू ति वा भिक्खु ति वा लूहे ति वा तीरड्डी ति वा चरणकरण-
पारविदु ति बेमि ।

॥ बितियसुयकखंधस्स पोंडरीयं पढमं अज्झयणं सम्मत्तं ॥

१. कित्ती खं २ पा० पु० २ ला० सं० । कयी खं १ । “करोतीति क्तुः यज्ञः” चू० ।
“कृतमस्यास्तीति कृवी पुष्यवान् परमार्थपण्डितो वा” शी० ॥

બીયં અજ્ઞયણં ‘કિરિયાઠાણં’

૬૧૪. સુતં મે આઠસંતેણં મગવતા એવમકલાતં—ઇહં ધલુ કિરિયાઠાણે
 ણામ અજ્ઞયેણે, તસ્સ ણં અયમટ્ટે—ઇહં ધલુ સંજૂહેણં દુવે ઠાણા એવમાહિજ્ઞંતિ,
 તંજહા—ધમ્મે ચેવ અધમ્મે ચેવ, ઉવસંતે ચેવ અણુવસંતે ચેવ । તત્થ ણં જે સે
 ૫ પઢમસ્સ ઠાણસ્સ અધમ્મપક્કલસ્સ વિમંગે તસ્સ ણં અયમટ્ટે—ઇહં ધલુ પાઈણં વા
 ૪ સંતેગૈયા મણુસ્સા ભવંતિ, તંજહા—આરિયા વેગે અણારિયા વેગે, ઉચ્ચાગોતા
 વેગે ણીયાગોતા વેગે, કાયમંતા વેગે દ્વૈસ્સમંતા વેગે, સુવણ્ણા વેગે દુવણ્ણા વેગે,
 સુરુવા વેગે દુરુવા વેગે ।

૧૦ તેસિં ચ ણં ઇમં એતારૂવં દંઢસમાદાણં સંપેહાએ, તંજહા—નેરહાએસુ
 તિરિક્કલોણિએસુ મૌણસેસુ દેવેસુ જે યાવન્ને તહપ્પગારા પાંણા વિણ્ણુ વેયણં
 વેદંતિ તેસિં” પિ ય ણં ઇમાઈં તેરસ કિરિયાઠાણાઈં ભવંતીતિ અક્કલાતાઈં, “તંજહા—

૧. ‘યટ્ઠા’ં’ ધં ૧ । એવમગ્રેડપિ સર્વત્ર ॥ ૨. ણામમજ્ઞયણે પુ ૧ । નામમજ્ઞયણે ધં ૨ પા ૦ પુ ૨
 લા ૦ સં ૦ મુ ૦ ॥ ૩. ‘યણે’ પળ્લણ્ણે તસ્સ ધં ૧ વિના ॥ ૪. જે તે પ’ ધં ૨ । જે સે પઢમટ્ટાણ’ ધં ૧ ।
 તસ્સ(લ્લ) પઢમસ્સ ઠાણસ્સ ચૂ ૦ ॥ ૫. પાદીણં ધં ૧ । તુલના—સૂ ૦ ૬૪૬, ૬૬૭ ॥ ૬. ‘ગતિતા’
 ધં ૧ પુ ૧ । ‘ગતિયા’ ચૂ ૦ ॥ ૭. દુસ્સ’ ધં ૧ । હસ્સ’ પા ૦ ॥ ૮. તેસિં પુણ ઇમેતારૂવં ચૂ ૦ ॥
 ૯. સંપેહાતે ધં ૧ પુ ૧ વિના ॥ ૧૦. મણુસેસુ ધં ૧ પુ ૧ વિના । મણુસેસુ ચૂ ૦ મુ ૦ ॥
 ૧૧. પાણા નાસ્તિ ધં ૨ ચૂ ૦ ॥ ૧૨. તેસિં પિ યાઈં તેર ચૂ ૦ ॥

૧૩. ઇત આરમ્મ ૭૦૭ સૂત્રં યાવત્ સર્વોડપિ સૂત્રકૃતાજ્ઞપાઠ આવશ્યકચૂર્ણો પ્રાયોડક્ષરશ
 ઉદ્કૃતઃ, અતઃ પ્રાચીનપાઠ—પાઠમેદપરિજ્ઞાનાર્થં સ સર્વોડપિ પાઠ આવશ્યકચૂર્ણિતોડત્ર ઉદ્ગ્રિયતે—
 “તેરસહિં કિરિયાઠાણેહિં । તત્થ—અટ્ટાણઢા ૦ [હિંસાડકમ્હા દિટ્ઠી ય મોસડિણ્ણે ય । અન્નમથ
 માણ મેતે માયા લોહે રિયાવહિયા ॥] ગાથા ।

ઇમાઈં તેરસ કિરિયાઠાણાઈં ભવંતીતિ મક્કલાતં, તંજહા—અટ્ટાણઢે ૧ અણટ્ટાણઢે ૨ હિંસાણઢે
 ૩ અકમ્હાણઢે ૪ દિટ્ઠીવિપ્પરિયાસિયાણઢે ૫ મોસવત્તિ ૬ અદિણ્ણાદાણવત્તિ ૭ અજ્ઞત્થિએ
 ૮ માણવત્તિ ૯ મિત્તદોસવત્તિ ૧૦ માયાવત્તિ ૧૧ લોભવત્તિ ૧૨ ફેરિયાવહિ ૧૩ ।

પઢમે ઢંઢસમાયાણે અટ્ટાણઢવત્તિ એતિ આહિજ્ઞતિ, સે જધાનામએ કેઈ પુરિસે આયહેતું વા
 ણાયહેતું વા અગારહેતું વા પરિવારહેતું વા મિત્તહેતું વા નાગહેતું વા ભૂતહેતું વા જક્કલહેતું વા તં ઢંઢં
 તસચાવરેહિં પાણેહિં સયમેવ ણિસિરંતિ અણ્ણેણં વા ણિસિરાવેતિ ણિસિરંતં વા અજ્ઞં સમણુજાણતિ,
 એવં ધલુ તસ્સ તપ્પતિયં સાવજે એતિ આહિજ્ઞતિ, પઢમે ઢંઢસમાયાણે અટ્ટાણઢવત્તિ એતિ આહિસે ૧ ।

અહાવરે દોઢે ઢંઢસમાયાણે અણટ્ટાણઢવત્તિ એતિ આહિજ્ઞતિ, સે જધાનામએ કેઈ પુરિસે જે ઇમે
 તસા પાણા ભવંતિ તે ણો અન્નાએ ણો અજિણાએ ણો મંસાએ ણો સોણિયાએ ણો હિયયાએ ણો પિત્તાએ

णो वसाए णो पिच्छाए णो पुच्छाए णो वालाए णो सिंगाए णो विसाणाए णो दंताए णो दाढाए णो णहाए णो ष्ठारुणियाए णो अट्टीए णो अट्टिमिजाते नो हिंसिंखु मे ति णो हिंसंति मे ति नो हिंसिस्संति मे ति, ते णो पुत्तपोसणयाए णो पसुपोसणताए णो अगारपरिवूहणताए णो समणमाह्वणवत्तिथहेतुं नो तस्स सरीरस्स किंचि वि परितात्तिता भवति, से इत्ता छेत्ता मेत्ता लुपत्तिता विलुपत्तिता उद्भवत्ता उज्झिउं बाले वेरस्साभागी भवति, अणट्ठाडंडे । से जधानामए केइ पुरिसे जे इमे थावरा पाणा भवति, तंजथा-इक्कडा इ वा कडिणा ति वा जंतुया ति वा परगा ति वा मोरणा ति वा तणा ति वा कुसा ति वा कुजगा ति वा दम्भगा ति वा दम्भगा ति वा पलाला ति वा, ते णो पुत्तपोसणताए णो पसुपोसणयाए णो अगारपोसणताए णो समणमाह्वणपोसणताए णो तस्स सरीरस्स पोसणताए, से इत्ता छेत्ता मेत्ता लुपत्तिता विलुपत्तिता उद्भवत्तिता उज्झिउं बाले वेरस्साभागी भवति, अणट्ठाडंडे । से जधानामए केइ पुरिसे कच्छंसि वा दहंसि वा दगंसि वा दवियंसि वा बलयंसि वा गहणंसि वा णूमंसि वा वणंसि वा वणविदुग्गंसि वा पव्वयंसि वा पव्वतविदुग्गंसि वा तणाई ऊसविया २ अणिगिकायं गिसिरति अण्णेण वावि अगणिकायं गिसिरावेति अगणिकायं गिसिरंतं पि अण्णं समणुजाणति, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जति, दोषे दंडसमादाणे अणत्थादंडवत्तिए ति आहिए २ ।

अहावरे तच्चे दंडसमादाणे हिंसाडंडवत्तिए ति आहिज्जति, से जधानामए केइ पुरिसे ममं वा ममिं वा अण्णं वा अण्णिं वा हिंसिंखु वा हिंसति वा हिंसिस्सति वा तं डंडं तसथावरेहिं पाणेहिं सयमेव गिसिरति अण्णेण वा गिसिरावेति गिसिरंतं पि अण्णं समणुजाणति, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जति, तच्चे दंडसमादाणे हिंसादंडवत्तिए ति आहिते ३ ॥

अहावरे चउत्थे दंडसमादाणे अकम्हादंडवत्तिए ति आहिज्जति, से जधानामए केइ पुरिसे कच्छंसि वा दहंसि वा दगंसि वा दवियंसि वा जाव पव्वतविदुग्गंसि वा मियवत्तिए मियसंकपे मियपणिहाणे मियवहाए गंता एते मिय ति काउं अण्णतरस्स मियस्स वहाए उच्चं आयामेत्ताणं गिसिरेज्जा, से मियं विंधिस्सामि ति कट्ठु तित्तिरं वा वट्ठं वा लावगं वा कवोतं वा कविज्जं वा विंधित्ता भवति, इति खलु से अण्णस्स अट्ठाए अण्णं फुसति अकम्हाडंडे, से जधानामए केइ पुरिसे सालीणि वा वीहीणि वा कोहवाणि वा कंगूणि वा वरगाणि वा रालगाणि वा निलिज्ज(ल्लिज-प्र०)माणे अण्णतरस्स तणस्स वधाए सत्थं निसिरेज्जा से सामगं वा मतणगं वा मुगुंदगं वा वीहिफु (भू-प्र०, तु-प्र०) सियं वा कलेसुयं वा तणं छिंदिस्सामि ति कट्ठु सालिं वा वीहिं वा कोह्वं वा कंगुं वा वरगं वा रालगं वा छिंदित्ता भवति, इति खलु से अण्णस्स अट्ठाए अण्णं फुसति, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जति, चउत्थे दंडसमादाणे अकम्हादंडवत्तिए ति आहिते ४ ॥

अहावरे पंचमे दंडसमादाणे दिट्ठीविप्परियासियादंडवत्तिए ति आहिज्जति, से जधानामए केइ पुरिसे मातीहिं वा पीतिहिं वा भातीहिं वा भगिणीहिं वा भज्जाहिं वा पुतेहिं वा धूताहिं वा सुण्हाहिं वा सद्धिं संवसमाणे मित्तं अमित्तमिति मण्णमाणे मित्ते हतपुव्वे भवति, दिट्ठीविप्परियासियाडंडे । से जधानामए केइ पुरिसे गामघातंसि वा णगरघातंसि वा खेडघातंसि वा कम्बडघातंसि वा मंडवघातंसि वा दोणमुहघातंसि वा पट्टणघातंसि वा आगर० आसम० संवाह० संनिवेस० निगम० रायहाणिघातंसि वा अतेणं तेणमिति मण्णमाणे अतेणे हतपुव्वे भवति, दिट्ठीविप्परियासियाडंडे । एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जति, पंचमे दंडसमादाणे दिट्ठीविप्परियासियाडंडवत्तिए ति आहिते ५ ॥

अहावरे छट्ठे किरियट्ठाणे मोसवत्तिए ति आहिज्जति, से जधानामए केइ पुरिसे आतहेतुं वा णातहेतुं वा अगारहेतुं वा परिवारहेतुं वा सयमेव मुसं वयति अण्णेण वि मुसं वयावेइ मुसं

वदंतं पि अण्णं समणुजाणति, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जति, छट्ठे किरियट्ठाणे मोसवत्तिए ति आहिते ६ ॥

अहावरे सत्तमे किरियाठाणे अदिण्णादाणवत्तिए ति आहिज्जति, से जधानामए केइ पुरिसे आतहेतुं वा णातहेतुं वा अगारहेतुं वा परिवारहेतुं वा सयमेवादिण्णं आदियति अण्णेण वि अदिण्णं आदियावेति अदिण्णं आदियंतं पि अण्णं समणुजाणति, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जति, सत्तमे किरियाठाणे अदिण्णादाणवत्तिए ति आहिते ७ ॥

अहावरे अट्ठमे किरियाठाणे अज्झत्थिए ति आहिज्जति, से जधानामए केइ पुरिसे, नत्थि णं तस्स [तस्स-नास्ति प्रत्यन्तरे] केति किंचि विसंवादेति, सयमेव दुट्ठे दुम्मणे ओहत्तमणसंकाए चित्तासोग-सागरसंपविट्ठे करतलपल्हत्थियमुहे अट्ठज्झाणोवगते भूमिगतदिट्ठीए झियाति, तस्स णं अज्झत्थिया संसदया चत्तारि ठाणा एवमाहिज्जति, तंजधा-कोधे माणे माया लोमे, अज्झत्थमेव कोधमाण-मायालोभा, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जति, अट्ठमे किरियट्ठाणे अज्झत्थिए ति आहिते ८ ॥

अहावरे नवमे किरियट्ठाणे माणवत्तिए ति आहिज्जति, से जधानामए केइ पुरिसे जासीमएण वा कुलमदेण वा बलमदेण वा रुक्कमदेण वा तवमदेण वा सुत्तमदेण वा लाभमदेण वा इरसरियमदेण वा पन्नामदेण वा अजतरेण वा मदट्ठाणेण मत्ते समाणे परं हीलति णिंदति खिसति गरहति परिभवति, इत्त(त्ति-प्र०)रिए अयमंसि अत्ताणं समुक्कसे, देहा चुत्ते कम्मवित्तिए अवसे पयादि, तंजधा-गम्भाओ गम्भं, जम्माओ जम्मं, माराओ मारं, नरगाओ नरगं, चंडे थडे चवले माणी यावि भवति, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जति, णवमे किरियट्ठाणे माणवत्तिए ति आहिते ९ ॥

अहावरे दसमे किरियट्ठाणे मित्तदोसवत्तिए ति आहिज्जति, से जधानामए केइ पुरिसे मातीहिं वा पितीहिं वा भातीहिं वा भगिणीहिं वा भज्जाहिं वा पुत्तेहिं वा धूताहिं वा सुण्हाहिं वा सद्धिं संवसमाणे तेसिं अण्णत्तरंसि अहालहुसगंसि अवराहंसि सयमेव गुरुयं दंडं वत्तेति, तंजधा-सीतोदगवियडंसि वा कायं ओबोलेत्ता भवति, उसिणोदगवियडेण वा कायं ओसिंचित्ता भवति, अगणिकाएणं कायं ओडहिता भवति, जोत्तेण वा वेत्तेण वा गेत्तेण वा क्सेण वा छियाए वा लताए वा पासाई अवदालेत्ता भवति, दंडेण वा अट्ठीण वा मुट्ठीण वा लेल्लण वा क्खालेण वा कायं आउडेत्ता भवति, तहप्पगारे पुरिसज्जाते संवसमाणे दुम्भणे भवति, पवसमाणे सुम्भणे भवति, तहप्पगारे पुरिसज्जाते दंडपासी (दंडमासी-प्र०) डंडगुरुए डंडपुरेक्खडे, अहिते अरंसि लोगंसि, अहिते परंसि लोगंसि, संजलणे कोधणे पट्ठीमंसि(मंसिए-प्र०, मंसी-प्र०) यावि भवति, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जति, दसमे किरियट्ठाणे मित्तदोसवत्तिए ति आहिते १० ॥

अहावरे एकारसमे किरियट्ठाणे मायवत्तिए ति आहिज्जति, जे इमे भवंति गूढायारा तमोकाइया उल्लयपत्तलहुया पव्वयगुरुया ते आयरियावि संता अणारियाओ भासाओ वियुंज- (जुज्ज-प्र०)ति, अण्णहा संतं अप्पाणं अण्णथा मण्णंति, अण्णं पुट्ठा अण्णं वागरेति, अण्णं आइक्खितव्वं अण्णं आइक्खेति, से जधानामए केइ पुरिसे अंतोसल्ले तं सल्लं णो सयं णीहरति णो अण्णेण णीहरावेति णो पडिविद्धसति, एवामेव निण्हवेति, अविउट्टेमाणे अंतो अंतो झियाति, एवामेव माती मायं कट्ठु नो आलोएति णो पडिक्कमति णो निंदति नो गरहति नो विउट्ठति नो विसोहेति नो अकरणताए अन्धुट्ठेति नो अहारिहं पायच्छिंतं तवोक्कमं पडिवज्जति, मायी अरंसि लोए पच्चायाती, मायी परंसि लोए पच्चायाती, निंदं गहाय पसंसति, णा(णी?)यरति, ण नियट्ठती,

अट्टादंडे १ अणट्टादंडे २ हिंसादंडे ३ अकम्हादंडे ४ दिट्ठिविपरियासियादंडे ५ मोसवत्तिए ६ अदिच्चादाणवत्तिए ७ अज्झत्थिए ८ माणवत्तिए ९ मित्तदोसवत्तिए १० मायावत्तिए ११ लोभवत्तिए १२ इरियावहिए १३ ।

६९५. पढमे दंडसमादाणे अट्टादंडवत्तिए ति आहिज्जति, से जहानामए केइ पुरिसे आतहेउं वा पाइहेउं वा अगारहेउं वा परिवारहेउं वा मित्तहेउं वा ५ पागहेउं वा भूतहेउं वा जक्खहेउं वा तं दंडं तस-थावरेहिं पाणेहिं सयमेव णिसिरति, अण्णेण वि णिसिरावेति, अण्णं पि णिसिरंतं समणुजाणति, एवं खलु

निसिरिय डंडं छाएति, मायी असमाहडलेस्से यावि भवति, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जति, एक्कारसमे किरियट्ठाणे मायावत्तिए ति आहिते ११ ॥

अथावरे बारसमे किरियट्ठाणे लोभवत्तिए ति आहिज्जति, जे इमे भवंति आरणिगया आव-सहिया गामणियंतिगया कण्ठुयीराहस्सिगया नो बहुसंजता णो बहुपडिविरता सव्वपाणभूतजीवसत्तेहिं ते अप्पणा सच्चासोसाइ एवं विजुंजति 'अहं न हंतव्वे अण्णे हंतव्वा, अहं न अज्जावेतव्वो अण्णे अज्जावेतव्वा, अहं न परिचेतव्वो अण्णे परिचेतव्वा, अहं न परितावेतव्वो अण्णे परितावेतव्वा, अहं न उद्वेतव्वो अण्णे उद्वेतव्वा', एवामेव ते इत्थिकामेहिं मुच्छिता गिद्धा गडिता अज्झोववण्णा भुंजिता भोगाई कालमासे कालं किच्चा अण्णतरेसु आसुरिएसु किच्चिसिएसु ठाणेसु उववत्तारो भवंति, ततो वि विप्पमुच्चमाणा भुज्जो एलमूयत्ताए पच्चायंति, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जति, बारसमे किरियट्ठाणे लोभवत्तिए ति आहिते १२ । इच्चेताई बारस किरियट्ठाणाई दविएणं समणेण वा माहणेण वा सम्मं सुपरिजाणितव्वाइं भवंति ॥

अथावरे तेरसमे किरियट्ठाणे इरियावहिए ति आहिज्जति, इह खलु अत्तत्ताए संवुडस्स अणगारस्स इरियासमियस्स भासासमियस्स एसणासमियस्स आयाणभंडमत्तणिकखेवणासमिवस्स उच्चार-पासवणखेलसिंघाणजल्लवारिट्ठावणिगयासमियस्स मणसमियस्स वइसमियस्स कायसमियस्स मणगुत्तस्स वइगुत्तस्स कायगुत्तस्स गुत्तस्स गुत्तिदियस्स गुत्तबंभचारिस्स आउत्तं गच्छमाणस्स वा चिट्ठमाणस्स वा निसीयमाणस्स वा तुयट्ठमाणस्स वा आउत्तं भुंजमाणस्स वा भासमाणस्स वा आउत्तं वत्थं पडिगहं कंबलं पादपुच्छं गेण्डमाणस्स वा निक्खिवमाणस्स वा जाव चक्खुपम्हनिवायमवि अत्थि वेमाता सुहुमा किरिया इरियावहिया कज्जति, सा पढमसमये बद्धपुट्टा, वित्तियसमये वेदिता, तत्तियसमये निजिण्णा, सा बद्धपुट्टा उदिता वेदिता निजिण्णा, सेयकाले अकम्मे यावि भवति । एवं खलु तस्स तप्पत्तियं असावज्जे ति आहिज्जति, तेरसमे किरियट्ठाणे इरियावहियवत्तिए ति आहिते १३ ॥ से वेमि जे अतीता जे य पड्डापण्णा जे य आगमेस्सा अरहंता भगवंतो सव्वे ते एताइं चेव तेरस किरियाठाणाइं भासिंस्सु वा भासंति वा भासिस्संति वा, एवं पण्णविंसु ३, एवं चेव तेरसमं किरियाठाणं सेविंसु ३" इति आवश्यकचूर्णौ प्रतिक्रमणाध्ययने पृ० १२७-१३२ ॥

१४. चू० विना—भवन्ति अस्खाताइं पा० पु २ ला० सं० । भवन्तीति मक्खायं मु० । भवन्तीति मक्खायाइं खं १ पु १ । भवन्ति तंजहा खं २ । "भवन्तीत्येवमाख्यातम्" शी० । तुलना सू० ७१७ ॥ १५. तंजहा नास्ति खं १ । तंजहा अत्थादंडे जाव इरियावहियाए चू० ॥

१. मायव० खं १ ॥ २. एह आहिज्ज से खं १ ॥ ३. णातहेउं चू० ॥ ४. पडियार० खं १ । परिवार० चू० ॥ ५. थावरपाणेहिं खं १ मु० विना ॥

तस्स तंप्पत्तियं सौवज्जे ति आहिज्जति, पढमे दंडसमादाणे अंडादंडवत्ति ए ति आहिते ।

६९६. [१] अहावरे दोच्चे दंडसमादाणे अणद्धादंडवत्ति ए ति आहिज्जति, से जहानामए केइ पुरिसे जे इमे तसा पाणा भवन्ति ते णो अच्चाए णो
 ५. अजिणाए णो मंसाए णो सोणियाए एवं हिययाए पित्ताए वसाए पिच्छाए पुंच्छाए वालाए सिंगाए विसाणाए दंताए दाढाए णहाए ण्हारुणीए अट्टीए अट्टिमिंजोए, णो हिंसिसु मे ति, णो हिंसंति मे ति, णो हिंसिस्संति मे ति, णो पुत्तपोसंणयाए णो पसुपोसणयाए णो अगारपरिवूहणताए णो समणमाहण-
 १०. वेत्तियहेउं, णो तस्स सरीरगस्स किंचि वि परियादित्ता भवति, से हंता छेत्ता भेत्ता लुंपइत्ता विलुंपइत्ता उंदवइत्ता उज्झिउं बाले वेरस्स आभागी भवति, अणद्धादंडे ।

[२] से जहानामए केइ पुरिसे जे इमे थावरा पाणा भवन्ति, तंजहा—ईकंडा इ वा कंडिणा इ वा जंतुगा इ वा परगा ई वा मोरका इ वा तणा ई वा कुसा ई

१. तंप्पत्तितं पा० खं २ पु २ ला० ॥ २. सावज्जं ति खं १ विना । अत्रेदे बोध्यम्—त्रयोदशसु क्रियास्थानेषु सर्वत्र खं १ चू० विना प्रायः सर्वासु प्रतिषु सावज्जं पाठो वर्तते, शी० अनुसारेणापि सावज्जं पाठः । मु० विना द्वितीये क्रियास्थाने सर्वासु प्रतिषु सावज्जे पाठः । चतुर्थक्रियास्थानत आरभ्य पु १ मध्येऽपि सावज्जे पाठः । आवश्यकचूर्णावपि स एव पाठः । अतः सावज्जे इति पाठस्य प्राचीनता विभाव्य अस्माभिमर्त्ये स स्थापितः सर्वत्र ॥ ३. आहिज्जे खं १ मु० विना ॥ ४. अट्टादंडे ति खं १ मु० विना ॥ ५. वेत्तिते ति खं १ मु० विना ॥ ६. नामते खं २ पा० पु १, २ ॥ ७. तसथावरा पाणा ते णो चू० ॥ ८. नो अच्चाते नो अजिणाते णो मंसाते णो सोणियाते एवं हितताए खं १ मु० विना । तुलना—आचा० सू० ५२ ॥ ९. पिच्छाए खं १ ला० ॥ १०. मुच्छाए खं २ ॥ ११. संगाए खं २ पा० पु २ ला० ॥ १२. ण्हारुणीए खं १ । ण्हारुणीए पु १ । ण्हारु अणिए खं २ पु २ । ण्हारु अणिए पा० ला० । ण्हारुए सं० ॥ १३. मिंजाए खं १ । मिंजाते पा० खं २ पु २ ला० ॥ १४. हिंसि(खिं-पा०)सु मे ति णो हिंसति मे ति नो हिंसिस्सामि ति खं १ मु० विना । “नैवाहिंसिषुः, नापि हिंसन्ति, नापि हिंसिष्यन्ति मां मदीयं वेति” शी० ॥ १५. मु० विना—हिंसिसि ति मे खं १ । हिंसिस्सति ति चू० । इत्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १६. पोसणाए खं १ विना ॥ १७. वेत्तणाहेउं मु० । समणमाहणहेतुं चू० ॥ १८. प्रतिषु पाठाः—किंचि परित्तादित्ता खं १ । किंचि परियादित्ता पु १ । किंचि वि परिया-
 दित्ता खं २ पा० ला० सं० मु० । किंचि वप्पतिरियादित्ता पु २ । “नो तस्य शरीरस्य किमपि परित्राणाय तत् प्राणव्यपरोपणं भवति” शी० । इत्यता पृ० १५७ पं० ३ ॥ १९. उचइं खं २ पु २ । तुलना—आचा० सू० ६६, ९४ ॥ २०. जहा वा केइ खं १ ॥ २१. इकंड ति वा खं १ । तुलना आचा० सू० ४५५ ॥ २२. पु २ विना—कडिणा ति खं १ । कडिणा इ खं १ विना ॥ २३, २५, २६. दि वा खं १ ॥ २४. मेरका दि वा खं १ । मोक्खाइ वा मु० ॥

वा कुच्चका इ वा पव्वगा ति वा पलालए इ वा, ते णो पुत्तपोसणयाए णो पसुपोसणयाए णो अमारपोसणयाए णो समणमाहणपोसणयाए, णो तस्स सरीरगस्स किंचि वि परियादित्ता भवति, से हंता छेत्ता भेत्ता लुंपइत्ता विलुंपइत्ता उइवइत्ता उज्झिउं बाले वेरस्स आभागी भवति, अणट्ठादंडे ।

[३] से जहाणामए केइ पुरिसे कच्छंसि वा दहंसि वा दगंसि वा दवियंसि वा वलयंसि वा णूमंसि वा गहणंसि वा गहणविदुग्गंसि वा वणंसि वा वणविदुग्गंसि वा तणाइं ऊसविय ऊसविय सयमेव आणिकीयं णिसिरति, अण्णेण वि अगणिकायं णिसिरावेति, अण्णं पि अगणिकीयं णिसिरंतं समणुजाणति, अणट्ठादंडे, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जति, दोच्चे दंडसमादाणे अणट्ठादंडवत्तिए ति आहिते । ५

६९७. अहावरे तच्चे दंडसमादाणे हिंसादंडवत्तिए ति आहिज्जति । से जहाणामए केइ पुरिसे ममं वा ममिं वा अन्नं वा अन्निं वा हिंसिसु वा हिंसइ वा हिंसिस्सइ वा तं दंडं तस-थावरेहिं पाणेहिं सयमेव णिसिरति, अण्णेण वि णिसिरावेति, अन्नं पि णिसिरंतं समणुजाणति, हिंसादंडे, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जइ, तच्चे दंडसमादाणे हिंसादंडवत्तिए ति आहिते । १०

६९८. [१] अहावरे चउत्थे दंडसमादाणे अकस्माद् दंडवत्तिए ति १५

१. कुच्चगा खं १ विना । कुच्चका वि पव्वका ति वा पलालए ति वा खं १ । इत्यताम् आषा० सू० ४५५ ॥ २. पव्वगा खं १ विना । (वव्वगा ?) ॥ ३. सणए खं १ ॥ ४. अमारपडिवुहणथाए मु० । तुलना-पृ० १५६ पं० ८ ॥ ५. किंचि वि परियादित्ता खं १ । किंचि परियादित्ता पा० । किंचि परियादित्ता खं १ पा० विना । इत्यतां पृ० १५६ पं० ९ ॥ ६. उइवइं चू० ॥ ७. अणट्ठादंडे चू० ॥ ८. जहाणामते चू० । जहा वा केति खं १ । इत्यतां पृ० १५६ टि० २० ॥ ९. कच्छंसि वा जाव पव्वतदुग्गंसि वा चू० । “कच्छादिषु दशसु स्थानेषु वनदुर्गपर्यन्तेषु” शी० । तुलना-आषा० सू० ५०५, ६७४ । इत्यतां सू० ६९८ । तुलना-अगवतीसूत्रे प्रथमे शतकेऽष्टमे उद्देशके ॥ १०. दहंसि वा नास्ति खं १ मु० विना ॥ ११. वणविदुग्गंसि वा पव्वयंसि वा पव्वविदुग्गंसि वा खं १ शी० विना । आबश्यकचूर्णीवप्यं पाठः । इत्यतामुपरितरं टिप्पणम् ९ । इत्यतां सू० ६९८ ॥ १२, १३ क्कातं खं २ पा० ॥ १४. तप्पत्तित्तिं पा० खं २ पु २ ॥ १५. सावज्जं मु० । “तप्पत्तियं ति सावज्जे ति दोच्चे दंडसमादाणे” चू० । इत्यतां पृ० १५६ पं० १ ॥ १६. दंडसमारंभे पा० खं २ पु २ ॥ १७. आधावरे खं २ पा० । आहावरे खं १ ॥ १८. हिंसिसु पा० पु १ सं० मु० विना ॥ १९. हिंसंति खं १ ॥ २०. हिंसिस्संति पा० खं १, २ पु १ सं० ॥ २१. सावज्जे ति पा० । सावज्जं ति खं १ पा० विना । इत्यतां पृ० १५६ पं० १ ॥ २२. आधावरे पा० खं २ पु २ । आहावरे ला० ॥ २३. अकस्मा दंडं खं १ पु १ विना । अकस्मा वत्तिए ति चू० । “इह च ‘अकस्माद्’ इत्ययं शब्दो मगधदेशे सर्वेणाप्यागोपालाङ्गनादिना संस्कृत एवोच्चार्यत इति तदिहापि तथाभूत एवोच्चरित इति” शी० ॥

आहिज्जति, से जहाणामए केइ पुरिसे कंच्छंसि वा जाव वणविदुग्गंसि वा मिय-
वित्तिए मियसंक्रुपे मियपणिहाणे मियवैहाए गंता एते मिय ति काउं अन्नयरस्स
मियस्स वधाए उसुं आयामेत्ता णं णिसिरेज्जा, से मियं वहिस्सामि ति कट्ठु तित्तिरं
वा वट्ठगं वा चडगं वा लावगं वा कवोतगं वा कविं वा कैविंजलं वा विंथित्ता

५ भवति, "इति खलु से अण्णस्स अट्ठाए अण्णं फुसइ, अकस्मादंडे ।

[२] से जहाणामए केइ पुरिसे सालीणि वा वीहीणि वा कोदवाणि वा
कंगूणि वा परंगाणि वा रालाणि वा "णिलिज्जमाणे अन्नयरस्स तणस्स वहाए सत्थं
णिसिरेज्जा, से सामगं मयणगं मुगुंदगं "वीद्विरुसितं कालेसुतं तणं छिंदिस्सामि ति
कट्ठु सालिं वा वीहिं वा "कोद्वं वा कंगुं वा परगं वा रालं वा छिंदित्ता भवइ,
१० इति खलु से अन्नस्स अट्ठाए अन्नं फुसति, अकस्मात् दंडे, एवं खलु तस्स तप्पत्तिं
सावज्जे ति आहिज्जति, चउत्थे दंडसमादाणे अकस्मात् दंडवत्तिए ति आहिते ।

६९९. [१] अहावरे पंचमे दंडसमादाणे दिट्ठीविपरियासियादंडे ति
आहिज्जति, से जहाणामए "केइ पुरिसे माईहिं वा पिईहिं वा भातीहिं वा
भगिणीहिं वा भज्जाहिं वा पुत्तेहिं वा धूताहिं वा सुण्हाहिं वा सद्धिं संवसमाणे मित्तं
१५ अमित्तमिति मज्जमाणे मित्ते हयपुल्ले भवति, दिट्ठीविपरियासियादंडे ।

[२] से जहाँ वा केइ पुरिसे गामघायंसि वा नगरघायंसि वा खेड० कब्बड०

१. कच्छंसी खं १॥ २. जाव पव्वयविदुग्गंसि खं १ मु० विना । से जहाणामए केइ ता(जा)व
पव्वयविदुग्गंसि वा मिगबुत्तीए चू० । तुलना-भगवतीसूत्रे प्रथमे शतकेऽष्टमे उद्देशके । "कच्छे
वा यावद् वनदुर्गे वा" शी० । दृश्यतां पृ० १५७ पं० ६॥ ३. वहाते खं १ मु० विना ॥
४. आयमिन्ता खं १ पु १ मु० विना । "आयामेत्त ति आयामेन समाकृष्य" शी० ॥ ५. वट्ठगं
वा नास्ति पा० खं २ पु २ ला० ॥ ६. चडगं वा नास्ति खं १ । दृश्यतां सू० ७१० ॥
* कविं(वि खं १)जलिं खं १, २ ॥ * * इह खलु चू० विना । "एवं खलु" शी० ॥ ७.
फुसती खं १ पु १ ॥ ८. अकस्मादंडे खं १ पु १ विना ॥ ९. जहा वा केइ खं १ । दृश्यतां
पृ० १५६ पं० १२ ॥ १०. वराणि खं १ ॥ ११. णित्तिज्जं खं २ पा० पु २ ला० सं० । "णित्तिज्ज-
माणे णिहेमाणे" चू० ॥ १२. सामगं तणगं मुकुंदगं खं १ पु १ । "मदणका सुगंधा तणजाति"
चू० ॥ १३. वीद्विरुसियं कलेसुथं खं १ ॥ १४. कोद्वं वा कंगुं वा खं २ पा० पु० २ ला०
सं० । कोद्वं वा कंगुं वा वरगे वा रालं वा खं १ ॥ १५. एए खलु खं १ ॥ १६. अकस्मा
दंडे खं १ विना । १७. तप्पत्तिं सावज्जं खं १ पु १ विना । दृश्यतां पृ० १५६ पं० १ ॥
१८. अकस्मा दंडं खं १ विना ॥ १९. आहां खं १, २ पा० ॥ २०. विपरिं खं १ पु १ ।
एवमपेऽपि ॥ २१. केत्ति खं १ ॥ २२. अमित्तमेव खं १ विना । अमित्तमिति मित्ते वधितपुल्ले
चू० ॥ २३. भवती खं १ ॥ २४. जहाणामए केइ मु० ॥ २५. वा खेड० कब्बड० नगरघायंसि
वा मंडवघायंसि वा खं २ ॥

मडंबघातंसि वा दोणमुहघायंसि वा पट्टणघायंसि वा आसमघातंसि वा सन्निवेस-
घायंसि वा निगमघायंसि वा रायहाणिघायंसि वा अतेणं तेणमिति मन्नमाणे अतेणे
हयपुज्जे भवइ, दिट्ठीविपरियासियादंडे, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति
आहिज्जति, पंचमे दंडसमादाणे दिट्ठीविपरियासियादंडे ति आहिते ।

७००. अहावरे छट्ठे 'किरियाठाणे मोसवत्तिए ति आहिज्जति, से जहानामए ५
केइ पुरिसे आयहेउं वा नायहेउं वा अगारहेउं वा परिवारहेउं वा सयमेव मुसं
वयति, अण्णेण वि मुसं वदावेति, मुसं वयंतं पि अण्णं समणुजाणति, एवं खलु
तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जति, छट्ठे किरियाठाणे मोसवत्तिए ति आहिते ।

७०१. अहावरे सत्तमे किरियाठाणे अदिण्णादाणवत्तिए ति आहिज्जति से
जहानामए केइ पुरिसे आयहेउं वा जाव परिवारहेउं वा सयमेव अदिण्णं आदियति, १०
अण्णेण वि अदिण्णं आदियावेति, अदिण्णं आदियंतं अण्णं समणुजाणति, एवं
खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे ति आहिज्जति, सत्तमे किरियाठाणे अदिण्णादाण-
वत्तिए ति आहिते ।

७०२. अहावरे अट्ठमे किरियाठाणे अज्झत्थिए ति आहिज्जति, से
जहानामए केइ पुरिसे, 'से णत्थि णं' केइ किंचि विसंवादेति, सयमेव हीणे दीणे १५
दुट्ठे दुम्मणे ओहयमणसंकप्पे चिंतासोगसागरसंपविट्ठे करतलपल्लहत्थमुहे अट्ठज्झाणो-
वगते भूमिगतंदिट्ठीए श्रियाति, तस्स णं अज्झत्थिया असंसइया चत्तारि ठाणा

१. वा सन्निवेसं खं १॥ २. तप्पत्तितं सावज्जं ति खं १ पु १ विना । "तस्स तं सावज्जे ति
पंचमा किरिया" चू० । दइयतां पृ० १५६ पं० १॥ ३. समात्ताणे खं २ पा० ॥ ४. किरियट्ठाणे
खं १ । एवमयेऽपि सर्वत्र ॥ ५. णाहहेउं मु० । "णायहेतुं पुतो वा से अण्णे वा से कोइ" चू० ॥
६ तप्पत्तितं खं २॥ ७. सावज्जं खं १ पु १ विना । दइयतां पृ० १५६ पं० १॥ ८. सावज्जं
खं १ पु १ विना । सावज्जं ति पा० । दइयतां पृ० १५६ पं० १॥ ९. पु १ विना अज्झत्थवत्तिए
ति मु० । अज्झत्थिए ति नास्ति खं १ । अज्झत्थवत्तिए आहिं खं १ विना । अज्झत्थिए,
से जधा० चू० । "आध्यात्मिकमिति" शी० । अत्र अग्रे च अज्झत्थं इति पाठोऽपि काश्चित्
प्रतिषु दइयते ॥ १०. से नास्ति खं १ विना । से जधा० केइ पुरिसे णत्थि णं विसंवादेति चू० ।
"तयथा नाम कश्चित् पुंषः..., तस्य च नास्ति कश्चिद् विसंवादयिता" शी० ॥ ११. केत्ति
खं १॥ १२. दिट्ठिए खं १॥ १३. 'त्थियाऽसं' खं १ । 'त्थिता असं' खं १ विना । 'त्थिया
असंसत्तिया पु १ । "आध्यात्मिका, अध्यात्मे संश्रिताः अज्झत्थसंसइया, अधवा मुक्तसंशयमेव
समानदीर्घत्वे कृते अज्झत्थिया असंसइया, अहवा संशयः अज्ञाने भये च, संशयं कुर्वन्तीति
संशयिता" चू० । "आध्यात्मिकानि अन्तःकरणोद्भवानि मनःसंश्रितानि असंसयितानि वा"
शी० । चू० शी० अनुसारेण 'अज्झत्थिया संसइया' इति 'अज्झत्थिया असंसइया' इति
चोभयविधः पाठोऽत्र भाति । तुलना-आचा० सू० ६९० टि० १, २, सू० ७३० टि० २॥

एवमाहिज्जंति, तं०—कोहे माणे माया लोभे, अज्झत्थमेव कोह-माण-माया-लोहा, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सौवज्जे ति आहिज्जति, अइमे किरियाठाणे अज्झत्थिए ति आहिते ।

७०३. अहावरे णवमे किरियाठाणे माणवत्तिए ति आहिज्जइ, से जहा-
णामए केइ पुरिसे जातिमदेण वा कुलमदेण वा बलमदेण वा रूवमएण वा
५ तवमएण वा सुयमदेण वा लाभमदेण वा इस्सरियमदेण वा पण्णामदेण वा
अन्नतरेण वा मदट्ठाणेणं मते समाणे परं हीलेति निंदति खिससति गरहति परिभवइ
अवमणेति, ईत्तरिए अयमंसि अप्पाणं समुक्खसे, देहां चुए कम्मंबितिए अवसे
पयाति, तंजहा—गम्भातो गम्भं, जम्मातो जम्मं, मारातो मारं, णरगाओ णरगं,
चंडे थंडे चवले माणी यावि भवति, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सौवज्जे ति आहिज्जति,
१० णवमे किरियाठाणे माणवत्तिए ति आहिते ।

७०४. अहावरे दसमे किरियाठाणे मित्तदोसवत्तिए ति आहिज्जति, से जहा-
णामए केइ पुरिसे मांतीहिं वा पितीहिं वा भैंडिहिं वा भगिणीहिं वा भज्जाहिं वा
पुत्तोहिं वा धूयाहिं वा सुण्हाहिं वा सद्धिं संवसमाणे तेसि अन्नतरंसि अहा-
लेंहुगंसि अवराहंसि सयमेव गरुयं दंडं वत्तेति, तंजहा—सीतोदगैवियडंसि वा कायं

१. °लोभे खं १ विना ॥ २. सावज्जं खं १ पु १ विना । दृश्यतां पृ० १५६ पं १ ॥ ३. °त्थित्ते पा० खं २ पु २ ॥ ४. आहा° खं २ ला० ॥ ५. ति नास्ति पा० खं २ पु २ सं० ॥ ६. केति खं १ ॥ ७. पण्णामदेण खं १ ॥ ८. निंदेइ खं १ पु १ विना ॥ ९. प्रतिषु पाठाः—इत्त(त्ति पु १)रिए अयं, अहमंसि पुण विसिट्ठाइकुलबलाइगुणोववेए एवं अप्पाणं समुक्खसे पु १ मु० सं० । पु १ मु० सं० विना—इत्तरिए अयमंसि अप्पाणं समुक्खसे खं १, आवडयकचूणौ च । इत्तरिएइ अहमंसि अप्पाणं समुक्खसे खं २ पा० पु २ ला० । “इत्तरिओ अल्पप्रत्ययः, इत्तरमिति अल्पतरोऽयमस्मात् जात्यादिभिः, अस्मादहं जात्यादिभिर्महत्तर इति अप्पाणं विउक्खसेइ विविधं विशिष्टं वा आत्मानं विउक्खसतीति” चू० । “इतरोऽयं जघन्यो हीनजातिकः.....अहं पुनर्विशिष्टजाति-कुलबलादिगुणोपेतः, एवमात्मानं समुत्कर्षयेदिति” शी० ॥ १०. देहतो सुतो चू० । “देहा चुए इत्यादि” शी० ॥ ११. °बित्ति खं २ पु २ पा० ॥ १२. थंडे खं १ । घड्डे पा० ॥ १३. चवले थ माणी य बि खं १ ॥ १४. सावज्जं ति खं १ पु १ विना । दृश्यतां पृ० १५६ पं० १ ॥ १५. केवि खं १ पु १ ॥ १६. मादीहिं खं १ पु १ ॥ १७. सं० चू० विना—पीतिहिं खं १ । पीतीहिं अन्यत्र ॥ १८. मादीहिं वा भतिणीहिं खं १ ॥ १९. °तरेसिं खं २ पु २ पा० । इत आरम्य अस्य ७०४ सूत्रस्य तुलना दशाश्रुतस्कन्धस्य षष्ठाध्यायनेन सह कर्तव्या । दृश्यतामत्र सू० ७१३ टि० १५ ॥ २०. “लड्डुसओ अल्प इत्यर्थः” चू० । दृश्यतां सू० ७१३ ॥ २१. दंडं णिव्वत्तेति खं १ पु १ विना । दृश्यतां सू० ७१३ । “दण्डं दुःखोत्पादकं वर्तयति करोति” शी० ॥ २२. प्रतिषु पाठाः—°वियडंसि वा कायं उब्बा(ओ सं०, च्छो मु०)लेत्ता पा० खं २ पु २ ला० सं० । °वियडंसि उवोलित्ता खं १ । °वियडेण वा कायं उस्सिचिन्ता पु १ । सीतोदगं वा कायं उवलेत्ता चू० । “शीतोदके विकटे प्रभूते.....कायमधो बोलयिता भवति” शी० । तुलना—आचा० सू० ३६० इत्यादि ॥

ओबोलित्ता भवति, उसिणोदगवियडेणं वा कायं ओसिंचित्ता भवति, अगणि-
काएण वा कायं उड्डहिता भवति, जोत्तेण वा वेत्तेण वा जेत्तेण वा तया वा
कसेण वा छिवाए वा लयाए वा पासाइ उँदालेत्ता भवति, दंडेण वा अट्टीण वा
*मुट्टीण वा लेलूण वा कवालेण वा कायं आउट्टित्ता भवति, तहप्पकारे पुरिस-
जाते 'संवसमाणे दुँम्माणा भवन्ति, पवसमाणे सुँम्माणा भवन्ति, तहप्पकारे पुरिसजाते ५
दंडपासी दंडगुरुए दंडपुरकखडे अहिए इमंसि लोगंसि अहिते परंसि लोगंसि
संजलणे कोहणे "पिट्ठिमंसि यावि भवति, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं साँवजे ति
आहिज्जति, दसमे किरियाठाणे मित्तदोसवत्तिए ति आहिते ।

७०५. अहावरे एक्कारसमे किरियाठाणे मायावत्तिए ति आहिज्जति, जे इमे
भवन्ति—गूँदायारा तमोकाँसिया उल्लंगपत्तलहुया पव्वयगुँरया, ते आरिया वि संता १०
अणारियाँओ भासाओ विउजंति, अन्नहा संतं अप्पाणं अन्नहा मन्नंति, अन्नं पुट्ठा

१. 'णं कायं उसिंचित्ता खं १ ॥ २. चू० विना—'काएणं कायं उचडहिज्जा पा० खं २ पु २ ला०
सं० । 'काएणं कायं उड्डहिता भवती खं १ पु १ । "अगणिकाएण वा उम्मुएण वा तत्तलोहेण
वा कायं उड्डहिता भवति" चू० । "अग्निकायेन उल्लुकेन तप्पायसा वा कायमुपदाहयिता
भवति" शी० ॥ ३. जोत्तेण वा वेत्तेण वा खं २ पु २ पा० ॥ ४. तयाइ वा मु० । तया वा
नास्ति खं १ । "स्वखा वा सनादिकथा" शी० ॥ ५. छिवाए खं १ विना । "छिन्नं ति सेसओ
कस्सओ" चू० ॥ ६. पासायं खं २ पा० पु २ ला० ॥ ७. "उदालेत्ति ति चम्माइ लंबा-
वेत्ति" चू० । उदालयितुं ति चर्माणि लम्बयितुं भवति" शी० ॥ *मुट्टिणा वा लेलूणा वा
खं २ पु ला० सं० ॥ ८. मु० चू० विना—आउडेत्ता खं १, आवश्यकचूर्णौ च । आउरित्ता
खं २ पा० पु २ ला० सं० । आउंचित्ता पु १ । "कुट्टयतीति आउट्टेति" चू० । "कायमु-
पताडयिता भवति" शी० ॥ ९. 'प्पगारे पुरिसजाए खं २ पु २ पा० ला० ॥ १०. संवास'
खं १ ॥ ११. दुम्मणे भवति खं १ पु १ विना । दुम्मणा भवति मु० । दुहिता भवन्ति चू० ॥
१२. सुम्मणो पा० खं २ पु २ ला० सं० ॥ १३. 'प्पगारे खं १ विना ॥ १४. पिट्ठी' खं १ ॥
१५. सावजे ति पा० खं १ चू० विना । सावजं ति मु० । दस्यतां पृ० १५६ पं० १ ॥
१६. "एवं पुण केयि दोसवत्तियं अट्ठमं किरियट्ठाणं भणितुं पच्छा भणंति परदोसवत्तियं णवमं
किरियट्ठाणं, पच्छा माणवत्तियं दसमं किरियट्ठाणं" चू० । "अपरे पुनरष्टमं क्रियास्थानमात्मदोष-
प्रत्ययिकमाचक्षते, नवमं तु परदोषप्रत्ययिकं, दशमं पुनः प्राण(मान)वृत्तिकं क्रियास्थानमिति"
शी० ॥ १७. गूँदायारा खं २ पु २ पा० । "गूँदो आचारो जेसि" चू० । "गूँद आचारो
येषाम्" शी० ॥ १८. 'कसिथा खं १ पु १ विना । 'काइया चू०, आवश्यकचूर्णौ च । "तमसि
कायां चेष्टां कुर्वन्तीति तमोकाइया" चू० । "तमसि कथितुं शीलं येषां ते तमसि काषिणः,
त एव च काषिकाः, पराविज्ञाताः क्रियाः कुर्वन्तीत्यर्थः" शी० ॥ १९. उल्लुगं खं १ पु १ ।
उल्लगपत्तलहुए पव्वतगरुए चू० ॥ २. 'गुरुता खं १ पु १ । गुरुता ते आरिया खं १ पु १
विना ॥ २१. 'यातो भासातो जुजंति खं १ पु १ विना । 'याओ भासाओ विपउजंति मु० ।
अणारियाहिं विउजंति चू० । "अनार्यभाषाः प्रयुज्यते" शी० ॥

सू. ११.

अन्नं वागरेति, अन्नं आइक्खियव्वं अन्नं आइक्खंति । से जहाणामए केइ पुरिसे अंतोसल्ले तं सलं णो सयं णीहरति, णो अन्नेण णीहरवेति, णो पंडिविद्धंसेति, एवमेव निण्हवेति, अविउट्टमाणे अंतो अंतो रियाति, एवमेव माई मायं कट्ठु णो आलोएति णो पडिक्कमति णो णिंदति णो गरहति णो विउट्टति णो "विसोइति णो
५ अँकरणयाए अब्भुट्टेति णो अँहारिहं तवोकम्मं पायच्छित्तं पडिवज्जति, मायी अस्सिं लोए पच्चायाइ, मायी परंसि लोए पच्चायाति, "निंदं गहाय पंसंसते, "णिच्चरति, ण नियट्टति, णिसिरिय दंडं छाएति, मायी अँसमाहडसुहल्लेसे यावि भवति, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावजे ति आहिज्जइ, एक्कारसमे किरियाठणे मायावत्तिए ति आहिते ।

७०६. अँहावरे बारसमे किरियाठणे लोभैवत्तिए ति आहिज्जति, "तं-
१० जहा-जे इमे भवंति आरणिया आवसहिया गामंतिया कँण्डुईराहस्सिया, णो बहुसंजया, णो बहुपडिविरया सव्वपाण-भूत-जीव-सत्तेहिं, ते अँप्पणा सच्चामोसाँइ

१. केति पुरिसे खं १ । एगे पुरिसे खं १ पु १ मु० विना ॥ २. सत्तिं खं १ । सइं पा० ॥
३. यन्नेण खं २ ॥ ४. पल्लिविं चू० । परिविं खं १ ॥ ५. एव परिणिण्हवेति खं १ ।
"वेदणाभीतो णत्थि सल्लो ति णिण्हइ" चू० ॥ ६. रियइ मु० । स्त्रियाति चू०, आवश्यकचूर्णौ च । "रीयते व्रजति" शी० ॥ ७. एवामेव खं २ पा० पु २ सं० ॥ ८. मायी खं १ पु १ ॥
९. गरिहइ खं २ पु २ सं० ॥ १०. विसोइइ खं २ मु० ॥ ११. अकरणाय खं २ । अकरणाय खं १ । अकरणताते पु १ ॥ १२. आहारिहं चू० ॥ १३. खं १ [आवश्यकचूर्णौ च] विना—
निंदइ गहाय (गहाइ ला०) खं २ पा० पु २ ला० सं० । निंदइ गरहाय पु १ । निंदइ गरहइ मु० । "मायी च निन्दते लोकेन इत्यर्थः, आत्मानं प्रशंसतीति" चू० । परं निन्दति....., परं निन्दयित्वाऽऽत्मानं प्रशंसयति" शी० ॥ १४. पंसंसिते खं १ विना । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १५. "अधियं चरतीति णियरती" चू० । "अधिकं निश्चयेन वा चरति..... निश्चरति" शी० ॥ १६. मायी खं २ पु २ ॥ १७. "असमाहडल्लेसे, हिट्ठिल्लाओ तिणिण असमाहडल्लेस्साओ.....उवरिल्लाओ तिणिण समाहडाओ" चू० । "असमाहता अनङ्गीकृता शोभना लेइया येन स तथा" शी० ॥ १८. सावजे ति पु १ । सावजं ति खं १ पु १ चू० विना । दृश्यतां पृ० १५६ पं० १ ॥ १९. आहां पा० खं २ पु २ ला० ॥ २०. वत्तिसे खं २ पु २ ला० पा० ॥ २१. तंजहा अत्र नास्ति खं १ विना । जे इमे भवंति तंजहा खं २ पु १ सं० । "तद्यथा य इमे" शी० ॥ २२. गामअतिकं अभ्यासे ग्रामस्य ग्रामयोर्वा ग्रामाणां वा अंतिए वसंतीति गामंतिया (अंतिए व गामणियंतिया-प्र०) ग्राममुपजीवन्तीत्यर्थः" चू० । "ग्रामस्थान्ते समीपे वसन्तीति ग्रामान्तिकाः" शी० । आवश्यकचूर्णौ त्वत्र गामणियंतिया इति पाठः, सू० ७१२-८६१ मध्येऽपि तथैव पाठ इत्यपि ध्येयम् ॥ २३. कण्डुथिरं चू० । कण्डुथीरां खं १ । कण्डुथीरां पु १ । "क्वचित्.....रहस्यं येषां ते क्वचिद्वाहसिकाः" शी० ॥ २४. अप्पणो खं १ मु० चू० । "आत्मना स्वतः" शी० । "स्वयमोऽर्थे अप्पणो नवा"—सि० ८।२।२०९ ॥ २५. "साइं वियुंजंति खं २ पु २ पा० ला० सं० । "साइं पजुंजंति चू० । "एवं वक्ष्यमाणनीत्या विशेषेण युजन्ति" शी० ॥

एवं विउजंति—अहं ण हंतव्वो अन्ने हंतव्वा, अहं ण अज्जावेतव्वो अन्ने अज्जावेयव्वा, अहं ण परिघेतव्वो अन्ने परिघेतव्वा, अहं ण परितावेयव्वो अन्ने परितावेयव्वा, अहं ण उद्वेयव्वो अन्ने उद्वेयव्वा, एवमेव ते इत्थिकामेहिं मुच्छिया गिद्धा गढिता गरहिता अज्जोववण्णा जाव वासाइं चउपंचमाइं छद्दसमाइं अप्पयरो वा भुज्जयरो वा भुंजित्तुं भोगभोगाइं कालमासे कालं किच्चा अन्नतरेसु आसुरिएसु ५ किब्बिसिएसु ठाणेसु उववतारो भवन्ति, ततो विप्पमुच्चमाणा भुज्जो भुज्जो एलमूयत्ताए तमूयत्ताए जाइमूयत्ताए पंचायन्ति, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सावज्जे त्ति आहिज्जति, दुवालसमे किरियाठाणे लोभवत्तिए त्ति आहिते । इच्चैताइं दुवालस किरियाठाणाइं दविणं समणेणं वा माहणेणं वा सम्मं सुपरिजाणियव्वाइं भवन्ति ।

७०७. अहावरे तेरसमे किरियाठाणे इरियाव्हिए त्ति आहिज्जति, इह खलु १० अत्ताए संबुडस्स अणगारस्स इरियासमियस्स मासासमियस्स एसणासमियस्स आयाणभंडमतणिकखेवण्णासमियस्स उच्चार-पासवणं-खेल-सिंघाण-जल्लपारिद्धावणिया-समियस्स मणसमियस्स वैइसमियस्स कायसमियस्स मणगुत्तस्स वैइगुत्तस्स कायगुत्तस्स गुत्तस्स गुत्तिदियस्स गुत्तबंभचारिस्स आउत्तं गच्छमाणस्स आउत्तं

१. एतदन्तर्गतः पाठो नास्ति खं १, चू० अनुसारेण तु अन्ने परितावेयव्वा इति पाठानन्तरं भाति ॥ २. पा० चू० विना—“घित्त” खं २ पु २ । “घेत” पु १ ला० सं० ॥ ३. “एवमेवेत्यादि” शी० ॥ ४. ते नास्ति खं १ पु १ मु० शी० विना । “एमेव इत्थिकामेसु.....मुच्छिता गिद्धा जाव अज्जोववण्णा चू० । “एवमेव.....ते.....स्त्रीप्रधानाः कामाः स्त्रीकामाः, यदिवा स्त्रीषु कामेषु च शब्दादिषु मूर्छिताः गृह्णा प्रथिता अच्युपपन्नाः” शी० । “गरहिया” इति पदं चूर्णौ शी० वृत्तौ च न दृश्यते, दृश्यतां सू० ७१३ । तुलना—आत्मा० सू० ३७४, पृ० ४०४ पं० १७ ॥ ५. “भुज्जो भोगाइं खं १ । दृश्यतां सू० ७१३ । “भुक्त्वा भोगभोगान् इति, स्त्रीभोगे सति अवश्यं शब्दादयो भोगा भोगभोगाः, तान् भुक्त्वा” शी० ॥ ६. आसू खं १ । “आसुरिएसु.....जेसु सूरौ नत्थि ठाणेसु” चू० । “आसुरिकेषु” शी० ॥ ७. “सएसु खं १ ॥ *भुज्जो २ एल” खं १ । भुज्जो एल” खं १ विना ॥ ८. तमूयत्ताए जाइमूयत्ताए नास्ति खं १, आवश्यकचूर्णौ च । “तमो-काइयत्ताए ति जात्यन्धो भवति बालंधो वा” चू० । “तमूयत्ताए ति तमस्त्वेन अत्यन्तान्ध-तमसस्त्वेन जात्यन्धतया” शी० । दृश्यतां सू० ७१२, ८६१ ॥ ९. जाइमूयत्ताए नास्ति खं १, २ पु २ चू० ॥ १०. से पच्चायंते खं २ ॥ ११. सावज्जे त्ति खं १ पु १ विना । सावज्जे त्ति पु १ ॥ १२. इच्चैताणि चू० । इच्चैथाइं खं १, २ पा० पु २ मु० । इच्चैथाइं ला० सं० ॥ १३. सम्मं सुप्प(प पु १)रिजाणियव्वाणि खं १ पु १ । सम्मं पडिलेहितव्वाणि चू० ॥ १४. “वहिय त्ति पा० खं २ पु २ ला० सं० ॥ १५. पा० पु २ मु० विना—खेलसिंघाणगपारि” खं १ । खेलजल्ल-सिंघाणपारि” खं २ ला० सं० । खेलजल्लसिंघाणगपारि” पु १ खं १ ॥ १६. “वत्तिस” खं १ । पु १ चू० विना वयस” ॥ १७. वत्तिगु” खं १ ॥ १८. गुत्तस्स नास्ति खं १ विना । “पुनः गुप्ति(त) प्रहणम् एतावान् गुप्तिगोचरः, नातः परं गुप्तिरन्यापि दृश्यते” चू० । “तथा.....गुप्तस्य,

चिद्दुमाणस्स आउत्तं^१ णिसीयमाणस्स आउत्तं तुयद्दुमाणस्स आउत्तं भुंजमाणस्स आउत्तं भासमाणस्स आउत्तं वत्थं पडिग्गहं कंचलं पायपुंछणं गेण्हमाणस्स वा णिक्खिवमाणस्स वा जाव चक्खुपम्हणिवातमवि अत्थि^२ वेमाया सुहुमा किरिया इरियावहिया नामं कज्जति, सा पढमसमए बद्धा पुट्ठा, बितीयसमए वेदिता, ततियसमए णिज्जिण्णा, सा बद्धा पुट्ठा उदीरिया^३ वेदिया णिज्जिण्णा सेयकाले^४ अंकम्मं चावि भवति, एवं खलु तस्स तप्पत्तियं सौवज्जे ति आहिज्जति, तेरसमे किरियाठाणे इरियावहिए ति आहिते ।

से वेमि—जे यं^५ अतीता जे य पडुप्पन्ना जे यं^६ आगमिस्सा अरहंता भगवंता सव्वे ते एताइं^७ चेव तेरस किरियाठाणांइं भांसिंसु वा भासंति वा भासिस्संति वा पण्णवेसु वा पण्णवेति वा पण्णवेस्संति वा, एवं चेव तेरसमं किरियाठाणं^८ सेविसु वा सेवंति वा सेविस्संति वा ।

पुनर्गुप्तप्रवृत्तमेतामिरेव गुप्तिभिर्गुप्तो भवतीत्यस्यार्थस्याविर्भावनायात्यादरख्यापनार्थं वेति ” शी० । दृश्यतां सू० ७१४ ॥ १९. गुप्तेदि^९ खं १ ॥

१. निसिथं^{१०} खं १ ॥ २. विमाता खं १ पु १ । विमाया मु० । “विषमा मात्रा वेमाता” चू० । विविधा मात्रा विमात्रा” शी० ॥ ३. कज्जती खं १ पु १ ॥ ४. °मते खं २ पा० पु २ ला० सं० ॥ ५. पुट्ठा च बिं^{११} खं २ ॥ ६. बितिथं^{१२} खं १ ॥ ७. °मते खं १ पु १ ॥ ८. °मते मु० विना ॥ ९. वेतिया पु १ ॥ १०. अकम्मं वा(चा)वि खं २ पा० पु २ ला० सं० । अकम्मका वि खं १ । अकम्म यावि पु १ । अकम्मे यावि मु० । “सेयकाले अकम्मं चावि भवति, सेयकालो ति एस्सो कालो, से ति णिदेसे, से इरिवधियाए कम्मे अकालो तस्स दोण्हं समयाणं परेणं, अकम्मं चावि भवति, चशब्दोऽधिकवचनादिषु” चू० । “सेयकाले ति आगामिनि तृतीयसमये तत्कर्मापेक्षया अकर्मतापि च भवति” शी० ॥ ११. सावज्जं ति खं १ पु १ चू० विना । दृश्यतां पृ० १५६ पं० १ । अत्रेदं ध्येयम्—आवश्यकचूर्णावत्र असावज्जे ति इति पाठः । दृश्यतां पृ० १५२ टि० १३ । सूत्रकृताञ्जचूर्णौ तु यद्यपि सावज्जे ति इति पाठो दृश्यते, तथापि चूर्णिगतविवरणानुसारेण तत्रापि असावज्जे ति इति शुद्धपाठो भाति, तथाहि—“एवं खलु तस्स० [अ?]सावज्जे ति आहिज्जति, एवं ताव वीतरागस्स । जे पुण सरागसंजता तेसिं संपराइया, ते पुण जाइं एताइं इरियावहियवज्जाइं बारस किरियद्वाणाइं तेसु वटंति.....तेसिं प्रमाद-कषाय-योगनिमित्तो संपराइयबंधो भवति.....” जे पुण कसाय-विरहितेण जोगेण बज्जति सो य इरियावहियो । हिट्ठिला पुण सावज्जा चेव बारस किरियद्वाणाइं भवंति चउपबइओ पंचपवइओ वा एवं सरागसंजतस्स बंधो सावज्जो चेव” [प्रत्यन्तरे ‘असावज्जो चेव’ इति पाठो लभ्यते, तदनुसारेण तु ‘बंधो, वीतरागसंजतस्स असावज्जो चेव’ इति पाठोऽत्र कल्पनीयः] इति सूत्रकृताञ्जचूर्णौ ॥ १२., १३. य नास्ति खं २ पा० पु २ ला० सं० । तुलना सू० ६६० । दृश्यताम् आचा० सू० १३२, ५२२ ॥ १४. चेव नास्ति खं २ चू० ॥ १५. °णातिं खं १ ॥ १६. भासंसु खं १, २ ॥ १७. पण्णवेसु(वेसुं पु १, वेसु पा० ला०) खं १ पा० पु १, २ ला० ॥ १८. पण्णवेसंति खं २ पा० पु २ ॥

७०८. अदुत्तरं च णं पुरिसविजयविभंगमाइक्खिस्सामि । इह खलु नाणापण्णाणं नाणाछंदाणं नाणासीलाणं नाणादिट्ठीणं नाणारुईणं नाणारंभाणं नाणाज्झवसाणसंजुत्ताणं नाणाविहं पावसुयज्झयणं एवं भवति, तंजहो—भोम्मं उप्पायं सुविणं अंतलक्खं अंगं सरलक्खणं वंजणं इत्थिलक्खणं पुरिसलक्खणं हयलक्खणं गयलक्खणं गोणलक्खणं मिंदलक्खणं कुक्कडलक्खणं तित्तिरलक्खणं ५ वट्ठगलक्खणं लावगलक्खणं चक्कलक्खणं छत्तलक्खणं चम्मलक्खणं दंडलक्खणं असिलक्खणं मणिलक्खणं कागिणिलक्खणं सुभगाकरं दुभगाकरं गंभकरं मोहणकरं आहव्वणिं पागसासणिं दव्वहोमं खत्तियविज्जं चंदचरियं सूरचरियं सुक्कचरियं बहस्सइचरियं उक्कापायं "दिसीदाहं मियचक्कं वायसपरिमंडलं पंसुवुट्ठिं केसवुट्ठिं मंसवुट्ठिं रुहिरवुट्ठिं वेतालं अद्धवेतालं ओसोवणिं तालुगूघाडणिं १० सोवार्णि सावरिं दमिलिं कालिणिं गोरीं गंधारिं ओवतणिं उप्पतणिं जंभणिं

१. 'रुतीणं' खं १ सु० विना ॥ २. प्रतिषु पाठाः—नाणज्झं खं १। नाणाज्झं खं २ पा० पु २ ला० सं०। नाणाज्झं पु १ चू०। दृश्यतां सू० ७१८ ॥ ३. भोम्मं खं १ चू० विना ॥ ४. अंगसरलं खं २। अंगसरं लं खं १। "अङ्गे भवमाङ्गम्", तथा स्वरलक्षणम्' शी० ॥ ५. काकणिं खं १ ॥ ६. सुभगाकरं दुभ(ग्भ पु १)गाकारं खं १ पु १। "सुभगं दूभगं दूभगं सुभगं करेति" चू०। "दुर्भगमपि सुभगमाकरोति सुभगाकरं सुभगमपि दुर्भगमाकरोति दुर्भगाकराम्" शी० ॥ ७. गंभकरं खं १ पु २ विना। "गर्भकरं गर्भाधानविधायिनीम्" शी० ॥ ८. मोहकरं पु २। "मोहं मेहुणे वाजीकरणम्" चू०। "मोहो व्यामोहो वेदोदयो वा, तत्करणशीलाम्" शी० ॥ ९. आहव्वणी सं०। आहव्वणी पा०। आहव्वणी पागसासणी खं २। "आथर्वणीम्" शी० ॥ १०. खे(ख)सविज्जं खं १। "खत्तियाणं विज्जा खत्तविज्जा" चू०। "क्षत्रियाणां विद्या धनुर्वेदादिका...ताम्" शी० ॥ ११. चरितं खं १ पु १ चू०। "चंदचरियं इत्यादि, 'चन्द्रचरितमिति" शी० ॥ १२. चरियं पु १ चू० विना। "सूर्यचरितं त्वदम्" शी० ॥ १३. "सुक्कचरितं सुक्कचारो" चू०। "शुक्रचारो वीथीत्रयचारादिकः" शी० ॥ १४. बुहस्सतिचं खं १। बिहस्सतिचरितं पु १। "बहस्सती संवच्छरद्वायी एकेकं रासिं कमेण चरति" चू०। "बृहस्पतिचारः" शी० ॥ १५. दिसां खं १ चू० विना ॥ १६. 'विट्ठिं' खं १ ॥ १७. ओसोवणिं खं १ पु १ ॥ १८. 'गंधायणिं सोवाति' खं १ ॥ १९. दामलिं पु १। दामलिं पु २। दमलिं खं १। "दमिली दमिलभासाए" चू० ॥ २०. "जाए उप्पतिति सयं अण्णं वा उप्पतवेति सा उप्पादणी, जाए अभिमंतितो णिवडति सयं अण्णं वा णिवडावेति सा णिवडणी" चू०। "अवपतनी उत्पतनी" शी० ॥ २१. "जा विजुम्भति जाए कंपावेति पासादं स्क्खं पुरिसं वा सा जंभिणी, जाए थंभिज्जति सा थंभणी", जाए जंघा ऊरुणा य लेसिज्जति आसणे वा तस्सेव लाइज्जति सा लेःणी, आमयो णाम वाधी जरमादि प्रहो वा लाएति आमवकरणे, सल्लं पविट्ठं णीहरावेति सा पुण विज्जा ओसधी वा, अदिस्सो जाए भवति सा अंतद्धाणि अंजणं वा एवमादिआओ विज्जाओ" चू०। "जुम्भणी स्तम्भनी स्लेषणी आमयकरणी विशल्यकरणी प्रकासणी अन्तर्धानकरणीत्येवमादिका विद्या अधीयते" शी० ॥

यंभणिं लेसणिं आयमकरणिं 'विसल्लकरणिं पक्कमणिं अंतद्वाणिं आयमणिं एवमादिआओ 'विज्जाओ अन्नस्स 'हेउं पउंजंति, पाणस्स हेउं पउंजंति, वत्थस्स हेउं पउंजंति, लेणस्स हेउं पउंजंति, सयणस्स हेउं पउंजंति, अन्नेसिं वा विरूव-
 ५ वन्ना ते कांलमासे कालं किच्चा अण्णतराईं आसुरियाईं किब्बिसियाईं ठाणाईं उववत्तारो भवंति, ततो वि विप्पमुच्चमाणा भुज्जो एल्लमूयताए तमअंधयाए पचायंति ।

७०९. से एगतिओ आय्येहेउं वा णायहेउं वा अगारहेउं वा परिवारहेउं वा नायगं वा सहवासियं वा 'णिस्साए अदुवा अणुगामिए १, अदुवा उवचरण २, अदुवा पांडिपहिए ३, अदुवा संधिच्छेदए ४, ↑ अदुवा 'गंठिच्छेदए ५, ↑ अदुवा
 १० उरब्भिए ६, अदुवा सोवरिए ७, अदुवा वांगुरिए ८, अदुवा साउणिए ९, अदुवा मच्छिए १०, अदुवा गोपालए ११, अदुवा गोघायए १२, अदुवा 'सोवणिए १३, अदुवा 'सोवणियंतिए १४ ।

से एगतिओ अणुगामियभावं 'पंडिसंवाय तमेव अणुगामियाणुगामिय हंता

१. विसल्लिकं खं २ ॥ २. आयमणिं खं १ चू० शी० मध्ये न दृश्यते ॥ ३. विज्जातो खं १, २ पु २ ला० सं० ॥ ४. हेउं वियुज्जतिं ति पाणहेउं वियुज्जंति खं १ ॥ ५. वत्थस्स लेणस्स सयणस्स अन्ने(ण्णे पु १०)सिं खं १ पु १ । वत्थस्स हेउं पउंजंति नास्ति खं २ पु २ ॥ ६. विउंजंति पु १ ॥ ७. तिरिच्छं चू० मु० । "तिरिच्छं इत्यादि" शी० ॥ ८. ते अणा० मु० ॥ ९. ते नास्ति मु० ॥ १०. आसुरिताईं खं १ । आसुरिताईं किब्बिसियठाणाईं पु १ ॥ ११. 'मुयताए पा० खं २ ला० । 'मुयताए पु २ सं० ॥ १२. 'हेउं वा सयणहेउं वा अगार खं २ । 'हेउं वा णायहेउं वा सयणहेउं वा अगार० मु० । दृश्यतां सू० ६९५ । "ज्ञातयः स्वजनाः, तन्निमित्तम्" शी० ॥ १३. निस्साते खं १ पु १ विना ॥ १४. आ(अ सं०)णुगामिते पा० खं २ पु २ सं० । अणुगामिओ चू० । "अनुगामुकः" शी० ॥ १५. पांडिप(व पु १)घिए खं १ पु १ । पंडिपहिते खं १ पु १ विना । इत आरभ्य तत्तत्पदान्ते 'ए स्थाने खं १ पु १ मु० विना 'ते इति वर्तते ॥ १६. गंठिमेवते खं १ मु० विना । ↑ ↑ एतदन्तर्गतस्य पाठस्य चूर्णौ शी० वृत्तौ वात्र व्याख्या न दृश्यते । तथापि शी० वृत्तौ अग्रे व्याख्या वर्तते, दृश्यतां पृ० १६७ टि० १२ ॥ १७. साउणिए अदुवा वागुरिए खं १ शी० । "अथवा.....शाकुनिकः, अथवा.....वागुरिकः" शी० ॥ १८. अदुवा गोघायए ११ अदुवा गोपालए १२ मु० । "अथवा गोपालभावं प्रतिपद्यते, अथवा गोघातकः स्यात्" शी० ॥ १९. से(सो पु २)णयते पा० खं २ पु २ ला० । सेवणयते सं० । सोवणिए मु० । दृश्यतां पृ० १६८ पं० ११ टि० ८ । "शौवनिकः शुनां परिपालकः" शी० ॥ २०. सोवणितंतिते खं १ पु १ मु० विना । दृश्यतां पृ० १६८ टि० ११ । "सोवणितंतिथे ति श्वभिः पापदिं कुर्वन् मृगादीनामन्तं करोतीत्यर्थः" शी० ॥ २१. एगइतो आणु० खं १ पु १ विना । "एगइए आणु०.....अनुगच्छतीत्यानुगामिकः" चू० । "अनुगामुकभावम्" शी० ॥ २२. परिसं० खं १ ॥ २३. अणुगामिया० खं २ मु० । अणुगामिया अणुगामित हंता खं १ पु १ ॥

छेत्ता भेत्ता लुंपइत्ता विलुंपइत्ता उद्वइत्ता आहारं आहारेति, इति से महया पावेहिं कम्मेहिं अत्ताणं उवक्खाइत्ता भवति १ ।

“से एगतिओ उवचरिगभावं पडिसंधाय तमेव उवचरित २ हंता छेत्ता भेत्ता लुंपइत्ता विलुंपइत्ता उद्वइत्ता आहारं आहारेति, इति से महया पावेहिं कम्मेहिं अत्ताणं उवक्खाइत्ता भवति २ ।

५

से एगतिओ पाडिपहियभावं पडिसंधाय तमेव पडिपहे ठिच्चा हंता छेत्ता भेत्ता लुंपइत्ता विलुंपइत्ता उद्वइत्ता आहारं आहारेति, इति से महया पावेहिं कम्मेहिं अत्ताणं उवक्खाइत्ता भवति ३ ।

“से एगतिओ संधिच्छेदगभावं पडिसंधाय तमेव संधिं छेत्ता भेत्ता जाव इति से महया पावेहिं कम्मेहिं अत्ताणं उवक्खाइत्ता भवति ४ ।

१०

से” एगतिओ गंठिच्छेदगभावं पडिसंधाय तमेव गंठिं छेत्ता भेत्ता जाव इति से महया पावेहिं कम्मेहिं अप्पाणं उवक्खाइत्ता भवति ५ ।

“से एगतिओ उरब्भियेयभावं पडिसंधाय उरब्भं वा अण्णतरं वा तसं पाणं हंता जाव उवक्खाइत्ता भवति ६ । एसो अभिलावो सव्वत्थ ।

से एगतिओ सोयरियभावं पडिसंधाय महिसं वा अण्णयरं वा तसं पाणं हंता जाव उवक्खाइत्ता भवति ७ ।

१५

१. भवती खं १ ॥ २. से तेगइओ खं १ पु १ विना ॥ ३. °रयभा° खं १ पु १ विना ॥ ४. उवचरियं खं २ । उवचरियं २ पा० पु २ ला० सं० । उवचरित २ खं १ । उवचरित पु १ । यस्थाने तश्चुतेरत्र प्राचुर्येण दर्शनात् उवचरिय उवचरिय इति उवचरित उवचरित इति वा पाठोऽत्र ‘अणुगामिय अणुगामिय’ इति पूर्वपाठवत् समीचीनः ॥ ५. इई खं २ पा० ला० सं० । ६. पावकम्मेहिं खं १ पु १ ॥ ७. एगयओ खं २ पा० पु २ ला० सं० ॥ ८. तमेव खं १ ॥ ९. अप्पाणं खं १ मु० विना ॥ १०, ११ से तेगइओ खं १ मु० विना ॥ १२. °दाभावं खं २ पु २ ला० पा० । “अथैकः...सन्धिच्छेदकभावं खत्रखननत्वं...अथैकः पुर्षुरादिना ग्रन्थिच्छेदकभावं प्रतिपद्य तमेवानुयाति” शी० ॥ १३. अत्ताणं मु० ॥ १४. से तेगइओ खं १ मु० विना ॥ १५. °भित्तभावं खं १ ॥ १६. सोवरिय खं १ पु १ चू० मु० विना । “अत्रान्तरे सौकरिकपदम्, तच्च स्वबुद्ध्या व्याख्येयम्, सौकरिकाः श्वपचाश्चाण्डालाः खट्विका इत्यर्थः” शी० । अत्रेदं बोध्यम्—चूर्णौ ‘वागुरिय-साउणिय-मच्छिग-गोघातग’पदानन्तरं ‘सोअरिय’पदं दृश्यते, तदपि च पाठान्तररूपेण—“उरब्भो णाम उरणओ.....। वागुरिओ ति वाहो.....। सउणा मोर-तित्तिरादि.....। मच्छिगं जालेण गलेण वा.....। सेगतिओ गोघातगभावं पडिसंधाय गोणं मारेति, तस्यालामे महिसमेलगं वा । केइ पुण भणंति—सोअरियभावं लि, महिसं, अण्णतरो तव्वतिरित्तो गोणदि” चू० ॥

से एगतिओ वागुरियभावं पडिसंधाय मिगं वा अण्णतरं वा तसं पाणं हंता जाव उवक्खाइत्ता भवति ८ ।

से एगतिओ साउणियभावं पडिसंधाय सउणिं वा अण्णतरं वा तसं पाणं हंता जाव उवक्खाइत्ता भवति ९ ।

५ से एगतिओ मच्छियभावं पडिसंधाय मच्छं वा अण्णयरं वा तसं पाणं हंता जाव उवक्खाइत्ता भवति १० ।

से एगतिओ गोघातगभावं पडिसंधाय गोणं वा अण्णतरं वा तसं पाणं हंता जाव उवक्खाइत्ता भवति ११ ।

१० से एगतिओ गोपौलगभावं पडिसंधाय तमेव गोणं वा परिजविय परिजविय हंता जाव उवक्खाइत्ता भवति १२ ।

से एगतिओ सोवणियभावं पडिसंधाय सुणगं वा अन्नयरं वा तसं पाणं हंता जाव उवक्खाइत्ता भवति १३ ।

१५ से एगतिओ सोवणियंतियभावं पडिसंधाय मणुस्सं वा अन्नयरं वा तसं पाणं हंता जाव आहारं आहारेति, इति से महता पौवेहिं कम्मेहिं अत्ताणं उवक्खाइत्ता भवति १४ ।

१. से तेगत्तो पा० खं २ ला० । से तेगइत्तो सं० । से एगइत्तो पु १ ॥ २. अत्रेदं ध्येयम्-पूर्व [पृ० १६६ पं० ११] 'गोपालक'पदानन्तरं 'गोघातक'पदमुपन्यस्तम्, शी० वृत्तावपि तथैव व्याख्यातं तत्र अत्र च, सूत्रे तु अत्र कमविपर्यासो दृश्यते । चूणौ तु 'गोपालक'पदस्य व्याख्यैव न दृश्यते, दृश्यतां पृ० १६७ टि० १६ । "अथैकः कश्चिद् गोपालकभावं प्रतिपद्य कस्याश्चिद् गोः कुपितः सन् तां गां परिबिच्य पृथक् कृत्वा तस्या हन्ता.....भवति । अथैकः कश्चित् कूरकर्मकारी गोघातकभावं प्रतिपद्य गामन्यतरं वा त्रसं प्राणिनं व्यापदयेत्" शी० ॥ ३. "य तमेव गोणं मु० ॥ ४, ७, १० से तेगइओ खं १ मु० विना ॥ ५. गोबालं वा मु० ॥ ६. परिजविय परिजविय खं १ ॥ ८. "सोणइओ आणासपाणं डंओ य" चू० । दृश्यतां पृ० १६६ पं० ११ ॥ ९. "व तमेव सु० मु० ॥ ११. सोवगणियंतियभावं पु २ । "सोवगणियन्तिओ ति सुणए पचंती सोवाणा, णि आधिक्ये, अंतोसु [गा]मादीणं वसंतीति अंतिआ जघा पचंतिआ, एवं सोवाणा वि, अधियं ति जो णियंतिओ सो पुण सोवागेहिंति वि अंतियतरो भवति" चू० । "श्वभिश्चरति शौवनिकः, अन्तोऽस्यास्तीत्यन्तिकः, अन्ते वा चरति आन्तिकः पर्यन्तवासीत्यर्थः.....शौवनिकान्तिकः कूरसारमेयपरिग्रहः प्रत्यन्तनिवासी च प्रत्यन्तनिवासिभिर्वा श्वभिश्चरतीति" शी० । दृश्यतां पृ० १६६ टि० २० ॥ १२. परिसं खं १ ॥ १३. पावकम्मेहि खं १ ॥

७१०. 'से एगतिओ परिसामैज्जातो उट्टित्ता अहमेयं हंछामि ति कट्टु तित्तिरं वा वट्ठणं वा लावणं वा कवोयगं वा कविं वा कविंजलं वा अण्णयरं वा तसं पाणं हंता जाव उवक्खाइत्ता भवति ।

'से एगतिओ 'केणइ आदाणेणं विरुद्धे समाणे अदुवा खलदाणेणं अदुवा सुराथाल्लणं गाहावतीणं वा गाहावट्ठपुत्ताण वा सयमेव अगणिकाएणं सस्साइं ५
शामेति, अण्णेण वि अगणिकाएणं सस्साइं शामावेति, अगणिकाएणं सस्साइं
शामंतं पि अण्णं समणुजाणति, इति से महता पविहिं कम्महिं अत्ताणं उवक्खाइत्ता
भवति ।

से एगतिओ 'केणइ आयाणेणं विरुद्धे समाणे अदुवा खलदाणेणं अदुवा सुराथाल्लणं गाहावतीणं वा गाहावट्ठपुत्ताण वा उट्टाण वा गोणाण वा घोडगाण १०
वा गद्दभाण वा सयमेव घूरीओ कप्पेति, अण्णेण वि कप्पावेति, कप्पंतं पि अण्णं
समणुजाणति, इति से महया जाव भवति ।

से एगतिओ 'केणइ आदाणेणं विरुद्धे समाणे अदुवा खलदाणेणं अदुवा सुराथाल्लणं गाहावतीणं वा गाहावट्ठपुत्ताणं वा उट्टसालाओ वा 'गोणसालाओ १५
वा घोडगसालाओ वा गद्दभसालाओ वा कंटगौवोदियाए पडिपेहिता सयमेव
अगणिकाएणं शामेति, अण्णेण वि शामावेति, शामंतं पि अण्णं समणुजाणइ, इति
से महया जाव भवति ।

१. से तेगइतो खं १ मु० विना ॥ २. 'मज्झगओ उट्टित्ता तं अहं' खं १ ॥ ३. आहणामि
खं १ चू० विना ॥ ४. वा कविंजलं खं १ विना । दृश्यतां सू० ६९८ ॥ ५. से तेगइओ खं १
मु० विना ॥ ६. केणत्ति खं १, २ पु १ ॥ ७. खल्लुं खं १ पु १ मु० विना । "खल्लके दाणं
खल्लभिवल्लं, तदूर्णं दिण्णं ण दिण्णं वा, तेण विरुद्धो" चू० । "खल्लस्य कुथितादिविशिष्टस्य दानं
खल्लके बाऽल्पधान्यादेर्दानं खल्लदानम्, तेन कुपितः" शी० ॥ ८. 'वाल' खं १ । "सुराथाल्लणं
ति थाल्लणेण सुरा पिज्जति, तत्थ परिवाडीए आवेद्धस्स वारो ण दिण्णो उट्ठवितो वा, तेण विरुद्धो"
चू० । "सुरायाः स्थालकं कोशकादि, तेन विवक्षितलभाभावात् कुपितः" शी० ॥ ९. 'वतीपु'
खं १ पु १ ॥ १०. सस्सात्तिं खं १ ॥ ११. सासात्तिं खं १ । सासाइयं खं २ । सस्सामाइयं ला० ।
सासमाइयं पु २ ॥ १२. शामंतं समं खं १ । "शामिताइं अणुजाणति 'सुद्धु तुमे शामिताइं'
ति" चू० ॥ १३. पावकम्महिं खं १ मु० ॥ १४. केणत्ति खं १ ॥ १५. 'वाल' खं १ ॥
१६. 'वतीपु' खं १ ॥ १७. सुराओ खं १ । "घूरीयाओ ति जङ्गा (हुंका-प्र०) खल्लका
वा" शी० ॥ १८. से तेगइओ पु १, २ पा० ॥ १९. केणत्ति खं १ ॥ २०. 'गोणसालाओ
वा' नास्ति खं २ पा० पु २ ला० ॥ २१. 'वोदियाहिं पडि' खं १ । "कंटगवोदियाए ति
कप्पकशाखाभिः" शी० ॥ २२. 'जाणाति खं १ ॥

से^१ एगतिओ^२ 'केणइ आयाणेणं विरुद्धे समाणे अदुवा खलदाणेणं अदुवा सुराथालएणं गाहावतीणं वा गाहावइपुत्ताणं वा कुंडलं वा गुणं वा मणिं वा मोत्तियं वा सयमेव अवहरति, अन्नेण वि अवहरावेति, अवहरतं पि अन्नं समणुजाणति, इति से महया जाव भवति ।

५ से एगइओ^३ 'केणइ आदाणेणं विरुद्धे समाणे अदुवा खलदाणेणं अदुवा सुराथालएणं समणाण वा माहणाण वा छत्तगं वा दंडगं वा भंडगं वा मत्तगं वा लट्ठिगं वा भिसिगं वा चैलगं वा चिलिमिलिगं वा चम्मगं वा चम्मच्छेदणगं वा चम्मकोसं वा सयमेव अवहरति जाव समणुजाणति इति से महया जाव उवक्खाइत्ता भवति ।

१० से एगतिओ णो वितिगिंछइ, तं०—गाहावतीण वा गाहावतिपुत्ताण वा सयमेव अगणिकाएणं ओसहीओ शमेति जाव अणं पि शमेतं समणुजाणति इति से महया जाव भवति ।

१५ से एगतिओ णो वितिगिंछंति, तं०—गाहावतीण वा गाहावतिपुत्ताण वा उट्टाण वा गोणाण वा घोडगाण वा गइभाण वा सयमेव धूराओ कप्पेति, अण्णेण वि कप्पावेति, अणं पि कप्पेतं समणुजाणति ।

से एगतिओ णो वितिगिंछंति, तं०—गाहावतीण वा गाहावतिपुत्ताण वा उट्टसालाओ वा जाव गइभसालाओ वा कंटकबोदियाए पडिपेहिता सयमेव अगणिकाएणं शमेति जाव समणुजाणति ।

१. से तेगइओ खं १ मु० विना ॥ २. केणति खं १ ॥ ३. केणति खं १ ॥ ४. लट्ठगं खं १ । लट्ठि मु० । दइयताम् अच्चा० सू० ४४४ पृ० १६२ टि० १ ॥ ५. चैलं वा चिलिमिलियं वा खं १ मु० विना ॥ ६. चम्मगं वा नास्ति खं १ ॥ ७. चम्मकोसि(स)यं वा खं १ विना । “दंडगं वा भंडगं वा जाव परिच्छेदणगं वा सयमेव अवहरति” चू० ॥ ८. ‘तंजहा’ खं १ मु० विना नास्ति । एवमग्रेऽपि सर्वत्र हेयम् । चूर्णौ न दइयते, शी० वृत्तौ तु विद्यते । “एवं ताव विरा(रो?)धिया गता, इमे अण्णे अवि(ब-प्र०)राहिता बुच्चंति—सो एगतिओ [णो] वितिगिच्छदि, नेति प्रतिषेधे.....न मीमंसेइ ति इह परलोके वा दोषोऽस्ति नास्तीति वा । गाहावतीण वा०” चू० । “एवं तावद् विरोधिता(धिनः-प्र०) अभिहिताः, साम्प्रतमितरेऽभिधीयन्ते—से एगइओ इत्यादि.....नो वितिगिच्छ(गिच्छ-प्र०)इ ति न विमर्षति.....तद्यथा गृहपत्यादेः निर्निमित्तमेव.....” शी० ॥ ९. जाव उवक्खाइत्ता भं मु० ॥ १०. ‘गिच्छइ पु १ ॥ ११. धूराओ खं १ ॥ १२. ‘गिच्छति खं १ ॥ १३. ‘गबोदियाए खं १ मु० विना । ‘कबो-दियाहिं मु० । “कंटकबोदियाए(याहि-प्र०) ति कण्टकशाखाभिः” शी० ॥

से एगतिओ णो 'वित्तिगिंछति, "[तं०—] गाहावतीण वा गाहावतिपुत्ताण वा कोण्डलं वा जाव मोत्तियं वा सयमेव अवहरति जाव समणुजाणति ।

से एगतिओ णो 'वित्तिगिंछति, "[तं०—] समणाण वा माहणाण वा दंडगं वा जाव चम्मच्छेदणं वा सयमेव अवहरति जाव समणुजाणति, इति से महता जाव उवक्खाइत्ता भवति ।

से एगतिओ समणं वा माहणं वा 'दिस्सा णाणाविधेहिं पावकम्मेहिं अत्ताणं उवक्खाइत्ता भवति, अदुवा णं अच्छराए अफालेत्ता भवति, अदुवा णं फरुसं वदिता भवति, कालेण 'वि से अणुपविट्ठस्स असणं वा पाणं वा जाव णो दवावेत्ता भवति, जे इमे भवंति 'वोण्णमंता भरोक्कंता अलसगा वसलगा किमणगा समणगां पव्वयंती ते इणमेव जीवितं 'धिज्जीवितं संपडिबूहंति, नाइं ते पारलोइ[य]स्स अट्ठस्स किंचि वि 'सिलिस्संति, ते दुक्खंति ते सोयंति ते जूरंति ते तिप्पंति ते 'पिट्ठं(डुं)ति ते परितप्पंति ते दुक्खणं-सोयण-जूरण-तिप्पणं-पिट्ठं(डुं)ण-परितप्पण-वह-बंधणपरिकिलेसातो अपडिविरता भवंति, ते महता आरंभेण ते महया

१, ४. वित्तिगिंछति खं १ ॥ २. तं० नास्ति मु० विना ॥ ३. कोण्डलं वा नास्ति खं १ विना ॥ ५. तं० नास्ति मु० विना ॥ ६. वा छत्तगं वा दंडगं मु० । दइयतां पृ० १७० पं० ६ ॥ ७. जाव छेदणं वा खं १ मु० विना ॥ ८. से तेगइओ खं १ मु० विना ॥ ९. दिस्स खं १ ॥ १०. 'राते खं १ मु० विना । "अदुवा णं अच्छराए मज्झिमारे रोसेण वा जाव भणति, अच्छरा णाम चप्पुडिया, ...अफोडेति ति भिगुडी कुंचितनिडाला फिट्ट फिट्ट भणंति" चू० । "अप्परायाः चप्पुटिकाया आस्फालयिता भवति" शी० ॥ ११. अफालेत्ता पु १ विना । अफालेत्ता मु० ॥ १२. वि य खं १ मु० विना ॥ १३. वा ४ जाव खं १ पु १ ॥ १४. "धुण्णमंत ति धूयतेऽनेनेति धुण्णं कम्मं तण-कट्टहारगादिकर्महता, अणुभैवा प्रागुपचितैः पापकर्मभिर्हता पव्वयंति" चू० । "वोण्णं ति तृण-काष्ठद्वारादिकमधमकर्म, तद् विद्यते येषां ते तद्वन्तः" शी० । दइयतां पृ० १७२ पं० १४, टि० २७ ॥ १५. "भरोक्कंति ति कुटुम्बभारेण अक्कंता ण तरंति कुडुंबाति पोसेतुं तो पव्वइत्ता आलसिया" चू० । "भारेण कुटुम्बभारेण ... आक्रान्ताः" शी० ॥ १६. "वसल ति वृषलाः" चू० । "वसलग ति वृषलाः" शी० ॥ १७. समणगा नास्ति खं १ मु० विना । चू० मव्येऽप्यस्य व्याख्या न दइयते । "कृपणाः क्लीबा अकिञ्चित्कराः श्रमणा भवन्ति प्रवज्यां गृह्णन्तीति" शी० ॥ १८. 'यंति मु० ॥ १९. धीज्जीवितं खं १ मु० विना । इणमेव धिज्जीवितं चू० ॥ २०. नाइ (नाइ मु०) ते परलोगस्स अट्ठाए खं १ मु० । नाइत्ते पारलोइ(लोय-पु १)स्स अट्ठस्स खं १ विना । "न परलौकिकं किंचि वि अत्थं, श्लिष आलिङ्गने, न श्लिष्यन्ति, न साधयन्तीत्यर्थः" चू० । "नापि च ते परलौकिक-स्यायस्य साधनमनुष्ठानं किञ्चिदपि स्वल्पमपि श्लिष्यन्ति समाश्रयन्ति" शी० ॥ २१. सिलीसंति खं १ मु० ॥ २२. सोयंति खं १ मु० विना ॥ २३. पिडंति खं १ । "स्वतः पीडयन्ते" शी० ॥ २४. जूरणसोयणति० खं १ विना ॥ २५. 'पिट्ठं खं १ ॥ २६. 'तिप्पणं खं १ विना ॥

समारंभेणं ते महता आरंभसमारंभेण विरूवरूवेहिं पावकम्मकिचेहिं उरालाईं माणु-
स्सगाईं भोगभोगाईं भुंजितारो भवंति, तंजहा—अन्नं अन्नकाले, पाणं पाणकाले, वत्थं
वत्थकाले, लेणं लेणकाले, सयणं सयणकाले, सपुप्पावरं च णं ण्हाते कतबलिकम्मे

५. मउली पंडिबद्धसरीरे वग्घारियंसोणिसुत्तगमल्लदामकलावे अहतवत्थपरिहिते चंदणो-
क्खितगायसरीरे महति मैहालियाए कूडागारसालाए महतिमहल्लयंसि सीहासणंसि
ईत्थीगुम्मसंपरिबुडे सव्वरातिएणं जोइणा झियायमाणेणं महताहतनट्ट-गीतं-वाईय-
तंती-तल-ताल-तुंडिय-घण-मुइंगपडुप्पाइतैरेवेणं उरालाईं माणुस्सगाईं भोगभोगाईं
भुंजमाणे विहरति, तस्स णं एगमवि आणवेमाणस्स जाव चत्तारि पंच जणा अवुत्ता
१०. चेव अंबुइति, भण देवाणुप्पिया ! किं करेमो ? किं आहरेमो ? किं उवणेमो ?
किं आवि इवेमो ! किं मे हियइच्छितं ? किं मे आसगस्स सैंदइ ? तमेव
पासित्ता अणोरिया एवं वदंति—“देवे खलु अयं पुरिसे, देवसिणाए खलु अयं
पुरिसे, उवजीवणिज्जे खलु अयं पुरिसे, अण्णे वि णं उवजीवंति, तमेव पासित्ता
आरिया वदंति—अभिक्कंतकूरकम्मे खलु अयं पुरिसे अतिधुंन्ने अतिआतरक्खे

१. ‘रंभेणं महता विरूव’ खं १ ॥ २. पावकिचेहिं चू० ॥ ३. अण्णं वा अण्णं खं १ पु १ सु०
विना ॥ ४. ‘सोणियसुत्तगमल्ल’ खं १ ॥ ‘सोणितसुत्तगमल्ल’ पु १ ॥ “सोणिसुत्तगं कडिसुत्तकं”
चू० ॥ ५. चंदणोक्खिण्णगां खं २ पु १ ॥ ६. ‘लिताए’ खं १ ॥ ७. ‘ल्लयंसि’ खं १ पु १ सु०
विना ॥ ‘ल्लयंसि’ खं १ ॥ ८. इरिथिं खं १ ॥ ९. “महता अक्खंतं णाम अक्खान्णबद्धं गिज्जति,
जह णाडगं पवंचो (पवंधो) वा । तल्लं तालः । घणं लत्तमादीणि रत्तं वा, घणा वा मेहा, मेहार-
वेत्यर्थः” चू० ॥ “महता बृहत्तरेण प्रहतनाट्य-गीत-वादित्र-तन्त्र्यादिरवेण” शी० ॥ दृश्यताम्
आचा० सू० ६८२, पृ० २४६, ४१०-४११ ॥ १०. ‘वातिथिं’ खं १ ॥ ११. ‘तंतिं’ खं १ सु०
विना ॥ १२. तुडितव’ खं १ ॥ १३. ‘रवेणं त उरा’ खं १ ॥ १४. अम्भुट्टावैति खं १ सु० विना ॥
१५. भणह मु० । “भण आज्ञापय” शी० ॥ १६. ‘प्पिता’ खं १ ॥ १७. आहुरामो खं १ ।
आहुरेमो खं २ पु २ ला० ॥ १८. प्रतिषु पाठाः—उत्त(व ?)ट्टामो खं १ । अचिट्टामो मु० ।
आवि(चि ?)ट्टवेमो खं २ पा० पु १, २ । आविट्टाविमो ला० सं० ॥ १९. हियं इच्छियं खं १ ।
“हृदयेप्सितम्” शी० ॥ २०. सयइ खं १ विना । “स्वदत्ते स्वादु प्रतिभाति, यदिवा.....
आस्यस्य स्वति निर्गच्छति” शी० ॥ २१. जं पासित्ता खं १ । “तमेव क्रीडन्तं” चू० ।
“तमेवेत्यादि तमेव राजानं तथा क्रीडमानं दृष्ट्वा” शी० ॥ २२. ‘रिता मु० चू० विना ॥ २३.
वेवायं पुरिसो चू० ॥ २४. देवजीव’ खं १ विना । “तदर्थिभिः उवजीवणिज्जो” चू० ।
“देवस्नातको देवश्रेष्ठः, बहूनामुपजीव्यः” शी० ॥ २५. अण्णे वि णं मु० । अण्णे वि
व णं खं १ विना । अण्णे वि णं उवजीवति खं १ । “अण्णे वि णं बह्वाश्रये ह्याश्रिता
अपरिभूता भवन्ति” चू० ॥ २६. तमेवारिया खं १ ॥ २७. ‘धुत्ते’ खं १, २ पा० पु १ ला० ।
दृश्यतां पृ० १७१ टि० १४ । “अतिधुण्णे, धूयतेऽनेन तासु गतिसु ‘धुण्णं कम्मं” चू० ।

दाहिणगामिए नेरइए कण्हपक्खिए आगमिस्साणं दुल्लभं वोहिए यावि भविस्सइ ।

इच्चेयस्स ठाणस्स उट्ठिता वेगे अभिगिज्झंति, अणुट्ठिता वेगे अभिगिज्झंति, अभिञ्ज्ञाउरा अभिगिज्झंति, एस ठाणे अणारिए अकेवले अप्पडिपुण्णे अण्णेआउए असंसुद्धे असल्लगतणे असिद्धिमग्गे अमुत्तिमग्गे अनिब्बाणमग्गे अणिज्जाणमग्गे असव्वदुक्खपहीणमग्गे एगंतमिच्छे असाहू । एस खलु पढमस्स ठाणस्स अधम्म-
पक्खस्स विभंगे एवमाहिंते ।

७११. अहावरे दोच्चस्स ठाणस्स धम्मपक्खस्स विभंगे एवमाहिज्जति—इह खलु पाईणं वा पडीणं वा उदीणं वा दाहिणं वा संतेर्गतिया मणुस्सा भवंति, तं-जहा—अरिया वेगे अणारिया वेगे, उच्चागोया वेगे णीयागोया वेगे, कायमंता वेगे हंसमंता वेगे, सुवण्णा वेगे दुवण्णा वेगे, सुरूवा वेगे दुरूवा वेगे, तेसिं च णं खेत्तवत्थूणि परिगहियाणि भवंति, एसो आलावगो तहा णेतव्वो जहा पोंडरीए जाव सव्वोवसंता सव्वताए परिनिव्वुड ति बेमि । एस ठाणे आरिए केवले जाव

“धूयते... भ्राम्यते येन तद् धूनं कर्म, औणादिको नक् प्रत्ययः, अतीव प्रभूतं धूनं... यस्य सोऽतिधूनः” शी० । “इणसिञ्जिदीडुप्पविभ्यो नक्” इति उणादिसूत्रे २८९ ॥

१. मिते नेरतिए कण्हपक्खिते आगमेस्सेण दुल्लभं खं १ ॥ २. बोहियाए खं २ पा० पु २ ला० सं० । बोहिंते तावि भवति खं १ । “आगमिस्साणं (मेस्सणं—प्र०) तिथगराणं तिथे... माणुस्सं लभंति तत्थ वि दुल्लभवोधिए यावि भवति” चू० । “आगमिनि काले नरकादुद्धतो दुर्लभवोधिकश्चायं बाहुल्येन भविष्यति” शी० । दइयतां सू० ७५३ ॥ ३. उट्ठिता णाम पव्वज्जासमुद्घाणेण समुट्ठिया परे पासंडा तम्हा अभिज्झा लोभो प्रार्थनेत्यनर्थान्तरम् । अणुट्ठिता मिह एव” चू० । “एके... पाषण्डिकोत्थानेन उत्थिताः... अभिगिज्झंति ति लोभवशया भवन्तीत्यर्थः, तथा एके... अनुपरिथता गृहस्था एव सन्तः अभिज्झज्जति (अभिज्झंजाति—प्रत्यन्तरे) (अभिगिज्झंति ?) ति, झञ्झा तृष्णा, तदावुराः सन्तोऽर्थेषु अत्यन्तं लुभ्यन्ते” शी० ॥

४. वेगे झंझाउरा अभिगिज्झंति खं १ । अयं पाठः शी० सम्मतो भाति, दइयतामुपरितनं टिप्पणम् ॥

५. अणेयाउए मु० । असंसुद्धे अणेआउए असल्लं खं १ मु० विना । “असंसुद्धे” इति “असंसुद्धे” इति पदस्य वा व्याख्या चूणौ शी० वृत्तौ च न दइयते ॥ ६. अणिज्जाणमग्गे नास्ति खं २ पु १ ॥

७. पादीणं खं १ ॥ ८. गइया खं १ चू० विना ॥ ९. मणुया खं १ ॥ १०. आयरिया पा० खं २ पु २ ला० सं० चू० ॥ ११. हुस्स खं १ ॥ १२. याइं अं खं १ मु० ॥ १३. खं १ विना—तहा णेतव्वो जहा पोंडरीए इति पाठस्थाने जहा पुंडरीए तहा नेयव्वो तेणेव अभिलावेण इति सर्वत्र पाठः । दइयतां सू० ६७२—६९१ ॥ १४. खं १ मु० विना—जाव सव्वताओ पु २ ।

जाव सव्वओ सव्वताओ पा० ला० सं० । वण्णओ सव्वओ सव्वताओ पु १ । सव्वओ सव्वताओ खं २ । “यथा पौण्डरीकाध्ययने तथेहापि सर्वं निरवयवं भणितव्यम् यावत् ते एवं पूर्वोक्तं प्रकारेण सर्वेभ्यः पापस्थानेभ्य उपशान्ताः, तथा अत एव सर्वात्मतया परिनिवृत्ताः” शी० ॥

१५. सव्वत्ताए मु० । दइयतां सू० ६९१ । दइयतामुपरितनं टिप्पणम् । जाव सव्वदुक्खाए परिणिव्वुडे चू० ॥ १६. डि ति खं १ । डे ति मु० चू० ॥

सव्वदुक्खपणीमग्गे एगंतसम्मे साहू, दोच्चस्स ठाणस्स धम्मपक्खस्स विभंगे एवमाहिते ।

७१२. अहावरे तच्चस्स ठाणस्स 'मिस्सगस्स विभंगे एवमाहिज्जति—जे इमे भवन्ति आरणिया गामणियंतिथा कण्हुइराहस्सिता जाव ततो विप्पमुच्चमाणा भुज्जो एलमूयत्ताए तमूयत्ताए पच्चायंति, एस ठाणे अणारिए अफेवले जाव असव्व-
दुक्खपणीमग्गे एगंतमिच्छे असाहू, एस खलु तच्चस्स ठाणस्स 'मिस्सगस्स विभंगे एवमाहिते ।

७१३. अहावरे पढमस्स ठाणस्स अधम्मपक्खस्स विभंगे एवमाहिज्जति—
इह खलु पाईणं वा ४ संतेगतिथा मणुस्सा भवन्ति महिच्छा महारंभा

१. 'हीणे एगंत' खं १ मु० विना ॥ २. साहू नास्ति खं १ ॥ ३. मीसगस्स खं २ पु १, २ ला० सं० चू० ॥ ४. 'णिगता खं १ मु० विना ॥ ५. गमणियंतिथा गामणियंतिथा खं १ । दइयतां सू० ७०६ टि० २२ ॥ ६. 'तिता खं १ मु० विना ॥ ७. कण्हुइ राह' खं २ पु १, २ । कण्हसि राह' खं १ । कण्हुइरह' मु० । दइयतां सू० ७०६ टि० २३ ॥ ८. जाव ते ततो खं १ पु २ विना । दइयतां सू० ७०६ ॥ ९. 'ए मूयत्ताए खं २ पा० ला० सं० । 'ए पच्चायंति पु १, २ । दइयतां पृ० १६३ टि० ८ ॥ १०. रिते खं १ ॥ ११. एगंतमिच्छे खं १ ॥ १२. मिस्' खं १ । मीस्' चू० । दइयतां टि० ३ ॥ १३. पाणीं खं १ ॥ १४. गइया खं १ मु० विना ॥ १५. गिह(हि पु २)त्था महिच्छा पा० पु २ ला० सं० मु० । "तत्र च पाषण्डमिथा अधर्मिका उक्ताः, इह ये गृहस्था येव प्रायेणोच्यन्ते" चू० । "एते च प्रायो गृहस्था एव भवन्तीत्याह—महेच्छा इत्यादि ।" शी० ।

इत आरभ्य समग्रमपीदं ७१३ सूत्रं दशाश्रुतस्कन्धे भूयसांशेन समानप्रायं वर्तते, यद्यपि मुद्रिते दशाश्रुतस्कन्धे क्वचित् क्वचिदशुद्धः पाठो मुद्रितस्तथापि मुद्रितग्रन्थे यथोपलभ्यते प्रायस्त-
यैवात्रोपन्यस्यते [अस्य विशेषतः शुद्धिरर्थपरिज्ञानं च दशाश्रुतस्कन्धचूर्णनुसारेण जिज्ञासुभिः कर्तव्यम्]—

“अकिरियावादी यावि भवति.....से एवंवादी एवंपणे एवंदिट्ठी एवंछंद-रागमभिणिविट्ठे आवि भवति, से य भवति महिच्छे महारम्भे महापरिग्गही अहम्मिए अहम्माणुए अहम्मसेवी अहम्मिट्ठे अधम्मक्खाई अहम्मरागी अधम्मपलोई अधम्मजीवी अधम्मपलज्जणे अधम्मसीलसमुदाचारे अधम्मणेण चैव विंति कप्पेमाणे विहरइ । हण छिंद भिन्द वेकत्ताए लोहियपाणी चंडे रुइ खुइ साहस्सियो उक्कंचण-वंचण-माया-निअडी-कूड-साति[सय?][संपयोगबहुले दुस्सीले दुपरिचए दुरणुणेए दुववए दुप्पडियानंदे निस्सीले निग्गुणे निम्मेरे निपच्चक्खाणपोसहोववासे असाहू । सव्वातो पाणाइवायातो अप्पडिविरता जावजीवाए, एवं जाव सव्वाओ कोइओ सव्वातो माणातो सव्वातो मातातो सव्वातो लोभातो सव्वातो पेज्जातो दोसातो कलहातो अब्भक्खाणातो पेसुण्ण-परपरिवादातो अरतिरति-मायाओसातो मिच्छादंसणसळातो अपडिविरता जावजीवाए, सव्वातो कसाय-दंतकट्ट-ण्हाणुम्मइण-[डब्भंगण-वण्णय-?] विलेवण-सह-फरिस-रस-रूव-गंध-सल्लालंकारातो अपडिविरता जावजीवाए, सव्वातो सगड-रह-जाण-जुग-गिळि-थिळि-सीया-संदमाणिय-सयणा-डसण

जाण-वाहण-भोयणपवित्तरविधीतो अपडिविरता जावजीवाए, असमिक्खयकारी, सव्वातो आस-हरिथ-गो-महिंस-गवेलय-दासी-दास-कम्मकरपोदसातो अपडिविरथा जावजीवाए, सव्वातो कय-विक्रय-मास-उद्धमास-रुवगसंववहारातो अपडिविरथा जावजीवाए, हिरण-सुवण-धण-धन-मणि-मोतिय-संख-सिलप्पवालाओ अपडिविरथा जावजीवाए, सव्वाओ कूडतुल-कूडमाणाओ अपडिविरथा, सव्वाओ आरंभसमारंभाओ अपडिविरथा, सव्वाओ करण-कारावणाओ अपडिविरथा, सव्वातो पयण-पयावणाओ अपडिविरथा, सव्वातो कोट्टण-पिट्ठणातो तज्जण-तालण-बन्ध-वहपरिकिलेसातो अपडिविरता जावजीवाए, जे यावन्ने तहप्पगारा सावज्जा अबोधिआ कम्मता कज्जति परपाणपरिआवणकडा कज्जति ततो वि अ णं अपडिविरता जावजीवाए, से जहानामए केइ पुरिसे कल-मसूर-तिल-मुग्ग-मास-निष्पाव-चण-[चण-नारिंत्तं ग्रन्थान्तरे] कुलत्थ-आलिसंद-पल्लिमथ-जव एमाइएहिं अज्जे कूरे मिच्छादंडं पउंजइ, एवामेव तहप्पगारे पुरिसजाते तित्तिरि-वट्ठग-जावय-कपोत-कपिंजल-मिय-महिंस-वराह-गाह-गोध-कुम्भ-सिरीसवादिएहिं अज्जे कूरे मिच्छादंडं पउंजइ, जा वि य से वाहिरिया परिसा भवति, तं दासे ति वा पेसे ति वा भतए ति वा भाइले ति वा कम्माराए (कम्मकरे-प्र०) ति वा भोगपुरिसे ति वा, तेसिं पि य णं अण्णयरंगसि अह्वाल्लुसंगसि अवराधंसि सयमेव गरुयं दंडं वतेति, तंजहा-इमं दंडेह, इमं मुंडेह, इमं तज्जेह, इमं तालेह, इमं अंदुबंघणं करेह, इमं नियलबंघणं करेह, इमं हडिबंघणं करेह, इमं चारगबंघणं करेह, इमं नियलजुयलसंकोडियमोडितं करेह, इमं हत्थच्छिन्नयं करेह, इमं पादच्छिन्नयं करेह, इमं कल्ल० इमं नक्क० इमं उट्ठ० इमं सीसच्छिन्नयं करेह, इमं मुख० इमं वेय० इमं हितओपाडियं (हियउप्पाडियं-प्र०) करेह, एवं नयण-दसण-वयण-जिम्भउप्पाडियं करेह, इमं ओलंबितं करेह, इमं घंसियं इमं घोलिततं, सूलाइतयं, इमं सूलाभिन्नं, इमं खारवत्तियं करेह, इमं दम्भवत्तियं इमं सीहपुच्छत्तियं, इमं वसधपुच्छत्तियं, इमं कडगिगदड्डयं, इमं काकिणिमंस्खाविततं, इमं भतपाणनिदड्डयं, इमं जावजीवबंघणं करेह, इमं अज्जतरेणं असुमेणं कुमारेणं मारेह, जा वि य से अम्भितरिया परिसा भवति तंजहा-माता ति वा पिता ति वा भाया इ वा भगिणी ति वा भज्जा ति वा धूया ति वा सुह्रा ति वा तेसिं पि य णं अण्णयरंगसि अह्वाल्लुसंगसि अवराहंसि सयमेव गरुयं दंडं वतेति, तंजहा-सीतोदगंसि कायं तो(ओ)बोलित्ता भवति, उंसिणोदगवियडेण कायं ओसिंचित्ता भवति, अगणिकायेण कायं ओडहित्ता भवति, जोत्तेण वा वेत्तेण वा नेत्तेण वा कसेण वा छिवाडीए वा लताए वा पासाइं उड्डालित्ता भवति, डंडेण वा अट्ठीण वा मुट्ठीण वा लेल्लेण वा क्वाल्लेण वा कायं आउडित्ता (आउडित्ता-प्र०) भवति, तहप्पगारे पुरिसजाते संवसमाणे दुमणा भवन्ति, तहप्पगारे पुरिसजाए विप्पवसमाणे सुमणा भवन्ति, तहप्पगारे पुरिसजाए दंडमासी दंडगरुए दंडपुरक्खडे अहिए अस्सि लोयंसि अहिए परंसि लोयंसि, [संजलणे कोहणे पिट्ठीमंसिते यावि भवति-चूर्ण्यनुसारेण] ते दुक्खेन्ति ते सोयंति एवं जूरेति तप्पेति पिट्ठेति परितप्पन्ति । ते दुक्खणसोयणद्वारणत्तिप्पणपिट्ठणपरितप्पणवहबंघपरिकिलेसाओ अपडिविरथा भवन्ति, एवामेव ते इरिथकामभोगेहिं मुच्छित्ता गिद्धा गडिया अज्जोववजा जाव वासाइं चउपंचमाइं छदसमाणि वा अप्पतरो वा भुज्जतरो वा कालं मुंजित्ता भोगभोगाइं पसविता वेरायतणाइं संचिणित्ता बहूइं पावाइं कम्माइं उसन्नं संभारकडेण कम्मुणा से जहानामए अयगोले ति वा सिलागोले इ वा उदयंसि पक्खित्ते समणे उदगतलमतिवत्तिता अहे धरणितलपतिट्ठणे भवति, एवामेव तहप्पगारे पुरिसजाए वज्जबहुले धुण्णबहुले पक्कबहुले वेरबहुले दंभ-नियडि-अयसबहुले अप्पतियबहुले उस्सणं तसपाणघाती कालमासे कालं केव्वा धरणितलमतिवत्तिता अहे णरगतलपतिट्ठणे भवति । ते णं नरणा अंतो वट्ठा भाहिं

महापरिग्गहा अधम्मिया अधम्माणुया अधम्मिद्धा अधम्मक्खाई अधम्मपाय-
जीविणो अधम्मपलोइणो अधम्मलज्जणा अधम्मसीलसमुदायारा अधम्मेण
चेव वित्तिं कप्पेमाणा विहरंति । हण छिंद भिंद विगत्तगा लोहितपाणी चंडा रुहा
खुदा साहसिया उक्कंचण-वंचण-माया-णियडि-कूड-कवड-सातिसंपओग-
५ बहुला दुस्सीला दुव्वता दुप्पडियाणंदा असाधू सव्वातो पाणातिवायाओ
अप्पडिविरया जावजीवाए जाव सव्वातो परिग्गहातो अप्पडिविरया जावजीवाए,
सव्वातो कोहातो जाव मिच्छादंसणसलातो अप्पडिविरया, सव्वातो ण्हाणुम्मदण-

चउरंसा अहे खुरप्पसंद्वाणसंठिया निब्वंधकारतमसा ववगयगहचन्दसूरनक्खतजोइवपहा
मेदबसामंसरुहिरपूयपडलचिक्खिल्लितानुलेवणतला असुई वीसा परमदुक्खिगंधा काऊअगणि-
वण्णाभा कक्खडकासा दुरहियासा, असुभा नरगा, असुभा नरएसु वेदणा, नो चेव णं नरएसु नेरइया
निहायेति वा पयलायेति वा सुत्तिं वा रत्तिं वा धित्तिं वा मत्तिं वा उवलमंति । ते णं तत्थ उज्जलं विउलं
पगाडं कक्खं कडुयं चंडं रुक्खं (दुक्खं—प्र०) दुग्गं तिब्बं दुरहियासं नरएसु नेरइया निरयवेयणं
पच्चणुभवमाणा विहरंति, से जहानामते रुक्खे सिया पव्वयग्गे जाते मूलच्छिन्ने अग्गे गुरुए जतो
निजं जतो दुग्गं जतो विसमं ततो पवडति, एवामेव तहप्पगारे पुरिसजाते गव्वमातो गव्वं जम्मातो
जम्मं मारातो मारं दुक्खातो दुक्खं दाहिणगामिए नेरइये किण्हपक्खित्ते आगमेस्साणं दुल्लभवोधिते
यावि भवति, से तं अकिरियावादी भवति ।” इति दशाश्रुतस्कन्धे षष्ठेऽध्यायने प्रथमाया उपासक-
प्रतिमाया वर्णनस्य प्रसङ्गे ॥

१. °णुण्णा खं १ शी० । दृश्यतां सू० ७१४ । “अधर्मे कर्तव्ये अनुज्ञा अनुमोदनं येषां ते
भवन्त्यधर्माजुज्ञाः” शी० । इत आरभ्य स्तोकस्य पाठस्य औपपातिकसूत्रेणापि [सू० ४१] सह
तुलना कर्तव्या ॥ २. “अधम्मपायजीविणो अधम्मपलोइ अधम्मपलज्जणा मु० । अहम्मजीवी
अहम्मपलोइ अहम्मलज्जत्ता खं १ । “अधर्मिकाणि प्रलोकयन्तीत्यतः अधम्मपलोइणो, रलयोरैक्य-
मिति तत्रैव च [अ]धर्मिकेषु रज्यन्त इति अधर्मपलज्जना” चू० । “एवमधर्मप्रायजीविनः—
...अधर्मप्रचिलोकिनः...अधर्मप्ररक्ताः, रलयोरैक्यमिति रस्य स्थाने लकारोऽत्र कृतः” शी० ।
शी० अनुसारेण अधम्मपचिलोइणो अधम्मपलत्ता इति पाठोऽप्यत्र सम्भवेत् ॥ ३. °मुयाचारा खं
१ मु० विना । °मुदायारा य धम्मेण खं १ । “अधर्मेसमुदाचारा अधर्मेवित्ति ति कण्ठ्यम्” चू० ॥
४. भिंद छिंद खं १ मु० विना । “हण छिंद [भिंद विकत्तगा], हणंति कसलतादीहिं, छिंदंति
कण्ण-नासोद्ध-वीसादीणि, [भिंदंति] सीसपोट्टाई, [वि]कंतेति वग्गे” चू० । “हण छिंद
भिंदेत्यादि,अपरेषामयेवमात्मकमुपदेशं ददति....., विकर्तकाः प्राणिनामजिना-
पनेतारः” शी० ॥ ५. साहसिया पा० ला० सं० मु० चू० ॥ ६. उक्कंचणं मु० । “उक्कंच० कुच
कुंच कौटिल्ये, उद् उद्भावोर्ध्वभावेषुल्लेदकेषु (उद्भवोर्ध्वभावेपच्छेदनेषु), ईषत् कुंचनं तोकुंचनं, जधा
कोई किंचि मू(सू०?)लाइतगं.....तो उक्कंचेऊण अच्छति जाव सो वोलइ” चू० । “उत्क(त्कु-
प्र०)ञ्चनवञ्चन.....ऊर्ध्वं कुञ्चनं शूलायारोपणार्थमुत्कुञ्चनम्” शी० । “उक्कंचणयाए वंचणयाए
त्ति उत्कञ्चनता मुग्धवञ्चनप्रवृत्तस्य समीपवर्तिविदग्धचित्तरक्षार्थं क्षणमव्यापारतयाऽवस्थानम्” इति
औपपातिकसूत्रवृत्तौ पृ० ८१ ॥ ७. पतोणं खं १ ॥ ८. अपडिं पु २ विना । एवमप्रेऽपि
अपडिं इति कासुचित् प्रतिषु दृश्यते ॥

वण्णग-विलेक्ख-सद्द-फरिस-रस-रूव-गंध-मल्लालंकारातो अप्पडिविरता जावज्जीवाए,
 सव्वातो सगड-रह-जाण-जुंग-गिल्लि-थिल्लि-सीय-संदमाणिया-सयणा-ऽऽसण-
 जाण-वाहण-भोग-भोयणपवित्थरविहीतो अप्पडिविरया जावज्जीवाए, सव्वातो कय-
 विक्रय-मास-ऽद्धमास-रूवगसंववहाराओ अप्पडिविरता जावज्जीवाए, सव्वातो हिरण्ण-
 सुवण्ण-धण-धण्ण-मणि-मोत्तिय-संख-सिल-प्पवालाओ अप्पडिविरया, सव्वातो ५
 कूडतुल-कूडमाणाओ अप्पडिविरया, सव्वातो आरंभसमारंभातो अप्पडिविरया
 सव्वातो करण-कौरावणातो अप्पडिविरया जावज्जीवाए, सव्वातो पयण-पयावणातो
 अप्पडिविरया, सव्वातो कुंढण-पिट्ठण-तज्जण-तालण-वह-बंधपरिकिलेसातो
 अप्पडिविरता जावज्जीवाए, जे यावऽण्णे तहप्पगारा सावजा अबोहिया कम्मंता
 परपाणपरितावणकरा जे अणारिएहिं कज्जंति ततो वि अप्पडिविरता जावज्जीवाए । १०

से जहाणामए "केइ पुरिसे कैलम-मसूर-तिल-मुग्ग-मास-णिप्फाव-कुलत्थ-
 -आलिसंदग-पलिमंथगमादिएहिं अयते कूरे मिच्छादंडं पैउंजति, एवमेव तहप्प-

१. वण्णगंधविले^० खं १ विना । वण्णगंधविले^० मु० । "वर्णक-विलेपन-शब्द-स्पर्श-रूप-रस-
 गन्ध" शी० ॥ २. वाते स^० खं २ ॥ ३. जुंग^० खं १ ॥ ४. सिगासं^० मु० । सीयसंद-
 माणियसयणा^० खं १ । "थिल्लि ति.....यानविशेषः, संदमाणिय ति शिबिकाविशेष एव"
 शी० ॥ ५. रूवगसंवव^० खं १ । रूवसंवव^० खं २ पु २ ला० पा० । "माषका-ऽर्धमाषक-रूपक-
 कार्षापणादिभिः.....संख्यवहारः" शी० ॥ ६, १३. वाते स^० खं १ ॥ ७. सुवण्णकोडीयातो
 अप्पडिविरया खं १ मु० विना । "सर्वस्माद्विरय्यसुवर्णादेः प्रधानपरिग्रहादविरताः" शी० ॥
 ८, १०, ११, १४. या जावज्जीवाए स^० मु० ॥ ९. अप्पडिविरया नास्ति खं १ । "कूडतुलकूट-
 मानादेरविरताः" शी० ॥ १२. कारणातो खं १ मु० विना । "सव्वातो करण-कारण०, करणं
 सयं.....कारावणमण्णेहिं" चू० । "स्वतः करणम्, अन्येन च यत् किञ्चित् कारयति,
 तस्मादविरताः" शी० ॥ १५. कण्डन-कुट्टन-पिट्ठन-तर्जन-ताडन-वध-बन्धादिना यः
 परिक्लेशः" शी० ॥ १६. तालण^० मु० । तालण-बंध-वहपरि^० खं १ मु० विना । "तालंति
 तलपद्वारा खील-पण्डिमादिएहिं । एस बन्धो, मारंति वा । बंधंति वा ण(णि)गलादीहिं" चू० ।
 द्ययतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १७. वाते खं २ पु २ ला० ॥ १८. जे आवण्णे मु० चू० । जे तावण्णे
 तहप्पकारा खं १ । "ये चान्ये" शी० ॥ १९. अबोहिया खं १ । "अबोधिकरा कम्मजोगा
 कम्मंता.....परेषां प्राणा परितार्वेति, दृष्टान्तः क्रियते निर्देयत्वे तेषाम्—से जहाणामए केयि
 पुरिसे कलम-मसूर०" चू० । "अबोधिका.....परप्राणपरितापनकराः.....येऽनार्यैः क्रूर-
 कर्मभिः क्रियन्ते ततोऽप्रतिविरता यावज्जीव्येति । पुनरन्यथा.....प्रतिपिपादयिषुराह—
 तद्यथा.....ये कलम-मसूर०" शी० ॥ २०. वाते खं १ विना ॥ २१. केति खं १ ॥
 २२. कवळमसूर^० खं २ ॥ २३. प्रतिषु पाठाः—^०संदगपलिमिथगमादी^० खं २ । संदगपलि-
 (क-ला० सं०)मिथगमादी^० पा० पु १, २ ला० सं० । संदगपलिमिथगमादि^० खं १ ।
^०संदगपलिमंथगमादि^० मु० । तुलना—"कल-मसूर....आलिसंदग-सतीण-पलिमंथगणं" इति
 १२

गारे पुरिसजाते तित्तिर-वट्टग-लावग-कवोत-कर्विजल-मिय-महिस-वराह-गाह-गोह-कुम्म-सिरीसिवमादिएहिं अयते कूरे मिच्छादंडं पंउजति ।

जा वि य से बाहिरिया परिसा भवति, तंजहा—दासे^१ ति वा पेसे ति वा भयए ति वा भाइले ति वा कम्मकरए ति वा भोगपुरिसे ति वा तेसिं पि य णं अन्नयरंसि
५ अहालहुसगंसि अवराहंसि सयमेव गैरुयं दंडं निव्वत्तेइ, तंजहा—इमं दंडेह, इमं मुंडेह, इमं तजेह, इमं तालेह, इमं अंदुयबंधणं करेह, इमं नियलबंधणं करेह, इमं हडिबंधणं करेह, इमं चारगबंधणं करेह, इमं नियलजुयलसंकोडियं^२ मोडियं करेह, इमं हत्थेच्छिण्णयं करेह, इमं पायच्छिण्णयं करेह, < इमं कण्णच्छिण्णयं करेह, सीस-मुहच्छिण्णयं करेह, इमं नक्क-उट्टच्छिण्णयं करेह, ^३वेगच्छ [छिण्णयं

स्थानाज्ञसूत्रे पञ्चमेऽध्यायने तृतीय उद्देशके । अस्य अभयदेवसूरिकृता व्याख्या—“कला वट्टचणगा, मसूरा चण्डैयाओ, ...आलिसिंदया चवलथा, सईणा तुवरी, पल्लिमन्थाः कालचणगा इति” पृ० ३४४ ॥ २४. पंउजति खं १ मु० सं० । उंजति ला० । दृश्यतामप्रेतनं वक्ष्यमाणं टिप्पणम् ॥

१. पउं(युं—पा०)जंति खं १ मु० पु २ सं० पा० । पयुजंति पु १ । “एवामेव तहपगारं तित्तिरादीएसु गिरवेक्खो गिदयो मिच्छादंडे पउंजंति” चू० । “सम्भाव्यते...केचन एवम्भूताः पुहवाः ये कलम-मसूर-तिल-मुद्गादिषु...मिथ्यादण्डं प्रयुज्जन्ति...”, एवमेव...तित्तिर-वर्तक-लावकादिषु...मिथ्यादण्डं प्रयुज्जन्ति” शी० । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ २. हवंति खं १ ॥ ३. खं १ विना ति स्थाने सर्वत्र इ वर्तते । एवमप्रेऽपि ॥ ४. कारे ति खं १ । “कम्मकारगा जे लोगं उवजीवंति” चू० । “कर्मकरः प्रतीतः” शी० ॥ ५. लहुगंसि खं १ विना । “लहुओ लहुसओ” चू० । दृश्यतां पृ० १६० टि० २० ॥ ६. गरुयदंडं खं १ मु० विना ॥ ७. डंडं वसेंति खं १ । अत्र डंडं वसेति इति पाठः पूर्वानुसारेण शोभनः प्रतीयते, दृश्यतां पृ० १६० पं० १४ ॥ ८. दमेव चू० ॥ ९. अट्टयं खं १ । अट्टय मु० । “अंडुबद्धग ति अण्डुनि अन्दुकानि काष्ठमयानि लोहमयानि वा हस्तयोः पादयोर्वा बन्धन-विशेषाः” इति औपपातिकसूत्रस्य वृत्तौ पृ० ८७ ॥ १०. इमं चारगबंधणं करेह इमं हडिबंधणं करेह खं २ ॥ ११. मोडियं खं १ । “संकोडितमोडितो णाम जो हत्थेसु अ पादेसु अ गलए बज्जति चारए अण्णत्थ वा सो जमलणिलसंकोडितमोडितो” चू० ॥ १२. छिण्णं चू० ॥ १३. एवं कण्णं पा० पु २ ला० सं० । इमं कण्णच्छिण्णयं करेह नास्ति खं २ । < > एतदन्तर्गतपाठस्थाने खं १ मध्ये एवं कण्ण-नक्क-उट्ट-सीस-मुख-वेगच्छ-हितयुप्पाडियं करेह इति पाठः । दृश्यतामप्रेतनं टिप्पणम् ॥ १४. वेगच्छहिंअंगच्छहिययुप्पाडियं खं २ पु २ पा० सं० । वेगच्छहियंआगच्छ- [हि ला०] ययुप्पाडियं पु १ ला० । वेगच्छहियं अंगच्छहियं पफोडिअयं सं० । वेगच्छहियं अंगच्छहियं पक्खाफोडियं मु० । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् । “कण्ण-गक्क-ओट्ट चारितइताणं विरुद्धसंचारिणं च छिजंति, इत्थीणं च सीसं, अहिमराचरियाणं मुरवो मज्जे छिजंति असिमादीहिं, वेगच्छओ खंधे आहतूण बंधसुत्तएण छिजंति, जीवंतस्सेव हिचए उप्पाडेंति पुरोहितादि जाव जिग्भा” चू० । तुलना—“कण्णच्छिण्णका गक्कच्छिण्णका उट्टच्छिण्णका जिग्मच्छिण्णका सीस-च्छिण्णका मुरवच्छिण्णका मज्जच्छिण्णका वेकच्छिण्णका हियउप्पाडियगा गयणुप्पाडियगा.....” इति औपपातिकसूत्रे सू० ३८ । अस्य अभयदेवसूरिविरचिता व्याख्या—“मुरवच्छिण्णका

करेह,] हियणुप्पाडियं करेह, इमं णयणुप्पाडियं करेह, [इमं]
दसणुप्पाडियं करेह, इमं वसणुप्पाडियं करेह, जिम्भुप्पाडियं करेह,
ओलंबितयं करेह, उलंबियं करेह, घंसियं करेह, घोलियं करेह, सुलाइअयं
करेह, सुलाभिणयं करेह, खारवत्तियं करेह, वम्भवत्तियं करेह, दम्भवत्तियं
करेह, सीहपुच्छियं करेह, वसहपुच्छियं कडग्गिदड्ढयं कागणिमंसखावितयं ५

ति मुरजो गलघण्टिका, मज्झच्छिन्नं ति मध्य उदरदेशः, वहकच्छिन्नं ति उत्तरासन्नन्यायेन
विदारिताः, हिथउप्पाडियं ति उत्पाटितहृदया आकृष्टकालेयकमांसा इत्यर्थः” पृ० ८७ ॥

१. करेह णयणुप्पाडियं दसणुप्पाडियं वसणु० जिम्भुप्पाडियं ओलंबितयं उलंबियं
घंसियं सुलाइअयं सुलाभिणयं खारवत्ति(त्ति)यं वम्भवत्तियं सीहपुच्छिगतं वसभपुच्छिगतं
ववत्ति(ग्गि)दड्ढयं कागणिमंसखावितयं भत्तपाणिगिरुद्धं खं १ । करेह इमं नयणुप्पाडियं
करेह दसणुप्पाडियं करेह इमं वसणुप्पाडियं करेह जिम्भुप्पाडियं करेह ओलंबियं करेह
घंसियं करेह घोलियं करेह सुलाइअयं करेह भिणयं करेह खारवत्तियं करेह वम्भवत्तियं
करेह दम्भवत्तियं करेह सीहपुच्छियं करेह वसहपुच्छियं [करेह पु १] कडग्गिदड्ढयं
कागणिमंसखावितयं भत्तपाणिगिरुद्धं खं १ विना । “ओलं(ल-प्र०)विज्जंति कूवे पव्वत-णदि-
तडिमादीसु वा । उलंबिज्जंति रुक्खि जीवेन्तो मारेतुं [वा-प्र०] । सुलाइअओ सुलाए पोइज्जति
अवाये सुलं छोहण मुहेण णिक्कालिज्जति । सुलभिणो मज्झे सुलाए भिज्जति । सट्ठेणं कपेत्तुं
छोण-खारादीहिं सिंचंति । बद्धा अवक्कपिज्जंति । पारदारिया सीहपुच्छिज्जंति, सीहो सीहीए समं
ताव लगओ अच्छति जाव रंथामिगाणं दोणह वि कड्ढंताणं छिण्णणोत्ता भवंति (‘णेतो भवति-दशा०
चू०), एवं कस्सइ पुत्ताग छेत्तुं अप्पणए मुहे छुम्भंति । कडएण वेडितुं पलीविज्जंति कडग्गिदड्ढओ ।
कागणिमंसं कागणिमेताइं से साइं मंसाइं खाविज्जति” चू० । “णयणुप्पाडियं दसणुप्पाडियं
वसणुप्पाडियं... कागणिमंसखाइयया ओलंबिया लंबिया घंसिअया घोलिअया... सुलाइ-
अया सुलभिणका खारवत्तिया वज्जवत्तिया सीहपुच्छियया दवग्गिदड्ढगा” इति औपपातिकसूत्रे
सू० ३८ । अस्य अभयदेवसूरिविरचिता व्याख्या—“वसणुप्पाडियं ति उत्पाटितवृषणाः... ।
कागणिमंसखाइय ति काकणीमांसानि तद्देहोद्धृतश्लक्ष्णमांसखण्डानि, तानि खादिताः । उलंबं(ओलं?)-
बियं ति अवलम्बितकाः रज्ज्वा बद्धा(द्धवा) गर्तादाववतारिताः... । लंबियं ति तरुशाखायां
बाहो बद्धाः । घंसियं ति वर्षिताश्चन्दनमिव दृषदि । घोलियं ति घोलितका दधिघट इव पट इव
वा ।... सुलाइय ति श्लाघितकाः शूलिकाप्रोताः । सुलभिणं ति मस्तकोपरि निर्गतशूलिकाः ।
खारवत्तियं ति क्षारेण क्षारे वा... वर्तिताः वृत्तिं कारिताः, तत्र क्षिप्ता इत्यर्थः, क्षारपात्रं वा कृताः
क्षारपात्रिताः, तं भोजिताः तस्य वाऽऽधारता नीता इत्यर्थः । वज्जवत्तियं ति वर्षेण सह वृत्तिं
कारिताः वर्षेणाश्रिता वा, तेन बद्धा इत्यर्थः, उत्पाटितबद्धा वा । सीहपुच्छियं ति इह
पुच्छशन्देन मेहनं विवक्षितम् उपचारात्, ततः सीहपुच्छं कृतं संजातं वा येषां ते सिंहपुच्छिताः,
त एव सिंहपुच्छितकाः, सिंहस्य हि मैथुनाजित्तस्यात्याकर्षणात् कदाचिद् मेहनं जुग्यति, एवं
ये कचिदपराधे राजपुत्रैस्तुटितमेहनाः क्रियन्ते ते सिंहपुच्छितका व्यपदिश्यन्त इति, अथवा
कृकाटिकातः पुत्रप्रदेशं यावद् येषां वर्त्र उक्तस्य सिंहपुच्छाकारः क्रियते ते तथोच्यन्त इति ।
दवग्गिदड्ढयं ति दवाग्निः-दावानलः, तेन ये दग्धास्ते तथोक्ताः” इति औपपातिकसूत्रतौ
पृ० ८६-८७ ॥

भत्तपाणनिरुद्धयं [करेह,] इमं जावज्जीवं वहबंधणं करेह, इमं अण्णतरेण असुभेणं कुमारेणं मारेह ।

जा वि य से अब्भितरिया परिसा भवति, तंजहा-माता ती वा पिता ती वा भाया ती वा भगिणी ति वा भज्जा ति वा पुत्ता इ वा धूता इ वा सुण्हा 'ति वा,
५. तेसिं पि य णं अन्नयरंसि अहाल्लहुसगंसि अवराहंसि सयमेव गेरुयं गंडं वत्तेति, सीओदगवियडंसि ओबोलेत्ता भवति जहा मित्तदोसवत्तिए जाव अहिते परंसि लोगंसि, ते दुक्खंति सोयंति जूरंति तिप्पंति पिड्ढंति परितप्पंति ते दुक्खण-सोयण-जूरण-तिप्पण-पिट्ठ(डु)ण-परितप्पण-वह-बंधणपरिकिलेसातो अपडिविरया भवंति ।

एवामेव ते इत्थिकामेहिं मुच्छिया 'गिद्धा गहिता अज्झोववत्ता जाव वासाइं
१०. चउपंचमाइं छहसैमाइं वा अप्पतरो वा भुज्जतरो वा कालं 'भुंजितु भोगभोगाइं पसवित्ता वेरायतणाइं संचिणित्ता बहूणि कूराणि कम्माइं उस्सण्णं संभारकडेण कम्मुणा से जहाणामए अयगोले ति वा सेल्लगोले ति वा उदगंसि पक्खित्ते समणे उदगतलंमैतिवत्तिता अहे धरणितलपड्डाणे भवति, एवामेव तहप्पगारे पुरिसजाते वज्जबहुले धुंन्नबहुले पंकबहुले वेरबहुले अप्पत्तियबहुले दंभवहुले 'णियडिबहुले

१. प्रतिषु पाठाः—माता ती वा पिता ती वा भाया ती वा भगिणी ति वा खं १ । माया वा पिया वा भाया वा भगिणी वा खं १ विना । माया इ वा पिया इ वा भाया इ वा भगिणी इ वा मु० । माता ति वा० चू० ॥ २ पुत्ता दि वा धूता दि वा खं १ ॥ ३. इ वा खं १ विना ॥ ४. 'हुगंसि खं १ मु० । दइयतां पृ० १६० टि० २०, पृ० १७८ टि० ५ ॥ ५. गहत्तं खं १ ॥ ६. णिवत्तेति खं १ मु० । दइयतां पृ० १६० टि० २१, पृ० १७८ टि० ७ ॥ ७. उब्बोलित्ता खं १ विना । उब्बोलित्ता मु० । दइयतां पृ० १६० टि० २२ ॥ ८. दइयतां सू० ७०४ ॥ ९. पिड्ढंति खं १ विना । दइयतां पृ० १७१ पं० १२ टि० २३ ॥ १०. एवमेव खं १ पु १ मु० । तुलना पृ० १६३ पं० ३ । एवामेव ते इत्थिकामभोगेसु मुच्छिता जाव वासाइं चू० ॥ ११. गिद्धा गरहिया अज्झो खं १ मु० विना । दइयतां पृ० १६३ पं० ४, टि० ४ ॥ १२. 'समाणि खं १ ॥ १३. सं० मु० विना भुंजितु भोगाइं खं १ । दइयतां पृ० १६३ पं० ५ टि० ५ । भुंजितु भोगाइं २ खं २ पु १, २ ला० । भुंजितु भोगाइं चू० ॥ १४. पविसुइत्ता खं १ चू० पु १ विना । पसुइत्ता पु १ । पसवितुं (पविसितुं—प्र०) चू० । "अनुप्रसूय उत्पाय" शी० । "बहुं पसवई पावे" दशवै० ५ । २ । ३५ ॥ १५. बहुइं पावाइं कम्माइं ओस(उस्स-मु०)ण्णाइं संभा खं १ विना । "बहूणि...उसण्णं ति अणेकसो" चू० । "संचित्य...बहुनि...कूराणि...कर्माणि अष्टप्रकाराणि बद्ध-रूप-निधत्त-निकाचनावस्थानि विधाय" शी० ॥ १६. "अतिवर्त्य अतिलब्ध्य" शी० ॥ १७. एवमेव खं १ शी० । "एवामेव तहप्पगारं वज्जबहुले, पावे वजे वेरे० गाथा" चू० ॥ १८. धुण्णं पु १ । धक्कं खं १ । धूतं मु० । दइयतां पृ० १७१ टि० १४, पृ० १७२ पं० १४ टि० २७ । "धूयत इति धूनं प्राग्बद्धं कर्म" शी० । पंकबहुले धुंन्नबहुले पा० पु २ ला० सं० । पंकबहुले नास्ति खं २ पु १ ॥ १९. 'बहुले अयसबहुले

साइबहुले अयसबहुले उरसण्णं तसपाणघाती कालमासे कालं किञ्चा धरणितल-
मतिर्वतित्ता अहे णरगतलपतिट्ठाणे भवति ।

ते णं णरगा अंतो वट्ठां चाहिं चउरंसा अहे खुरप्पसंठाणसंठिता णिच्चंधकारतमसा
ववगयगह-चंद-सूर-नक्खत्त-जोतिसपहा मेद-वसा-मंस-रुहिर-पूयपडलं चिक्खल-
लित्ताणुलेवणतला अंसुई वीसा परमदुग्धिगंधा कांऊअगणिवण्णाभा कक्खडफासा ५

अप्पत्तिवदंभनियडिमादिबहुले खं १ ॥ २०. नियह्णं खं २ पा० पु २ ला० सं० ॥

१. उरसण्णतसं खं १ विना । उरसण्णं तसाती कालमासे खं १ ॥ २. वंदित्ता खं १ ॥

३. इत आरभ्य 'णरएण वेदणाओ' इतिपर्यन्तः पाठः प्रज्ञापनासूत्रेऽपि द्वितीये पदे वर्तते, तस्य
तत्र व्याख्या—“ते णं नरकावासा” इत्यादि, ते नरकावासाश्चतुरशीतिलक्षप्रमाणाः सर्वेऽपि
प्रत्येकमन्तः—मध्यभागे [वृत्ताः] वृत्ताकाराः, बहिर्भागे चतुरस्राः—चतुरस्राकाराः, इदं च
पीठोपरिवर्तिनं मध्यभागमधिकृत्य प्रोच्यते, सकलपीठाद्यपेक्षया त्वावलिकाप्रविष्टा वृत्त-त्र्यस्र-चतुरस्र-
संस्थानाः, पुष्पावकीर्णास्तु नानासंस्थानाः प्रतिपत्तव्याः, ‘अहे खुरप्पसंठाणसंठिया’ इति अधो-
भूमितले खुरप्रस्येव...प्रहरणविशेषस्य यत् संस्थानम्—आकारविशेषस्तीक्ष्णतालक्षणस्तेन
संस्थिताः, तथाहि—तेषु नरकावासेषु भूमितले मसृणत्वाभावतः शर्करिले पादेषु न्यस्यमानेषु शर्करा-
मात्रसंस्पर्शेऽपि क्षुरप्रेणेव पादाः कृत्यन्ते, ‘निच्चंधयारतमसा’ इति तमसा नित्यान्धकाराः, उद्द्योता-
भावतो यत्तमः तदिह तम उच्यते, तेन तमसा नित्यं सर्वकालमन्धकाराः, तत्रापवरकादिष्वपि
तमोऽन्धकारोऽस्ति केवलं बहिः सूर्यप्रकाशे मन्दतमो भवति, नरकेषु तु तीर्थकरजन्मदीक्षादिकाल-
व्यतिरेकेणान्यदा सर्वकालमप्युद्द्योतलेऽस्याप्यभावतो जात्यन्धस्येव मेघच्छन्नकालार्धरात्र इवातीव
बहुलतरो वर्तते तत उक्तं तमसा नित्यान्धकाराः, तमश्च तत्र सदाऽवस्थितं, उद्द्योतकारिणाम-
संभवात्, तथा चाह—‘ववगयगहचंदसूरनक्खत्तजोइसियपहा’, व्यपगतः—परिभ्रष्टो ग्रह-चन्द्र-
सूर्य-नक्षत्ररूपाणाम्, उपलक्षणमेतत् तारारूपाणां च, ज्योतिष्काणां पन्था—मार्गो येभ्यस्ते
व्यपगतग्रहचन्द्रसूर्यनक्षत्रज्योतिष्कपथाः, तथा ‘मेयवसापूयरुधिरमांसचिक्खललित्ताणुलेवणतला’
इति स्वभावसंपन्नैर्मेदोवसापूतिरुधिरमांसैश्चिक्खललित्ताणुलेवणतला—कर्ममः तेन लिप्तम्—उपदिग्धमनुलेपनेन
—सकृद् लिप्तस्य पुनः पुनरुपलेपनेन तलं—भूमिका येषां ते मेदोवसापूतिरुधिरमांसचिक्खल-
लित्ताणुलेपनतलाः, अत एवाशुचयः—अपवित्रा बीभत्साः दर्शनेऽप्यतिजुगुप्सोत्पत्तेः, क्वचिद्
‘वीसा’ इति पाठः, तत्र विज्ञा—आमगन्धिकाः परमदुर्गन्धिगन्धा मृतगवादिकेवरेभ्योऽप्यतीवा-
निष्टदुर्गन्धिगन्धाः । ‘काउयअगणिवण्णाभा’ इति लोहे धस्यमाने यादृक् कपोतो बहुकृष्णरूपोऽ-
ग्नेर्वर्णः, किमुक्तं भवति—यादृशी बहुकृष्णवर्णभूता अग्निज्वाला विनिर्गच्छतीति तादृश्याभा—
आकारो येषां ते कपोतामिववर्णाभाः धस्यमानलोहाग्निज्वालाकल्पा इति भावः, नारकोत्पत्तिस्थान-
व्यतिरेकेणान्यत्र सर्वत्राप्युष्णरूपत्वात् । एतच्च षष्ठ-सप्तमपृथ्वीवर्जमवसेयम्, तथाच वक्ष्यति—
‘नवरं छट्ठ-सत्तमीसु णं काउअगणिवण्णाभा न भवंति’ । तथा कर्कशः अतिदुःसहोऽसिपत्रस्येव
स्पर्शो येषु ते कर्कशास्पर्शाः, अत एव दुरहियासा इति दुःखेनाध्यास्यन्ते सखन्ते दुरध्यासाः, अशुभा
दर्शनतो नरकाः, तथा गन्ध-रस-स्पर्शशब्दैरशुभा अतीवासातरूपा नरकेषु वेदनाः” इति प्रज्ञापना-
सूत्रस्य मलयगिरिविरचितायां वृत्तौ पृ० ८० ॥ ४. बहिं खं १ ॥ ५. खुरप्पं खं २ पु २ ।
खुरप्पसंठाणसंठिता खं १ ॥ ६. “णिच्चंधकारा...तमसा” चू० । “नित्यान्धतमसाः, क्वचित्
पाठे नित्यान्धकारतमसाः” शी० ॥ ७. “चिक्खल” खं २ । “चिक्खल” पु १ मु० ॥

दुरंहियासा असुभा णरगा, असुभा णरएसु वेदणाओ, नो चेव णं नरएसु 'नेरइया णिदायंति वा पयलयंति वा सौयं वा रत्तिं वा धित्तिं वा मत्तिं वा उवलमंति, ते णं तत्थ उज्जलं विपुलं पगाढं कडुयं कक्कसं चंडं दुक्खं दुग्गं तिब्बं दुरहियासं 'णिरयवेदणं पच्चणुभवमाणा विहरंति ।

५. से जहाणामते रुक्खे सिया पच्चतग्गे जाते मूले छिन्ने अग्गे गरुए जतो निब्बं जतो विसमं जतो दुग्गं ततो पवडति, एवामेव तहप्पंगारे पुरिसजाते गम्भातो गम्भं, जम्मातो जम्मं, माराओ मारं, णरगातो णरगं, दुक्खातो दुक्खं, दाहिणगामिणं णेरइए कण्हपेक्खिए आगमिस्साणं दुल्लभेबोहिए यावि भवति, एस ठाणे अणारिए अकेवले जाव असव्वदुक्खवप्पहीणमग्गे एगंतमिच्छे असाहू ।
१०. पढमस्स ठाणस्स अधम्मपक्खस्स विभंगे एवमाहिते ।

७१४. अहावेरे दोच्चस्स ठाणस्स धम्मपक्खस्स विभंगे एवमाहिज्झइ-इह खलु पाईणं वा ४ संतेगंतिया मणुस्सा भवंति, तंजहा-अणारंभा अपरिगहा धम्मिया धम्माणुगा धम्मिहा जाव धम्मेणं चेव वित्तिं कप्पेमाणा विहरंति, सुंसीला सुव्वता सुप्पडियाणंदीं सुसाहू सव्वतो पाणातिवायातो पडिविरता जावजीवाए जाव जे

८. असुती खं १ सु० विना ॥ ९. विस्सा खं १ ॥ १०. प्रतिपु पाठाः-काडअगं खं १। कण्हअगं खं १ विना। “काड किण्ह अगणि० लोहे धम्ममाणे कालिया अगणिजाला णिति तारिसो तेहिं वण्णो” चू०। “कृष्णाग्निवणाभां रूपतः” शी०। प्रज्ञापनासूत्रे दशाश्रुतस्कन्धे च काडअगं इति पाठः ॥

१. 'हित्तासा खं १ ॥ २. नेरतिया णिद्वंति पयलोयंति वा खं १ ॥ ३. पा० विना-रत्तिं सोयं वा रत्तिं वा खं १। सोयं वा रत्तिं वा पु १। सोयं वा रत्तिं वा पु २। सयं वा रत्तिं वा खं २ ला० सं०। सुहं वा रत्तिं वा सु०। दशाश्रुतस्कन्धेऽपि सुत्तिं वा रत्तिं वा इति पाठः ॥ ४. तत्था खं १ ॥ ५. विउलं खं १ विना ॥ ६. दुग्गं नास्ति खं १ ॥ ७. णेरइया वेयणं पा० खं २ ला० सं०। णेरइया वेयणं पु १ सु०। 'नरएसु नेरइया निरयवेयणं' इति दशाश्रुतस्कन्धे पाठः ॥ ८. 'णामए सु० ॥ ९. 'प्पकारे खं १ ॥ १०. 'ए तेन ए कण्हं' खं १ ॥ ११. 'क्खित्ते पा० खं २ पु २ ला० सं० ॥ १२. 'बोहि यावि भं' खं १। 'बोहियाए वि भं' खं २ सं०। 'बोहियाए यावि भं' पु १। जाव दुल्लभबोधिए चू०। दृश्यतां सू० ७१० पृ० १७३ पं० १ टि० २ ॥ १३. भवती खं १ ॥ १४. चू० सु० विना-गतिभा खं १, २। गइया खं १ विना ॥ १५. धम्माणुया खं १ सु०। दृश्यतां सू० ७१३ पृ० १७६ पं० १ टि० १ ॥ १६. सुस्तीला खं १ ॥ १७. खं १ विना-वा सुस्साहू खं २ पा० पु २ ला०। 'वा साहू पु १ सु०। "सुसाधवः" शी०। दृश्यतां पृ० १७६ पं० ५, पृ० १८७ पं० ७ ॥ १८. सव्वतो खं १। सव्वतो पाणातिवायातो पडिविरता जावजीवाए जे भावऽण्णे तहप्पंगारा चू० ॥

यावऽण्णे तहप्पगारा सावज्जा अचोहिया कम्मंता परपाणपरितावणकरा कैज्जंति तैतो वि पडिविरता जावज्जीवाए ।

से जहानामए अणगारा भगवंतो इरियासमिता भासासमिता एसणासमिता आयाण-
भंडमत्तणिकखेवणासमिता उच्चार-पासवण-खेल-सिंघाण-जलपारिद्धावणियासमिता
मणसमिता वैडसमिता कायसमिता मणगुत्ता वैडगुत्ता कायगुत्ता गुत्ता गुत्तिदिया ५
गुत्तबंधचारी अकोहा अमाणा अमाया अलोभा संता पसंता उवसंता परिणिव्वुडा
अणासवा अगंधा छिन्नसोता निरुवलेवा कंसपौई व मुक्कतोया, संखो इव ११ गिरंगणा,
जीवो इव अप्पडिहयगती, गगणतलं पि व निरालंबणा, वायुरिव अपडिचद्धा,
सारदसलिलं व सुद्धहियया, पुक्खरपत्तं व निरुवलेवा, कुम्भो इव गुत्तिदिया,
विहग इव विप्पमुक्का, खंगगविसाणं व एगजाया, भारंडपक्खी व अप्पमत्ता, १०
कुंजरो इव सौंडीरा, वसभो इव जातत्थामा, सीहो इव दुद्धरिसा, मंदरो इव
अप्पकंपा, सागरो इव गंभीरा, चंदो इव सोमंलेसा, सूरु इव दित्ततेया, जच्चकैणगं
व जातरूवा, वसुंधरा इव सव्वफासविसहा, सुद्धुतहुयासणो विव तेयसा जलंता ।

१. अबोहिता खं १ । तुलना—पृ० १७७ पं० ९ ॥ २. विज्जंति खं १ ॥ ३. ततो पडि^०
खं २ ॥ ४. वंतो रिया^० खं १ । इत आरभ्य औपपातिकसूत्रेऽपि [सू० १७] समानप्रायोऽयं
पाठो व्याख्यया सह तत्र द्रष्टव्यः ॥ ५. परिद्धावणितत्समिता खं १ । तुलना सू० ७०७ ।
“अनगारा भगवन्तो भवन्तीति, ते पञ्चभिः समितिभिः समिताः, एवमित्युपप्रदर्शने,
औपपातिकम् आचाराङ्गसम्बन्धि प्रथममुपाङ्गम्, तत्र साधुगुणाः प्रबन्धेन व्यावर्धन्ते, तदिहापि
तेनैव क्रमेण द्रष्टव्यमित्यतिदेशः यावद् धूतमपनीतं केश-श्मश्रु-लोम-नखादिकं यैस्ते तथा”
शी० । एवं च शी० अनुसारेण इतः परं मणसमिता इत्यादिपाठस्थाने एवं जहोववाइए जाव
धुतकैसमंसुरोमनहा इति पाठः शी० सम्मतो भाति । औपपातिकसूत्रे [सू० १९] पाठोऽयं
द्रष्टव्यः । “धुयकैसमंसुलोमं लि क्वचिद् दृश्यते, तत्र धुतानि निष्प्रतिकर्मतया त्यक्तानि केश-
श्मश्रु-रोमाणि...येन स तथा” इति औपपातिकसूत्रवृत्तौ पृ० ४० ॥ ६. वइयसं^० खं २ ।
वयसं^० पा० पु १, २, ला० सं० मु० । वतिसं^० खं १ ॥ ७. वतिगुत्ता खं १ । वयगुत्ता
मु० ॥ ८. गुत्तेदिया खं १ । “गुत्ता सर्वथा गुत्तत्वात्, गुत्तिदियं ति शब्दादिषु रागादिरहिता
इत्यर्थः, अथवा गुत्तागुत्तिदयं ति गुत्तानि शब्दादिषु रागादिनिरोधाद् अगुत्तानि च आगमश्रवणे-
र्यासमित्यादिषु अनिरोधादिन्द्रियाणि येषां ते” इति औपपातिकसूत्रवृत्तौ पृ० ३५ । दृश्यतां
पृ० १६३ टि० १८ ॥ ९. छिन्नसोता खं १ मु० विना । दृश्यताम् आचा० पृ० २७४ टि० ७ ॥
१०. पाती तिव खं १ ॥ ११. गिरंजणा खं १ विना ॥ १२. जीव इव खं १ विना ॥ १३. वाउ
इव पु १ ॥ १४. गुत्तेदिया खं १ ॥ १५. खंगिगविं^० मु० । “खङ्ग आटव्यो जीवः, तस्य विषाणं
शृङ्गं तदेकमेव भवति, तद्वदेकजात एकभूतो रागादिसहायवैकल्यात्” इति स्थानाङ्गसूत्रवृत्तौ
पृ० ४६४ ॥ १६. भारंडपक्खी पा० खं २ पु १ सं० । स्थानाङ्गवृत्तावपि भारण्डशब्दः ॥
१७. विव पा० खं ३ पु २ ॥ १८. जातत्थामा खं १ मु० विना ॥ १९. रो तिव खं १ ॥
२०. लेस्सा खं १ ॥ २१. कंचणगं खं २ पु १ ॥ २२. सुद्धुतहुया^० खं २ ॥

णत्थि णं तेसिं भगवंताणं कँत्थइ पडिबंघे भवति, से य पडिबंघे चउन्विहे पण्णत्ते, तंजहा—अंडए ति वा पोयए इ वा उग्गहँ(हि)ए ति वा पग्गह(हि)ए ति वा, जण्णं जण्णं दिसं इच्छंति तण्णं तण्णं दिसं अप्पडिबद्धा सुइन्भूया लहुन्भूया अणुप्पगंथा संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणा विहरंति ।

५. तेसिं णं भगवंताणं इमा एतारूवा जायामायावित्ती होत्था, तंजहा—चँउत्थे भत्ते, छट्ठे भत्ते, अट्ठमे भत्ते, दसमे भत्ते, दुवालसमे भत्ते, चोदसमे भत्ते, अद्धमासिए भत्ते, माँसिए भत्ते, दोमासिए भत्ते, तेमासिए भत्ते, चउम्मासिए भत्ते, पंचमासिए भत्ते, छम्मँसिए भत्ते, अदुत्तरं च णं उँक्खित्तचरगा णिक्खित्तचरगाँ उक्खित्त-णिक्खित्तचरगा अंतचरगा पंतचरगा लूहचरगा समुदाणचरगा संसँडुँचरगा
१०. असंसँडुँचरगा तज्जातसंसडुँचरगा दिड्डलौंभिया अदिड्डलाभिया पुडुलाभिया

१. कथ्यति खं १। कथ्यवि सु० ॥ २. प्रतिषु पाठाः—उग्गहए ति वा पग्गहए ति वा जण्णं खं २ सं०। उग्गहए ति वा पग्गहए ति वा जण्णं पा०। उग्गहए ति प[रि खं १]ग्गहए ति वा जण्णं पु १ सु० खं १। उग्गहए ति वा जण्णं ला०। उग्गहए ति नि वा जण्णं पु २। “अण्डए इ व ति अण्डजो ईसादिः...अथवा अण्डकं मयूरादीनाम्...अथवा अण्डजं पटसूत्रजमिति वा, पोतजो हस्त्यादिरयम्...। अथवा पोतको बालक इति वा अथवा पोतकं वल्लमिति वा प्रतिबन्धः स्यात्। आहारेऽपि च विबुद्धे सरागसंयमवतः प्रतिबन्धः स्यादिति दर्शयति—उग्गहए व ति अवगृहीतं परिवेषणार्थमुत्पादितं प्रगृहीतं भोजनार्थमुत्पादितमिति, अथवा अवप्रद्विकमिति अवप्रद्वोऽस्यास्तीति वसतिपीठकलकादि, औपग्रहिकं वा दण्डादिकमुपधिजातम्, तथा प्रक्षेपण प्रद्वोऽस्येति प्रप्रद्विकम् औषिकमुपकरणं पात्रादीनि(ति)। अथवा अण्डजे पोतजे वा इत्यादि व्याख्येयम्, इकारस्त्वगमिक इति। जञ्जे ति यां यां दिशं, णमिति वाक्यालंकारे, “इच्छति...तां तां दिशं स विहरिष्यति” इति स्थानाङ्गवृत्तौ पृ० ४६५। औपपातिकसूत्रवृत्तावपि दाचना-न्तररूपेण व्याख्यातोऽयं पाठः पृ० ३६-३७ ॥ ३. सुविभूता लहुभूता खं १। सुइन्भूया लहुन्भूया सु० ॥ ४. अणप्पं खं १। अणप्पं सु०। “अणुप्पगंघे ति अनुरूपतया औचित्येन विरतेः, न तु अपुण्योदयात्, अणुरपि वा सूक्ष्मोऽपि अल्पोऽपि प्रगतो ग्रन्थो घनादिर्यस्य यस्माद्वाऽसावनुप्रग्रन्थः अपेक्ष्यन्तर्भूतत्वादनुप्रग्रन्थो वा, अनर्थः अनर्पणीयः अडौकनीयः परेषामध्यात्मिकत्वात् ग्रन्थवत्—ग्रन्थवत् ग्रन्थो ज्ञानादिर्यस्य सोऽनर्थग्रन्थ इति” इति स्थानाङ्ग-वृत्तौ पृ० ४६५। “अचिभूता...श्रुतिभूता वा प्राप्तसिद्धान्ताः...लहुभूता अणुप्पगंथा अनल्पग्रन्था बह्वागमाः, अविद्यमानो वा आत्मनः सम्बन्धी ग्रन्थो हिरण्यादिर्येषां ते तथा, अनर्थग्रन्था वा भावधनयुक्ता इत्यर्थः” इति औपपातिकसूत्रवृत्तौ पृ० ३६ ॥ ५. जातमाँ खं १ ॥ ६. तुलना—औपपातिकसूत्रे सू० १८ ॥ ७. मासिते चउमासिते पंचमासिते छम्मासिते अदुत्तरं खं १ ॥ ८. सं० सु० विनेदं भत्ते नास्ति ॥ ९. पु १ विना इदं भत्ते नास्ति ॥ १०. °सिते सं० सु० विना ॥ ११. तुलना—औपपातिकसूत्रे सू० १९। अमीषां पदानां व्याख्यापि तत्र विलोकनीया ॥ १२. °गा अंतचरगा खं १ ॥ १३, १४. °सडुँ चं खं १ ॥ १५. °लाभिता खं २ पु २ पा०। °लाहिता खं १। प्रायः एवमग्रेऽपि सर्वत्र ॥

अपुड्डलाभिया भिक्खलाभिया अभिक्खलाभिया अण्णातचरगा अन्न-
गिलातचरगा ओवणिहिता संखादत्तिया परिमितपिण्डवातिया सुद्धेसणिया
अंताहारा पंताहारा अरसाहारा विरसाहारा लूहाहारा तुच्छाहारा अंतजीवी
पंतजीवी पुरिमड्डिया आयंबिलिया निव्विगतिया अमज्ज-मंसासिणो णो णियाम-
रंसभोई ठाणादीता पडिमट्टादी जेसज्जिया वीरंसणिया दंडायंतिया लगंडसाईणो
आयावगा अवाउडा अकंड्डया अणिडुहा धुतकेसं-मंसु-रोम-नहा सव्वगायपडिकम्म-
विप्पमुक्का चिदंति ।

“ते णं एतेणं विहारेणं विहरमाणा बहूइं वासाइं सामण्णपरियागं पाउणंति,
बहूइं वासाइं सामण्णपरियागं पाउणित्ता आवाहंसि उप्पण्णंसि वा अणुप्पण्णंसि
वा बहूइं भत्ताइं पच्चक्खाइंति, [बहूइं भत्ताइं] पच्चक्खित्ता बहूइं भत्ताइं अणसणाए
छेदंति, बहूणि [भत्ताइं] अणसणाए छेदेत्ता जस्सट्टाए कीरति नग्गभावे मुंडभावे
अण्हाणगे अंदंतवणगे अछत्तए अणोवाहणए भूमिसेज्जा फैल्लसेज्जा कट्ठसेज्जा

१. भिक्खुं खं १ सु० विना । “भिक्खालाभिण्णं ति भिक्षेव भिक्षा, तुच्छमविज्ञातं वा, तल्लाभो
प्राप्ततया यस्यास्ति स भिक्षालाभिकः, अभिक्खलाभिण्णं ति उक्तविपर्ययात्” इति औपपातिक-
सूत्रवृत्तौ पृ० ३९ ॥ २. अण्णातचरगा खं १ ॥ ३. अण्णाइल्लोचरगा खं २ पु २ ला० सं० ।
अण्णायल्लायचरगा पु १ । दृश्यताम्—आवा० सू० ३१२ टि० ६ । “अण्णगिलायणं ति अन्नं
भोजनं विना ग्लायति अन्नग्लायकः स चाभिप्रहविशेषात् प्रातरेव दोषान्नुभुगिति” इति
औपपातिकसूत्रवृत्तौ पृ० ३९ ॥ ४. उव० ला० विना । “ओवणिहिण्णं ति उपनिहितं यथा
कथञ्चित् प्रत्यासन्नीभूतं, तेन चरति यः स औपनिहितिकः, उपनिधिना वा चरतीत्यौपनिधिकः”
इति औपपातिकसूत्रवृत्तौ पृ० ३९ ॥ ५. वाइवा खं १ विना । “परिमितपिण्डपातः” यस्यास्ति
स तथा” इति औपपातिकसूत्रवृत्तौ पृ० ३९ ॥ ६. रा विरसाहारा आयंबिलिया निव्विगइया
खं १ ॥ ७. आयंबिलिया पुरिमड्डिया पु १, २ ला० सं० ॥ ८. निव्वित्तिता ला० सं० ॥
९. नात्तितामरसं खं २ । नो नित्तामरसं पा० पु २ ला० सं० । न नित्तामरसं पु १ ॥
१०. रसहोती जेसज्जिता खं १ ॥ ११. ठाणाइया पडिमट्टाणाइया उक्कडुआसणिया जेसज्जिया
मु० । “ठाणाइणं ति स्थानं कायोत्सर्गः, तमतिगच्छति करोतीति स्थानातिगः.....पडिमट्टाइ
ति प्रतिमा मासिः।यादयः” इति औपपातिकसूत्रवृत्तौ पृ० ४० ॥ १२. पडियट्टादी इति प्रतिषु
पाठः, दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १३. णित्ता खं २ पा० ॥ १४. त्तिता खं १ सु० विना ॥
१५. सात्तिणो खं १ ॥ १६. अवाउडा अगत्तया अकं० खं १ विना ॥ १७. मंसं खं १
सु० विना ॥ १८. सम्ब[गा]तपडिं खं १ ॥ १९. एतेणं एतेणं खं १ पु १ सु० विना ॥
२०. बहू २ आवा० पु १, २ ला० सं० पा० । बहू २ त्ता आवा० खं १ ॥ २१. पच्चक्खन्ति
पच्चक्खाइत्ता मु० । हस्तलिखितप्रतिषु पाठाः—पच्चक्खाइंति त्ता बहूइं भत्ताइं अणसणाइं
छेदंति छेए २ जस्सट्टाए खं १ । पच्चक्खित्ता बहूइं वासाइं अणसणाए छेदं(दं—सं०)ति बहूणि
अणसणाए छेदेत्ता जस्सट्टाए खं १ विना । दृश्यतां सू० ७१५ ॥ २२. तुल्ला अणुपपातिकसूत्रे
सू० ४०, स्थानाज्जसूत्रे नवमे स्थाने ॥ २३. अदन्तमणगे खं १ ॥ २४. फल्लसेज्जा खं १ ॥

- केसलोए बंभचेरवासे परघरपवेसे लंढावलद्ध-माणवमाणणाओ हीलणाओ निंदणाओ खिसणाओ गरहणाओ तज्जणाओ तालणाओ उच्चावया गामकंटगा बावीसं परीसहोवसग्गा अँहियासिज्जंति तमडं आराहेति, तमडं आराहिता चैरमेहिं उस्सासनिस्सासेहिं अणंतं अणुत्तरं निव्वाघातं निरावरणं कैसिणं पडिपुण्णं
५. केवलवरणाण-दंसणं संमुप्पाडेंति, समुप्पाडित्ता ततो पच्छा सिज्जंति बुज्जंति मुच्चंति परिनिव्वायंति सव्वदुक्खाणं अंतं करेति, एगच्चा पुण एगे गंतारो भवंति, अवरे पुण पुव्वकम्मावसेसेणं कालमासे कालं किच्चा अण्णतरेसु देवलोएसु देवत्ताए उववत्तारो भवंति, तंजहा-मँहिड्डीएसु महज्जुतिएसु महापरक्कमेसु महाजसेसु महब्बलेसु महाणुभावेसु महासोक्खेसु, ते णं तत्थ देवा भवंति मँहिड्डिया महज्जु-
१०. तिया जाव मँहासुक्खा हारविराइतवच्छा कडगतुडितथंभितभुया 'सं(अं ?)भाय-

१. लंढावलद्ध खं १। लंढावलद्धे मु०। लंढावलद्धं इति मुद्रिते औपपातिकसूत्रे सू० ४०। “लंढावलद्धी ति लब्धं च लाभोऽपलब्धिश्च अलाभोऽपरिपूर्णलाभो वा लब्धापलब्धिः” इति अभयदेवसूरिविरचितायां भगवतीसूत्रवृत्तौ प्रथमे शतके नवमे उद्देशके पृ० १०१। “लंढा-वलद्धचित्तीओ” इति स्थानाङ्गे नवमे स्थाने, अस्य वृत्तिः—“लब्धानि च सन्मानादिना अपलब्धानि च न्यकारपूर्वकतया यानि भक्तादीनि तैर्नृत्तयो निर्वाहा लब्धापलब्धवृत्तयः” पृ० ४६६॥ २. णिङ्गणाओ नास्ति खं १॥ ३. णातो तालणातो खं १ पु १ सु० विना ॥ ४. अहितासिं खं १॥ ५. चरिमेहिं खं १॥ ६. कसिणं नास्ति खं १॥ ७. उप्पाडेंति २ ता खं १। औपपातिकेऽपि [सू० ४१] ‘उप्पाडित्ति’ इति पाठः॥ ८. खं १ विना-एगच्चाए पुण एगे भयंतारो, अवरे पा० खं २ पु १, २ ला० सं०। एगच्चाए पुण एगे भयंतारो भवंति, अवरे मु०। “अर्चयन्ति” तामित्यर्चा शरीरम्, एक्का जेसिं गज्जा सरीरता” चू०। “एके पुनरेकयाऽर्चया शरीरेण एकस्माद्वा भवात् सिद्धिर्गतिं गन्तारो भवन्ति, अपरे पुनः “देवेभूतपथन्ते” शी०, एतदनुसारेण एगच्चाए पुण एगे गंतारो भवंति इति शी० सम्मतः पाठः। “एगच्चा पुण एगे भयंतारो पुव्वकम्मावसेसेणं कालमासे कालं किच्चा उक्कोसेणं सव्वदुसिद्धे महाविमाणे देवत्ताए उववत्तारो भवंति” इति औपपातिकसूत्रे पाठः सू० ४१। अस्य वृत्तिः—“एगच्चा पुण एगे भयंतारो ति एका असाधारणगुणत्वाद् अद्वितीया मनुजभवभाविनी वा अर्चा बोन्दिः तनुयैषां ते एकाः, पुनः “एके केवलज्ञानभाजनेभ्योऽपरे भयंतारो “पुव्वकम्मावसेसेणं “देवतया उत्पत्तारो भवन्ति” पृ० १०७॥ ९. तंजहा नास्ति खं ॥ १०. महड्ढिं पा० सु०। महड्ढिं पु १॥ ११. सु महापरिक्कं खं २ पा० पु २ ला०। सु महासोक्खेसु महाजसेसु महब्बलेसु महाणु-भावेसु महसोक्खेसु ते णं खं १। औपपातिकसूत्रे [सू० २२] ‘महिड्डिआ महज्जुतिआ महाबला महायसा महासोक्खा महाणुभागा’ इति क्रमः। स्थानाङ्गवृत्तौ तु [द्वितीये स्थाने] ‘महिड्डिया महज्जुइया महाणुभागा महायसा महाबला महासोक्खा (महसोक्खा—प्र०)’ इति क्रमः, पृ० ६८॥ १२. महिड्डीता महज्जुतिता जाव पा० खं २ पु २ ला० सं०। महिड्डिया जाव पु १। महिड्डीया जाव खं १॥ १३. महसोक्खा खं १। महासुक्खा खं २ पा०॥ १४. सु० मध्ये, स्थानाङ्गसूत्रेऽष्टमे स्थाने, औपपातिकसूत्रे [सू० २२] च अंगायं इति पाठो वर्तते ॥

कुंडलमडुगंडतलकण्णपीढधारी 'विचित्तहत्थाभरणा' 'विचित्तमालामउल्लिमउडा
कल्लाणगपवरवत्थपरिहिता कल्लाणगपवरमल्लाणुलेवणधरा भासरबोदी पलंबवण-
मालाधरा दिव्वेणं रूवेणं दिव्वेणं वण्णेणं दिव्वेणं गंधेणं दिव्वेणं फासेणं दिव्वेणं
संधाएणं दिव्वेणं संठाणेणं दिव्वाए इड्डीए दिव्वाए जुतीए दिव्वाए पभाए
दिव्वाए छायाए दिव्वाए अञ्चीए दिव्वेणं तेएणं दिव्वाए लेसाए दस 'दिसाओ ५
उज्जोवेमाणा पभासेमाणा गतिकल्लाणा ठितिकल्लाणा आगमेस्सभइया वि भवंति,
एस ठाणे औरिए जाव सव्वदुक्खप्पहीणमग्गे एगंतस्समे सौंधू । दोच्चस्स ठाणस्स
धम्मपक्खस्स विभंगे एवमाहिंते ।

७१५ अहावरे तच्चस्स ठाणस्स मीसगस्स विभंगे एवमाहिज्जति—इह खलु
पार्श्वे वा ४ संतेगतिया मणुस्सा भवंति, 'तंजहा—अप्पिच्छा अप्पारंभा अप्पपरिग्गहा १०
धम्मिया धम्माणुया जाव धम्मेणं चेव वित्तिं कप्पेमाणा विहरंति सुसील सुव्वया
सुप्पडियाणंदा साहु, एगच्चातो पाणातिवायातो पडिविरता जावजीवाए एगच्चातो
अप्पडिविरता, जाव जे यावऽण्णे तहप्पकारा सावज्जा अंबोहिया कम्मंता परपाण-
परितावणकरा कज्जंति ततो वि एगच्चातो पंडिविरता एगच्चातो अप्पडिविरता ।

से जहाणामए समणोवासगा भवंति अंभिगयजीवा-ऽजीवा उंवलद्वपुण्ण-पावा १५
आसव-संवैर-वेयण-णिज्जर-किरिया-ऽहिकरणं-बंध-मोक्खकुसला असहिज्जदेवा-

१, २. विहत्तं खं १ ॥ ३. 'णगंधपव' खं १ विना ॥ ४. दिव्वेणं ठाणेणं खं १ मु० विना ॥
५. जुतीए खं १ पु १ ॥ ६. दिव्वाते छायाते खं २ ॥ ७. अञ्चीते खं १ ॥ ८. दिसा उज्जो
खं १ मु० विना ॥ ९. आगमेसिभइया यावि मु० । "आगमेसिभइ ति आगमेसभवग्गहणे
सिज्जंति" चू० ॥ १०. आयरिए खं १ मु० ॥ ११. 'समे खं २ पु २ ला० पा० ॥
१२. सुसाहु मु० । "सुसाहु" शी० । दइयतां पृ० १८२ पं० १४ टि० १७ ॥ १३. इह
खलु पादीणं खं १ मु० विना । तुलना सू० ७१४, पृ० १८२ ॥ १४. संजहा नास्ति खं १ ॥
१५. धम्मिमा मु० विना । धम्मिता धम्माणुता खं १ ॥ १६. अंबोहिया खं १ ॥ १७. पडिविरता
एगच्चातो नास्ति खं १ विना ॥ १८. अपडिं खं १ ॥ १९. इतः परं तुलना—भगवत्तीसुत्रे द्वितीये
शतके पञ्चम उद्देशके, औपपातिकसूत्रे [सू० ४१] ॥ २०. इतः परं बहूनां पदानां शी० मध्ये
विबरणं न दइयते । "उपलब्धपुण्यपापाः । इह च प्रायः सूत्रादर्शेषु नानाविधानि सूत्राणि दइयन्ते,
न च टीकासंवादी एकोऽप्यस्माभिरादर्शः समुपलब्धः, अत एवमादर्शमहीकृत्यास्माभिर्विवरणं
क्रियते, इत्येतदवगम्य सूत्रविस्मयवाददर्शनाच्चित्तव्यामोहो न विधेय इति...जाव उअसिथफलिहा
इत्यादि" शी० ॥ २१. 'वेतणज्जर' खं १ । 'वेयणनिज्जर' खं २ । 'वेयणाणिज्जरा' मु० ।
२२. बंधप्पमोक्खं खं १ । "बन्धकुशलाः । जेण बंधो मोक्खिज्जति सो बंधमोक्खो" चू० ॥
२३. असहज्जं खं १ । असहिज्जं खं १ विना । असहेज्जं मु० । "असंहज्जा असंहरणिज्जा
जधा वातेहिं मेह, न तु जधा वातपडागाणि सक्कंति विपरिणावेतुं देवेहि वि, किं पुण माणुसेहिं ?

उसुर-नाग-सुवण्ण-जक्ख-रक्खस-किन्नर-किंपुरिस-गरुल-गंधव्व-महोरगादीएहिं
देवगणेहिं निगंथातो पावयणातो अणतिकमणिज्जा इणमो निगंथे पावयणे
निसंसकिता निक्कंखिता निव्वितिगिच्छां लद्धडा गहियडा पुच्छिडा विणिच्छियडा
अभिगतडा अट्ठिमिजपेम्माणुरागरसा 'अयमाउसो ! निगंथे पावयणे अट्ठे, अयं
५ परमट्ठे, सेसे अणट्ठे' ऊसितफलिहा अवंगुतदुवारा अचियत्तंतेउरघरपवेसा चाउदं-

अणतिकमणिज्जं ति जथा कस्सइ सुसीलस्स गुरु अणतिकमणिजे एवं तेसिं अरहंता साधुणो
सीलाइ वा अणतिकमणिज्जाइ निस्संकिताइ । ” चू० । असहेज्जाओ देव० इति मुद्रिते औपपातिक-
सूत्रे, व्याख्या तु न कृता तत्र । भगवतीसूत्रे असहेज्जदेव० इति पाठः, तस्य च अभयदेवसूरिकृता
इदंशी व्याख्या—“असहेज्जेत्यादि, अविद्यमानं साहाय्यं परसाहायकम् अत्यन्तसमर्थत्वाद् येषां
तेऽसाहाय्याः, ते च ते देवादयश्चेति कर्मधारयः । अथवा व्यस्तमेवेदम्, तेन असाहाय्या
आपद्यपि देवादिसाहायकानपेक्षाः, स्वयं कृतं कर्म स्वयमेव भोक्तव्यमित्यदीनमनोवृत्तय इत्यर्थः ।
अथवा पाषण्डिभिः प्रारब्धाः सम्यक्त्वाविचलनं प्रति न परसाहाय्यमपेक्षन्ते” इति भगवती-
सूत्रवृत्तौ पञ्चमे शतके द्वितीये उद्देशके पृ० १३५ । “असहेज्जं ति अविद्यमानसाहाय्यः” इति
औपपातिकसूत्रवृत्तौ सू० ४० पृ० ९९ ॥

१. 'दीतेहिं' खं १ ॥ २. इणमेव सु० पु १ । तुलना—औपपातिकसूत्रवृत्तौ सू० ४०, पृ०
१०० ॥ ३. निगंथिए पा० खं २ पु २ ला० सं० ॥ ४. 'गिच्छा पु १ सु० ॥ ५. 'मिजपेमा'
ला० । 'मेज्जापेमा' खं १ ॥ ६. अयं परमट्ठे नास्ति खं २ पा० विना । औपपातिकसूत्रे तद्वृत्तौ
[सू० ४१, सू० ४० पृ० १००] भगवतीसूत्रे च पाठो वर्तते । किन्तु चूणौ वृत्तौ च अयं परमट्ठे
इत्यस्य व्याख्या अत्र न वर्तते ॥ ७. अणट्ठे चाउदसदुमुहिट्ठपुण्णमासिणीसु पडिपुण्णं पोसहं
अणुपालेमाणा ऊसितफलिहा अवंगुतदुवारा अचियत्तंतेउरघरपवेसा समणे निगंथे फासुतेसं
खं १ ॥ ८. खं १ विना—अचियत्तंतेउरघरपव० ला० । अचियत्तंतेउरघरपव० पु १ । अचियत्तंते-
उरघरपव० पा० । अचियत्तंतेउरघरपव० खं २ पु २ सं० । “चियत्तघरंतेउर० घरे अणिड्ढि-
मंताणं जइ वि इत्थियाओ अच्छंति तत्थ ण चरेति जाव रसोति ति तत्थेसणं सोधेति, कस्सइ
महिड्ढियस्स अंतेपुरं भवति तं पि तेण अणुण्णाता पविसितुं भावेति” चू० । “अचियत्तः
अनभिमतोऽन्तःपुरप्रवेशवत् परगृहद्वारप्रवेशोऽन्यतीर्थिकप्रवेशो येषां ते तथा” शी०, एतदनु-
सारेण 'त्तंतेउरपरघरदारपवेसा इति पाठः शी० सम्मतो भाति । “चियत्तंतेउरघरदारपवेसी
ति चियत्तो ति लोकानां प्रीतिकर एव अन्तःपुरे वा गृहे वा द्वारे वा प्रवेशो यस्य स तथा, इन्-
प्रत्ययश्चात्र समासान्तः, अतिधार्मिकतया सर्वत्राऽनाशङ्कनीयोऽसाविति भावः, कचिदेवं
दृश्यते—चियत्तघरंतेउरपवेसी ति चियत्तेति प्रीतिकारिण्येव गृहे वाऽन्तःपुरे वा प्रविशतीत्येवंशीलो
यः स तथा, त्यक्तो वा गृहान्तःपुरयोरकस्मात् प्रवेशो येन स तथा” इति औपपातिक-
सूत्रवृत्तौ सू० ४०, पृ० १०० । चियत्तंतेउरपरघरदारपवेसा इति औपपातिकसूत्रे सू० ४१ ।
“चियत्तंतेउरघरपवेसा, चियत्तो ति लोकानां प्रीतिकर एवान्तःपुरे वा गृहे वा प्रवेशो येषां ते
तथा....., अथवा चियत्तो ति त्यक्तोऽन्तःपुर-गृहयोः परकीययोः यथाकथञ्चित् प्रवेशो यैस्ते
तथा” इति भगवतीसूत्रवृत्तौ द्वितीये शतके पञ्चम उद्देशके पृ० १३५-१३६ ॥ दृश्यतां सू०
८४३ टि० ॥ ९. 'इसुहिट्ठ' खं २ पा० ला० ॥

सङ्गमुद्दिष्टपुण्णमासिणीसु पडिपुण्णं पोसहं सैम्मं अणुपालेमाणा समणे निग्गंथे फासुएसँणिज्जेणं असण-पाणखाइमसाइमेणं वत्थ-पडिग्गह-कंबल-पायपुंछणेणं ओसह-भेसज्जेणं पीढ-फल्ल-सेज्जासंथारएणं पडिलाभेमाणा बहूहिं सीलव्वत-गुण-वेरमण-पच्चक्खाण-पोसहोववासेहिं अहापरिग्गहितेहिं तवोकम्मेहिं अप्पाणं भावेमाणा विहरंति ।

ते णं एयारूवेणं विहारेणं विहरमाणा बहूइं वासाइं समणोवासगपरियागं पाउणंति, पाउणित्ता आवाधंसि उप्पण्णंसि वा अणुप्पण्णंसि वा बहूइं भत्ताइं पच्चक्खाइंति, बहूइं भत्ताइं पच्चक्खाइत्ता बहूइं भत्ताइं अणसणाए छेदेति, बहूइं भत्ताइं अणसणाए छेदेत्ता आलोइयपडिक्कंता समाहिपत्ता कालमासे कालं किच्चा अण्णयरेसु देवलोएसु देवत्ताए उववत्तारो भवंति, तंजहा-महिड्डिएसु महज्जु-तिएसु जाव मँहासुक्खेसु, सेसं तहेव जाव एस ठाणे आरिए जाव एगंतसैम्मे साहू । तच्चस्स ठाणस्स मीसगस्स विभंगे एवमाहिए । ५

७१६. अविरतिं पडुच्च बाले आहिज्जति, विरतिं पँडुच्च पंडिते आहिज्जति, विरताविरतिं पडुच्च बालपंडिते अहिज्जइ, तत्थ णं जा सा सव्वतो अविरती एस ठाणे आरंभट्ठाणे अणारिए जाव असव्वदुक्खप्पहीणमगे एगंतमिच्छे असाहू, तत्थ तत्थ णं जा सा सव्वतो विरती एसै ठाणे अणारंभट्ठाणे, एस ठाणे आरिए जाव १५

१. सैम्मं नास्ति खं १, औपपातिकवृत्तौ च [सू० ४०] पृ० १०० । औपपातिकसूत्रे [सू० ४१, पृ० १०५], भगवतीसूत्रे [पृ० १३४] च सैम्मं इति पाठो यद्यपि दृश्यते तथापि वृत्तौ तस्य व्याख्या कृता नास्ति ॥ २. "णिज्जं असणं ४ पडि० वासारते य पीढफल्लगे य पडिलाभेमाणा विहरंति" चू० ॥ ३. "सज्जासंथारिणं खं १ । "शय्यासंस्तारादिना" शी० ॥ ४. "बहुसीलव्वत० सोलाइं सत्ता सिक्खावयाइं । [वत्ताइं] अणुवत्ताइं । विहरं (विरमं?) वेरमणं विसयेसु....., अधवा वत्ति ति वेरमणं ति वा एगट्ठं" चू० । एतदनुसारेण "गुण" इति पदं चूर्णिसंमतपाठे नास्तीति प्रतीयते । "शीलव्वत-गुणव्वत-प्रत्याख्यान-पोषधोपवासैः" शी० । "शीलव्वतानि अणुव्वतानि, गुणा गुणव्वतानि, विरमणानि" इति औपपातिकवृत्तौ [पृ० १०१] भगवतीसूत्रवृत्तौ [पृ० १३६] च ॥ ५. प्रतिषु पाठाः—पच्चक्खाइं २ त्ता पु १ सं० । पच्चक्खाइ पच्चक्खाइत्ता खं २ पु २ पा० । पच्चक्खाइ २ त्ता खं १ ला० सं० । पच्चक्खायंति मु० । दृश्यतां पृ० १८४ पं० १० ॥ ६. प्रतिषु पाठाः—छेदेति २ त्ता पु १ । छेदेत्ति त्ता त्ता खं १ । छेदे(दे) ला० सं० पा०)ति बहूइं वासाइं अणसणाए छेएत्ता पु १ खं १ विना । दृश्यतां पृ० १८५ टि० २१ ॥ ७. सं० मु० विना—महेसु(स?)क्खेसु खं १ । दृश्यतां पृ० १८६ पं० ९ टि० ११ । महसुक्खेसु पा० खं २ पु २ ला० ॥ ८. "समे सं० मु० विना ॥ ९. अविरइं पडुच्चा खं १ मु० सं० विना । अविरतिं पडुच्च बाले या विरतिं पडुच्च पंडिते या विरताविरतिं पडुच्च बाल-पंडिते या । तत्थ जा चू० ॥ १०. पडुच्चा सं० मु० चू० विना । पडुच्च नास्ति खं १ ॥ ११. टाणे जाव सव्वं खं १ ॥ १२. "एतत् स्थानमनारम्भस्थानम्..... तयाच एतत् स्थानमार्यस्थानम्" शी० ॥ १३. आयरिए खं १ ॥

सव्वदुक्खप्पहीणमग्गे एगंतसम्मे साहू, तत्थ णं जा सा सव्वतो विरताविरती एस ठाणे आरंभाणारंभट्ठाणे, एस ठाणे आरिए जाव सव्वदुक्खप्पहीणमग्गे एगंतसम्मे साहू।

७१७. एवामेव समणुगम्ममौणा समणुगाहिज्जमाणा इमेहिं चैव दोहिं ठाणेहिं
५. समयरंति, तंजहा-धम्मो चैव अधम्मो चैव, उवसंते चैव अणुवसंते चैव। तत्थ णं जे से पढमस्स ठाणस्स अधम्मपक्खस्स विभंगे एवमोहिंते, तस्स णं इमाइं तिणिण तेवट्ठाइं पाँवाइयसताइं भवन्तीति अक्खाताइं, तंजहा-किरियौवादीणं अकिरिया-वौदीणं अण्णाणियवादीणं वेणइयवौदीणं, ते वि निव्वाणमाहंसु, ते वि पल्लि-मोक्खमाहंसु, ते वि ल्वंति सावगा, ते वि ल्वंति सावइत्तारो।

१०. ७१८ ते सव्वे पावाँइया आदिकरा धम्माणं नाणापण्णा नाणाछंदा नाणासीला नाणादिट्ठी नाणाँरुई नाणारंभा नौणाज्जवसाणसंजुत्ता एगं महं मंडलिवंधं किञ्चा सव्वे एँगओ चिट्ठंति, पुरिसे य सागणियाणं इंगालाणं पौतिं बहुपडिपुणं अँयो-मएणं संडासएणं गहाय ते सव्वे पाँवाइए आँइगरे धम्माणं नाणापण्णे जाव

१. आयरिए खं १ पु १ ॥ २. एवमेव पा० सं० सु०। एवामेवा खं २ पु २ ला०। “एवमेवे-
त्यादि” शी० ॥ ३. “माणा इमेहिं खं १ विना ॥ ४. धम्मो चैव अधम्मो पा० खं १ सु० विना ॥
५-८. चूणौ ‘चैव’ स्थाने ‘य’ पाठः ॥ ९. पढमट्ठाणस्स खं १। पढमस्स अधम्म” चू० ॥
१०. “माहिज्जति खं १ सु० चू० विना ॥ ११. तत्थ णं सु०। “तत्थ च प्रादेशकानि कारणानि
इमाइं तिणिण तिसट्ठाइं” चू०। “तत्र अमूनि” शी० ॥ १२. पावाडयं खं १ विना।
“पावातिवा शास्तर इत्यर्थः, तद्धि शास्तुं शृशं वदन्तीति प्रावादुकाः” चू०। “प्रावादुकशतानि”
शी० ॥ १३. मक्खाताइं खं १ सु०। दश्यतां पृ० ११५ टि० १४ ॥ १४-१६. “वासीणं खं १ ॥
१७. पल्लियमो” खं १ ॥ १८. सावगा ते वि ल्वंति नास्ति खं १, २। “किं खलु लोगो ते
सरणं पवज्जति? उच्चते-मिच्छताणुभाष ति, ते वि ल्वंति सावगा कूटपण्यप्राइवत्, ते वि
सावइत्तारो, आस्रवतं आश्रुवाणमित्यर्थः, यः शुश्रूषत् श्रावयति स श्रावइत्तारो भवति, एवं ताव
आदितीर्थेकराः कपिलादयः सावए ल्वंति तच्छिष्याश्च पारम्पर्येण...सावइत्तारो यावदद्यापि” चू०।
“तेऽपि तीर्थिका लपन्ति...धर्मदेशनां विदधति, शृण्वन्तीति श्रावकाः, हे श्रावकाः। एवं गृहीत
यूयं यथाहं देशयामि, तथा तेऽपि धर्मश्रावयितारः सन्त एवं लपन्ति भाषन्ते यथाऽनेनोपायेन
स्वर्गमोक्षावाप्तिरिति” शी० ॥ १९. भवन्ति पु २ ॥ २०. पावतिवा खं १। “पावादिवा
प्रवदनशीलाः” चू० ॥ २१. “हती खं १ ॥ २२, २९. णाणम्म” खं १। दश्यतां पृ० १६५
बं० ३, पृ० १९१ पं० ८-१० ॥ २३. मंडलं खं २। “मंडलबंधं कातुं ठाध...वटं
मंडलं ति वुच्चति” चू०। “मण्डलिवन्वम्” शी० ॥ २४. एगयओ खं १ ॥ २५. पावं
खं १ विना ॥ २६. चू० सु० विना-अतोमदेणं खं १। अतोमतेणं खं १ विना। अओमएणं
सु०। दश्यतां पृ० १९१ पं० ७ ॥ २७. पावाइते पा० खं २ पु २ ला० सं०। पावाडए पु १
सु० ॥ २८. आतियरे खं १ ॥

नौणाज्जवसाणसंजुत्ते एवं वदासी—हं भो पावाइया आदियरा धम्माणं नाणापण्णा जावज्जवसाणसंजुत्ता ! इमं तां तुम्हे सागणियाणं इंगालाणं पातिं बहुपडिपुण्णं गहाय मुहुत्तगं मुहुत्तगं पाणिष्ठा धरेह, णो यं हु संडासगं संसारियं कुज्जा, णो य हु अग्गियंभणियं कुज्जा, णो य हु साहम्मियवेयावडियं कुज्जा, णो य हु परधम्मियवेयावडियं कुज्जा, उज्जुया णियागपडिवन्ना अमायं कुव्वमाणा पाणिं पसारेह, इति ५
वच्चा से पुरिसे तेसिं पावादियाणं तं सागणियाणं इंगालाणं पातिं बहुपडिपुण्णं अओमतेणं संडासतेणं गहाय पाणिंसु णिसिरति, तते णं ते पावादिया आदिगरा धम्माणं नाणापन्ना जाव नाणाज्जवसाणसंजुत्ता पाणिं पडिसाहरेंति, तते णं से पुरिसे ते सव्वे पावादिए आदिगरे धम्माणं जाव नाणाज्जवसाणसंजुत्ते एवं वदासी—
हं भो पावादिया आदियरा धम्माणं जाव नाणाज्जवसाणसंजुत्ता ! कम्हा णं १०
तुम्हे पाणिं पडिसाहरह ?, पाणी नो डज्जेज्जा, दड्ढे किं भविस्सइ ?, दुक्खं, दुक्खं ति मण्णमाणा पडिसाहरह, एस तुल्य, एस पमाणे, एस समोसरणे, पत्तेयं तुल्य, पत्तेयं पैमाणे, पत्तेयं समोसरणे ।

७१९. तत्थ णं जे ते समणा माहणा एवमाइक्खंति जैविवं परूवेंति—‘सव्वे

१. चू० विना—वदासि खं १ । वदासी खं १ विना । “वदासी—हं भो पावातिथा आदिकरा धम्माणं इमं सावगणि(सागणि ?) पातिं मुहुत्तं मुहुत्तं.....धरेह, णो संडासएण चेतुं अण्णस्स हत्थे दातव्वा पविट्ठिता, णो अग्गियंभणविज्जाए आदिच्चमंतेहिं अग्गी धंभिज्जइ” चू० ॥
२. पावातिथा आतियरा खं १ ॥ ३. जाव अज्ज^० खं २ पु १ । जावज्ज^० खं १ ॥ ४. ताव पा० पु १, २ ला० सं० चू० ॥ ५. य हु स्थाने खं १ विना सर्वत्र बहु इति पाठः । “न चेदं संदशकं सासारिकं नापि चाग्निस्तम्भनं विदधुः” शी० ॥ ६. “म्मित्तवेयावडितं खं १ । “नापि च साधर्मिकान्यधार्मिकानामभिदाहोपशमादिना उपकारं कुर्युः” शी० । “साधम्मियवेदावडियं, पासंडियस्स थंमेति, परपासंडितस्स वि परिचएण थंमेइ” चू० ॥ ७. उज्जुया पा० खं २ पु २ ला० सं० । “उज्जुकडा.....अमायं कुव्वमाणा.....णिकायपडिवण्णा सव्वहसाविता इत्यर्थः” चू० ॥ ८. अतोमदेणं खं १ । अओमएणं संडासएणं सु० । दइयतां पृ० १९० पं० १२ । “इति वच्चा एवं णिकाएतुं तेसिं पावातिथाणं तं पातिं सइंगालं संडासेण निसिरति । नागार्जुनीयास्तु—अथोमएण संडासएण गहाय इंगालेऽवणिसरति ।” चू० ॥ ९. “धम्माणं, मा डज्जीहामो ति कातुं पाणिं पडिसाहरेंति । तते णं से पुरिसे ते पावातिए एवं वदासी—हं भो पावादिया आदिकरा कम्हा पाणिं णो पसारेह” चू० ॥ १०. नाणज्ज^० खं १ । दइयतां पृ० १९० टि० २२ ॥ ११. पाणीं खं १ । “ते भणंति—पाणी णो डज्जेज्ज । सो भणति.....पाणिम्मि डड्ढे किं भवति ? ते भीता भणंति—दुक्खं भवति । सो पडिभणइ.....जति अ दुक्खं मण्णमाणा पाणी ण पसारेध णणु अत्ताणुमाणेण चैव एस तुल्य ति समभारा.....पमाणमिति...साक्षिण इत्यर्थः...सव्वेसिं जीवाणं एत्थ सुह-दुक्खतुल्ले सम्यग्गवसरणमिति तुल्योऽर्थः” चू० ॥ १२. पमाण खं १ ॥ १३. तत्थ जे ते चू० ॥ १४. “मातिक्खंति खं १ ॥ १५. खं १ विना—जावेवं परूवेंति नास्ति पा० खं २ पु १, २ ला० सं० । “अनेन.....प्रकारेण.....प्ररूपयन्ति” शी० ॥

- पाणा जाव सत्ता हंतव्वा अज्जावेतव्वा परिचेत्तव्वा परितावेयव्वा किल्लभेतव्वा उद्वेत्तव्वा, ते आगंतुं छेयाए, ते आगंतुं भेयाए, ते आगंतुं जाति-जरा-मरण-जोणिजम्मण-संसार-पुण्णभव-गन्धवास-भवपवंचकल्लंक्लीभागिणो भविस्संति, ते बहूणं दंडणाणं बहूणं मुंडणाणं तज्जणाणं तालणाणं अंदुबंघणाणं जाव घोत्थणाणं
- ५ माइमरणाणं पित्तिमरणाणं भौममरणाणं भगिणीमरणाणं भज्जामरणाणं पुत्तमरणाणं धूयमरणाणं सुण्हामरणाणं दारिदाणं दोहग्गाणं अप्पियसंवासाणं पियविप्पओगाणं बहूणं दुक्खंदोमणसाणं आभागिणो भविस्संति, अण्णादियं च णं अणवदग्गं दीहमद्धं चाउरंतसंसारकंतारं भुज्जो भुज्जो अणुपरियट्ठिस्संति, ते नो सिज्झिस्संति नो बुज्झिस्संति जाव नो सव्वदुक्खाणं अंतं करिस्संति, एस तुला, एस पमाणे,
- १० एस समोसरणे, पत्तेयं तुला, पत्तेयं पमाणे, पत्तेयं समोसरणे ।

७२० तत्थ णं जे ते समण-माहणा एवं आइक्खंति जाव परूवेति-सव्वे पाणा सव्वे भूया सव्वे जीवा सव्वे सत्ता ण हंतव्वा ण अज्जावेयव्वा ण परिचेत्तव्वा ण उद्वेयव्वा, ते णो आगंतुं छेयाए, ते णो आगंतुं भेयाए, ते णो आगंतुं जाइ-जरा-मरण-जोणिजम्मण-संसार-पुण्णभव-गन्धवास-भवपवंचकल्लंक्लीभागिणो भवि-
१५ स्संति, ते णो बहूणं दंडणाणं जाव णो बहूणं दुक्खदोमणसाणं आभागिणो

१. जाव हंतं खं १ । जाव सव्वे सत्ता हंतं सु० । सव्वे पाणा ४ हंतव्वा० उद्वेत्तव्वा चू० । “सर्वे प्राणा इत्यादि यावन्नन्तव्या दण्डादिभिः, परितापयितव्याः परिप्राह्याः अपद्राव-यितव्याः” शी० । दृश्यतां पृ० १९२ पं० १२ । तुलना—आचा० सू० १३२ ॥ २. अज्जावेत्तव्वा नास्ति खं १ शी० ॥ ३. परिचेत्तव्वा नास्ति खं २ । शी० मध्ये क्रममेवेन वर्तते, दृश्यतां टि० ६ ॥ ४. परितावेयव्वा नास्ति पु १ ला० सं० ॥ ५. छेयाते खं १ सु० विना “आग-च्छन्ति छेयाए, यथा ग्रामाय गच्छति एवं आगन्तवः” चू० ॥ ६. आगंतुं भेयाए खं १ । आगंतुं(तुं—पा०) भेयाते जाव ते आगंतुं पा० खं २ पु २ ला० सं० । आगंतुं भेयाते जाव से आगंतुं पु १ । दृश्यतां सू० ७२० ॥ ७. कल्लंक्लीभावभागिणो चू० ॥ ८. तालणाणं नास्ति खं १ सु० विना ॥ ९. अंदुबं खं २ पु १ । अद्वं खं १ । दृश्यतां पृ० १७८ पं० ६ टि० ९ ॥ १०. भायमरणाणं भगिणिभज्जपुत्तधूअसुण्हामरणाणं खं १ ॥ ११. पुत्तामं खं २ पु २ ला० पा० ॥ १२. दुमणसाणं खं १ सु० विना । दोम्मणस्साणं सु० ॥ १३. अण्णाईयं खं १ ॥ १४. संसरंतं संसारकंतारं खं १ ॥ १५. पत्तेयं पमाणे नास्ति खं १ सु० विना ॥ १६. पाणा जाव सव्वे सत्ता ण हंतव्वा जाव ण उद्वेयव्वा खं १ ॥ १७. आगंतुं छेयाए नास्ति खं १, २ । “ते णो आगंतुं छेयाए तं चेव पडिलोमं जाव सव्वदुक्खाणं अंतं करेस्संति” चू० ॥ १८. आगंतुं भेयाए खं १ । आगंतुं भेयाए जाव जरामरणं खं १ विना ॥ १९. जोणीं खं १ ॥ २०. प्रतिषु पाठाः—ते णो बहूणं दंडणाणं ते णो बहूणं मुंडणाणं जाव बहूणं दुक्खदोम्मणसाणं णो आभागिणो खं १ विना । ते णो बहूणं दंडणाणं णो बहूणं दुक्खंदोम्मणसाणं आभागिणो खं १ । ते णो बहूणं दंडणाणं जाव णो बहूणं मुंडणाणं जाव बहूणं दुक्खदोम्मणसाणं णो भागिणो सु० ॥

भविस्संति, अण्णातियं च णं अणवयगं दीहमद्धं चाउरंतं संसारकंतारं ◁ भुज्जो भुज्जो णो अणुपरियट्ठिस्संति, ▷ ते सिज्झिस्संति जाव सव्वदुक्खाणं अंतं करिस्संति ।

७२१ इत्थेतेहिं बारसहिं किरियाठाणेहिं वट्टमाणा जीवा नो सिज्झिस्सु [नो] बुज्झिस्सु जाव नो सव्वदुक्खाणं अंतं करेसु वा करेति वा करिस्संति वा । ५ एतम्मि चेव तेरसमे किरियाठाणे वट्टमाणा जीवा सिज्झिस्सु बुज्झिस्सु मुच्चिस्सु परिणिव्वाइंसु सव्वदुक्खाणं अंतं करिंसु वा करेति वा करिस्संति वा । एवं से भिक्खू आतट्ठी आतहिते आतगुत्ते आयजोगी आतपरक्कमे आयरक्खिते आयाणु-कंपए आयनिप्फेडए आयाणमेव पडिसाहरेज्जासि ति वेमि ।

॥ १३ किरियाठाणं वितियं अज्झयणं सम्मत्तं ॥

१. अण्णातियं खं १ । अण्णादियं मु० ॥ २. अणवयगं खं १ मु० विना ॥ ३. भुज्जो भुज्जो णो अणुपरियट्ठिस्संति इति पाठस्य स्थाने खं १ मध्ये चित्तिवतिस्संति इति पाठः । “पूर्वोक्ते दग्धनादिकं सप्रतिषेधं भगनीयं यावत् संसारकान्तारमचिरेणैव ते व्यतिक्रमिष्यन्तीति” शी० ॥ ४. किरियाठाणेहिं खं १ ॥ ५. नो सिज्झिस्सु नो मुच्चिस्सु जाव खं १ विना ॥ ६. तेरसे खं १ मु० विना । तेरसमे किरियाठाणे खं १ ॥ ७. एवं नास्ति खं १ ॥ ८. आयतट्ठी खं १ ॥ ९. आयगुत्ते जोगी परक्कमे खं १ । “अपगुत्ता ण परपच्चएण..... आत्मनैव संजमजोए जुज्जति । सयमेव परक्कमेति ।” चू० । “आत्मा गुप्तो यस्य स तथा, एतदुक्तं भवति स्वयमेव पराक्रमते, तथा आत्मयोगी” शी० ॥ १०. आयरक्खितो चू० । आताणुरक्खितो चूपा० ॥ ११. अत्ताणमेव चू० ॥ १२. किरियाठाणं सम्मत्तं खं १ ॥

तदयं अज्झयणं 'आहारपरिण्णा'

७२२ सुयं मे आउसंतेणं भगवता एवमक्खत्तं—इह खलु आहारपरिण्णा णाम अज्झयणे, तस्स णं अयमट्ठे—इह खलु पाईणं वा ४ सैव्वातो सव्वावन्ति लोगंसि चत्तारि बीयकाया एवमाहिज्जन्ति, तंजहा—अग्गंबीया मूलंबीया पोर्बीया खंधबीया ।

७२३ [१] तेसिं च णं अहाबीएणं अहावगासेणं इह एगतिया सत्ता पुढवि-
५ जोणिया पुढविसंभवा पुढविवक्कमा तज्जोणिया तस्संभवा तैव्वक्कमा कम्मोवगा कम्म-
णियाणेणं तैत्थवक्कम्म(वक्कमा) णाणाविहजोणियासु पुढवीसु रुक्खत्ताए विउट्ठंति ।

१. पातीणं ४ खं १ । पादीणं (पाईणं पा०, पाचीणं पु १ ला०) वा पदीणं वा ४ पा० खं २ पु १, २ ला० सं० ॥ २. सव्वतो खं १ पु १ सु० विना ॥ ३. 'वन्ति च णं लोगंसि खं १ विना ॥ ४, ५, ६ 'बीता खं २ ॥ ७. "खंधबीजा सल्लइमादी । भदन्तनागार्जुनीयास्तु—वणस्सत्तिका-इयाणं पंचविधा बीजाए वक्कंती एवमाहिज्जन्ति तंजधा—अरग० मूल० पेह्य० पोह० क्खंध० बीजरुहा, छट्ठा वि एगतिया सम्मुच्छिमा अबीजाप्पायंते जथा डड्ढावणे वुट्ठे समाणे णाणाविधाणि हरितानि सम्मुच्छन्ति, पउमिणीओ वा नवए तलाए सम्मुच्छन्ति" चू० । "रुक्खबीजाः सल्लक्कयादयः, नागार्जुनीयास्तु पठन्ति—वणस्सइकाइयाण पंचविधा बीजवक्कंती एवमाहिज्जइ, तंजहा—अग्ग-मूल-पोरु-क्खंध-बीयरुहा, छट्ठा वि एगंदिया (एगतिया ?) सम्मुच्छिमा बीया जायंते यथा दग्ध-वनस्थलीषु नानाविधानि हरितान्युद्भवन्ति पश्चिन्यो वाऽभिनवतडागादाविति" शी० ॥ ८. प्रतिषु पाठाः—पुढवीसुक्कमा खं १ सु० । पुढविवक्कमा खं २ पा० । पुढवक्कमा ला० सं० । पुढ-विवक्कमा पु १, २ । "पुढविवक्कम ति, केसिंचि आलावगो चेव एस णत्थि, जेसि पि अत्थि तेसिं पि उक्कार्य एव,विसेसो वुचतिकोइतम्मि चेव देसेविउट्ठति,अण्णो पुण देसंतरातोआगम्म रुक्खत्ताए वक्कमति" चू० । "पृथिव्यामेव विविधम् उत प्राबल्येन क्रमः क्रमणं येषां ते पृथिवीभ्युत्क्रमाः" शी० । "वक्कंती ऊसासो सत्ता जोणी य चरिमाई ॥"—पण्णवणा० १।६ । "'गल्भवक्कंति'—सम० २ । "गर्भावक्रान्तिंव्याख्यास्यामः ।शुक-शोणितसंसर्गमन्तर्गर्भाशयगतं जीवोऽवक्रामति ।अस्ति च खलु सत्त्वमौपपादु-कमिति होवाच भगवानात्रेयः ।न चास्ति सत्त्वमौपपादुकमिति [होवाच भरद्वाजः] । नेति भगवानात्रेयः, सर्वेभ्य एभ्यो भावेभ्यः समुदितेभ्यो गर्भोऽभिनिवर्तते ।अस्ति खलु सत्त्वमौपपादुकम्" इति चरकसंहितायां चतुर्थे शारीरस्थाने । "गर्भावक्रान्तिर्मेलक उत्पत्तिरिति यावत्" इति चक्रपाणिविरचितायां टीकायाम् । अत्रेदं ध्येयम्—चूणौ 'वक्कम'शब्दः सर्वत्र दृश्यते, बहुषु आगमादिग्रन्थेष्वपि स एवोपलभ्यते । अतः शी० वृत्त्यनुसारेण 'वुक्कम' इति पाठो यद्यपि भवति तथापि 'वक्कम' इति पाठोऽस्माभिर्मूले गृहीतः ॥ ९. 'मा य तज्जो' खं १ ॥ १०. चू० विना—तवुक्कमा खं १ । तदुवक्कमा(म्म पा०) खं १ विना । सव्वक्कमा चू० ॥ ११. सत्था(त्थ पा०)वक्कमा खं १ सु० विना । "यथा न निर्निदानो व्याधिः एवं कर्मेनिदान-

ते जीवा तांसि पाणाविहजोणियाणं पुढवीणं सिणेहमाहारेति, ते जीवा आहारेति पुढविसरीरं आउसरीरं तेउसरीरं वाउसरीरं वणस्सतिसरीरं नाणाविहाणं तस-थावराणं पाणाणं सरीरं अचित्तं कुब्बन्ति, परिविद्धत्थं तं सरीरं पुव्वाहारियं तयाहारियं विपरिणयं सारूविकडं संतं < सव्वप्पणताए आहारे(रं ?)ति > । अवरं वि य णं "तेसि पुढविजोणियाणं रुक्खाणं सरीरा नाणावण्णा नाणागंधा नाणारसा नाणाफासा नाणासंठाणसंठिया नाणाविहसरीरपोगलविउब्बिता ते जीवा कम्मोववण्णमा भवन्तीति मक्खायं ।

[२] अंहावरं पुंरक्खातं—इहेगतिंया सत्ता रुक्खजोणिया रुक्खसंभवा रुक्खवक्कमा तज्जोणिया तस्संभवा तवक्कमा कम्मोवगा कम्मनिदाणेणं तत्थवक्कमा

मन्तरेण न शरीरोत्पत्तिः भवतीत्यत उच्यते—कम्मणिदाणेण तत्थवक्कमा” चू० । अस्मिन्नध्ययने पाठोऽयं पुनः पुनः समायाति, 'तत्थवक्कमा' इति 'तत्थवक्कमा' इति 'तत्थवक्कम्म' इति वा पाठस्तत्र तत्र दृश्यते खं १ मु० विना, खं १ मध्ये प्रायः 'तत्थ वुक्कमा' इति क्वचिच्च 'तत्थ वुक्कम्म' [सू० ७२४ [३]] इति पाठो दृश्यते । अत्र शी० वृत्तिकृता "तत्र.....व्युत्कमाः समागताः सन्तः" इति व्याख्या कृता, अग्रे तु [सू० ७३८ मध्ये] "तत्रोत्पत्तिस्थान उपक्रम्य आगत्य" इति, [सू० ७३९ मध्ये तु] "तत्र तस्मिन् वातयोनिकेऽप्याये व्युत्क्रम्य आगत्य" इति व्याख्या कृता ॥ १. तेसि चू० शी० विना । "तासि सिणेहं.....सिणेहो णाम सरीरसारो, तं आपिबन्ति" चू० । "तासां पृथिवीनां स्नेहं स्निग्धभावमाददते" शी० । दृश्यतां सू० ७४५, तत्र "तेसि.....पुढवीणं" इति पाठोऽस्ति ॥ २. "पुढविसरीरं जाव सरीरसन्निकृष्टं आउक्कायं पि.....तेउवाउ.....वणस्सति" चू० ॥ ३. वणप्फहसं खं १ ॥ ४. "नागार्जुनीयास्तु—अवरं च णं असंबद्धं पुढविसरीरं जाव पाणाविहाणं तसथावराणं अचित्तं कुब्बन्ति" चू० ॥ ५. पाणाणं नास्ति खं १ मु० विना ॥ ६. सरीरं खं १ विना । "परिविद्धत्थं ति प्राक्तनेन जीवेन मुक्कम्, पुव्वाहारियं ति तं सरीरं.....तयाहारियं.....विपरिणतं" चू० ॥ ७. तताहा खं १ मु० विना ॥ ८. विपरिं खं १ ॥ ९. सारूविकडं खं २ मु० ॥ < > एतदन्तर्गतः पाठो नास्ति चू० विना । "सारूविकडं ति समानरूविकडं सारूविकडं, वृक्षत्वेन परिणामितमित्यर्थः, सव्वप्पणताए आहारेति । नागार्जुनीयास्तु एवं सम्प्रतिपन्नाः—अवरं च णं, कतरं? संबद्धमसंबद्धं वा, जो पुढविकाइयसरीरेहि तस्यापि निर्भोगसंश्लेष इत्यर्थः, तेसि तप्पदमताए सिणेहमाहारयति, असंबद्धं पुण जं पासतो पुढविसरीरं वा, ते पुण पण्णासी आलावगा वि भणन्ति तेसि पुराणवण्ण-गुणे गंधरसे" चू० । "स्वरूपतां नीतं सत् तन्मयतां प्रतिपद्यते" शी० । दृश्यतां पृ० १९६ पं० ५ ॥ १०. तेसि नाणाविहजोणियाणं खं १ मु० विना ॥ ११. आहा खं २ पु १ ॥ १२. पुव्वक्खायं ला० पु २ पा० । पच्चक्खायं खं २ । पुणक्खातं चूपा० शीपा० ॥ १३. गहत्ता खं १ मु० विना ॥ १४. रुक्खवुक्कमा खं १ मु० ॥ १५. प्रतिषु पाठाः—तवुक्कमा खं १ । तवक्कमा खं २ । तवक्कमा पु २ । तवुक्कमा सं० मु० । तवक्कमा नास्ति पा० पु १ ला० । दृश्यतां पृ० १९४ पं० ५ ॥ १६. प्रतिषु पाठाः—तत्थ वुक्कमा खं १ मु० । तत्थ विकम्म खं २ । तत्थ वक्कमा पा० पु १, २ ला० । तत्थ विकम्म सं० । दृश्यतां पृ० १९४ पं० ६ ॥

पुढविजोणिऐहिं रुक्खेहिं रुक्खत्ताए विउट्ठंति ते जीवा तेसिं पुढविजोणियाणं रुक्खाणं सिणेहमाहारेंति, ते जीवा आहारेंति पुढवीसरीरं औउसरीरं तेउसरीरं वाउसरीरं वणस्सइसरीरं, नाणाविहाणं तस-थावराणं पाणाणं सरीरं अच्चित्तं कुव्वंति, परिविद्धत्थं तं सरीरं पुव्वार्हारियं तयाहारियं विपरिणयं सारूविकडं संतं ५. < संव्वप्पणाए आहारं आहारेंति > । अवरे वि य णं तेसिं रुक्खजोणियाणं रुक्खाणं सरीरा नाणावण्णा नाणागंधीं नाणारसा नाणाफासा नाणासंठाणसंठिया नाणाविहसरीरपोगलविउव्विता, ते जीवा कम्मोववन्ना भवंतीति मक्खायं ।

[३] अहावरं पुरक्खायं इहेगतिया सत्ता रुक्खजोणिया रुक्खसंभवा रुक्खवक्कमा तज्जोणिया तस्संभवा त्वक्कम्मा(मा) कम्मोवगा कम्मनिदाणेणं तत्थवक्कमा १०. रुक्खजोणिएसु रुक्खेसु रुक्खत्ताए विउट्ठंति, ते जीवा तेसिं रुक्खजोणियाणं रुक्खाणं सिणेहमाहारेंति, ते जीवा आहारेंति पुढवीसरीरं आउ० ११. तेउ० वाउ० वणस्सतिसरीरं, नाणाविहाणं तस-थावराणं पाणाणं सरीरं अच्चित्तं कुव्वंति परिविद्धत्थं तं सरीरं पुव्वार्हारितं तयाहारियं विपरिणयं सारूविकडं संतं । अवरे वि य णं तेसिं रुक्खजोणियाणं रुक्खाणं सरीरा नाणावण्णा जाव ते जीवा १५. कम्मोववण्णा भवंतीति मक्खायं ।

१. °वीजो° खं १ मु० विना ॥ २. °एसु रुक्खेसु चू० ॥ ३. रुक्खेहिं नास्ति पु १ ला० ॥ ४. पुढवीसरीरं नास्ति खं १ मु० विना ॥ ५. आउतेउवाउवणप्फति(स्सइ मु०)सरीरं खं १ मु० ॥ ६. अच्चित्तं खं १ ॥ ७. तं नास्ति खं १ मु० विना ॥ ८. °हारियं विपरिणयं खं १ ॥ ९. संव्वप्पणाए खं १ । संव्वप्पणाए पा० पु २ ला० सं० । खं २ पु १ मध्ये नास्त्ययं < > पाठः । दृश्यतां पृ० ७२३ पृ० १९५ पं० ४ ॥ १०. °था नाणारवी नाणारूवी नाणारसा खं १ ॥ ११. “भव(वं?)ति च्ति मक्खातं ।... एस ताव रुक्खो अविस्सिद्धो वुत्तो । पढमो पुढविजोणिओ रुक्खो, बित्तिओ पुढविजोणियरुक्खजोणिओ रुक्खो तन्निश्रयोत्पद्यते, तत्तिओ रुक्खजोणिओ रुक्खो, यदुक्तं भवति—योऽसावाद्यनिश्रयोत्पन्नः तस्यैव निश्रयोत्पन्नः तस्यैव निश्रया जातः । अत्र च अनवस्था न नोदनीया, तृतीय एव वृक्षप्रकारे सर्वेषामन्तर्भावात् । एते तिणिण सुत्तदंडगा । चतुर्थस्तु तृतीयवृक्षमूलादिनिवेशप्रतिपादकः । एवमव्याकुलेन चेतसा पर्यालोच्य सूत्रदण्डकाः अन्यत्रापि नेतव्याः । एवमनयैव भङ्ग्या अज्ज्ञोहहेण चत्तारि दंडगा । साधारणानामेक एव दण्डकः, तेषु येऽन्ये उत्पद्यन्ते तेषां विभाषा[ऽ]भावः” चू० ॥ १२. °वोक्कमा खं १ । °वुक्कमा मु० । °वक्कम्मा पा० ॥ १३. तत्थ(व्वु)क्कमा खं १ । तदुवक्कमा मु० ॥ १४. प्रतिषु पाठाः—तत्थ वुक्कमा खं १ मु० । तत्थ वक्कम्मा खं २ पु १ । तत्थ कम्मा पु २ ला० । तत्थ वक्कम्मा पा० सं० । दृश्यतां पृ० १९४ पं० ६ ॥ १५. रुक्खा रुक्खजोणिएसु खं १ मु० विना ॥ १६. °तेउवणस्स° खं १ ॥ १७. नाणाविहाणं नास्ति खं १ विना ॥ १८. अच्चित्तं खं १ ॥ १९. °हारितं विपरि° खं १ ॥ २०. दृश्यतां पृ० १९५ पं० ४, पृ० १९६ पं० ४ ॥

[४] अहावरं पुरक्खायं—इहेगतिया सत्ता रुक्खजोणिया रुक्खसंभवा रुक्खवक्कमा तज्जोणिया तस्संभवा तैवक्कमा कम्मोवगा कम्मनिदाणेणं तैत्थवक्कमा(मा) रुक्खजोणिएसु रुक्खेसु मूलत्ताए कंदत्ताए खंधत्ताए तयत्ताए सालत्ताए पवालत्ताए पत्तत्ताए पुप्फत्ताए फलत्ताए बीयत्ताए विउट्ठंति, ते जीवा तेसिं रुक्खजोणियाणं रुक्खाणं सिणेहमाहारेति, ते जीवा आहारेति पुढविसरीरं आउ० तेउ० ५ वाउ० वणस्सति०, नाणाविहाणं तस-थावराणं पाणाणं सरीरं अचित्तं कुव्वंति, परिविद्धत्थं तं सरीरं जाव सारूविकडं संतं, अवरे वि य णं तेसिं रुक्खजोणियाणं मूलणं कंदाणं खंधाणं तयाणं सालाणं पवालाणं जाव बीयाणं सरीरा नाणावण्णा नाणागंधा जाव नाणाविहसरीरपोग्गलविउव्विया, ते जीवा कम्मोव-वण्णगा भवंतीति मक्खायं । १०

७२४ [१] अहावरं पुरक्खायं—इहेगइया सत्ता रुक्खजोणिया रुक्खसंभवा रुक्खवक्कमा तज्जोणिया तस्संभवा तैवक्कमा कम्मोवगा कम्मनिदाणेणं तैत्थवक्कमा रुक्खजोणिएहिं रुक्खेहिं अज्ज्ञोरुहिताते विउट्ठंति, ते जीवा तेसिं रुक्खजोणियाणं रुक्खाणं सिणेहमाहारेति, ते जीवा आहारेति पुढविसरीरं जाव सारूवि-

१. प्रतिषु पाठाः—रुक्खवक्कमा खं १ मु० । रुक्खवक्कमा(कमा पु १ ला० सं०, कम्मा पा०) खं २ पा० पु १, २ ला० सं० ॥ २. तवुक्कमा खं १ । तवुक्कमा मु० । तवक्कमा पा० ॥ ३. पु १ विना—तत्थ वक्क(क पा० पु २ ला०)म्मा खं २ पा० पु २ ला० । तत्थ विकम्मा सं० । तत्थ वुक्कमा खं १ मु० । दइयतां पृ० १९४ पं० ६ ॥ ४. “रुक्खे ति अवशिष्टो वक्कमो धुतो, सो पुण विसेसिजइ—मूलत्ताए” चू० ॥ ५. खं १ मु० विना—“रंति पुढविसरीरं आउ० पा० खं २ पु १, २ ला० सं० ॥ ६. तेउवणस्सति खं १ । दइयतां पृ० १९६ टि० १६ ॥ ७. वणप्फइ खं २ पा० ॥ ८. दइयतां पृ० १९५ पं० ४, पृ० १९६ पं० ४ ॥ ९. मु० विना प्रतिषु पाठाः—नाणाविह-सरीरपोग्गला विउट्ठिता खं १ । नाणाविहं सरीरं विउट्ठिता खं १ विना ॥ १०. वण्णा खं १ पा० ॥ ११. वोक्कमा खं १ । वक्कमा पा० ॥ १२. तवुक्कमा खं १ । तवक्कमा पा० ॥ १३. पु १ विना—तत्थ वुक्कमा खं १ । तत्थ वक्कमा पा० पु २ सं० । तत्थवक्कमा खं २ । तत्थ कम्मा ला० । दइयतां पृ० १९४ पं० ६ ॥ १४. रुक्खेहिं नास्ति खं १ पु २ पा० ॥ १५. प्रतिषु पाठाः—अज्ज्ञोरुहिताए खं १ मु० । अज्ज्ञोरुहिताते खं १ मु० विना । दइयतां पृ० १९८ पं० ४, ९ । “एवमनयैव भंग्या अज्ज्ञोरुहेण चत्तारि दंडगा ।.....रुक्खजोणिएसु रुक्खेसु अज्ज्ञोरुहिताए, रुहं जन्मनि, अहियं आरुहंति ति अज्ज्ञारोहा, रुक्खस्स उवरिं अन्नो रुक्खो” चू० । “वृक्षेषु... उपर्युपरि अध्यारोहन्तीत्यध्यारुहाः, वृक्षोपरि जाता वृक्षा इत्यभिधीयन्ते” शी० । “हरिया अणेगविहा पत्तत्ता, तंजहा—अज्ज्ञोरुह वोडाणे...”-पण्णवणा० १ । अत्रेदं बोध्यम्—खं १ मु० शी० विना सर्वत्र अज्ज्ञो इति पाठः, कवचिन् खं १ मध्येऽपि [पृ० ७२९] तथा पाठः । खं १ मु० मध्ये प्रायः सर्वत्र अज्ज्ञो इति पाठः । अस्माभिः अज्ज्ञो इति पाठः सर्वत्र मूले निवेशितः ॥

कडं संतं, अवरे वि य णं तेसिं रुक्खजोणियाणं अज्झोरुहाणं सरीरा
णाणावण्णा जाव मक्खायं ।

[२] अहावरं पुरक्खायं—इहेगतिया सत्ता अज्झोरुहजोणिया अज्झोरुहसंभवा
जाव कम्मनिदाणेणं तत्थवैक्कमा रुक्खजोणिएसु अज्झोरुहेसु अज्झोरुहत्ताए
५ विउट्ठंति, ते जीवा तेसिं रुक्खजोणियाणं अज्झोरुहाणं सिणेहमाहारेंति^१, ते जीवा
आहारेंति पुढविसरीरं जाव सारूविकडं संतं, अवरे वि य णं तेसिं अज्झोरुह-
जोणियाणं अज्झोरुहाणं सरीरा नाणावण्णा जाव मक्खायं

[३] अहावरं पुरक्खायं—इहेगतिया सत्ता अज्झोरुहजोणिया अज्झोरुहसंभवा
जाव कम्मनिदाणेणं तत्थवैक्कमा अज्झोरुहजोणिएसु अज्झोरुहेसु अज्झोरुहत्ताए
१० विउट्ठंति, ते जीवा तेसिं अज्झोरुहजोणियाणं अज्झोरुहाणं सिणेहमाहारेंति, [ते
जीवा आहारेंति] पुढविसरीरं जाव सारूविकडं संतं, अवरे वि य णं तेसिं
अज्झोरुहजोणियाणं [अज्झोरुहाणं] सरीरा नाणावण्णा जाव मक्खायं ।

[४] अहावरं पुरक्खायं—इहेगइया सत्ता अज्झोरुहजोणिया अज्झोरुहसंभवा
जाव कम्मनिदाणेणं तत्थवैक्कमा अज्झोरुहजोणिएसु अज्झोरुहेसु मूलत्ताए जाव
१५ बीयत्ताए विउट्ठंति, ते जीवा तेसिं अज्झोरुहजोणियाणं अज्झोरुहाणं सिणेह-
माहारेंति जाव अवरे वि य णं तेसिं अज्झोरुहजोणियाणं मूलणं जाव बीयाणं
सरीरा नाणावण्णा जाव मक्खायं ।

१. दृश्यतां पृ० १९५ पं० ४, पृ० १९६ पं० ४ ॥ २. णं नास्ति खं १ मु० विना ॥
३. अज्झारोहणं खं १ । अज्झारुहाणं मु० ॥ ४. पु १ विना—अज्झारोह^० खं १ मु० ।
अज्झारोह^० खं १ मु० विना ॥ ५. जोणित्ता खं १ ॥ ६. पु १ विना—अज्झारोह^० खं १ मु० ॥
अज्झारोह^० खं १ मु० विना ॥ ७. पु १ विना—वुक्कमा खं १ । वक्कमा खं २ पा० पु २ ला०
सं० । दृश्यतां पृ० १९४ पं० ६ ॥ ८. अज्झारोहेसु अज्झारोहत्ताए खं १ मु० ॥ ९. अज्झारोहाणं
खं १ मु० ॥ १०. ते जीवा आहारेंति नास्ति खं १ मु० विना ॥ ११. पुढवी^० खं १ मु० ॥
१२. अज्झारोहजोणियाणं अज्झारोहाणं खं १ मु० ॥ १३. अज्झारोहजोणिया अज्झारोह^० मु० ॥
१४. खं २ विना—वुक्कमा खं १ । वक्कमा पा० पु २ ला० सं० । वक्कमा पु १ ।
दृश्यतां पृ० १९४ पं० ६ ॥ १५. अज्झारोहजोणिएसु अज्झारोहेसु अज्झारोहत्ताए खं १ मु० ॥
१६. अज्झारोहजोणियाणं अज्झारोहाणं खं १ मु० ॥ १७. [] एतदन्तर्गतः पाठो नास्ति
मु० विना ॥ १८. ०रीरं आउसरीरं जाव मु० ॥ १९. दृश्यतां पृ० १९५ पं० ४, पृ० १९६
पं० ४ ॥ २०. अज्झारोह^० खं १ । अज्झारोहजोणियाणं अज्झारोहाणं सरीरा मु० ॥ २१. अवा^०
खं २ पा० ॥ २२. अज्झारोहजोणिया अज्झारुह^० मु० ॥ २३. तत्थवक्कमा पा० पु २ सं० ।
तत्थवक्कमा ला० । तत्थवुक्कमा खं १ मु० । दृश्यतां पृ० १९४ पं० ६ ॥ २४. अज्झारुह^० मु० ॥
२५-२८. अज्झारो^० खं १ मु० ॥

७२५ [१] अहावरं पुरक्खातं इहेगतिया सत्ता पुढविजोणिया पुढविसंभवा जाव णाणाविहजोणियासु पुढवीसु तणत्ताए विउट्ठंति, ते जीवा तेसिं नाणाविहजोणियाणं पुढवीणं^१ सिणेहमाहारंति जाव^२ ते जीवा कम्मोववन्ना भवन्तीति मक्खायं ।

[२] एवं पुढविजोणिएसु तणेसु तणत्ताए विउट्ठंति जाव मक्खायं ।

[३] एवं तणजोणिएसु तणेसु तणत्ताए विउट्ठंति जाव मक्खायं ।

[४] एवं तणजोणिएसु तणेसु मूलत्ताए जाव बीयत्ताए विउट्ठंति, ते जीवा जाव एवमक्खायं ।

७२६. एवं ओसहीण वि चत्तारि आलावगा [४] ।

७२७. एवं हरियाण वि चत्तारि आलावगा [४] ।

७२८. अहावरं पुरक्खायं—इहेगतिया सत्ता पुढविजोणिया पुढविसंभवा जाव कम्मनियारेणं तत्थवक्कमा नाणाविहजोणियासु पुढवीसु आयत्ताए वायत्ताए कायत्ताए कुहणत्ताए कंदुकत्ताए उब्बेहलियत्ताए निब्बेहलियत्ताए सज्जात्ताए छत्ताए वासाणियत्ताए कूरत्ताए विउट्ठंति, ते जीवा तेसिं नाणाविहजोणियाणं पुढवीणं सिणेहमाहारंति, ते जीवा आहारंति पुढविसरीं जाव संतं, अवे वि य णं^३ तेसिं पुढविजोणियाणं आयाणं जाव कुराणं सरीरा नाणावण्णा जाव मक्खातं, एक्को चेव आलावगो[१], सेसा तिण्णि नत्थि ।

७२९. अहावरं पुरक्खातं—इहेगतिया सत्ता उदगजोणिया उदगसंभवा जाव कम्मनियारेणं तत्थवक्कमा णाणाविहजोणिएसु उदएसु रुक्खत्ताए विउट्ठंति, ते जीवा तेसिं नाणाविहजोणियाणं उदगाणं सिणेहमाहारंति, ते जीवा आहारंति

१. जोणिएसु खं १ मु० विना ॥ २. विउ^० खं २ पा० पु २ ला० ॥ ३. पुढवीसिणेह^० खं १ मु० विना ॥ ४. एतदन्तर्गतः पाठः खं १ मध्ये नास्ति ॥ ५. ते नास्ति खं २ ॥ ६. हरियाण वि एवं खं २ ॥ ७. पु १ विना—वक्कमा खं २ पा० पु २ ला० सं० ॥ ८. वक्कमा मु० । दृश्यतां पृ० १९४ पं० ६ ॥ ९. कायत्ताए नास्ति पु २ ॥ १०. कंदुकत्ताए खं २ । “से किं ते कुहणा ? कुहणा अणेगविहा पत्ता, तं—आए काए कुहणे कुणके दव्वहलिया सप्फाए सज्जाए छत्ताए वंसी णहिता कुरए, जे यावन्ने तहपगारा से तं कुहणा । सप्फाए सज्जाए उब्बेहलिया य कुहण कंदुके । एए अणंतजीवा कंदुके होइ भयणा उ ॥” इति प्रज्ञापनासूत्रे प्रथमपदे ॥ १०. उब्बेहलियत्ताए निब्बेहलियत्ताए मु० ॥ ११. निब्बेहलियत्ताए नास्ति खं २ ला० सं० ॥ १२. आहारंति मु० विना ॥ १३. तेसिं उदगजोणियाणं जाव कुराणं खं १ मु० विना ॥ १४. एगो चेव खं १ मु० ॥ १५. या णं सत्ता खं १ मु० विना ॥ १६. ते जीवा आहारंति नास्ति खं १ मु० विना ॥

पुढविसरीरं जाव संतं, अवेरे वि य णं तेसिं उदगजोणियाणं रुक्खाणं सरीरा
णाणावण्णा जाव मक्खायं, जहा पुढविजोणियाणं रुक्खाणं चत्तारि गमा[४]
अंज्जोरुहाण वि तहेव[४], तैणाणं ओसहीणं हरियाणं चत्तारि आलावगा
भाणियच्चा ऐक्केके [४, ४, ४] ।

५ ७३० अहावरं पुरक्खायं—इहेगतिया सत्ता उदगजोणिया उदगसंभवा जाव
कम्मणिणियाणेणं तत्थवक्कमा णाणाविहजोणिएसु उदएसु उदगत्ताए अंवगत्ताए
पणगत्ताए सेवालत्ताए कलंबुगत्ताए हंडत्ताए कसेर्यत्ताए कच्छं०भाणियत्ताए
उप्पलत्ताए पउमत्ताए कुमुदत्ताए नल्लिणत्ताए सुभग०सोगंधियत्ताए पोडेरिय०-
महापोडेरिय०सयपत्त०सहस्सपत्त०एवं कल्लहार०कोकणत्त० अरविंदत्ताए तामरसत्ताए
'भिस०भिसमुणाल०पुक्खलत्ताए पुक्खलत्थिभगत्ताए विउट्ठति, ते जीवा तेसिं
नाणाविहजोणियाणं उदगाणं सिणेहमाहारेति, ते जीवा आहारेति पुढविसरीरं
जाव संतं, अवेरे वि य णं तेसिं उदगजोणियाणं उदगाणं जाव पुक्खलत्थिभगाणं
सरीरा नाणावण्णा जाव मक्खायं, ऐक्को चेव आलावगो [१] ।

१. अज्झारुं मु० । दश्यतां पृ० १९७ टि० १५ ॥ २. तणाण वि ओं खं १ मु० विना ॥
३. भणिं खं २ पा० पु २ ला० ॥ ४. एक्केका खं १ ॥ ५. णित्तोणेणं खं १ ॥ ६. बुक्कमा
खं १ मु० । दश्यतां पृ० १९४ पं० ६ ॥ ७. उदएसु नास्ति खं १ मु० विना ॥ ८. अवक्कत्ताए
पणक्कत्ताए खं १ ॥ “जलरुहा अणेगविहा पज्जत्ता, तंजहा—उदए अवए पणए सेवाले कलंबुया हडे
कसेरया कच्छ भाणी उप्पले पउमे कुमुए नल्लिणे सुभए सोगंधिए पोण्डरीयए महापोण्डरीयए
सयपत्ते सहस्सपत्ते कल्लहारे कोकणये अरविंदे तामरसे भिसे भिसमुणाले पोक्खले पोक्खलत्थिभए,
जे यावजे तहप्पगारा से तं जलरुहा।.....कंदा य कंदमूला य रुक्खमूला इ यावरे । गुच्छा
य गुम्मा वल्ली य वेणुयाणि तणाणि य ॥ १ ॥ पउमुप्पल संघाडे हडे य सेवाल किण्हए पणए ।
अवए य कच्छ भाणी कंडुक्के गूणवीसइमे ॥ २ ॥” इति प्रज्ञापनासूत्रे प्रथमपदे ॥ ९. हंडत्ताए
खं १ । हंडत्ताए मु० ॥ १०. णगत्ताए खं १ मु० ॥ ११. प्रतिषु ० इहशो बिन्दुर्नास्ति, अस्माभिस्तु
पदमेदज्ञापनार्थं बिन्दुरुपन्यस्तोऽत्र, एवमप्रेऽपि ज्ञेयम् । एवं च ‘कच्छभाणियत्ताए’ इति
‘कच्छत्ताए भाणियत्ताए’ इति वा पाठोऽर्थश्चात्र भवेत् ॥ १२. पउमत्ताए नास्ति खं १ ॥
१३. सुभगसोणियत्ताए खं १ विना । सुभगत्ताए सोगंधियत्ताए मु० ॥ १४. रीयमहापोडरीयसय-
वत्तसहस्सवत्त एवं कल्लहार कोकणयत्ताए खं १ मु० विना ॥ १५. णयत्ताए सयपत्तत्ताए सहस्स-
पत्तत्ताए मु० ॥ १६. कण्हार खं १ ॥ १७. णयत्ताए तामं खं १ विना । णयत्ताए अरविंदत्ताए
तामं मु० ॥ १८. मु० विना—भिसभिदिभसमुणालं खं १ । भिसिदिभसमुणालं खं १ विना ॥
१९. लच्छिभं खं २ । लत्तिभं पा० पु १, २ ला० ॥ २०. संति अं पु १ । संते वि अ
खं २ पा० पु २ ला० । संतं ते वि अं सं० ॥ २१. णाणं अवगाणं जाव पोक्खं खं १ ॥
२२. लच्छिभं खं २ ॥ २३. दश्यतां पृ० १९६ टि० ११ । “कुहणेषु त्वेक एवालापको
द्रष्टव्यः, तद्योनिकानामपरेषामभावादिति भावः” शी० ॥

७३१ [१] अहावरं पुरखायं—इहेगतिया सत्ता 'तेहिं' चैव पुढवि-
जोणिएहिं रुक्खेहिं, रुक्खजोणिएहिं रुक्खेहिं, रुक्खजोणिएहिं मूलेहिं जाव
बीएहिं [३], रुक्खजोणिएहिं अँज्झोरुहेहिं, अँज्झोरुहजोणिएहिं अँज्झोरुहेहिं,
अँज्झोरुहजोणिएहिं मूलेहिं जाव बीएहिं [३], पुढविजोणिएहिं तणेहिं,
तणजोणिएहिं तणेहिं, तणजोणिएहिं मूलेहिं जाव बीएहिं [३], एवं ओसहीहिं ५
तिणिण आलावगा [३], एवं हरिएहिं वि तिणिण आलावगा [३], पुढवि-
जोणिएहिं आएहिं काएहिं जाव 'कूरेहिं' [१], उदगजोणिएहिं रुक्खेहिं, रुक्ख-
जोणिएहिं रुक्खेहिं, रुक्खजोणिएहिं मूलेहिं जाव बीएहिं [३], एवं अँज्झोरुहेहिं
वि तिणिण [३], तणेहिं वि तिणिण आलावगा [३], ओसहीहिं वि तिणिण
[३], हरितेहिं वि तिणिण [३], उदगजोणिएहिं उदएहिं अँवएहिं जाव १०
पुक्खलत्थिभएहिं [१] तसपाणत्ताए विउट्टंति ।

[२] ते जीवा तेषिं पुढविजोणियाणं उदगजोणियाणं रुक्खजोणियाणं
अँज्झोरुहजोणियाणं तणजोणियाणं ओसहिजोणियाणं हियजोणियाणं रुक्खाणं
अँज्झोरुहाणं तणाणं ओसहीणं हरियाणं मूलाणं जाव बीयाणं आयाणं कायाणं
जाव कुराणं उदगाणं अवगाणं जाव पुक्खलत्थिभगाणं सिणेहमाहरेति । ते जीवा १५

१. तेषिं चैव खं १ मु० । "रुक्खेहिं रुक्खजोणिएहिं मूलेहिं जाव हरितेहिं वि तिणिण । अत्र
द्वितीय-तृतीयावेकमेवेति चतुर्थमुद्रदण्डकाभावः" ख० । "साम्प्रतमन्येन प्रकारेण वनस्पत्या-
श्रयमालापकत्रयं दर्शयितुमाह—तद्यथा—पृथिवीयोनिकैर्वृक्षैर्वृक्षयोनिकैर्वृक्षैस्तथा वृक्षयोनिकैर्मूला-
दिभिरिति, एवं वृक्षयोनिकैरध्यारुहैस्तथाऽध्यारुहयोनिकैरध्यारुहैस्तथाऽध्यारुहयोनिकैर्मूलादिभिरिति ।
एवमन्येऽपि तृणादयो द्रष्टव्याः । एवमुदकयोनिकेष्वपि वृक्षेषु योजनीयम्" शी० ॥ २ मूल
जाव खं १ ॥ ३-४. अज्झारो° खं १ मु० ॥ ५. अज्झारो° खं १ । अज्झारु° मु० । अज्झोरुहेहिं
अज्झोरुहजोणिएहिं नास्ति खं २ पु १ ला० सं० ॥ ६. अज्झारु° खं १ ॥ अज्झारो° मु० ॥
७. मूलेहिं नास्ति खं १ मु० विना ॥ ८. तणेहिं तणजोणिएहिं नास्ति खं १ ॥ ९. ओसहीण
वि तिणिण खं १ । ओसहीहिं वि तिणिण मु० ॥ १०. कुरएहिं खं १ ॥ ११. रुक्खेहिं
रुक्खजोणिएहिं रुक्खेहिं नास्ति खं १ मु० विना ॥ १२. अज्झारु° खं १ मु० ॥ १३. ओसहीण
वि खं १ । दृश्यतां दि० ९ ॥ १४. हरितेहिं वि तिणिण नास्ति खं १ ॥ १५. अवलेहिं
खं १ ॥ १६. °लच्छिभं° खं २ ॥ १७. "तदेवं पृथिवीयोनिकवनस्पतेरुदकयोनिकवनस्पतेश्च
मेदानुपदर्याधुना तदनुवादेनोपसंजिघृक्षुराह—'ते जीवा' इत्यादि, ते वनस्पतिभूत्पञ्चा जीवाः
पृथिवीयोनिकानां तथोदकवृक्षाध्यारुहतृणौषधिहरितयोनिकानां वृक्षाणां यावत् स्नेहमाहारयन्तीत्ये-
तदाख्यातमिति । तथा त्रसानां प्राणिनां शरीरमाहारयन्त्येतदवसाने द्रष्टव्यमिति ।" शी० ॥
१८. अज्झारो° खं १ मु० ॥ १९. अज्झारो° खं १ । अज्झोरु° मु० ॥ २०. कुराणं खं १
विना । दृश्यतां पृ० १९९ पं० ३ ॥ २१. उदगाणं जाव खं १ मु० विना ॥

आहारैरिति पुढविसरीरं जाव संते, अँवरे वि य णं तेसिं रुक्खजोणियाणं अँज्जोरुह-
जोणियाणं तणजोणियाणं ओसहिजोणियाणं हरियजोणियाणं मूलजोणियाणं
कंदजोणियाणं जाव बीयजोणियाणं आयजोणियाणं कायजोणियाणं जाव कूरजोणि-
याणं उदगजोणियाणं अवगजोणियाणं जाव पुँक्खलत्थिभगजोणियाणं तसपाणाणं
५ सरीरा णाणावण्णा जाव मक्खायं ।

७३२ अहावरं पुरक्खायं—णाणाविहाणं मणुस्साणं, तंजहा—कम्मभूमगाणं
अकम्मभूमगाणं अंतरदीवगाणं औरियाणं मिल्लक्खूणं, तेसिं च णं अँहावीएणं
अहावकासेणं इत्थीए पुरिसस्स य कम्मकडाए 'जोणीए एत्थ णं मेहुणवैत्तिए
नामं संयोगे समुप्पज्जति, ते दुहतो' वि सिणेहं 'संचिणंति, संचिणिता तत्थ णं
१० जीवा इत्थिताए पुरिसत्ताए णपुंसगत्ताए विउट्ठंति, ते जीवा मातुँओयं 'पितुसुक्कं
तं तदुभयं संसङ्गं कलुसं किब्बिसं तप्पढमँयाए आहारमाहारैरिति, ततो पच्छा जं
से माता णाणाविहाओ रसँविहीओ(विगईओ) आहारमाहारैरिति ततो एगदेसेणं

१. दृश्यतां पृ० १९५ पं० २ ॥ २. इतः परं तसपाणाणं सरीरमाहारैरिति इति पाठः शी०
अनुसारेण कल्पनीयो न वेति सुधीभिर्विचारणीयम् । दृश्यतां पृ० २०१ टि० १७ ॥
३. अत्र [पृ० २०२ पं० १२] पूर्ववत् [पुढविजोणियाणं उदगजोणियाणं] इति पाठः पूरणीयो न
वेति सन्देहः, सुधीभिः सम्यग् विचारणीयम् ॥ ४. अज्झारो' खं १ मु० ॥ ५. कंदजोणियाणं
जाव नास्ति खं १ मु० विना । दृश्यतां पृ० १९७ पं० ३ ॥ ६. मु० विना जाव जरा
जो' खं १ । जाव कूरजोणियाणं नास्ति खं १ मु० विना ॥ ७. पोक्ख' खं १ ।
पुक्खलच्छिभं' खं २ ॥ ८. 'पाणसरीरा खं १ ॥ ९. आयरियाणं खं १ ॥ १०. मिल्लक्खुयाणं
खं १ विना ॥ ११. अहावीतेणं पा० पु १, २ ला० सं० ॥ १२. जोणिए खं १ विना ॥
१३. 'वत्तिए नाम खं १ ॥ 'वत्तिथाए नामं खं १ विना ॥ १४. वि नास्ति खं १ ॥
१५. संचिणति संचिणिता खं २ । संचिणंति २ खं २ विना । " ते दुहतो वि सिणेहं, सिणेहो
नाम अन्योन्यगात्रसंस्पर्शः,यदा पुरुषस्नेहः शुक्रान्तः नार्योदरमनुप्रविश्य नार्योजसा सह
संयुज्यते तदा सो सिणेहो क्षीरोदकवत् अण्णमण्णं संचिणति गृह्णातीत्यर्थः " चू० । " तत्संयोगे
चजन्तवःउत्पद्यन्ते, ते च प्रथममुभयोरपि स्नेहमाचिन्वन्तितत्र च
जीवा उभयोरपि स्नेहमाहार्यंविउट्ठति ति वर्तन्ते समुत्पद्यन्त इति यावत् " शी० ॥
१६. मातुओ ओयं पा० पु १, २ ला० । "मातुँ ओयं सोणियं पितुः शुक्रम्" चू० ॥
१७. पिउं सुक्कं तदु' पा० पु २ । पियं सुक्कं तदु' खं २ ला० । पिउसुक्कं तदु' पु १ सं०
मु० । पितुसुक्कं तदु' खं १ । दृश्यतां नयच्चक्रवृत्तिः पृ० २५९ पं० १९ टि० ६, तन्दुल-
वैचारिकप्रकीर्णकः, भगवतीसूत्रम् १।७।६१ ॥ १८. 'मत्ताए खं १ मु० । १९. 'विस्तीतो
खं १ । 'विहीओ खं १ विना । "रसविगई थीखीरादिआओ णव विगईओ" चू० ।
"जं से माया नाणाविहाओ रसविगईओ आहारमाहारेइ" इति भगवतीसूत्रे १।७।६१ ॥
२०. 'हारैरिति मु० विना ॥

ओयमाहारेति, अणुपुव्वेणं वुड्ढा पल्लिगमणुचिन्ना ततो कायातो अभिनिव्वट्टमाणा इत्थिं पेगता जणयंति पुरिसं पेगता जणयंति णपुंसं पेगता जणयंति, ते जीवा डहरा समाणा मातुं खीरं सपि आहारोति, अणुपुव्वेणं वुड्ढा ओयणं कुम्मासं तस-थावरे य पाणे, ते जीवा आहारोति पुढविसरीरं जाव सारूविकडं संतं, अवरं वि यं णं तेसिं णाणाविहाणं मणुस्साणं कम्मभूमगाणं अकम्मभूमगाणं ५ अंतरदीवगाणं औरियाणं मिलक्खूणं सरीरा णाणावण्णा जाव मक्खायं ।

७३३ अहावरं पुरक्खायं—णाणाविहाणं जलचरपंचिदियतिरिक्खजोणि याणं, तंजहा—मच्छाणं जाव सुंसुमाराणं, तेसिं च णं अहावीएणं अहावगासेणं इत्थिं पुरिसस्स य कम्मं तदेव जाव ततो एगदेसेणं ओयमाहारेति, अणुपुव्वेणं वुड्ढा पल्लिगमणुचिन्ना ततो कायातो अभिनिव्वट्टमाणा अंडं पेगता जणयंति, १० पोयं वेगता जणयंति, से अंडे उब्भिज्जमाणे इत्थिं पेगया जणयंति पुरिसं पेगया जणयंति नपुंसं पेगया जणयंति, ते जीवा डहरा समाणा आउसिणेहमाहारेति अणुपुव्वेणं वुड्ढा वणस्सतिकायं तस-थावरे य पाणे, ते जीवा आहारोति पुढविसरीरं

१. आणुं मु० । एवमप्रेऽपि ॥ २. मणुचिन्ता खं १ । मणुचिन्ना खं १ विना । दृश्यतां सू० ७३३ । मणुपव्वेणं मु०, एवमप्रेऽपि । “गर्भपरिपाकं पुण अणुचरितं प्राप्येत्यर्थः” चू० । “गर्भपरिपाकं गर्भनिष्पत्तिमनुप्रपन्नाः” शी० ॥ ३. निवट्टं खं १ मु० शी० । निव्वट्टं खं १ मु० शी० विना । “ततो कायातो अभिनिव्वट्टमाणा इत्थिं वेगता जनयन्ति” चू० । “मातुः कायादभिनिव्वट्टमानाः पृथग्भवन्तः सन्तः” शी० ॥ ४. वेगया मु० । वेगइया खं १ मु० विना । “एकदा नाम कदापि कियं कदाचित् पुरुषं” चू० । “स्त्रीभावमप्येकदा जनयन्ति... केचन पुंभावं नपुंसकभावं च” शी० ॥ ५. वेगइया खं १ मु० विना ॥ ६. पगता खं १ । वेगया मु० । वेगइया खं १ मु० विना ॥ ७. डहर खं १ ॥ ८. खीरसपि खं १ मु० सं० विना ॥ ९. वरं य खं १ । वरे य पाणा खं २ पु १, २ ला० ॥ १०. जाव सारूविं खं १ । दृश्यतां पृ० १९५ पं० २ ॥ ११. णं सं तेसिं खं १ मु० विना ॥ १२. आहरियाणं खं १, २ मु० ॥ १३. वण्णा भवतीति जाव खं १ मु० विना । दृश्यतां पृ० १९६ पं० ६ ॥ १४. जलचराणं पं० खं १ मु० विना । “जलरपंचिदियतियरिक्खजोणिया पंचविहा पञ्चता तं-जहा—मच्छा कच्छमा गाहा मगरा सुंसुमारा” इति प्रज्ञापनासूत्रे प्रथमे पदे ॥ १५. अहावीतेणं खं १ मु० विना ॥ १६. कम्मकडा तं मु० ॥ १७. जाव स एगं खं १ । दृश्यतां पृ० २०२ पं० १२ ॥ १८. पल्लिगमं खं १ मु० विना ॥ १९. वट्टं ला० सं० मु० । दृश्यतां पृ० २०३ पं० १ ॥ २०, २२. वेगइया खं १ मु० विना ॥ २१. पोयणं खं १ ॥ २३. जे अंडे उब्भे- (उब्भि खं २ पु १)ओइमाणे पा० खं २ पु १, २ ला० । जे अंडे उब्भेज्जमाणा सं० । सो अंडे उब्भिज्जमाणा खं १ ॥ २४. जणयति खं १ ॥ २५. मु० विना—थावरं य पाणा खं १ । थावरपाणे खं १ मु० विना ॥

जाव संतं, अवरे वि य णं तेसिं णाणाविहाणं जलचरपंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं मच्छाणं जाव सुंसुमाराणं सरीरा नाणावण्णा जाव मक्खायं ।

७३४. अहावरं पुरक्खातं—नाणाविहाणं चउप्पयथलचरपंचिंदियतिरिक्ख-
जोणियाणं, तंजहा—एगखुराणं दुसुराणं गंडीपदाणं सणप्फयाणं, तेसिं च णं
५ अहावीएणं अहावगासेणं इत्थीए पुरिसस्स य कम्म० जाव मेहुणंपत्तिए नामं
संजोगे समुप्पज्जति, ते दुहतो "सिणेहं [संचिणंति, संचिणित्ता] तत्थ णं जीवा
इत्थित्ताए पुरिसत्ताए जाव विउट्ठंति, ते जीवा माउं ओयं पिउं सुक्कं एवं जहा
मणुस्साणं जाव इत्थिं "पेगता जणयंति पुरिसं पि नपुंसगं पि, ते जीवा डहरा
समाणा मातुं खीरं सप्पि आहारेंति अणुपुब्बेणं बुद्धा वणस्संतिकायं तसथावरे
१० य पाणे, ते जीवा आहारेंति पुढविसरीरं जाव संतं, अवरेवि य णं तेसिं णाणाविहाणं
चउप्पयथलचरपंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं एगखुराणं जाव सणप्फयाणं सरीरा
नाणावण्णा जावमक्खायं ।

७३५. अहावरं पुरक्खायं—नाणाविहाणं उरपरिसप्पथलचरपंचिंदिय-
तिरिक्खजोणियाणं, तंजहा—अहीणं अयगराणं आसाल्लियाणं महोरगाणं, तेसिं च
१५ णं अहावीएणं अहावगासेणं इत्थीए पुरिस० जाव एत्थ णं "मेहुण० एतं चेव,
नाणत्तं अंडं पेगता जणयंति, पोयं पेगता जणयंति, से अंडे उब्भिज्जमाणे इत्थिं
"पेगता जणयंति पुरिसं पि नपुंसगं पि, ते जीवा डहरा समाणा वाउकौयमाहारेंति
अणुपुब्बेणं बुद्धा वणस्संतिकायं तस-थावरे य पाणे, ते जीवा आहारेंति पुढविसरीरं
जाव संतं, अवरेवि य णं तेसिं णाणाविहाणं उरपरिसप्पथलचरपंचिंदिय०
२० अहीणं जाव महोरगणं सरीरा नाणावण्णा जाव मक्खातं ।

७३६. अहावरं पुरक्खायं—नाणाविहाणं भुयपरिसप्पथलचरपंचिंदियतिरिक्ख-

१. अवरे वि य णं तेसिं नास्ति खं १ मु० विना । दृश्यतां पृ० १९५ पं० ४ ॥ २. "पंचं"
खं १ । एवमपेऽपि खं १ मध्ये क्वचित् क्वचित् ॥ ३. "प्पत्थं" खं १ ॥ ४. "णवत्तिपु मु० ॥
५. सिणेहं २ तत्थ खं १ । सिणेहं संचिणंति तत्थ मु० । सिणेहं तत्थ खं १ मु० विना ॥
६. "स जाव खं १ ॥ ७. वेगइया खं १ मु० विना ॥ ८. खीरसप्पि खं १ मु० विना ॥
९. "रसतीकायं खं १ ॥ १०. दृश्यतां पृ० १९५ पं० २ ॥ ११. "जोणियाणं नास्ति सं० मु०
विना ॥ १२. "प्फगाणं खं १ मु० विना ॥ १३. "चर संजहा खं १ ॥ १४. "वीदेणं खं १ ॥
१५. मेहुण एतं ते चेव खं १ विना ॥ १६. पेगता जणयंति से अंडे खं १ । वेगया (वेगइया
खं २ विना) जणयंति पोयं वेगइया जणयंति से अंडे खं १ विना ॥ ७. वेगइया खं १ विना ।
वेगइया मु० ॥ १८. पुरिसं वे नपुं० खं १ मु० विना ॥ १९. "क्कायं" खं १ ॥ २०. दृश्यतां
पृ० १९५ पं० २ ॥ २१. "रपंचिंदियतिरिक्खं" मु० ॥

जोणियाणं, तंजहा—'गोहाणं नउलाणं सेहाणं सरडाणं सल्लाणं सैरथाणं खोराणं
घरकोइलियाणं विस्संभराणं मूसगाणं मंगुसाणं पयलाइयाणं 'विरालियाणं जोहाणं
चाउप्पाइयाणं, तेसिं च णं अहावीएणं अहावगासेणं इत्थीए पुरिसस्स य जहा
उरपरिसप्पाणं तहा भाणियच्चं जाव सारूविकडं संतं, अवरे 'वि य णं तेसिं
नाणाविहाणं भुयपरिसप्पपंचिंदियथलयरतिरिक्खाणं तं० गोहाणं जाव मक्खातं । ५

७३७. अहावरं पुरक्खातं—णाणाविहाणं खहचरपंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं,
तंजहा—चम्मपक्खीणं लोमपक्खीणं समुग्गपक्खीणं 'विततपक्खीणं, तेसिं च णं
अहावीएणं अहावगासेणं इत्थीए जहा उरपरिसप्पाणं, नाणत्तं ते जीवा डहरगा
समाणा मौउं गाउसिणं आहारेंति अणुपुब्बेणं बुद्धा वणस्सतिकायं तस-थावरे
य पाणे, ते जीवा आहारेंति पुढविसरीरं जाव संतं, अवरे 'वि य णं तेसिं १०
नाणाविहाणं खहचरपंचिंदियतिरिक्खजोणियाणं चम्मपक्खीणं जाव मक्खातं ।

७३८ अहावरं पुरक्खातं—इहेगतिया सत्ता नाणाविहजोणिया नाणाविह-
संभवा नाणाविहवक्कमा तज्जोणिया तस्संभवा तत्त्वक्कमा कम्मोवगा कम्मनिदाणेणं
तत्त्वक्कमा नाणाविहाण तस-थावरं पाणाणं सरीरेसु संचित्तोसु वा अचित्तोसु वा
अणुसूयत्ताए विउट्ठंति, ते जीवा तेसिं नाणाविहाणं तसथावराणं पाणाणं १५

१. "भुयपरिसप्पा अणेगविहा पज्जता, तंजहा—नउला सेहा सरडा सल्ला सरंठा सारा खोरा
घरोइला विस्संभरा मूसा मंगुसा पयलाइया छीरिविरालिया जाहा चउप्पाइया, जे यावञ्चे तहप्पगारा" इति प्रज्ञापनासूत्रे प्रथमपदे ॥ २. सरवा(ठा?)णं खं १ विना ॥ ३. खाराणं खं २ पा० पु २ ॥
४. 'कोइल्लियाणं पा० पु २ ला० सं० । 'कोइल्लियाणं खं २ ॥ ५. मुगुं(मुंगुं)साणं पयलाइयाणं जोहाणं चाउं खं १ ॥ ६. विरां मु० ॥ ७. वि त णं खं १ ॥ ८. वितयं पु १ सं० । वितियं खं २ । विततपक्खीणं नास्ति पा० पु २ ला० ॥ ९. अहावीतेणं खं १ मु० विना ॥ १०. इत्थीए पुरिसा(स०?)जहा खं १ मु० विना ॥ ११. डहरा मु० ॥ १२. मातुगाते सिणेहमाहारेंति खं १ विना । मातुगासिणेहमाहारेंति पा० । माउगात्तसिणे-हमाहारेंति मु० । "सा पक्खिणी ताणि अंडगाणि सएण काएण पेळ्ळिऊण अच्छति, एवं गातुम्हाए फुसंति, सरीरं च णिव्वेत्तेति" चू० । "सा पक्खिणी तदण्डकं स्वपल्लान्ध्यामावृत्त्य तावत् तिष्ठति यावत् तदण्डकं तदुपमणाहारितेन वृद्धिसुपगतं सन् कललावस्थां परित्यज्य चञ्च्वादिक्कानवयवान् परिसमापय्य भेदमुपयाति" शी० ॥ १३. दइयतां पृ० १९५ पं० २ ॥ १४. वि त णं खं १ ॥ १५. 'वुक्कमा खं १ मु० ॥ १६. तव्वुक्कमा खं १ । तदुवक्कमा मु० । १७. तत्थावक्कम्म खं २ पा० ला० सं० । तत्थावक्कमा पु २ । तत्थावक्कम्म पु १ । तत्थोवक्कमा खं १ । तत्थवुक्कमा मु० । "तत्र उत्पत्तिस्थाने उपक्कम्य आगत्य" शी० । दइयतां पृ० १९४ पं० ६ ॥ १८. 'राणं पोमालाणं सरीरेसु खं १ विना ॥ १९. सच्चित्तोसु वा अचित्तोसु खं १ ॥ २०. अणुसूयत्ताए खं १ मु० विना । "अणुसूयत्ता णाम शरीरमनुसृत्य जायन्ते" चू० । "अणुसूयत्ताए ति अपरशरीराश्रिततया.....अनुस्यूतत्वेन" शी० ॥ २१. पाणाणं नास्ति खं १ ॥

सिणेहमाहारेंति, ते जीवा आहारेंति पुढविसरीरं जाव संतं, अवरे वि य णं तेसिं तस-थावरंजोणियाणं अणुसूयाणं सरीरा नाणावण्णा जावमक्खातं ।

एवं दुरूवसंभवत्ताए । एवं खुरुदुगत्ताए । ◁ अहावरं पुर-
क्खायं—इहेगइया सत्ता नाणाविह० जाव कम्म० खुरुदुगत्ताए वक्कमंति ▷ ।

- ५ ७३९. अहावरं पुरक्खातं—इहेगतिया सत्ता नाणाविहजोणिया जाव कम्म-
निदाणेणं तत्थवक्कमा नाणाविहाणं तस-थावराणं पाणाणं सरीरेसु संचित्तेसु वा
अंचित्तेसु वा, तं सरीरं वातसंसिद्धं वातसंगहितं वा वातपरिगतं उड्डं वातेसु
उड्डभागी भवइ अहे वातेसु अहेभागी भवइ तिरियं वाएसु तिरियभागी भवइ,
तंजहा—^१ओसा ^२हिमए महिया करए हरतणुए सुद्धोदए । ते जीवा तेसिं नाणा-
१० विहाणं तस-थावराणं पाणाणं सिणेहमाहारेंति, [^३ते जीवा आहारेंति] पुढविसरीरं
जाव संतं, अवरे वि य णं तेसिं तस-थावरं^४जोणियाणं ओसाणं जाव सुद्धोदगाणं
सरीरा नाणावण्णा जाव मक्खातं ।

१. ^१राणं जोणियाणं खं १ मु० विना ॥ २. अणुसूयाणं खं १ ॥ ३. “दुरूतत्ताए विउट्ठंति,
दुरूतं णाम सुत्तपुरीसादी सरीरावयवा, तत्थ सचित्तेसु मणुस्साण ताव पोहेसु समिगा गंडोलगा
कोट्टाओ अ संभवन्ति संजायन्ते” भणिता दुरूतसंभवा । इदाणिं खुरगा वुञ्चन्ति—अहावरं
इधेगतिया नाणाविह जाव कम्म० खुरुदुगत्ताए वक्कमंति, खुरुदुगत्ताए णाम जीवताण चेव
गोमहिंसादीणं चम्मस्स अंतो सम्मुच्छन्ति” चू० । चू० अनुसारेण अत्र सम्पूर्णमालापकइय-
मासीदिति भाति । “एवमिति...दुष्टं विरूपं रूपं येषां कम्म्यादीनां ते दुरुपाः, तत्संभवत्वेन
तद्भावेनोत्पद्यन्ते...।...एवं खुरुदुगत्ताए इत्यादि, “खुरुदुगत्ताए ति चर्मकीटतया समुत्पद्यन्ते”
शी० ॥ ४. खुरदुगत्ताए खं २ । खुरदुगत्ताए खं १ ॥ ५. ◁▷ एतदन्तर्गतः सूत्रपाठः
खं १ मु० विना सर्वेषु हस्तलिखितादर्शेषु वर्तते, चूर्णिकृतापि आहतोऽयं सूत्रांशः, दृष्टिकृता
तु न निर्दिष्टः । इत्यतमुपरितनं टिप्पणम् ३ ॥ ६. कम्मं खुरुदुगत्ताए वक्कमंति चू० विना ॥
७. ला० चू० विना—^१वक्कमा खं २ पा० पु २ सं० । ^२वक्कमा पु १ । ^३वक्कमा खं १ ।
^४वक्कमा मु० । इत्यतां पृ० १६४ पं० ७ । “तत्र वातयोनिकेऽपकाये व्युत्क्रम्य आगत्य”
शी० ॥ ८-९. चित्तेसु खं १ ॥ १०. “वातसंसिद्धं ति वातजोणियो आउकाइओ” चू० ।
“वातयोनिकत्वाद्पायस्य वायुनोपादानकारणभूतेन सम्यक् संसिद्धं निष्पादितम्, तथा वातेनैव
सम्यग्गृहीतम्, “वातेन” परिगतम्, तथा ऊर्ध्वं गतेषु वातेषु ऊर्ध्वभागी भवत्यपकायः” शी० ॥
११. वायपरिग्राह्यं मु० । हस्तलिखितादर्शेषु नास्तीदृशः पाठः ॥ १२. उड्डंभागी खं १ मु०
विना । “ऊर्ध्वं भजति ऊर्ध्वभागी” चू० ॥ १३-१५. भवती खं १ । भवति मु० ॥ १६. उस्सा
खं १ । “ओसो हिमं जाव सुद्धोदए” चू० ॥ १७. हिमते खं १ विना ॥ १८. ते जीवा आहारेंति
नास्ति मु० विना । इत्यतां पृ० १९५ पं० १ ॥ १९. ^१जोणियाणं ◁ उदगाणं सरीरा जाव
मक्खातं अहावरं पुरक्खातं त(अ)हेगतिया सत्ता उदगजोणियाणं उदगाणं सिणेहमाहारेंति ▷
उस्साणं खं १ सं० । ◁▷ एतदन्तर्गतः पाठः खं १ सं० मध्येऽधिकः प्रतीयते ॥

७४० अहावरं पुरक्खातं—इहेगतिया सत्ता उदगजोणियां जाव कम्म-
नियणेणं तत्थवक्कमा तस-थावरजोणिएसु उदएसु उदगत्ताए विउट्ठंति, ते जीवा
तेसिं तस-थावरजोणियाणं उदगाणं सिणेहमाहारेंति, ते जीवा आहारेंति
पुढविसरीरं जाव संतं, अवरे वि य णं तेसिं तस-थावरजोणियाणं उदगाणं सरीरा
नाणावण्णा जाव मक्खायं ।

५

७४१ अहावरं पुरक्खातं—इहेगतिया सत्ता उदगजोणियाणं < जाव
कम्मनिदाणेणं तत्थवक्कमा उदगजोणिएसु उदएसु उदगत्ताए विउट्ठंति, ते जीवा
तेसिं उदगजोणियाणं > उदगाणं सिणेहमाहारेंति, ते जीवा आहारेंति
पुढविसरीरं जाव संतं, अवरे वि य णं तेसिं उदगजोणियाणं उदगाणं सरीरा
नाणावण्णा जाव मक्खातं ।

१०

७४२. अहावरं पुरक्खातं—इहेगतिया सत्ता उदगजोणिया जाव कम्म-
निदाणेणं तत्थवक्कमा उदगजोणिएसु उदगेसु तसपाणत्ताए विउट्ठंति, ते जीवा
तेसिं उदगजोणियाणं उदगाणं सिणेहमाहारेंति, ते जीवा आहारेंति पुढविसरीरं
जाव संतं, अवरे वि य णं तेसिं उदगजोणियाणं तसपाणाणं सरीरा नाणावण्णा
जाव मक्खातं ।

१५

७४३. अहावरं पुरक्खातं—इहेगतिया सत्ता नाणाविहजोणिया जाव
कम्मनियणेणं तत्थवक्कमा नाणाविहाणं तस-थावराणं पाणाणं सरीरेसु सच्चित्तिसु वा
अचित्तिसु वा अगणिकायत्ताए विउट्ठंति, ते जीवा तेसिं नाणाविहाणं तस-थावराणं
पाणाणं सिणेहमाहारेंति, ते जीवा आहारेंति पुढविसरीरं जाव संतं, अवरे वि य
णं तेसिं तस-थावरजोणियाणं अगणीणं सरीरा नाणावण्णा जाव मक्खातं । सेसा
तिणि आलावगा जहा उदगाणं ।

२०

७४४. अहावरं पुरक्खायं—इहेगतिया सत्ता नाणाविहजोणिया जाव कम्म-

१. ७४० सूत्रं खं १ मध्ये नास्ति ॥ २. 'था उदगसंभवा जाव मु० ॥ ३. पु १ ला० खं १ विना—
'वक्कमा खं २ । 'बुक्कमा पा० पु २ । 'बुक्कमा मु० । दृश्यतां पृ० १९४ पं० ६ ॥ ४. अत्र
सत्ता[जाव] उदगजोणियाणं उदगाणं सिणेहमाहारेंति इति पाठश्चेत् कल्प्यते तदा खं १ प्रतिपाठः
समीचीनः । यदि तु खं २ प्रभृतिपाठोऽनुस्मियते तदा सत्ता उदगजोणिया जाव कम्मनिदाणेणं इदं
एव पाठः शोभनः ॥ ५. < > एतदन्तर्गतः पाठः खं १ मध्ये नास्ति ॥ ६. 'बुक्कमा मु० ॥
७. उदभोतेसु तसपाणत्ताए विउट्ठंति मु० विना ॥ ८. ते जीवा आहारेंति नास्ति खं १ मु०
विना ॥ ९. आहावरे वि त णं खं १ ॥ १०. बुक्कमा खं १ । 'बुक्कमा मु० । दृश्यतां पृ० १९४
पं० ६ ॥ ११. ते जीवा आहारेंति नास्ति खं १ मु० विना ॥ १२. 'बुक्कमा खं १ । 'बुक्कमा
मु० ॥ १३. सच्चिं खं १ ॥ १४. 'वरपाणाणं खं १ मु० विना ॥ १५. त णं खं १ ॥

णिदाणेणं तत्थवक्कमा णाणाविहाणं तस-थावराणं पाणाणं सरीरेसु सच्चित्तेसु वा अचित्तेसु वा वाउक्कायत्ताए विउट्ठंति, जहा अगणीणं तहा भाणियेव्वा चत्तारि गमा ।

७४५. अहावरं पुरक्खातं—इहेगतिया सत्ता णाणाविहजोणिया जाव कम्म-
निदाणेणं तत्थवक्कमा णाणाविहाणं तस-थावराणं पाणाणं सरीरेसु सच्चित्तेसु वा
५ अचित्तेसु वा पुढवित्ताए सक्करत्ताए वालुयत्ताए, इमाओ गाहाओ अणुगंतव्वाओ—

पुढवी य सक्करा वालुगा य उवले सिला य लोणूसे ।

अय तंउय तंव सीसग रुण सुवण्णे य वइरे य ॥ १ ॥

१. पु० १ विना—तत्थक्कमा खं २ पा० पु २ ला० सं० । तत्थक्कमा खं १ । तत्थक्कमा
मु० । दृश्यतां पृ० १९४ पं० ६ ॥ २. 'अव्वं चत्तारि गमगा खं १ ॥ ३. 'क्कमा पा० पु २ ।
'क्कमा खं १ । 'क्कमा मु० । दृश्यतां पृ० १९४ पं० ६ ॥ ४. सच्चि' खं १ ॥ ५. वालुयत्ताए
नास्ति खं १ ॥ ६. "पुढवी य १ सक्करा २ वालुगा य ३ उवले ४ सिला य ५ लोणूसे ६-७ ।
अय ८ तंव ९ तउअ १० सीसग ११ रुण १२ सुवण्णे य १३ वइरे य १४ ॥ ७३ ॥ हरियाले
१५ हिंगुलए १६ मणोसिला १७ सासगंजण १८-१९ पवाले २० । अन्नपडल २१ ऽन्नवालुय
२२ बायरकाए मणिविहाणा ॥ ७४ ॥ गोमेज्जए य २३ रुण २४ अंके २५ फलिहे य २६
लोहियक्खे य २७ । चंदण २८ गेरुय २९ हंसगम्भ ३० भुयमोय ३१ मसारगळे य ३२ ॥ ७५ ॥
चंदप्पम ३३ वेहलिए ३४ जलकंते चेव ३५ सूरकंते य ३६ । एए खरपुढवीए मामा छत्तीसइं
होति ॥ ७६ ॥" इति आचाराज्जनिर्युक्ता । आसु आद्यं गाथाद्वयं प्रज्ञापनासूत्रेऽपि तथैव वर्तते, अन्त्यं
तु गाथाद्वयमित्थमस्ति—"गोमेज्जए य २३ रुण २४ अंके २५ फलिहे य २६ लोहियक्खे य
२७ । मरगय २८ मसारगळे २९ भुयमोय ३० इंदनीले य ३१ ॥ चंदण ३२ गेरुय ३३ हंस-
गम्भ ३४ पुलए ३५ सौगंधिए य ३६ बोद्धवे । चंदप्पम ३७ वेहलिए ३८ जलकंते ३९ सूरकंते
य ४० ॥" इति प्रज्ञापनासूत्रे प्रथमपदे । अस्य मलयगिरिसूरिविरचिता व्याख्या—"पुढवी
य' इत्यादि गाथाचतुष्टयं, पृथिवीति 'मामा'सत्यमामावत् शुद्धपृथिवी च नदीतटभित्त्यादिरूपा १,
चक्षुश्च उत्तरभेदापेक्षया समुच्चये, शर्करा—लघूपलशकलरूपा २, वालुका—सिकता ३, उपलः
—टङ्काद्युपकरणपरिकर्मणायोग्यः पाषाणः ४, शिला—घटनयोग्या देवकुलपीठाद्युपयोगी महान्
पाषाणविशेषः ५, लवणं—सागुद्रादि ६, ऊषो—यद्वशादृषरं क्षेत्रम् ७, अयस्ताम्रपुसीसकरूप्य-
सुवर्णानि प्रतीतानि १३, वज्रो—हीरकः १४, हरितालहिङ्गुलकमनःशिलाः प्रतीताः १७, सासगं
—पारदः १८, अज्जनं सौवीराजनादि १९, प्रवालं—विद्रुमः २०, अन्नपटलं—प्रसिद्धम् २१,
अन्नवालुका—अन्नपटलमिश्रा वालुका २२, 'बायरकाये' इति बादरपृथिवीकायेऽमी भेदा इति
शेषः, 'मणिविहाणा' इति चक्षुश्चक्षुः गम्यमानत्वान्मणिविधानानि च—मणिभेदाश्च बादरपृथिवी-
कायभेदत्वेन ज्ञातव्याः । तान्येव मणिविधानानि दर्शयति—"गोमेज्जए" इत्यादि, गोमेज्जकः
२३, चः समुच्चये, रूचकः २४, अङ्कः २५, स्फटिकः २६, चः पूर्ववत्, लोहिताक्षः २७, मरकतः
२८, मसारगळः २९, भुजमोचकः ३०, इन्द्रनीलश्च ३१, चन्दनः ३२, गैरिकः ३३, हंसगम्भः ३४,
पुलकः ३५, सौगन्धिकश्च ३६, चन्द्रप्रभः ३७, वैडूर्यः ३८, जलकान्तः ३९, सूर्यकान्तश्च
४०, तदेवमाद्यगाथया पृथिव्यादयश्चतुर्दश भेदा उक्ताः, द्वितीयगाथयाऽष्टौ हरितालादयः,
तृतीयगाथया गोमेज्जकादयो नव, तुर्यया गाथया नवेति सर्वसङ्ख्यया चत्वारिंशत् ४०" पृ० २७ ।

हरियाले 'हिं'गुलए मणोसिल सौंसगंजण पवाले ।
 अब्भपडलडब्भवाँलुय बाँदरकाए मणिविहाणा ॥ २ ॥
 'गोमेजए य रुयए अंके फलिहे य लोहियक्खे य ।
 मरगय मसारगल्ले भुँयमोयग इंदणीले य ॥ ३ ॥
 चंदण गेरुय हंसगन्ध पुलए सोगंधिए य बोधव्वे ।
 चंदप्पम वेरुलिए जलकंते सूरकंते य ॥ ४ ॥

“एताओ एतेसु भाणियव्वाओ गाँहासु (गाहाओ) जाव सूरकंताए विउंइति,
 ते जीवा तेसिं णाणाविधाणं तस-थावराणं पाणाणं सिणेहमाहारेंति, ते जीवा आहा-
 रेंति पुढविसरीरं जाँव संतं, अवरे वि य णं ”तेसिं तस-थावरजोणियाणं पुढवीणं
 जाव सूरकंताणं सरीरा णाणावण्णा जाव मक्खातं, सेसा तिणिण आलावगा जहा १०
 उदगाणं ।

७४६. अहावरं पुरक्खातं—सव्वे पाणा सव्वे भूता सव्वे जीवा सव्वे सत्ता
 नाणाविहजोणिया नाणाविहसंभवा नाणाविहवक्कमा सरीरजोणिया सरीरसंभवा
 सरीरवक्कमा सरीराहारा कम्मोवगा कम्मनिदाणा कम्मसंतिया कम्मठितिया कम्मुणा
 चेव विप्परियाँसुवेति । १५

७४७. “सेवमायाणह, सेवमायाणित्ता आहारगुत्ते सँमिते सहिते सदा जँए
 ति वेमि ।

॥ आहारपरिण्णा ततियं अज्झयणं सम्मत्तं ॥

उत्तराध्ययनसूत्रे षट्त्रिंशत्तमेऽध्ययनेऽपि ७३-७६ गाथा द्रष्टव्याः ॥ ७. सिया खं १ ॥ ८.
 लेणूखे खं १ मु० विना ॥ ९. तंब तडय सीं पु १ ॥

१. हिं'गुलए पा० खं २ पु २ ॥ २. पु १ मु० विना—सासमंजणं खं १ । सासमंजण
 खं १ विना ॥ ३. 'वालुया खं १ पु १ मु० विना ॥ ४. बायरकाते खं १ पु १ मु०
 विना ॥ ५. गोमेजए खं १ । गोमेजते य रुयते खं २ पा० ॥ ६. मु० विना—भुयमोयग खं १
 विना । हुयमोयग खं १ ॥ ७. एयाउ प(ए?)देसु भाणियव्वा उण गाहासु जाव सूरकंताए
 खं १ ॥ ८. गाहासु मु० विना । गाहाओ मु० । गाहासु इत्यस्य स्थाने यदि गाहाउ इति पाठः
 कल्प्यते तदा गाहाओ इति पाठो लभ्यते ॥ ९. 'इंति सि जीवा खं १ ॥ १०. दइयतां
 पृ० १९५ पं० २ ॥ ११. दइयतां पृ० १९५ टि० १ ॥ १२, १३. वुक्कमा खं १ मु० ॥
 १४. 'गतीया कम्मठिइ(ई)—खं २ पु १)या खं १ विना ॥ १५. 'यासमुवेति खं १ विना ।
 दइयतां सू० ३८२ ॥ १६. से एवमायाणध खं १ ॥ १७. सहिए समिए खं १ मु० ।
 “समितिभिः समितः...यदिवा सम्यग्...इतो गतः समितः, तथा...सहितः” शी० ॥
 १८. जहसे दि खं १ मु० विना ॥ १९. 'ण्णा सम्मत्ता खं १ ॥

चउत्थं अज्झयणं 'पंचक्खाणकिरिया'

७४७ सुयं मे आउसंतेणं भगवता एवमक्खातं-इह खलु पंचक्खाणकिरिया नामज्झयणे, तस्स णं अयंमद्वे—आया अपचक्खाणी यावि भवति, आया अकिरियाकुसले यावि भवति, आया मिच्छासंठिए यावि भवति, आया एगंतदंडे यावि भवति, आया एगंतबाले यावि भवति, आया एगंतसुत्ते यावि भवति, ५ आया अवियारमण-वयस-काय-वक्के यावि भवति, आया अण्णडिहय-अचक्खायपावकम्मे यावि भवति, एस खलु भगवता अक्खाते असंजते अविरते अण्णडिहयपचक्खायपावकम्मे सकिरिए असंवुडे एगंतदंडे एगंतबाले एगंतसुत्ते, से बाले अवियारमण-वयस-काय-वक्के सुविणमवि ण पस्सति, पावे से कम्मे कज्जति ।

७४८. तत्थ चोदए पण्णवगं एवं वंदासि—असंतएणं मणेणं पावएणं १० असंतियाए वंतीए पावियाए असंतएणं काएणं पावएणं अहणंतस्स अमणक्खस्स अवियारमण-वयस-काय-वक्कस्स सुविणमवि अपस्सतो पावे कम्मे नो कज्जति ।

कस्स णं तं हेउं? 'चोदए एवं वंतीति—अण्णयरेणं मणेणं पावएणं मणवत्तिए पावे कम्मे कज्जति, अण्णयरीए वंतीए पावियाए वडवत्तिए पावे कम्मे कज्जति, अण्णयरेणं काएणं पावएणं कायवत्तिए पावे कम्मे कज्जि । हणंतस्स १५ समणक्खस्स अवियारमण-वयस-काय-वक्कस्स सुविणमवि पांसओ एवंगुण-

१. "मूलगुणाः प्राणातिपातविरमणादयः, तेषु 'प्रकृतम्' अधिकारः, प्राणातिपातादेः प्रत्याख्यानं कर्तव्यमिति यावत्, इह प्रत्याख्यानक्रियाध्ययनेऽर्थाधिकारः" शी० ॥ २. 'संतेणं खं १। "सुयं मे आउसंतेण इत्यादि" शी० ॥ ३. 'क्खायकि' खं १ ॥ ४. नाममज्झं पु १ ॥ ५. 'मद्वे पण्णत्ते खं १ मु० ॥ ६. 'वयणका' खं १ चू० विना ॥ ७, ८. अण्णडि' खं १ मु० विना ॥ ९. 'वयणका' खं १ मु० । मु० मध्ये एवमग्रेऽपि सर्वत्र ॥ १०. वयासी खं १ मु० विना ॥ ११. पावतेणं खं १ मु० विना ॥ १२. वडवत्ते खं १ मु० विना ॥ १३. अण्ण' खं २ चू० मु० विना ॥ १४. कम्मे कज्जति खं १ । "पावे कम्मे णो कज्जतिबन्धो न युक्तः । कस्स णं तं हेउं? कस्माद्धेतोरित्यर्थः । अथ कस्माद्धेतोः कर्म न वध्यते? उच्यते अयोगित्वात्" चू० । "पापं कर्म न क्रियत इति यावत् । कस्य हेतोः? केन हेतुना केन कारणेन तत् पापं कर्म वध्यते?चोदक एवं आह—अण्णयरेणमित्यादि" शी० ॥ १५. चोदए खं १ विना ॥ १६. वंतीति खं १ मु० ॥ १७. वडए खं १ मु० विना ॥ १८. पावकम्मे खं १ मु० विना ॥ १९. पावतेणं खं १ ॥ २०. पासति खं १ मु० विना ।

जातीयस्स पावे कम्मे कज्जति । पुणरवि चोदग एवं ब्रवीति—तत्थ णं जे ते एवमाहंसु 'असंतएणं मण्णेणं पावएणं असंतियाए वतीए पावियाए असंतएणं काएणं पावएणं अहणंतस्स अमणक्खस्स अवियारमण-वयस-काय-वक्कस्स सुविणमवि अपस्सतो पावे कम्मे कज्जति', जे ते एवमाहंसु मिच्छा ते एवमाहंसु ।

७४९. < तत्थ पण्णवगे चोदगं एवं वदासी—'जं मए पुव्वुत्तं 'असंत- ५
एणं मण्णेणं पावएणं असंतियाए वतीए पावियाए असंतएणं काएणं पावएणं
अहणंतस्स अमणक्खस्स अवियारमण-वयस-काय-वक्कस्स सुविणमवि अपस्सतो
पावे कम्मे कज्जति' तं सम्मं । > कस्स णं तं 'हेउं ? आचार्य आह—
तत्थ खलु भगवता छजीवनिकाया हेऊ पण्णत्ता, तंजहा—पुढविकाइया जाव
तसकाइया । इच्चेतेहिं छहिं जीवनिक्काएहिं आया अप्पडिहयपच्चक्खायपावकम्मे १०
निच्चं पसद्विओवातचित्तदंडे, तंजहा—पाणाइवाए जाव परिगहे, कोहे जाव
मिच्छादंसणसहे । आचार्य आह—तत्थ खलु भगवता वहए दिहुंते पण्णत्ते,
से जहानामए वहए सिया गाहावतिस्स वा गाहावतिपुत्तस्स वा रण्णो वा
रायपुरिसस्स वा खणं 'निदाए पविसिस्सामि खणं लद्धूण वहेस्सामि पहारेमाणे, से
किं नु हु नाम से वहए तस्स वा गाहावतिस्स तस्स वा गाहावतिपुत्तस्स तस्स १५

१. चोयक खं १ विना । चोयए मु० ॥ २. ब्रवीति खं १ मु० ॥ ३. पावएणं मण्णेणं पावएणं
खं १ मु० विना ॥ ४. वइए खं १ ॥ ५. पावतेणं खं १ मु० विना ॥ ६. अप्प^० खं १ मु० विना ॥
७. कज्जइ तत्थ णं जे ते खं १ विना ॥ ८. 'माहिंसु खं १ । 'माहंसु मिच्छं ते खं १ मु०
विना ॥ ९. तत्थ पण्णवगे खं १ । < > एतदन्तर्गतपाठस्थाने खं १ मु० विना 'तत्थ पञ्चवगे
एवं-ब्रवीह—असंतएणं कज्जइ तं सम्मं' इति पाठः । "एवं वदेतं चोदगं पण्णवगे एवं
वदासी—जं मया पुव्वुत्तं स्यात्, किमुत्तं ? असंतएण मण्णेण पावएणं जाव पावे कम्मे कज्जति
तत् सम्मग्गं, न मिध्येत्यर्थः" चू० । "तत्थ पण्णवए इत्यादि, तत्राचार्यः स्वमतमनूय तत्
सोपपत्तिकं साधयितुमाह—तं सम्ममित्यादि" शी० ॥ १०. तं सम्मं जं मए पुव्वं वुत्तं
मु० ॥ ११. पावदेणं खं १ ॥ १२. 'मवि अपस्सतो पावकम्मे खं १ ॥ १३. हेऊ खं १ ॥
१४. 'काय हेऊ खं १ मु० । 'काया हेउं सं० । 'काया हेतुं चू० ॥ १५. 'काइएहिं खं १ ॥
१६. अपडि^० खं १ मु० विना ॥ १७. "विविधो अतिपातः, अतिशब्दस्य लोपं कृत्वा विद्योपाते
इति भवति, तेन व्यापातचित्तदंडे" चू० । "व्यतिपाते.....चित्तं यस्य स व्यतिपातचित्तः"
शी० ॥ १८. पाणादिवाए खं १ ॥ १९. खलु वधए चू० ॥ २०. गाहावइस्स वा नास्ति
खं २ पु २ ला० ॥ २१. निदाए खं १ विना । निदाय मु० । "वधखणं णिदाए ति
अप्पणो खणं मत्वा" चू० । खणं निदाय (निदाय-प्र०, निदाय-प्र०) इत्यादि, क्षणमवसरं
णिदाय(निदाय-प्र०) ति प्राप्य लब्ध्वा" शी० ॥ २२. खणं दद्धूण पाहा^० खं १ मु० विना ॥
२३. नामं खं १ ॥

वा रण्णो तस्स वा रायपुरिसस्स खणं^१ निदाए पविसिस्सामि खणं लद्धूण वैहेस्सामि प्हारेमाणे दिया वा राओ वा सुत्ते वा जागरमाणे वा अमित्तभूते मिच्छासंठिते निच्चं पसढविओवातचित्तदंडे भवति ? एवं वियागरेमाणे समियाए वियागरे चोयए-हंता भवति । आचार्य आह-जहा से वहए तस्स वा गाहावतिस्स तस्स वा

- ५ गाहावतिपुत्तस्स तस्स वा रण्णो तस्स वा रायपुरिसस्स खणं^१ निदाए पविसिस्सामि खणं लद्धूण वैहेस्सामीति प्हारेमाणे दिया वा राओ वा सुत्ते वा जागरमाणे वा अमित्तभूते मिच्छासंठिते निच्चं पसढविओवातचित्तदंडे, एवामेव बाले वि सव्वेसि पाणाणं जाव सत्ताणं दिया वा रातो वा सुत्ते वा जागरमाणे वा अमित्तभूते मिच्छासंठिते निच्चं पसढविओवातचित्तदंडे, तं० पाणाइवाते जाव मिच्छा-
- १० दंसणसल्ले, एवं खलु भगवता अक्खाए अस्संजते अविरते अप्पडिहयपच्चक्खाय-पावकम्मे सकिरिए असंबुडे एगंतदंडे एगंतबाले एगंतसुत्ते यावि भवति, से बाले अवियारमण-वयस-काय-वक्के सुविणमवि ण पस्सति, पावे य से कम्मे कज्जति । जहा से वहए तस्स वा गाहावतिस्स जाव तस्स वा रायपुरिसस्स पत्तेयं पत्तेयं चित्त समादाए दिया वा राओ वा सुत्ते वा जागरमाणे वा अमित्तभूते मिच्छासंठिते
- १५ निच्चं पसढविओवातचित्तदंडे भवति, एवामेव बाले सव्वेसि पाणाणं जाव सव्वेसि सत्ताणं पत्तेयं पत्तेयं चित्त समादाए दिया वा रातो वा सुत्ते वा जागरमाणे वा अमित्तभूते मिच्छासंठिते जाव चित्तदंडे भवइ ।

७५०. णो ईण्डे समट्ठे—चोदकः । इह खलु बहवे पाणा जे इमेणं

१. रण्णो पुरि^० खं १ ॥ २. निदाय मु० ॥ ३. वहि^० खं १ पु १ विना ॥ ४. पाहा^० खं १ मु० विना । “नागार्जुनीयाः—अप्पणो अक्खणताए तस्स वा पुरिसस्स वा छिदं अलभमाणे णो बहेति तं, जया मे खणो भविस्सति तस्स वा पुरिसस्स छिदं लभिस्सामि तदा मे स पुरिसे अवस्स धधेतव्वे भविस्सति एवं मणं प्हारेमाणे ति” चू० । “नागार्जुनीयास्तु पठन्ति—अप्पणो...प्हारेमाणे ति सूत्रम्” शी० ॥ ५. चोतए खं १ ॥ ६. निदाए खं १ । निदाय मु० । निदाए खं २ ॥ ७. वहि^० खं १ पु १ विना ॥ ८. मीत्ति खं १ । मीत्ति मु० । मीत्ति पाहा^० खं १ मु० विना ॥ ९. वित्तिवायचि^० खं १ मु० विना ॥ १०. एवामेवा बाले वि सव्वेसि सत्ताणं खं १ ॥ ११. वित्तोवात^० खं १ मु० विना ॥ १२. अस्संजते अविरते अपडि^० खं १ ॥ १३. सकिरिते खं १ ॥ १४. बहते खं १ मु० विना ॥ १५. पत्तेयं चित्त खं १, २ पु १ । “पत्तेयं पत्तेयं वीप्सा.....तद्वधकचित्तं मनसा समादाय गृहीत्वेत्यर्थः” चू० । “एकमेकं.....घातकचित्तं समादाय” शी० ॥ १६. दंडे यावि भवइ खं १ विना ॥ १७. पत्तेयं चित्त खं १ मु० विना । “पत्तेयं पत्तेयं चित्तं समादाय,.....वधकचित्तमित्यर्थः” चू० । “प्रत्येकं वध्येषु घातकचित्तं समादाय” शी० ॥ १८. भवइ नास्ति खं १ ॥ १९. तिण्डे खं २ ॥ २०. नोयक खं १ विना ॥

सरीसमुस्सएणं णो दिट्ठा वा नो सुया वा नाभिमता वा विण्णाया वा जेसिं
णो पत्तेयं पत्तेयं चित्त समादाए दिया वा रातो वा सुत्ते वा जागरमाणे वा
अमित्तभूते मिच्छासंठिते निच्चं पसदविओवातचित्तदंडे, तं०—पाणातिवाए जाव
मिच्छादंसणसहे ।

७५१. आचार्य आह—तत्थ खलु भगवता दुवे दिट्ठता पणत्ता, तं०— ५
सन्निदिट्ठते यं असण्णिदिट्ठते य ।

[१] से किं तं सण्णिदिट्ठते ? सण्णिदिट्ठते जे इमे सण्णिपंचिंदिया पज्जत्तगा
एतेसिं णं छज्जीवनिकाए पडुच्च तं०— पुढविकायं जाव तसकायं, 'से एगतिओ
पुढविकाएण किच्चं करेति वि कारवेति वि, तस्स णं एवं भवति—एवं खलु अहं
पुढविकाएणं किच्चं करेमि 'वि कारवेमि वि, णो चेव णं से एवं भवति इमेण वा १०
इमेण वा, से य तेणं पुढविकाएणं किच्चं करेइ वा कारवेइ वा, से य तातो पुढविकायातो
असंजयअविरयअपडिहयपच्चक्खायपावकम्मे यावि भवति, एवं जाव तसकायातो
त्ति भाणियच्चं, से एगतिओ छहिं जीवनिकाएहिं किच्चं करेति वि कारवेति वि,
तस्स णं एवं भवति—एवं खलु छहिं जीवनिकाएहिं किच्चं करेमि वि कारवेमि वि, 'णो
चेव णं से एवं भवति—इमेहिं वा इमेहिं वा, से य तेहिं छहिं जीवनिकाएहिं जाव कारवेति १५
वि, 'से य तेहिं छहिं जीवनिकाएहिं असंजयअविरयअपडिहयपच्चक्खायपावकम्मे,
तं०— पाणातिवाते जाव मिच्छादंसणसहे, एस खलु भगवता अक्खाते असंजते

१. 'स्सतेण खं १ विना ॥ २. वा सुया खं १ विना । " त्रिभिः चक्षुःश्रोत्रमनोभिर्यथाविषयं
दृष्ट-श्रुत-मनैरपि विज्ञाता न भवन्ति जम्हा य ते तेण ण दिट्ठा वा सुता वा विण्णाता वा " चू० ।
" न दृष्टाः ... न श्रुताः ... नाभिमताः ... न च विज्ञाताः " शी० ॥ ३. पत्तेयं चित्तं खं १
विना ॥ ४. आचार्य आह नास्ति खं १ ॥ ५. य नास्ति चू० मु० विना ॥ ६. ते असण्णि०
खं २ पा० पु २ ला० । ते सन्नि० पु १ । तं असन्नि० सं० ॥ ७. 'दिट्ठते २ जे इमे इति
प्रतिषु पाठः ॥ ८. से तेगइओ खं १० मु विना ॥ ९. एवं नास्ति खं १ ॥ १०. वि नास्ति
खं १ ॥ ११. करेमि (करेइ—मु०) वि कारवेति वि से खं १ मु० ॥ १२. 'कायातो अस्सं'
खं १ ॥ १३. प्रतिषु पाठाः—'काए'त्ति खं १ मु० । 'कायातो'त्ति पु १ । 'कातो'त्ति भाणियच्चं
से तेगइओ खं १ मु० विना । " स एवं तो पुढविकायातो सव्वातो चेव अपडिहयपच्चक्खा-
तपावकम्मे यावि भवति । से एग० आउण्हाण-पियण-सेअण-भंडोबगरणधुवणादी... तसकाएणं
वि-तिंदियादि समाणा-उसमाणे विभासा " चू० । चू० अनुसारेण पृथिवीकायवत् अपकायादीनामपि
पृथक् पृथक् सूत्रालापका आसन्निति भाति । " स तस्मात् पृथिवीकायादनिवृत्तः... एवमते-
जोबायुवनस्पतिष्वपि वाच्यम् । ... एवं विकलेन्द्रिय-पक्षेन्द्रियेष्वपि आयोज्यमिति " शी० ॥
१४. छज्जीव० खं १ विना ॥ १५. ण पुणाइं से एवं भवति चू० ॥ १६. छहिं जाव खं १ ॥
१७. से य तेहिं असंजत जाव कम्मे चू० ॥ १८, १९. अस्सं० खं १, २ ॥

अविरते अपडिहयपच्चक्खायपावकम्मे सुविणमवि अपस्सतो पावे य कम्मे से कज्जति, "से तं सण्णिदिट्ठेण ।

[२] से किं तं असण्णिदिट्ठे ? असण्णिदिट्ठे जे इमे असण्णिणो पाणा, तं०—पुढविकाइया जाव वणस्सतिकाइया छट्ठा वेगतिया तसा पाणा, "जेसि णो तक्का ति वा सण्णा ति वा पण्णा इ वा मणो ति वा वई ति वा सयं वा करणाए अण्णेहि वा कारवेत्तए करेत्तं वा समणुजाणित्तए ते वि णं बांला सव्वेसिं पाणाणं जाव सव्वेसिं सत्ताणं दिया वा रातो वा सुंते वा जागरमाणे वा अमित्तभूता मिच्छासंठिता निच्चं पसद्विओवातचित्तदंडा, तं०—पाणातिवाते जाव मिच्छादंसण-सल्ले, "इच्चेवं जाण, णो चेव मणो णो चेव वई पाणाणं जाव सत्ताणं दुक्खणंताए सोयणंताए जूरणंताए तिप्पणंताए पिट्ठणंताए परितप्पणताए ते दुक्खण-सोयण जाव परितप्पण-वहं-बंधणपरिकिलेसाओ अप्पडिविरता भवन्ति । इति खलु ते असण्णिणो "वि संता अहोनिंसं पाणातिवाते उवक्खाइज्जंति जाव अहोनिंसं परिग्गहे उवक्खाइज्जंति जाव मिच्छादंसणसल्ले उवक्खाइज्जंति ।

७५२. सव्वजोणिया वि खलु सत्ता सण्णिणो होच्चा असण्णिणो होंति, असण्णिणो होच्चा सण्णिणो होंति, "होज्ज सण्णी अदुवा असण्णी, तत्थ से अविविचिया अविधूणिया असमुच्छिया अणणुताविया सण्णिकायाओ सण्णिकायं

१. पावे य कम्मे कं खं १ । पावे य से कम्मे कं मु० । पावे कम्मे कं पु १ ॥ २. से तं खं १, २ विना ॥ ३. सखिदिट्ठे मु० ॥ ४. "असण्णिदिट्ठे २ जे" इति प्रतिषु पाठः ॥ ५. अस्सण्णिणो खं १ ॥ ६. जेसि णत्थि तक्क चू० ॥ ७. मणे खं १ विना ॥ ८. वई वा खं १ ॥ ९. बांला ४ खं २ पु १ । बांले खं १ मु० ॥ १०. "सुत्ता वा जाग्रदवस्था वा" शी० ॥ ११. अमेत्तं खं १ मु० विना । अमित्तहुया खं १ ॥ १२. "वितोवातं" खं १ मु० विना ॥ १३. जाव णो खं १ विना । "इच्चेवं जाण णो चेव मणो णो चेव वयी पापं कर्तुं कारयितुं वा सव्वेसिं पाणाणं ४ कतरेसिं सत्ताणं ? असण्णीणं" चू० ॥ १४-१८. "णयाते खं १ मु० विना ॥ १९. परिथा-वणयाते खं १ मु० विना । "त्रिभिस्तापयन्ति...परितापयन्ति च" चू० । "तथा तथाविध-परितापनत्था बहिरन्तश्च पीडया" शी० ॥ २०. "बंधपरि" खं १ मु० विना । "दुक्खण जाव परितावणातो अपडिविरता, बधः ताडणं मारणं वा...बध-बंधणादीहि परिकिलेसेति" चू० ॥ २१. खलु से अं खं २ पा० पु २ ला० सं० ॥ २२. अस्सं खं २ पु १ ॥ २३. विस्संता खं २ । वि सत्ता खं १ । वि सत्ता मु० ॥ २४. अहण्णिंसं चू० ॥ २५. "क्खातिज्जंति खं १ । "क्खाविज्जंति चू० ॥ २६. क्खातिज्जंति खं १ ॥ २७. होच्चा चू० विना ॥ २८. अविविचिया पा० । अविविचिया (अया ला० सं०) पु १ ला० सं० । अविविचिता(चित्ता मु०) खं १ । "अविवि(विं ?)चिया जाव अणणुताविया" चू० । "अवि[विं ?]चिया 'विचिर् पृथग्भावे' [पा० धा० १४४३] अविचिच्य" चू० । "अविचिच्य अपृथक्कृत्य" शी० ॥ २९. चू० विना-अविधूणिता खं १ । अवहूणिता खं १ विना ॥ ३०. चू० शी० विना-असंमुच्छिया खं १ विना । असंमुच्छिता(त्ता मु०)

संकमंति १, सण्णिकायाओ वा असण्णिकायं संकमंति २, असण्णिकायाओ वा सण्णिकायं संकमंति ३, असण्णिकायाओ वा असण्णिकायं संकमंति ४।

जे एते सण्णी वा असण्णी वा सव्वे ते मिच्छायास निच्चं पसदविओवात-
चित्तदंडा, तं०—पाणातिवाते जाव मिच्छादंसणसहे। एवं खलु भगवता अक्खाते
असंजए अविरए अप्पडिहयपच्चक्खायपावकम्मे साँकिरिए असंवुडे एगंतदंडे ५
एगंतबाले एगंतसुत्ते, से बाले अवियारमण-वयस-काय-वक्के, सुविणमवि अपासओ
पावे य से कम्मे कज्जति।

७५३. चोदकः—से किं कुव्वं किं कौरवं कहं संजयविरयपडिहयपच्चक्खाय-
पावकम्मे भवति ?। आचार्य आह—तत्थ खलु भगवता छज्जीवणिकायाया हेऊ
पण्णत्ता, तंजहा—पुढविकाइया जाव तसँकाइया, से जहानामए मम अस्सातं डंडेण १०
वा अट्ठीण वा मुट्ठीण वा लेलूण वा कवालेण वा आतोडिजमाणस्स वा जाव
उद्विजमाणस्स वा जाव लोमुक्खेणणमातमवि विहिंसक्कारं दुक्खं भँयं पडिसंवेदेमि,
इच्चेवं जाण सँव्वे पाणा जाव सव्वे सत्ता दंडेण वा जाव कवालेण वा
आतोडिजमाणा वा हम्ममाणा वा तज्जिजमाणा वा तालिज्जमाणा वा जाव उद्विज-

खं १ मु०। “असमुच्छिद्यति “ छिदिर् द्वैधीकरणे” [पा० धा० १४४१] असमुच्छिन्नरिणवत्”
चू०। “असमुच्छिद्य” शी०॥ ३१. “ताविता(त्ता मु०) खं १ मु०॥ ३२. खं १ मध्ये चू०
मध्ये चेत्यं चतुर्भङ्गी निरूपिता। अन्यत्र तु—असञ्जिकायाओ एगंतदंडे एगंतबाले सञ्जिकायं
संकमंति, सञ्जिकायातो वा असञ्जिकायं संकमंति, सञ्जिकायाओ वा सञ्जिकायं (नास्तीदं पदं
पु २, असञ्जिकायं पु १), असञ्जिकायातो वा असञ्जिकायं संकमंति पा० पु १, २ ला० सं०।
असण्णिकायाओ एगंतदंडे एगंतबाले सण्णिकायं संकमंति असण्णिकायाओ वा सण्णिकायं
असण्णिकायातो वा असण्णिकायं संकमंति खं २। मु० मध्येऽपि ‘असञ्जिकायाओ वा सञ्जिकाए
संकमंति.....’ इत्येवमेव चतुर्भङ्गी वर्णितास्ति, शी० मध्येऽपि तथैव। “असञ्जिकायात् संज्ञिकायं
संकामन्ति, तथा संज्ञिकायादसंज्ञिकायमिति, संज्ञिकायात् संज्ञिकायम्, असंज्ञिकायादसंज्ञिकायम्”
शी०। “सण्णिकायातो वा.....सण्णिकायं संकमंति ४ भंगा” चू०॥

१. अयं द्वितीयो भङ्गो नास्ति खं २॥ २. संकमंति नास्ति खं १ मु० विना॥ ३. जे ते खं २।
जे एए सिणं सञ्जी वा सव्वे खं १। “जे एते सिणं वा (जे एते सण्णी वा—प्रत्यन्तरे) इत्यादि”
शी०॥ ४. असंजए नास्ति सं० मु० विना॥ ५. “एए पडिहय” खं १ मु० विना॥ ६. सकिरिते
खं २ पा० पु २ ला०॥ ७. ण पासड खं १। ण पासइ मु०। दइयतां पृ० २१४ पं० १॥
८. कारं कहं खं १॥ ९. काय पा० पु १। दइयतां सू० ६७९॥ १०. काया खं १ मु० पु १
विना॥ ११. नामते खं १ मु० विना। १२. “क्खणणमायामवि खं १। “क्खणमातमवि पा०
पु १, २ ला० सं०॥ १३. भं(अ)तं खं १॥ १४. सव्वे सत्ता खं १॥ १५. आउडिज्जं खं २
पु १। आउडिज्जं पा० ला० पु २ सं०॥ १६. हम्मं तज्जिज खं १ मु० विना। हम्मं तज्जिज
तालेज्जं खं १॥

माणा वा जाव लोमुक्खणणमातमवि विहिंसक्कारं दुक्खं भयं पडिसंवेदेंति, एवं
 णच्चा सव्वे पाणा जाव सव्वे सत्ता ण हंतव्वा जाव ण उद्दवेयव्वा, एँस धम्मं ध्रुवे
 ५ णितिए सासते समेच्च लोगं खेत्तण्णेहिं पवेदिते । एवं से भिक्खू विरते
 पाणातिवातातो जाव मिच्छादंसणसल्लतो । से भिक्खू णो दंतपक्खालणं दंते
 पक्खालेज्जा, नो अंजणं, णो वमणं, णो ध्रूवणित्तिं पि आइते । से भिक्खू अकिरिए
 अँलूसए अकोहे अँमाणे जाव अलोभे उवसंते परिनिव्वुडे । एँस खलु भगवता
 अक्खाते संजयविरयपडिहयपच्चक्खायपावकम्मे अकिरिए संबुडे एगंतपंडिते यावि
 भवति ति भेमि ।

॥ पच्चक्खाणकिरिया णाम चउत्थमज्झयणं सम्मत्तं ॥

१. °माणा उ जाव खं १ ॥ २. °णामायमवि हिंसं खं १ ॥ ३. दश्यतां सू० ६८० ॥
 ४. नितिते खं १ सु० विना ॥ ५. खेयण्णहिं खं १ ॥ ६. °वातातो जाव सल्लतो चू० ।
 अस्य सूत्रस्य तुलनार्थं दश्यतां सू० ६९१ ॥ ७. भिक्खु पु १ सु० विना ॥ ८. दंता खं १ ॥
 ९. प्रतिषु पाठाः—ध्रूवणित्तिं खं २ । ध्रूवणित्तं पा० पु १, २ ला० सं० मु० । धूमणमेत्तं पि
 आदिते खं १ । दश्यतां सू० ६८१ ॥ १०. अलूसते खं १ सु० विना । तुलना सू० ६८२ ॥
 ११. अमाणे नास्ति खं १ सु० ॥ १२. एवं खलु चू० ॥ १३. पच्चक्खाणकिरिया सम्मत्ता
 चउत्थमज्झयणं ॥ खं १ ॥

पंचमं अज्झयणं 'अणायारसुतं'

७५४. आदाय बंभचेरं चै, आसुपेण्णे इमं वेय्ये ।
अस्सिं धम्मे अणायारं, नायरेज्ज कयाइ वि ॥ १ ॥
७५५. अणादीयं परिण्णाय, अणवदग्गे ति वा पुणो ।
सासतमसासते य्वावि, इति दिट्ठिं न धारए ॥ २ ॥
७५६. एतेहिं दोहिं ठणेहिं, ववहारो ण विज्जती ।
एतेहिं दोहिं ठणेहिं, अणायारं तु जाणए ॥ ३ ॥
७५७. संमुच्छिज्जिहिंति सत्थारो, सव्वे पाणा अणेलिसा ।
'गंठीगा व भविस्संति, सौसयं ति च णो वदे ॥ ४ ॥

१. "आदारसुतं भणियं, वज्जेतव्वा सदा अणायारा । अवहुस्सुतस्स होज्जा विराहणा एत्थ जतियव्वं ॥ १८२ ॥ एतस्स उ पडिसेहो इहमज्झयणम्मि होति णायव्वो । तो अणायारसुयं ति य होई णामं तु एतस्स ॥ १८३ ॥" इति सूत्रकृतान्निर्युक्तौ । अस्य व्याख्या—“एवं पडिहयपच्चक्रखायपाव-
कम्मस्स आचारो भवति, एतेन आदारसुतं(सुतं-प्र०) अज्झयणं, पडिक्खेणं अणायारसुतं ।...
आधारसुतं भणियं० गाहा । आचारो यत्र वर्ण्यते तदिदं आचारश्रुतम्, ...न आचारश्रुतं अना-
चारश्रुतं, अनाचार इह वर्ण्यते इत्यतो अनाचारश्रुतम् । ...ते तु अनाचारे अवहुस्सुतो ण जाणति,
तेण कारणेण आचारसुतं(सुतं-प्र०) भण(ण)ति । ...एतस्स उ पडिसेधे० ...तेण अणाचारसुतं
णामेण होति अज्झयणं” चू० । “तदनन्तरमाचारश्रुताध्ययनमभिधीयते । यदिवाऽनाचारपरि-
वर्जनेन सम्यक् प्रत्याख्यानमस्खलितं भवतीत्यतोऽनाचारश्रुताध्ययनमभिधीयते । यदिवा...प्रत्या-
ख्यानक्रियानन्तरमाचारश्रुताध्ययनं तत्प्रतिपक्षभूतमनाचारश्रुताध्ययनं वा प्रतिपाद्यते । ...एतस्य
अनाचारस्य...प्रतिषेधः...इह अध्ययने ज्ञातव्यः, ...ततः केषांचिन् मतेन एतस्याध्ययनस्य
अनगारश्रुतमित्येतन्नाम भवति” शी० ॥ २. आताय खं १ मु० विना ॥ ३. च नास्ति खं १ ॥
४. 'पत्ते(के) खं १ विना ॥ ५. चू० विना—वत्तिं खं १ । वयं खं १ विना ॥ ६. मु०
विना—'ण्णाते खं १ । 'ण्णायं खं १ विना । “परिज्ञाय” शी० ॥ ७. या इति दिट्ठी खं १ ॥
८. अणाचारं विजाणाहि चू० । “अनाचारं विजानीयात्” शी० ॥ ९. संमुच्छिज्जिहिंति खं
१ । संमुच्छिहिंति खं २ पु १ ला० सं० । बोच्छिज्जिस्संति चू० । “संमुच्छिज्जिहिंतीत्यादि”
शी० ॥ १०. प्रतिषु पाठाः—गंठीगा व भं पा० पु २ ला ० । गंठी(ठी--सं०)गा वा भं
मु० सं० । गंठीगा वि भं खं १ । गंठी(ठि-चू०)गा भविस्संति खं २ पु १ चू० ॥ ११. प्रतिषु
पाठाः—सासयं ति वि खं १ । सासयं ति च खं २ पु १ सं० मु० । सासयं च पा०
पु २ ला० । “सासयं ति णो वदे...एवं च सासति ति असासति ति णो वदे” चू० ।
“शाश्वता इति...नो वदेत्” शी० ॥

७५८. एएहिं दोहिं ठाणेहिं, ववहारो ण विज्जई ।
एएहिं दोहिं ठाणेहिं, अणायारं तु जाणई ॥ ५ ॥
७५९. जे केति खुड्डगा पाणा, अदुवा संति महालया ।
सरिसं तेहिं वेरं ति, असरिसं ति य णो वदे ॥ ६ ॥
- ५ ७६०. एतेहिं दोहिं ठाणेहिं, ववहारो ण विज्जती ।
एतेहिं दोहिं ठाणेहिं, अणायारं तु जाणए ॥ ७ ॥
७६१. अहाकडाइं भुंजंति, अणमण्णे सकम्मुणा ।
उवल्लिते ति जाणेज्जा, अणुवल्लिते ति वा पुणो ॥ ८ ॥
७६२. एतेहिं दोहिं ठाणेहिं, ववहारो ण विज्जती ।
एतेहिं दोहिं ठाणेहिं, अणायारं तु जाणए ॥ ९ ॥
- १० ७६३. जमिदं उरालमाहारं, कम्मगं च तमेव य ।
सच्चत्थ वीरियं अत्थि, णत्थि सच्चत्थ वीरियं ॥ १० ॥
७६४. एतेहिं दोहिं ठाणेहिं, ववहारो ण विज्जती ।
एतेहिं दोहिं ठाणेहिं, अणायारं तु जाणए ॥ ११ ॥
- १५ ७६५. णत्थि लोए अलोए वा, "णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि लोए अलोए वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ १२ ॥
७६६. णत्थि जीवा अजीवा वा, "णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि जीवा अजीवा वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ १३ ॥

१. °यारं विजाणाहि चू० ॥ २. खुड्डगा खं १ चू० विना ॥ ३. तेलिं वेरं चू० । “तेषां च व्यापादने सहसं वैरम्” शी० ॥ ४. ती खं १ विना ॥ ५. जाणते खं १ ॥ ६. अहाकम्माणि मु० । “अहाकम्मं च० । आधाय कम्मं मनस्याधाय प्रकरणमित्यर्थः” चू० । “अहाकडाणीत्यादि, साधुम्.....आधाय आश्रित्य कर्माणि आधाकर्माणि” शी० ॥ ७. °मण्णे अ कम्मुणा खं १ । “अन्योन्य इति वीप्सा, अन्य इति असंयतः, तस्मादन्यः संयत इति, असंयतः (संयतः ?) तस्यान्यस्य आधाय कर्मकर्तुः कर्मलेपेन किं लिप्यते नो लिप्यत इति प्रश्नः” चू० । “अन्योन्यं परस्परं तान् स्वकीयेन कर्मणोपलिसान् विजानीयात्” शी० ॥ ८. “अनाचारं विजानीयात्” शी० ॥ ९. “तदभिप्रायमाह—तदेव सत्” शी० । शी० अनुसारेण समेव तं इति पाठः स्यात् ॥ १०. णेवं सण्णं ति नि० खं १ । एवं सण्णं ति० खं २ ला० ॥ ११. °स्ते खं १, २ ला० । एवमग्रेऽपि खं १ मध्ये प्रायः बहुषु स्थानेषु ॥ १२, १४. “नास्ति जीवा-अजीवाः, नारकाया जीवाः, अजीवा धर्मा[धर्मा]काशपुद्गलाः, । अवधारणेनोच्यते अत्थि जीवो अजीवो

७६७. णत्थि धम्मे अधम्मे वा, णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि धम्मे अधम्मे वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ १४ ॥
७६८. णत्थि बंधे व मोक्खे वा, णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि बंधे व मोक्खे वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ १५ ॥
७६९. णत्थि पुण्णे व पावे वा, णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि पुण्णे व पावे वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ १६ ॥
७७०. णत्थि आसवे संवरे वा, णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि आसवे संवरे वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ १७ ॥
७७१. णत्थि वेयणा निज्जरा वा, णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि वेयणा निज्जरा वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ १८ ॥
७७२. नत्थि किरिया अकिरिया वा, णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि किरिया अकिरिया वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ १९ ॥
७७३. नत्थि कोहे व माणे वा, णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि कोहे व माणे वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ २० ॥
७७४. नत्थि माया व लोभे वा, णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि माया व लोभे वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ २१ ॥
७७५. णत्थि पेज्जे व दोसे वा, णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि पेज्जे व दोसे वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ २२ ॥
७७६. णत्थि चाउरंते संसारे, णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि चाउरंते संसारे, एवं सण्णं निवेसए ॥ २३ ॥

वा० ।” चू० । “णत्थि जीवा अजीवा वेत्थादि.....नो एवं संज्ञां निवेशयेत् । किन्तु अस्ति जीवः.....अहंप्रत्ययप्राज्ञः तथा तद्व्यतिरिक्ताः धर्माधर्माकाशपुद्गलादयश्च विद्यन्ते” शी० ॥

१३. णो एवं सण्णिवेसए खं २ ला० ॥

१. नो एवं खं १ मु० विना । एवमग्रेऽपि सर्वत्र प्रायो ज्ञेयम् ॥ २. नत्थासवे खं १ मु० विना । अत्थि आसवे खं १ ॥ ३. अत्थासवे खं १ मु० विना ॥ ४. अस्य श्लोकस्य चूर्णौ निर्देशो न दृश्यते ॥ ५. इतः परं ‘नत्थि रागे व दोसे वा नेवं सण्णं निवेसए । अत्थि रागे व दोसे वा एवं सण्णं निवेसए ॥’ इत्यधिकः श्लोकः खं १ मध्ये वर्तते ॥

७७७. ◁णत्थि देवो व देवी वा, णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि देवो व देवी वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ २४ ॥ ▷
७७८. नैत्थि सिद्धी असिद्धी वा, णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि सिद्धी असिद्धी वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ २५ ॥
- ५ ७७९. नत्थि सिद्धी नियं ठाणं, णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि सिद्धी नियं ठाणं, एवं सण्णं निवेसए ॥ २६ ॥
७८०. नत्थि साहू असाहू वा, णेवं सण्णं निवेसए ।
अत्थि साहू असाहू वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ २७ ॥
७८१. नत्थि कल्लाणे पावे वा, णेवं सण्णं निवेसए ।
१० अत्थि कल्लाणे पावे वा, एवं सण्णं निवेसए ॥ २८ ॥
७८२. कल्लाणे पावए वा वि, ववहारो ण विज्झई ।
जं वेरं तं न जाणंति, समणा बालपंडिया ॥ २९ ॥
७८३. असेसं अक्खयं वा वि, सव्वदुक्खे त्ति वा पुणो ।
वज्झा पाणा न वज्झ त्ति, इति वायं न नीसरे ॥ ३० ॥

१. ◁▷ एतदन्तर्गतः श्लोकः खं १, २ मध्ये नास्ति । “णत्थि चाउरंतो संसारो चत्तारि अंता जस्स स भवति चाउरंतः । तत्थ तिरिक्खजोणिय-मणुस्सा पच्चक्ख त्ति काउं ण पुच्छति णत्थियमणुयो रइय(इयर)जुवल्यं जथा सेसाणं णेरइयपज्जंताणं, णेरइयपज्जंता अणुमाणगेज्जा, तेण वुच्चंति णत्थि देवो व देवी वा० । अत्थि देवो व देवी वा० ॥ देवाणंतरं सिद्धा-णत्थि सिद्धा व सिद्धी वा०” चू० ॥ २, ३. चू० अनुसारेण ‘णत्थि सिद्धा व सिद्धी वा..... अत्थि सिद्धा व सिद्धी वा’ इति पाठः, दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् । “णत्थि सिद्धीत्मादि, सिद्धिः अशेषकर्मच्युतिलक्षणा तद्विपर्यस्ता चासिद्धिर्नास्तीत्येवं नो संज्ञां निवेशयेत्..... अस्ति सिद्धिरसिद्धिवैत्येवं संज्ञां निवेशयेत्” शी० ॥ ४. सिद्धी व सिद्धी वा एवं पा० । सिद्धी व सिद्धी एवं खं २ । सिद्धी व सिद्धा एवं पु १ ॥ ५. सेही खं १ । “णत्थि सेहे(ही)त्यादि” शी० ॥ ६. सोही खं १ ॥ ७. कल्लाण खं २ मु० । “णत्थि कल्लाणे त्ति” चू० । णत्थि कल्लाण(णे-प्र०) पावे वेत्थादि” शी० ॥ ८. वा नास्ति पा० पु १, २ ॥ ९. कल्लाण पावे वा एवं खं १ मु० । कल्लाण पावे एवं खं २ । कल्लाणए पावे एवं पा० पु १, २ ला० । “वयं तु अत्थि कल्लाणे पावे वा” चू० ॥ १०. पावते खं २ पा० पु २ ला० सं० । “पावड त्ति” चू० ॥ ११. दुक्खेहिं(हिं पु २) वा खं १ ख० विना ॥ १२. अबज्झं त्ति खं १ मु० विना ॥ १३. निस्सरे पा० पु २ ला० सं० । निस्सरे पु १ । सिस्सरे खं २ । निस्सरे चू० ॥

७८४. दीसंति समियाचारा, भिक्खुणो साहुजीविणो ।
एए मिच्छोवजीवि त्ति, इति दिट्ठिं न धारए ॥ ३१ ॥
७८५. दक्खिणाए पडिलंभो, अत्थि नत्थि त्ति वा पुणो ।
ण वियागरेज्ज मेहावी, संतिमग्गं च वूहए ॥ ३२ ॥
७८६. इच्चेतेहिं ठाणेहिं, जिणदिट्ठेहिं संजए ।
धारयंते उ अप्पाणं, आमोक्खाए परिर्व्वएज्जासि ॥ ३३ ॥
त्ति वेमि ॥

॥ अणायारसुतं पंचममज्झयणं सम्मत्तं । पञ्चमाध्ययनं समाप्तम् ॥

१. दिस्संति णिहुअप्पाणा०.....निभूतात्मानः” चू० ॥ २. ते वि मिच्छोवजीवन्ति खं १ विना । “ ते मिच्छा पडिक्खन्ति एवं दिट्ठिं ण धारेज्ज.....ण एवं भणेज्जा—एते.....मिच्छा करेति” चू० । “ तानेवंभूतानवधार्यापि.....एते मिथ्योपजीविन इत्येवं दृष्टिं न धारयेत्” शी० ॥ ३. धारते खं १ ॥ ४. दक्खिणाए पडिलंभो चू० । दक्खिणाए व पडिलंभो मु० सं० विना ॥ ५. अत्थि वा नत्थि वा खं १ मु० ॥ ६. °व्वते° खं १ विना । °व्वएज्जासे खं १ ॥ ७. अणायारसुतं पंचममज्झयणं सम्मत्तं खं १ ॥

छट्ठं अज्झयणं 'अदइज्जं'

७८७. पुंराकडं अद ! इमं सुणेह, एगंतचारी समणे पुरासी ।
से भिक्खुणो उवणेत्ता अणेगे, आइक्खत्तेण्हं पुढो वित्थरेणं ॥ १ ॥
७८८. साऽऽजीविया पढ्वियाऽथिरेणं, सभागतो गणतो भिक्खुमज्जे ।
आइक्खमाणो बहुजणमत्थं, न संधयाती अवरेण पुव्वं ॥ २ ॥
७८९. एगंतमेव अदुवा वि ईणिहं, दो वऽणमणं न सैमेति जम्हा ।
पुंवि च इणिह च अणागतं वा, एगंतमेव पडिसंधयीति ॥ ३ ॥
७९०. समेच्च लोगं तस-धावराणं, खेमंकरे समणे माहणे वा ।
आइक्खमाणो वि सहस्समज्जे, एगंतयं सारयति तहचे ॥ ४ ॥
७९१. धम्मं कहेत्तस्स उ णत्थि दोसो, खंतस्स दंतस्स "जितेंदियस्स ।
भासाय दोसे य विवज्जगस्स, गुणे य भासाय णिसेवगस्स ॥ ५ ॥
७९२. महव्वते पंच अणुव्वते य, तहेव पंचासव संवरे य ।
विरतिं इह स्सामणियम्मि पण्णे, लवावैसक्की समणे ति बेमि ॥ ६ ॥

१. "अदपुरे अदसुतो णामेणं अदओ ति अणगारो । ततो समुट्ठियमिणं अज्झयणं अदइज्जं ति ॥ १८७ ॥" इति सूत्रकृताङ्गनिर्णयौ ॥ २. पुंराकडं अद इमं सुणेहि चू० । इत आरभ्य सू० ७८९ पूर्वार्धपर्यन्तं गोशालकस्य वचनम् ॥ ३. चू० मु० विना-भिक्खवो खं १ । भिक्खवो खं १ विना ॥ ४. "क्खेतिणिह खं १ । "एणिह साम्प्रतं आइक्खइ" चू० ॥ ५. "विता अथिरेणं खं १ ॥ ६. गणतो पा० खं २ पु २ ला० । गणगणतो खं १ ॥ "गणओ ति गणशः बहुशोऽनेकश इति यावत्" शी० ॥ ७. खं १ विना-"मेगं खं २ । "मेव पा० पु १, २ ला० सं० ॥ ८. एण्ही नो वण्णं" खं १ ॥ ९. समेति चू० विना ॥ १०. पुव्वं व इण्हिह खं १ । पुव्वि वा पच्छा वा चू० । इत आरभ्य सू० ७९२ पर्यन्तमार्द्रकस्य प्रतिवचनम् ॥ ११. चू० विना "मेवा खं १ । "मेवं खं १ विना । "एगंतमेव पडिसंधा[य]तीति वक्तव्ये ग्रन्थानुलोम्यात्" "प[डि]संधयाति" चू० । "एकवमेवानुपचरितं भगवान्शेषजनहितं धर्मं कथयन् प्रतिसंधाति ।" शी० ॥ १२. "याती खं १ मु० विना ॥ १३. "यई खं १ विना ॥ १४. जिइदि" खं १ विना ॥ १५. भासादोसे खं १ ॥ १६. पुण्णे शी०, पण्णे शीपा० । "पूर्णे कृत्स्ने संयमे विधातव्ये, प्राज्ञ इति वा क्वचित् पाठः" शी० ॥ १७. "वसप्पी चू० मु० विना । "लवं कर्म, ततोऽवसकति लवादसक्की" चू० । "लवं कर्म, तस्माद् अवसकइ ति अवसर्पणशीलोऽवसर्पी" शी० । इत्यर्थां सू० १३० ॥

७९३. *सीओदगं सेवउ बीयकायं, आहाय कम्मं तह इत्थियाओ ।
एगंतचारिस्सिह अम्ह धम्मे, तवस्सिणो णोऽहिसमेति पावं ॥ ७ ॥

७९४. सीतोदगं वा तह बीयकायं, आहाय कम्मं तह इत्थियाओ ।
एयाइं जाणं पडिसेवमाणा, अगारिणो अस्समणा भवंति ॥ ८ ॥

७९५. सिया य बीओदग इत्थियाओ, पडिसेवमाणा समणा भवंति ।
अगारिणो वि समणा भवंतु, सेवंति जं ते वि तहप्पगारं ॥ ९ ॥

७९६. जे यावि बीओदगभोति भिक्खू भिक्खं विहं जायति जीवियद्दी ।
ते णातिसंजोगमवि प्पहाय, काओवगाऽणंतकरा भवंति ॥ १० ॥

७९७. ईमं वयं तु तुम पाउकुव्वं, पावाइणो गरहसि सव्व एव ।
पावाइणो उ पुढो किट्ठयंता, सयं सयं दिट्ठि करेति पाउं ॥ ११ ॥

*आर्द्रकं प्रति गोशालकस्य वचनम् ॥ १. सु० विना-अहाय खं १ । आ(अ पु १)हाइ खं १ विना । “आत्मन्याधाय कृतं आधाकर्म” चू० ॥ दृश्यतां टि० ४ ॥ २. णाहसं खं १ विना । णाभिसं सु० । “नाभिसमेति” शी० ॥ ३. सीतोदगं च खं १ । इतः सु० ७९६ पर्यन्तं गोशालकं प्रति आर्द्रकस्य प्रतिवचनम् ॥ ४. अहाय पु २ सु० विना । “सीतोदगं बीजकायं अघातकम्मं इत्थियाओ या सेवमाणा” चू० ॥ ५. णाणो खं १ ॥ ६. भवंतु खं १ विना ॥ ७. वा पु १ । बी खं १ पु १ विना ॥ ८. सेवंति उ ते शी० । “सेवंति उ, तुरवधारणे सेवन्त्येव तेऽपि” शी० ॥ ९. बीओदगभोति खं १ ॥ “जे यावि सीतोदगमेव भिक्खू...सीतोदगभोजी नाम भिक्खू, भिक्षां च इह तावके सिद्धान्ते जीवताध्वाननिमित्तं जीवितवृत्ता ।” चू० ॥ १०. ते णातिसंजोगमविप्यप्पहाय खं १ । “णातिसंजोगो पूर्वापरसम्बन्धादि, अपि पदार्थादि, णातिसंजोगमि(म)तिदुप्पजहण्णिजं मुसुक्षवोऽपि सन्तः कायं सरिरे कायोपका एवं भवंति..... अनन्तकराः कर्मणाम्” चू० । “ज्ञातिसंयोगं स्वजनसम्बन्धं विप्रहाय त्यक्त्वा...कायोपगाः तदुपमर्दकारभप्रवृत्तत्वात् संसारस्थानन्तकरा भवन्तीति” शी० ॥ ११. एवं (यं ?)वाइ [सु] तुमं० । एता एतत्प्रकारां, प्रादुः प्रकाशने, प्रकाशं कुर्वन्ती(जि)त्यर्थः ।..... एवं वाचः प्रादुःकुर्वन् प्रवदनशीला प्रावादुकाः ताव गरहसि” चू० । इमं वहं तु इत्यादि” शी० । आर्द्रकं प्रति गोशालकस्य वचनमिदम् ॥ १२. पायुकुव्वं खं १ ॥ १३. एवा खं १ ॥ १४. णो वि पुढो इति चू० अनुसारेण भाति । “णो पुढो खं १ विना । “आर्द्रक आह—ननु पावादिनोऽपि पुढो ते वि हि पावादिया पुढो ति आत्मीयं पक्षं कीर्तयन्तो वर्णयन्तः स्वां स्वां दृष्टिं कुर्वन्ति करेति प्रादुः प्रकाशयन्ति” चू० । “ते तु प्रावादुकाः पृथक् पृथक् स्वीयां स्वीयां दृष्टिं प्रत्येकं स्वदर्शनं कीर्तयन्तः प्रादुःकुर्वन्ति..... । यदिवा श्लोकपदार्थमार्द्रककुमार आह—सर्वेऽपि प्रावादुका यथावस्थितं स्वदर्शनं प्रादुःकुर्वन्ति” शी० ॥ १५. दिट्ठि खं १ ॥

७९८. ते अणमणस्स वि गरहमाणा, अक्खंति उ समणा माहणा य ।
सतो य अत्थी असतो य णत्थी, गरहामो दिट्ठिं ण गरहामो
किंचि ॥ १२ ॥

७९९. ण किंचि रूवेणैऽभिधारयामो, सं दिट्ठिमग्गं तु करेमो पाउं ।
मग्गे ईमे किट्ठिते आरिण्हिं, अणुत्तरे सप्पुरिसेहिं अंजू ॥ १३ ॥

८००. उड्डं अहे य तिरियं दिसासु, तसा य जे थावर जे य पाणा ।
भूयाभिसंकाए दुंगुळमाणा, णो गरहति वुसिमं किंचि लोए ॥ १४ ॥

८०१. आगंतागारे आरामागारे, समणे उ भीते ण उवेति वासं ।
दक्खा हु संती बहवे मणूसा, ऊणातिरित्ता य लँवालवा य ॥ १५ ॥

१० ८०२. मेहाविणो सिक्खिय बुद्धिमंता, सुत्तेहि अत्थेहि यं निच्छयणू ।
पुच्छिसु मा णे अणगार एगे, इति संकमाणो ण उवेति तत्थ ॥ १६ ॥

८०३. नाकामकिच्चा ण य बालकिच्चा, रायंभिओगेण कुतो भएणं ।
वियागरेज्जा पसिणं न वावि, सकामक्खिणेहि आरियाणं ॥ १७ ॥

१. “ते अणमणस्स तु० । ते.....अणमणस्स विविधं विशिष्टं वा गरहमाणाः कुदृष्टिमा-
चरन्ति” चू० । “.....अन्योन्यस्य परस्परं तु.....परदर्शनं गर्हमाणाः” शी० ॥ २. दिट्ठी
खं १ मु० विना ॥ ३. सं० मु० विना—“ण हिधां खं १ । णमभिं खं १ विना । “अभिमुखं
धारयामः अभिधारयामः वाचं बेमीत्यर्थः” चू० । “ण किंचि रूवेणेत्यादि, न कञ्चन.....
अभिधारयामः गर्हणाबुद्ध्या उद्वेष्टयामः” शी० ॥ ४ स दिं मु० । “स्वां दृष्टिं सं विट्ठिं करेमो
कुर्मः प्रादुः” चू० । “स्वदृष्टिमात्रं तदभ्युपगतं दर्शनं प्रादुर्कुर्मः” शी० ॥ ५. तिमे किट्ठिते
चू० मु० विना । इ किट्ठि खं १ ॥ ६. सपुं खं १ मु० विना ॥ ७. अहे यं मु० । अहे उ
खं १ मु० विना । “उड्डं अवेथं पणवगदिसाओ गह्तिताओ” चू० । “उड्डं अहे य
इत्यादि” शी० । दृश्यतां सू० ४७४, ५९३ ५०७ ॥ ८. याभिसंकाय खं १ मु० विना ।
याहि संकाए खं १ । भूताभिसंकाये चू० । दृश्यतां सू० ५५९, ५९९ ॥ ९. “जुगुप्समानो
नैवापरलोकं कञ्चन गर्हति” शी० ॥ १०. गरहती खं १ मु० ॥ ११. आगंतगारे पा० पु २
ला० सं० । आगंतगारे चू० । आगंतगारे आरामागारे खं २ पु १ मु० । “आगंतगारे इत्यादि”
शी० । इतः सू० ८०२ पर्यन्तमादिकं प्रति गोशालकस्य वचनम् ॥ १२. “एप लप व्यक्तायां
वाचि” [पा० धा० ४०९, ४०२], लपालप इति वीप्सा, मृशं लपा लवालवा” चू० । “लपा
वाचालाः.....अलपा मौनव्रतिकाः” शी० ॥ १३. य निच्छियणू खं १ मु० विना ।
विनिच्छियणू चू० (?) । “विनिश्चयज्ञाः” चू० । य निच्छियणू पु २ ॥ १४. अणयार खं
२ पा० पु २ ला० सं० । अणगारे अणो इति खं १ । “अणगार [एगे] शाक्याजीवकायाः”
चू० । “मा प्रश्नं कार्पूरन्येऽनगरा एके केचन” शी० ॥ १५. नोकामकिच्चा सं० मु० ।

८०४. गंता व तत्था अदुवा अगंता, वियागरेज्जा समियाऽऽसुपण्णे ।
अणारिया दंसणतो परित्ता, इति संकमाणो ण उवेति तैत्थ ॥ १८ ॥
८०५. पण्णं जहा वणिण उदयट्ठी, आयस्स हेउं पंगरेति संगं ।
तैउवमे समणे नायपुत्ते, इच्चेव मे होति मती वियक्का ॥ १९ ॥
८०६. नवं न कुज्जा विहुणे पुराणं, चिच्चाऽमइं तांयति साह एवं । ५
एत्तावया बंभवति ति वुत्ते, तैस्सोदयट्ठी समणे ति बेमि ॥ २० ॥
८०७. समारभंते वणििया भूयगामं, परिग्गहं चेव ममायंभीणा ।
ते णातिसंजोगेमविप्पहाय, आयस्स हेउं पंगरेति संगं ॥ २१ ॥
८०८. वित्तेसिणो मेहुणसंपगाढा, ते भोयणट्ठा वणििया वयंति ।
वयं तु कौमेसु अज्झोववन्ना, अणारिया पेमस्सेसु गिद्धा ॥ २२ ॥ १०
८०९. आरंभयं चेव परिग्गहं च, अविउस्सिया णिस्सिय आयदंडा ।
तेसिं च से उदए जं वयासी, चउरंतणंतय दुहाय णेह ॥ २३ ॥

ण(णा?)कामइच्चा खं १ । “णाकामइच्चा (नोकामकिच्चा—सं०)इत्यादि” शी० । १६. “न बलात्कारात्...बलकिच्चेति वक्तव्ये बकारस्य दीर्घत्वे कृते बालकिच्चा भवति” चू० । “न चासौ बालवदनालोचितकारी” शी० ॥ इत आरभ्य सू० ८११ पर्यन्तं गोशालकं प्रति आद्रकस्य प्रतिवचनम् ॥ १७. °भित्तोणेण खं १ मु० विना ॥ १८. वियाकरेति चू० ॥

१. संकमणो ण उवेति खं १ ॥ २. तत्था खं १, २ मु० विना ॥ ३. उदयट्ठा (?) चू० । “उद्दओ लाभओ, उदयस्स अट्ठाए” चू० । “उदयार्थी लाभार्थी” शी० । दयतां टि० ८ ॥ ४. पंगरेति खं १, २ पु १ ॥ ५. ततोवमे खं २ पा० पु १, २ ला० सं० चू० । “तदुपमोऽयमपि” शी० ॥ ६. तांयति खं २ । ताति हि सं० । तादय मु० । खं १ मध्ये त्वत्र ‘चेच्चा इमं (ऽमइं ?) तांयइ आह एवं’ इति पाठः । “चेच्चा छट्टेणु असोभणमतिं अमतिं.....तीर्णो वि परान् प्रायतीति प्रायी” चू० । “त्यक्त्वा अमतिं विमतिं प्रायी भगवान्.....”, ताथी वा मोक्षं प्रति “अय वय मय पय चय णय गतौ” [पा० धा० ४७४-४८०] इत्यस्य रूपम्, स एव भगवान् एवमाह यथा विमतिपरित्यागेन मोक्षगमनशीलो भवति इति” शी० ॥ ७. बंभवते स्ति खं १ । “एतावता बंभवेरं, एतदेव तद् ब्रह्मणः पदं वा ब्रह्मव्रतं वा” चू० ॥ ८. उद्दइअट्ठी (?) चू० । “उद्दओ लाभओ संजमस्स तवस्स वा....., उदएण जस्स अट्ठो स भवति” चू० । “तस्योदयार्थी लाभार्थी” शी० । दयतां टि० ३ ॥ ९. वणि भूतगामे खं १ ॥ १०. °माण मु० ॥ ११. °गमभिगहाय चू० । “णातिसंजोगे, तं अभिगहाय, तेसिं अप्पणो य अट्ठाए” चू० । “ज्ञातिभिः स्वजनैः सह यः संयोगः तम् अभिगहाय अपरित्यज्य” शी० ॥ १२. पंगरेति खं १ ॥ १३. कामेहिं खं १ ॥ १४. आरंभतं चू० । “आरंभगं चेव इत्यादि” शी० ॥ १५. अविउस्सिया खं १ विना । “अविद्योसिया णाम अबोसिरिजं” चू० । “अव्युत्सृज्य अपरित्यज्य” शी० ॥ १६. “णिस्सिता तम्म आरंभे परिग्गहे वा” चू० । “निश्चयेन श्रिता अवबद्धाः निःश्रिताः” शी० ॥ १७. से नास्ति खं २ पु १ । “तेसिं च से उदए, तेसिं १५

८१०. णेगंत णेच्चंतिय उदये से, वयंति ते' दो विगुणोदयंमि ।
 'से उदए सातिमणंतपत्ते तमुदयं सादति ताइ णाती ॥ २४ ॥

८११. अहिंसयं सव्वपैयाणुकंपी, धम्मे ठितं कम्मविवेगहेउं ।
 तमायदंडेहिं संमायरंता, अंबोहिए ते पडिरूवमेयं ॥ २५ ॥

५ ८१२. *पिण्णागपिंडीमवि 'विद्धु सूले, केई पएज्जा पुरिसे इमे ति ।
 अंलाउयं वावि कुंमारए ति, स लिप्पती पाणवहेण अम्हं ॥ २६ ॥

८१३. अहवा वि 'विद्धूण मिलक्खु सूले, पिन्नागबुद्धीए णरं पएज्जा ।
 कुमारगं वा वि अंलाउए ति, न 'लिप्पती पाणवहेण अम्हं ॥ २७ ॥

१० ८१४. पुरिसं व 'वेद्धूण कुंमारकं वा, सूलंमि केई पंए जाततेए ।
 'पिण्णायपिंडी सैतिमारुहेत्ता, बुद्धाण तं कप्पति पारणाए ॥ २८ ॥

वणिषाणं सो उदहओ ति लाभओ चाउरंतमणंतसंसाराय भवति" चू० ॥ १८. 'ताए दुहाए खं १ ॥ १९. णेवा खं १ मु० विना । णेध खं २ ॥

१. णिच्चंतिस उदए सा खं १ मु० विना । "णेगंत णेच्चंतिय० । स तेसि वणिषाण उदहओ ण एगंतितो होइ" चू० । "णेगंत णेच्चंतिए इत्यादि" शी० । दइयतां पृ० २२५ टि० ३, ८, १७ ॥

२. दो वि अणुइयमि (?) चू० । "दो वि पगारा अणुइए चेव, न लाभ इत्यर्थः" चू० । "तौ च द्वावपि भावौ विगतगुणोदयौ भवतः" शी० ॥ ३. 'दयंमी खं १ मु० विना ॥ ४. से उदए से णिज्जारा लाभः" चू० । "से तस्य दिव्यज्ञानप्राप्तिलक्षणः उदयो लाभः, यो वा.....

निर्जालक्षणः" शी० ॥ ५. तमुदयं खं १ मु० । दइयतां पृ० २२५ टि० ३, ८, १७, पृ० २२६ टि० १, २, ४ । "तं उदयं लाभक इत्यर्थः, सादति आख्याति सिलादति वा प्रसंसतीत्यर्थः ।

णातीति ज्ञातिकुलीयः । त्रायतीति त्राती" चू० । "तमेवंभूतमुदयं प्राप्ते भगवान्.....तायी... त्रायी वा,.....तथा ज्ञाती" शी० ॥ ६. ताति खं १ ॥ ७. 'पदाणुकंपि खं १ । "अहिंसकं ।

अहिंसको भगवान्, ते हिंसकाः । सव्वसत्ताणुकंपी च भगवं, ते णिरणुकंपा" चू० । "प्रजायन्त इति प्रजाः जन्तवः, तदनुकम्पी" शी० ॥ ८. कम्मविमोक्खणट्टा चू० ॥ ९. समानयंता (?) चूपा० । "समाचरंते ति समं आचरंता.....तुल्यं कुर्वन्त इत्यर्थः । समानयंते वा, समानं कुर्वन्ता

इत्यर्थः" चू० ॥ १०. अबोहिए खं १ । अबोहीए मु० ॥ * इत आरभ्य सू० ८१५ पर्यन्तं बौद्धमिक्षुणामार्द्धकं प्रति वचनम् ॥ ११. विद्धु सूले केई पइज्जा खं १ विना ॥ १२. आला' खं १ ॥ १३. कुमारए त्थी खं १ । कुमारयं ती खं १ विना । कुमारओ ति चू० । "कुमार-

कोऽयमिति" शी० ॥ १४. पाणिव' मु० । "स.....लिप्पति पाणिवहेण....अम्हं" चू० । "स.....प्राणिबधजनितेन पातकेन लिप्यते" शी० ॥ १५. वेद्धूण मिलक्ख सूले चू० ॥

१६. आ(अ पु १)लाउचं ति खं २ पा० ला० सं० पु १, २ । आलावुयं ति मु० ॥ १७. लिप्पह पाणि' मु० । ण लिप्पति पाणवहेण अम्हं चू० ॥ १८. विद्धूण खं १ ॥ १९. कुमारगं खं १ विना ॥ २०. पय खं १ मु० विना ॥ २१. पिण्णागपिंडं सद्दमा' खं १ विना । पिन्नायपिंडं

सतिमा' मु० । "जाततेये पइतुं पिंडीयमिति पडलितं(लिंड-प्र०) सुगंधं सुहं खाइस्सं ति सती

८१५. सिणायगाणं तु दुवे सहस्से, जे भोयए 'णितिए भिक्खुगाणं ।
ते पुण्णखंधं सुमहड्जिणित्ता, भवंति आरोप्प महंतसत्ता ॥ २९ ॥
८१६. * अजोगरूवं इह संजयाणं, पावं तु पाणाण पसज्ज काउं ।
अबोहिए दोण्ह वि तं असाहु, वयंति जे यावि पडिस्सुणंति ॥ ३० ॥
८१७. उडुं अहे य तिरियं दिसासु, विण्णाय लिंमं तस-थावराणं ।
भूयाभिसंकाए दुगुंछमाणे, वदे करेज्जा वं कुओ विहड्त्थी ॥ ३१ ॥
८१८. पुरिसे ति 'विण्णत्ति ण एवमत्थि, अणारिए से पुरिसे तंहा हु ।
को संभवो ? 'पिन्नगपिंडियाए, वाया वि एसा बुइया असच्चा ॥ ३२ ॥
८१९. वायाभिओगेण जंया वहेज्जा, 'णो तारिसं वायमुदाहरेज्जा ।
अट्ठाणमेयं वयणं गुणाणं, 'जे दिक्खिते बूय सुरालमेतं ॥ ३३ ॥ १०

(मती ?) " बुद्धी चू० । "जाततेजसि अग्गावारुहय खलपिण्डीयमिति मत्वा सतीं शोभनाम्" शी० ॥ २२. (मति ?) । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ २३. तुट्ठाण खं १ ॥

१. णियए मु० । "निजे शाक्यपुत्रीये धर्मे" शी० । दृश्यतां सू० ८२२ ॥ २. सुमहज्जणित्ता खं १ विना । सुमहं जिणित्ता मु० ॥ * इत आरम्भ्य सू० ८२८ पर्यन्तं बौद्धभिक्खून् प्रति आर्द्रकस्य प्रतिवचनम् ॥ ३. असाहु मु० विना । "असाधु अशोभनम्" चू० ॥ ४. अहे यं सं० मु० । दृश्यतां सू० ४७४, ५९३, ५०७ ॥ ५. भूयाहिंसं खं १ ॥ ६. वि खं १ । "वदेज्ज...करेज्ज वा...कुत एतद् द्वयं च कुञ्च कुञ्चा वा इह प्रवचनेऽस्ति" चू० । "वधेत् कुर्यादपि, अतः कुतोऽस्तीह... दोषः" शी० ॥ ७. पिण्णत्ति खं १ मु० विना । विण्णत्ति ण तीए अत्थि खं १ । पुरिसे ति विण्णु त्ति...विज्ञानो विण्णु ति" चू० । "विज्ञप्तिरेव नास्ति" शी० ॥ ८. तथा हु पा० पु १, २ ला० सं० । तथा बहू खं १ ॥ ९. पिण्णागट्ठयाए खं १ चू० । "कः संभवः पिक्काकपिण्डरां पुरुषबुद्धेः" शी० । "को संभवो पिण्णागट्ठयाए ? संभवणं संभूतं वा संभवः, कः पुरुषे सचेतने पिण्णागबुद्धिमुत्पादयिष्यति" चू० ॥ १०. जमावं मु० शी० (१) । "वाया-भियोगेण ।...हवेज्ज ति हवति संयम (वहेज्ज ति वहति संयमं) इति वाक्यशेषकः, पिण्डार्थः—सवर्णा यदा वाचाभियोगेण यदा हवति (वहति) संयमं, जधा भणध 'मारेंतो अदोसो' ति ण तारिसं वायमुदाहरेज्जा सद्रोहमित्यर्थः" चू० । "वायाभिजोएण इत्यादि, वाचाभियोगो वागभियोगः, तेनापि यद् यस्माद् आवहेत् पापं कर्म, अतो...न तादृशीं भाषामुदाहरेत् नामिदध्यात्" शी० ॥ ११. न तारिसं भास उदां खं १ ॥ १२. णो दिक्खिते...सु(सु?)—रालं खं १ । नो दिक्खिते बूयसुरालं पु १ । दृश्यतां टि० १३ । "अट्ठाणमेतं...वयणं...अहिंसकादीनां गुणानामस्थानं अनवका[श]भाजनमिति जे वित्थरेण दिक्खितो मोक्खत्थं गृद्धि निसृत्य शिरस्तुण्डमुण्डनं कृत्वा बूयात् उरालमिति ओरालं एतत् स्थूलं हिंसकत्वात्" चू० । "अस्थानमेतद् वचनं गुणानाम्, न हि प्रव्रजितो यथावस्थितार्थाभिधायी एतद् उदाहरं सुष्ठु परिस्थूरं निःसारं निरूपयितुं वचनं बूयात्" शी० ॥ १३. बूय सु(उ?)रालं ला० । बूय सुरालं सं० मु० शी० । भूय सुरालं खं २ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥

८२०. लद्धे अंहडे अहो एव तुम्हे, जीवाणुभागे सुविचितिए यं ।
पुवं समुदं अवरं च पुडे, ओलोइए पाणितले ठिते वा ॥ ३४ ॥
८२१. जीवाणुभागं सुविचितयंता, आहारिया अण्णविहीए सोही ।
नं वियागरे छन्नपओपजीवी, एसोऽणुधम्मो इह संजयाणं ॥ ३५ ॥
- ५ ८२२. सिणायगाणं तु दुवे सहस्से, जे भोयए नितिए भिक्खुयाणं ।
अंसजए लोहियपाणि से ऊ, णिगच्छती गरहमिहेव लोए ॥ ३६ ॥
८२३. थूलं उरुमं इह मारियाणं, उद्धिडुभत्तं च पक्कपइत्ता ।
तं लोणतेल्लेण उवक्खडेत्ता, सपिप्पलीयं पक्करेति मंसं ॥ ३७ ॥
८२४. तं भुंजमाणा पिसितं पभूतं, न उवल्लिप्पामो वयं एणं ।
इच्चेवमाहंसु अणजधम्मा, अणारिया बाल रसेसु गिद्धा ॥ ३८ ॥

१०

१. तथहे चू० । “अहो बुद्धमाभिः अथानन्तरं (न्तर्ये-प्र०) एवंभूताभ्युपगमे सति लब्धोऽर्थो विज्ञातं यथावस्थितं तत्त्वमिति” शी० ॥ २. तुम्भं खं १ ॥ ३. या खं १ ॥ ४. व खं १ ॥ ५. अ(आ-शी०)हारिया अण्णविहीय सोहिं खं १ शी० । “अथा[५५]रीया अण्णविहीए सोही, मोक्ष इत्यर्थः । स्यात्-कतरोऽन्यो विधिः, येनाऽऽर्थो शोधिमिच्छति ? तत् लक्ष्यते—..... अप्रमत्तः शुद्धयत इत्यर्थः, एवं शोधिराहुराचार्याः” चू० । “अत्रविधौ शुद्धिमाहृतवन्तः स्वीकृतवन्तः” शी० ॥ ६. “ण वियागरे ण वावरेति, छन्नं अप्रकाशं....., पदं चेष्टितम्, छन्नपदेन उपजीवितधर्मा छन्नपदोपजीवी, कथं ? अजाणस्स बंधो णत्थि, तथा ण विआगरे छण्णपदोपजीवी । पठयते च—ण विआगरे छण्णपदोपजीवी, “छण हिंसायाम्” [], छण्णमेव पदं, छण्णपदं, ततो ण वागरेज्ज, जथा अजाणतस्स कम्मबंधो णत्थि ते, एवं ओतुणां निर्दयादयो दोषाः । अयं इदानीं आर्षोऽर्थः—जीवाणुभागं अणुचिन्तयंतो वियागरेऽछण्ण-पदोपजीवी, एकारात् परस्य [अकारस्य] लोपे कृते छन्नपदोपजीवी भवति । एसोऽणु-धम्मो, अनु पश्चाद्भावे, अनुधर्मस्तीर्थकराचीर्णोऽयम्” चू० । “छन्नपदोपजीवी मातृस्थानोपजीवी सन् न व्यागृणीयात्, एषः... अनुधर्मेः” शी० ॥ ७. छण्णपओवजीवी खं १ विना ॥ ८. एसोणुधर्मे खं १ । दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ६, पृ० २२९ टि० ८ ॥ ९. जो खं १ विना ॥ १०. णिति भिं खं १ । णियए भिं मु० । “णितिए ति णिचं दिणे दिणे” चू० । “नित्यं यः सहस्रद्वयं भोजयेत्” इत्युक्तं प्राक् तदुपयति” शी० । दृश्यतां सू० ८१५ ॥ ११. जस्सं खं २ १२. णियच्छती(ति-मु०) खं १ मु० । “निश्चयेन गच्छति” शी० ॥ १३. “थूरं उरुमं० । थूलो ति महाकायो उपचितमांसश्च” चू० ॥ १४. पगाप्पएत्ता खं १ मु० ॥ १५. पगरेति खं १ ॥ १६. भुजमाणो खं १ मु० विना ॥ १७. बहूयं नो डं खं १ । “प्रभूतं आकण्ठय बहुप्रकारं वा... णोवल्लिप्पामो वयं” चू० ॥ १८. रयं वएणं खं १ मु० पु १ विना ॥ १९. मु० विना । अणेज्जं खं १ । यणज्जं खं १ विना । अणज्ज बुद्धा (?) चू० । “इच्चेवं अस्माकं आहंसु बुद्धाः, ... इच्चेवमाहंसु अणज्ज बुद्धो वा अणो ष जे केइ एवमाख्यातवन्तः” चू० । “अनार्था-णामिव धर्मे स्वभावो येषां ते” शी० ॥

८२५. जे यावि भुंजंति तहप्पगारं, सेवंति ते पावर्मजाणमाणा ।
मणं न एयं कुसला कैरंति, वाया वि एसा बुद्धता तुं मिच्छा ॥ ३९ ॥
८२६. सञ्जेसि जीवाण दयइयाए, सावज्जदोसं परिवज्जयंता ।
तस्संकिणो इसिणो नायपुत्ता, उद्विड्ढं भत्तं परिवज्जयंति ॥ ४० ॥
८२७. भूताभिसंकाए दुगुंछमाणा, सञ्जेसि पाणाणमिहायदंडं ।
तम्हा ण भुंजंति तहप्पकारं, एसोऽणुधम्मो इह संजयाणं ॥ ४१ ॥
८२८. 'निगंथधम्ममि इमा समाही, अस्सि सुठिच्चा अणिहे चरेजा ।
बुद्धे मुणी सीलगुणोववेते ईच्चत्थतं पाउणती सिलोणं ॥ ४२ ॥
८२९. 'सिणायगाणं तु दुवे' सहस्से, जे भोयए 'णितिए माहणाणं ।
ते पुण्णखंधं सुमहज्जिणित्ता, भवंति देवा इति वेय्यवाओ ॥ ४३ ॥ १०
८३०. सिणायगाणं तु दुवे सहस्से, जे भोयए 'णितिए कुलाल्याणं ।
से गच्छति 'लोलुवसंपगाढे, 'तिच्चाभितावी णरगोभिसेवी ॥ ४४ ॥

१. 'मयाणं' खं १ मु० विना ॥ २. "मंसखाणेणं पावं वज्जति...तेण खाणं ण एवं कुसला वदंति...ण एवं तत्थ मणो कुव्वंति, भुक्तिमित्यर्थः । मांसभक्षणे वा अथवा मणं ण एवं सुद्धं, कुसला जाणका, मन ज्ञाने [पा० धा० ११७६], मणं पि कुव्वंति ज्ञातपुत्रीयाः । वती वि एसा 'मंसमदोसं' ति बुद्धता अस्सच्चा" चू० । "एतदेवभूतं मांसादनामिलाषरूपं मनः...कुसलाः... न कुर्वन्ति" शी० । "वागप्येषा...उक्ता मिथ्या, तुशब्दान्मनोऽपि" शी० ॥ ३. करंति खं १ मु० ॥ ४. बुद्धता पा० । बुद्धता खं २ । बुद्धता खं १ ॥ ५. उ खं १, २ पु १ सं० ॥ ६. 'भुत्तं' खं १ ॥ ७. 'संकाति' खं २ पु १ । 'संकाति' पा० पु २ ला० सं० ॥ ८. एसा-णुधम्मो(म्मो चू०) खं १ चू० । दयतां पृ० २२८ टि० ८ ॥ ९. निगंथधम्माण चू० ॥ १०. इमं समाहिं खं १ मु० शी० । "निगंथधम्माण० ।.....इमा इति प्रत्यक्षीकरणे, समा आधिः समाधिः मनःसमाधानमित्यर्थः" चू० । "निगंथधम्ममित्यादि,.....निर्ग्रन्थधर्मः... सर्वलोकः, तस्मिन्नेवभूते धर्मे व्यवस्थितः इमं पूर्वोक्तं समाधिमनुप्राप्तः, अस्मिन्...सुष्ठु... स्थित्वा...अनिहः...चरेत्" शी० । दयतां सू० ८४१ ॥ ११. अच्चं मु० । "इतेरर्थः इत्यर्थेवा श्लोकं च प्राप्नोति" चू० । "इत्येवंगुणकलितो(ते ? तोऽ?)त्यर्थतां सर्वगुणाति-शायिनीं सर्वद्वन्द्वोपरमरूपां संतोषात्मिकां श्लाघां प्रशंसां लोके लोकोत्तरे वा(चा)वाप्नोति" शी० ॥ १२. इत् आरभ्य आर्द्रकं प्रति ब्राह्मणानां वचनं सू० ८३० पर्यन्तम् ॥ १३. सहस्सा खं १ मु० विना ॥ १४, १७. णियए मु० । दयतां पृ० २२७ टि० १ । णितिए भिक्खुयाणं खं २ पा० पु २ ला० । "धिग्जातिभिः परिवार्यापदिश्यते—.....सिणायगाणं तु दुवे सहस्से" चू० । "साम्प्रतं द्विजातयः प्रोषुः—..... सिणायगाणं तु इत्यादि, तुशब्दो विशेषणार्थः" शी० ॥ १५. सुमहिं खं १ ॥ १६. वेदवातो खं १ मु० विना । वेदवादो चू० ॥ १८. 'लगाणं' खं १ मु० विना । "कुत्तितं रौति लीयते वा [कुलालः] मार्जारः" चू० । "कुलाटाः मार्जाराः,

८३१. *दयावरं धम्मं दुग्गुंमाणे, वहावहं धम्मं पसंसमाणे ।

एगं पि जे भोजयती असीलं, णिवो(णिधो) णिसं जाति कैतो[ऽ]-
सुरेहिं ? ॥ ४५ ॥

कुलाटा इव कुलाटा ब्राह्मणाः, यदिवा कुलानि क्षत्रियादिगृहाणि, तानि नित्यपिण्डपातान्वेषिणाम् ...आलयो येषां ते कुलालयाः” शी० ॥ १९. गच्छए खं १ सु० विना ॥ २०. लोलुथ सं० खं १। “से गच्छति लोलुथ संघादे, एवं हि स पापो लोलुथः दुःखैः ...लोलुथ्यन्ते लोलाविज्जंते वा भृशं गाढं सम्प्रगाढं तीव्रम्” चू० । “स...गच्छति...बहुवेदनासु गतिषु । किंभूतः सन् ? लोलुथैः आमिषगृहैः...सम्प्रगाढो व्याप्त, यदिवा किंभूते नरके याति ? लोलुथैः आमिषगृहैः लोलुथैः आमिषगृहभिरसुमद्भिर्व्याप्ति यो नरकस्तस्मिन् जाति” शी० ॥ २१. “एवं शीताद्याः स्वाभाविकाः परकृता वा तीव्रानुभावा येषु...दुःखमनुभवन्तीत्यनुभावः णरकः उक्तः । पठ्यते च तीव्राभितावा(वी-प्र०)...तिष्वाभितावा णरका, तीव्रमित्येकोऽर्थः । सेवि ति जथा सो कुललभोजी णरगं गच्छति एवं जणिका ते” चू० । “तीव्रः असह्यो योऽभितापः...स विद्यते यस्यासौ स तीव्राभितापी...नरकाधिवासी भवतीति” शी० ॥ २२. ग्राहिसेवी खं १ ॥

* ब्राह्मणान् प्रति आर्द्रकस्य प्रतिवचनम् ॥ १. दुग्गुंमाणे खं १ । दुग्गुंमाणा वहावहं धम्मं पसंसमाणा सु० । “दयावरं धम्मं दूसेमाणा० । दया परा जस्स सो भवति दयापरः, दया वा वरा जस्स स भवति दयावरः, तं दुग्गुंति ।वधा वरो धम्मो, वधा परः, वधादिति पञ्चमी; वधाद्धि परो धर्मः, कथम् ? आह हि—‘हत्वा स्वर्गे महीयते’ [] । तमेवं वधावधं पसंसमाणा एगं पि जे भोजयति कुसीलं, प्र[ति ?] ग्राहकस्य ग्रहणं कृतं भवति । यत्रायं पाठः—दयावरं धम्मं दुग्गुंमाणे(णो—प्र०) वधावधं पसंसमाणा एगं पि । अधवा दाता परिगृह्यते—द(दा—प्र०)यावरं धम्मं दुग्गुंमाणा वधावधं धम्मं पसंसमाणा एवंप्रकारो दाता एगं पि एगं पि भोज(जो ?) भोजयति कुसीलं.....कुत्सितशीलः कुशीलः ।” चू० । “दयावरमित्यादि, दया प्राणिषु कृपा, तथा वरः,तमेवंभूतं धर्मं जुगुप्समानो निन्दन्, तथा बधं प्राण्युपमर्दमावहतीति वधावहः, तं तथाभूतं धर्मं प्रशंसन् स्तुवञ्चेकमपि अशीलं यो भोजयेत्” शी० ॥ २. एगं च खं १ ॥ ३. णिवो णिसं खं १ सु० । णिवो(णिवा खं २) णिसं खं १ सु० विना । “अणिधो णिधं णाम अधः ओसिसं अधिकारं, दुस्तरं नरकमिति वाक्यशेषः । अंतकाल इति मरणकालः ।” चू० । चू० अनुसारेण ‘णिधो णिधं [गच्छति ?] अंतकाले’ इति पाठो भाति । “नृपो राजन्यो वा यः कश्चित्..... स वराको निशेव नित्यान्धकारत्वाद् निशा नरकभूमिः, तां याति, कुतस्तस्य असुरेष्वपि अधमदेवेष्वपि प्राप्तिः” शी० । णिवो णिसं इत्यस्य स्थाने सू० ३०४ अनुसारेण णिधो णिसं इति पाठोऽत्र समीचीनः प्रतीयते, ‘णिहो णिसं गच्छति अंतकाले’ इति हि तत्र सूत्रपाठः, ईदृशी च तत्र चूर्णिः—“अंतकाले, निधो गतिः—अधो गतिः, अधो भवद्भिः शिरोभिः—न्यग् भवद्भिः शिरोभिः, ओनतं अप्रकाशं अधो गच्छदधःकारमित्यर्थः. अन्तकालो नाम जीवितान्तकालः” चू० । “अन्तकाले मरणकाले, निहो ति अधस्तात्, णिसं ति अन्धकारम्, अधोऽन्धकारं गच्छतीत्यर्थः” शी० । एवं च, अर्धमागध्यां हकारस्थाने धकारस्य प्राचुर्येण प्रयोगदर्शनादत्र णिधो णिसं इति पाठः सम्यक् प्रतीयते ॥ ४. कवो असुरेहिं खं १ । कवो सुरेहिं खं १ विना ॥

८३२. *दुहतो वि धम्ममि समुद्धिया मो, अस्सिं सुठिच्चा तह ऐसकालं ।
आयारसीले बुइए[ऽ]ह नाणे, ण संपरायंसि विसेसमत्थि ॥ ४६ ॥

८३३. अव्वतरूवं पुरिसं महंतं, सणातणं अक्खयमव्वयं च ।
सव्वेसु भूतेसु वि सव्वतो सो, चंदो व्व ताराहिं समत्तरूवो ॥ ४७ ॥

८३४. एवं न मिज्जंति न संसरंति, न माहणा खत्तिय वेस पेस्सा । ५
कीडा य पक्खी य सिरीसिवा य, नरा य सव्वे तह देवलोगा ॥ ४८ ॥

८३५. लोयं अज्जाणित्तिह केवलेण, कहंति जे धम्ममज्जाणमाणा ।
नासेंति अप्पाण परं च णट्ठा, संसार घोरम्मि अणोरपारे ॥ ४९ ॥

८३६. लोयं विजाणंतिह केवलेण, पुण्णेण णाणेण समाहिजुत्ता ।
धम्मं समत्तं च कहंति जे उ, तारेति अप्पाण परं च तिण्णा ॥ ५० ॥ १०

* सू० ८३४ पर्यन्तं ब्राह्मणानामाद्रिकं प्रति वचनम् ॥ १. अस्सिं खं १ ॥ २. एसकाले खं १ मु० विना । “एसकालं ति जावजीवाए” चू० । “खुण्डु स्थिताः पूर्वस्मिन् काले वर्तमाने एष्ये च” शी० ॥ ३. “आचारशीलं २...बुद्धं बुद्धं, ज्ञानमुपदेशः....., अथवा ज्ञानमिति भवतामपि चैतन्याद् ज्ञानमिष्टं द्वादशाङ्गं गणिपिटकं केवलं च, इहापि षष्टितन्त्रं केवलज्ञानं च ‘अविपर्ययाद्विबुद्धं केवलमुत्पद्यते ज्ञानम्’ [सांख्यकारिका] ।” चू० । “आचारप्रधानं शीलमुक्तम्..... । अथानन्तरं ज्ञानं च मोक्षाज्ञतयाऽमिहितम्” शी० ॥ ४. संपरायंसि विसेसो अत्थी खं १ मु० विना । “ण संपराय [य] विसेसमत्थि चशब्दः समुच्चयार्थः” चू० । “संपरायः संसारः, तस्मिंश्चावयोरनं विशेषोऽस्ति” शी० ॥ ५. अक्खयमव्वयं खं १ । “अक्षयोऽपि.....अक्षयोऽव्ययश्च” चू० । “अक्षयं (अक्षतं-प्र०) केनचित् प्रदेशानां खण्डशः कर्तुमशक्यत्वात्, तथा अव्ययम्” शी० ॥ ६. वा खं २ ॥ ७. सव्वेसु भूतेसु तु स० खं १ । “सर्वेष्वपि भूतेषु” शी० । “से सव्वपाणेसु, स सर्वगतोऽसौ, सर्व-प्राणाः करणात्मानः, अथवा आयुरिन्द्रिय-शरीर-बुद्धि प्राणाः, से इति तस्यात्मनो निर्देशः, सर्वत इति सर्वाद्यु दिक्षु सर्वकालं च नित्य इत्यर्थः ।.....सांख्यप्रक्रियावादः । अथवा वैदिकानामयं सिद्धान्तः—अव्वत्तरूवं.....सव्वेसु पाणेसु” चू० ॥ ८. व खं १ मु० ॥ ९. ०स्ती खं १ मु० ॥ १०. वेस्स पिस्सा खं २ पु १ । वेस पेस्स खं १ । ण बंभणे खत्तिय वेस पेसा चू० ॥ ११. सण्णे (?) चू० । “सर्पन्तीति सर्पः नरः, अथवा देवलोकेषु भवा देवलौकिका अमरा इत्यर्थः” चू० । “नराश्च सर्वेऽपि देवलोकश्च” शी० ॥ * सू० ८३८ पर्यन्त-मार्द्रककुमारस्य प्रतिवचनम् ॥ १२. अयाणि० खं १ विना ॥ १३. मयाणि० खं १ विना ॥ १४. ०हि के० खं १ ॥ १५. पुण्णेण(?) शी० । पुण्णेण(?) शीपा० । ‘प्रकर्षेण जानाति प्रज्ञः, पुण्यहेतुत्वाद्वा पुण्यम्, तेन.....ज्ञानेन” शी० ॥ १६. जे ऊ खं १ मु० विना । जे ति चू० ॥

८३७. जे गरहितं ठाणमिहावसंति, जे यावि लोए चरणोव्वेया ।
उदाहडं तं तु समं मैतीए, अहाउसो विप्परियासमेव ॥ ५१ ॥
८३८. *संवच्छरेणावि य एगमेगं, बाणेण सारेउ महागयं तु ।
सेसाण जीवाण दयट्टयाए, वासं वयं वित्ति पक्कपयामो ॥ ५२ ॥
- ५ ८३९. *संवच्छरेणावि य एगमेगं, पाणं हणंता अणियत्तदोसा ।
सेसाण जीवाण वहे ण लग्गा, सिया य थोवं गिहिणो वि
तम्हा ॥ ५३ ॥
८४०. संवच्छरेणावि य एगमेगं, पाणं हणंते समणव्वंतेसु ।
आयांहिते से पुरिसे अणजे, न तारिसा केवल्लिणो भवंति ॥ ५४ ॥
- १० ८४१. बुद्धस्स आणाए ईमं समाहिं, अस्सिं सुंठिच्चा तिविहेण तांती ।
तारिउं समुदं व महाभवोघं आयाणवं धम्ममुदाहरेज्जासि ॥ ५५ ॥
ति वेमि ।

॥ अहइज्जं समत्तं ॥

१. °वसंती खं १ मु० विना ॥ २. °ववेए खं १ । “चरणेण उव्वेति” चू० । “चरणेन..... उपपेताः” शी० ॥ ३. “सतीए ति बुद्धीए.....सतीए ति वा मतीए ति वा एगडं” चू० । “स्वमत्या स्वाभिप्रायेण” शी० ॥ ४. °यासुमेव खं १ मु० विना । “अवाउसे विप्परियासमेव, अथ इत्यानन्तये,.....आउसे ति हे आयुष्मन्तः ! वि वियोगे, विपरीतो आसो विपर्यासः” चू० । “अथवाऽऽयुष्मन् !.....विपर्यासमेव विपर्ययमेवोदाहरेत्” शी० ॥ * हस्तितापसानामार्द्रकं प्रति वचनम् ॥ ५. पाणेण मु० विना । “बाणेण सरेण विसलितेण वा मम्मं घंति सारेतुं महागजं” चू० । “बाणप्रहारेण व्यापाद्य” शी० ॥ ६. ववं वित्तिं खं १ ॥ * इत अरभ्य आर्द्रककुमारस्य प्रतिवचनम् ॥ ७. वहेण(?) चू० । “सो हत्थी विद्धो..... जाव पंचिदिए पेळ्ळति,..... एवं सेसाण जीवाण लग्गध पाणातिवाते । सिया य थोवं.....सर्वमेतं थोवमुच्यते । गिहिणो वि ते बहुजीवे जे ण सारेति.....सो वि नाम धार्मिकः” चू० । “गृहस्था अपि.....शेषाणां च जन्तूनांवधे न प्रवृत्ताः । यत एवं तस्मात् स्यादेवम् स्तोकमिति स्वल्पं यस्माद् ध्वनति ततस्तेऽपि दोषरहिता इति” शी० ॥ ८. पाणे हणंते खं १ विना । पाणं हणंता मु० । “संवच्छरे । प्राणं हस्तिनम् । श्रमणव्रतानि.....अस्य.....सन्तीति श्रमणव्रती । तुर्विशेषणे..... । आताहिते आत्मनः अहितो.....सो णट्ठो अण्णं पि णसेति..... । अणारिओ..... । ण तारिसं धम्मं हिंसकं केवल्लिणो भणंति करेति वा.....तदुच्यते—ण तारिसा केवल्लिणो भवंति करेति वा ।” चू० । “संवच्छरेणेत्यादि, श्रमणानां यतीनां व्रतानि श्रमणव्रतानि, तेष्वपि व्यवस्थिताः सन्त एकैकं संवत्सरेणापि ये ध्वनन्ति.....ते ऽनार्याः आत्मनः परेषां चाहितास्ते पुरुषा [अ]-बहुवचनमार्थत्वात्, न तादृशाः केवल्लिणो भवन्ति” शी० ॥ ९. °व्वते तु खं १ सं० मु० विना । °व्वती तु चू०, दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १०. °हिते ते पु० खं १ ॥ ११. तारिसो खं २ । तारिसे

मु० ॥ १२. आणाइ खं १ मु० विना ॥ १३. इमा समाही खं १ । दइयतां सू० ८२८ । “बुद्धस्स आणाए इमं समाधिं० इच्चैवमेसा भगवतो पुव्वतिथगराणं च समाधी वुत्तो..... । अस्सिं समाधौ त्रिविधेऽपि सुष्ठु स्थित्वा” चू० । “बुद्धः.....वीरवर्धमानस्वामी, तस्याज्ञया तदागमेन इमं समाधिं सद्धर्मावाप्तिलक्षणम् अवाप्य, अस्मिंश्च समाधौ सुष्ठु स्थित्वा” शी० ॥ १४. सुवति तिवेहेण खं १ ॥ १५. ताई मु० । “त्रायी त्राणशीलः, तायी वा गमनशीलो मोक्षं प्रति” शी० ॥ १६. तरितं समुद्धं च खं १ विना ॥ १७. मु० विना—आयाणधम्ममुदाहरैज्जा खं १ । आयाणबंधंसमुदाहरंति खं १ विना । “आदाणवं ति, आदीयते इत्यादानम्, एतान्येव ज्ञान-दर्शन-चारित्र्याणि आदानं मुमुक्षोः क(ध?)म्मं उदा [ह] रेज्जा कथयेदित्यादि.....इति ब्रवीमि ति अज्ज्ञधम्मो जुंहुसामी भणति—इति उदाहरैज्जासि ति” चू० । “सूत्रस्यापि सूत्रेण—आदाणवं धम्म उदाहरैज्जा” इति सप्तमाध्ययनप्रारम्भे चूर्णौ । “आदानं सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र्यरूपम्, तद्विद्यते यस्यासावादानवान् साधुः.....धर्ममुदाहरेद् व्यागृणीयात्.....इतिः परिसमाप्त्यर्थे ब्रवीमीति पूर्ववत्” शी० ॥ १८. ०ज्जा ॥ ५५ ॥ त्ति वेमि मु० । दइयतामुपरितनं टिप्पणम् ॥

सत्तमं अञ्जयणं 'णालंदइज्जं'

८४२. तेणं कालेणं तेणं समएणं रायगिहे नौमं नगरे होत्था, रिद्धि-
त्थिमितसंमिद्धे जाव पंडिरूवे । तस्स णं रायगिहस्स नगरस्स बहिया उत्तरपूरत्थिमे
दिसीभाए, एत्थ णं नालंदा नामं बाहिरिया होत्था अणेगभवणसयसन्निविद्धा जाव
पंडिरूवा ।

८४३. तत्थ णं नालंदाए बाहिरियाए लेणं नामं गाहावती होत्था, अड्डे

१. “णालंदाए समीवे मणोरहे भासि इंदभूणा । अञ्जयणं उदगस्स तु तेणं नालंदइज्जं
ति ॥२०४॥” इति सूत्रकृताङ्गनिर्युक्तौ । “नालन्दायाः समीपे मनोरथाख्ये उद्याने इन्द्रभूतिना
गणधरेण उदकाख्यनिर्मथपृष्टेन...तस्यैव भाषितमिदमध्ययनं नालन्दायां भवं नालन्दीयम्,
नालन्दासमीपोयानकथनेन वा निर्वृतं नालन्दीयम्” शी० ॥ २. नाम खं १, २ ॥ ३. रिद्धित्थिमिं
खं १ ॥ ४. ‘समिद्धे ऋणतो जाव खं १ मु० । अत्र ‘जाव’ शब्दग्राह्यः पाठ औपपातिकसूत्रा-
दवगन्तव्यः । इत्थं हि तत्र पाठः—“तेणं कालेणं तेणं समएणं चंपा नाम नयरी होत्था रिद्धि-
त्थिमियसमिद्धा पमुइयजणजाणवया आइण्णजणमगुस्सा हलसयसहस्ससंकिट्टविकिट्टलट्टपणत्तसेउ-
सीमा कुकुइसंहेअगामउरा उच्छुअवसालिकलिया गोमहिसगवेलगप्पभूता आथारवंतचेइय-
जुवइविविहसण्णिविट्ठबहुला उक्कोडियगायगंठिमेयभडतकरखंडरकखरहिया खेमा णिरुवइवा
सुभिक्षा वीसत्थसुहावासा अणेगभोडिकुडुंबियाइण्णिव्युयसुहा णडणट्टगजल्लमल्लमुट्टियवेलंबय-
कहगपत्रगलासगआइक्खगलंखमंखतूणइल्लतुंववीणियअणेगतालायराणुचरिया आरामुजाणअगडतला-
गदीहियवपिण्णिगुणोववेया नंदणवणसन्निभप्पगासा उव्विद्धविउल्लगंभीरखायफलिहा चक्कगयमुसुंदि-
ओरोहसयविधजमलकवाडघणट्टप्पवेसा धणुकुडिलवंकपागारपरिक्खत्ता कविसीसयवट्टरइयसंठिय-
विरायमाणा अट्टालयचरियदारगोपुरतोरणउण्णयसुविभत्तरायमग्गा छेयायरियरइयदट्टफलिहइंदकीला
विवणिवणिच्छेत्तसिप्पियाइण्णिव्युयसुहा सिंघाडगतिगचउक्कचचरपणियावणविविहवत्थुपरिमंडिया
सुरम्मा नरवइपविइण्णमहिवइपहा अणेगवरतुरगमतकुंजररहपहकरसीयसंदमाणीयाइण्णजाणजुग्गा
विमउल्लणवणलिणिसोभियजला पंडुरवरभवणसण्णिमहिया उत्ताणणयणपेच्छणिज्जा पासादीया
दरिसण्णिज्जा अभिरूवा पंडिरूवा ॥” इति औपपातिकसूत्रे १ ॥ ५. “राज्ञे गृहं राजगृहम्,
पासादीयं० ।” चू० । “राजगृहमेव विधिनष्टि—प्रासादाः सजाता यस्मिंस्तत् प्रासादितमाभोग-
वद्वा, अत एव दर्शनीयं...अभिरूपं तथाऽप्रतिरूपमनन्यसदृशं प्रतिरूपं वा प्रतिविम्बं वा
स्वर्गनिवेशस्य” शी० । चू० शी० अनुसारेण पासादी(दि—शी०)ए दरिसण्णिजे अभिरूवे
पंडिरूवे इति पाठोऽत्र भाति । तुलना—“तेणं कालेणं तेणं समएणं आमलकप्पा नामं नयरी
होत्था रिद्धित्थिमियसमिद्धा जाव पासादीया दरिसण्णिज्जा अभिरूवा पंडिरूवा” इति रायपसेणइय-
सूत्रे १ ॥ ६. बहिया खं १ ॥ ७. ‘रिद्धिमे मु० ॥ ८. एत्थ णं नास्ति खं १ मु० विना ॥
९. दइयतां सु० ८४४ टि० ५ ॥ १०. लेयो खं १ । लेवे मु० । “लेणं नाम संज्ञा” चू० ।
“लेपो नाम” शी० ॥

८४४. तस्स णं 'लेयस्स गाहावतिस्स नालंदाए बाहिरियाए बंहिया उत्तरपुरत्थिमे 'दिसीभाए एत्थ णं 'सेसदविया नाम उदगसाला होत्था अणेगखंभसयसन्निविट्ठा पासादीया जाव पडिरूवा । तीसे णं 'सेसदवियाए उदगसालाए उत्तरपुरत्थिमे दिसीभाए, एत्थ णं हत्थिजामे नामं वणसंडे होत्था
५. 'किण्हे, वण्णओ वणसंडस्स ।

१. लेयस्स खं १ । लेवस्स मु० ॥ २. बहिया नास्ति खं १ ॥ ३. दिसाभाए खं १ । चूर्णावयं पाठ इत्थं वर्तते—दिसीभागे एत्थ णं लेयस्स गाहावतिस्स हत्थिणायामे णामं वणसंडे होत्था—किण्हे किण्हच्छाये.....पासादीया । तस्स णं बहुमज्झदेसभाए लेवस्स (लेहस्स-प्र०) गाहावतिस्स सेसदविया णाम उदकसाला होत्था । तंसि च णं गिहपदेसंसि भगवं गोतमे विहरति । चू० ॥ ४. सेसेद्धं खं १ । “शेषद्रव्याभिधाना, गृहोपयुक्तशेषद्रव्येण कृता शेषद्रव्या इत्येतदेवाभिधानमस्याः” शी० ॥ ५. ‘विट्ठा जाव पडिं’ खं १ विना । “अनेकस्तम्भशतसङ्घि-विष्टा प्रासादीया दर्शनीया अभिरूपा प्रतिकूपेति” शी० ॥ ६. सेद्विं खं १ ॥ ७. हत्थीजामे खं १ । हत्थिणायामे चू० । इत्यंतां टि० ३ ॥ ८. कण्हे वण्णतो खं १ । “कृष्णः कृष्णावभास इत्यादिवर्णकः” शी० । वर्णकोऽयम् औपपातिकसूत्रे विस्तरेण वर्णितः । तत्रत्यानां कतिपयपदानां चू० मध्ये व्याख्यादर्शनाच्चूर्णिकृतां समक्षं विस्तृतः पाठ आसीदिति भाति । “किण्हे किण्हच्छाये (च्छाया प्र०), प्रायेण हि वृक्षाणां मध्यमे वयसि पत्ताणि किण्हाणि भवन्ति, तेषां किण्हाणं छाया किण्हच्छाया, फलितत्तणेन य आदित्यरश्मिवारणात् कृष्णो भवति, बाल्यादतिक्रान्तानि पर्णानि शीतलानि भवन्ति, यौवने तान्येव किसलयमतिक्रान्तानि रक्ततां च ईषद्वरितालाभाणि पाण्डुराणि हरितानीत्यपदिश्यन्ते, हरितानां छाया हरितच्छाया, तत एव कृष्ण-नील-हरिता वर्णा यथास्वं स्वे स्वे वर्णे अत्यर्थमुत्कटा भवन्ति स्निग्धाश्च, तेण णिद्धो । घणकडितडिच्छाए ति अन्योन्य-शाखाप्रशाखानुप्रवेशा घणकडितडिच्छाए । रम्मे महामेघ० इति जलभारणामे प्रावृद्धमेघः, [निकुम्भः] समूहः संचात इत्यनर्थान्तरम् । मूलान्येषां बहूनि दूरावगाढानि च सन्तीति मूलवन्तः, एवं शेषाप्यपि । णिद्धुद्धुर० यद्यपि पाण्डुरं जीर्णत्वादचाक्षुष्यं तथाप्यच्छेद्यत्वाद् निरुपभोगत्वाच्च वृक्षाणां कालेनैव पाण्डुरा भवन्तीति प्रशंसा, एवं जाव पासादीया” चू० । औपपातिकसूत्रेऽयं वनखण्डवर्णक इत्थं वर्तते—“से णं वणसंडे किण्हे किण्होभासे नीले नीलोभासे हरिण् हरिओभासे सीए सीओभासे णिद्धे णिद्धोभासे तिक्वे तिक्वोभासे किण्हे किण्हच्छाए नीले नीलच्छाए हरिण् हरियच्छाए सीए सीयच्छाए णिद्धे णिद्धच्छाए तिक्वे तिक्वच्छाए घणकडिअ-कडिच्छाए रम्मे महामेघणिक्कुरंभए । ते णं पायवा मूलमंतो कंदमंतो खंधमंतो तयामंतो सालमंतो पवालमंतो पतमंतो पुष्पमंतो फलमंतो बीयमंतो अणुपुववसुजायइलवट्टभावरिणया एकखंधा अणेगसाला अणेगसाहप्पसाहविडिमा अणेगनरवामसुप्पसारिअअगेज्झणविउलबद्धखंधा अच्छिदपत्ता अविरलपत्ता अवाइणपत्ता अणइअपत्ता निद्धयजरडपंडुपत्ता णवहरियभिसंतपत्तभारं-धकारगंभीरदरिसणिजा उवणिग्गयणवतरणपतपलत्रकोमलउज्जलचलंतकिसलयसुकुमालपवाल-सोहियवरंकरुग्गसिहरा णिच्चं कुमुमिया णिच्चं माइया णिच्चं लवइया णिच्चं थवइया णिच्चं गुलइया णिच्चं गोच्छिइया णिच्चं जमलिया णिच्चं जुवलिया णिच्चं विणमिया णिच्चं पणमिया णिच्चं कुसुमियाइयलव-इयथवइयगुलइयगोच्छिइयजमलियजुवलियविणमियपणमियसुविभत्तपिंडमंजरिवडिसयधरा सुयबरहीण-मयणसालओइलकोहंगकंभिगारककोडलकजीवंजीवकणंभीमुहकविलपिगलक्खकारंडचक्कवायकलइंस-

८४५. तस्सि च णं गिहपदेसंसि भगवं गोतमे विहरति, भगवं च णं अहे आरामंसि । अहे णं उदए पेढालपुत्ते पासावच्चिजे नियंठे मैतजे गोत्तेणं जेणेव भगवं गोतमे तेणेव उवागच्छति, उवागच्छिता भगवं गोतमं एवं वदासी—आउसंतो गोयमा ! अत्थि खलु मे केइ पदेसे पुच्छियव्वे, तं च मे आउसो ! अहादरिसियमेव वियार्गेहि । सवायं भगवं गोतमे उदयं पेढालपुत्तं एवं वदासी—अवियाइं आउसो ! सोच्चा निसंम्म जाणिस्सामो ।

८४६. [१] सवायं उदए पेढालपुत्ते भगवं गोयमं एवं वदासी—आउसंतो गोतमा ! अत्थि खलु कुम्मारपुत्तिया नाम समणा निग्गंथा तुम्भागं पवयणं पवयमाणा गाहावतिं समणोवासंगं एवं पच्चक्खावेति—नन्नत्थ अभिजोएणं

सारसअणेगसउणगणमिहुणविरइयसहुणइयमहुरसरणाइए सुरम्मे संपिडियदरियभमरमहुकरिपह-
करपरिल्लिन्तमतछप्पयकुसुमासवल्लोलमहुरगुमगुमंतगुंजंतदेसभागो अम्भंतरपुष्पफले बाहिर-
पतोच्छण्णे पतेहि य पुप्फेहि य उच्छण्णपडिवलिच्छण्णे साउफले निरोयए अकंठए
णाणाविहगुच्छगुम्ममंडवकधरम्मसोहिए विचित्तसुहकेउभूए वावीपुक्खरिणीदीहियासु य सुनिवेशिय-
रम्मजालहरए । पिंळिमणीहारिमसुगंधिसुहसुरभिमणहरं च महया गंधद्वणिं मुयंता
णाणाविहगुच्छगुम्ममंडवकधरकसुहसेउकेउबहला अणेगरहजाणजुगसिवियपविमोयणा सुरम्मा
पासादीया दरिसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा” इति औपपातिकसूत्रे ३ ॥

१. अहे णं नास्ति खं १ । अह उदए पेढालपुत्ते पासावच्चिजे निग्गंथे चू० ॥ २. पुत्ते भगवं
पासां खं १ चू० विना ॥ ३. मेयजे मु० । “मेदार्यो गोत्रेण” शी० ॥ ४. जेणामेव खं १ ॥
५. “अत्थि खलु मे आउसो” प्रदिश्यते इति प्रदेशः” चू० ॥ ६. से केइ खं १ मु० विना ।
“मम विद्यते कश्चित्” शी० ॥ ७. अहासुयं अहादरिसियं मे वियां मु० । “यथा श्रुतं भवता यथा
च भगवता संदर्शितं तथैव” शी० ॥ ८. गेरेहिं खं १ विना ॥ ९. सचायं खं १ शी०, सवायं
शीपा० ॥ “सवायं शोभनवाक् सवाया” चू० । “एवं पृष्ठः स चायं भगवान्, यदिवा सह
वादेन सवाद पृष्ठः, सद्वाचं वा शोभनभारतीकं वा प्रश्नं पृष्ठः” शी० ॥ १०. णिसम्मा खं १ ।
“ब्रूहि, यदि श्रुत्वा ज्ञास्यामस्ततो वक्ष्यामः, न चेद् ज्ञास्यामो भगवन्तं पृच्छामहे इत्यर्थः”
चू० । “श्रुत्वा...निश्चयं च अवधार्य च...ज्ञास्ये” शी० ॥ ११. सचायं उदय पे० खं १ ॥
१२. पुत्ते एवं वदासी अत्थि खलु गोतमा कुम्मारउत्तिया णाम समणोवासंगा तुम्भागं पवयणं
इति पाठश्रुणौ दृश्यते ॥ १३. आउसे खं १ । आउसो मु० ॥ १४. उवुत्तिया खं १ । दृश्यतां
टि० १२ । “कुम्मारउत्तिया णाम कर्म कगोतीति कर्मकारः संज्ञेया शिल्पी वा, कर्मकारस्य पुत्राः
कर्मकारपुत्राः, कर्मकारपुत्राणामपत्यानि कर्मकारीयपुत्राः, समणे उवासन्तीति समणोवासंगा तुम्भागं
ति युष्माकं प्रवचनं सत्त्वोदितो वा वचनं प्रवचनम् गाथावति समणोवासए एवं पच्चक्खावेति”
चू० । “सन्ति विद्यन्ते कुम्मारपुत्रा नाम निर्ग्रन्था युष्मदीयं प्रवचनं प्रवदन्तः, तद्यथा गृहपति
श्रमणोपासकमुपसम्पन्नं नियमाथेत्यितमेवं प्रत्याख्यापयन्ति” शी० ॥ १५. तुम्हागं खं १ ।
तुम्हागं मु० । “तुम्भागं ति युष्माकं” चू० ॥ १६. संगं उवसंपन्नं एवं मु० । वृत्तिकृतां
शीलाचारीणामपि पाठोऽयमभीष्टः स्यादिति भाति, दृश्यतामुपरितनं टिप्पणम् १३ ॥ १७. एगं
पच्चक्खावेती खं १ ॥ १८. अभितोमेणं खं १ मु० विना ॥

गाहावतीचोरग्गहणविमोक्खणयाए तसेहिं पाणेहिं णिहाय दंडं । एवण्हं पच्चक्खंताणं दुपच्चक्खायं भवति, < एवण्हं पच्चक्खावेमाणं दुपच्चक्खावियं भवइ > एवं ते परं पच्चक्खावेमाणा अतियरंति सयं पइण्णं, कस्स णं तं हेउं ? संसारिया खलु पाणा, थावरा वि पाणा तसत्ताए पच्चायंति, तसावि पाणा
 ५ थावरत्ताए पच्चायंति, थावरकायातो विप्पमुच्चमाणा तसकायंसि उववज्जंति, तस-
 कायातो विप्पमुच्चमाणा थावरकायंसि उववज्जंति, तेसिं च णं थावरकायंसि उववण्णाणं ठाणमेयं धत्तं ।

[२] एवण्हं पच्चक्खंताणं सुपच्चक्खंताणं भवति, एवण्हं पच्चक्खावेमाणं सुपच्चक्खंताणं भवति, एवं ते परं पच्चक्खावेमाणा णातिरंति सयं पतिण्णं, णण्णत्थं
 १० अभिओगेणं गाहावतीचोरग्गहणविमोक्खणंताए तसभूतेहिं पाणेहिं णिहाय दंडं ।
 एवमेव सति भासापरक्कमे विज्जमाणे जे ते कोहा वा लोभा वा परं पच्चक्खावेति,
 अयं पि णो देसे किं णो णेआउए भवति, अवियंइं आउसो गोयमा !
 तुब्भं पि एवं एतं रोयति ?

१. “गाहावतीत्यादि” शी० । गाहावती० चू० मध्ये नास्ति । “चोरविमोक्खणताए त्ति, उदाहरणं..... । एवं साधू वि सावगं भणति छस जीवणिकाएसु णिक्खिख दंडं, सो णेच्छति, इत्यतः चोरग्गहविमोक्खणद्वताए साधुणा सेसा काया अनुणाता ण भवति” चू० । चूर्णिक्रमतेन गाहावती चोर इति पृथक् पदे किंवा गाहावतीचोर इति एकं पदमिति विचारणीयं सुधीभिः, दृश्यतां पृ० २३८ टि० १४ ॥ २. “णिश्रय त्ति धकारस्य ह्रस्वे कृते निधाय भवति” चू० ॥ ३. एवं ण्हं सु०, एवमप्रेऽपि । “एवं तेसिं साधूणं पच्चक्खंताणं.....दुप्पच्चक्खातं भवति” चू० । “एवण्हमित्यादि, ण्हमिति वाक्यालङ्कारे, अवधारणे वा, एवमेव.....प्रत्याख्यानं गृह्यतां श्रावकाणां दुष्प्रत्याख्यातं भवति” शी० ॥ ४. दुप्प० सु० ॥ ५. < > एतदन्तर्गतः पाठः खं १ चू० मध्ये नास्ति । “एवमेव प्रत्याख्यापयतामपि साधूनां दुष्टं प्रत्याख्यानदानं भवति” शी० ॥ ६. ७. उववज्जेज्ज चू० ॥ ८. “घातनीयं घात्यं वा घण्णं” चू० । “घात्यं स्थानं भवति ॥” शी० ॥ ९. “क्खाणयं खं १ सु० विना ॥ १०. “क्खातं भवति खं १ । “तेसिं साधूणं पच्चक्खा-यंताणं एवं पच्चक्खावेमाणं सुपच्चक्खातं होजा, सावगाण वि तेहिं साधूहिं पच्चक्खावेताणं एवं सुपच्चक्खातं होजा” चू० । “एवमेव च प्रत्याख्यापयतां सुप्रत्याख्यापितं भवति” शी० ॥ ११. परं नास्ति खं १ ॥ १२. णायरंति खं १ ॥ १३. सु० विना—त्थ[५] भि[जो]एणं खं १ । त्थ अभितोएण खं १ सु० विना ॥ १४. गाहावति० खं १ । “गाहावति त्ति यावन्न व्रतानि तावद् गृहपतीत्युच्यते, गृहीतानुव्रतस्तु श्रावक उपसको वा” चू० । दृश्यतां पृ० २३८ टि० १ । “गृहपतिचौरग्रहणविमोक्षणतयेति” शी० ॥ १५. “णयाते खं १ विना ॥ १६. पाणेहिं मेयं णिहाय खं १ ॥ १७. एवामेवसति खं १ । एवं सति चू० ॥ १८. प्रतिषु पाठाः— णो देसे णो णेआए खं १ । दृश्यतां पृ० २४० पं० ५ । णोवदेसे किं नो णेआउते खं १ विना । णो उवदेसे किं णो णेआउए सु० । “देशो णाम उपदेशः दृष्टिर्वा उपदेशः, अपिः

८४७. सैवायं भगवं गोयमे उदयं पेढालपुत्तं एवं वदासी-नो खलु आउसो उदगा ! अम्हं ऐयं एवं रोयति, जे ते सैमणा वा माहणा वा एव-मोइक्खंति जाव पँरूवेति नो खलु ते समणा वा निग्गंथा वा भासं भासंति, अणुतावियं खलु ते भासं भासंति, अम्भाइक्खंति खलु ते समणे समणोवासँए, जेहिं वि अच्चेहिं पाँणेहिं भूएहिं जीवेहिं सत्तेहिं संजमयंति ताणि वि ते ५
अम्भाइक्खंति, कँस्स णं तं हेतुं ? संसारिया खलु पाँणा, तसा वि पाणा थावरत्ताए पच्चायंति, थावरा वि पाणा तसत्ताए पच्चायंति, तसकायाओ विप्पमुच्चमाणा थावरकायंसि उववज्जंति, थावरकायाओ विप्पमुच्चमाणा तसकायंसि उववज्जंति, तेसिं च णं तसकायंसि उववज्जाणं ठाणमेयं अँघत्तं ।

८४८. सैवायं उदए पेढालपुत्ते भगवं गोयमं एवं वदासी-कयरे खलु आउसंतो १०
गोतमा ! तुब्भे वयह तँसपाणा तसा ओँउमण्णहा ? सैवायं भगवं गोतमे उदयं पेढालपुत्तं एवं वदासी-आउसंतो उदगा ! जे तुब्भे वँयह तसभूता पाणा तसभूता

पदार्थादिषु, '.....मोक्खं णयणसीलो णेयाउओ' 'चू० । "अयमपि नः अस्मदीयोपदेशा-
(शोऽ?)भ्युपगमः.....'किं भवतां नो नैव नैयायिको भवति" शी० ॥ १९. 'याउं खं १ ॥
२०. एवं एतं एवं रो' खं १ पा० पु १ ला० सं० । "अविथाई जाव रोचइ चू० । "अपि
चैतदायुप्पम् नोतम ! तुभ्यमपि रोचते एवमेतद् यथा मया व्याख्यातम्" शी० ॥

१. सच्चार्थं खं. १ मु० विना ॥ २. 'सी आउसंतो उदगा नो खलु अम्हं खं १ । "गोतमो
भगवानाह—णो खलु आउसो' । पेढालस्यैतत् कथं न रोचते ? उम्मार्गवर्जनवत्" चू० । "नो
खलु आशुप्पमज्जुदक्क अस्मभ्यम् एतदेवं यद् यथा त्वयोच्यते तद्रोचत इति" शी० ॥ ३. एयं रो' खं १
शी० विना ॥ ४. समणमाहणा (?) चू० । "समणा चेव माहणा, तत्पुरुषः समासः" चू० ॥
५. 'मात्तिक्खंती खं १ ॥ ६. पण्णवेति चू० । ७. ते नास्ति खं १ चू० ॥ ८. "अणुगामियं
खलु जाए अणुगच्छन्ति संसारं सा अणुगामिया भवति" चू० । "अनुतापयतीत्यनुतापिका,
ताम्" शी० । ९. ते समणोवासए जेहिं अ' खं १ । "अभूतोद्भावनं अभ्याख्यानं भवति,...
जे ण पच्चक्खाणविधिं जाणंति 'अम्हे पच्चक्खाणविधिजाणगा' ते समण ति ते आवरिया
सिस्साणं समणाणं उवदिंसंति जथा सावगाणं एवं पच्चक्खावेज्जाह । जेहिं वि अण्णेहिं पाणेहिं जाव
सत्तेहिं सजमंति ते वि" चू० । "ते हि सविशेषणप्रत्याख्यानवादिनो यथावस्थितं प्रत्याख्यानं
ददतः साधून् गृह्णन्तश्च भ्रमणोपासकान्भ्याख्यान्ति" शी० ॥ १०. 'सए वा जेहिं मु० ॥ ११.
जीवेहिं पाणेहिं भूतेहिं सत्तेहिं खं १ विना ॥ १२. चू० मु० विना—कस्स णं हेउं खं १ । कस्स णं
ते हेतू खं १ विना ॥ १३. पाणा नास्ति खं १ । "सांसारिकाः खलु प्राणाः परस्परजातिसंक्रमण-
भाजो यतस्ततस्त्रसाः प्राणिनः स्थावरत्वेन प्रत्यायान्ति" शी० ॥ १४. 'कायंसि पच्चायंति, तेसिं
च खं २ पा० पु २ सं० ॥ १५. "अव्वणं अघातनीयमित्थर्थः" चू० । "अघात्यमघाताईम्"
शी० ॥ १६. सवादं खं १ । सच्चार्थं खं १ विना ॥ १७. तसपाणा २ सच्चार्थं खं १ ॥ १८. आउ
अज्झहा मु० । "उत्त अन्यथा" शी० ॥ १९. सच्चार्थं चू० मु० विना ॥ २०. वतह खं १ ॥

पाणा ते वयं वयामो तसा पाणा तसा पाणा, जे वयं वयामो तसा पाणा तसा पाणा
ते तुब्बे वयह तसभूता पाणा तसभूता पाणा, एते संति दुवे ठाणा तुल्ला एगडा,
किमाउसो ! इमे मे सुप्पणीयतराए भवति तसभूता पाणा तसभूता पाणा, इमे मे
दुप्पणीयतराए भवति—तसा पाणा तसा पाणा ? भो एगमाउसो ! पंडिकोसह,
५. एकं अभिणंदह, अयं पि मे देसे णो "णेयाउए भवति ।

८४९. भगवं च णं उदाहु—संतेगतिया मणुस्सा भवंति, तेसिं च णं एवं
वुत्तपुव्वं भवति—नो खलु वयं संचाएमो "मुंडा भवित्ता अगारातो अणगारियं
पव्वइत्तए, वयं णं अणुपुव्वेणं गुत्तस्स लिसिस्सामो, ते एवं संखं सव्वेति, ते एवं
संखं ठवयंति, ते एवं संखं सोवद्धावयंति—नत्तथ अभिजोएणं गाहावतीचोरग्गहण-
१० विमोक्खणैयाए तसेहिं पाणेहिं निहाय दंडं, तं पि तेसिं कुंसलमेव भवति ।

८५०. तसा वि वुच्चंति तसा तससंभारकडेण कम्मुणा, णामं च णं

१. पाणा तसा २ ते वयं खं १ चू० विना ॥ २. तसभूया खं २ पा० पु १, २ ॥ ३. एते सिंति
खं १, २ ॥ ४. इमे सुवणीततराए खं १ । "सूपणीततराऽप्येवं, उपणीततरा 'तसा पाणा' ।
अथवा अर्थमुपनयतीत्युपनीतं भवति, किं ? सुखतरं तसभूताभिधानेन अत्थो वणिज्जति ?...
तसामिधानेन सुखतरं उवणिज्जति" चू० । "सुष्ठु प्रणीततरो युक्तियुक्तः" शी० ॥ ५. तसभूया
पाणा इमे खं १ विना । तसभूता पाणा २ इमे खं १ ॥ ६. मु० विना—दुवणीततराए खं १ ।
दुवणीयतराखे खं १ विना । "दुष्प्रणीततरः" शी० ॥ ७. भवति नास्ति खं १ ॥ ८. भो नास्ति
खं १ विना । "भवतां कोऽयं व्यामोहः...एकं पक्षमाकोशय द्वितीयं त्वमिनन्दय" शी० ॥
९. पडिको० मु० । पडिकोसह नास्ति खं १ ॥ १०. अयं मे दे० खं १ विना । "नयनशीलो नेयाउओ
मोक्षं नयतीत्यर्थः । अभिमुखं नंदय प्रशंसत इत्यर्थः । अयं पि मे देसे दर्शनं दृष्टिर्वा देश उपदेशो
मार्गः स्वसिद्धान्तख्यापनार्थमित्यर्थः" चू० । "अयमपि...एष दोषा(देशो ऽ?)भ्युपगमो भवतां
नो नैयायिकः न न्यायोपपन्नः" शी० । दयतां पृ० २३८ पं० १२ ॥ ११. णेयाउते खं १
विना ॥ १२. चू० मु० विना—उदाहु खं १ । उदाह खं १ विना ॥ १३. पुरिसा भवंति चू० ॥
१४. मुंडे खं १ मु० विना ॥ १५. वयण्हं खं १ विना । वयं ण्हं मु० ॥ १६. गोतस्स खं १ ॥
१७. "नागार्जुनीयास्तु—एवं अप्पाणं संकसाव्वेति, "कष(स ?) गती [पा० धा० ८६०], तस्मिन्नेव
गृहिधर्मे सम्यग् आत्मानं कसाव्वेति संकसाव्वेति, न प्रवज(जं)तीत्यर्थः" चू० ॥ १८. सोयठां खं १
विना । दयतां पृ० १३७ टि० ६ ॥ १९. अभितोएवं खं १ मु० विना ॥ २०. वतिं खं १ ।
दयतां पृ० २३८ पं० १, १०, पृ० २३८ टि० १, १४ ॥ २१. मु० विना—णत्ताए खं १ ।
णयाते खं १ विना ॥ २२. "णणत्थ अभिजोएणं जाव अवाकुसलमेव । जघा साधूणं सव्वतो
विरती एवं तेसिं पि । जघा इत्युपमाने, यकारस्य व्यञ्जनलोपे कृते अकारेऽवशिष्टे भवति अहाकुसल-
मेव भवति ।" चू० । "तद्विच च त्रसप्राणातिपातविरमणव्रतं तेषां...कुसलमेव भवति" शी० ॥
२३. "तसा चेव अब्भुवगतं ति, लोगे लोपुत्तरे च तसा चेव अभ्युपगम्यन्ते, न तु तसभूता,
उदग आह—केचिरं तसा वुच्चंति ? जाव तसाउअं अपल्लिक्खीणं, उक्कोसेण जाव तेतीसं

अब्भुवगतं भवति, तंसाउयं च णं पल्लिक्खीणं भवति, तसकायद्वितीया ते ततो औउयं [विप्पजहंति, ते तओ आउयं] विप्पजहत्ता थावरत्ताए पच्चायंति । थावरा वि बुच्चंति थावरा थावरसंभारकडेणं कम्मणा, णामं च णं अब्भुवगतं भवति, थावराउं च णं पल्लिक्खीणं भवति, थावरकायद्वितीया ते ततो औउयं विप्पजहंति, ते ततो आउयं विप्पजहत्ता भुज्जो परलोइयत्ताए पच्चायंति, ते पाणा वि बुच्चंति, ते तसा वि बुच्चंति, ते महाकाया, ते चिरद्वितीया ।

८५१. सैवायं उदए पेढालपुत्ते भगवं गोयमं एवं वदासी—आउसंतो गोतमा ! नत्थि णं से^{१३} केइ परियाए जण्णं समणोवासगस्स एगपाणातिवायविरए वि दंडे^{१४} निक्खित्ते, कस्स णं तं^{१५} हेतुं ? संसारिया खलु पाणा, थावरा वि पाणा तसत्ताए पच्चायंति, तसा वि पाणा थावरत्ताए पच्चायंति, थावरकायातो विप्पमुच्चमाणा सव्वे तसकायंसि उववज्जंति, तसकायातो विप्पमुच्चमाणा सव्वे थावरकायंसि उववज्जंति, तेसिं च णं थावरकायंसि उववज्जाणं ठाणमेयं धत्तं ।

८५२. सवायं भगवं गोयमे उदगं पेढालपुत्तं एवं वदासी—णो खलु आउसो ! अस्माकं वत्तव्वएणं, तुब्भं चेव अणुपुंवादेणं अत्थि णं से परियाए जंभि समणो-वासगस्स सव्वपाणेहिं सव्वभूतेहिं सव्वजीवेहिं सव्वसत्तेहिं दंडे निक्खित्ते, कस्स

सागरोवमाणि । नागार्जुनीयास्तु—आउअं च णं पल्लिक्खीणं भवति” चू० । दृश्यतां पृ० २४१ टि० ४ । “असनाम प्रत्येकनाम इत्यादिकं नामकर्माभ्युपगतं भवति...यदा च तदायुः परिक्षीणं भवति, णमिति वाक्यालङ्कारे” शी० ॥

१. तसादिआउं च पल्लिक्खीणं भवती खं १ । दृश्यतां टि० ५॥ २. आउं वि” खं १ ३. [] एतदन्तर्गतः पाठो मु० विना नास्ति । दृश्यतां पं० ४॥ ४. “णामं च णं तथेव अपल्लिक्खीणे खीणे दो आदेसा” चू० ॥ ५. थावरादिआउं खं १ । दृश्यतां टि० १॥ ६. °द्वितीया जे जतो खं १ । °द्विइ ते ततो खं १ विना ॥ ७. आउं वि” खं १ विना । आउयं विप्पजहति खं १ ॥ ८. १०. ते नास्ति खं १ विना ॥ ९. परलोगत्ताए खं १ । “पारलौकिकत्वेन” शी० ॥ ११. महाकाया खं १ ॥ १२. सवातं खं १ । सवायं खं २ । स (से पु १ ला० सं०) सवायं पा० पु १, २ ला० सं० ॥ १३. “से केयि जाव सव्वपाणेहिं से दंडे [अ] निक्खित्ते” चू० । वक्ष्यमाणचूर्ण्यनुसारेण णत्थि णं से केइ परियाए जेण समणोवासगस्स एगपाणाए वि दंडे निक्खित्ते, सव्वपाणेहिं से दंडे अणिक्खित्ते इति संपूर्णः पाठोऽत्र भाति, दृश्यतां पृ० २४५ टि० ८, पृ० २४५ टि० १५, पृ० २४२ पं० ८॥ १४. निक्खित्तंपुण्व खं १ । निक्खित्तपुण्वे शी० । “निक्षिप्पपूर्वः परित्यक्तपूर्वः” शी० । १५. तस्स हेउं खं १ ॥ १६. कायंसि पच्चायं ?] ति तस खं १ मु० विना ॥ १७. °यंसि पच्चायंति तेसिं खं १ मु० विना ॥ १८. वण्णं चू० ॥ १९. °वातेणं खं १ मु० विना ॥ २०. °थाते जे णं खं १ विना ॥

सू. १६

णं तं हेतुं ? संसारिया खलु पाणा, तसा वि पाणा थावरत्ताए पच्चायंति, थावरा वि पाणा तसत्ताए पच्चायंति, तसकायातो विप्पमुच्चमाणा सव्वे थावरकायंसि उववज्जंति, थावरकायाओ विप्पमुच्चमाणा सव्वे तसकायंसि उववज्जंति, तेसिं च णं तसकायंसि उववज्जाणं ठाणमेयं अघत्तं, ते पाणा वि बुच्चंति, ते तसा वि बुच्चंति, ते महाकाया, ते चिरट्ठिइया, ते बहुतरगा पाणा जेहिं समणोवासगस्स सुपच्च-
 ५ कखायं भवति, ते अप्पतरगा पाणा जेहिं समणोवासगस्स अपच्चकखायं भवति, इति से महया तसकायाओ उवसंतस्स उवट्ठियस्स पडिविरयस्स जण्णं तुब्बे वा अन्नो वा एवं वदह—णत्थि णं से केइ परियाए जम्मि समणोवासगस्स एग-
 पाणाए वि दंडे णिक्खित्ते, अयं पि मे देसे णो णेयाउए भवति ।

- १० ८५३. भगवं च णं उदाहु—नियंठा खलु पुच्छियव्वा, आउसंतो नियंठा ! इह खलु संतेगतिया मणुस्सा भवंति, तेसिं च णं एवं वुत्तपुव्वं भवति—
 जे इमे मुंडा भवित्ता अगारातो अणगारियं पव्वंइया एसिं च णं आमरणंताए दंडे
 णिक्खित्ते, जे इमे अगारमावसंति एतेसिं णं आमरणंताए दंडे णो णिक्खित्ते,
 १५ “केइ च णं समणा जाव वासाइं चउपंचमाइं छैइसमाइं अप्पतरो वा भुज्जतरो
 वा देसं दूतिज्जित्ता अगारं वएज्जा ?” हंता वएज्जा । तस्स णं “तं गारत्थं वहमाणस्स
 से पच्चकखाणे भंगो भवति ?” णेति । एवामेव समणोवासगस्स वि तसेहिं पाणेहिं
 दंडे णिक्खित्ते, थावरेहिं पाणेहिं “दंडे नो णिक्खित्ते, तस्स णं “तं थावरकायं

१. अघण्णं चू० ॥ २. सुच्चंति खं १ मु० विना ॥ ३. ते नास्ति खं १ ॥ ४. सुप्पं खं १ । “ते प्राणिनस्स बहूतमा भूयिष्ठा यैः श्रमणोपासकस्य सुप्रत्याख्यातं भवति, असानुद्दिश्य तेन प्रत्या-
 ख्यानस्य ग्रहणात् त्वदभ्युपगमेन सर्वस्यावराणां त्रसत्वेनोत्पत्तेः, अतस्तेऽल्पतरकाः प्राणिनो यैः
 करणभूतैः श्रावकस्याप्रत्याख्यातं भवति, इदमुक्तं भवति—अल्पशब्दस्याभाववाचित्वाच्च सन्त्येव ते
 येष्वप्रत्याख्यातमिति से तस्य श्रमणोपासकस्य महत्तस्यसकायादुपशान्तस्य उपरतस्य प्रतिविरतस्य
 संतः सुप्रत्याख्यातं भवतीति सम्बन्धः” शी० ॥ ५. अण्णं खं १ ॥ ६. मु० विना—णं केइ खं १
 विना । णं से परियाए खं १ ॥ ७. “पाणा वि खं १ मु० विना । दृश्यतां २४१ पं० ८ ॥
 ८. उयाहु खं १ ॥ ९. वुत्तं भ० खं २ ॥ १०. “इत्ता एएसिं खं १ । “इया तेएसिं (एतेसिं)
 खं २ पु १, २ ला० सं० । “इया तेसिं पा० ॥ ११. केसिं च णं समणे खं १ मु० विना ॥
 १२. छदसमाणि खं १ । दृश्यतां पु० २४४ पं० ६ ॥ १३. अगारं वएज्जा खं २ पा० ।
 “अगारमावसेज्जा खं १ मु० बी० । “केइ पव्वइत्ता...कदाइ ते उप्पव्वएज्जा” चू० । “अगारं
 गृहमावसेयुः” शी० ॥ १४. हंत वएज्जा खं १ । हंता वसेज्जा मु० ॥ १५. तमगारत्थं खं १ ॥
 १६. भंगो पु १ मु० ॥ १७. णेति नास्ति खं १ । ‘णेति’ स्थाने णो तिणट्ठे समट्ठे मु० ॥
 १८. दंडे अणिक्खित्ते पु १ ला० सं० । दंडे णिक्खित्ते खं २ । थावरेसु पाणेषु दंडे [णो] णिक्खित्ते
 चू० ॥ १९. तं नास्ति खं १ मु० विना ॥

वहेमाणस्स से पच्चक्खाणे णो भग्गे भवति, से एवमायाणह णियंठा !, 'सेवमा-
याणियव्वं ।

८५४. भगवं च णं उदाहु नियंठा खलु पुच्छियव्वा—आउसंतो नियंठा !
इह खलु गाहावती वा गाहावतिपुत्तो वा तहप्पगारेहिं कुलेहिं आगम्म धम्म-
सवणवत्तिं उवसंक्रमेज्जा ? , हंता, उवसंक्रमेज्जा । तेसिं च णं तहप्पगाराणं धम्मे
आइक्खियव्वे ? , हंता आइक्खियव्वे, किं ते तहप्पगारं धम्मं सोच्चा 'निसम्म एवं
वदेज्जा—इणमेव निग्गंथं पावयणं सच्चं अणुत्तरं केवलियं पडिपुण्णं 'णेयाउयं [सं]-
सुद्धं सल्लकत्तणं सिद्धिमग्गं मुत्तिमग्गं निज्जाणमग्गं 'निव्वाणमग्गं अवितहमविसंधि
सव्वदुक्खप्पहीणमग्गं, एत्थं ठिया जीवा 'सिज्झंति बुज्झंति मुच्चंति परिणिव्वायंति
सव्वदुक्खाणं अंतं करेति, तमाणाए तद्वा गच्छामो तद्वा चिद्धामो तद्वा निसीयामो
तद्वा तुयद्धामो तद्वा भुंजामो तद्वा भासामो तद्वा उब्बुद्धामो तद्वा उट्ठाए उट्ठेइत्ता पाणाणं
जाव सत्ताणं संजमेणं संजमामो ति वदेज्जा ? हंता वदेज्जा । किं ते तहप्पगारा कप्पंति

१. प्रतिषु पाठाः—सेवमायाणियव्वं खं १। एवमायाणियव्वं खं १ विना। से एवमायाणियव्वं
शी० ॥ २. सु० विना 'वत्तिणो वा गाहा' खं १। 'वती गाहा' खं १ विना। चूर्णनुसारेण
सू० ६६७-६६८-६६९ प्रवृत्तिसूत्रगतो विस्तृतः सूत्रपाठखूणिक्कतां समक्षमासीदिति प्रतिभाति।
अत्रेहशी चूर्णिः—“इह खलु गाथावति० तहप्पगारेहिं कुलेहिं आरिएहिं भोजिएहिं पव्वाव-
णारिया, शेषं कण्ठ्यम्, अशुभो व्याधिः, कुष्ठादिस्तु विशेषतः, मनसा ज्ञायते, मनोऽमनः, दुक्खे
णो सुहे, जदि वि अहं तेण रोगातंकेण अभिभूतो बंधवे (कामभोगे) भणेज्जा इन्त सम्प्रेषणे भयात्
त्रायन्तीति त्रातारो इमं दुक्खं परि० एतं मम अर्जन-रक्खणादिसमुत्थं भवज्जितमेव दुक्ख-
मुत्थितं मां बाधते तद् भवन्त एव प्रत्यापिय(ब)न्तु। स्यात्—अचेतनत्वात् कामभोगानामामन्त्रणं
[न विद्यते, तत् उच्यते—शुक्-शारिका-मयूरा-ऽश्वादीनामामन्त्रणमिष्टम्]” चू०। द्दयतां
पृ० १३९-१४०। “इह खलु गाहावती वा गाहावतिपुत्तो वा धम्मसवणवत्तियाए पज्जुवा-
सेज्जा जाव सच्चेव से जीवे जस्स पुत्तिं दंडे णिक्खित्ते इयाणि अणिक्खित्ते” इति [पासाव-
च्चिज्जो..... ॥ २०५.] निर्युक्तिगाथायाश्चूर्णी॥ ३. धम्मं स० खं १ विना॥ ४. हंता उव-
संक्रमेज्जा नास्ति खं १ विना॥ ५. आइक्खिं खं १ सु० विना॥ ६. हंता आइक्खियव्वे
नास्ति खं २॥ ७. निसग्गमा खं १॥ ८. नेयाउयं सुद्धं सल्लकत्तणं खं १ सु० विना। संसुद्धं
जेत्ताउयं सल्लकत्तणं खं १ सु० । “णेयाउयं ति नैयायिकम्..... संसुद्धं..... अवितथं
तथ्यम्, एवं अविसंधि अव्यवच्छिन्नम्..... परिनिव्वायंति परिनिव्वुया भवंति” इति
आवश्यकचूर्णौ प्रतिक्रमणाध्ययने पृ० २४२ ॥ ९. नेव्वाणं खं १ ॥ १०. अवितह अविसंदि सव्वं
खं १। अवितहमसंदिद्धं सव्वं खं १ विना। अत्र 'अवितहमविसंधि' इति सम्यक् पाठः, द्दयतां
टि० ८॥ ११. सिज्झंति जाव सव्वदुक्खाणं अंतं करेति खं १ सु० विना॥ १२. परिणेव्वंति खं १॥
१३. निसियामो खं १॥ १४. तह खं २ पा० पु २ ला० ॥ १५. तह पु १ विना॥ १६. तह
अब्बुद्धेमो तद्वा उट्ठाए उट्ठिए पाणाणं भूताणं जाव सत्ताणं खं १॥

- पव्वावित्तए ? हंता कप्पंति । किं ते तहप्पगारा कप्पंति मुंडावेत्तए ? हंता कप्पंति ।
 ५. < किं ते तहप्पगारा कप्पंति सिक्खावेत्तए ? हंता कप्पंति । किं ते तहप्पगारा
 कप्पंति उवट्ठावेत्तए ? हंता कप्पंति । किं ते तहप्पगारा कप्पंति सिक्खावेत्तए ? हंता
 कप्पंति । किं ते तहप्पगारा कप्पंति उवट्ठावेत्तए ? > हंता कप्पंति । तेसिं च
 १०. णं तहप्पगाराणं सव्वपाणेहिं जाव सव्वसत्तेहिं दंडे णिक्खित्ते ? हंता णिक्खित्ते ।
 से णं एतारूवेणं विहारेणं विहरमाणा जाव वासाइं चउपंचमाइं^१ छद्दसमाणि वा
 अप्पतरो वा भुज्जतरो वा देसं दूइज्जित्ता अगारं वएज्जा ? हंता वएज्जा । तस्स
 णं सव्वपाणेहिं जाव सव्वसत्तेहिं दंडे णिक्खित्ते ? णेति । ^२सेजेसे जीवे जस्स
^३परेणं सव्वपाणेहिं जाव सव्वसत्तेहिं दंडे णो णिक्खित्ते, ^४सेजेसे जीवे जस्स
 आरेणं सव्वपाणेहिं जाव सव्वसत्तेहिं दंडे णिक्खित्ते, ^५सेजेसे जीवे जस्स
 १०. इदाणिं सव्वपाणेहिं जाव सव्वसत्तेहिं दंडे णो णिक्खित्ते भवति, परेणं अस्संजए
 आरेणं संजते, इयाणिं अस्संजते, अस्संजयस्स णं सव्वपाणेहिं जाव सव्वसत्तेहिं
 दंडे णो णिक्खित्ते भवति, ^६से एवमायाणह णियंठा !, से एवमायाणितव्वं ।

८५५. भगवं च णं उदाहु णियंठा खलु पुच्छितव्वा—आउसंतो णियंठा !
 इह खलु परिव्वाया वा परिव्वाइयाओ वा अन्नयरोहिंतो^१ तित्थाययणेहिंतो आगम्म
 धम्मसवणवत्तियं उवसंकमेज्जा ? < हंता उवसंकमेज्जा । किं तेसिं तहप्पगाराणं
 धम्मे आइक्खियव्वे ? हंता आइक्खियव्वे । तं चेव < जाव उवट्ठावेत्तए । किं
^२ते तहप्पगारा कप्पंति ^३संभुज्जित्तए ? हंता कप्पंति । ते णं एयारूवेणं विहारेणं
 विहरमाणा ^४तदेव जाव वएज्जा । ते णं तहप्पगारा कप्पंति संभुज्जित्तए ?

१. <> एतदन्तर्गतपाठस्थाने एवं सिक्खावेत्तए उवट्ठावेत्तए इति पाठः खं १ मु० विना ॥
 २. जाव सत्तेहिं खं १ ॥ ३. माणे खं १ ॥ ४. माइं मु० । दृश्यतां पृ० २४२ पं० १४ ॥
 ५, ७ वदेज्जा खं १ । दृश्यतां पृ० २४२ पं० १५ ॥ ६. हंता वएज्जा नास्ति खं १ मु० विना ॥
 ८. जाव सत्तेहिं खं २ ॥ ९. 'णेति'स्थाने मु० मध्ये णो तिण्ठे समट्ठे इति पाठः ॥
 १०. दृश्यतां पृ० २४३ टि० २ ॥ ११. आरेणं खं १ ॥ १२, १३. सेजेसे खं १ विना ॥
 १४. इदाणीं खं १ मु० विना ॥ १५. सेवमा^० खं १ ॥ सेवमा^० खं १ मु० विना ॥
 १६. यातो खं १ मु० विना । “इह खलु परियागा चरगादयः, परियाइयाओ तेसिं चेव”
 झियः” चू० ॥ १७. तित्थायणे^० खं १ । “अण्णतराहं तित्थायतणाइं ते चेव पासंडिया
 चरगादयः” चू० ॥ १८. आगम्मा खं १ ॥ १९. <> एतदन्तर्गतपाठस्थाने तदेव
 इति पाठः खं १ विना ॥ २०. अतिक्खि^० खं १ ॥ २१. वित्तते खं १ विना ॥ २२. तेसिं
 खं १ मु० विना ॥ २३. संभुजिं^० खं १ मु० । एवमग्रेऽपि सर्वत्र ॥ २४. तदेव जाव वदेज्जा
 तेणं खं १ विना । तं चेव जाव अगारं वदेज्जा ते णं खं १ । दृश्यतां पृ० २४४ पं० ६ ॥

'नो तिणट्ठे समट्ठे, सेज्जेसे जीवे जे ↑ परेणं नो कैप्पति 'संभुज्जितए, सेजे(ज्जे)से जीवे जे आरेणं कप्पति संभुज्जितए, सेजे(ज्जे)से जीवे 'जे ↑ इदाणि णो कप्पति संभुज्जितए, परेणं अस्समणे, आरेणं सैमणे, इदाणि अस्समणे, अस्समणेणं सद्धिं णो कप्पति समणाणं णिगंगथाणं संभुज्जितए, सेवमायाणह णियंठा !, 'से एवमायाणितव्वं ।

८५६. भगवं च णं उदाहु—संतेगतिया समणोवासगा भवंति, तेसिं च णं ५
एवं वुत्तपुव्वं भवति—णो खलु वयं संचाएमो मुंडा भवित्ता अगारातो अणगारियं
पव्वइत्तए, वयं णं चाउदसइसुद्धिपुण्णमासिणीसु पडिपुण्णं 'पोसधं सम्मं अणु-
पालेमाणा विहरिस्सामो, थूलगं पाणातिवायं पच्चाइक्खिस्सामो, 'एवं थूलगं
मुसावादं थूलगं अदिण्णादाणं थूलगं मेहुणं थूलगं परिग्गहं पच्चाइक्खिस्सामो,
इच्छापरिमाणं करिस्सामो, दुविहं ति विहेणं, मा खलु मम अट्ठाए किंचि वि करेह १०
वा कारवेह वा, तत्थ वि पच्चाइक्खिस्सामो, ते'११ अभोच्चा अपेच्चा असिणाइत्ता

१. णो इणट्ठे सेज्जेसे जीवे जे इदाणि खं १ ॥ **एतदन्तर्गतः पाठः खं १ मध्ये नास्ति ॥
२. कप्पति खं २ ॥ ३. संभुज्जिं खं २ पा० पु २ ॥ ४. जे नास्ति मु० विना ॥ ५. अस्समणे
खं १ मु० विना ॥ ६. समणे तेण सद्धिं खं १ मु० विना ॥ ७. सेवमां खं १ ॥ ८. 'समुद्धिं'
खं १ ॥ "इदाणि जं वुत्तं 'णत्थि णं से केह परिषाए जेण समणोवासगस्स एगपाणाए वि डंढे
णिक्खित्ते, सव्वपाणेहिं से डंढे अणिक्खित्ते" [सू० ८५१] तत्थ वुचति — ते दुविधा सावगा
साभिग्गहा [निरभिग्गहा य], साभिग्गहे पळुच्च वुचति—भगवं च णं० । भगवं तित्थगरो,
चञ्चदेन शिष्याः ये चान्ये तीर्थकराः, संतेगतिया समणोवासगा० तेसिं च णं० णो खलु
वयं० पव्वइत्तए, वयं च णं चाउदसइसुद्धिपुण्णं पडिपुण्णं ति चतुर्विधम्, थूलगं पाणातिपातं
पच्चक्खाइस्सामो जाव थूलगं परिग्गहं" चू० ॥ ९. पोसहं अणुं खं १ विना । "पौषधं सम्य-
गनुपालयन्तः" शी० ॥ १०. एवं मुसावायं अदिण्णादाणं मेहुणं परिग्गहं खं १ मु० विना ॥
११. अदिण्णं खं १ । दइयतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ १२. पच्चाइक्खिस्सामो नास्ति खं १ ॥
१३. ममट्ठाए किंचि करेह वा कारवेह वा खं १ विना । दइयतां पृ० २४७ पं० २ । "मा खलु मम
अट्ठाए (ममट्ठाए—प्र०) किंचि रंघण-पयण-व्हाणम्मइण-विलेवणादिं करेह, महेलियं अण्णं वा भणति ।
कारवेहिं ति, इस्सरमहिला दासीण महाणसियाण वा संदेसगं देति, तत्थ वि पविस्सामो ति
एवंपगारे संदेसए दातव्वे, अधवा यदन्यत् सामाइयकडेण(णा?)कर्तव्यं तत्थ वि पच्चक्खणं
करिस्सामो" चू० । "मह्यं पचन-पाचनादिकं पौषधस्थस्य मम कृते मा कर्ह्ये, तथा परेण मा
कारयत्, तत्रापि अनुमतावपि सर्वथा यदसम्भवि तत् प्रत्याख्यास्यामः" शी० ॥ १४. पच्चक्खा-
इस्सामो खं १ मु० ॥ १५. तेणं अभोच्चा अपिच्चा खं १ विना । "ते अभोच्च ति अपेच्चा ति
आहारपोसधो गइतो, असिणाइत्त ति सरीरसकारपोसधो, आसन्द-पल्लिबं क-द्वभसंथारगतो
सकारपोसधो चैव, सातासोक्खानुबंधो य सुसिरं च । जे पुण ते तथा पोसधिया चैव कालं
करेज्ज आसुकाररोलणेण सूलादिणा अहिइक्का य, णणु पोसधकरणेण चैव दंडणिक्खेवो । एवं
सव्वपोसधे विज्जणीवातादिण वा वग्घादीण वा कुट्टपडणेण वा ते किं ति वत्तव्वा ? सम्मं
कालगता, न बालमरणेत्यर्थः । नागार्जुनीयास्तु सामाइयकडे ति कातुं सव्वं पाणातिवत्तं

आसंदिपेडियाओ पच्चोरुमिता, ते तहा काल्मता किं वत्तव्वं सिया ? सम्मं काल्मतां ति वत्तव्वं सिया । ॐ ते पाणा वि बुच्चंति, ते तसा वि बुच्चंति, ते महाकाया, ते चिरडिइया, ते बहुतरगा पाणा जेहिं समणोवासगस्स सुपच्चक्खायं भवति, ते अप्पयरागा पाणा जेहिं समणोवासगस्स अपच्चक्खायं भवति, इति ५ से महयाओ० जणं तुब्भे वय्ह तं चेव जाव अयं पि भे देसे णो णेयाउए भवति । ॐ

८५७. भगवं च णं उदाहु—संतेगतिया समणोवासगा भवंति, तेसिं च णं एवं वुत्तपुव्वं भवति, णो खलु वयं संचार्णो मुंडा भवित्ता अंगाराओ जाव पव्वइत्तए, णो खलु वयं संचार्णो चाउईसंइमुद्धिपुण्णमासिणीसु जाव अणुपाले- १० माणा विहरित्तए, वयं णं अपच्छिममारणंतियसंलेहणाइसणाइसिया भत्तपौण- पडियाइक्खिया कालं अणवकंखमाणा विहरिस्सामो, सव्वं पाणातिवायं

पञ्चाइक्खिस्सामो तद्धिंसं । उक्तं हि—‘सामाइयम्मि उ कते’ [आवश्यकनिर्गुत्तौ] यतथैवं तेण जं भणितं ‘णत्थि णं से के थि परियाए जेण समणोवासगस्स एगपाणाए वि दंडे णिक्खित्ते’ [सू० ८५१], णणु पोसधकर्णेण चेव दंडणिकखेवो” चू० । “ते एवंभूतकृतप्रतिज्ञाः सन्तः श्रावका अभुक्त्वाऽपीत्वाऽस्नात्वा च पौषधोपेतत्वादासन्दीपीठिकातः प्रत्याह्वय अवतीर्य सम्यक् पौषधं गृहीत्वा कालं कृतवन्तः ते तथा प्रकारेण कृतकालाः सन्तः किं सम्यक् कृतकाला उता-सम्यगिति ? कथं वक्तव्यं स्यादिति ? एवं पृष्टैर्निर्ग्रन्थैरवश्यमेवं वक्तव्यं स्यात् सम्यक् कालगता इति । एवं च कालगतानामवश्यंभावी तेषां देवलोकेषुत्पादः, तदुत्पन्नाश्च ते त्रसा एव, ततश्च कथं निर्विषयता प्रत्याख्यानस्योपासकस्येति” शी० ॥

१. आसंदीपीठिं खं १ ॥ २. गता वि किं खं १ ॥ ३. गतं सि मु० । गहं सि खं १ विना । गता दि वत्तव्वं सित्ता खं १ ॥ ४. ॐ एतदन्तर्गतः पाठो नास्ति खं १ मु० विना । दृश्यतां पृ० २४२ पं० ४-९ । दृश्यतां सू० ८५२ ॥ ५. वट्ठहं खं १ । दृश्यतां सू० ८५२ ॥ ६. उदाहु णियंठा खलु पुच्छियव्वा आउसंतो निर्यंठा इह खलु संतेगतिया खं १ मु० विना । दृश्यतां सू० ८५३ । “भगवं च णं उदाहु संतेगतिया समणोवासगा भवंति तेसिं च णं एवं० णो खलु० मुंडा भवित्ता० णो खलु वयं अणुव्वत्ताइं मूलगुणे अणुपालेसए, णो खलु उत्तरगुणे० चाउइसट्ठमीसु पोसधं अणु० वयण्णं समइसणसारा अपच्छिममारणंतिय० अण-वकंखेमाणा ति मा य हु चित्तेजासि जीवामि वरं, सव्वं पाणातिवातं पच्चवखातिस्सामि ।” चू० । “भगवं च णमित्थादि । गौतमस्वाम्येवाह, तथथा—सन्ति विद्यन्ते एके केचन श्रमणोपासकाः तेषां चैतदुक्तपूर्वं भवति” शी० ॥ ७. वुत्तं खं १ ॥ ८. एमो जाव पव्वइत्तए खं १ मु० विना । “खलु न शक्नुमो वयं प्रवज्यां ग्रहीतुम्” शी० ॥ ९. मु० विना अगार जाव खं १ । दृश्यतामुपरित्तं टिप्पणम् ॥ १०. इसपुण्णमासिणीसु जाव अणु० खं १ ॥ ११. इसणा-इसिया खं १ विना । “इसणाइसिया जाव कालं खं १ । “संलेखनक्षपणया क्षपितकाया यथिवा संलेखनाजोषणया सेवनया जोषिताः सेविताः” शी० ॥ १२. पाणं मु० । “भक्तपानं प्रत्याख्याय” शी० ॥

पंचाइक्खिस्सामो ◁ जाव सव्वं परिग्गहं पंचाइक्खिस्सामो तिविहं तिविहेणं, मा खलु मम अट्ठाए किंचि वि जाव आसंदिपेडियाओ पच्चोरुहिता ते तहा कल्लमैया किं वत्तव्वं सिया? सँमणा कालगता इति वत्तव्वं सिया। ▷ ते पाणा वि वुच्चंति जाव अयं पि भे देसे नो नेयाउए भवति।

८५८. भगवं च णं उदाहु—संतेगतिया मणुस्सा भवंति महिच्छा महारंभा ५
महापरिग्गहा अहम्मिया जाव दुप्पडियाणंदा जाव सव्वातो परिग्गहातो अप्पडिविरता जावजीवाए, जेहिं समणोवासगस्स आदाणसो आमरणंताए दंडे णिक्खित्ते; ते ततो आउगं विप्पजहंति, ते चइत्ता भुज्जो सगमादाए दुग्गइगामिणो भवंति, "ते पाणा वि वुच्चंति, ते तसा वि वुच्चंति, ते महाकाया, ते चिरद्विइया, ते बहुतरगा पाणा जेहिं समणोवासगस्स सुपच्चक्खायं भवति, ते अप्पयरगा पाणा जेहिं १०
समणोवासगस्स अपच्चक्खायं भवति, आदाणसो इती से महताउ० जं णं तुब्भे वयह जाव अयं पि भे देसे णो नेयाउए भवति।

१. पंचाइक्खिस्सामो खं १॥ २. ◁▷ एतदन्तर्गतपाठस्थाने एवं जाव परिग्गहं मा खलु ममट्ठाते किंचि करेह वा कारावेह वा जाव ते तहा कालगया किं वत्तव्वं सिया? स म इ वत्तव्वं सिया खं १ मु० विना॥ ३. मु० विना तिविहेणं तिविहं खं १॥ ४. दइयतां पृ० २४५ पं० १०॥ ५. "गए त्ति किं खं १। दइयतां पृ० २४६ पं० १॥ ६. "सम्म-नसः शोभनमनसरते कालगता इति" शी०॥ ७. महारंभा जाव सव्वातो खं १ मु० विना। महारंभा महापरिग्गहा अहम्मिया० सव्वातो पाणातिवातातो अप्पडिविरता जाव परिग्गहातो च०। "महारंभा महापरिग्गहा इत्यादि भ्रमम्" शी०। दइयतां सू० ७१३॥ ८. "आदाणसो ति कम्मणमादाणं जाव कर्मादानप्रकारा हिंसाया तेसु आमरणंताए दंडे णिक्खित्ते" च०। "येथेषु वा भ्रमणोपासकस्य आरीयत इत्यादानं प्रथमव्रतग्रहणं तत आरभ्य आमरणान्ताद् दण्डो निक्षिप्तः परित्यक्तो भवति" शी०॥ ९. प्रतिषु पाठाः—निक्खित्ते [ते पु१, २ ला०] ततो आउयं विप्पजहिस्सि ते ततो आउयं विप्पजहंति ते चइत्ता भुज्जो समायाए दुग्गइगामिणो खं २ पा० पु१, २ ला०। निक्खित्ते ते ततो आउयं विप्पजहंति, ते ततो आउयं विप्पजहिता भुज्जो समायाता दुग्गइगामिणो सं०। निक्खित्ते ते ततो आउगं विप्पजहत्ति(न्ति), ते ततो भुज्जो सगमादाए दोगतीगामिणो खं१। "सगमाताए स्वकर्म आदाय दुग्गतिगामिणो ति निरयदुर्गतिं गच्छंति" च०। "त्यक्त्वा च स्वं जीवितं ते भूयः स्वकर्म स्वकृतं किल्बिषमादाय गृहीत्वा दुर्गतिगामिनो भवन्ति" शी०॥ १०. पाठोऽयं पृ० २४२ पं० ४ पृ० २४६ पं० २ अनुसारेण, खं १ मु० अनुसारेण च परिपूर्णं अत्रोपन्यस्तः। अत्र प्रतिष्वीदृशाः पाठाः—ते पाणा वि वुच्चंति ते तसा० ते महा० ते चिर० ए(ते) बहुतरगा आयाणसो इती से महताउ जं णं तुब्भे० णो नेयाउए भवति जाव। भगवं च णं उदाहु संतेगतिया खं१। ते पाणा वि वुच्चंति, ते तसा वि वुच्चंति, ते महाकाया ते चिरद्विइया ते बहुतरगा आयाणसो इति से महयाओ णं जणं तुब्भे वयह तं खेव अयं पि भे देसे णो नेयाउए भवति। भगवं च णं उदाहु संतेगइया मु०। ते पाणावि जाव नो नेयाउए। भगवं च णं जाव संतेगइया खं १ मु० विना। "ते पाणा वि वुच्चंति,

८५९. भगवं च णं उयाहु—संतेगतिया मणुस्सा भवंति अणारंभा अपरिग्गहा धम्मिया धम्माणुआ जाव सव्वाओ परिग्गहातो पडिविरया जावज्जीवाए जेहिं समणोवासगस्स आदाणसो आमरणंताए दंडे णिक्खित्ते, ते ततो आउगं विप्पज-
हंति, ते ततो भुज्जो सगमादाए सोग्गतिगामिणो भवंति, ते पाणा वि बुच्चंति जाव णो णेयाउए भवति ।

८६०. भगवं च णं उदाहु—संतेगतिया मणुस्सा भवंति, तंजहा—अप्पिच्छा अप्पारंभा अप्पपरिग्गहा धम्मिया धम्माणुया जाव एगच्चातो परिग्गहातो अप्पडि-
विरया जेहिं समणोवासगस्स आयाणसो आमरणंताए दंडे णिक्खित्ते, ते ततो आउं विप्पजहंति, विप्पजहिता भुज्जो सगमादाए सोग्गतिगामिणो भवंति, ते पाणा वि बुच्चंति जाव णो णेयाउए भवति ।

ते तस्सा वि बुच्चंति जाव णेयाउए । जति सव्वे तस्से मरितं थावरे उववज्जेज्ज तो वि तुब्भच्चयं वयणं ण गेउअं होज्ज, जेण पुण केइ तस्सा तस्सेसु चेव उववज्जंति तेण अणेगंतो, अणेगंतिया चाप्रमाणम् । भगवं च णं उदाहु संतेगतिया मणुस्सा अपरिग्गहा अधम्मिया जाव सगमाताए सोग्गतिगामिणो” चू० । “ते च सामान्यसंज्ञया प्राणिनः, विशेषसंज्ञया त्रसा महाकायाः शिरस्थितिका इत्यादि पूर्ववद् यावत् णो णेयाउए ति । पुनरप्यन्येन प्रकारेण” आहु—भगवं च णं उदाहु इत्यादि” शी० ॥

१. अपरिग्गहा जाव सव्वातो पाणाइवायातो जेहिं समणोवासगस्स आदाणसो आमरणंताए दंडे णिक्खित्ते, [ते] ततो आउयं जाव विप्पजहिता भुज्जो समागयाए (समागया भुज्जो ते खं २) सुगइगामिणो भवंति ते पाणा इ वि बुच्चंति जाव णो णेआउं भगवं च णं जाव संतेगइया मणुस्सा भवंति अणारंभा अपरिग्गहा जाव सव्वातो पाणाइवायातो परिग्गहातो जेहिं समणोवासगस्स आयाणसो आमरणंताए दंडे निक्खित्ते ते ततो आउयं विप्पजहिता भुज्जो समागयाते सुगइगामिणो भवंति, ते पाणा वि जाव णो णेयाउए खं १ सु० विना० । कथञ्चिद् द्विभूतोऽयं पाठः । “महारम्भमहापरिग्रहवदादिभ्यो विपर्यस्ताः सुशीलाः सुमताः सुप्रत्यानन्दाः साधव इत्यादि सुगमं यावत् णो णेयाउए भवइ ति” शी० । दृश्यतां सू० ७१४ ॥ २. आउ वि० खं १ ॥ ३. सोगति” खं १ ॥ ४. भवति नास्ति खं १ सु० विना । भवति जाव खं १ ॥ ५. णं जाव संतेगइया मणुस्सा जाव अपिच्छा जाव एगच्चातो खं १ सु० विना ॥ ६. उयाहु खं १ ॥ ७. अपडि” खं १ पु १ सु० विना ॥ ८. गस्स जाव भुज्जो समागयाए सोगइगामिणो खं १ सु० विना ॥ ९. भवति नास्ति खं १ सु० विना । भवति जाव खं १ । दृश्यतां सू० ८५९ । “भगवं च णं संतेगतिया मणुस्सा अप्पारंभा अप्पपरिग्गहा जाव एगच्चातो पाणातिवाताओ पडिविरया एगच्चाओ अप्पडिविरता ते उ सावगा जेहिं समणोवासगस्स आदाणसो दंडे णिक्खित्ते ते ततो आउसं सगमादाए सोग्गतिगामिणो देवेवूपपयन्ते उक्कोसं जाव अच्चुतो कप्पो ते पाणा वि बुच्चंति” चू० । “भगवं च णं उदाहु इत्यादि सुगमं यावत् णो णेयाउए भवति ति” शी० ॥

८६१. भगवं च णं उदाहु—संतेगतिया मणुस्सा भवन्ति, तं०—
आरणिया आवसहिया गामणियंतिया कणहुइरहस्सिया जेहिं समणोवासगस्स
आयाणसो आमरणंताए दंडे णिक्खित्ते, णो बहुसंजया णो बहुपडिविरता पाण-
भूत-जीव-सत्तेहिं, ते अप्पणा सच्चामोसाइं एवं विप्पडिवेदेति—अहं ण हंतव्वे
अण्णे हंतव्वा जाव कालमासे कालं किन्वा अण्णयराइं आसुरियाइं किन्विसाइं जाव ५
उववत्तारो हवन्ति, ततो विप्पमुच्चभाणा भुज्जो एल्लमूयत्ताए तमोरूवत्ताए पच्चायन्ति,
ते पाणा वि बुच्चन्ति जाव णो णेयाउए भवति ।

८६२. भगवं च णं उदाहु—संतेगतिया पाणा दीहाउया जेहिं
समणोवासगस्स आयाणसो जाव णिक्खित्ते, < १० ते पच्छमेव कालं

१. भगवं च णं जाव संते० खं १ मु० विना । दृश्यतां सू० ७०६ । भगवं च णं० संतेगइया०
चू० । “भगवं च णं उदाहु इत्यादि गौतमस्वाम्येव प्रत्याख्यानस्य विषयं दर्शयितुमाह”
शी० ॥ २. उदाहु खं १ ॥ ३. गामंतिया खं १ विना । दृश्यतां सू० ७०६ ।
“गामनिमन्त्रिकाः” शी० ॥ ४. कणहुतिराहस्सिया खं १ । दृश्यतां सू० ७०६ । “कणहुइ-
रहस्सिय ति क्वचित् कार्ये रहस्सिय(स्थ-प्र०)काः क्वचिद्रहस्सिय(स्थ-प्र०)काः” शी० ॥
५. बहुसंजय खं १ ॥ ६. णो बहुपडिविरता नास्ति खं १ मु० विना ॥ ७. तो अप्पणा
खं १ । दृश्यतां सू० ७०६ । सभत्तणा खं १ विना । “स्वतोऽविरता आत्मना” शी० ॥
८. ०साति खं १ ॥ ९. एवं विउजंति शी०, दृश्यतां सू० ७०६ । एवं विप्पडिवेदेति शीपा० ।
“एवमिति वक्ष्यमाणनीत्या विवृजन्ति, एवं विप्पडिवेदेति क्वचित् पाठः, अस्यायमर्थः—
एवंविधप्रकारेण परेषां प्रतिवेदयन्ति ज्ञापयन्ति” शी० ॥ १०. जावशब्दग्राह्यः पाठः ७०६
सूत्रे ब्रूष्यः । शी० मध्येऽत्र सम्पूर्णः पाठो व्याख्यातः । “अहं नाज्ञापयितव्यः, अन्ये पुनराज्ञा-
पयितव्याः” इत्यादीन्युपदेशवाक्यानि ददति, ते वैवमेव स्त्रीकामेषु मूर्च्छिता गृद्धा अध्युपपन्ना
शवद् वर्षाणि चतुःपञ्चमानि वा षड्दशमानि वा अतोऽप्यल्पतरं वा प्रभूततरं वा कालं भुक्त्वा
उत्कटा भोगा भोगभोगास्तान् ते.....कालमासे कालं कृत्वा अन्यतरेषु आसुरीयेषु स्थानेषु
किन्विषेषु.....उपपत्तारो भवन्ति.....यदिवा असुर्येषु नित्यान्धकारेषु किन्विषप्रधानेषु ते
समुत्पद्यन्ते,ततोऽपि.....एवमुक्तया समुत्पद्यन्ते, तथा तमोरूवत्ताए ति अन्धबधिरतया
प्रत्यायान्ति” शी० ॥ ११. ०रिताइं खं १ ॥ १२. एल्लमू० खं १ मु० विना ॥ १३. मु०
विना-पाणि बुच्चन्ति जाव खं १ । पाणा वि जाव खं १ विना ॥ १४. णं संतेगतिया खं १ ।
“भगवं च णं उदाहु इत्यादि” शी० ॥ १५. आयाणसो नास्ति खं १ मु० विना ।
आयाणसो आमरणंताए दंडो जाव णिक्खित्ते भवह मु० ॥ १६. जाव णिक्खित्ते नास्ति
खं १ । दृश्यतां पृ० २४७ पं० ७ ॥ १७. < > एतदन्तर्गतपाठस्थाने से पुष्वामेव
कालं करे(रे?)ति । ते पाणा वि बुच्चन्ति ते महाकाया ते चिरद्वितीया ते दीहाउया ते तथो
आउयं विप्पजहन्ति, ते सइत्ता भुज्जो पारलोइयत्ताए पच्चायन्ति, ते बहुतरा पाणा जेहिं समणो-
वासगस्स दु(सु?)प्पच्चक्खायं इति ते णो णेआउयं इति खं १ विना पाठः । मु० मध्ये तु ‘ते
पुष्वामेव कालं करेति, करित्ता पारलोइयत्ताए पच्चायन्ति ते पाणा वि बुच्चन्ति, ते तसा वि
बुच्चन्ति, ते महाकाया ते चिरद्वितीया ते दीहाउया ते बहुतरा जेहिं समणोवासगस्स सुप्पच्चक्खायं

करेंति, करेत्ता पारलोइयत्ताए पच्चायंति, ते पाणा वि बुच्चंति, [ते] तसा वि [बुच्चंति], ते महाकाया, ते चिरड्ढितीया, ते दीहाउया, ते बहुतरगा [पाणा] जेहिं समणोवासगस्स आयाण[सो] जाव णो गेयाउए भवति ।

८६३. भगवं च णं [उदाहु—] संतेगतिआ पाणा समाउया जेहिं समणो-
वासगस्स आयाणसो [जाव णिक्खित्ते], ते सममेव कालं करेंति, करेत्ता
पारलोइयत्ताए पच्चायंति, ते पाणा वि [बुच्चंति], ते तसा [वि बुच्चंति], ते महा-
काया, ते समाउया, ते बहुतर[गा] जाव णो गेयाउए भवति ।

८६४. भगवं च णं [उदाहु—] संतेगतिआ पाणा अप्पाउया जेहिं समणो-
वासगस्स आयाणसो आमरणंताए ढंडे [जाव णिक्खित्ते], ते पुच्चामेव कालं
करेंति, करेत्ता पारलोइयत्ताए पच्चायंति, ते पाणा [वि बुच्चंति], ते तसा [वि
बुच्चंति], ते महा[काया], ते अप्पाउया, ते बहुतरगा पाणा जेहिं समणोवासगस्स
पक्कखायं भवति, ते अप्पा जेहिं समणोवासगस्स अपक्कखायं भवति, इती से
महया जाव णो गेयाउए [भवति] ।

८६५. भगवं च णं उदाहु—संतेगतिआ समणोवासगा भवंति, तेसिं च
णं एवं वुत्तपुच्चं भवति—णो खलु वयं संचाएमो मुंडा भवित्ता जाव पव्वइत्तए,
णो खलु वयं संचाएमो चाउइसइमुद्धिपुण्णमासिणीसु पडिपुण्णं पोसधं अणुपाले-

भवति जाव णो गेयाउए भवति' इति पाठः । "तेहिं दीहाउएहिं सावओ पुच्चामेव कालं करेति
ते य दीहाउया तसत्तं णो विप्पजहंति, तेसु सावगस्स सुपक्कखायं भवति" चू० ॥

१. करेंति २ सा खं १ ॥ २. दृश्यतां पृ० २४२ पं० ५, पृ० २४७ पं० १० ॥ ३. खं १ विना—
भगवं च णं अहा संतेगइया पाणा समाउया ते सममेव कालं करेंति ते पाणा० तसा० महा० ते
समाउया जाव ते णो गेयाउए भवंति खं १ विना । मुद्रिते त्विदं सूत्रमित्थं वर्तते—भगवं च णं
उदाहु संतेगइया पाणा समाउया जेहिं समणोवासगस्स आयाणसो आमरणंताए जाव ढंडे णिक्खित्ते
भवइ ते सममेव कालं करेंति, करेत्ता पारलोइयत्ताए पच्चायंति ते पाणावि बुच्चंति तसा वि
बुच्चंति ते महाकाया ते समाउया ते बहुतरगा जेहिं समणोवासगस्स सुपक्कखायं भवइ जाव णो
गेयाउए भवइ मु० ॥ ४. दृश्यतां पृ० २४७ पं० ७ ॥ ५. समणमेव कालं करेंति २ सा खं १ ॥
६. दृश्यतां पृ० २४२ पं० ५, पृ० २४७ पं० ९ ॥ ७. भवति नास्ति खं १ ॥ ८. सूत्रमिदं खं १ मु०
विना नास्ति । "अरूपायुष्कसूत्रमप्यतिस्पष्टत्वात् सूत्रसिद्धमेव" शी० ॥ ९. जाव ढंडे णिक्खित्ते
भवइ मु० ॥ १०. करेंति २ सा खं १ ॥ ११. दृश्यतां पृ० २४२ पं० ७, पृ० २४६ पं० ५ ॥
१२. मु० चू० विना—णं संते० खं १ । णं जाव संते० खं १ मु० विना । भगवं च उदाहु०
चू० ॥ १३. संचाएमो चाउइसि जाव पोसधं अणुपालियत्तए खं १ मु० विना । णो खलु वयं
संचाएमो मुंडा भवित्ता णो खलु चाउइ० णो खलु० अपक्खिम० वयं चू० ॥

तए णो खलु वयं संचाएमो अपच्छिम जाव विहरितए, वयं णं सामाइयं देसा-
वैकासियं पुरस्था पाईणं पडीणं दाहिणं उदीणं एत्ताव ताव सव्वपाणेहिं जाव
सव्वसत्तेहिं दंडे णिक्खित्ते सव्वपाण-भूय-जीव-सत्तेहिं खेमंकरे अहमंसि ।

[१] तत्थ आरेणं जे तसा पाणा जेहिं समणोवासगस्स आयाणसो
आमरणंताए दंडे णिक्खित्ते ते ततो आउं विप्पजंहंति, विप्पजहिता तत्थ आरेणं
चेव जे तसा पाणा जेहिं समणोवासगस्स आयाणसो आमरणंताए दंडे णिक्खित्ते
तेसु पच्चायंति, तेहिं समणोवासगस्स सुपच्चक्खायं भवइ, ते पाणा वि बुच्चंति,
ते तसा वि बुच्चंती, ते महाकाया, ते चिरद्वितीया जाव अयं पि मे देसे णो
णेयाउए भवति ।

[२] तत्थ आरेणं जे तसा पाणा जेहिं समणोवासगस्स आयाणसो जाव
दंडे णिक्खित्ते ते ततो आउं विप्पजंहंति, विप्पजहिता तत्थ आरेणं चेव जे
थावरा पाणा जेहिं समणोवासगस्स अट्ठाए दंडे अणिक्खित्ते अणट्ठाए दंडे
णिक्खित्ते तेसु पच्चायंति, तेहिं समणोवासगस्स अट्ठाए दंडे अणिक्खित्ते अणट्ठाए
दंडे णिक्खित्ते, ते पाणा वि बुच्चंति, ते तसा वि बुच्चंति, ते चिरद्वितीया जाव अयं
पि मे देसे णो णेयाउए भवति ।

१. चू० विना—अपच्छिमो खं १। अपच्छिमं खं १ विना। दृश्यतां पृ० २४६ पं० १०॥
२. वैकासियं खं १ मु० चू० ॥ ३. “पुराणो काउं पुरस्कृत्वा पाईणं०” चू०। “पुरस्था
पाथीणमित्यादि, पुरस्थि ति प्रातरेव, “प्राचीनं पूर्वाभिमुखम्” शी० ॥ ४. पातीणं खं १।
पाईणं पडिणं खं १ विना। पाईणं वा पडिणं वा दाहिणं वा उदीणं वा मु० ॥ ५. एतावता
जाव सव्वपाणेहिं जाव दंडे खं १ विना ॥ ६. गस्स जाव णिक्खित्ते ततो खं १ विना ॥ ७.
जंहंति २ तत्थ खं १। जंहंति तत्थ खं १ विना ॥ ८. तसपाणा खं १ ॥ ९. आ० तेसु खं १।
आयाण तेसु खं १ विना। आयाणसो जाव तेसु मु० ॥ १०. पाणा वि जाव अयं पि मे देसे० ॥
खं १ मु०। ते पाणा वि बुच्चंति ते तस० महा० ते चिर० जाव अयं मे देसे णो० खं १ मु० विना ॥
११. शी० अनुसारेण पुरितोऽयं पाठः। “आइत्त णो णेयाउए भवति ति” शी०। षष्ठ-सप्तम-
दण्डकयोः खं १ विना इतः परं प्रायः सर्वत्र णो णेयाउए भवति इति पाठः प्रतिष्ठु लिखितो नास्ति ॥
१२. * * एतत्स्थाने जे ते आरेणं तसपाणा खं १ मु० विना ॥ १३. सो जाव दंडे णिक्खित्ते खं १
विना। सो आमरणन्ते जाव णिक्खित्ते खं १। सो आमरणंताए जाव दंडे णिक्खित्ते मु०।
दृश्यतां पृ० २४७ पं० ७ ॥ १४. जंहंति २ तत्थारेणं खं १ विना। जंहंति ते ततो २ तत्थ
आरेणं खं १ ॥ १५. थावर पाणा खं १ मु० विना ॥ १६. < > एतदन्तर्गतपाठस्थाने खं १ मु०
विना आयाणसो तेसु पच्चायंति तेहिं समणोवासगस्स सुपच्चक्खायं इवइ अयं मे देसे णो
इति पाठः ॥ ६. दंडे णिं खं १ ॥ ७. तेहिं खं १। तेहिं मु० मध्ये एव वर्तते ॥ १७. तसा ते
चिर जाव अयं पि मे देसे० २ खं १ ॥

[૩] તત્થ જે તે આરેણં તૈસા પાણા જેહિં સમણોવાસગસ્સ આયાણસો આમરણંતાએ દંડે ણિક્ખિસ્સે તે તતો આડં વિપ્પજહંતિ, વિપ્પજહિત્તા તત્થ પેરેણં જે તસ-થાવરપાણા જેહિં સમણોવાસગસ્સ આયાણસો આમરણંતાએ [દંડે ણિક્ખિસ્સે] તેસુ પચ્ચાયંતિ, તેહિં સમણોવાસગસ્સ સુપચ્ચક્કલાતં ભવતિ, તે પાણા વિ જાવ અયં
૫ પિ મે દેસે ણો ણેયાઉએ ભવતિ ।

[૪] તત્થ જે તે આરેણં થાવરા પાણા જેહિં સમણોવાસગસ્સ અંદાએ દંડે અણિક્ખિસ્સે અણદ્દાએ ણિક્ખિસ્સે તે તતો આડં વિપ્પજહંતિ, વિપ્પજહિત્તા તત્થ આરેણં જે તસા પાણા જેહિં સમણોવાસગસ્સ આયાણસો આમરણંતાએ દંડે ણિક્ખિસ્સે તેસુ પચ્ચાયંતિ, તેહિં સમણોવાસગસ્સ સુપચ્ચક્કલાતં ભવતિ, તે પાણા
૧૦ વિ જાવ અયં પિ મે દેસે ણો ણેયાઉએ ભવતિ ।

[૫] તત્થ જે તે આરેણં થાવરા પાણા જેહિં સમણોવાસગસ્સ અંદાએ દંડે અણિક્ખિસ્સે અણદ્દાએ ણિક્ખિસ્સે, તે તતો આડં વિપ્પજહંતિ, વિપ્પજહિત્તા તત્થ આરેણં ચેવ જે થાવરા પાણા જેહિં સમણોવાસગસ્સ અંદાએ દંડે અણિક્ખિસ્સે અણદ્દાએ ણિક્ખિસ્સે તેસુ પચ્ચાયંતિ, તેહિં સમણોવાસગસ્સ સુપચ્ચક્કલાતં ભવતિ તે પાણા વિ જાવ અયં પિ મે દેસે ણો ણેયાઉએ ભવતિ ।
૧૫

[૬] તત્થ જે તે આરેણં થાવરા પાણા જેહિં સમણોવાસગસ્સ અંદાએ દંડે

૧. જે આરેણં ૧ ॥ ૨. તસપાણા ૧ મુ. વિના ॥ ૩. ણસ્સો તે તથો ૧ ॥ ણસ્સો આમરણંતાએ વ દંડે ણિક્ખિસ્સે તતો વિપ્પ ૧ મુ. વિના ॥ ૪. પાણા જાવ અયં પિ મે દે ણો ૨ ૧ મુ. વિના । પાણા વિ જાવ અયં પિ મે ૩ ૧ ॥ ૫. જે આરેણં ૧ મુ. ॥ ૬. અદ્દાદંડે અણદ્દાએ તે તથો ૧ મુ. વિના ॥ ૭. ણિ. તતો ૧ ॥ ૮. < > એતસ્થાને ૧ મુ. વિના—તે તત્થ આરેણં ચેવ જે થાવરા પાણા જેહિં અણદ્દાએ દંડે ણિક્ખિસ્સે તે તથો આડં વિપ્પજહંતિ તત્થ આરેણં જે તસા પાણા ૨ । તત્થ આરેણં જે તસા પાણા પા. પુ ૧, ૨ લા. સં. ॥ ૯. પચ્ચાયંતિ ૧ ॥ ૧૦. જેહિં પા. લા. સં. । તેસુ ૧ મુ. ॥ ૧૧. ભવતિ. ૪ ૧ ॥ ભવત્તે તે પાણા જાવ અયં પિ મે નો. ૧ ૧ વિના ॥ ૧૨. જેહિં ૧ ॥ ૧૩. અદ્દાએ અણદ્દા દંડે તે તતો ૧ મુ. વિના ॥ ૧૪. ણિ. ૧ ૧ ॥ ૧૫. મુ. વિના—જહંતિ તે તતો તત્થ ૧ ॥ જહંતિ તે તત્થ ૧ વિના । જહંતિ તત્થ ૨ । ૧ અનુસારેણ જહંતિ તે તતો [આડં વિપ્પજહિત્તા] તત્થ ઇત્યપિ પૂર્ણ: પાઠોઽત્ર ભવેત્ ॥ ૧૬. જેહિં અણદ્દાએ દંડે ણિક્ખિસ્સે અદ્દાએ દંડે [અ]ણિક્ખિસ્સે તેસુ ૧ મુ. વિના ॥ ૧૭. તેસુ ય પ ૧ ॥ ૧૮. સ્સ અદ્દાએ અણિ. યદ્દા(અણદ્દા)એ ણિ. તે પાણા ૧ ॥ ૧૯. પાણે જાવ ૧ મુ. વિના ॥ ૨૦. ૧ મુ. વિના ફેદશં [૬] ષ્ઠદષ્ઠકસૂત્રં નાસ્તિ । કિન્ત્વીદશં વર્તેતે—તત્થ જે તે પેરેણં તસ-થાવરા પાણા જેહિં સમણોવાસગસ્સ અંદાએ [દંડે અણિક્ખિસ્સે અણદ્દાએ દંડે ણિક્ખિસ્સે તે] તતો આડં વિપ્પજહંતિ, ૨ [=વિપ્પજહિત્તા] તત્થ આરેણં જે તસ-થાવરપાણા જેહિં સમણોવાસગસ્સ

अणिक्खित्ते अणट्ठाए णिक्खित्ते ते ततो आउं विप्पजहंति, विप्पजहिता तत्थ परेण चेव जे तस-थावरा पाणा जेहिं समणोवासगस्स आयाणसो आमरणंताए दंडे णिक्खित्ते तेसु पच्चायंति तेसु समणोवासगस्स सुपच्चक्खातं भवति, ते पाणा वि जाव अयं पि भे देसे णो गेयाउए भवति ।

[७] तत्थ जे ते परेण तस-थावरा पाणा जेहिं समणोवासगस्स आयाणसो ५
[आमरणंताए दंडे णिक्खित्ते] ते ततो आउं विप्पजहंति, 'विप्पजहिता तत्थ
अरेण जे तसा पाणा जेहिं समणोवासगस्स आयाणसो [आमरणंताए दंडे
णिक्खित्ते] तेसु पच्चायंति, तेहिं समणोवासगस्स सुपच्चक्खायं भवति, ते
पाणा वि जाव अयं पि भे देसे णो गेयाउए भवति ।

[८] तत्थ जे ते परेण तस-थावरा पाणा जेहिं समणोवासगस्स आयाणसो १०
[आमरणंताए दंडे णिक्खित्ते] ते ततो आउं विप्पजहंति, विप्पजहिता तत्थ
अरेण जे थावरा पाणा जेहिं समणोवासगस्स अट्ठाए दंडे अणिक्खित्ते अणट्ठाए

आयाणसो [आमरणंताए दंडे णिक्खित्ते] तेसु पच्चायंति तेहिं समणोवासगस्स सुपच्चक्खायं भवति
ते पाणा जाव अयं भे ६ खं २ पा० पु १, २ । ला० सं० मध्येऽप्ययमेव पाठः, किन्तु
'आयाणसो'पर्यन्तम्, तदनन्तरं तु ते ततो विप्पजहंति २ इत्येतावानेव तत्र पाठः । अत्रेदं
ध्येयम्—चूर्णौ वृत्तौ च षष्ठो दण्डक इत्थं वर्णितः—“पञ्चयोजनाभ्यन्तर[वर्ती] स्थावरः
पञ्चभ्यो योजनेभ्यो ये परेण वर्तन्ते त्रस-स्थावरास्तेषूपपद्यन्ते, तृतीयः [आदितः षष्ठः].....
अयं भावार्थः—पञ्चयोजनाभ्यन्तरवर्तिषु त्रसेषु सूत्रदण्ड[क]त्रयम्, एवं पञ्चयोजनाभ्यन्तरवर्तिषु
स्थावरेषु सूत्रदण्डकत्रयम्, तथा च पञ्चयोजनबहिर्वर्तिनो ये त्रस-स्थावरास्तेषु सूत्रदण्डकत्रयम्”
चू० । “षष्ठं सूत्रं तु परदेशवर्तिनो ये स्थावरास्ते गृहीतपरिमाणस्थेषु त्रसस्थावरेषूपपद्यन्ते”
शी० । चूर्णिकृद्भिः खं १ मु० पाठोऽनुसृतः । शी० वृत्तिकृद्भिस्तु खं २ प्रभृतिस्थे पाठे सूत्रादौ
'तत्थ जे ते परेण तस-थावरा-पाणा.....' इत्यस्य स्थाने तत्थ जे ते परेण थावरा पाणा.....इति
पाठमादृत्य खं २ प्रभृतिपाठ एव अनुसृत इति ध्येयम् ॥

१. अणिट्ठा ते ततो खं १ ॥ २. जहंति २ तत्थ खं १ ॥ ३. जेहिं खं १ ॥ ४. आ० तेसु खं १ ॥
५. तेहिं मु० ॥ ६. सप्तमदण्डकसूत्रमिदं खं १ मु० विना 'तत्थ जे ते परेण तस-थावरा पाणा
जेहिं समणोवासगस्स आयाणसो [आमरणंताए दंडे णिक्खित्ते] ते ततो [आउं] विप्पजहंति,
२ [=विप्पजहिता] तत्थ जे ते परेण तसथावरा पाणा जेहिं समणोवा[सगस्स] आता[णसो
आमरणंताए दंडे णिक्खित्ते] ते ततो [आउं] विप्पजहंति, २ [=विप्पजहिता] तत्थ अरेण जे तसा
पाणा जेहिं समणोवा[सगस्स] तेसु पच्चक्खायं भवति ते पाणा वि जाव अयं पि भे देसे ७' ईदृशं
वर्तते ॥ ७. जेहिं खं १ ॥ ८. वि २ त्ता त (ते ?) तत्थ खं १ ॥ ९. जेहिं खं १ ॥ १०. तेहिं
खं १ ॥ ११. आ० [सग पु १] आता० ते ततो खं २ पु १ । 'वासगस्स अट्ठाते ते ततो पा० पु
२ ला० सं० ॥ १२. 'जहंति २ तत्थ मु० विना । जहंति तत्थ खं १ ॥ १३. जेहिं खं १ ॥
१४. 'ट्ठाते खं १ मु० विना ॥ १५. 'ट्ठाते खं १ मु० विना । 'ट्ठाए णि' खं १ मु० ॥

દંડે ણિક્ખિત્તે તેસુ પચ્ચાયંતિ, તેહિં સમણોવાસગસ્સ [સુપ્પક્કલાયં ભવતિ], તે પાણા વિ જાવ અયં પિ મે દેસે ણો ણેયાઉએ ભવતિ ।

[૯] તત્થ જે તે પેરેણં તસથાવરા પાણા જેહિં સમણોવાસગસ્સ આયાણસો [આમરણંતાએ દંડે ણિક્ખિત્તે] તે તતો આડં વિપ્પજહંતિ, વિપ્પજહિતા તે તત્થ પેરેણં ચેવ જે તસ-થાવરા પાણા જેહિં સમણોવાસગસ્સ આયાણસો આમરણંતાએ [દંડે ણિક્ખિત્તે] તેસુ પચ્ચાયંતિ, તેહિં સમણોવાસગસ્સ સુપ્પક્કલાયં ભવતિ, તે પાણા વિ જાવ અયં પિ મે દેસે ણો ણેયાઉએ ભવતિ ।

૮૬૬. મગવં ચ ણં ઉદાહુ—ળ એતં મૂયં ણ એતં મ્બવં ણ એતં મવિસ્સં જણ્ણં તસા પાણા વોચ્છિજ્ઞિસ્સંતિ થાવરા પાણા મવિસ્સંતિ, થાવરા પાણા વોચ્છિજ્ઞિસ્સંતિ તસા પાણા મવિસ્સંતિ, અવ્વોચ્છિણ્ણેહિં તસ-થાવરેહિં પાણેહિં જણ્ણં તુમ્મે વા અણ્ણો વા એવં વદેહુ—ળત્થિ ણં સે કેદ્દ પેરિયાએ જાવ ણો ણેયાઉએ ભવતિ ।

૮૬૭. મગવં ચ ણં ઉદાહુ—આડસંતો ઉદગા ! જે સ્વલુ સમણં વા માહણં

૧. વાસગસ્સ અટ્ટાપ્પ ણિ. તે પાણા વિ જાવ સં ૧ । વાસગસ્સ અટ્ટાપ્પ અણિક્ખિત્તે અણટ્ટાપ્પ ણિક્ખિત્તે જાવ તે પાણા વિ જાવ મુ. । વા સુયપ્પ(પ્પા પા.) તે પાણા જાવ સં ૧ મુ. વિના ॥
 ૨. મેદે ૮ ઇતિ પ્રતિષ્ઠા પાઠઃ ॥ ૩. જેસિં સં ૧ ॥ ૪. ગસ્સ અટ્ટાતે [દંડે ણિક્ખિત્તે] અણટ્ટાતે [દંડે અણિક્ખિત્તે તે] તતો આડં સં ૧ મુ. વિના ॥ ૫. વિપ્પજહંતિ ૨ તા તે સં ૧ । વિપ્પજહંતિ ૨ તે સં ૧ મુ. વિના ॥ ૬. આતા[ણસો આમરણંતાએ દંડે ણિક્ખિત્તે] તેસુ સં ૧ ॥ ૭. તાતો મુ. વિના ॥ ૮. તેસુ સં ૧ ॥ ૯. ણેયાઉતે ૧ સં ૨ પા. પુ ૧, ૨ લા. સં. ॥ ૧૦. ઉદાહુ એવં હૂયં સં ૧ । “મગવં ચ ણં ણ એતં મૂયં વા મ્બવં” ચૂ. ॥
 ૧૧. વોચ્છિજ્ઞિહિંતિ સં ૧ વિના ॥ ૧૨. વોચ્છિજ્ઞંતિ સં ૧ વિના । વોચ્છિજ્ઞિહિંતિ મુ. ॥ ૧૩. વદધ સં ૧ ॥ ૧૪. સે પરિતાપે સં ૧ ॥ ૧૫. જાવ ણો ણેયાઉતે સં ૧ વિના । દરયતાં પૂ. ૨૪૨ પં. ૧ ॥ ૧૬. ઉદાહુ સં ૧ । “એવં સો ઉદગો અણગારો જાધે મગવતા ગોતમેણ બહુહિં દેટ્ઠહિં ણિક્કો કતો તાધે અંતો હિત્તપ્પં ‘એવમેતં’ તિ પઠિવજ્જમાણો બાહિરં ચેટ્ઠં ણ પયુંજતિ જથા ‘એવમેતં, તથમેતં જં તુમ્મે’, વીરતેણ દોણ્ણિક્કો અચ્છતિ, તતો ણં મગવં ગોતમે ઉદગં એવં વદાસિ આડસો ઉદગા જે ણં સમણં વા માહણં વા સમ્મં પણ્ણવેમાણં સ ણં પરિભાસતિ મે સ્તિ પરિભવતિ મણ્ણતિ એવં મુદ્ધયા યુદ્ધતિ મિથ્યાપ્યવસાયેન, અથવા પરિ સમન્તા મે મમ પરિભાષતે, કથં નામ એસ એતં અટ્ઠં ગેણ્ણેજ્ઞા એવં મન્યસે, સ ચ તસ્મૈ આયહિતાય ણાણ-દંસણ-ચરિત્તજુતં મગ્ગં પરિભાષતે, સે વ તં પરિભાસિજ્જમાણં આગમેત્તા જ્ઞાત્વેત્થર્થઃ ણાણં સુતણાણં પ્રાપ્ય વા, આગમેત્તા દંસણં સમ્યક્દર્શનં પ્રાપ્ય, આગમેત્તા ચરિત્તં લઘ્વા પ્રાપ્ય ઇત્થર્થઃ પાવાણિ હિંસાદીનિ અથવા અટ્ઠ કમ્મપગલીઓ ગહિતાઓ, સે સ્વલુ એવંકર્મા પરલોભં દબ્બ-ભાવે, પલ્લિમંથો વિગ્ધો વક્કલોઢો, મોક્કલં ણ ચચ્છતિ । નામાર્જુનીયાસ્તુ—જો સ્વલુ સમણં વા. હીલમાણો પરિપા(ભા.)સત્તિ, હી લજ્જાયામ્ [પા. ધા.

वा परिभासति मे' ति मण्णति आगमेत्ता णाणं आगमेत्ता दंसणं आगमेत्ता चरितं पावाणं कम्माणं अकरणयाए से खलु परलोगपल्लिमंथत्ताए चिद्धइ, जे खलु समणं वा माहणं वा णो परिभासति मे ति मण्णति आगमेत्ता णाणं आगमेत्ता दंसणं आगमेत्ता चरितं पावाणं कम्माणं अकरणयाए से खलु परलोगविसुद्धीए चिद्धति ।

८६८. तते णं से उदगे पेढालपुंत्ते भगवं गोयमं अणाढायमीणे जामेव 'दिसं पाउम्भूते तामेव 'दिसं संपहारेत्थ गमणाए । ५

८६९. भगवं च णं उंदाहु—औउसंतो उदगा ! जे खलु तंहाभूतस्स समणस्स वा माहणस्स वा 'अंतिए एगमवि आरियं धम्मियं सुवयणं सोच्चा 'निसम्म अप्पणो चैव सुंहुमाए पडिलेहाए अणुत्तरं 'जोयक्खेमपयं

१०८५], हेड्यमाणः परिभासति मनसा वि, तत्र वयसा तरिसं स ब्रूते, अट्टे भासिज्जमाणे यदि 'सत्यमेतद्' मनसा गृह्णाति तथावि बाहिरकरणेण वायाए ण पसंसति यथा 'साधु साधु' इति, कायेण वि नाकुलिस्फोटनादिभिः प्रशंसति, मनसा नास्य नेत्र-वक्त्रप्रसादो भवति, अधवा वायाए हेलयति विन्धतीति, तदा(हा) कायेण हस्ते विक्षिपति, मनसा नेत्र-वक्त्र-प्रसादो न भवति । अणमेत्ता णाणं भावाणं आणत्ताए अणमेत्ता दंसणं भावाणं दंसणत्ताए, अणमेत्ता चरितं पावाणं पावाणं अकरणत्ता, से खलु परलोए अपल्लिमंथत्ताए (!) चिद्धति" चू० । "भगवं च णं उदाहु इत्यादि, गौतमस्वाम्याह—आयुष्मज्जुदक ! यः खलु श्रमणं वा...माहनं वा... परिभाषते निन्दति मैत्रीं मन्यमानोऽपि तथा सम्भगू ज्ञानमागम्य तथा दर्शनं चारित्र्यं च पापानां कर्मणामकरणाथ समुत्थितः, स खलु लघुप्रकृतिः पण्डितमन्यः परलोकस्य सुगतिलक्षणस्य तत्कारणस्य वा सत्संयमस्य पल्लिमन्थाय तद्विलोडनाय तद्विघाताय तिष्ठति" शी० ॥

१. परिहासति खं १ ॥ २. चू० पु १ विना—मिस्ति मण्णइ खं २ । मिस्ति अण्णइ पा० पु २ ला० । मिस्ति मण्णति खं १ सं० शी० । मिस्ति मञ्जति सु० । इश्यतामुपरितनं टिप्पणम् ॥ ३. णत्ताए खं १ सु० विना ॥ ४. परिसंभत्ताए खं १ ॥ ५. चू० विना—'भासति मिस्ति मण्णति खं १ शी० । 'भासेति मे ति मण्णति खं १ विना । 'भासइ मिस्ति मञ्जति सु० । "प्रशस्तमिदानीम्—नो खलु समणो वा माहणो वा परिभासति परिभासेति मे ति मण्णति...परलोगविसुद्धि ति मोक्खं" चू० । "यस्तु पुनर्महासत्त्वोऽरत्नाकरवद् गम्भीरो न श्रमणादीन् परिभाषते तेषु च परमां मैत्रीं मन्यते सम्यग्दर्शन-ज्ञान-चारित्र्याण्यनुगम्य तथा पापानां कर्मणामकरणाथोत्थितः स खलु परलोकविशुद्धयाऽवतिष्ठते" शी० । पृ० २५४ टि० १६ ॥ ६. णाणं जाव आगमेत्ता पावाणं खं १ ॥ ७. पुसे जामेव दिसं खं १ सु० विना । "किं कारणं अणाढायमीणो प्रस्थितो ? जतो ण जाणामि किं भगवं गोतमे णं भणिहि" चू० ॥ ८. दिसा खं २ । दिसिं सु० ॥ ९. दिसं पहारेत्थ खं १ विना । "तामेव दिशं गमनाय सम्प्रधारितवान्" शी० ॥ १०. उदाहु खं १ ॥ ११. आउसंतोदगा खं १ सु० विना । आउसो उदगा चू० ॥ १२. तथारुवस्स चू० ॥ १३. अभिए एगमवि आरियं धम्मियं खं १ ॥ १४. णिज्जम् खं १ ॥ १५. सुहुमाते खं १ सु० विना ॥ १६. जोइक्खेमं खं १ सु० विना । जोगक्खेमं सु० ॥

‘लंभिते समाणे सो वि ताव तं आढाति परिजाणति वंदति नमंसति सक्कारेइ
सम्माणेइ कल्लाणं मंगलं देवयं चेतियं पज्जुवासति ।

८७०. तते णं से उदए पेढालपुत्ते भगवं गोयमं एवं वंदासी-एतेसि णं
भंते ! पदाणं पुव्विं अण्णाणयाए असवणयाए अबोहीए अणभिगमेणं अदिट्ठाणं
असुयाणं अमुयाणं अविण्णायाणं अणिगूढाणं अव्वोगडाणं अव्वोच्छिण्णाणं

१. “लभित्ता प्रापिता । अधवा सूक्ष्मा पडिलेह ति किं एसो जाणति छिण्णसंशयः सो
वि ताव तं वंदति जाव पज्जुवासति अर्थतोऽयमादिश्यते” चू० । “सूक्ष्मया कुशा-
प्रीयया बुद्धया प्रत्युपेक्ष्य पर्यालोच्य...लम्भितः प्रापितः सन् असावपि...तम्...आद्रियते
पूज्योऽयमित्येवं जानाति तथा कल्याणं मङ्गलं देवतामिव स्तौति पशुपास्ते च” शी० ॥
२. वंदति नमंसति जाव कल्लाणं खं १ ॥ ३. ‘वासंति चू० मु० शी० विना ॥ ४. वयासि
खं १ मु० विना । तुलना—“एथ णं से कालासवेसियपुत्ते अणगारे संखुद्धे...एवं वयासी-एएसि
णं भंते । पयाणं पुव्विं अण्णाणयाए असवणयाए अबोहियाए अणभिगमेणं अदिट्ठाणं अस्सुयाणं
असुयाणं अविण्णायाणं अव्वोगडाणं अव्वोच्छिण्णाणं अणिज्जूडाणं अणवधारियाणं एयमट्ठं णो
सह्हिए णो पत्तिइए णो रोइए, इयाणि भंते ! एतेसि पयाणं जाणयाए सवणयाए बोहीए अभिग-
मेणं दिट्ठाणं सुयाणं मुयाणं विण्णायाणं वोगडाणं वोच्छिण्णाणं णिज्जूडाणं उवधारियाणं एयमट्ठं
सह्हामि पत्तियामि रोएमि, एवमेयं से जहेयं तुब्भे वदह” इति भगवतीसूत्रे प्रथमे शतके नवम
उद्देशके, अस्य अभयदेवसूरिविरचिता वृत्तिः—“कथमदृष्टानामित्याह—अज्ञाणयाए ति, अज्ञानो
निर्ज्ञानः, तस्य भावोऽज्ञानता, तथा अज्ञानतया, स्वरूपेणानुपलम्भादित्यर्थः । एतदेव कथ-
मित्याह—असवणयाए ति, अश्रवणः श्रुतिवर्जितः, तन्नावस्तता, तथा । अबोहीए ति अबोधिः
जिनधर्मीनवाप्तिः, इह तु प्रकमाद् महावीरजिनधर्मीनवाप्तिः, तथा, अथवा औत्पत्तिक्यादिबुद्ध-
भावेन । अणभिगमेणं ति विस्तरबोधाभावेन हेतुना । अदृष्टानां साक्षात् स्वयमनुपलम्भानाम्,
अभुतानाम् अन्यतोऽनाकर्णितानाम्, अस्सुयाणं ति अस्मृतानां दर्शनाकर्णनाभावेन अननुध्याता-
नाम्, अत एव अविज्ञातानां विशिष्टबोधाविषयीकृतानाम्, एतदेव कुत इत्याह—अव्वोक्कडाणं ति
अव्याकृतानां विशेषतो गुरुभिरनाख्यातानाम्, अव्वोच्छिण्णाणं ति विपक्षादव्यच्छेदितानाम्,
अनिज्जूडाणं ति महतो ग्रन्थात् सुखावबोधाय संक्षेपनिमित्तमनुग्रहपरगुरुभिरनुकृतानाम्, अत
एवास्माभिरनुपधारितानाम् अनवधारितानाम्, एयमट्ठं ति एवंप्रकारोऽर्थः अथवा अयमर्थः नो
सह्हिए ति न श्रद्धितः, नो पत्तिए ति नो नैव पत्तियं ति प्रीतिरुच्यते, तथोगात् पत्तिए ति प्रीत
प्रीतिविषयीकृतः, अथवा न प्रीतितः न प्रत्ययितो वा हेतुभिः, नो रोइए ति न चिकीर्षितः
एवमेयं से जहेयं तुब्भे वयह ति अथ यथैतद् वस्तु यूयं वदथ एवमेतद्वस्तु इति भावः” पृ०
१००-१०१ ॥ ५. अज्ञाणयाते पा० पु १, २ ला० सं० । अज्ञायणाते खं २ ॥ ६. अस-
वणयाए नास्ति खं १ ॥ ७. अबोहिए खं १ विना ॥ ८. अदिट्ठाणं खं १ ॥ ९. अस्सुयाणं
खं १ । असुयाणं अदि(चि)ण्णायाणं खं २ पु १ ला० सं० । असुयाणं अदि(चि)न्नायाण
पा० पु २ । असुयाणं इति पदं खं १ मध्येऽप्यस्ति वा नास्ति वेति सन्देहः । इत्यतः
पृ० २५६ टि० ४ ॥ १०. अणिगूढाणं नास्ति खं १ । अव्वोगडाणं अणिगूढाणं मु० ॥
११. अव्वोयडाणं खं १ ॥

अणिसिद्धाणं अणिवूढाणं अणुवधारियाणं एयमट्ठं णो सद्वहितं णो पत्तियं णो
रोइयं, एतेसि णं भंते ! पदाणं एण्हं जाणयाए सवणयाए बोहीए जाव
उवधारियाणं एयमट्ठं सद्वहामि पत्तियामि रोएमि एवमेयं जहा णं तुब्भे वंदह ।

८७१. तते णं भगवं गोयमे उदयं पेढालपुत्तं एवं वंदासी-सद्वहाहि
णं^१ अज्जो !, पत्तियाहि णं^२ अज्जो !, रोएहि णं^३ अज्जो !, एवमेयं जहा णं
अम्हे वदामो ।

८७२. तते णं से उदए पेढालपुत्ते भगवं गोयमं एवं वदासी-इच्छामि णं
भंते ! तुब्भं^४ अंतिए चाउज्जामातो धम्मातो पंचमहव्वतियं सपडिक्कमणं धम्मं
उवसंपज्जित्ताणं विहरित्तए ।

८७३. तए णं भगवं गोतमे उदयं पेढालपुत्तं गहाय जेणेव समणे भगवं
महावीरे तेणेव उवंगच्छति, उवागच्छित्ता तए णं से उदए पेढालपुत्ते समणं भगवं
महावीरं तिक्खुत्तो आयाहिणं पयाहिणं करेति, तिक्खुत्तो आयाहिणं पयाहिणं
करेत्ता वंदति नमंसति, वंदित्ता नमंसित्ता एवं वदासी^५-इच्छामि णं भंते !
तुब्भं^६ अंतियं चाउज्जामातो धम्मातो पंचमहव्वतियं सपडिक्कमणं धम्मं उवसंप-
ज्जित्ताणं विहरित्तए ।

अहांसुहं देवाणुप्पिया ! मा पडिबंभं करेहि ।

तते णं से उदए पेढालपुत्ते समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतिए चाउ-
ज्जामातो धम्मातो पंचमहव्वतियं सपडिक्कमणं धम्मं उवसंपज्जित्ताणं^७ विहरति ति
वेमि ।

१. अणिसिद्धाणं अणिवूढाणं खं १ विना ॥ २. एयमट्ठं खं १ मु० विना ॥ ३. पत्तियं खं १ ॥
४. रोइयं, इयाइ (इयाणि ?) भंते एतेसि पदाणं जाणयाए खं १ । एतेसि णं इदाणि जाणताए
एयमट्ठं सद्वहामि चू० ॥ ५. जाणयाए जाव उवधारणयाए एयं^८ खं १ विना ॥ ६. एवमेव
से जहेयं तुब्भे खं १ विना । दृश्यतां पृ० २५६ टि० ४ ॥ ७. वदं खं १ ॥ ८. भगवंते
गो^९ खं २ पा० पु २ ॥ ९. वयासि खं १ मु० विना ॥ १०-१२. णं नास्ति खं १ ॥ १३. एवमेवं
खं १ ॥ १४. से नास्ति खं १ मु० विना ॥ १५. अंतियं खं १ ॥ १६. गच्छति २ त्ता
तए णं खं १ । गच्छइ २ त्ता तेणं उदए खं १ मु० विना ॥ १७. वयासि खं १ मु० विना ॥
१८. अंतिए मु० ॥ १९. ज्जामातो पंच^{१०} खं १ ॥ २०. तए णं समणे भगवं महावीरे
उदयं एवं वयासी-अहांसुहं मु० ॥ २१. मु० विना व्वतियं सपडिक्कमणधम्मं खं १ ।
व्वतियं धम्मं खं १ विना ॥ २२. विहरइ वेमि खं १ ॥

॥ नालंदियज्जं सम्मत्तं ॥
 ॥ समत्तो महज्जयणा ॥
 ॥ समत्तो सूयगडंगीयसुयक्खंधो ॥
 ॥ समत्तं बीयं सूयगडंगं ॥

१. नालंदियज्जं (नालंदियज्जं) पा० पु २ ला० । नालंदियज्जं खं २ सं० । नालंदियज्जं सत्तममज्जयणं सम्मत्तं पु १ ॥ २. सम्मत्तं खं २ विना । एवमप्येऽपि ॥ ३. दृश्यतां पृ० १२१ टि० १ । °त्ताणि महज्जयणाणि चोदस सयाणि ॥ छ ॥ छ ॥ समत्तं सूयगडं सूत्रं गाहाए एकवीससयाणि ॥ छ ॥ सर्वजातसूत्रे श्लोकाः २६२५ ॥ सर्वसंख्याजातश्लोकाः ६६०० । छ । छ ॥ सं० १३२७ वर्षे भाद्रपदवदि ५ स्वावघेह बीजापुरे खं १ ॥ ४. सुयं पा० पुर ला० सं० ॥ ५. बीयउ पु १ ॥ ६. बीयं सूयगडंगं सम्मत्तं ॥ संवत् १७१४ वर्षे श्रीनवानगरे अचलगच्छे वा० श्रीविवेकशेखर गणि शिष्य वा० श्री भावशेखरगणिलिखितं माहशुवि ६ दिने । साधवी विमलां सध्याणी साधवी कपूरां सध्याणी साधवी देसां सध्याणी साधवी पद्मलक्ष्मीवाचनाय श्रीशांतिनाथप्रसादात् वाच्यमानो चिरं ॥ श्रीग्रंथाग्र २१००० (२१००) ॥ श्रीः श्री ह्यालारदेशे ॥ श्रीकल्याणसागरसूरीश्वरविजयराजे ॥ श्रीरस्तु ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ श्री जैन भारते(स्यै) नमः ॥ श्रीः ॥—पु १ ॥ ७. बीय खं २ पु २ ॥ ८. सुयं खं १, २ विना ॥ ९. °डंगं ॥ शुभं भवतु लेखकपाठकयोः ॥—खं २ । °डंगं । पञ्चोपमं पत्रपरम्परा-न्वितं वर्णोज्ज्वलं सूक्तमरंदसुंदरम् । मुमुक्षुभृङ्गप्रकरस्य वल्लभं जीयाच्चिरं सूत्रकृदङ्ग-पुस्तकम् ॥—पा० पु २ ला० ॥ शुभं भवतु ॥ छ ॥ छ ॥ श्रीः ॥—पा० । शुभं भवतु छ ॥ छ ॥—पु २ ॥ शिवमस्तु सत्त्वानां श्रीसूत्रकृदङ्गात् । ग्रंथाग्रं २१००—ला० । °डंगं । सूत्रांगं २२५० ॥ छ ॥—सं० ॥

प्रथमं परिशिष्टम्—विशिष्टशब्दसूचि :

[१] सूत्रकृताङ्गसूत्र[सूयगडंगसुत्त]प्रथमश्रुतस्कन्धान्तर्गतविशिष्टशब्दसूचिः ।

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
अइच	४०८	अखेतण	५२२
अइतुट्	४९	अगणी	३१०, ३१२, ३३७, ३८१, ३८५- ३८७, ३९८, ४४४, ५०३
अओकवल्ल	३१४	अगार	१९, १२०, १९०, १९९, २७७
अककस	६०२	अगारबंधण	२१०
अकट्टा	३३७	अगारि	३५२, ५८७
अकम्म	४१२	अगारिकम्म	५६७
अकम्मविरिय	४१९	अगिद्ध	७९, ४०८, ४७१
अकम्मणा	५४९	अगिलाए	२२३, २४५
अकम्मंस	३९	अगुरु	२८५
अकसायि(इ)	३५९, ५७८, ६००	अगोतं	५७२
अकामग	१८८	अग्ग	१४५, २१८
अकारओ	१३	अचयंता	२०१, २०२, २२०
अकासी(सि)	६७, ११४, ११८, ३४९	अचाइय	१७६, ५८१
अकिरिया	४८८, ५३५	अचार्यता	१७१
अकिरियाता(अकिरियआया)	५३८, ५४०, ५४२	अचित्त	२
अकुब्बओ(तो)	६१२, ६१३	अचेल	४५६
अकुब्बमाण	४८५	अच्चिमाली	३६४
अकुसील	४६४	अचुद्धिताए	१८७
अकोविया	३८, ४५, ४९, ६१, २०८, ५३६	अचेति	६१४
अकोहुण	४८४	अच्चेहि	१४९
अकोस	२२१	अजरामर	४९०
अकं(कं)तदुक्खा	८४, ५०५	अजाइयं	४४६
अक्ख	१३३	अजाणग	१७५
अक्खक्खय	४१०	अजाणतो(ओ)	३००, ३११
अक्खय	३५९	अज्ज	१४८
अक्खाय(त)	१४५, २९६, ४३७, ४९७, ६०८	अज्जिणित्ता	३४९
अक्खायारो	७२	अज्जत्थदोसा	३७७
अक्खिराग	४५१	अज्जत्थविशुद्ध	२९९
अक्खंति	५४०, ५४५, ५९५, ६२५	अज्झप्प	४२६
अखिल	४०८	अज्झप्पजोगमुद्धादाण	६३६
		अज्झप्पसंवुड	१२२

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

अज्ज्ञोववन्न(ण)	१४६, २०३, २३७, ४९५
अज्ज्ञोसयंता	५५८
अज्ज्ञोसिया	१४४
अज्ञंज्ञपते	५६२, ५६३
अट्ट	४७६, ४९०
अट्टतरं	३२४
अट्टरसरं	३२४
अट्ट	३९, १२९, ४४२, ५३८, ५६०, ५७६, ५९६
अट्टदुग्ग	३०१, ४८१
अट्टदंसी	६०३
अट्टपओवसुद्ध	३८०
अट्टवण्ण	३६३
अट्टाण	३९५
अट्टाणिए	५५९
अट्टापद	४५३
अट्ठंग	५४३
अणगार	१०४, २५४, २५९, २७३, २७६, २९८, ४२४
अणगं	१८९
अणज्जधम्म	३८९
अणज्जा	३२६
अणट्ठे	५७८
अणण्णेत्या	५५०
अणन्नो	१७
अणपेक्खमाण	४८३
अणवज्ज	५६, ३७४
अणद्विज्जमाण	५४४
अणाइल	३५९, ६००, ६१८
अणाउट्ठी	५२
अणाउल	१२४, ५७८
अणाऊ	३५६, ३८०
अणागइ	५५४
आणागत(य)	११५, १६३, २०६, २३८, ५०२, ५३२, ५३८, ५४३
अणाणुगिद्ध	५७१

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

अणाणुवादी	५३९
अणाणुवीथी	५३६
अणादीय	७५
अणायग	११३
अणारिय	३७, ४०, ५९, १७८, २३३, २३७, ५२४, ५२७
अणारंभ	७८
अणाविल	११७
अणाविलप्पा	४०८
अणासणादि	१०२
अणासय(त)	३९३, ६१७
अणासव	५२०, ५८५
अणासिता	३४६
अणिएयचारि	३५७, ४०८
अणियाय	३१
अणिया(दा)ण	१६३, ६३५
अणियाणभूत	४७३
अणिब्बुड	३०४
अणिरिसत	११७, ४७१, ६३५
अणिह	१०१, १४०, ४२८
अणीतित	४२२
अणु	४२८
अणुकाहयंते	५५९
अणुक्कमण	३४७
अणुक्कस	७७
अणुगच्छमाण	६०२
अणुगम्म	५९०
अणुगामि	४५
अणुगिद्ध	२५८
अणुजाण—	२, ३, ४३१, ४९४, ५१२
अणुजाणिय	५३
अणुजुत्ति	२२०, ५०५
अणुत्तप्प	२५६, ४६२
अणुत्तर	१३४, १३८, १९४, ३५६— ३५८, ३६३, ३६७, ३७०, ४९८, ६२६, ६२७
अणुत्तरगं	३६८

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
अणुतरदंसी	१६४	अणोकमंता	३०६, ३३०, ३३१, ३४२
अणुतरनाणदंसणघर	१६४	अणोवत्तग	५४०
अणुतरनाणी	१६४	अणोवसंखा	५३८
अणुधम्म	१०२	अणोसिते	५८३
अणुधम्मचारि	१३५, १६२	अणंत	२७, ४०, ६३, ८१, ३५१
अणुन्नए	६३६	अणंतग	१६३
अणुपरियट्टमाण	३८३	अणंतघंतं	५६०
अणुपरियट्टयंति	३६२	अणंतचक्खु	३५७, ३७६
अणुपरियट्टंति	५९	अणंतणाणदंसी	४६०
अणुपरिसय	११५	अणंतणाणी	३५४
अणुपाणा	९९	अणंतदुक्ख	३४९
अणुपुव्व	१५५, ५०१	अणंतदंसी	३५४
अणुपुव्वकड	६२९	अणंतपार	३५२
अणुप्पदाण	४५९	अणंतसो	९७
अणुप्पविस्सा	५७३	अण्ण(ञ)	२, ३, १७, २९, ३० इत्यादि
अणुप्पिय	४०६	अण्णण्णभुत्तिताणुयं	८०
अणुभव	२६	अण्णपाण(अन्नपाण, २८३, ४५६, ४५९, ५१५)	
अणुभास	४२, ५४६	अण्णयर(अण्ण(व)तर)	११४, २५८, ५६५
अणुवज्जे	२४९	अण्णाण	४४, ६४, ५३५
अणुवित्ति(वीत्ति, वीयि) ४६१, ४७३, ५५३, ६०५		अण्णाणभयसंविग्ग	३४
अणुवेदयंता	३१५	अण्णाणिय	४३, ४४, ३७८
अणुवेहमाण	४८३	अण्णातपिंड	४०७
अणुव्वसा	२१३	अतह	५६
अणुसट्ठ	२१७	अतारिमा	१९३
अणुसास	४४, १४९, ५८९, ६१६	अतिकंडुइतं	२१६
अणुसासण	९९, ६१७	अतिक्रमं	४३०
अणुसासिते	५६३, ५८६	अतिक्रंता	५३२
अणुसंचरति	५४८	अतिदुक्खधम्मं	३११, ३२०, ३३९
अणुस्सरित्ता	३९६	अतिपास	८१, ८२
अणुस्सुओ	४६६	अतिमाणं	४७२, ५३०
अणुस्सुत	१३५, १४१, २२८	अतियट्ठे	३११
अण्णगुणोववेत	३६०	अतिवट्ठ	२७९
अण्णेगे	५८२	अतिवहति	१४७
अणेलिस	३५२, ५२०, ६०८, ६१८, ६१९, ६२५	अतिवात	४७७
अणोसणं	५०९, ५७३	अतिवाय	४१४, ६३५
अणोसणिज्ज	४५०	अत्तगामी	४९४
		अत्तताए	२१०, ५२८

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

अतदुक्कडकारि	४१८
अतपण्णोसी	४६९
अतसमाहिय	२२२
अतुवमायाए	५२९
अत्थ	५९०, ६०५
अत्थमिय	१२४
अत्थमेति	५४१
अदत्तहारी	३०३
अदिण्णादाणाइ	२४३
अदिण्णं	४२९, ४७४
अदिन्नादाण	२३२
अदुवा	३, २८, ४६, ४७, ८३ इत्यादि
अदुस्समाण	५५६
अदूर	४०७
अदूरगा(या)	१९२, ३४६
अद्वक्खुदंसण	१५३
अद्वक्खुव	१५३
अद्वक्खू	१४४
अद्धाण	४६
अधम्म	४७
अधि(हि)पास	१०१, १५४, १६१
अधि(हि)यास	१०१, १२४-१२५, १३२, ४६६-४६७
अन्नत्थ	२८०, ३९३
अन्नमज्ज	४, २१२, २१३, ४५४
अन्नहा	७३, ३८४
अन्नायभासी	५६२
अन्नोन्नं	१३६
अपडिण्ण	१३०, २१७, ३७०, ४७३, ६२६
अपत्तजात	५८१, ५८२
अपराजिए	१३३
अपरिक्ख	३९९
अपरिग्गाह	७८, ३५०
अपरिच्छ	५६४
अपरिमाण	८२
अपस्समाण	५९१

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

अपस्सेता	२३८, ४७०
अपरगा	२१३, ५४८, ५८६
अपावय	७०, ७१
अपुट्ठधम्मं	५८२, ५९२
अपुट्ठवं	९२
आपयं	१४९, २०६, २९७
अप्पगंसुक्कं	३६७
अप्पणो(णा)	३, ४४, ४८, १७५, ४२३, ४२५, ५५३, ६३५
अप्पत्तिय	३९
अप्पथाम	१४७
अप्पपिंडासि	४३५
अप्पभाव	६२
अप्पमत्त	४६६, ५५२
अप्पमायं	४१३
अप्पलीण	७७
अप्पा	१३, १२७, १६५-१६७, २५१, ३२५, ४९३
अप्पियं	२६०, ४७९, ५७८
अप्पुट्ठे	१६७
अप्पोदए	१६९
अप्पं	२३१, ४३५
अवल	१४७, २०६
अवुज्झ	५७६
अवुज्झमाण	३९९, ४९०, ५४०, ५६५, ५६८, ५९२
अवुद्धा	४३२, ५२१
अवुद्धिया	३१
अवुह	५२, १९५
अवोहिय	४३, १४३
अब्भक्खणाण	६३४
अब्भुग्गमेणं	५९१
अभय	३५६
अभयप्पदान	३७४
अभयंकर	३७६, ४०८
अभिकम्म	५३
अभि(हि)कंख	१२६, १३७, १९४, ५११

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

अभिक्खणं	२४९
अभिगच्छ—	५४, ५८६
अभिगजाणंति	४०
अभिजुंजिया	३४१
अमितत्त	२७३
अमितप्पमाण	३१२
अभिगवेंति	३१२
अमितवणाई	२६७
अमितावयंति	३२०
अमितावा	३००
अभिदुग्ग	३०७, ३१६, ३३१
अभिदूत	१६०, २२१
अभिनिव्वुड	१००, १०९, ४३७, ४७६
अभिनूक्कड	९५
अभिपरथएउजा	४८४
अभिपातिणी	३३२
अभिभूय	३५६, ४८६, ५७४
अभियावन्ना	२९५
अभियागम	६१
अभिहड	२१५, २१८
अभुंजमाण	४०२
अभुंजिया	२२६
अव्वभत्थ	१२६
अव्वभागमित	१५९
अमणुण	४६३
अमणुणसमुप्पाद	६९
अमणुस्स	६२२
अमतीमता	२४०
अमाइरूवे	५६२
अमिलइवू	४२
अमुच्छित	४९५
अमुसे	४८४
अमूढ	५८९
अमूढग	५९०
अमोक्खाए	२३१
अयमंजू	४८
अयहारि	२३१

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

अया(जा)णंता	६, ३१, ६७, ६९
अयोवण	३४०
अयोमुह	३३५
अयं	३३०, ३३४
अरति	४८६, ५७४
अरतिरति	६३४
अरविंद	३७३
अरह	१८८
अरहस्सरा	३०६, ३३७
अरहा	१६४
अरहितामितावा	३१६
अरहंतभासियं	३८०
अरिहति	५५५, ६०६
अरुयस्स	२१६
अरोग	७४
अलद्ध	१४८
अल्लसए	११६, ६०५
अलंकार	१९८, २८४
अलंभो	३९१
अवक्कप	२०६
अवकर	२६९
अवकंख	१०६, २३९
अवचिज्जइ	१४३
अवजाणई	२७५
अवणीयमच्छर	१५६
अवमज्जता	२३१
अवर	६५, ७०, ४१३, ५०४
अवरउज्झती	२१६
अवरउज्झति	७०
अवस	१८१
अवसप्प-	१९५, २०५
अवहट्ठ	२६३
अवहाय	१३४
अविओसिए	५६१
अविकंपमाण	५९३
अविजाणंता	६१, ५२१
अवितिण्ण	९६

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
अवियत्ता	३८	असंबुद्ध	७५, ९८, १०८
अवियत्तं	५२	अस्संजय	५६, ३७४, ३८९
अविहिंसा	१०२	अस्सिं	३८४, ५९५, ६१०
अवंगुणे	१२३	अहं	२७२
अव्वत्त	१६०	अहातत्तचं	४३७
अव्वत्तगम	५८१	अहाबुइयाइं	६०४
अव्ववी	३०१	अहावरं	५१, ३२७, ५०४
असच्चं	५३७	अहासुतं	३५३
असज्जमाण	४०७, ४८२, ५५६	अहाहु	३८५, ३८९, ४०१, ४०३, ४०४
असण	१३०, ४०४	अहिगरण	१२९
असद्दहाणे	५७६	अहिगरणकड	१०९
असमण	१८८	अहिजंति	४१४
असमाहिय(त)	१७४, २१६, ५२२	अहिद्वय	१५७
असमाही	१२८, १९१	अहिता	५४३
असमिक्खा	२१७	अहियपण्णाण	३६
असम्मत्तदंसिणो	४३२	अहियप्पा	३६
असासत(य)	६६, ५५४	अहियं	१४९
असाहु	१२८, १४९, ५३७, ५६०	अहिंसासमय	८५, ५०६
असाहुक्कम्मा	३०८, ३१३, ३३२, ३३८, ३४१	अहिंसिया	८४
असाहुधम्म	५९९	अहे	३५, २४४, २४९, ३०८, ३१०, ३५५, ४७४, ५०७, ५९३
असित	८८	अहेउय	१७
असुभत्तं	४२१	अहो	७३, ३०४, ३३४, ३४४, ४९०, ५५८
असुद्धं	४३२, ४३४	आइक्ख	२७१, ४९९, ५९४
असुर	९३	आइच्चो	५४१
असूरियं	३१०	आइट्ठो	२६५
असेयकरी	१११	आउ	२३८
असेसकम्मं	३६८	आउख(क्ख)य	९०, ९४, ३९०, ४९०
असेहिय	२९	आउक्खेम	४२५
असो	६७	आउजीवा	५०३
असं	१६	आउसो	१९८, २९०
असंकिणो	३३, ३४, ३७	आऊ	७, १८, ३८१, ३८७, ४४४
असंक्रितभाव	६०१	आएस	१६२
असंक्रिय(त)	३३, ३७	आगइ	५५४
असंजय(त)	५५, २३२, ४१६, ४८९	आगच्छ	१८८, २७७, ३४९
असंति	५५७	आगता(ते)	१६, ११०, १५२, १७३
असंथुया	५३६	आगती	१५९, ५७४

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

आगमिस्स	६०७, ६३१
आगमिस्संति	३८०
आगमेस्सं	४३१
आगाडपण्णे	५६९
आगास	७
आगासगामी	५४७
आगंता	९७
आगंतारो	५२७
आगंतुं	५८, ६०, २७७, ५२६
आघातकिञ्चं	४४०
आघाति	२५७, ४०६, ५१९
आधे	४७३
आजीव	५६८
आजीवगं	५७१
आड्हंति	३२९
आण	२८८
आणप्पा	२९२
आणवय	२५३
आणा	४६२
आणीलं	२८६
अणुपुठ्वी	२५५
आणुभागं	३१५
आततो	५५२, ५५३
आतदंडसमाथरा	१७८
आत(य)भाव	५५९, ५७७
आतसा	२५२
आत(य)सात	३८५, ३८९
आतहित	२६२
आतिण्जा	४०९
आदाण	४४७, ५६०, ६३५
आदाणगुत्त	५५६
आदाय	२२३
आदिण्	४२९
आदिदिता	५४०
आदिमोक्खं	४०२, ६१५
आदिस	४८८
आदीणभोई	४७८

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

आदीणियं	३०१
आदेज्जवक्क	६०६
आदंसग	२८८
आघातुं	४४०
आमंतिथ	२५२
आमलगाई	२८७
आमिसत्थ	६२
आमोक्खाए	८८, २२४, २४६, २९९, ४३६
आयगतं	२७६
आय(त)गुत्त	४००, ४३१, ५१२, ५२०
आयछट्ठा	१५
आयताण	३६६
आयतुलं	१५४, ४७५
आयदंड	१५१, ३८२, ३८९
आयपण्णे	५८४
आयपरं	१५७
आयमेज्ज	४५५
आयरिय	४०४
आयवायपत्ते	६३७
आयसायाणुगामिणो	४१५
आय(त)सुहं	३०३, ३८८
आयहियं(तं)	१४०, १६३
आया	११, १५, ७०, ८६, ४३०, ५१७, ५९६
आयाए	२५६
आयाणा	५३, ५४
आयाय	४२३
आयु	५७६
आयं	४७५, ४८२
आर	९६
आरणा	१९
आरत मेहुणा	४८५
आरत(य)मेहुण	२४७, ६१७
आरतो	४१६
आरा	३४०
आरहिउं	६२१

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
आरिय	२३०, ४२३, ४६८
आरुस्स	३२९
आरं	३७९
आरंभ	३८, ९१, ११०, ११९, २१०, ४१७, ४७१
आरंभणि(नि)रिसया(ता)	१०, १४, १५१, ४३८
आरंभसत्ता	४८८
आरंभसंभिया	४३९
आरंभी	४४५
आव	१२६
आवकहा	११४
आवज्ज	४६, ४७
आवट	१९५
आवटति	३३८, ४७७
आवन्ना(ण्णा)	१९, १७८, २२५, ५२७
आवञ्ज	२७९, ३८४, ५३३
आवरे	६४
आवस	१२०, १५५, ३२६, ५०३
आवसहं	२९१
आवसंत	१९, १९९
आवह	४०७
आसण	१२२, १२७, २५०
आसव	५५५
आसाविणि	५८, ५२६
आसिले	२२७
आसिसावाद	५९८
आसु	२७३
आसुपण्ण(ञ्ज)	३०१, ३५४, ३५८, ३७६, ५८३
आसुर	७५
आसुरिय	१५१
आसुणि	४५१
आसंदियं	२९२
आसंदी	४५७
आह	१, ६७, १६१
आहडं	४५०

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
आहृतदियं	५५७
आहर-	१५६, २८१, २८३
आहाकडं	४८०, ४८३
आहारट्ट	५५
आहारदेहाई	३८८
आहारसंपज्जणवज्जण	३९२
आहिया(ता) (आहितं)	७, ८, १५, २०, ७०, ७४, १३५, १३६, १३७, १३९, १४१, १४२, १४५, १४६, १६१, २२८
आहु	१२७, १३०, १३१, १५७, १६२, २९९, ३५२, ३६९, ३७०, ३७७, ३७३,
आहंघु	१८, १७०, २२५, २७४, २७६, ४१३, ५३९, ५४४, ५४५
इंखिणी	१११, ११२
इंगालरासि	३०६
इंति	६२
इंद	३५८, ३८०
इंदिय	१४०
इक्ख	१०९
इच्छ	५८, २७७, ५२६
इट्ठ	३२६
इणं	६४
इतरवास	१५०
इत्ताव ताव	५०४
इ(ए)तावंत	८५, ५०६
इत्थिपोस	२६६
इत्थिवेदखेतण्णा	२६६
इत्थी१८०, १९८, २०३, २०७, २४७, २५०, २५४, २२७, २५८, २७०, २७३, २८०, २९१, ३७९, ४०२, ४४९, ४८०, ४८५, ६१४, ६१५	
इत्थीपोससंक्रिणो	२६१
इत्थीवस	२३३
इत्थीवेद	२६९
इसी	३७३
इहलोइय	४०६

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
इहलोग	१२०
इहं	७
ईसर	६५
ईहियं	६०
उईरइता	३६७
उंछ	१५६, २५८
उकस	८७
उकास	१३९
उकंते	२६७
उगगुते	५६६
उगगहं	४४६
उच्च	५७२
उच्चार	४५५
उच्चावयं	२७, ४८५, ५३३
उच्छोलण	४५१
उजया	२१६
उजला	१७४
उजाणं	२०१, २०२
उजाल	३८६
उज्जु	४९७
उद्या	२९३, ३२५
उद्वाय	४७९, ५८०
उद्विय(त)	९६, १०४, १३६, २९४
उद्वे	३२१
उद्वकाय	३३३
उद्वुसित	३६१
उद्वर्	१४४, २४४, ३१०, ३५५, ४७४, ५०७, ५९३
उण्ह	४८६
उत्तम	१३४, १६४
उत्तमपोषण	५७१
उत्तमबन्धनेर	३७४
उत्तर	१३५, १८६
उत्तरीए	६२२
उदग	६१, ६२, २०७, २२५, २२६, ३०९, ३९४, ३९५, ३९६
उदर	३२८

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
उदराणुगिद्ध	४०४
उदहि	३७१
उदाहर	११६, १२३, ३९४, ३९५, ३९८
उदाहरंता	५३७
उदाहु	१६४, ३५५, ३६६, ४६०, ५३८, ५९०
उदिणकम्मा	३१७
उदीरण्जा	५६१
उदेति	५४१
उदेसादि	२१५
उदेसिय	४५०
उद्धु	२४९, २७९
उद्धर	३२८, ४२३
उपयाति	२७३
उपज्ज—	१६, ६२६
उपपत्ति	३३३
उपपध	४६
उपपाहयं	५४३
उन्मिया	४४४
उम्मग्गता	५२५
उम्मह	२८२
उम्मुक्क	२३९, ४२०, ४७०
उराल	८४, ४६६, ४८३
उवकप्प	५१५
उवकसंति	२६६
उवक्कम	१५६, ४२५
उवक्कमिय	१५९
उवगसित्ताणं	२५३
उवगूढ	२७३
उवजोतिपत्ता	३१२
उवज्जोती	२७२
उवज्जेति	७५
उवद्वाण	७३
उवद्धित	११३, ११८, १६६, ३७८, ६३६
उवणमंति	८९
उवणीततर	१२७

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
उक्थेति	५९०
उक्थे(हा)णवीरिय	१२२, १४०, १५७, ५३१
उक्थंति	२७३
उक्थलद्ध	२८१
उक्थलिप्प	५५
उक्थवन्न	२८
उक्थसग्ग	१२५, २२४, २४६, ४६४
उक्थसंत	४२८
उक्थसंपज्ज	४२३
उक्थहाण	२०२
उक्थहाणव	३७९, ६०६
उक्थहि	१३७
उक्थगत	३६
उक्थदाय	४२१
उक्थयं	२४८
उक्थस	४६९
उक्थिति	३८२, ३०८ टि०
उक्थेते	३०८
उक्थेच्च	५९६
उक्थेति	३०४, ३९१, ४१०, ५६८, ५९६
उक्थेह	२०५, २०९, ५५२
उक्थेहिया	११८
उक्थेति	१२६, ३००, ५४७
उक्थिणोदगततभोइ	१२८
उक्थिया	२६६
उक्थीर	२८५
उक्थोचोदिता	३०७, ३३०, ३४१
एगन्नरं	२५४
एगन्नारी	५७४
एगता	२५०, २६०
एगतियं	२५४
एगत	४८४
एगपक्ख	५३९
एगविऊ	६३६
एगाइया	३४७

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
एगायते	३४३
एगो	३४८
एगं	३४१, ३६१
एगंतकूड	३४४, ५६५
एगंतदिट्ठी	३५०, ५६२
एगंतदुक्खं	३३६, ३४९, ३९१
एगंतभोगेण	५७४
एगंतल्लसगा	१५१
एगंतसमाहिं	४७८
एगंतहिय	३५२
एताणुवीति	७२
एति(इं)	३८३, ४९१
एतोवम	३६५, ५९०
एयाइं	३४८
एरावण	३७२
एरिसा	२१८
एवजीविणो	१७३
एवं	५०४, ५३८
एसण	१०४, ५७३
एसणासमिय	५०९
एसिया	४३८
एसिलि	५६०
एसेज्जा	७९
एस्संत	२७, ४०, ६३
एहति	४०५
एहि	१८७
एहिंति	३९९
ओए	२५७, ६००
ओघ	२४२
ओज	२७८
ओदरियाणुगिद्ध	४०५
ओमासति	५३८
ओमासमाणो	५८३
ओमाण	७९
ओमुद्धगा	३४५
ओरम	९८
ओरस	४४१

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
ओवायकारी	५६२, ५८०
ओसवियं	२५२
ओसाणमिच्छे	५८३
ओह	५४८
ओहंतरा	२०, ३५७
अंकेसाङ्गी	२७४
अंजणसलागं	२८७
अंजणि	२८४
अंजू(जू)	४८, ८३, ४३७, ४७३
अंडकड	६७, ५५०
अंड्या	३८९, ४४४
अंत	६१६, ६२०, ६२१, ६२३, ६३१
अंतए	११९, २११, ५२१, ६०८, ६२०
अंतकरा	५९७, ६२१
अंतकाल	३०४
अंतग	४१०, ४४३
अंतरा	५८, ४२५, ५२६
अंतराय	४६५
अंतलिख	३४३
अंतवं	८१
अंतसो	८६, ९७, ४१६, ४१७, ४२०, ५०८
अंतिए	४६८
अंद्	३२०
अंध	४६, ३९६, ५४२, ५६१
अंधकार	५९१
अंधतमं	३१०
कओ(तो)	२९, ९६
ककाण	३४१
कक	४५१
ककुहयं	२४८
ककख	२४९
कचंताण	५१९
कचंती	२४२, ४४०
कजमाण	४३१
कडु	२१०, ३०४, ३३४, ४१५
कडुसमस्सिता	३८७

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
कड	२९, ३०, ६५, ६६, ६८, ७९, ९२, १३३, १३४, १५३, २१५, २७५, ३२५, ४३१, ५१०
कण	३२१
कणणासियाछेजं	२६८
कथ	६०२
कन्हुइ	१४८
कप	२५६, ५११, ६०९
कप्पकाल	७५
कम्म	५, ५५, ९२, ९६, १०३, १५३, १८७, २६९, २७०, २७४, ३०२, ३२५, ३२७, ३४९, ३९७, ४१०, ४१२, ४१३, ४२०, ४४०, ४४९, ४७७, ५४९, ५७७, ६१२, ६१३, ६२८
कम्मचितापणट्ठ	५१
कम्मत्ता	१७०
कम्ममलं	३९६
कम्मवियाल	१६४
कम्मसह	९४
कम्मी	४००, ४४०
कम्मुणा	५४९, ६१६
कम्मोवगता	३१९
कम्मोवगा	३२६
कयकिरिए	१३८
कयकिरिओ	४५२
कयपुण्व	२९५
कयाई	६८, ४५५, ४५६
कर	१२९, १३९, १५६, २६४, २७४, २७५, ३०२, ३०८, ३३१, ३४२, ३४७, ४५५, ४६७, ४७७, ४७८, ४७९, ४८१, ४८२, ५१६, ५८८, ६०५, ६२३
करगं	२९०
करिसिता	२१८
करैत	४४९
कलह	६३४

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
कलुणविणीय	२५३
कलुण	३०६, ३११, ३३०, ३३४, ३३६, ३३८
कलुसाधम	५२३
कलुसाहमा	५२४
कलुसे	३२६
कलंबुयावालय	३०९
कस	१०२
कसायवयण	१७९
कसिण	९, ११, १८१, ३२०, ३२६, ३३९, ४९४, ५२७, ५४१
कह	४९९
कहं	४८२
कहंकहं	५८५
काम	६, ९४, १४४, १४६, १४८, १५०, २०३, २३७, २६०, २७९, २९६, ४०२, ४०७, ४३९, ४५८, ४६८
कामभोग	४१५
काममुच्छ्रय	९८
कामी	१४८
कामेसण	१४८
काय	५२, ११०, २४९, २९८, ३८२, ४४५, ४९६, ५०४, ५०८, ५४७, ६१९
कायवक्	४४५
कारित	१५२
कारवेज्जा	४९४
कारवेती	३७७
कारवं	१३
काल	९४, ११४, २३९, ३५१, ५९४, ५३४
कालमाकंखी	५३४
कालातिथारं	५७६
कालुणिया	१०५, १९०
कासव	११७, १३५, १६२, १९५, २२३, २४५, ३०१, ३५८, ५०१, ५२८, ६२७
कासवगं	२८३

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
कासिय	१०५
कासी	२६५
काहिं	२६८
काहित	१३८
किंचण	४१, ८५
किञ्चती	९५, ९६
किञ्चा	१०, ६१६, ६२७
किञ्चोवदेसग	७६
किहुं	४६५
किती	२१७
किमि	४५८
किम्बिसिय	७५
किमी	३१९
किरियवाद	५५५
किरियाकिरियं(रीणं)	३७८, ४८९
किरियावाइदरिसणं	५१
किरियं	५३५, ५३८, ५४२
किवण	१४६
किसामवि	२
किसे	९७
किह	६९
कीडापदोस	७०
कीतगडं	४५०
कीरति	५३, ५४
कीव	१८१, १९३
कीस	१९३
कुओ(तो)	१४, ४४, २३४, २३६, ६२६
कुंभी	३२३
कुक्कम्मि	३९८
कुजए	१३३
कुजा	२२२, २२३, २४४, २४५, २५९, ४७५, ४८२, ४९४, ५८५, ५८८
कुज्ज	११६, ५८८, ६३४
कुट्टं	२८५
कुणिम	२५४, ३२६
कुट्टगामिणी	१८०
कुप्प	२६१, ४६७

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
कुमारभूताए	२९१	कंटइलं	३४२
कुमारा	३९०	कंटग	२५७
कुमारी	२५९	कंठच्छेदनं	२६८
कुम्म	३९५, ४२६	कंठविण्डुंगा	१७४
कुल	४, २५७, ४०३, ४०४, ५६७	कंत	३२६
कुलला	५२३	कंतति	४२०
कुलिय	१०२	कंदू	३३३
कुव्व—	२६२, २७४, ३७६, ३७७, ३८३, ४१७, ४१८, ६२८, ६२९	खज्ज	३३३, ३३५, ३४६
कुव्वं	१३, ५२९	खण	२९०
कुसल	१३३, ३५४, ३९५, ५३६, ६०६	खणजोमिणो	१७
कुसील	२५८, २६३	खणं	१६१
कुसीलधम्म	३८५	खत्तिय	१६८, १९६, ४३८, ५६६
कुसीलयं	४०६	खत्तीण	३७३
कुहाडहत्था	३१३	खव	१०३, ५४९
कूड	३४४	खवितरया	१६४
कूरकम्मा	३१२	खार	३९३
केयण	१७७	खारगलणं	२८९
केली	१३३	खारपदिद्धितंथा	३२२
केवलिय	३००, ५९४	खारसिंचणाई	२६७
केवली	५३४	खिप्पं	४२५
केस	२८०	खिसति	५७०
केसलोय	१७७	खुड्ड	५७६
केसिंच(चि)	३०९, ५४४	खुड्डग	२८६
केसिय	२८०	खुड्डमिगा	४९२
कोट्ट	३४२	खुड्डिय	१८४
कोल	३०८	खुर	३०७, ३२१, ६२०
कोलाहल	४६७	खुरासिय	३२८
कोविय	५९२	खेयन्न(खेतण्ण)	३५४, ६१९
कोस	२८९	खोतोदये	३७१
कोहणे	५६१	खंत	४३५
कोहाकातरियादिपीसणा	१००	खंध	१७
कोई	३७७, ५३१, ६३५	गच्छ	४६, १५५, ३०४, ३५०, ५७६
कंक	६२, ५२३, ५२४	गच्छन्ता	२७
कंस	३०५, ३५१, ४०९, ४१०	गडिता	४८८
कंसु	६२०	गडिय	७४
कंचण	३५०, ३६३, ५०६	गता	१८१
		गतिं	५७२

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

गती(ति)	१५९, १६४, ३६८, ५७४
गद्भा	२२९
गब्भ	२२, २७
गब्भत्था	९०
गब्भाइ	३९०
गमे	१८६
गय	२०३
गरहिया	५७५
गरुल	३७२
गल	३२२
गले	३०९
गवं	१४७
गहण	२०४
गहाय	१३३, ५६१, ५७७
गहेजा	४७४
गहेतुं	३४५
गाढोवणीयं	३११, ३२०, ३३९
गाई	३१६
गामकुमारियं	४६५
गाम	१७१, ५१२, ५७३
गामधम्म	१३५, ५२९
गार	१५५, ४०३
गारव	४७२, ५६८
गाहती	९२
गाहिय	१०८
गिण्ह	१३४
गिद्ध	९४, २०३, २६०
गिद्धतदा	१५०
गिद्धि	४२३, ४८२
गिद्धवघायकम्मग	४५१
गिम्हाभिताव	१६९
गिर	५१३
गिरि	३६३, ३६५
गिरीवर	३६६
गिलाइ	२६५
गिलाण	२१३, २१५, २२३, २४५, ३३६

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

गिरि	२१८
गिहिमत्तं	१३०
गिहीते	५३९
गिहं	१८१, १८७, २०३, २६३, ४३०, ४८७
गिहंतर	४५७
गुण	१८२
गुत्त	१५७, ४८७
गुत्ती	५८४
गुलिय	२८४
गुरु	१४२
गुहा	३११
गेण्ह	२९३
गेण्हेलु	३२८
गेण्हज्जा	५१०
गेह	४९६
गेहि	४०७
मोतण्णतरं	१११
गोते	५६२
गोतावायं	४६३
गोत्ते	५६६, ५९९
गोथमयं	५७१
गोरहगं	२९०
गंगा	३७२
गंड	२३४
गंता	१५१
गंतुं	१८८
गंध	६, ५८०
गंधातीत	३५६
गंध	२८३, ३७०, ४४९, ५५६
गंधव्व	९३, ५४७
घडदासिए	५८७
घडिगं	२९१
घम्मठाणं	३११, ३२०, ३३९
घर	१०६, १८७
घाय(त)	३६, ४०, ६२, ६३, ३०४, ३९९, ४०५

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
घायए	३
घास	७९
घासति	५६१
धिसु	२८७
घोररूव	३०२
घंतमेसंति	५२५
चउत्थं	३७७, ५७१
चकं	६२०
चक्खु(क्खु)	२५१, ५४६, ५९२, ६२०
	६२६
चक्खुपह	३५४
चक्खुमं	६१९
चतुरंत	३५१
चत्तारि	१८, ३१२
चय--	९०, ९३, १८२, १८३, १८४, २९६, ३९०, ४२२
चयं	४७५
चर	७९, ९७, ११०, ११३, १२२, १३६, २४३, २४७, २७१, २८०, ४२८, ४४२, ४७५, ४७६, ४८१, ४९२, ४९६, ५०९, ५३४, ६३७
चरग	१२४
चरिया	४६६
चरिया-ssसण-सेजा	८६
चारि	१७९
चित्त	२७०
चित्तयंता	५३७
चिहंत(ती)(ति)	८३, ३१२, ३१९, ३२५, ३३७, ३६२
चिण्ण	१९९
चित्तमंतं	२
चित्तलंकारवत्थगाणि	२७१
चिंता	३३८
चित्तं	५६
चिरद्वितीया	३०६, ३३२, ३३५, ३३७, ३४६
चिररायं	१५१
स. १८	

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
चिरं	२००
चुए(ते)	३९, ४८१
चेच्चा	११०, ४४३
चेच्चाण	४४३, ४८३
चेलगोलं	२९१
चोइजंत	२०३, २०७, २६५
चोतिते	५८७
चोदित	२०१
चोरो	१७९
चंडाल	४३८
चंद	३७०
चंदण	३७०
चंदालगं	२९०
चंदिमा	५१८
छक्काय	५०४
छण्णं(जं)	१३९, ४६२
छत्तोवाहणं	२८६
छत्तं	४५४
छन्नपद	२४८
छलायतण	५३९
छहि	४४५
छाए	४८७
छादते	५९८
छावएज्जा	४८७
छावं	५८२
छिंद	३०५
छिण्ण(ज)सोए(ते)	५२०, ६१८
छिन्न(ण्ण)बंधण	४२०
छुब्भ	३३८
छेए	५८०
छेत्ता	४१५
छंद	१३२, ४८९, ५७७
छंदाणुवत्तग	१४२
जए	११६, १५७
जएउज	६०४
जग(गा)	६७, ६४, ९३, ४००, ४७९, ५२९, ६१०

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

जगद्भासी	५६१
जगती	९२, ५२९, ५३२
जगभूतिपण्ण	३६६
जगस्र्ग्वदंसि	१४१
जन्वणीए	५६३
जणा	२०, २५, ५७, १०४, ११२, १४२, १७०, १८६, ३८०, ४९९, ६१५
जणोववात	५५४
जत	४३५, ५१८, ५५१, ५९३, ३१७, ६३४
जती	३९६
जतुकुंभ	२७२, २७३
जमतीतं	६०७
जमलोइयाया	५४७
जम्म	२३
जम्मकाह	६२५
जयमाण	४६६
जययं	९९
जरगव	२०२
जराउ	३८१
जराऊ	४४४
जरित	३९१
जल	३३७
जलण	८७, ३११
जलसिद्धि	३९७
जलियं(तं)(ते)	३०६, ३३०, ३६३
जलं	३३७, ६११
जविण	३३
जवित्ताए	१८२, २०१, २२०
जसो	३६५
जसं	४५८
जसंसि	३५४
जसिंसं	४
जहातहेणं	३१८, ३२७, ३५३
जहाति	१११
जहाहि	२९३, ४९१
जाए	४९५

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

जाण	१३७, १४६, २०४, २०७, २४८, २५०, २५२, २६४, २८६, २८९, २९१, ३८२, ३९९, ४२५, ४९८, ५४३, ५४८, ५९१, ५९२, ६०४, ६३७
जाणया(या)	१८, २१७
जाणासि	३५३
जाणाहि	३५४
जाणिय	१२१
जाणं	१, ५२, ३००, ६१२
जात(य)	७१, १९१, २९३, ४८९
जाता	२९०, ४०९
जातिअंध	५८, ५२६
जाति(ती)	३८९, ५५४, ५६६, ५६७, ६१३
जाति-जरा-मरण	१६०
जाति-जाती	३८३
जाती-जसो-दंसण-णाण-सील	३६५
जातीवहं	३८३
जामु	१८७
जामो	१८७
जायणा	१७०
जारिसं	३४९
जाल	६१४
जावते	७७
जिई(तिं)दिय	४३१, ४६९, ५१२
जिण	१६१, ३५८, ४३७
जिणबयण	५९२
जिणवर	१६४
जिणसासणपरम्मुहा	२३३
जिणाहितं	४४२
जिणोत्तम	२७
जित	७६
जिब्भं	३२१
जिया	२८, ३०
जीव	३८७
जीवकाय	५०४

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

जीवाजीवसमाउत्ता	६५
जीवित्तावणा	६१०
जीविय (त)ट्टी	३०२, ४७५, ४८२
जीवियं(त)	५, ८९, ९८, १०६, १२६, १३१, १५०, १५२, १९४, २३९, ४७०, ४९६, ५५६, ५७९, ६१५, ६१६
जीवेज्ज	४०२
जीवंत	३१२
जुजंति	१७४
जुज्झंत	१६५
जुतीमं	३५९
जुत्ता	१५७, ३२९, ३३०
जुवती	२७१
जुवाणगा	३९०
जूरहा	२३१
जेतं	१६५, १६६
जेहिं	४
जोग	२५०
जोगवं	९९
जोति	२७३, ५४२
जोतिभूतं	५५३
जोतिमज्झ	३३८
जोय	८४
जोयति	३६४
जोयण	३६१
जोव्वणं	२३८
जोह	३७३
जंति	१४, ९८, १०८, १७५, २२१
जंतू(ट्टु)	४५, ४६, ९४, ३९१, ५०२, ५७४
जंता	३१
जंपंति	१०
जंसी(सि)	१३५, ३३१, ३३५, ३३७, ३४७, ३६२, ३६९
ज्ञाण	५२२, ५२३
ज्ञाणजोग	४३६

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

ज्ञाणवरं	३६७
झियाति(ई)	३१०, ३६७
झियायंति	५२२, ५२४
झीण	२३८
झुंझिय	१७२
ठंकण	२२१
ठाण	२८, ७५, ८७, ९३, १२२, ३३७, ३७८, ४२२, ५१२, ५८४, ६२१, ६२५, ६२७
ठाणद्धित	१०४
ठाणी	४२२
ठित (य)	११९, २४१, ३५४, ३६२, ३६४
ठितप्पा	३५६, ४७८, ६३६
ठिति	३७५
डज्झ-	३०६, ३११, ३३०
डहर	९०, १०४, ५५२, ५८६, ५८७
ढंक	६२, ५२३
ढंकादि	५८१
णक्खत्ता	५१८
णगसव्वसेट्ठ	३६०
णगिंद	३६४
णच्चा	२०, २५, १३८, १५७, २५७, २७०, ४२४, ४३६, ५५३
णण्णकडं	५४५
णण्णत्थ	४६५, ५६७
णत्थ	२६१
णम	३६२
णमी	२२६
णय	१३७
ण(न)र	४, ७४, ९३, ९८, १०८, ११७, १४६, १५५, ३९०, ४७०, ४९३, ६२१
णरगा	३००, ३५०
ण(न)व	१८६, ६१२, ६१३, ६२८
णवणवति	३६१
णाइवातेज्जा	४२९
णाण्ण	१४१

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

णाग	३७१
णागणिय	४०१
णाणसंका	५५९
णाणाविद्	२६
णाणी	८५, २९८, ३५६, ३७५, ५०६,
णाणुजाणति	४३१
णाणं (नाणं)	४१, ४३, ३५३, ३६८,
	३६९, ५४४
णातयो(ओ)	१५८, १९१
णाती(ति)णं	१८०, २६०
णाते	३६९, ३७२, ३७३
णादिए	४२९
णाभिगच्छे	५८६
णामए	६३६
णयएहि	४२२
णायपुत्त	१६४, ३७२, ३७५
णा(ना)यओ(गो)	११०, १८३, ४४०,
	४४३, ६०७
णायगा	५४६
णायमेज्ज	४५५
णारंभी	४४५
णालिय	४५४
णालं	४४, ४४१
णावऽवंगुणे	१२३
णावा(नावा)	५८, ३०८, ५२६, ६११
णास	२७३
णाहिसि	९६
णितो	४६
णिकामएज्जा	४८३
णिकामयंते	४८३
णिकसे	५८३
णिकिचणे	५६८
णिकत्तम्म	५६७
णि(नि)णिण	९७, १७४
णि(नि)गंथ	२५७, ४६०, ६३२, ६३३,
	६३७
णिचय	४८१

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

णिच्चणिच्चेहि	३५५
णिच्चं	५०९
णिच्छवत्थ	४३
णिज्जंतय	५८६
णिण्णामए	५७१
णितिय	८१
णि-दूधूय	४१०
णिच्चमयं	२५४
णिय	११९
णियते(ए)	२१७, ५४१
णियय	३१, २७०
णियागपडिवण्णे	६३७
णियोजयंति	३४०
णिराकरे	५३१
णि(नि)राक्किच्चा	२२०, २४१, ५०८, ५३०
णिलिज्जेज्जा	२९७
णिव्वहे	४५९, ५९९
णिव्वाणवादी	३७२
णिसम्म	५९६
णिसम्मभासी	४८२
णिसिज्जं	४५७
णिसं	३०४
णिसंतं	३५३
णिसंसय	४८५
णिहाय	४०१
णिहोणिसं	३०४
णीवार	२७७, ६१८
णूण	१४१
णू(नू)म	३९, ८७, २०४
णे	१०७, २७१, ४९९
णेग	२५३
णेज्जाहि	१०६
णेतारो	५५०
णेतो(या)	३५८, ५९१
णेमि	२५५
णेय	४६१
णेयाउयं	१०९, ४२१

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
णेयारं	३९६	तबोमयं	५७१
णेरइए	३१४	तबोवहाण	३७१
णे(ने)व्वाण	५४, २४४	तस	८३, २४४, ३०३, ३५५, ३८१, ३८३, ३९९, ४००, ४७४, ५०४, ५०७, ५९३
णंतक्करे	५८३	तसथाबरा	५०७, ५१४, ५७७
णुसा	४४१	तहच्चा	५६३, ६२४
तड	३२४	तहागय(त)	१२८, ५५०, ५५८, ६२६
तओ	५३, ५४	तहाभूत	२८१
तक्क	४९, ५७६	तहावेदा	२६४
तगरु	२८५	तहिया	५४४, ६००
तगं	५८६	ताइ(ई)(यी)	१२७, १३४, ४८५, ५९५, ६०५
तच्छ	३१३	ताओ	२४८
तच्छिय	२६७	ताण	७८, १५८, ३४८, ४४१, ५६७
तज्जातिय	२९६	ताणए	५
तज्जित	२०२	तात(य)	१८३-१८९
तणफास	१७६	ताति(ती)	२७६, ६०७
तणइफास	४८६	तारा	३७०
तणं	१२३, ३८१, ४४४, ५०३	तारागण	२२६
तण्हाइला	३२४	तारिसं	२०५, ४२७
ततिया	४६२	ताल	९४
ततोवमं	३०६, ३३०, ३६६	तिउट्ट	१, ५, ६११, ६१२
तत्त	६७, ६८, २१७, ३३०, ३३१, ३४०	तिक्ख	३२१, ३३६
तत्तजुग	३३०	तिक्खसोता	३०७
तत्ततवोधण	२२५	तिगंड	३६१
तत्थं	११८	तिण्णा	१४२, ६३०, ६३१
तदणुव्विवागं	३५१	तितिक्ख	२६८, ४०८, ४८६
तप्प	३४२, ३५७	तितिक्खं-	४३६
तम्मावादेश	४१३	तिप्पमाणा	३२२
तम	१४, १७५, ३५७	तिमिसंधगार	३०२
तय	१११	तिरिक्ख	३५१
तयो	३४१	तिरिया	१२५
तर	२४२, ३०७, ४९७, ५०२, ५२८	तिरियं	२१०, २४४, ३१०, ३५५, ४७४, ५०७, ५९३
तरितुं	३७६	तिवातइज्जा	३८६
तरुण	१५०, २३७, ५८१	तिलगकरणिम्	२८७
तलसंपुड	३२२		
तव	३७४, ४०७, ४३४, ५६४		
तवस्सि(स्सी)	१०३, १०४, ४८४		
तवेति	३१६		

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
तिलोगदंसी	५९५
तिवातयंति	३२१
तिवाती	३०४, ३८८
तिवायए	३
तिविह	१२५, १६३, ५९५
तिव्वभिवेदणा	३१५
तिव्वभिताव	२१६, ३०२
तिव्वं	१०, ४५, ९५, ३०३
तिसूलिया	३०८
तिहिं	८७
तीत	११५
तीत-उप्पण-मणागताई	५५०
तीरसंपत्ता	६११
तुच्छए	६००
तुट्ट	९०, ९४, १५०, ३९९
तुट्ट	३२९
तेऊ	७, १८
तेजपुट्टा	१७२
तेम्भो	८
तेय	१३३, २६७
तेल्ले	२८५
तंबतत्तं	३२४
तंबोल	२८९
थणती	१४९, ३०६
थणियं	३७०
थणति	३२२, ३३०, ३३४, ३३६, ३४४, ४००
थम्भति	५६६
थाम	५२९
थावर	८३, २४४, ३०३, ३५५, ३८३, ३९९, ४७४, ५०७, ५९३
थिमित	२३५, २३६
थिर	३२८, ५८६
थूलं	३२९
थेरओ	१८४
थेरगा	३९०
थंडिल्लुस्सयण	४४७

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
दक्खुवाहित	१५३
दग	२२७, २३५, २३६, ३९४
दगरक्खस	३९५
दगसत्ताघाती	३९७
दगाहरणं	२८७
दगंसि	४०२
दट्ठं(ट्ठु)	१५२, २६०, २६१, ३९१, ४००
दढधम्म	१६५
दढे	६१७
दत्तेसणा	७९, १७०, ५०९, ५३४
दमेज्जा	४०९
दरिसण	१९
दलाह	२१२
दवि	१०९
दविओवहाणवं	१०३
दविय	१०५, ११४, २५६, ४२०, ५८३, ५९४, ६३२, ६३३, ६३५-६३७
दसति	१७२
दह	३०५, ३८७
दाण	३७४, ५१६
दाणट्ठाए	५१४
दाणिं	२००
दार	१२३
दारगं	२९४
दारुण	१२९
दारुणि	२८२
दावरं	१३३
दास	२९२, २९५
दासामु	१८९
दाक्षी	२५९, २६१
दिट्ठधम्मो	५७३
दिट्ठिमं	२२४, २४६, ६०४
दिट्ठी(ट्ठि)	५७, २१९, ६०४
दिट्ठे(ट्ठं)	१७६, ३९९
दियस्स	५८२
दियापोत	५८१
दिवि	३५८

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
दिग्दगा	१२५
दिग्दयं	१३३
दिसा	१५१, ३०५, ३१०, ३५५, ४७४, ५९३
दिस्स(स्सा)	१८३, २०६
दिस्संति	४१२
दीण	४०५, ४७९
दीव	३५५, ४७०, ५९९
दीवायण	२२७
दीसइ	९
दीहएज्जा	६०२
दीहरायं	३७८
दीहा	३०८
दुकडक्कम्मकारी	३२७
दुकडिणो	३४४
दुकडियं	३०१
दुकडं	२६४, २६५, ३१५
दुक्ख	३१५
दुक्खत्तयट्ठयाए	३७९
दुक्खफासा	४१७
दुक्खविमोक्खया	३२
दुक्खविमोयगा	४३९
दुक्खि(क्खी)	९३, १५४, ३१५, ३४९
दुक्खं	२, १०, २४, २६, २८, २९, ४९, ६९, १४३, १७०, ३४८, ४०८, ४०९, ४७६, ५२५, ५४५, ६२३
दुग्गंमाण	५५१, ५९९
दुग्गुणं	२७५
दुग्गं	३०४
दुग्गिणोह	६३१
दुग्गियाई	३८४
दुत्तरा	२४०
दुत्तरं	४९७
दुपक्ख	६०, २१४, ५३९
दुपणोत्तिया	१७०
दुप्पतरं	३१०
दुव्वल	२०१

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
दुब्भगा	१७०
दुब्भिम	४८६
दुब्भिमगंध	३२६
दुभोक्खं	५४८
दुम्मति	४८, ५२५
दुरहियासया	१८१
दुरुत्तर	९९, १८२
दुरुत्तर	१२१
दुरुद्धितु	३४१
दुरुवस्स	३१९
दुरुवभक्खी	३१९
दुरहिया	५८, ५२६
दुल्लभ	६२३, ६२४
दुल्लभा	८९
दुवे(ए)	३२१, ३४१
दुहो(तो)	१६, ४५, ३३६, ५१७, ५४८, ६३७
दुहा	४११, ४१६
दुहावह	१२०
दुहावास	४२१
दुही	६२
दुहेति	३१७
दुहोवणीताण	३१७
दुहं	१२०, १४०, १५९, १६०, ३०१, ४८१, ४९३
दुइज्जमाण	२००
दूरे	४०१, ४०३, ४९२
दूरं	४६, ११५
दुवणत्त	१३७
दुसएज्जा	४९५
देव	९३, १५५, ३५८, ३८०, ४९९, ५००, ६२२, ६३०
देवजत्त	६४
देवाहिपती	३५९
देविले	२२७
देसितवं	४६०
देह	१०२, ३२०, ३२८, ४८९, ५४३

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
देहती	३५
देहि	८, १२, ९१
दो	४१२
दोण्ह	५९७
दोस २००, २३४, २३६, ५०८, ६३४, ६३५	
दंड १८०, ३१८, ३३१, ३३९, ५७९	
दंडपई	५६१
दंतपक्खालणं	२८८, ४४९
दंतवक्क	३७३
दंसए	१२७
दंसणावरणंतए	६०७
दंसणं	३५३, ३६८
दंसमसय	१७६
दंसेंति	२५९
दंसं	४८६
धणं	४०३
धम्म ११५, ११६, ११७, ११९, १३४, १३६, १३८, १४२, १९४, २२३, २२४, २४५, २४६, २७१, ३५२, ३५४, ३५५, ३५८, ३६७, ३८०, ३८६, ४०४, ४२९, ४३७, ४६०, ४७३, ४८१, ४८८	
धम्मदु	६२४
धम्मट्ठि(ट्ठी)	१२८, १४०, १५७, ६३७
धम्मपणवणा	३८, २१९
धम्ममारुहग	४७
धम्मलद्ध	४०१
धम्मविऊ(वू)	२०, २५, ६३७
धम्मसार	४२४
धम्माऽधम्म	४९
धम्मिय	९५
धरणिंद	३७१
धरणितल	३४५
धाउ	१८
धाती	२५९, २९४
धार	१४५
धावति	४०१, ४०३, ४०४

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
धिइ	३५४
धिइ(ति)मं	६३५, ४९५
धितिमंता	४६९
धीर ८१, ८२, २३९, ३५०, ३५७, ४०२, ४०८, ५०९, ५३४, ५४९, ५७७, ६२१	
धुण-	३७६, ४८३, ६२८
धुणितए	१३७
धुणिय	१०२
धुत	४८८
धुयं	१३९, ४०९
धुवमग्ग	२६३
धुवं	९६, १०९, ३५१
धूण	४४७
धूतरय	२९९
धूयराहिं	२५९
धूयमोह	२९९
धोयणं	४४८
धंसयति	१०३
नकं	३२१
न(ण)गर	१७१, ५१२, ५७३
नगरवहे	३१७
नच्चाण	२०६
नट्टसप्पहसम्भाव	२१३
नदी	२४०, ३४७
नमयंति	२५५
न(ण)रय	३०२, ३१९, ३४४
नक्कगह	१९२
नवसुत्तं	२९२
नाणप्पकारं	५५७
नाणा	९
नात्त(ता)	१३६, २०९
नात्तसुत्त	३५३
ना(णा)तिवेलं	४६५, ६०४
ना(णा)तिसंग	१९०, १९२, १९३
नाम २३५, ३०५, ३१०, ३१३, ३३२, ३३४, ३३५, ३४३, ३४६, ३४७, ६१३	

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
नायपुत्र	२७, ३६५, ३७४	निबिड्वाण	४३९
नारम	३०५, ३९३	नि(णि)व्वाण	४७२, ४९४, ५०७, ५१७, ५१८, ५३०
ना(णा)री	२४०, २४१, २६६	निव्वाणसेट्ट	३७५
नावकंख	४७०, ६१५	निव्वावओ	३८६
नावणए	६३६	निव्विंद	१५४
नाहिंति	६९	नि(णि)व्वुड	५३४, ६२७
निउंजमाण	४७७	निसह	३६६
निकाममीण	४८०	निसामिया	६०३
निकामसारी	४८०	निसामेजा	८०
निक्खम्म	४०५, ४९६	निसितो	३०७
निक्खंता	४३४	नि(णि)सीय-	२४९, ४६५
निज्झाय	६२८	निस्सारए	४०६
निजजरं	५५५	निस्सारियं	५८२
निट्ठितट्ठा	६२२	निहाय	५७९
निट्ठं	६२७	निहं	३३७
निहं	५८५	नीरय	७१
निमित्त	५४३, ५४४	नीबार	२००
निमंतयंति(तेंति)	१९६, २००, २५०, २५२	नीवारगिद्ध	४०५
नि(णि)मंतण	२०३, २७६	नंदण	३६९
निम्ममो	४४२	नंदीचुण्णगाई	२८६
नियच्छइ	१०	पडस्स	५६
नि(णि)यच्छति	३६, ४४, ४५, ४१८	पकत्तिता	४१५
नियतिभाव	१६	पकतति	३२९
नियम	१९९	पकत्थती	२६५
नियाणछिन्न	४९६	पकप्पित(य)	२०७, २१९
नियामित्ता	२२४, २४६	पकरेंति	५४९
नियायट्ठी	४७	पकुव्व-	४७७, ४८०, ४८९
नियंठिया	४६२	पकुव्वतो	३९७
निरवेक्खो	४४३	पक्कम	९९
निरहंकारो	४४२	पक्खिप्प	३२०, ३२४, ३३३
निरामगंध	३५६	पक्खी	३७२
निरावकंखी	४९६	पखज्जमाण	३३३
निरुभित्ता	२९७	पगब्भती	१३१, १५२
निरुद्धगं	६०२	पगब्भिणो	३४६
निरुद्धपण्णा	५४२	पगब्भिया(ता)	१३, १०८, १४६, २२०
निरंतरं	३४८	पगास	१३९, ३५७
निवट्टएजा	४९३		

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
पगासणं	५९८	पडिसाहेजा	५००
पगासिर्यसि	५९९	पडिसाहरेजा	४००
पचोइअ	१४७	पडिमुणजा	५८८
पच्चक्कायपावए	४२४	पडिसेहंति	५१६
पच्चणुहोति	३४८	पडिहाणवं	५६९
पच्चुपन्न	१५२	पडुच्चा	३०३, ३८८
पच्चुपन्नगवेसगा	२३८	पडुप्पणं	६०७
पच्चंति	३०९	पणया	१०९, १३९
पच्छ	१४९	पणामए	१३७
पच्छणभासी	६०५	पणोल्ल	४२०
पच्छा ७१, २३८, २३९, २५६, २७९		पणवेति	२३३
पजहे	४८७	पणसमत्त	११६
पजहेउज	१२१	पणासमञ्जित	२६६
पज्जिमाण	३२४	पणसा	३५९, ५६९, ५७०
पज्जुवासिया	४८	पणामयं	५७१
पज्जोओ	२८२	पणायते	३६४
पज्जोविता	३२२	पणो	३५५, ३६६, ५९८
पट्ट	३२९	पण्ह	५९७
पट्टि	२८२, ३४०	पतिट्ठा	५१९
पड	३०२, ३१९, ३४५	पतिट्ठाणं	५३२
पडिआह	६३३	पतितं	३३८
पडिगाहे	२७६	पते	३६८, ६१८
पडिपुण्ण	५२०, ६२५	पतेय	११, ११८
पडिपुण्णभासी	६०३	पत्थए	१०४, ४३०, ५३१
पडिपुण्णवीरिय	३६०	पत्थुता	२६३
पडिमुज्झ	४६४	पत्थेजा	४६८
पडिबंघ	१९१	पदाण	३१७
पडिभाणवं	५९६	पदोसहेतु	६३५
पडिभास	१७३	पधावति	१९०
पडियच्च	३७८	पपर्यंति	३२४
पडियारग	१७३	पम्भट्ठा	२६२
पडिलेह	२०८, २८३, ३८२, ३९९, ५०५	पमास	२१४
पडिलेहिणो	२०८	पभू	३७९, ५०८
पडिवक्ख	५०२	पमाय(द)	४१३, ५८५, ५८८
पडिवातएजा	६०५	पमायसंगं	५९५
पडिविरत्त	६३५	पमोक्खो	४८४, ५४५
		पयच्छ	२८४, २८८

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

पयपास	३५, ३६
पयहेज	१४८
पया	१३२, ३३५, ४७५, ४७६, ४८७, ५४६, ५७५, ५८९, ५९४, ५९९
पयाता	१६६
पयंति	३१९, ३३३
परकिरिया	२९८, ४५४
परक्कम्म	१८८, २४८, ५८४
परकंति	२३९, ४३२, ४३३
परगेह	४६५
परतिहिषय	३५२
परतो	४१६, ५५३
परत्या	३८४
परदत्तभोइ	६३३
परदारभोइ	५६६
परबम्मियाण	३०५
परपरिवाय	६३४
परभोयण	४०५
परम	१४५, २३०, ३६८, ४३६, ५१८
परमद्वाणुगामिय	४४२
परमत	४५६
परमत्थि	३७५
परमायथड्डिए	१५७
परलोग	१२०, १५२
परवत्थ	४५६
पराजयं	२०४
पराजिय	२०५
परिकप्प	३९३
परिगिज्झ	२
परिग्गह	११९, २३२, ४३९, ४४३, ४४९, ४८०, ४८५
परिग्गही	४४५
परिजाणिया	१, ४४५, ४५४, ४५६, ४५९
परिणाम	४२७
परिणय	७७, १९४, २४३, ४०२, ४२८, ४७२, ५३०, ६१०
परितप्प	२३८, २३९, ३४४, ४९०

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

परिताण	३३
परिताणियाणि	३४
परिदेव	१४९
परिनिव्युडे	२२४, २४६
परिपच्चमाण	४७६
परिपीलेज	२३४
परिभव—	११२, ५६९
परिभास	२११, २१४
परियत्तती	११२
परियत्तयंता	३१४
परियाय	६८, ८३
परिवज्जए	७९
परिवज्जएज्जा	४९२
परिवज्जयंते	५७८
परिवारिय	१८३
परिविच्छ	१६६
परिव्वएज्जा	४७३, ४८२, ४८७, ४९५, ५५२, ५७९, ५८५, ५९३
परिव्वएज्जासि	८८, २२४, २४६, २९९, ४३६
परिव्वते(ए)	७८, ११४, २१०, ४४३, ४६६, ५२८, ५२९
परिसप्पंति	१९२, २२९
परिसा	२६४
परिसंक्रमाणा	४९२
परिसंखाय	४००
परिहायती	१२९
परिहास	५९८
परिहिंति	२४९
परिहेता	२७१
परीसहोवसग्गे	६३६
परे(परेण)	१७६, ३२३, ३९०
परं	१२, ४४, ५०, ५२, ९६, १०७, ११२, १७६, २०९, ३४३, ३७९, ३८४, ४०९
पलिउंचण	४४७
पलिउंचयंति	५६०

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
पलिगोव	१२१
पलिभिदियाण	२७९
पलिमंथ	४४८
पलियंक	४५७
पलियंत	९८, १७९
पलीणा	३९०
पलेति	८४
पलेति	१३२, ५६५
पवक्ख-	२०७, ३१८, ३२७
पवज्जमाणा	३३१, ३३२, ३४७
पवड्डइ(ती)	४३९, ४८९
पवत्तगं	६२८
पवदंति	२६३, ३९२
पवाद	२७२
पविउं	५८१
पविजलं	३३१, ३४२, ३४७
पविट्ठ	१७७
पवुच्चती(ति)	३६५, ४११, ५१९
पवेज्ज	३५
पवेदइरसं	३०१
पवेदए	४३४
पवेदित(य)	९९, १०२, १९५, २२३, २४५, ४१९, ५०१, ५२८, ५५७, ६२७
पवेदियाइं	३८२
पवेदंति	४१२
पवेस-	२८८, ५९४
पवंच	४१०
पव्वइते	५६६
पव्वए	१०२
पव्वरा	१९
पव्वत(य)	२२१, ३४३, ३६३, ३६५
पव्वदुग्ग	३६३
पव्वहेज्जा	५८८
पसज्झ	१२९
पसिणायतणा	४५२
पसु	१५८, २९७, ४०३, ४९१

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
पसुभूत	२९५
पसंस	५०, १३९, ५१६
पस्सति	१६५, ५४२, ५६४
पह	४६
पहणंति	२७९
पहराहि	२८६
पहाणाति	६५
पाउ (प्रादुः)	५५७
पाउडा	१३२, १७९
पाउणंति	५१७
पाउल्लाई	२९२
पाएसु	२१५
पाओसिणाणादि	३९३
पामच्चि	३०४, ३८८
पाडिपंथिय	१७३
पाण	३, ४१, ८३, १००, ११८, १५४, १५५, २४२, ३०४, ३१८, ३५५, ३८१, ३८६, ३८७, ३८८, ३९४, ३९६, ४०६, ४२९, ४७४, ४७६, ५०४, ५१९, ५७९, ५९३, ६१७
पाणगं	२७६
पाणभूयविहेडिणो	४१४
पाणहाओ	४५४
पाणाइवाय	२३२, ६३५
पाणातिपात	४७८
पाणासि	४३५
पाणि	९२, १०१, १६०, १६३, १७२, ३०३, ४१४, ५१६
पाणं (पान)	५१०
पात(=पात्र)	२७६, २८२
पाताल	१९३
पातं(=प्रातः)	३९४, ३९८
पाद (य)	२७९, ३१३, ३२८, ३३९, ४२७, ४७४
पाडुक्ता	६३१
पाडुकुब्जा	५५३
पाडुरकासि	११७

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
पामिच	४५०
पायसं	२५६
पार	५८, ५२६
पारए	५६७
पारगा	२२, २५, ११९, ५९७
पारासर	२२७
पावएसु	४७७
पावकम्म	९८, ४७७, ६१२
पावकम्मी	५६१
पावगं	५३, ५४, ५७, २७४, ४२०, ४२७, ४३१, ६१२
पावचेता	३३५
पावधम्भा	५८२, ६००
पावलोग	१५१
पावविवेग	६०३
पावसंतता	२६८
पावाउया	७२
पावादुया	५३५
पाविय	११२
पावोवगा	४१७
पावंति	६१६, ६२७
पास	९६, १०७, १८७, २४९, २५०, २५४, २५५, ४७६, ४८४, ५९२
पासणित	१३८
पासस्थयं	४०६
पासत्था	३२, २३३, २३७
पासबद्धा	४०
पासवण	४५५
पासह	९०, १४४, १५०
पासित	३४
पिउमातरं	१८५
पिंडवाय	२१२
पिड्ड	१९२, २०४, २०९, २२९, २४१, ३२८
पिंडोलगाहमा	१७४
पिड्डतो	६१६
पित्त(य)रं	१८५, २४७, ३८५, ४०३

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
पिता(या)	९१, १०७, १८४, ४४१, ४९१
पिय	४७९, ५७८, ६१४
पिलाग	२३४
पीढसप्पी	२२९
पीहे	१२३
पुच्छ	३००, ३५२, ४९९, ५००, ५९४
पुट्ट	५२, ११५, १२३, १४३, १६९, १७६, १८३, २७४, ३०१, ३६२, ४०९, ४६६, ४८८, ५३७, ५६०
पुडवी	७, १८, ३८१, ३८७, ४४४
पुडवीजीवा	५०३
पुडवीधूम	९
पुडो	२८, ३०, ७२, ९२, ११८, १७०, ३८८, ४००, ४१६, ४८०, ४८९, ५०३, ५९४, ६१७
पुडोवमे	३७६
पुडोसिथा	५४७
पुण(पुणो)	२६, २८, ७०, ७५, १०८, १५४, १८८, २५५, २६८, २७७, २७८, ३११, ३१४, ३१७, ३२०, ३३३, ३३९, ४७९, ५१७, ५४७, ६२३, ६२४
पुणरावि	८९
पुणेगाऽऽहु	१५
पुण्ण	१२, ३१९, ५१३
पुत्त	५५, १६६, १८६, ४०३, ४४१, ४४३
पुत्तकारणा	१०५
पुत्तदोहलद्धाए	२९२
पुत्तपोसिणो	२९३
पुप्फ	३७३
पुरक्खायं	५१
पुरत्या	३००, ३०१
पुरा	१३७, १४१, १६२, ३३१, ६३१
पुराकएहिं	३१८

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

पुराकाजं	७४
पुरिस	९८, २६६
पुरिसजातं	५६३
पुरिसादाणिया	४७०
पुरेकड	३२७, ६१४
पुलाए	४०६
पुव्व	३२५, ५०१
पुव्वकडं	६२८
पुव्वट्टिता	३२
पुव्वमरी	३४५
पुव्वसंजो(यो)ग	७६, २४७
पुव्वं	२१९, २२८, ३४९, ६३५
पुर्व्वि	२२५
पूजयामु	१९७, १९८
पूति	४५०
पूतिकड	६०
पूतिकम्म	५११
पूयणकामए	२७५
पूयणट्ठी	४९५
पूयणपरथय	१२६
पूय(त)णा	१२१, १५४, २३७, २४१
पूयणासत्ते	६१७
पूयणं	४०७, ५७८
पूयफलं	२८९
पूया	५१०, ६३७
पेच्च	८९, ९१
पेच्चा	११
पेज्जं	६३४, ६३५
पेस	२८१, ३३१
पेसगपेसय	११३
पेसलं	२२४, २४६, ५६३
पेसाय	५३
पेसुअ	६३४
पेस्स	२९५
पेह	१३७, २०४
पेहा	३५४
पेहाहिं	२८१

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

पोय	४४४
पोस(से)	१०७, १८३, १८५
पोसवत्थ	२४९
पंच	७, १५, १७
पंचम	७
पंचसिहा	३९०
पंचसंवर संवुड	८८
पंजर	४९
पंडगवेजयंत	३६१
पंडित(य)	११, १०९, ११४, ११८, १२९, १३४, १४३, ३८६, ४१३, ४१९, ४२५, ४२८, ४७२, ५३०, ५७१, ६२७, ६२८
पंडियमाणिणो	३१, ७६
पंथाणुगामी	४६
पंसुमुंडिय	१०३
फणिह	२८८
फरस	११५, १८१, ५५८, ५८८, ६००
फल	१८०, २९३
फलग	३१३
फलगावतट्ठा(ट्ठी)	३४०, ४१०
फास	१८१, ३२६, ३४८, ३९४, ५३३
फुरंते	३१४
फुस	३४८, ५३३
फुसंता	३९४, ३९८
फुसंताण	३९८
फंद	२५५
बद्ध	३६, २५५, २७०, ३४६
बला	३३१, ३४२
बलि	३४२
बहिलो	५८३
बहिद्धं	४४६, ६३५
बहु(हु)	११८, १२९, १४२, १४९, २३१, २६३, २९५, ३०४, ३८८, ३९४, ४१८, ४७१, ५४०
बहुकूरकम्मा	३२५, ३३७, ३४३, ३४६, ३८३

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

बहुगुण्यगपाई	२२२
बहुजणमण	११७
बहुणंदण	३६२
बहुमाया	१२२, २७०
बहुस्सय	९५
बहुगुणार्ण	५५९
बहुजणे	५७४
बांधव	४९१
बाल	४, ११, १७, ३१, ७६, १३१, १५८, १७९, १८०, २३३, २६५, २७५, ३००, ३०२, ३०४, ३१२, ४१३, ४१८, ४१९, ४७७, ४८०, ४८९
बालजण	१३१, १५२
बालपणो	५७०
बालागणीतेयगुणा	३२३
बालिस	३९१
बाहु(हु)	२२६, २४२, ३२९
बिंबभूत	५६४
वितिये	२७५
बीओदगं	२१५, २२८, ५२२
बीयकंदाति	४०२
बीयं	१८७, २२७, ३८१
बीयाति	३८९
बीयादि	३८९
बुइए	१३४
बुज्झ	८९, १५०, २७७
बुज्झिज्ज	१, ३५०
बुद्ध	१९५, ४३३, ४६८, ४७८, ५१८, ५२१, ५९१
बुद्धमाणि	५२१
बुयाऽबुयाणा	३९०
बुहा	५८९
बूया	६८, २७१, ४२९, ४९४
बूहि	३००, ४९८
बंति	२६८
बोककसा	४३८

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

बोलेंति	३०९
बोहि	१६१
बंध	१७९, २५४, ३८४
बंधणं	१, २३९, ४२०, ४७०
बंधणच्छुत	९४
बंधणुम्मुक्का	२३९, ४२०, ४७०, ६१५
बंधिउं	१०६
बंधितु	३०९
बंधिऊणं	३१३, ३२८, ३३९
बंधउत्त	६४
बंधचेरे	७२
बंधचेरपराजिय	१७७
भगवानुत्तासणं	१५६
भगवं	१६४, ६३२
भज्जा	४४१
भत्तपाण	८६
भत्तं	२९१
भम	७५
भय	९१, १२७, २०६, २९७, ३९१, ४६४
भयणं	४४७
भयभिन्नसण्णा	३०५
भयमाण	१२७
भयाउल	१६०
भयावह	५७७
भयंतारो	२७१, ६३७
भव	३४९
भव-	१४९, १६२, ५९७
(भविंसु-अभविंसु)	१६२, ६३०, ६३१
भवगहणं	५४८
भवाहमे	३२५
भविंसु	१६२
भविस्सइ(ती)	१८५, २८२
भवंत	१५९
भाया	४४१
भार	३२५, ४०९
भारवहा	२९३

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
भारिया	१०७, १८६
भाव	१६, ५३७, ५७६
भावणाजोगसुद्धया	६११
भावविसोद्दि	५४
भास	९६, २३०, २५३, ४०६, ४३५ ४६१, ५१७, ५७५, ६०२,
भासवं	५६९
भासादुगं	६०१
भासादोस	४२७
भासिउं	६०४, ६०६
भासिय	४२
भिउंजे	६०३
भिंद	३०५, ३४०
भिवखाचरिया-अकोविय	१६७
भिवखुचजा	२०१
भिवखुभाव	१९९
भिवखू	७७, ७८, ८८, ९५, १०५, १२२, १२६, १२९, १४३, १५६, १६२, १७२, १७९, १८२, १९४, १९६, २१०, २११, २१४, २१८, २२३
	इत्यादि
भिजाणे	६०२
भितावयंति	३३६
भिदुग्गा	३४७
भिदुगं	३०७, ३४७
भिन्नकहा	२५३
भिन्नदेहा	३४०, ३४५
भिनुतमंग	३१४
भिलिजाए	२८५
भिसं	२४९
भिसंधए	६०३
भीरु	१७१, २०४, २०५
भुज-	६०, ९१, १३०, १९१, १९८, २१५, २३५, २३६, २७८
भुंजमाणा	५५
भुंजितुं	२१८
भुंजिया	२२६

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
भुज	५९५
भुजो	३२, ७१, २२०, २६५, २७५, ४२१
भूत	३८५, ३८८, ३९९, ६०९, ६१०
भूताभिसंका	५५१, ५९९
भूतिपण(ज)	३५७, ३६९
भूमि	३०६, ३३०, ३३१, ३४२, ३६२
भूमिचर	९३
भूय	५१०, ५३२
भूरिवण	३६४
मेद	२७९
मेरव	१२४, १२६, ५८५
भोग	१९६, १९७, १९८, २७८
भोगकामी	२७८
भोगत्थाए	२९५
भोच्चा	२१५, २२६, २२७, २२८, २५६, ३९३, ५२२
भोम	३६३
भोयणं	२६१
भंज	३४०, ३४५
भंते	६३३
मइमं	४७३, ४९३, ५०५
मए	२८०
मग	२१७, २३०, ४९७, ४९८, ४९९, ५२५, ५४६, ५९१, ६१६, ६३१
मगसार	५००
मग्गाणुसासंति	५८९
मग्गुका	५२३
मग्गू	३९५
मच्चिया	४१२
मच्छ	६१, ६३, १६९, १७७, ३१२, ३९५
मच्छेसणं	५२३
मज्ज	१११, ११२, १३१, ३९३
मज्जत्थ	८७
मज्झिम	३९०
मज्झे	३६६
मज्झेण	७७

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
मज्झिम	३६४
मणसा	५३, ५६, ११०, २७०, २९८, ४१६, ४२७, ४३०, ४४५, ५०८, ६१९
मणप्पदोसं	५९३
मणबंधण	२५३
मणुय	९८, १२५, १३५, ५८३, ५९९
मणुयामर	३५१
मणुस्स	१९३, २६०, ६२०
मणूसा	५४०
मणोरम	३६४
मण्ण(न्ल)	५७, १५८, १५९, १६५, १६७, ५८१, ५८२, ६०७
मण्णंता	५२१
मतीमता	४३७, ४९७
मता	१४२
मदाई	५७२
ममाइणो	१०७, ११९
ममाती(ति)	४, ४९०
मम्मथं	४६१
मयं(तं)	५३४, ६२९, ६३०
मरण	१४३, १७६, २०९, ५५४
मरणाभिकंखी	४९६, ५५६, ५७९
मल्ल	४४९
मसीभवंति	३१५
महत्त(तो)	१२१, १३६, ३६५
महती	२५९
महम्मय	४९३, ५१३, ५२७
महम्मिताव	३१०, ३१३, ३१९, ३४३
महम्मूपा(ता)	७, ८, १५
महरिसी	१९७, २२७
मह्व्वय	१४५
महाकुला	४३४
महागिरी	५३३
महाघोर	५०१, ५२८
महाणुभाग(व)	३०१, ३५८, ३७०
महानागा	४३२, ४३३

स. १९

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
महापण्णे	५०९, ५३४
महापुरिस	२२५, २२८
महाभवोघं	३७६
महामुणी	१२५, ४६०, ४९८, ६३३
महारह	१६५
महालय	३०९
महावराह	४०५
महाविहिं	१०९
महावीर	२७, ४६०, ६१३, ६१४, ६२९
महासठ	२६४
महासवा	१९४
महासियाला	३४६
महिंद	३६२
महीय	३६४
महुल्लावा	१८६
महेसि(सी)	६६, १३६, ३००, ३६८, ३७७, ५७२
महोघ	१४२
महोदधी	३५९
महं	११२
महंत	३१०, ३३७, ३४२, ३४४
महंतरं	१४२
महंताधियपोरुसीया	३२३
महंतिउ	३३८
मा	१३७
माइण	४१५
माइल्ल	२६४
माणणट्टेण	५६५
माणबद्धे	५६६
माणव	६, ९०, ४८९, ५४६
माणि(णी)	११६, ६३४
माणुसत्तं	३९१
माणुसा	४९९, ५००
माणुस्सए	६२१
माणं	३७७, ४२८, ५३१, ५९८, ६३५
मात(य)रं	१८५, २४७, ३८५, ४०३

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

माता(य)	९१, १०७, १६६, ४४१
मातिद्वान	४६१
मामए	१३८
मायणि	५६०
माया	६६, ९७, ३७७, ४१५, ४२८, ४७२, ५३०, ६३५
मायामोस	६३४
मार	२५, ६६
मात्रुया	१९१
मास	९१
माहण	६, ४१, ६७, ९३, ९५, १०३, १११, ११५, ११६, १३२, १३९, १९६, ३५२, ४३७, ४३८, ४९७, ५६६, ६३२, ६३३, ६३४
मिग (य)	३३, ३९, ४०, २५५, २९५, ३७२
मिच्छ	५९९
मिच्छत	२२१
मिच्छ(च्छा)दिद्वी	३७, ४०, ५९, २३७, ५२४, ५२७
मिच्छादंसणसल्ल	६३४
मिच्छासंठियभावणा	१७८
मिज	९७, १३१, ३१५, ३८३, ३९०, ६१३, ६१४
मित	४९१
मिलक्खु(क्खु)	४२, ४३
मिस्सीभाव	२६३
मुक्क	३५९
मुच्च	२, ९२, २५५
मुच्छ	७७
मुच्छिय(त)	४, ९५, १०८, १४६, १५०, १९३, २०३, २१२, २७९
मुद्धि	१८०
मुणिवेजयंते	३७१
मुणी	७१, ७७, ८७, १०२, १११,

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

	११२, ११५, ११६, ११९, १२४, १२८, १३१, १४१, ३००, ३६६, ३७०, ४०९, ४५५, ४६५, ४७२, ४७६, ४८१
मुदागर	३६०
मुद्धि	२७९
मुम्मुई	५३९
मुम्मुर	३०९
मुयचा	५७३
मुसल	३४५
मुसावाय	२३२, २४३ ४४६, ६३५
मुसं	६७, ३९७, ४२९, ४८४, ४९४
मुहमंगलि	४०५
मुहुत	२०५
मुहुताग	२३४, ३४३
मुहं	२८५, ३२९
मुंचेज	३५
मुंड	१७४
मूढ	३८, ४५, ३३२, ५८९, ५९०
मूढणेतानुगामि	४५
मूल	३२९
मेत्ति	६०९
मेधावी(वि)	५५, ७२, २९८, ४२६, ४८१, ४९२, ५४९, ६१२, ६२६
मेयं	५८८
मेहावि(वी)	३८६, ४२३
मेहुण	२३२
मोक्ख	३९२, ३९३, ५९६
मोक्खविसारद	२१४
मोणपद	११३, ११८, १६५
मोणं	५९६
मोयणा	५९७
मोयमेहाए	२८९
मोह	९८, १०८, १३२, १५४, २७७, ४९१

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
मोहणिज	१५३
मंजुलाई	२५३
मंत	४१४
मंतपद	५९९
मंता(ती)	४१८, ४९३
मंदय	२७१
मंदा	१०, १४, ३५, १६८, १६९, १७१, १७२, १७५, १७७, २०१, २०२, २२५, २२९, २४८, २७७, ३९६, ४९०
मंधादए	२३५
मंस	३९३
याण	१६६, ४८८
यावि	९५, ११३, १३८, ५८४
यंतसो	१४७
रओहरणं	२८३
रक्खण-पोसण	२६०
रक्खसा	९३
रक्खसाया	५४७
रज्ज	२७८, ४१७
रज्जहीणा	१६८
रणसीस	१६६
रत	४७८
रति	३६२, ३६९, ४८६, ५७४
रयण	४४८
रयावेहि	२८२, २८६
रयं	१०३, १११, ५१७, ६२९
रव	२६४
रस	३२४, ४४४, ५५६
रसयाभिधाणा	३८१
रसवेजयंते	३७१
रसंतं	३३८
रहकास	२५५
रहस्सं	२६४
रहंसि	३२९
राईणिया	१४५
राओ	२९४, ५९१

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
रागदोसामिभूतप्पा	२२१
राति	८९
रातिदियं	३२२
रातिणिय	५८६
रातो	२८२, ३४४, ४९०, ५५८
रामगुत्त	२२६
राय	९३, १९६
रायमच्चा	१९६
रायिहिं	१२८
रिसी	२२६
रीयति	११५
स्वख	१९१, ३६९, ३८१, ४४४
खद	३०२, ३४१
खयग	३३६
खहिर	३१४, ३४५
खव	१८, ४०१, ५४२, ५५६, ५७७
रोगदोसस्सिय	४१८
रोगवं	१४४
रोवं(यं)ति	१०५, १८३
लक्खण	५४३
लज्ज	११३
लद्ध	१४८, ४६८
लद्धाणुमाणे	५७६
लद्धं	२०३, ३३६, ६२८
लभ-	१०४, १०६, ११९, १४०, ३१६
लवसत्तम	३७५
लवावसक्कि	१३०
लवासंकी	५३८
लवितं	४७१
लसुणं	३९३
लाउच्छेदं	२८१
लाढ	४७५
लाभट्ठी	६३७
लाभमयावलित्ते	५७०
लाभंतराय	५१५
लालप्पती	४९१
लावइजा	४०४

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
लाविय	१०६
लित	२१६
लिस्स	२४८
लिएजा	६१८
लुच	२८०
लुप	२३१
लुतपण्णे	३११
लुप्प(प्प)ती	४, २८, ९१, ९२, १०१, ४००, ५७७
लुप्पंत	४४१
लूस	१७२, १७८, ३०३, ४०१, ५९८
लूहं	१६७, २०२, २७१
लेच्छती	५६६
लेववं	१०२
लेस	४८७
लोइयं	१८५
लोउत्तम	३७४
लोए(गे)	९, १२, १४, १५, ४१, ६४, ६६, १७६, १८५, ४८८, ५४१, ५४६
लोगतं	१५५
लोगवाय	८०
लोइती	६२०
लोग	३९३
लोइकुसुमं	२८४
लोइ	२८४
लोभमयावतीता	५४९
लोभं	३७७, ६३५
लोमादि	१२५
लोय(ग)	६८, १०१, १०७, १३४, १८५, २४०, ३५०, ३७९, ४४६, ४४७, ४८८, ५४३, ५४६, ६१२, ६२६
लोल	३०९
लोलणसंपगाड	३१६
लोहपहं	३३१
लोहविलीणतता	३४७

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
लोहितपूयपाती	३२३
लोहितपूयपुण्या	३२३
वई	५०, १७४
वईगुत्त	१२२
वइरोयणिंद	३५७
वइहिलि	१६४
वई	२१७, २१८, ४८७
वए(दे)	३५, ४१, ४७, ६७, ४५३, ४६३, ५१३, ५१५
वगुफलाई	२८१
वघातं	५७६
वच्चघरगं	२९०
वच्चसमूसियंगे	३१४
वच्चे	६३२, ६३३, ६३४, ६३५, ६३६, ६३७
वज्ज	२५७, २९८, ५०९
वज्जकरा	२९६
वज्जिता	३३
वज्जं	३५
वज्जस्स	३५
वट्ठता	२३२
वट्ठमाणसुहेसिणो	६३
वट्ठयं	९०
वड्ढती	५४१
वड्ढेति	३
वण	४५, १९१, ३६९
वणिय	१४५
वत	५३३
वत्तए	९, ४६३
वत्तव्वं	४६२
वत्थगंध	१९८
वत्थयुवा	२९४
वत्थयं	२८६
वत्थीकम्म	४४८
वत्थं	२७६, २८३, ४०१
वद	३७४, ३९५, ५८४, ५८८, ६०४
वदिता	४६२

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
वदितानं	२६९
वद्धमाण	३७३
वद्धमंस	२६७
वद्धं	३२८
वमर्णजण	४४८
वर्मता	३४५
वय	१२९, १४३, २६५, ३०५, ३१६, ३९७, ५५८
वयण	६०३
वयसा	११०, १३२, २९८, ४१६, ५०८, ६१९
वयं	४७, १८७, १८९
वयंत	१७, ४३
वयि	१२३
वर	४८४
बलय	२०४, ४९६
बलयायतार्ण	३६६
बलयाविमुक्के	५५६, ५७९
बलाइ	२०८
बवहारावी	१८९
बवहारी	२४३, ५०१
बस	७२, २६६, ३५०, ५८०
बसवत्ती	७३, २५७
बसु	५६५
बसुमं	५६४, ६१७
बसोवगं	३३६
बह	३४०, ५१६
बहति	३४१, ६२०
बाइ	१४, २०, २५
बाउजीबा	५०३
बाऊ	७, १८, ३८१, ४४४, ६१४
बात(य)	५३३, ५४१
बादं	५६४
बायावीरियं	२६३
बायं(या)	२२०, २७०, ४३०, ४८९, ६०५
वारिय	३७९

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
वारिया	३७९
वारैडं	१८८
वालवीयण	४५४
वाससय	१५०
वासं	२९१, ३९६, ४२२
वाहं	१४७
वाह्छिन्न	२२९
वाहि-मन्चु-जराकुल	२६
विउक्कम	६
विउक्कसेज्जा	५६५, ५७०
विउक्कस्स	३९
विउट्टणं	५५५
विउट्टित्तेणं	५८७
विउसेज्ज	४३६
विउस्स	५०
विउस्सिता(या)	६, ५०
विऊ(वू)	७९, १२०, १४८, २७२, ४००, ४६४, ६३७
विओवात	२०७
विओसज्ज	४९६
विओसियं	५६१
विंद	६०६
विकत्तंति	३२८
विकंथत्तिज्जा	६००
विगतगेही	३७६
विगत्तिऊणं	३३४
विगयगेही	८६
विगिंच	५७२
विगिंचिए	८७
विग्गहीए	५६२
विच्छते	१४७
विजाणात्ति	४२, ८२, ५९१
विजाणइ	६१३
विजाणाहिं	२८७
विजा(या)णिया	६९, ८५, १६१, ५०६
विजा(या)णंति	६८, ४३४
विजो जयति	३१८

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
विजति(इ)(ती)	१३, ५६, १५८, २३०, ५०४
विज्जभावं	५४४
विज्जा	९, ५०७
विज्जाचरणं	५४५, ५६७
विज्जापल्लिमोक्ख	५४४
विज्जं	७७, १२०, ३५६, ३९९, ४४५, ४५४, ४५६, ४५९, ५७७
विज्जंति	३०८, ३२९, ३४१
विदड्ढ	३३३
विणईसु	५३७
विणएज्ज	५७७
विणय	५३५, ५८०
विणस्सति	१६, ८१
विणास	८, १२
विणासयंते	३८९
विणासि	६८
विणिक्कस्स	३२१
विणिच्चाय	३८३
विणिह्णेज्जा	५३३
विणिहंति	३९६
विणीय	४०७, ४८२
विण्णत्तिधीरा	५५१
विण्णप्पं	२९६
विण्णवणाहि	१४४
विण्णवणित्थीसु	२३४-२३६
वितक्क	४८
वितहं	६०२
वितिगिंछसमावण्णं	२०८
वितिगिंछाए	६०७
वितिगिच्छतिण्ण	४७५, ५३६, ५८५
वित्त	५, ११०, १५८, ४४०, ४४३, ४९१, ५८३, ५९४
वित्तिच्छेय	५१६
विदिता	३७९
विदुमं	१२१, १५९
विदूण	३०८

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
विद्धंसणधम्म	१२०
विद्धंसमाण	६२४
विधुणिय	१०३
विधूणयं	२८७
विधूमठाणं	३३४
विज्ञाय	६१३
विपरीयास	८४
विप्पगब्भिय	३२
विप्पजहाय	२४७
विप्पडिण्ण	५४४
विप्पडिवण्ण	१७५
विप्पणमंति	५५१
विप्पमादं	५८०
विप्पमुक्क	७९, ४७६, ४८१
विप्परियाडवे(वे)ति	३८२, ३९१, ५४७, ५६८
विप्पहूणा	३२६
विबद्ध	१९०, १९२, ३४२
विभज्जवाद	६०१
विमण	१६९
विमुक्क	४९५, ४९६
विमुच्चती	१९
विमोक्खहेउ	४८८
विमोयणाए	५६७
वियड	७१, १३२, ४०१, ४०२, ४५५
वियत्त	६०६
वियागरे	४६१, ६२४
वियागरंति	५९७
वियागरंते	५८४
वियागरेजा	५५९, ५७४, ५९८, ६०१
वियाणे	६००
वियासं	३२९
वियाहिय	१४४, १६४
विरज्ज	२७८
विरति	११८, २४४, ५०७
विरय(त)	१००, १०९, १३५, १४२, २७१, ४००, ४०२, ४७८, ५२९

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
विरतसव्वपावकम्म	६३४
विरम	९१
विरायते(ती)	३६०, ३६३
विराहिता	५२५
विरुज्झ-	२२२, ५०८, ६१०, ६१९
विरूवरूव	२५०, २५२, ५४०, ६३६
विरेयण	४४८
विलम्बगाणि	३८८
विवज्जेज्जा	२४३, ४६१
विवण्णच्चित्त	३४२
विवरीतपण्णसंभूत	८०
विवाद	४५३
विर्विच	५७७
विवित	१२७, २४७
विविहठाण	४२२
विवेके(ग)	९६, २५६, ४०९, ४६८, ४७८
विसएसणं	५२४
विसएसिणो	४४०
विसण्णमेसी	४८०
विसण्णा	२४२, ५४८
विसण्णे	२७५, ४७९
विसम	६१, १०८, १२४, ३४४
विसमिस्सं	२५६
विसमंत	३६
विसय	४३, ४८५
विसयपास	२७७
विसय्यगणार्हि	५४८
विसलितं	२५७
विसारए	५६९
विसारते	५९६
विसिद्ध	३५८
विसीय	५८, १४७, १६८, १६९, १७१, १७२, १८२, २०१, २०२, २२५, २२९, ५२६
विशुद्ध	१५६
विमूणितंगा	३३५
विसोहइत्ता	३६८

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
विसोहिय	२१९, ५५९
विहत्तु	३२०
विहत्थिमेतं	३२१
विहज्ज	३२८
विहर	९९, १४०, २५१, २५८, २८०
विहाय	५८०
विहारगमण	१९७
विहिसएज्जा	६०२
विह्मणिय	३९
वीतगेही	४३५
वीमंसा	४४
वीर	१, ९९, १००, १०९, २९९, ३७६, ४११, ४३२, ४३३, ४६९, ४७०
वीरत्तं	४११
वीरिय	३६०, ४११, ६२८
वीससेणु	३७३
वुच्च	४११, ४६७
वुज्झमाण	५१९
वुड्ड	९०, १०४, ५५२, ५८६, ५८७
वुड्डि	३८९
वुत्त	४२, ६६
वुत्ति(सी)मं	५८२, ६१०
वुत्तिय	८६
वुत्तीमत्तो(ओ)	४२९, ५११, ६१०
वेगंतवदात्तसुक्कं	३६७
वेणइया	५३७
वेणइयाणुवायं	३७८
वेणु	२१८
वेणुदेव	३७२
वेणुपलासियं	२८४
वेणुफलाई	२८५
वेतयंती	३६९
वेतालिय	३४३
वेतालियमगग	११०
वेद	२८, ३०, ५२, ३२७, ३४९, ३६२
वेदयित्ता	३५१
वेदेही	२२६

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

वेधादीयं	४५३
वेथइत्ता	३७८
वेय(त)रणी	२४०, ३०७
वेयाणुवीह	२६५
वेयंति	३८४
वेर	३, ४१०, ४३९, ४८९
वेराणुगिद्ध	४८१
वेराणुबंधि	४९३
वेरी	४१७
वेसालिया	६१, ६३
वेसालीए	१६४
वेसिथा	४३८
वेस्सा	४३८
वेह	३२०
वेहासे	९६
वोदाण	५९६
वोसट्टकाए	६३२, ६३३, ६३५, ६३६, ६३७
वोसिज्ज	२१०
वोसिरे	२४३
वंचइत्ता	३२५
वंचयंति	५६०
वंझ	५४१
वंता	३७७
वंति	५४१
वंदण	१२१
वंदणपूयणा	४५८
वंफेज्ज	४६१
सउणी	४९, १०३
सए	४२६
सअंगाह	४२६
सकम्मविरिय	४१९
सकम्मुणा	३९१, ४४१, ५१९
सक्क	३५९
सक्कार	६३७
सगडं	४१०
सगा	१८४
सगिरा	५३९

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

सग्घे	१९७
सच्च	१५६, ३७४, ५३७, ६०९
सच्चरत	४८४
सजीवमच्छ	३१४
सजोति	३०६, ३३०
सडिडिम	२९१
सड्डी	६०, ५१२
सड	१६०
सणफय	३३३
सणियाणप्पओगा	५७५
सण्णिसेज्जा	२६२
सत्त(य)	३२५, ३६१
सत्तग्गसो	३८४
सत्ततं	८७
सत्तिविप्पहूणा	३०८
सत्तंसे	४०४
सत्ता	६, २६०, ४७६, ४८०, ५०३, ५५५
सत्ति	३०७
सत्तु	३३९
सत्तोवपातिया	११
सत्थादाणाहं	४४६
सत्थार	५५८
सत्थारभत्ती	६०५
सत्थं	२८६, ३३४, ४१४
सदा(या)	८८, ११३, ११६, ११७, १५७, १६४, १७०, २७८, ३११, ३२०, ३३७, ३३९, ४३५, ४६४, ४६८, ५१८, ५२०, ५९३, ६०९, ६१८, ६३४
सदाजला	३४७
सद्द	१७१, २५२, ३०५, ३१७, ३७०, ४०७, ५५६, ५८५
सद्द-फास	४७१
सद्दमहप्पगास	३६३
सद्दह-	१५३, २७०

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
सद्वर्हता	३८०
सद्धियं	२५१
सन्ना	९८
सन्नि	३७६
सन्निधाणाए	२८५
सपरिगगहा	७८
सपरिमाण	८२
सपेहाए	४४२
सपिप	३३८
सफलं	४३२
सबीयगा	४४४, ५०३
सभा	३७५
सम ११४, १२४, १४४, १४६, २६२,	२८५
समजिणिता	३२६
समण ६, ३७, ४१, ५९, ६३, ६७,	१०४, ११४, २०६, २६१, २६२,
	२७१, २७२, २७८, ३५२, ३५५,
	३७४, ५२४, ५२७, ६३२, ६३३,
	६३५
समणव्वदे	३८५
समणुजाणाहि	२४३
समभिजाणे	२५१
समभियावन्नं	२९१
समय ११३, ११५, ११८, १५५, ६०१	
समयाणुपेही	४७९
समयाणुसट्ठे	५८७
समयातीतं	४७१
समागम	४१०
समायरे	२२२
समारभित्ता	३१२, ३१८
समारमेजा	३८५, ३८६
समारभंति ३३९, ३८७, ४१५, ४२५	
समारंभ ५५, ५१०, ५१३	
समालवेजा	६०३
समव्वय	५८६
समाहृद्	४३६, ४८७

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
समाहरे	४२६
समाहि १३७, ४७३, ४७८, ४९४, ५५८,	५८३, ५९४, ६०४, ६०६
समाहिजोग	२६२
समाहित(य) ११४, १२२, १४०, २११	२२३, २३०, २४५, ३१०,
	३८०, ५२१
समाहिपत्त	४१३, ४८५, ४८७, ५७०
समिक्ख	३५५, ३८६, ४८१, ४९२
समित्त(य)	८८, ११६, २४३, ३५५,
	५९४, ६०३, ६३४, ६३७
समिती	५८४
समीकत	१८९
समीरिय	३४२
समीहत	४२१
समीहं	५९६
समुगगर	३४५
समुच्छे	१२३
समुद्धियं (त) १००, १०५, १३५, १३६,	१४१, १९०, २१०, ६०१
समुद्द	२४२, ३७६, ५०१
समुद्दिस्स	५१०
समुपेहमाण	५७९
समुप्यजे	४, २९३
समुप्पाद	६९
समुवद्धित	४२४
समुस्सए	६२३
समुस्सए	६२३
समुसिता (या)	३२३, ३३५
समुसितं	३३४
समेच्च (च्चा)	५४५, ५७५
समोसरण	५३५
समोसर्वेति	३३४
सम्मता	२४०
सम्मत्तदंसिणो	४३३
सम्मं ९९, ५८६, ५८९, ५९०, ६०५	
सथ	२६५

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

सयकम्म	२४२
सयकम्मकप्पिय	१६०
सयण	१२२, १९८, २५०
सयणासणे	५८४
सयपाणि	२९७
सयायकोवा	३४६
सयं	३, १०, २९, ३० ४१, ४३, ५०, ६८, ७२, १८७ ३४८, ४९४
सयंकड	५४५
सयंभु	६६
सयंभू	३७१
सरहं	३१७
सरण	५७, ७६, १५८, १५९, २२१, ४५७
सरती	१८०
सरपादग	२९०
सरय	७१
सरयंति	३१८, ३२९
सरसंवीत	१८१
सराइभतं	३७९
सराइभोयण	१४५
सरागत्था	२१३
सरीर	१२
सरोसं	३४५
सलिल	५४१, ५४८
सलिलं	३७२
सल्ल	१२१, ४२०
सल्लकतण	६३०
सवातग	१६८
सविसेसजुता	५९०
सव्वकामसम्मपित	७३
सव्वगोतावगता	५७२
सव्वजगंसि	३५६
सव्वज्जुय	४७
सव्वट्ठ	११७
सव्वतो	४७६, ४८१, ५७७
सव्वत्थ	८२, १५५, १५६, २४४, ५०७

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

सव्वदुक्खविमोक्खण	४९८
सव्वदुक्खा	६११
सव्वदंसी	३५६
सव्वधम्म	४२३
सव्वधम्मा	३७५
सव्वप्पग	३९
सव्वफाससह	२९८
सव्वलोय	३५०, ४५८
सव्ववायं	३७८
सव्ववारं	३७९
सव्वसाहु	६३०
सव्वसो	१००, ४३२, ४३३, ४३६, ४६३, ५११
सव्वहा	१६
सव्वाणि	४७२
सव्वाहिं	२२०, ४०८, ५०५
सव्विंदिय	४७६
सव्वे	१६, ४१, ७२, ८४, १६०, १९४, ३१८, ४९१, ५०५, ५७९
सव्वेदियाणि	४२७
सव्वेहि	४०७
सव्वो	१९९
सव्वं	५, १३, ३९, ४१, १५७, १८९, २४१, ३५१, ३७९, ४२०, ४३०, ४३१
ससा	१८४
सह	२५८, २८०
सहसम्मुरए	४२४
सहस्स	३२५, ३४३, ३६१
सहस्सनेता	३३८
सहस्संतरिय	६०
सहा	१८७
सहिय(त)	१०१, १४०, १४२, १३४, १६१, २४७, ६३४
सहीवायं	४६३
साइमणंत	२६८

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
साउ(दु)गाई	४०३, ४०४
सागपागाए	२८२, २८७
सागर	२५९
सागारियपिंड	४५२
सातागारवणिस्सित	५७
सातागारवणिहुत	४२८
सातं(ये)	३३०, ३१६, ३८२, ३९४, ३९८, ३९९
सादियं	४२९
साधम्मिणी	२७२
साधुमाणी	५६०
साधुसमिक्खयाए	३५२
सामणिय	४०३
सामणेराए	२९०
सामली	३६९
सामाइय	१२७, १३०, १४१
सायाणुगा	१४६
सार	८५, ५०६
सारेंति	१३६
सारक्ख	८६
सारक्खणट्ठाए	५१४
सारेह	२१२
सारंभा	७८, २१९
सावज्ज	५२
सावासगा	५८१
सासत(थ)	१५, ७४, ८१, ५४६, ५५४
साहइत्ताण	६३०
साहहु	४०१, ४५५
साहरे	४२७
साहस	२५१
साहसकारि	४९०
साहुजीवि	१९६, २११
साहु	५१९, ५३७
साहेता	४९
सि	३२५
सिओदग	३९७
सिक्ख	३०३, ४२५, ४५३, ४६८, ५८०

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
सिक्खं	४२५
सिज्जिस्सु	३९४, ३९७
सिणाणादि	४०२
सिणाणं	४४९
सिणाति	४०१
सित(य)	८८, १०३, ३८८
सिद्ध	७४, १६३, २२८
सिद्धि	७३, ७४, २२५, ३६८, ३९४, ३९५, ३९८, ३९९
सिद्धिपहं	१०९
सिया	१४, ७६, ९५, ११३, ११८, १७६, १८८, २०९, २३४, २३६, ३९४
	इत्यादि
सिरीए	३६४
सिरीसिवा	९३, १२४, ३९५
सिरं	३०४, ३३४
सिला	३०९, ३३२
सिलोग(य)कामी	४७९, ४९५, ५७८
सिलोग-पूयण	१५४
सिलोगं	४३४, ४५८
सिलोयगामी	५६८
सिवं	१६४
सिसुपाल	१६५
सिही	५२३
सीउण्हं	१३२
सीओदगपडिहुंछिणो	१३०
सीतफास	४८६
सीतोदगसेवण	३९२
सीतं	१६८
सीय	१९५, २७२
सीलं	३५३, ३६८, ३६९, ५५७
सीसं	३२०, ३४०
सीहलिपासग	२८८
सीहं	२५४, ३७२, ४९२
सुअ(थ)	१४८, २०३, ६०५
सुअक्खातधम्म	४७५
सुअ(य)क्खायं	२६९, ४११, ४२१, ६०९

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
सुउज्जुयारे	५६३	सुयाहिष्	६०९
सुक्कं	६२	सुरक्खिय	२५१
सुगइ	५१	सुरा	५४७
सुच्चिणं	५६७	सुरालय	३६०
सुज्झोसित	१३९	सुलभ	८९, ९१, १६१
सुठिच्चा	५९५	सुल्लह्णीवी	५६८
सुण ४१९, ४२४, ४३७, ४७३, ५००, ५०२		सुवण्ण	३६९
सुणी	१७२	सुविणं	५४३
सुणेत्ता	३०५	सुविभावितप्पा	५६९
सुणेहा	२७८	सुविमुक्क	२९९
सुण्हा	२५९	सुविवेग	१३९
सुत	१०५	सुविसुद्धलेस्स	२९८
सुतत्तं	३१६	सुव्वत(य) ९१, १५९, १६२, १७९, १९९,	
सुतवस्सि	२५८, ४६९, ४७५	२४३, ४१२, ४३५, ६३१	
सुता	३०७, ३२३	सुव्वती	३१७
सुतं	२६९, ४६०, ६२२	सुसमाहरे	४३०
सुत्तं	६०५	सुसमाहित	२४१
सुदेसिय	१६४	सुसमित	६३७
सुदंसण	३६०, ३६५	सुसाधुजुत्ते	५८४
सुद्धा	४३८	सुसाधुवादी	५६९
सुधम्म	३७५	सुसामाइय	६३७
सुधीरधम्म	५७२, ५७५	सुसिक्ख	४१४, ५८०, ६०४
सुद्ध ७०, २६४, ४३३, ४९५, ५२०, ५२५,		सुसुक्कसुक्कं	३६७
५९६, ६०३, ६२५		सुसेहंति	१९०
सुद्धलेस्स	३६४	सुसंजत	५१०, ६३७
सुद्धसुत्ता	६०६	सुसंबुड	११०, १४०
सुनिरुद्धदंसण	१५३	सुस्स	१०४
सुन्नघर	१२३	सुस्सूस्समाण	४६९
सुन्नागारगत(य)	१२५, १२६	सुह	२८, २९, ३९६
सुप्प(प)ण्ण	४६९, ६०१	सुखदुक्खसमञ्जित	६५
सुप्पिवासिय	३६९	सुहुरूवा	४६४
सुप्पुक्खल्लग	२८९	सुहि	२६०, ४२२
सुंफणि	२८७	सुहिरीमणा	२९४
सुवंभचेरं	५८०	सुहुम	११६, १२१, १८२, २४८
सुन्धि	४८६	सुईसुत्तग	२८९
सुमणो	४६७	सुत्तीगो	१९२
सुमूढ	४९०	सुयूर	२००

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

सूर	१६५-१६७
सूरपुरंगमा	२०९
सूरिय	३५७, ३६२, ३६४, ५९१
सूरोदय	५९२
सूलविद्धा	३३६
सूला	३०८, ३२१, ३३६
सूवच्छेयाए	२८६
सेट्ट	३६६, ३६९, ३७०, ३७१, ३७३-३७५
सेट्टि	९३
सेण	९०
सेयविय	३०३
सेयं	२१६, २१८, २९१, ५८८, ५८९
सेव-	५७, ६०, १६७, २१४, ४०६, ५११, ५६७, ५७२, ५७५, ५९८, ६१५, ६२१
सेस	१३४
सेसग	१६१
सेह-	१०७, १६७, ५८२, ५९२
सेहिय	२९
सोगतता	३३४
सोच्चा	४५, १५६, १९४, ४४३, ४८३, २७, ५२८
सोयकारी	५९४
सोयपलिच्छिण्ण	६३७
सोयरा	१८४
सोयरिया(य)	५, ३३६
सं	१११
संक-	३३, ३४, ३७, ३८, ६०१
संकमट्टाए	२९२
संकलिया	३४६
संक्रिय(त)	३३, ३७
संखय	१११, ११२, १३१, १५२, २२४, २४६, ५९७
संखा	५९४
संखाए	५
संखेदु	३६७

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

संग	१८२, १९३, १९४, ४०८
संगतिय	३०
संगाम	१६६, १७१
संगामकाल	२०४, २०९
संगामसीस	४०९
संछिण्णसोत	६३७
संजत	८७, १२३, १३८, १५४, १५५
संजम	११४, १४३, ३७८
संजमेत्ता	४७४
संजल	४६७
संजीवणी	३३५
संजोगा	२४१
संठव	२९४
संठवित्तए	१०५, १०६
संडासगं	२८८
संतच्छणं	३१३
संतत्ता	१७७
संतप्पति	३३२
संता	३२, ३३, २९४, ५३६
संतावणी	३३२
संति	७, ११, १५, १९५, २४४, ५०७, ५१२
संति (= शान्तिम्)	५५७, ५९५
संतिण्ण	१४४
संतिमे	५३
संतोसिणो	५४९
संतं	३१
संथरे	१२३
संथव	९४, १२१, १४८, २५९, २६२, २९६, ४८३
संथुत	६६
संदति	५४१
संध	२११, ४७२, ५१८, ५३०, ५३१, ६००
संधि	२०-२१, ६१८
संपगाढ	३३२, ५४६
संपणो	६०९
संपत्ति	१६३
तंथिसंप	३८७

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

संपराय(ग)	३४९, ०१८
संपर्लिति	३४
संपसारण	११८
संपसारी	४५२
संपातिम	३८७
संपिट्ठं	२८५
संपुच्छणं	४५७
संपूयणं	४७९
संबद्धसमकम्प	२१२
संवाहिता	३४४
संबुद्ध-	८९, ३९१, ४९३
संभम	२२९
संमत	२२८
संमिस्सभाव	४८७, ५३९
संमुहीभूय(त)	६१६, ६२९
संलोकणिज्जं	२७६
संवच्छरं	५४३
संवदेजा	५९९
संवर	६९, ५५५
संवसे	४
संवास	२५६, २७२, २७३, २९६
संविज्जए	१९९
संविधुणीय	६३६
संवीत	१८०
संवुड	७१, ११०, ११७, १६३, २५४, ४३०, ५०९, ५३४
संवुडकम्प	१४३
संवुडचारि	५६
संसग्गि	१२८
संसग्गिय	४६४
संसय	४२२
संसार	५०, ५९, ११२, २१३, ३८४, ५४०
संसारचक्रवाल	२६
संसारपरिवड्डण	७१
संसारपारकंली	५९
संसारपारगा	२१

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

संसुद्ध	११४
संसेदया	३८७
संसेय	४४४
संसेयया	३८१
संसोधिंतं	५९७
हण	१००, १६३, ३०५
हणंतं	३, ५१२
हण्णू	११५
हता	३४४
हत्थ	३१३, ३२८, ३३९, ४२७, ४७४
हत्थकम्म	४५३
हत्थपादछेदाए	२६७
हत्थऽस्स-रह-आण	१९७
हत्थिवहं	३४१
हत्थी	१८१, १९२, ३७२
हम्म	३३२, ३३५, ३४३, ३४८, ७१४
हम्ममाण	३०७, ३१९, ४१०, ४६७
हर-	९०, ३९६, ३९७, ४४०, ४९१, ५८१, ५८२
हरए	११७
हरिय(त)	२२७, ३८८, ४५५
हरिस	१२५
हरिसप्पदोस	१७८
हवंति	२९२, २९४
हस	४६५
हायती	५४१
हासं	६००
हिंड	१६०
हिंस	५२, ८५, ३०३, ३५०, ३८५, ३८९, ५०५, ५०६
हिंसणितं	४८२
हिंसप्पसूताइं	४९३
हितदं	५७५
हितं	१३४, ५४६, ५८९
हियासएजा	४८६
हिरण्णं	१८९
हिरीमणे	५६२

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
हीणनेत	५४२	होइ(ति)	८, १२, ७१, ७३, १४७, २०५, २५१, २६०, २८१, ३०३, ३४८, ४०६, ४३२, ४३३
हीमतो	१२८	होति	२६१
हुत	३९२, ३९८	होज	१२८
हेउ	४२, ४०४	होलावायं	४६३
हेउय	१७	हंता	४१५
हेचा	७६, १४३, ३८५, ४०३, ५१७, ६२९	हंदि	१५३
हेट्ट	३६१	हंस	२९४
हेमन्तमास	१६८		
हेमवर्ण	३६२		

[२] सूत्रकृताङ्गसूत्र[स्यगडंगसुत्त]द्वितीयश्रुतस्कन्धान्तर्गतविशिष्टशब्दसूचिः

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
अओमतेणं	७१८	अखेय(त)ण(न्न)	६४०, ६४१, ६४२, ६४३
अकडा	६५६	अगणि	७०४
अकम्मभूमगाणं	७३२	अगणिकाएण (णं)	७०४, ७१०
अकम्मं	७०७	अगणिकायत्ताए	७४३
अकम्हादंडे	६९४	अगणिकायं	६९६
अकरणयाए	७०५, ८६७	अगणिज्झामिते	६४८
अक्खमाद्	६९८	अगणीणं	७४-७४४
अकिंचिणा	६५३	अगार	८५३, ८५६
अकिरिए	६८२	अगारपरिवूहणताए	६९६
अकिरिया	६५१, ६५५	अगारपोसणयाए	६९६
अकिरियाकुसले	७४७	अगारहेउं	६९५, ७००, ७०९
अकिरियावादीणं	७१७	अगारातो	८४९, ८५३, ८५६, ८५७
अकुसल	६४०, ६४१	अगारिणो	७९४-७९५
अकेवले	७१०, ७१२, ७१३	अगिलाए	६९०
अकोह	६८२, ७१४	अगंता	८०४
अकंटयं	६४६	अगंथा	७१४
अकंते	६६९	अगवीया	७२२
अक्खयं	८३३	अग्नि	६५०
अक्खाय(त)	७५२, ७८३	अग्निथंभणयं	७१८
अक्खोवज्जण-वणलेवणभूयं	६८८	अग्ने	७१३
अक्खंति	७९८	अघत्तं	८४७, ८५२

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

अचित	६८५, ७३८-७३९, ७४३, ७४५
अचिवत्तंतेउरघरपवेसा	७१५
अच्चीए	७१४
अच्चंतविसुद्धरायकुलवंसपसूते	६४६
अच्छराए	७१०
अच्छेउजं	६८७
अछत्तए	७१४
अजाणमाण	८२५, ८३५
अजाणित्तिह	८३५
अजिणाए	६९६
अजीवा	७६६
अजोगरुवं	८१६
अउजवियं	६८९
अउजावेय(त)व्व	६७९, ७०६, ७२०
अजिणिता	८१५, ८२९
अजो	८७१
अज्झत्थिए	६९४, ७०२
अज्झयणे	६३८, ६९४
अज्जोरुहजोणिएसु	७२४
अज्जोरुहजोणिय	७२४, ७३१
अज्जोरुहत्ताए	७२४
अज्जोरुहसंभवा	७२४
अज्जोरुहाण(णं)	७२४, ७२९, ७३१
अज्जोरुहिताते	७२४
अज्जोरुहेसु	७२४
अज्जोववण्णा(आ)	७०६, ७१३, ८०८
अट्टज्जाणोवगते	७०२
अट्टमे	७०२, ७१४
अट्टाए	८५६, ८५७
अट्टाण	८१९
अट्टादंडवत्तिए	६९५
अट्टादंडे	६९६
अट्ठि	६५०, ६७९, ६९६, ७०४, ७५३
अट्ठिमिजपेम्माणुरागरत्ता	७१५
अट्ठिमिजाए	६९६
अट्ठे	६४४, ७१५
अट्ठंसे	६४९

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

अड्ढे	८४३
अणगार	६५३, ७०७, ७१४, ८०२
अणगारियं	८४८, ८५३, ८५६
अणज्जधम्म	८२४
अणज्जे	८४०
अणट्ठाए	८६५
अणट्ठादंडवत्तिए	६९६
अणट्ठादंडे	६९४, ६९६
अणट्ठे	७१५
अणणुताविया	७५२
अणत्तिकम्मणिज्जा	७१५
अणत्तिवातियं	६८९
अणभिगमेणं	८७०
अणवकंखमाण	८५७
अणवद(य)ग्ग	७१९, ७२०, ७५५
अणवल्लिते	७६१
अणसणाए	७१४-७१५
अणागतं	७८९
अणाढायमीणे	८६८
अणात्तिय	७२०
अणादि(दी)य	६५६, ७५५
अणायारं	७५४, ७५६, ७५८, ७६०, ७६४
अणारिय	६४६, ६६७, ६९४, ७०५, ७१०, ७११, ७१२, ८०४, ८१८
अणारंभ	७१३-७१४, ८५९
अणासव	७१४
अणिगूढाणं	८७०
अणिज्जूढाणं	८७०
अणिज्जाणमग्गे	७१०
अणिट्ठे	६६९
अणिवण	६५६
अणिम्मित(म्मेय)	६५६
अणियत्तदोस	८३९
अणिरए	६५५, ६५८
अणिसट्ठ	६८७, ८७०
अणिहे	८२८
अणुगमियाणुगमिय	७०९

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
अणुगामिण्	७०९	अतिउट्टंति	६६१
अणुगामियभावं	७०९	अतियरंति	८४६
अणुगंतव्वा	७४५	अतीत	६८०, ७०७
अणुद्विता	७१०	अतेणं	६९९
अणुतावियं	८४७	अस्थी	८१७
अणुतर	७९९, ८५४, ८६९	अस्थेहि	८०२
अणुदिसातो	६४३	अथिर	७८८
अणुदिसं	६८९	अदिट्ट	८७०
अणुधम्मो	८२१, ८२७	अदिट्टलाभिया	७१४
अणुपरियट्टिस्संति	७१९-८२०	अदिण्णादाण	८५६
अणुपविट्टस्स	७१०	अदिण्णादाणवत्तिण्	६९४, ७०१
अणुपालेत्ताण्	८६५	अदिण्णं	७०१
अणुपालेमाणा	७१५, ८५६, ८५७	अदुक्खं	६८२
अणुपुव्वट्टिय(त)	६३८, ६४०, ६४१	अदुत्तरं	७०८, ७१४
अणुपुव्वेण(णं) ६४६, ७३२-७३५, ७३७, ८४८		अदत्तवणगे	७१४
अणुप्पगंथा	७१४	अद्धमास	७१३
अणुप्पणंसि	७१४, ७१५	अद्धमासिण्	७१४
अणुप्पवादिणं	८५२	अद्धवेताळिं	७०८
अणुवट्टिता	६७७, ६८९	अधम्मक्खवाइ	७१३
अणुवधारियाणं	८७०	अधम्मपक्खस्स	६९४, ७१०, ७१३, ७१७
अणुवरया	६७७	अधम्मपलोइणो	७१३
अणुवसंते	६९४	अधम्मपायंजीविणो	७१३
अणुवीइ	६८९	अधम्मलज्जणा	७१३
अणुव्वते	७९२	अधम्मसीलसमुदायारा	७१३
अणुसूयत्ताण्—अणुसूयाणं	७३८	अधम्माणुया	७१३
अणेआउण्	७१०	अधम्मिया	७१३
अणेगभक्कणसयसन्निविट्ठा	८४२	अधम्म	६९४, ७१३, ७६७
अणेलिसा	७५७	अनिरण्	६५१
अणोरपारे	८३५	अनिव्वाणमग्गे	७१०
अणोवाहणण्	७१४	अज्जत्थिया	६४५
अणंतकरा	७९६	अज्जकाले	६८८, ७१०
अण्णमण्ण	७६१, ७८९	अज्जगिलातचरगा	७१४
अण्णविहीण्	८२१	अज्जथर	८५५
अण्णाणश्चाण्	८७०	अज्ज (= अज्ज)	६८८, ६९०, ७०८, ७१०
अण्णाणियवादीणं	७१७	अज्ज(अन्य)	६९७
अण्णातचरगा	७१४	अन्नहा	१०५
अतिआतरक्खे	७१०	अज्जिं (अन्याम्)	६९७

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
अपचक्खाणी	७४७
अपचक्खायं	८५२, ८५६, ८५८, ८६४
अपच्छिन्नमारणंतियसंलेहणाद्भूसणाद्भूसिया	८५७, ८६५
अपडिबद्धा	७९४
अपडिविरता	७९०
अपतियबहुले	७९३
अपरिगह	६७७, ७९३, ७९४, ८६०
अपरिभूते	८४३
अपसू	६५३
अपस्सतो	७४८, ७४९, ७५१
अपासओ	७५२
अपुट्टलाभिया	७९४
अपुत्ता	६५३
अपुरोहिता	६५६
अपेच्चा	८५६
अपंडित	६४०, ६४१
अप्यकंपा	७९४
अप्यडिविरता(या)	७९३, ७९५, ८५८, ८६०
अप्यडिहयगती	७९४
अप्यडिहयपच्चक्खायपावकम्मे	७४७, ७४९, ७५१
अप्यत(य)र(रा)गा	८५२, ८५६, ८५८
अप्यणा	८६१
अप्यणो	८६९
अप्यतरो	७९३, ८५३, ८५४
अप्य(प)त्त	६३९, ६४०, ६४१, ६४२, ६४३
अप्यपरिगहा	७९५, ८६०
अप्यमत्ता	७९४
अप्ययरा	६६७
अप्याउया	८६४
अप्याण(णं)	७९४, ७८६, ८३५, ८३६
अप्यारंभा	७९५, ८६०
अप्याहट्टु	६४५
अप्पिण	६६९
अप्पिच्छा	७९५, ८६०
अप्पियसंवासाणं	७९९

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
अफालेता	७९०
अबाले	६३९, ६४०, ६४१, ६४३
अबोहिए	८११, ८१६
अबोहिय	७९३, ७९५
अबोहीए	८७०
अन्मक्खाणाओ	६८३
अन्मपडल	७४५
अन्माइक्खंति	८४७
अब्भंतरीया	७९३
अब्भुट्ठामो	८५४
अब्भुट्ठेति	७९०
अब्भुट्ठेति	७०५
अब्भुवगतं	८५०
अभिओरणं	८४६
अभिकमे	६३९, ६४०, ६४३
अभिकंतकूरकम्मे	७९०
अभिकखलाभिया	७९४
अभिगत(य)जीवाऽजीवा	७९५, ८४३
अभिगतट्ठा	७९५
अभिगिज्झंति	७९०
अभिजोएणं	८४६, ८४८
अभिज्ञाउरा	७९०
अभिणंदह	८४८
अभिधारयामो	७९९
अभिनिव्वट्टमाणा	७३२, ७३३
अभिनिव्वट्टित्ताणं	६५०
अभिभूय	६६०
अभिरूवा	६३८
अभिसमणणागते	६६०
अभिसंयुड्ढा	६६०
अभिहड्ड	६८७
अमोच्चा	८५६
अमइं	८०६
असज्जमंसासिणो	७९४
अमणक्खस्स	७४८, ७४९
अमणामे	६६९
अमणुणो	६६९

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

अमाण	६८२, ७१४
अमाया	७१४
अमायं	७१८
अमितभूत	७४९-७५१
असुच्छिण	६८३
अमुत्तिमग	७१०
अमुयाणं	८७०
अमेहावी	६४०-६४१
अमोक्खाए	७८६
अय	७४५
अयगराणं	७३५
अयगोले	७१३
अयोमएणं	७१८
अरई	६६०
अरणीतो	६५०
अरतीरतीओ	६८३
अरविंदसाए	७३०
अरसाहारा	७१४
अरहंता	६८०, ७०७
अलसगा	७१०
अलाउयं	८१२
अलसाए	६८२
अलोए	७६५
अलोभ	६८२, ७१४
अवएहिं	७३१
अवगजोणियाणं	७३१
अवगताए	७३०
अवगाणं	७३१
अवगुंतदुबारा	७१५
अवमण्णेति	७०३
अवराहंसि	७०४, ७१३
अवरं	८२०
अवहरति	७१०
अवहरावेति	७१०
अवाउडा	७१४
अविउरिसया	८०९
अविण्णायाणं	८७०

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

अवितह	८५४
अविधूणिया	७५२
अविप्पहाय	८०७
अवियत	६४०, ६४१
अवियाहं	८४५, ८४६
अवियारमण-वयस-काय-वक्क	७४७, ७४९, ७५२
अवियं(अं)तसो	६५५, ६५७
अविरए	७५२
अविरतिं	७१६
अविरती	७१६
अविरते	७४७, ७४९, ७५१
अविर्विचिया	७५२
अविसंधि	८५४
अविहिंसितं	६८८
अवंझा	६५६
अव्वत्तस्वं	८३३
अव्वयं	८३३
अव्वोगडाणं	८७०
अव्वोच्छिण्णो	८६६, ८७०
असच्चा	८१८
असण-पाण-खाइम-साइमेणं	७१५
असणेण	६५२
असणिकाय	७५२
असण्णिणो	७५१-७५२
असण्णिदिट्ठंते	७५१
असमाह्वसुहलेसे	७०५
असल्लगतणे	७१०
असवणयाए	८७०
असिलक्खणं	७०८
असुभ	६६९, ७१३
असमुच्छिया	७५२
असव्वदुक्खपहीणमग्गे	७१०, ७१२, ७१३, ७१६
असहिज्जदेवाऽसुर-माग-सुवण्ण-जक्ख-	
रक्खस-किक्कर-किंपुरस-गरुल-गंधव-	
महोरगादीएहिं	७१५

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
असाहु	८१६	अहालहुसगंसि	७१३
असाहू(धू)	६१५, ६५१, ७१०, ७१२, ७१३, ७१६, ७८०	अहावका(गा)सेणं	७२३, ७३२-७३७
असिणाइत्ता	८५६	अहासुहं	८७३
असिद्धिमग्गे	७१०	अहिए(ते)	७०४, ७१३
असिद्धी	६५१, ६५५, ७७८	अहिसयं	८११
असीलं	८३१	अहियासिज्जंति	७१४
असुभा	७१३	अहिसमेति	७९३
असुयाणं	८७०	अहीणं	७३५
असूई	७१३	अहे	८००, ८१७
असेसं	७८३	अहेभागी	७३९
असंजते(ए)	७४७, ७५१, ७५२, ८२२	अहोतिसं	७५१
असंजयअविरयअपडिहयपच्चक्खायपावकम्मो	७५१	आइक्खतेण्हं	७८७
असंतएणं	७४८, ७४९	आइक्खमाणो	७८८, ७९०
असंविज्जमाणे	६४८, ६४९	आइक्खामि	६४४
असंबुडे	७४७, ७४९, ७५२	आइक्खियव्व	७०५, ८५४, ८५५
असंसइया	७०२	आइक्खंति	७०५
असंसद्वचरगा	७१४	आइगरे	७१८
असंसुद्धे	७१०	आउए	८४६
अस्मार्कं	८५२	आउं	८६०, ८६५
अस्समण	७९४, ८५५	आउडिज्जमाणस्स	६७९
अस्सायं(तं)	६७९, ७५३	आउत्तं	७०७
अस्सिंपडियाए	६८७	आउमण्णहा	८४८
अस्संजते(ए)	७४९, ८५४	आउयं	८५०, ८५८, ८५९
अस्संजयस्स	८५४	आउसरीरं	७२३
अहट्ठे	८२०	आउसिणेहं	७३३
अहणंतस्स	७४८, ८४९	आउसो	८३७, ८४५, ८४७, ८५२
अहमंसि	८६५	आउसंतेणं	६३८, ६९४
अहतवत्थपरिहिते	७१०	आउसंतो	८४५, ८४८, ८५१, ८५३-८५५, ८६६, ८६९
अहम्मिया	८५८	आऊ	६५६, ६७५
अहाक्काइ	७६१	आएहिं	७३१
अहादरिसियमेव	८४५	आओगपओगसंपउते	६४६, ८४३
अहापरिग्गहितेहिं	७१५	आगमि(से)स्सा	६८०, ७०७
अहावीएणं	७२३, ७३२-७३७	आगमिस्साणं	७१०, ७१३
अहारिहं	७०५	आगमेत्ता	८६७
अहालहुगंसि	७०४	आगमेस्सभइया	७१४
		आगमेस्सा	६८०

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
आगम्म	६४०-६४३, ८५४, ८५५	आयजीबिया	७८८
आगासे	६५६	आयजोगी	७२१
आगंतागारे	८०१	आयजोणियाणं	७३१
आगंतुं	७२०	आयते	६४९
आगंतुं छेयाए	७१९, ७२०	आयत्ताए	७२८
आगंतुं मेयाए	७१९, ७२०	आयदंड	८०९, ८११, ८२७
आचार्य	७४९, ७५१, ७५३	आयनिष्फेडए	७२१
आढाति	८६९	आयपज्जवे	६४८
आणाए	८४१	आयमणिं	७०८
आणवेमाणस्स	७१०	आयरक्खिते	७२१
आतगुते	७२१	आयरियं	६५३
आतट्ठी	७२१	आयस्स	८०५, ८०७
आतपरक्कमे	७२१	आया	७४७
आतहिते	७२१	आयाणमंडमत्तणिक्खेवणासमित्त(य)	७०७, ७१४
आतहेउं	६९५	आयाणवं	८४१
आता	६५०	आयाणह	८५३, ८५५
आतोडिज्जमाणस्स	७५३	आयाणियव्वं	८५३, ८५५
आदहणाए	६४८	आयाणुकंपए	७२१
आदा(या)णसो	८५८-८६२, ८६५	आयाणं	७३१
आदाणातो	६८३	आयामेत्ता	६९८
आदाणेणं	७१०	आयारसीले	८३२
आदाय	७५४	आयारो	६६१
आदिकरा	७१८	आयावगा	७१४
आदियति	७०१	आयाहिणं	८७३
आदियावेति	७०१	आयाहिते	८४०
आदियंति	७०१	आयंत्तिलिया	७१४
आदेसाए	६८८	आरणिया	७०६, ७१२, ८६१
आवाहंसि	७१४	आरामागारे	८०१
आभागिणो	७१९, ७२०	आराहिता	७१४
आभागी	६९६	आराहेति	७१४
आमयकरणिं	७०८	आरिए	७१४, ७१५, ७१६
आमरणंताए	८५३, ८५८, ८५९, ८६०, ८६१	आरिय	६४६, ६६७, ७०५, ७११, ७३२, ८०३
आमलए	६५०	आरुहेत्ता	८१४
आमलकं	६५०	आरेणं	८५४, ८५५
आमंतिता	६४४	आरोप्प	८१५
आयच्छट्ठा	६५६		

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
आरंभट्टाणे	७१६	ईशालाणं	७१८
आरंभयं	८०९	इक्कडा	६९६
आरंभसमारंभ	७१०, ७१३	इक्खागपुत्ता	६४७
आरंभसमारंभट्टाणे	७१६	इक्खलागा	६४७
आरेमेणं	७१०	इच्चत्थतं	८२८
आलावग	७११, ७२८, ७२९, ७४३, ७४६	इच्चेवं	७५३
आलिसंदश	७१३	इच्छापरिमाणं	८५६
आलुं पह	६५१	इच्छामो	८७२, ८७३
आलोइयपडिक्कता	७१५	इड्ढीए	७१४
आलोएति	७०५	इणट्ठे	७१०
आवसहिया	७०६, ८६१	इण्हि	७८९
आवसंति	८३७	इत्तरिए	७०३
आवि ट्ठवेमो	७१०	इत्थिकामभोगेहिं	६५३
आविद्धमणिसुवण्णे	७१०	इत्थिकामेहिं	७१३
आसण	७१३	इत्थिताए	७३२, ७३४
आसमघातंसि	६९९	इत्थियाओ	७९३, ७९५
आसमस्स	७१०	इत्थिलक्खणं	७०८
आसव-संवर-वेयण-णिज्जर-किरिया-ऽहिकरण-		इत्थीए	७३२-७३५
बंध-भोक्खकुसला	७१५	इत्थीगुम्मसंपरिवुडे	७१०
आसालियाणं	७३५	इदा(या)णि	८५४, ८५५
आसुपण्णे	७५४	इमे	७९९
आसुरिएसु	७०६	इरियावहिए	६९४
आसुरियाइ	७०८, ८६१	इरियावहिया	७०७
आसंदिपेडियाओ	८५६, ८५७	इरियासमित(य)	७०६, ७१४
आसंसं	६८२	इसि	६९३, ८२६
आहट्ठुहिसियं	६८७	इसीयं	६५०
आहव्वणिं	७०८	इस्सरकारणिए	६५९, ६६२
आहाय कम्मं	७९३, ७९४	इस्सरियमद	७०३
आहारगुत्ते	७४७ (७४६)	उक्कापायं	७०८
आहारपरिणा	७२२	उक्कंचण	७१३
आहारिया	८२१	उक्खित्तचरगा	७१४
आहारैति	७२३	उक्खित्तणिक्खित्तचरगा	७१४
आहरेमो	७१०	उक्खतो	६५०
आहारोवच्चियं	६७५	उग्गपुत्ता	६४७
आहिज्जति	६९६	उग्गमुप्पायणेसणासुद्धं	६८८
आहंसु	७४८	उग्गह(हि)ए	७१४
		उग्गा	६४७

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
उच्चागोता(या)	६४६, ६६७, ६९४
उच्चारपासवणखेलसिंघाणजलपारिद्धावणिया-	
समित(य)	७०६, ७१४
उच्चावया	७१४
उज्जुया	७१८
उज्जोवेमाणे	७१४
उज्जिउं	६९६
उट्टाए	८५४
उट्टेइता	८५४
उट्टडहिता	७०४
उट्टभागी	७३९
उट्टसालाओ	७१०
उट्टाण	७१०
उट्टं	८००, ८१७
उणिक्खिस्सामो	६४२, ६४३
उत्तरपुरत्थिमे	८४२, ८४४
उत्तरातो	६४२
उदग(=उदक)	७१३, ७२९, ७४०, ७४१, ७४२
उदग(पेढालपुत्रः)	८४७, ८४८, ८५३, ८६७-८६९
उदगजाए	६६०
उदगजोणिय	७२९, ७३०, ७४०, ७४१, ७४२
उदगतलमतिवतिता	७१३
उदगताए	७३०, ७४०, ७४१
उदगपोक्खले	६६०
उदगबुब्बुए	६६०
उदगसाला	८४४
उदगसंभवा	७२९, ७३०
उदय = उदक	६३९, ६४०, ६४१, ६४५, ७२९, ७३०, ७३१, ७४०, ७४१, ७४८
उदय	८०९, ८१०
उदय (पेढालपुत्रः)	८४५, ८४७, ८४८, ८५१, ८७०-८७३
उदेयट्ठी	८०५, ८०६

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
उदरं	६७५
उदसी	६५०
उदाहडं	८३७
उदाहरेज्जा	८१९
उदाहरेज्जासि	८४१
उदाहु	८५३-८६७, ८६९
उदीणं	६४६, ८६५
उदीरिया	७०७
उदय	८१०
उदवइता	६९६
उदवेयव्वा	६७९
उद्विज्जमाणस्स	६७९, ७५३
उद्वेत(य)व्वा(व्वो)	७०६, ७१९, ७२०
उद्वालेता	७०४
उद्विडभत्तं	८२३, ८२६
उद्वियसत्तु	६४६
उद्वियकंटकं	६४६
उद्विक्खिस्सामि	६३९-६४१, ६४३
उद्विक्खेय(त)व्वं	६४०, ६४१, ६४२, ६४३
उप्पतणिं	७०८
उप्पताहि	६४३
उप्पतिते	६४३
उप्पणंसि	७१४, ७१५
उप्पलत्ताए	७३०
उप्पायं	७०८
उब्भिज्जमाणे	७३३, ६३५
उरपरिसप्पलचरपंचिदिथतिरिक्ख	
जोणियाणं	७३५
उरपरिसप्पाणं	७३६, ७३७
उरब्भिए	७०९
उरब्भियभावं	७०९
उरब्भं	८२३
उरालमाहारं	७६३
उल्लगपत्तलहुया	७०५
उल्लंभिययं	७१३
उवकरणं	६६७

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

उवक्खडेता	८२३
उवक्खाइज्जति	७५१
उवक्खाइता	७०९
उवचरगभावं	७०९
उवचरित	७०९
उवजीवभिजे	७१०
उवजीवंति	७१८
उवट्ठावेतए	८५४, ८५५
उवट्ठित	६८३, ६८९, ८५२
उवणेत्ता	७८७
उवदंसेभि	६४४
उवधारियाणं	८७०
उवल्लद्धपुण्णपावा	७१५
उवल्लभंति	६५०, ७१३
उवल्लिन्ते	७६१
उववज्ज(ज्ज)ति	८४६, ८५१, ८५२
उववत्तारो	८६१
उववन्ना(ण्णा)णं	८४६, ८४७, ८५१, ८५२
उववाइए	६४६
उवसंक्रमेज्जा	८५४, ८५५
उवसंत	६८२, ६८३, ६९४, ७१४, ८५२
उवसंपज्जित्ताणं	८७२, ८७३
उवागच्छति	८४५, ८७३
उवागच्छिता	८४५, ८७३
उवेति	८०१, ८०२, ८०४
उवेहाए	६६५
उव्वेहलियत्ताए	७२८
उसिणे	६४९
उसिणोदगवियडेण	७०४
उसुं	६९८
उस्सण्णं	७१३
उस्सासनस्सासेहिं	७१४
ऊणातिरित्ता	८०१
ऊरू	६७५
ऊसविय	६९६
ऊसितफलिहा	७१५
ऊसिया	६३८

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

एककारसमे	७०५
एगखुराणं	७३४
एगच्चा	७१४, ७१५, ८६०
एगजाया	७१४
एगट्ठा	६६४, ८४८
एगदेसेणं	७३२, ७३३
एगपाणाए	८५२
एगपाणातिवायविरए	८५१
एगंतचारी	७८७
एगंतदंडे	७४७, ७४९, ७५२
एगंतबाले	७४७, ७४९, ७५२
एगंतमिच्छे	७१०, ७१२, ७१३, ७१६
एगंतमेव	७८९
एगंतयं	७९०
एगंतसम्ममे	७१४, ७१५, ७१६
एगंतसुत्ते	७४७, ७४९, ७५२
एतारूव	७१४, ८५४, ८५५
एताव	६५७
एतावया	८०६
एताव	८६५
एत्थं	८५४
एल्लम्यत्ताए	७०६, ७१२, ८६१
एवमेयं	८७०, ८७१
एवमेव	६५०
एवामेव	६५०, ७४९, ८५३
एवंगुणजातीयरस	७४८
एसकालं	८३२
एसणासमित(य)	७०७, ७१४
एसियं	६८८
ओबोलित्ता	७०४, ७१३
ओयणं	७३२
ओयं	७३२, ७३३
ओलोइए	८२०
ओलंबितयं	७१३
ओवणिहिता	७१४
ओवतणिं	७०८
ओसहमेसज्जेणं	७१५

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
ओसहि	७१०, ७२६, ७२९, ७३१	कटुसेजा	७१४
ओसहिजोणियाणं	७३१	कडगतुडितथंभितभुया	७१४
ओसा	७३९	कडगा	६५६
ओसिचिता	७०४	कडगिदङ्दयं	७१३
ओसोवर्णि	७०८	कडुए	६४९
ओह्यकटकं	६४६	कडुयं	७१३
ओह्यमणसंकपे	७०२	कडिणा	६९६
ओह्यसत्तू	६४६	कणग	६६८
अकंङ्गुया	७१४	कण्णच्छिण्णयं	७१३
अके	७४५	कण्हपक्खिए	७१०, ७१३
अंगं	७०८	कण्हुराहुस्सिता(था)	७०६
अंजणं	६८१	कतबलिकम्मो	७१०
अंजू	६७७, ७९९	कती	६९३
अंड	७३३, ७३५	कत्थइ	७१४
अंडए	७१४	कप्पति	८१४
अंतचरगा	७१४	कप्पावेति	७१०
अंतजीवी	७१४	कप्पितमालामउली	७१०
अंतद्धाणि	७०८	कप्पेति	७१०
अंतरदीवगाणं	७३२	कप्पेमाणा	७१३-७१५
अंतरा	६३९, ६४०, ६४१, ६४३	कप्पंति	८५४
अंतलिक्खं	७०८	कप्पंतं	७१०
अंताहारा	७१४	कब्बड०	६९९
अंतिए	६९१, ८६९, ८७२, ८७३	कम्म	६४५, ८५०, ८६७
अंतो	७१३	कम्म०	७३३, ७३४
अंतोसल्ले	७०५	कम्मकडाए	७३२
अंतं	७२०, ७२१, ८५४	कम्मकराणं	६८८, ७१३
अंदुबंधणाणं	७१९	कम्मकरीणं	६८८
अंदुयबंधणं	७१३	कम्मगतिया	७४६
अंबिले	६४९	कम्मगं	७६३
कक्कसं	७१३	कम्मठितिया	७४६
कक्खडफासा	७१३	कम्मणिज्जरट्टताए	६९०
कक्खडे	६४९	कम्मणियाण(निदान)	७२३, ७२४, ७२८, ७२९, ७३०, ७४०, ७४१-७४५
कच्छ० भाणियताए	७३०	कम्मबितिए	७०३
कच्छंसि	६९६, ६९८	कम्मभूमगाणं	७३२
कज्जति	७४७	कम्मविवेगहेउं	८११
कज्जंति	७१४		
कट्टु	६३९		

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

कम्मुणा	७१३, ७४६, ८५०
कम्मे	७४७, ७४८
कम्मोवगा	७२३, ७२४, ७२६
कम्मोववण्णा	७२३
कम्मोववन्ना	७२३, ७२५
कम्मता	७१३, ७१५
कयकोउयमंगलपायच्छित्ते	७१०
कयरे	८४८
कयविकय	७१३
कयाइ	७५४
करण	७३९
करणकारवणातो	७१३
करतल	६५०
करतलपल्लहत्थमुहे	७०२
करिंसु	७२१
करिस्सामो	८५६
करिस्संति	७१९-७२१
करेज्जा	८१७
करेंति	७२१
करेति	७५१, ८७३
करेमि	७५१
करेमो	७१०
करेह	८५६
करेहि	८७३
कलम	७१३
कलहाओ	६८३
कलसं	७३२
कल्लुगताए	७३०
कल्लाणगपवरमल्लाणुलेवणधरा	७१४
कल्लाण	६५१, ६५५, ७८१, १८२, ८६९
कल्हारं	७३०
कवड	७१३
कवालेण	६७९, ७०४, ७५३
कवि	६९८, ७१०
कविंजलं	६९८, ७१०, ७१३
कवोत(य)ग	६९८, ७१०, ७१३
कवोतवण्णाणि	६४८

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

कसाए	६४९
कसिणं	७१४
कसेण	७०४
कसेसथत्ताए	७३०
कहेंतस्स	७९१
कहेंति	८३६
काऊअगणिवण्णाभा	७१३
काओवगा	७९६
कागणिमंसखावितयं	७१३
कागणिलक्खणं	७०८
कामभोग	६४५
कामेसु	८०८
काय ७०४, ७३१, ७३२, ७४८, ७४९	
कायगुत	७०७, ७१४
कायजोणियारणं	७३१
कायत्ताए	७२८
कायमंता	६४६, ६६७, ६९४, ७११
कायवत्तिए	७४८
कायसमित्त(य)	७०७, ७१४
कारणद्धा	६८८
कारवेति	७५१
कारवेमि	७५१
कारवं	७५३
कारावेह	८५६
काल	८५७, ८६१-८६४
कालगत(य)	८५६, ८५७
कालमास	७०६, ७१३, ७१४, ८६१
कालेणं	८४२
कालेसुतं	६९८
किञ्चि	८५६, ८५७
किट्टए	६८९
किट्टमाणे	६९०
किट्टयंता	७९७
किट्टित्ते	६४४, ७९९
किट्टेमि	६४४
किणात्रेमाणे	६५७
किणं	६५७

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
किण्हे	६४९, ८४४	कुहणत्ताए	७२८
किप्तिमा	६५६	कूड	७१३
किब्बिसिय	७०६, ७०८	कूडतुल	७१३
किब्बिसाई	८६१	कूडमाणाओ	७१३
किब्बिसं	७३२	कूडागारसालाए	७१०
किम्पणगा	७१०	कूरजोणियाणं	७३१
किरिया	६५१, ६५५, ६५८, ७७२	कूरेहिं	७३१
किरियाठाण	६९४, ७००, ७०२, ७०३, ७०५-७०७	केउकरे	६४६
किरियं	६६४	केवलिणो	८४०
किलामिज्जमाणस्स	६७९	केवलियं	८५४
किलामेतव्वा	७१९	केवलेण	८३५, ८३६
कीडा	८३४	केवलवरनाण-दंसणं	७१४
कीर्त	६८७	केसगमत्थया	६४८
कुंजरो	७१४	केसलोए	७१४
कुंडल	७१०	केसवुद्धिं	७०८
कुक्कडलक्खणं	७०८	केसा	६७५
कुच्चका	६९६	कोक्कणत	७३०
कुज्जा	८०६	कोण्डलं	७१०
कुट्टण	७१३	कोइवं	६९८
कुमारए	८१२	कोरव्वपुत्ता	६४७
कुमारकं(गं)	८१३, ८१४	कोरव्वा	६४७
कुमारपुत्तिया	८४६	कोसितो	६५०
कुमारेण	७१३	कोइ	६८३, ७०२, ७१३, ७४९, ७७३, ८४६
कुसुदत्ताए	७३०	कोहणे	७०४
कुम्म	७१३, ७१४	कंगूणि	६९८
कुम्मासं	७३२	कंटक(ग)बोदियाए	७१०
कुर्ताए	७२८	कंठेमालकडे	७१०
कुराणं	७३१	कंदजोणियाणं	७३१
कुल	८५४	कंदत्ताए	७२३
कुलत्थ	७१३	कंदानं	७२३
कुलमदेण	७०३	कंदुकत्ताए	७२८
कुलालयाणं	८३०	कंवल	६५२, ७०७
कुव्वमाणा	७१८	कंसपाई	७१४
कुव्वं	७५३	कंसं	६६८
कुसल	६४०, ६४१, ६४३, ८२५, ८४९	खगगविसाणं	७१४
कुसा	६९६	खणह	६५१

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
खणं	७४९	गद्भाण	७१०
खतिए	६४६	गब्भ	७१३
खतिय	८३४	गब्भकरं	७०८
खतियविज्जं	७०८	गमणाए	६४७, ८६८
खलदाणेणं	७१०	गमा	७४४
खलु	६७९	गयलक्खणं	७०८
खहचरपंचिदियतिरिक्खजोणियाणं	७३७	गरहणाओ	७१४
खाइमेण	६५२	गरहति	८००
खारवत्तिथं	७१३	गरहसाण	७९८
खिसणाओ	७१४	गरहामो	७९८
खुडुगा	७५९	गरहिता	७०६
खुदा	७१३	गरहितं	८३७
खुरप्पसंठाणसेठिता	७१३	गरहं	८२२
खुरुदुगताए	७३८	गरिहति	७०५
खेड०	६९९	गरिहसि	७९७
खेत(य)ण(न)	६३९, ६४०, ६४१, ६४३, ६८०	गरुए	६४९, ७१३
खेतवत्थु(त्थू)णि	६६७, ७११	गरुयं	७०४, ७१३
खेतं	६६८	गहणविदुग्गंसि	६९६
खेमंकरे	६४६, ७९०, ८६५	गहणंसि	६९६
खेमंधरे	६४६	गहाय	७१८, ८७३
खोतरस	६५०	गहियद्धा	७१५
खोराणं	७३६	गाउसिणं	७३७
खंत	६९३, ७९१	गाते	६७५
खंधताए	७२३	गामकंटगा	७१४
खंधबीया	७२२	गामघायंसि	६९९
खंधाणं	७२३	गामणियंतिया	७१२, ८६१
गगणतलं	७१४	गामंतिया	७०६
गच्छति	८३०	गारत्थ	८५३
गच्छमाणस्स	७०७	गाह	७१३
गच्छामो	८५४	गाहाओ	७४५
गडिता	७०६, ७१३	गाहावइ(ति)पुत्त	७१०, ७४९, ८५४
गणतो	७८८	गाहावति	७१०, ७४९, ८४३, ८४४, ८४६, ८५४,
गणिपिडगं	६६१	गाहावतीचोरग्गहणविमोक्खणयाए	८४६, ८४९
गतिकलाणा	७१४	गिद्धा	७१३, ८०८, ८२४
गतिपरक्कमण्ण	६३९, ६४१-६४३	गिल्लि	७१३
गद्भसालाओ	७१०	गिहपदेसंसि	८४५

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
गिहिणो	८३९	घोडगसालाओ	७१०
गुणे	७१०, ७९१, ८१९	घोरम्म	८३५
गुत्त	६९३, ७०७, ७१४, ८४९	घोलणाणं	७१९
गुत्तबंभचारि	७०७, ७१४	घोलियं	७१३
गुत्तिदिय	७०७, ७१४	घंसियं	७१३
गूढायारा	७०५	चइत्ता	८५८
गेण्हमाणस्स	७०७	चउत्थे	६४२, ६४७, ६९८
गेस्य	७४५	चउपंचमाई	७०६, ७१३, ८५३, ८५४
गोधातगभावं	७०९	चउप्पयथलचरपंचिदियतिरिक्खजोणि-	
गोण	७०९, ७१०	याणं	७३४
गोणलक्खणं	७०८	चउम्मासिए	७१४
गोणसालाओ	७१०	चउरंतण्ताय	८०९
गोत(य)म	८४५, ८४६, ८४८, ८५१, ८५२, ८६८, ८७०-८७३	चउरंस	६४९, ७१३
गोत्तेणं	८४५	चउव्विहे	७१४
गोपालए	७०९	चक्कलक्खणं	७०८
गोपालगभावं	७०९	चक्खु	६७५
गोमेज्जए	७४५	चक्खुपम्हणिवातं	७०७
गोरिं	७०८	चडगं	६९८
गोह	७१३, ७३६	चत्तारि	६४३, ७०२, ७१०
गंठिच्छेदए	७०९	चम्मकोसं	७१०
गंठिच्छेदगभावं	७०९	चम्मगं	७१०
गंठीगा	७५७	चम्मच्छेदणगं	७१०
गंठीपदानं	७३४	चम्मपक्खीणं	७३७
गंडे	६६०	चम्मलक्खणं	७०८
गंता	८०४	चयति	६७४
गंतारो	७१४	चरणकरणपारविदु	६९३
गंधमंत	६३८	चरणोववेया	८३७
गंधा	६६८, ७१३, ७१४	चरमाणे	६४८
गंधारिं	७०८	चरितं	८६७
गंधेहिं	६८३	चाउइसट्टमुद्धिपुण्णमासिणीसु	७१५, ८५६, ८५७, ८६५
गंभीरा	७१४	चाउप्पाइयाणं	७३६
घत्तं	८४६, ८५१	चाउरंत	७२०, ७७६
घरकोइलाणं	७३६	चाउरंतसंसारकंतरं	७१९
घाणं	६७५	चारगबंधणं	७१३
घातमाणे	६५७	चाउज्जामातो	८७२, ८७३
घूराओ	७१०	चितासोगसागरसंपविट्ठे	७०२

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
चिच्चा	८०६	छिन्ने	७१३
चिद्धति(इ)	८६७	छिवाए	७०४
चिद्धमाणस्स	७०७	छेत्ता	६९६
चिद्धामो	८५४	जए	७४७
चित्त	७४९, ७५०	जच्चकणगं	७१४
चिरद्विती(इ)या	८५०, ८५२, ८५६, ८५८, ८६२, ८६५	जण-जाणवय	६४५, ६६७
चिलिमलिंगं	७१०	जणयंति	७३२-७३५
चेतिथं	६८७, ८६९	जणवदपिया	६४६
चेलगं	७१०	जणवदपुरोहिते	६४६
चोए	६५०	जणा	७१०
चोद(य)ए	७४८, ७४९	जम्म	७१३
चोदग(क)	७४८, ७५०	जल-वरपंचिदियतिरिक्खजोणियाणं	७३३
चोइसमे	७१४	जहाणा(ना)मए	६३८, ७४९
चंडा	७१३	जाइ(ति)-जरा-मरण-जोणिजम्मण-संसार-	
चंडं	७१३	पुणवभव-गवभव-स-भवपवंचकलंकली-	
चंदचरिथं	७०८	भाणिणो	७१९, ७२०
चंदण	७४५	जाइमूयत्ताए	७०६
चंदणोक्खित्तगायसरीरे	७१०	जागरमाणे	७४९-७५१
चंदप्पभ	७४५	जाण	७१३, ७५१, ७५३
चंदो	७१४, ८३३	जाणए	७५६
छज्जीवणि(नि)काय	६७९, ७४९, ७५१	जाणणाए	८७०
छट्ठे	७१४	जाणामो	६४४
छणह	६५१	जाणितव्वे	६४४
छतगत्ताए	७२८	जाणिस्सामो	८४५
छत्तगं	७१०	जाणं	७९४
छइसमाइं(णि)	७१३, ८५३, ८५४	जाततेए	८१४
छअपओपजीवी	८२१	जातरथामा	७१४
छम्मासिए	७१४	जातरूवा	७१४
छलंसे	६४९	जातिमदेण	७०३
छहिं	७५१	जायति	६७४
छाएति	७०५	जायामातावुत्तिएणं	६८२
छाताओ	६७५	जायामायावित्ती	७१४
छाया	६७५	जामेव	८६८
छायाए	७१४	जाव-जावं	६३९-६४१
छिंद	७१३	जावज्जीवाए	७१३, ८५८, ८५९
छिन्नसोता	७१४	जिणदिट्ठेहिं	७८६
		जित्तैदियस्स	७९१

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
जिम्भा	६७५
जिम्बुप्पाडियं	७१३
जीव	६४८, ६७६, ७१४, ८३८, ८३९, ८५४
जीवनिकाएहिं	७४९, ७५१
जीवाणुभाग	८२०, ८२१
जीवियट्टी	७९६
जुग्ग	७१३
जुंतीए	७१४
जूरइ	६६४
जूरण	७१३
जूरणताए	७५१
जूरामि	६६४, ६६९
जेणव	८७३
जोइणा	७१०
जोणीए	७३२
जोत्तेण	७०४
जोयक्खेमपय	८६९
जोहणं	७३६
जंतुगा	६९६
जंभणि	७०८
ज्ञामावेति	७१०
ज्ञामेति	७१०
ज्ञामंतं	७१०
ज्ञामैतं	७१०
ज्ञीयायमाणेणं	७१०
झंझा	६७४
डुवेमो	७१०
ठाण	७५६, ७५८, ७६०, ७६४, ७७९, ७८६, ८३७, ८४६, ८४७, ८४८, ८५१, ८५२
ठाणादीता	७१४
ठिच्चा	६४२, ६४३
ठितिकल्लाणा	७१४
ठित(य)	८११, ८५४
डज्जेजा	७१८
डहरगा	७३७

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
डहरा	७३२, ७३४, ७३५
णगरघायंसि	६९९
णच्चयंति	८१०
णट्टा	८३५
णपुंसगताए	७३२
णपुंसगं	७३२
णयणुप्पाडियं	७१३
णरग	७०३, ७१३
णरगतलपतिट्टाणे	७१३
णरगाभिसेवी	८३०
णरं	८१३
णवणीयं	६५०
णवमे	७०३
णह्वाए	६९६
णाइणं	६८८
णाइहेउं	६९५
णाण	८३६, ८६७
णाणज्जवसाणसंजुत्ता	६६६
णाणाच्छंदा	६६६
णाणादिट्टी	६६६
णाणापच्चा	६६६
णाणारुइं	६६६
णाणारंभा	६६६
णाणावण्णा	७२३, ७२४, ७२९, ७३९, ७४३, ७४५
णाणाविहजोणिएसु	७२९, ७३०
णाणाविहजोणिय	७२३, ७२५, ७४३, ७४५
णाती	८१०
णातिउट्टंति	६६१
णातिसंजो(यो)गं	६७४, ७९६, ८०७
णात्ते	६४४
णायओ	६६७, ६७१
णा(ना)यहेउं	७००, ७०९
णिंदंति	७०५
णिक्खित्तचरगा	७१४
णि(नि)क्खित्ते	८५१, ८५४, ८६२, ८६५

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
णिविखवमाणस्स	७०७	णेगंत	८१०
णिगच्छती	८२२	णेतोण	७०४
णिग्गंध	६६१	ण्याउए	८४८, ८५२, ८५४, ८५६-८६६
णिचरति	७०५	णेरइएसु	६९४
णिच्चंधकारतमसा	७१३	णोसज्जिया	७१४
णिजिण्णा	७०७	णोकिरियं	६६४
णितिए	६८०, ८१५, ८२९, ८३०	णो पाराए	६३९, ६४०, ६४१
णिद्वयंति	७१३	णो हव्वाए	६३९, ६४०, ६४१
णिद्धे	६४९	ण्हाणुम्महणवण्णग	७१३
णिप्फाव	७१३	ण्हाते	७१०
णियडि	७१३	ण्हासुणीए	६९६
णियडिबहुले	७१३	तडय	७४५
णियतिवातिए	६६३	तडवमे	८०५
णियागपडिवजा	७१८	तक्क	७५१
णियामरसभोई	७१४	तच्चे	६४१, ६९७
णि(नि)यंठा	८४५, ८५३, ८५४, ८५५	तज्जण	७१३, ७१४, ७१९
णिए	६५५	तज्जातसंसद्वचरगा	७१४
णिरवसेसं	६५४	तज्जिज्जमाणस्स	६७९
णिरंगणा	७१४	तज्जीव-तस्सरीरिए	६५३
णिलिज्जमाणे	६९८	तज्जेह	७१३
णिवो(णिधो)णिसं	८३१	तज्जोणिय	७२३-७२५, ७३१, ७३८
णिसरावेति	६९५, ६९६	तण	६९६, ६९८, ७२५, ७२९, ७३१
णिसरंतं	६९५, ६९६	तणजोणिएसु	७२५
णिरसाए	७०९	तणताए	७२५
णिसिरति	६९५, ६९७	तणमातमवि	६५५, ६५७
णिसिरावेति	६९७	तताओ	६७५
णिसिरिय	७०५	ततियसमए	७०७
णिसिरंतं	६९७	तत्थवक्कम्म(क्कम)	७२३, ७२४, ७२८, ७२९, ७३०, ७४०-७४५
णिसीथमाणस्स	७०७	तत्था	८०४
णिसेवगस्स	७९१	तडुमयं	७३२
णिसिस्सय	८०९	तप्पढमयाए	७३२
णिहाय	८४६	तप्पत्तियं—	६९५, ६९७, ७००, ७०७
णोयागोता(या)	६६७, ६९४, ७११	तमअंधयाए	७०८
णीले	६४९	तमुदयं—	८१०
णीहरति	७०५	तमूयताए	७०६, ७१२
णीहरावेति	७०५	तमोकासिया	७०५
णूमंसि	६९६		

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
तमोरूवताए	८६१	तायति	८०६
तयताए	७२३	ताराहिं	८३३
तयपरियंते	६४८	तारिस	८१९, ८४०
तया	६७५, ७०४, ७२३	तारिसगा	६७७
तयाहारियं	७२३	तारेंति	८३६
तरिडं	८४१	तालतुडियवण	७१०
तल	७१०	तालण	७१३, ७१४, ७१९
तव	६८२, ७१४	तालुगुघाडणिं	७०८
तवमएण	७०३	तालेह	७१३
तवोक्कमं	७०५, ७१५	ताव तावं	६४०
तव्वक्कम्मा(मा)	७२३	तिक्खुत्तो	८७३
तस	६७६, ८४६, ८५१, ८५२, ८५६, ८६३, ८६५	तिण्ठे	८५५
तसकाइ(यि)या	७४९, ७५३, ७७९	तिण्णा	८३६
तसकाय	७५१, ८४६, ८५१, ८५२	तिणिण	६४२, ७३१
तसकायद्वितीया	८५०	तिणिण तेवद्वाइं	७१७
तसत्ताए	८४६, ८५१, ८५२	तित्तिर	६९८, ७१०, ७१३
तसथावर	६६५, ६८४, ६९५, ६९७, ७२३, ८१७, ८६६	तित्तिरलक्खणं	७०८
तसथावरजोणियाणं	७३८-७४०, ७४३, ७४५	तित्ते	६४९
तसपांणघाती	७१३	तित्थाययण	८५५
तसपाणत्ताए	७३१, ७४२	तिप्पइ	६६४
तसभूता	८४८	तिप्पणत्ताए	७१३, ७५१
तससंभारकण्ठेण	८५०	तिप्पामि	६६४, ६६९, ७१३
तसाउयं	८५०	तिप्पंति	७१०
तस्संकिणो	८२६	तिरिक्खजोणिएस	६९४
तस्संभवा	७२३, ७२४, ७३८	तिरियभागी	७३९
तहच्चे	७९०	तिरियं	८००, ८१७
तहप्पगार	७९५, ८२५, ८५४, ८५५	तिळेहिंतो	६५०
तहाभूत	८६९	तिविहं	८५७
ताइ	८१०	तिविहेणं	८४१, ८५६, ८५७
ताडिजमाणस्स	६७९	तिव्वाभितावी	८३०
ताणाए	६७४	तिव्वं	७१३
ताती	८४१	तीरट्ठी	६९३
तातो	७५१	तुच्छाहारा	७१४
तामरसत्ताए	७३०	तुब्भं	८५३, ८६६, ८७३
तामेव	८६८	तुब्भायं	८४६
सू. २१		तुयहमाणस्स	७०७
		तुयट्ठामो	८५४

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

तुला	७१८
तुला	६६४, ८४८
तेजसरीरं	७२३
तेज	६५६
तेजं	६९९
तेमासिण	७१४
तेयसा	७१४
तेरस	६९४, ७०७
तेरसमे	७०७
तेले(लं)	६५०
तंती	७१०
तंब	७४५
तंसे	६४९
थावरकाय	८५१, ८५२
थावरकायद्वितीया	८५०
थावरताण	८४६, ८४७, ८५०, ८५१, ८५२
थावरसंभारकहेण	८६५
यवारा	६७६, ८४६, ८५०, ८५१, ८५२
यावराउं	८५०
थिन्नि	७१३
थूल	८२३
थूलगं	८५६
थंभणि	७०८
दक्खा	८०१
दक्खिण	६४०, ७८५
दगंसि	६९६
दड्डु	७१८
दम्भवत्तिथं	७१३
दण्डथाण	८२६
दयप्पत्ते	६४६
दयावरं	८३१
दरिसणीया	६३८
दविण्णं	७०६
दविर्यसि	६९६
दवावेत्ता	७१०
दण्वहोमं	७०८

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

दसणुप्पाडियं	७१३
दसमे	७१४
दहह	६५१
दहीओ	६५०
दहंसि	६९६
दाढाण	६९६
दामिलिं	७०८
दारिद्धानं	७१९
दास	६८८, ७१३
दासीणं	६८८
दाहिणगामिण	७१०, ७१३
दाहिणं	६४६, ८६५
दिक्खिते	८१९
दित्ततेया	७१४
दित्ते	६४६, ८४३
दिट्ठलामिया	७१४
दिट्ठा	७५०
दिट्ठिवातो	६६१
दिट्ठि	७५५, ७८४, ७९७, ७९८
दिट्ठिविप(प्प)रियासियादंडे	६९४-६९९
दिट्ठेण	६८२
दिट्ठंत	७४९
दिया	७४९-७५१
दिसा	६४०, ६४१, ६४३, ७१४, ७१५, ८१७
दिसीदाहं	७०८
दिसीभाण	८४२, ८४४
दिसं	६८९, ८६८
दिस्सा	७१०
दीणे	७०२
दीसंति	७८४
दीहमखं	७१९, ७२०
दीहे	६४९
दीहाउया	८६२
दुक्कडे	६५१, ६५५
दुक्ख	७१३, ७१८, ७५३
दुक्खण	७१०, ७१३

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
दुक्खणताए	७५१	देवलोगा	८३४
दुक्खति	६६४, ६६९, ६७२, ७१३	देवसिणाए	७१०
दुक्खतामि	६६४, ६६९, ६७३	देवा	८२९
दुक्खदोमणसाणं	७१९, ७२०	देवाणुप्पिया	७१०, ८७३
दुखुराणं	७३४	देवी	७७७
दुगुल्लमाण	८००, ८१७, ८२७, ८३१	देसावक्खसियं	८६५
दुग्गइगामिणो	८५८	देसे	६३८, ८४६, ८४८, ८५२, ८५३, ८५४, ८५६, ८५७, ८५८, ८५९
दुग्गं	७१३	दोच्चे	६४०
दुट्ठे	७०२	दोणमुद्दघायंसि	६९९
दुद्धरिसा	७१४	दोमासिए	७१४
दुपच्चक्खायं-दुपच्चक्खावियं	८४६	दोस	६८३, ७७५, ७९१
दुप्पडियाणंदा	७१३, ८५८	दोद्दग्गाणं	७१९
दुप्पणीयतराए	८४८	दंडगुरुए	७०४
दुब्बलपच्चामिते	६४६	दंडगं	७१०
दुब्भगाकरं	७०८	दंडणाणं	७१९, ७२०
दुब्भिगंधे	६४९	दंडपासी	७०४
दुम्मण	७०२, ७०४	दंडपुरक्खडे	७०४
दुरहियास	७१३	दंडलक्खणं	७०८
दुरूवसंभवताए	७३८	दंडवतिए	६९७
दुरूवा	६४६, ६६७, ६९४, ७११	दंडसमादान	६९४-६९९
दुल्लभवोहिए	७१०, ७१३	दंडायतिया	७१४
दुवण्णा	६४६, ६६७, ६९४, ७११	दंडेण	६७९, ७०४
दुवालसमे	७१४	दंडेह	७१३
दुवालसंगं	६६१	दंडं	७१३, ८४६, ८५१-८५४, ८६५
दुविहं	८५६	दंत	६९३, ६९६, ७९१
दुवे	७५१	दंतपक्खालणेणं	६८१
दुव्वत्ता	७१३	दंभबहुले	७१३
दुस्सीला	७१३	दंसण	८०४, ८६७
दुहत्तो	७३२, ७३४	धण	६६८, ७१३
दुहाय	८०९	धणं	६६८, ७१३
दुइ(ति)ज्जिता	८५३, ८५४	धम्म	६५२, ६९४, ७५४, ७९१, ८११, ८३१, ८३२, ८३५, ८३६, ८४१, ८५४, ८७२, ८७३
दूसं	६६८	धम्मकहं	६४५
देव	६९४, ७१०, ७७७	धम्मट्ठी	६९२
देवणोहिं	७१५	धम्मतित्थं	६४५
देवताए	७१४, ७१५		
देवलोएसु	७१४, ७१५		
देवयं	८६९		

વિશિષ્ટશબ્દા:

સૂત્રાક્રા:

ધમ્મપક્વલસ	૭૧૧, ૭૧૪, ૭૧૫
ધમ્મવિદુ	૬૯૨
ધમ્મસવળવલિયં	૮૫૪, ૮૫૫
ધમ્માણુગા(યા)	૭૧૪, ૭૧૫, ૮૫૯, ૮૬૦
ધમ્મિદ્વા	૧૪
ધમ્મિય	૭૧૪, ૭૧૫, ૮૫૯, ૮૬૦, ૮૬૯
ધરણિતલપદ્મદ્વાને	૭૧૩
ધરણિતલં	૭૧૩
ધાર્શનં	૬૮૮
ધારણ	૭૫૫
ધારયંતે	૭૮૬
ધિજીવિતં	૭૧૦
ધિતિં	૭૧૩
ધુતકેસ-મંસુ-રોમ-નદ્યા	૭૧૪
ધુવે	૬૮૦
ધૂળમેતં	૬૮૧
ધૂતા	૬૭૧, ૬૯૨, ૭૧૩
ધૂત્તબહુલે	૭૧૩
ધૂયમરણાણં	૭૧૯
ધૂયા	૬૮૮, ૭૦૪
નડલાણં	૭૩૬
નક્ક-ઉદ્ગુલ્લિણયં	૭૧૩
નક્કુલ	૭૧૩
નગર	૮૪૨
નગભાવ	૭૧૪
નત્તા	૬૭૧
નપુંસગં	૭૩૩-૭૩૫
નમેસંતિ	૬૪૪, ૮૬૯, ૮૭૩
નમેસિત્તા	૬૪૪, ૮૭૩
નલિષ્ણતાણ	૭૩૦
નલનીતં	૬૫૦
નલં	૮૦૬
નાકામકિચ્છા	૮૦૩
નાણતં	૭૩૫, ૭૩૭
નાણવિહસંભવા	૭૩૮, ૭૪૬
નાણાગંધા	૭૨૩
નાણાછંદા	૭૦૮, ૭૧૮

વિશિષ્ટશબ્દા:

સૂત્રાક્રા:

નાણાઝ્ઞવસાણસંજુત	૬૧૮, ૭૦૮
નાણાદિટ્ટી	૭૦૮, ૭૧૮
નાણાપણ્ણા	૭૦૮, ૭૧૮
નાણાફાસા	૭૨૩
નાણારસા	૭૨૩
નાણારૂઝે	૭૦૮, ૭૧૮
નાણારંભા	૭૦૮, ૭૧૮
નાણાવણ્ણા	૭૨૩, ૭૨૪, ૭૩૦, ૭૩૮, ૭૪૦-૭૪૨
નાણાવિહજોણિયાણં	૭૨૫, ૭૨૮, ૭૩૦, ૭૩૮, ૭૩૯, ૭૪૩, ૭૪૪, ૭૪૬
નાણાવિહવક્કમા	૭૩૮, ૭૪૬
નાણાવિહસરીરપોગ્ગલવિહવિવતા	૭૨૩
નાણાવિહં	૭૦૮
નાણાવિહાણં	૭૨૩, ૭૩૫, ૭૩૯
નાણાસીલા	૭૦૮, ૭૧૮
નાણાસંઠાણસંઠિયા	૭૨૩
નાણે	૮૩૨
નાતિસંયોગા	૬૭૪
નાભિમતા	૭૫૦
નાયઓ	૬૬૭
નાયગં	૭૦૮
નાયપુત	૬૪૭, ૮૦૫, ૮૨૬
નાયઘેહ	૭૦૦
નાયા	૬૪૭
નાલંદાણ	૮૪૩, ૮૪૪
નાસેતિ	૮૩૫
નિંદણાઓ	૭૧૪
નિલ્લંઘિતા	૭૧૫
નિલ્લમ્મ	૬૫૨
નિગમધાયંસિ	૬૯૯
નિગામદંસુ	૬૫૨
નિગંથ	૬૪૪, ૭૧૫, ૮૪૬, ૮૪૭, ૮૫૪, ૮૫૫
નિગંથધમ્મમ્મિ	૮૨૮
નિગંથીઓ	૬૪૪

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
निरुचं	७५०	पइण्णं	८४६
निरुच्छयणू	८०२	पउंजति	७१३
निज्जरा	७७१	पउमत्ताए	७३०
निज्जाणमग्गं	८५४	पउमवरपोंडरीय	६३८-६४३, ६९२
निज्जियसत्तू	६४६	पएज्जा	८१२
निण्हवेति	७०५	पकप्पइत्ता	८२३
नितिए	८२२	पकापयामो	८३८
निदाए	७४९	पक्कमणिं	७०८
निदाणेणं	७३९	पकरेंति	८०७, ८२३
नियहति	७०५	पक्खालेज्जा	६८१
नियम	६८२	पक्खित्ते	७१३
नियल्लुयलसंकोडियमोडियं	७१३	पक्खी	८३४
नियागपडिवण्णे	६९२	पगरेति	८०५
नियं	७७९	पगाड	७१३
निरए	६५१	पग्गह(हि)ए	७१४
निरालंबणा	७१४	पक्खत्ताइति	७१४, ७१५
निरावरणं	७१४	पच्चक्खान	८५३
निरुक्खेवा	७१४	पच्चक्खानकिरिया	७४७
निरंतरायल्लक्खणविरातिर्यगमग्गे	६४६	पच्चक्खायं	८६४
निलयबंधणं	७१३	पच्चक्खार्वेति	८४६
निव्वाघातं	७१४	पच्चक्खावेमाणणं	८४६
निव्वाण	६८९, ७१७	पच्चक्खित्ता	७१४
निव्वाणमग्गं	८५४	पच्चक्खवंताणं	८४६
निवेसए	७६५-७८१	पच्चणुभवमाणा	७१३
निव्वत्तेइ	७१३	पच्चस्थिमाओ	६४१
निव्विगतिया	७१४	पच्चाइक्खिस्सामो	८५६, ८५७
निव्वितिगिंछा	७१५	पच्चायाइ	७०५
निव्वेइल्लियत्ताए	७२८	पच्चायंति	७०६, ७०८, ८४६, ८४७, ८५०, ८५२, ८६१-८६४
निसण्णे	६४१, ६४२	पच्चोहभित्ता	८५६
निसम्म	८४५, ८५४, ८६९	पच्चोशदित्ता	८५७
निसंकिता	७१५	पच्छा	७३२
निहयकंठकं	६४६	पच्छामेव	८६२
निहयसत्तू	६४६	पज्जत्तगा	७५१
निसीयामो	८५४	पज्जुवासति	८६९
नीसरे	७८३	पट्टणघायंसि	६९९
नेरइए	७१०	पट्टविया	७८८
नेव्वाणं	६४५		

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
पडिकोसह	८४८
पडिकमति	७०५
पडिगह	६५२, ७०७
पडिपुणकोसकोट्टागाराउहधरे	६४६
पडिपुणं	७१४, ७१५, ८५४, ८५६, ८६५
पडिपेहिता	७१०
पडिब्रदसरीरे	७१०
पडिवंध	७१४, ८७३
पडिमट्टादी	७१४
पडिरूव	६३८, ६४०, ६४१, ६४२, ६४३, ८११, ८४२
पडिलेहाए	८६९
पडिलंभो	७८५
पडिवज्जति	७०५
पडिविद्धंसेति	७०५
पडिविरत(य)	६८३, ८५२, ८५९
पडिसाहरह	७१८, ७२१
पडिसाहरेंति	७१८
पडिसेवमाणा	७९४, ७९५
पडिसंधयंति	७८९
पडिसंधाय	७०९
पडिसंवेदेति	६७४, ७५३
पडिस्सुणंति	८१६
पडीणं	६४६, ८६५
पडुच्च	७१६
पडुप्पणा (आ)	६८०, ७०७
पडमसमए	७०७
पणगताए	७३०
पण	६८८, ७९२, ८०५
पणत्तारो	६४७
पणवइस्सामो	६४७
पणवगं	७४८, ७४९
पणविंसु	७०७
पणविस्संति	७०७
पणवेति	७०७
पण्णा	७५१
पण्णामक्षेण	७०३

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
पतताए	७२३
पत्तिय	८७०, ८७१
पत्तेयं	६७४, ७४९, ७५०
पदानं	८७०
पट्टेसेणं	६५६
पट्टेसे	८४५
पन्नगभूतेणं	६८८
पभाए	७१४
पभासेमाणा	७१५
पभूतं	८२४
पमानजुत्तं	६८८
पयाणे	७१८, ७१९
पथण-पयावणातो	७१३
पयलाइयाणं	७३६
पयलायंति	७१३
पयह	६५१
पयाति	७०३
पयावेमाणे	६५७
पयाहिणं	८७३
पयं	६५७
परकळ-परणिट्ठितं	६८८
परकारणं	६६४
परग	६९६, ६९८
परधरपवेसे	७१४
परवत्तभोइणो	६५३
परधम्मियवेयावडियं	७१८
परपरिवायातो	६८३
परपाणपरितावणकरा	७१३, ७१४
परमट्टे	७१५
परमदुग्धिभगंधा	७१३
प(पा)रलोइयताए	८५०, ८६२, ८६३, ८६४
परलोए	६५१
परलोगपल्लिमथताए	८६७
परलोगविशुद्धिए	८६७
परविद्धत्थं	७२३
पराइयसत्तू	६४७

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
परिभाषित्य	६७२
परिनिष्कृति	६८५
परिनिष्कृति	६८५
परिनिष्कृतं	६८५
परिगृह्य	७१३, ७४९, ७५१, ८०७, ८५६-८६०
परिगृह्यिणी	७११
परिघेतव्वा (व्वा)	६७९, ७०६, ७१९, ७२०
परिजाणति	८६९
परिनिष्कृति	७२१
परिनिष्कृत्यति	८५४
परिनिष्कृता	७१४
परिणयसंगे	६९३
परिणातकम्भे	६७८, ६९३
परिणाय	७५५
परिणायनिहृवासे	६९३
परितप्य	६६४, ६६९, ७१०, ७१३, ७५१
परितप्पामि	६६४, ६७२
परितप्पति	७१३
परिता	८०४
परपाणपरितावणकरा	७१५
परिताविज्जमाणस्स	६७९
परितावेयव्वो (व्वा)	७०६, ७१९
परिनिष्कृत्यति	७१४
परिनिष्कृता	६८२, ७११
परिभवइ	७०३
परिभासति	८६७
परिमितपिडवातिथा	७१४
परिमंडले	६४९
परियाइयति	६७४
परियाइयह	६६९
परियाए	८५१, ८५२, ८६६
परियागं	६६५
परियादिता	६९६, ६९९
परिवज्जयंति	८२६

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
परिवारहेउं	६९५, ७०१, ७०८
परिविद्वत्वं	७२३
परिव्वएउजासि	७८६
परिव्वाया, परिव्वाइया	८५५
परिसा	६४६, ७१३
परिसामज्झातो	७१०
परिसहोवसग्गा	७१४
परुव्वेति	७१९
परेणं	८५४, ८५५
पलालए	६९६
पलिकलीणं	८५०
पलिता	६७५
पलिपागमणुचिक्का	७३२, ७३३
पलिमोक्खं	७१७
पल्लिमंथगमादिएहिं	७१३
पल्लिमंथणं	७१३
पल्लववणमालाधरा	७१४
पवडति	७१३
पवयणं	८४६
पवयमाणा	८४६
पवसमाणे	७०४
पवालताए	७२३
पवाल	७२३, ७४५
पविसिस्सामि	७४९
पवेदेमि	६४४
पव्वइताए	८४९, ८५६, ८५७, ८६५
पव्वइया	८५३
पव्वणा	६९६ [२]
पव्वत्तग्गे	७१३
पव्वयगुरुया	७०५
पव्वयंती	७१०
पव्वावित्ताए	८५४
पसज्झ	८१६
पसठविओवातचित्तदंड	७४९, ७५०, ७५२
पसत्थपुत्ता	६४७
पसत्थारो	६४७
पसवित्ता	७१३

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
पसारेह	७१८	पादतला	६४८
पसासेमाणे	६४६	पामिचं	६८७
पसिणं	८०३	पायच्छिण्यं	७१३
पसुपोसणयाए	६९६	पायच्छित्तं	७०५
पसंतडिबरमरं	६४६	पायपुंछणं	६५२, ७०७
पसंता	७१४	पाया	६७५
पसंसते	७०५	पारणाए	८१४
पसंसमाणे	८३१	पारविदु	६९३
पस्सति	७४७	पारलोइ[य]स्स	७१०
पहारैस्स	६४७	पाव ७४७, ७४८, ७६९, ७८१, ८२५,	
पहारेमाणे	७४९		८६७
पहीण	६३९, ६४३	पावए[णं]	६५१, ६५५, ७४८, ७४९,
पहीणपुव्वसंजोगा	६६६		७८२,
पहेणाए	६८८	पावकम्मे	७५२
पाईणं	६४६, ८६५	पावयणं	७१५, ८५४
पाउकुव्वं	७९७	पावसुयज्झयणं	७०८
पाउणती	८२८	पावाइणो	७९७
पाउणति	७१४, ७१५	पावाइयसताइं	७१७
पाउब्भूते	८६८	पावइया	७१८
पाउं	७९७	पावियाए	७४८
पागन्निभया	६५२	पासओ	७४८
पागसासणिं	७०८	पासति	६४०-६४३
पाडिपहिए	७०९	पासाइं	७०४
पाडिपहियभावं	७०९	पासादि(दी)या	६३८
पाण ६५२, ६८४, ६८८, ६९०, ७०८,		पासावच्चिजे	८४५
७१८, ८१६, ८४७, ८५२, ८५६,		पिईहिं	६९९
८५७, ८६३, ८६५		पिउं सुक्कं	७३४
पाणकाले	६८८, ७१०	पिच्छाए	६९६
पाण-भूत-जीव-सत्त	८६१	पिट्ठ(इ)ण	७१३
पाणवहेण	८१३	पिट्ठणताए	७५१
पाणाइ(ति)वात(य) ६८१, ७१३-७१५,		पिट्ठं(इं)ति(ते)	७१०
७४९-७५१, ८५६, ८५७		पिट्ठिमंसि	७०४
पाणिं	७१८	पिड[इ]इ	६६४, ६६९, ७१३
पाणितले	८२०	पिडा(डा)मि	६६४
पाणं ६८८, ७१०, ८३९, ८४०		पिडुंति	७१३
पातरासाए	६८८	पिण्णागपिंढी	८१२
पारिं	७१८	पिण्णाए	६५०[६]

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
पिण्णायपिंडी	८१४	पुढोभूतसमवातं	६५६
पिता	६७१, ७१३	पुण्णखंधं	८१५, ८२९
पितिमरणार्ण	७१९	पुण्ण	७६९, ८३६
पितीही	७०४	पुत्त	६७१, ६८८, ६९९, ७०४, ७१३
पितुसुक्कं	७३२	पुत्तमरणार्ण	७१९
पित्ताए	६९६	पुत्तपोसण्याए	६९६ [२]
पिभागबुद्धीए	८१३	पुप्फत्ताए	७२३
पियविप्पओगाणं	७१९	पुरत्था	८६५
पिसितं	७२४	पुरत्थिमातो	६३९
पीढ-फलग-सेज्जासंथारएणं	७१५	पुराकडं	७८७
पुंडरीगिणी	६३८	पुराणं	८०६
पु(पो)क्खरणी	६३८, ६६०	पुरिमड्डिया	७१४
पुक्खरपत्तं	७१४	पुरिस	६३९, ७३२-७३६, ८१२, ८१३, ८१८, ८३३, ८४०
पुक्खलताए	७३०	पुरिसअभिसमण्णागता	६६०
पुक्खलत्थिभएहिं	७३१	पुरिसआसीविसे	६४६
पुक्खलत्थिभगजोणियाणं	७३१	पुरिसज्जा(जा)ए(ते)	६३९, ६४०, ६४१, ७०४, ७१३
पुक्खलत्थिभगताए	७३०	पुरिसत्ताए	७३२, ७३४
पुक्खलत्थिभगाणं	७३०, ७३१	पुरिसपज्जोइता	६६०
पुच्छाए	६९६	पुरिसप्पणीया	६६०
पुच्छियद्धा	७१५	पुरिसलक्खणं	७०८
पुच्छियव्व	८४५, ८५३, ८५४, ८५५	पुरिसवरगंधहरथी	६४६
पुच्छिस्स	८०२	पुरिसवरपोंडरीए	६४६
पुट्टलाभिया	७१४	पुरिसवरे	६४६
पुट्टा	७०५	पुरिसविजियविभंगं	७०८
पुढविकाइ(यि)या	६७९, ७४९, ७५१, ७५३	पुरिससीहे	६४६
पुढविकाय	७५१	पुरिसादीया	६६०
पुढविजोणिया	७२३, ७२५, ७२८, ७२९, ७३१	पुरिसोत्तरिया	६६०
पुढविताए	७४५	पुलए	७४५
पुढविवक्कमा	७२३	पुव्वकम्मवसेसेणं	७१४
पुढविसरीरं	७२३, ७२४, ७३३, ७३५	पुव्वसंयोगं	६५३
पुढविसंभवा	७२३, ७२५, ७२८	पुव्वामेव	८६४
पुढवी	६५६, ७२३, ७२५, ७२८	पुव्वाहारितं(यं)	७२३
पुढवीजाते	६६० [३]	पुव्विं	८७०
पुढवीसंवुद्धा	६६०	पुव्वुत्तं	७४९
पुढो	६८८	पुव्वं	८२०

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

पूयणाए	६५२
पूययामो	६५२
पेगता	७३२-७३५
पेज	६८३, ७१५
पेजाओ	६८३
पेढालपुत्तं	८४५-८४८, ८५१, ८५२, ८६८, ८७०-८७३
पेमरसेसु	८०८
पेसुण्णाओ	६८३
पेसा(से)	६७१, ७१३
पेस्ता	८३४
पोडरिय	६३८, ७११, ७३०
पोयए	७१४
पोयं	७३५
पोरबीया	७२२
पोसह(ध)	७१५, ८५६, ८६५
पंकबहुले	७१३
पंच	७१०, ७९२
पंचमहभूतिए	६५४, ६५८
पंचमहवृत्तियं	८७२, ८७३
पंचमासिए	७१४
पंचमे	६९९
पंचासव	७९२
पंजरं	६६१
पंडित(य)	६३९, ६४०, ६४३, ७१६
पंतचरगा	७१४
पंतजीवी	७१४
पंताहारा	७१४
पंखुवुद्धिं	७०८
फरिस	७१३
फरसं	७१०
फलगसेज्जा	७१४
फलताए	७२३
फल्लिए	७४५
फासमेता	६३८
फासा	६६८, ६७५, ६८३, ७१४
फाडुएसणिउजेणं	७१५

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

बद्धा	७०७
बल	६७५
बलमदेण	७०३
बलवं	६४६
बहवे	६३८, ७५०, ८०१
बहुस्सइचरियं	७०८
बहिया	८४२, ८४४
बहु	६३८
बहुउदगा	६३८
बहुजणबहुमाणपूतिते	६४६
चहुजणस्स	८४३
बहुजणमत्थं	७८८
बहुतरगा	८५२, ८५६, ८५८, ८६२-८६४
बहुदासी-दास-गो-महिस-गवेलगप्पभूते	६४६, ८४३
बहुधण-बहुजातरूव-रयए(रजते)	६४६, ८४३
बहुपडिपुण्णं	७१७
बहुपडिविरया	७०६, ८६१
बहुपुक्खला	६३८
बहुमज्झदेसभाए(गे)	६३८
बहुसेया	६३८
बहुसंजया	७०६, ८६१
बहूणं	७२०
ब्रवीति	७४८
बाणेण	८३८
बादरकाए	७४५
बारसमे	७०६
बाल	६४०, ६४१, ६६४, ७१६, ७४९, ७५२, ८२४
बालकिच्चा	८०३
बालपंडिते	७१६
बावीसं	७१४
बाहा	६७५
बाहिरगमेतं	६७१, ६७५
बाहिरिया	७१३, ८४२, ८४३, ८४४
बाहिं	७१३

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
बितीयसमए	७०७	भट्ट	६४७
बिलं	६८८	भण	७१०
बीएहिं	७३१	भतपाणनिरुद्धियं	७१३
बीओदग	७९५	भतपाणपडियाङ्गिक्खया	८५७
बीओदगभोति	७९६	भतीए	८३७
बीयकाया	७२२	भते	७१४
बीयकायं	७९३, ७९४	भयए	७१३
बीयजोणियाणं	७३१	भयं	७५३
बीयत्ताए	७२३-७२५	भयंतारो	६४७
बीयाणं	७२३, ७२४	भविता	८५६, ८५७, ८६५
बुइय	६३८, ६४५	भविस्सं	८६६
बुज्झंति	८५४	भविस्सति(इ)	७१८, ७२०
बुज्झंसु	७२१	भक्व	८७७
बुज्झस्संति	७१९	भाइमरणं	७१९
बुज्झंति	७१४, ८५४	भाइल्ले	७१३
बुत्तिर्यं	६९२	भाईहिं	७०४
बुद्ध	८१४, ८२१, ८२८	भाणियक्व	७२९, ७३६
बुद्धिमंता	८०२	भातीहिं	६९९
बुय	८१९	भाया	६७१, ७१३
बोहीए	८७०	भारोक्कंता	७१०, ७१४
बंधणपरिक्लेसातो	७१३	भारंढपक्खी	७१४
बंधे	७६८	भावेमाण	७१४
बंधवेर	६७७, ७५४	भासमाणस्स	७०७
बंधवेरबासं	६८२, ७१४	भासरबोदी	७१४
बंधवति	८०६	भासंति	७०८, ८४७
भएणं	८०३	भासं	८४७
भगवता	६३८, ६९४, ७४९, ७५१, ७५२, ७५३,	भासाओ	७०५
भगवं	६४४, ८४५, ८४६, ८४७, ८४८, ८५१-८७३	भासापरक्कमे	८४६
भगवंता	६८०, ७०७, ७१४,	भासामो	८५४
भगिणी	६७१, ६९९, ७०४, ७१३	भासाय	७९१
भगिणीमरणं	७१९	भासासमित(य)	७०७, ७१४
भग्गे	८५३	भासिंसु	७०७
भज्जा	६७१, ६९९, ७०४, ७१३	भासिस्संति	७०७
भज्जामरणं	७१९	भिंद	७१३
भट्टपुत्ता	६४७	भिकखलाभिया	७१४
		भिकखायरियाए	६६७, ६६८
		भिकखुगाणं	८१५

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

भिक्षुणो	७८४
भिक्षुमज्जे	७८८
भिक्षुयाणं	८२२
भिक्षू	६४३, ६९३, ७९६
भिक्षुं	७९६
भिस०	७३०
भिसमुणाल०	७३०
भिसिगं	७१०
भीते	८०१
भुजमाण	७०७, ७१०, ८२४
भुजामो	८५४
भुजित्तु	७१३
भुज्जत(य) र	६६७, ७०६, ७१३, ८५३, ८५४
भुजो	६४४, ७०८, ७१९, ८५८
भुयपरिसप्पपंचिदियथलयरतिरिक्खाण	७३६
भुयपरिसप्पथलचरपंचिदियतिरिक्खजोणि-	
थाणं	७३६
भुयभोयग	७४५
भूएहिं	८४७
भूताभिसंकाए	८२७
भूमिगतदिट्ठीए	७०२
भूमिसेजा	७१४
भूय	८६६
भूयगाम	८०७
भूयाभिसंकाए	८००, ८१७
भे	८४८
भेत्ता	६९६
भो	८४८
भोग	७१३
भोगभोगाहं	७०६, ७१०, ७१३
भोगपुत्ता	६४७
भोगपुरिसे	७१३
भोगा	६४७
भोम्मं	७०८
भोयए	८१५, ८२२, ८२९, ८३०
भोयणद्धा	८०८

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

भोयणपविथरविहीतो	७१३
भोययती	८३१
भंडगं	७१०
भंते	८७०, ८७२, ८७३
मउए	६४९
मउली	७१०
मए	६४८
मक्खायं	७२३, ७२४
मग्ग	६३९, ७१९
मग्गविदू(ऊ)	६३९, ६४०, ६४१, ६४३
मग्गतथ	६३९, ६४०, ६४१, ६४३
मच्छाणं	७३३
मच्छियभावं	७०९
मच्छं	७०९
महंजघातंसि	६९९
मण	७५१, ८२५
मणगुत्त	७०७, ७१४
मणवत्तिए	७४८
मणसमित(य)	७०७, ७१४
मणि	६६८, ७१०, ७१३
मणिविहाणा	७४५
मणिलक्खणं	७०८
मणुस्स	६४६, ७०९, ७१३, ७३२, ७३४, ८४९, ८५८-८६०
मणुस्सिंदे	६४६
मणूसा	८०१
मणेणं	७४८, ७४९
मणोसिला	७४५
मण्ण	६४१, ६७४
मण्णत्ति	८६७
मण्णमाण	७१८
मत्तिं	७१३, ८०५
मत्तगं	७१०
मत्ते	७०३
मदद्धानेणं	७०३
मद्वियं	६८९
मज्ज(णो)	६४०, ६४१, ६४२, ६४३

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
मम	८५६, ८५७	महिच्छा	७१३, ८५८
ममायमीणा	८०७	महिङ्गिय	७१४, ७१५
ममं	६९७	महिषा	७३९
ममि	६९७	महिस	७१३
मयणग	६९८	महुरे	६४९
मरइ	६७४	महोरगाणं	७३५
मरयग	७४५	महं	६४०
मलियकंटकं	६४६	महंत	६३९, ६४०, ६४१, ८३३
मलियसत्तु	६४६	महंतसत्ता	८१५
मलालंकारातो	७१३	माइमरणाणं	७१९
मसारगल्ले	७४५	माइहिं	६९८
मसूर	७१३	माउं ओयं	७३४
महज्जुतिण्णु	७१४, ७१५	माउं गाउसिणं	७३७
महज्जुतिया	७१४	माउं पिउं सुजाए	६४६
महब्बलेसु	७१४	माणवत्तिए	६९४, ७०३
महब्भूत	६५५	माणाओ	६८३
महताउ	८५८	माणी	७०३
महताहतनट्-गीत-वाइय	७१०	माणे	७०२, ७७३
महतिमहा लियाए	७१०	माणुसेसु	६९४
महतिमहालयंसि	७१०	माणुस्सगाई	७१०
महया	८६४	मातण्णे	६८९
महयाओ	८५७	माता	६७१, ७१३, ७३२
महब्बते	७९२	मातुओयं	७३२
महाकाया	८५०, ८५२, ८५७, ८५८, ८६२-८६५	मातुंखीरं	७३२-७३४
महागयं	८३८	मातीहिं	७०४
महाज्जसेसु	७१४	मामगं	६५२
महाणुभावसेसु	७१४	माया	६८३, ७०२, ७१३, ७७४
महापरक्कमेसु	७१४	मायामोसाओ	६८३
महापरिगहा	७१३, ८५८	मायावत्तिए	६९४, ७०५
महापौंडरिय	७३०	मार	७०३, ७१३
महाभवोपं	८३१	मारियाणं	८२३
महारंभा	७१३, ८५८	मारेउ	८३८
महावीर	६४४, ८७३	मास	७१३
महासुक्खा	७१४, ७१५	मासिए	७१४
महासोकखेसु	७१४	माहण	६४७, ६९३, ७०६, ७१०, ७११, ७९८, ८२९, ८३४, ८४७, ८६७, ८६९
महाहिंसंनतमलयमहिंदसारे	६४६		

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
माहणपुरा	६४७	मुंडा	८४९, ८५३, ८५६, ८५७, ८६५
मिडलक्खणं	७०८	मुंडावेत्तए	८५४
मिगं	७०९	मुंडेह	८९३
मिच्छा	७४८	मुच्चंति	७९४, ८५४
मिच्छादंड	७९३	मुणी	६९३, ८२८
मिच्छादंसणसल्ल	६८३, ७९३, ७४९— ७५१	मुत्तिमग्ग	८५४
मिच्छायारा	७५२	मुत्ते	६९३
मिच्छासंठिए	७४७	मुद्धाभिसिते	६४६
मिच्छोवजीवि	७८५	मुदिए	६४६
मिज्जंति	८३४	मुसावाद	८५६
मित्त	६९९	मुखं	७००
मित्तदोसवत्तिए	६९४, ७०४, ७९३	मुहुत्तगं	७३६
मित्तहेउं	६९५	मूलजोणियाणं	७३९
मिय	६९८, ७९३	मूलत्ताए	७२३-७२५
मियचक्कं	७०८	मूलबीया	७२२
मियपणिह्वाणे	६९८	मूलाणं	७२३, ७२४, ७३९
मियवहाए	६९८	मूलं	७९३, ७३९
मियवित्तिए	६९८	मूसगाणं	७३६
मिलक्खु	७३२, ८९३	मेतज्जे	८४५
मिस्सग्गस्स	७९५	मेद	७९३
मीसग्गस्स	७९५	मेधा(हा)वी	६३९-६४९, ६४३, ६६४, ७८५
मियसंक्खे	६९८	मेहाविणो	८०९
मुइयपडुप्पवाइतरवेणं	७९०	मेहुण	८५६
मुएण	६८२	मेहुणवत्तिए	७३२
मुक्कतोथा	७९४	मोक्खं	७६८, ७९७
मुग्ग	७९३	मोत्तिय	६६८, ७९०, ७९३
मुगुंदग	६९७	मोरका	६९६
मुच्चिं	७२९	मोसवत्तिए	६९४, ७००
मुच्चंति	७९४	मोहणकरं	७०८
मुच्छामो	६७०	मंगल	८६९
मुच्छिन्ना	७९३	मंगुसाणं	७३६
मुंजाओ	६५०	मंडलिबंध	७९७
मुंजो	६५०	मंदरो	७९४
मुट्ठीण	६७९, ७०४, ७५३	मंस	६५०, ७९३, ८२३
मुंडणाणं	७९९	मंसाए	६९६
मुंडभावे	७९४	मंसाओ	६५०, ६५३

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
मंसवुद्धिं	७०८	रुक्मसंभवद्वाराओ	७१३
रणं	८२४	रोदयं	८७०
रणो	७४९	रोएमि	८७०
रतिं	७१३	रोएहि	८७१
रत्त	६६८	रोगातं(यं)क	६६९, ६७२, ६७३
रयण	६६८	रोयति	८४६
रस ६६८, ६८३, ७१३, ८२४		लगंडसाईणो	७१४
रसभोई	७१४	लग्गा	८३९
रसमत	६३८	लट्टिगं	७१०
रसविहीओ(विगईओ)	७३२	लट्टडा	६३८, ७१५
रह	७१३	लट्टपुव्वं	६७२
राईणं	६८८	लट्टावलट्ट-माणवमाणणाओ	७१४
राओ	७४९	लट्टूण	७४९
रागदोसता	६५३	लट्टे	८२०
रातो	७१०, ७११	लयाए	७०४
रायगिह	८४२	लवालवा	८०१
रायपुर	७४९	लवावसक्की	७९२
रायवण्णओ	६४६	लवंति	७१७
रायद्वाणिघायंसि	६९९	लहुए	६४९
राया	६४६	लहुब्भूया	७१४
रायाभिओगेण	८०३	लाववियं	६८९
रालयं	६९८	लाभमदेण	७०३
रिद्धित्थिमितसमिद्धे	८४२	लावग	६९८, ७१०, ७१३
रियाति	७०५	लावगलक्खणं	७०८
रुइला(ले)	६३८	लिंगं	८१७
रुक्ख ६६०, ७१३, ७२३, ७२९, ७३०		लिप्पती	८१२
रुक्खत्ताए	७२३, ७२९	लिसिस्सामो	८४९
रुक्खजोणि	७२३, ७२४, ७३९	लुंपइत्ता	६९६
रुक्खजोणिय	७२३, ७२४, ७३१	लुक्खे	६४९
रुक्खवक्कमा	७२३, ७२४	लुहचरगा	७१४
रुक्खसंभवा	७२३, ७२४	लुहाहारा	७१४
रुहा	७१३	लुहै	६४३, ६९३
रुप	७४५	लेए	८४३
रुयए	७४६	लेच्छइपुत्ता	६४७
रुहिरवुद्धिं	७०८	लेच्छइ	६४७
रुव ६६८, ६८३, ७१३, ७१४, ७९९		लेण	६८८, ६९०, ७०८, ७१०
रुवमाण	७०३	लेणकाले	६८८, ७१०

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

लेयस्स	८४४
लेलूण	६७९, ७०४, ७५३
लेसणि	७०८
लेसाए	७१५
लोए	७६५, ८००, ८३७
लोग	६४५, ७९०
लोभ	६८३, ७७४, ८४६
लोभवत्तिए	६९४, ७०६
लोमपक्खीणं	७३७
लोमुक्खणणमातं	६७९, ७५३
लोय	६४५, ८३५, ८३६
लोळुवसंपगाढे	८३०
लोहित(य)पाणि	७१३, ८२२
लोहिते	६४९
लोहियक्खे	७४६
लंभिते	८६९
वइ	७५१
वइगुत	७०७, ७१४
वइरे	७४५
वइवत्तिए	७४८
वइसमित्त(य)	७०७, ७१४
वाएज्जा	८५३, ८५४
वगघारियसोणिस्तुतागमल्लदामकलावे	७१०
वच्चा	६३९, ७१८
वज्जवहुले	७१३
वज्ज	७८३
वज्झा	७८३
वट्ठ	६४९, ७१३
वट्ठग	६९८, ७१०, ७१३
वट्ठगलक्खणं	७०८
वणलेवणभूयं	६८८
वणविदुग्गंसि	६९६, ६९८
वणसंड	८४४
वणस्सइ(ति)सरीरं	७२३
वणस्सतिकाइया	७५१
वणस्सतिकायं	७३३-७३७
वणिया	८०७-८०८

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

वणंसि	६९६
वण्ण	६७५, ७१४
वण्णओ	८४४
वण्णमंत	६३८
वटीए	७४८, ७४९
वत्तव्वएणं	८५२
वत्तव्वं	८५६, ८५७
वत्तियहेउं	६९६
वत्थ	६५२, ६८८, ६९३, ७०८, ७१०
वत्थकाले	६८८, ७१०
वत्थपडिग्गहकंबलपायपुंछणेणं	७१५
वत्थुं	६६८
वदासी	६३९, ६४०, ७१८, ७४८, ७४९, ८४६-८४८ ८५१, ८५२, ८७०-८७३
वदावेति	७००
वदित्ता	७१०
वदे	८१७
वधाए	६९८
वव्ववत्तियं	७१३
वमणं	६८१
वम्मिए	६६०
वयणिजे	६९३
वयणं	८१९
वयति	७००
वयासो	८४८
वयासी	८०९
वयं	८३८
वयंति	८०८, ८१६
वयंतं	७००
वराह	७१३
वसणुप्पाडिययं	७१३
वल्लयंसि	६९६
वल्लितरंगे	६०५
ववगयडुब्भिकखमारिभयविप्पमुक्कं	६४६
वसलगा	७१०
वसवत्ती	६८२

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

वसाए	६९६, ७१४
वद्वेषणं	७१३
वहमाण	८५३
वाउकायं	७३५
वाउकायताए	७४४
वाउसरीरे	७२३
वाऊ	६५६
वागरेति	७०५
वागुरियभावं	७०९
वातपरिगतं	७३९
वातसंगहितं	७३९
वातसंसिद्धं	७३९
वाय	८१८, ८१९, ८२५
वायताए	७२८
वायसपरिमंडलं	७०८
वायाभिओगेण	८१९
वायु	७१४
वालाए	६९६
वालुग	७४५
वालुयताए	७४५
वास	७१३, ८०१, ८३८, ८५३, ८५४
वासाणियताए	७२८
वाहण	७१३
विउ(उं)जं(जं)ति	७०५, ७०६
विउट्ट(ट्टं)ति	७०५, ७२३, ७४१
विधित्ता	६९८
विगतगा	७१३
विगुणोदयंमि	७१३
विचित्तमालामउल्लिमउडा	७१४
विचित्तहृत्थाभरणा	७१४
विच्छुत्तित(य)पठरभत्तपाणे	६४६, ८४३
विजाणंतिह	८३६
विजती	७६०
विजमाणे	८४६
विजाओ	७०८
विणिच्छियद्धा	७१५

सू. २२

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

विणट्टम्मि	६४८
विण्णति	८१८
विण्णाएण	६८२
विण्णाय	७५०, ८१७
विण्णू	६७४, ६९४
विततपक्खीणं	७३६-७३७
वित्तिगिंछइ(ति)	७१०
वित्ति	७१३, ७४५, ८३८
वित्ते	६४६, ८४३
वित्तेसिणो	८०८
विस्थिणविउल्लभवणसयणासण-	
जाणवाहणाइणो	६४६, ८४३
विदू	६९३
विद्धु	८१२, ८१३
विपरामुसह	६५१
विपरिणयं	७२३
विपुलं	७१३
विप्पडिवेदेंति	६४९, ८६१
विप्पडिवज्जा	७०८
विप्पजहियव्वं	६७५
विप्पजहिससामो	६७०, ६७४
विप्पजहंति	८५०, ८५८, ८५९, ८६०, ८६५
विप्पजहिता	८५०, ८६५
विप्पमुक्का	७१४
विप्पमुच्चमाण	७०६, ७०८, ८४६-८४७, ८५१, ८५२, ८६१
विप्परियास	७४६, ८३७
विभाविसि	६४४
विभंगे	६९४, ७१०-७१३, ७१५, ७१७
वियक्का	८०५
वियत्त	६३९, ६४०, ६४१, ६४३
वियागरे	७४९, ८२१
वियागरेज्ज(जा)	७८५, ८०४
वियागरेमाणे	७४९
वियागरेहि	८४५
वियंजियं	६६१

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

वियंतिकारए	६७८
विरताविरतिं	७१६
विरतिं	७१६, ७९२
विरसाह्वारा	७१४
विरालियाणं	७३६
विरुद्धे	७१०
विरुवरुव	६५१, ७०८, ७१०
विलुपइता	६९६
विलुपह	६५१
विलेवण	७१३
विवज्जगस्स	७९१
विवेगं	६६५
विवेयकम्मे	६७८
विसण्ण	६३९, ६४०, ६४३
विसमं	७१३
विसल्लकरणिं	७०८
विसाणाए	६९६
विसेसं	८३२
विसोहति	७०५
विसंधी	६७५
विसंवादेति	७०२
विस्संभराण	७३६
विहग	७१४
विहरति	६४६, ७१०, ८४३, ८४५, ८७३
विहरंति	७१३
विहरमाणा	७१४, ८५४, ८५५
विहरितए	८५७, ८६५, ८७२, ८७३
विहरिस्सामो	८५६, ८५७
विहाणं	६६५
विहारणं	७१४, ८५४, ८५५
विहिंसक्काई	७५३
विहुणे	८०६
वीरासणिया	७१४
वीसा	७१३
वीहासेणिया	७१४
वीहिं	६९८
वीहिरुसितं	६९८

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

बुइए	८३२
बुइया	८१८
बुच्चंति	८५०, ८५७
बुद्ध	७३३, ७३४, ७३५
बुत्तपुव्वं	८४९, ८५३, ८५६, ८५७, ८६५
बुत्ते	८०६
बुसिमं	८००
बूहए	७८५
वेगच्छ[च्छि]ण्णयं	७१३
वेणइवादीणं	७१७
वेतालं	७०८
वेत्तेण	७०४
वेदणा	६७४, ७१३
वेदित	७०७
वेद्धूण	८१३
वेमाया	७०७
वेयणा	७७१
वेयणं	६९४
वेयवाओ	८२९
वेरबहुले	७१३
वेर	६९६, ७८२
वेरायतणाई	७१३
वेरुलिण	७४६
वेस	८३४
वेसियं	६८८
वोच्छिज्जिस्संति	८६६
वोण्णमंता	७१०
वंचण	७१३
वज्जणं	७०८
वंदिता	६४४, ८७३
वंदंति	६४४, ८६९, ८७३
सअट्ठं	६४४
सउणी(णि)	६६१, ७०९
सकामकिच्चेण	८०३
सकारणं	६६४
सकिरिए	७४७, ७४९, ७५२
सकरताए	७४५

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

सकरा	७४१
सकारेड्	८६९
सगड	७१३
सगमादाए	८५८, ८५९, ८६०
सचित्त	६८५, ७३७, ७३९, ७४३, ७४४, ७४५
सचं	८५४
सचामोसाई	७०६, ८६१
सछत्ताए	७२८
सज्जत्ताए	७२८
सड्ढी	६४७, ६५४, ६५९
सणफ्फयाणं	७३४
सणातणं	८३३
सण्णा	६७४, ७५१
सणिकायाओ	७५२
सणिकायं	७५२
सणिणो	७५२
सणिदिट्ठे	७५१
सणिधिसंणिचए	६८८
सणिपंचिंदिया	७५१
सण्णं	७६५, ७८१
सत्तिं	८१४
सतंता	६५६
सत्तमे	७००
सत्थपरिणामिते	६८८
सत्थातीतं	६८८
सत्थारो	७५७
सदा जते	७४७ (७४६)
सद्	६४३, ६६८, ६८३, ७१३
सद्दहामि	८७०
सद्दहादि	८७१
सद्दहितं	८७०
सद्धिं	६९९, ७०४
सन्निमित्तं	६४४
सज्जिवेसघायंसि	६९९
सपडिक्कमणं	८७२, ८७३
सपरिग्गहा	६७७, ६७८

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

सपुब्बावरं	७१०
सप्पि	७३२, ७३४
सपिप्पलीयं	८२३
सप्पुरिसेहिं	७९९
सभागतो	७८८
समएणं	८४२
समट्ठे	७५०, ८५५
समण	६४४, ६४७, ६९३, ७०६, ७१०, ७१९, ७८७, ७९०, ७९२, ७९५, ७९८, ८०५, ८०६, ८४६, ८४७, ८५५, ८७७, ८६७, ८६९, ८७३
समणक्ख	७४८
समणगा	
समणमाहणपोसणयाए	६९६, ६९९
समणमाहणवत्तियहेउं	६९६
समणव्वत्तेसु	८४०
समणाउसो	६४४, ६४५
समणुगम्ममाणा	७१७
समणुगाहिज्जमाणा	७१७
समणोपासग	८४६, ८५१, ८५२, ८५३, ८५६-८६५
समणोवासए	८४३, ८४७
समणोवासगपरियाणं	७१५
सममेव	८६३
समतर्बो	८३३
समतं	८३६
समाउआ	८६३
समाउट्ठिसु	६५२
समाण	७०३, ७३५, ७३७, ८६९
समादाए	७४९-७५०
समायरंता	८११
समारभंते	८०७
समारंभावेति	६७७
समारंमेणं	७१०
समारंभंति	६७७
समाहिं	८४१, ८४२
समाहिज्जुता	८३६

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
समाहिपत्ता	७१५	सव्वगायपडिकम्मविप्पमुक्का	७१४
समित(य)	७०७, ७४७(७४६), ८०४	सव्वगुणसमिद्धे	६४६
समियाचारा	७८४	सव्वजीव	८५२
समुक्कसे	७०३	सव्वजोणिया	७५२
समुग्गपक्खीणं	७३७	सव्वत्ताए	६९१, ७११
समुच्छिज्झिहिंति	७५७	सव्वदुक्ख	७२०, ७२१, ७८३, ८५४
समुच्छेदंति	६५३	सव्वदुक्खप्पहीणमग्ग	७११, ७१४, ७१६, ८५४
समुट्ठिया	८३२	सव्वपाण	८५२, ८५४, ८६५
समुदाणचरगा	७१४	सव्वपाण-भूत-जीव-सत्तेहिं	७०६, ८६५
समुद्द	८२०, ८४१	सव्वपयाणुक्की	८११
समुद्दिस्स	६८७	सव्वप्पणताए	७२३
समुप्पाडंति	७१४	सव्वप्पणाए	७२३
समंति	७८९	सव्वफासविसहा	७१४
समेच्च	६८०, ७१०	सव्वभूत	८५२
समोयरंति	७१७	सव्वरातिएणं	७१०
समोसरणे	७१८-७१९	सव्वसत्त	८५२, ८५४, ८६५
समं	८३७	सव्वावंति	६३८
सम्माणेइ	८६९	सव्वोवग्गता	६९१
सम्मं	८५६	सव्वोवरता	६९१
सयण	६८८, ६९०, ७०८, ७१०, ७१३	सव्वोवसंता	६९१, ७११
सयणकाले	६८८, ७१०	सस्साइं	७१०
सयणसंगंथसंशुता	६७१	सहपासियं	७०९
स्यपत्त०	७३०	सहसक्कारेह	६५१
सरडाणं	७३६	सहस्सपत्त०	७३०
सरथाणं	७३६	सहस्समज्झे	७९०
सरलक्खणं	७०८	सहस्से	८१५, ८२२, ८२९
सरीरजोणिया	७४६	सहिते	७४७
सरीरवक्कमा	७४६	सहेउं	६४४
सरीरसमुस्सएणं	७५०	साइबहुलं	७१३
सरीरसंभवा	७४५, ७४६	साइमेण	६५२
सरीराहारा	७४६	साउणिए	७०९
सरीरे	६५०, ६६०	साउणियभावं	७०९
सत्तल	७०५, ७३६	सागणियाणं	७१८
सल्लकतणं	८५४	सागरो	७१४
सवणयाए	८७०	सातिमणंतपत्ते	८१०
सवाय	८४०, ८४५-८४८, ८५१, ८५२	सातिसंपओग्गबहुला	७१३
सवियारमण-वयस-काय-वक्कस्स	७४८		

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

साबरिं	७०८
सामगं	६९८
सामणपरियागं	७१४
सारदसलिलं	७१४
सामाह्यं	८६५
सामासाए	६८८
सामुदाणियं	६८८
सायं	७१३
सारयति	७९०
सारुविकडं	७२३, ७२४, ७३२, ७३६
सारंभा	६७७[१], ६७८
सालत्ताए	७२३
सालाणं	७२३
सालि	६९८
सावइशरो	७१७
सावगा	७१७
सावउज	६९९, ७०१-७०७, ७१३-७१५
सावउजदोसं	८२६
सावतेयं	६६८
सावैति	८४९
सासगंजणं	७४५
सासत	६५६, ६८०
सासतमसासते	७५५
साहम्मिय	६८७
साहम्मियवेयावडियं	७१८
साहसिया	७१३
साहति	८१०
साहम्मियं	६८७
साहुजीविणो	७८४
साहू(बू)	६५१, ६५५, ७१४, ७१५, ७८०
सिंगाए	६९६
सिक्खावेत्तए	८५४
सिन्धिय	८०२
सिज्झिम्	७२१
सिज्झिस्संति	७१९-७२०
सिज्झंति	७१४, ८५४
सिणायगाणं	८१५, ८२२, ८२९, ८३०

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

सिणेइ	७२३, ७३४, ७४१
सिते	६४९
सिद्धि	६५१, ७७८, ७७९
सिद्धिमगं	८५४
सिद्धे	६८२
सिरसाणाते	७१०
सिरीसिव	७१३, ८३४
सिलिस्संति	७१०
सिलोमं	८२८
सीओ(तो)दगवियडंसि	७०४, ७१३
सीओ(तो)दगं	७९३
सीमंकरे	६४६
सीमंभरे	६४६
सीय	७१३
सीलगुणोववेते	८२८
सिलग्गवाल	६६८, ७१३
सीलव्वत-गुण-वेरमण-पच्चक्खाण-	
पोसहोववासेहिं	७१५
सीलं	६७५
सीसग	७४५
सीसमुहच्छिण्णयं	७१३
सीसं	६७५
सीहपुच्छियगं	७१३
सीहासणंसि	७१०
सीहो	७१४
सुद्धभूया	७१४
सुएण	६८२
सुसुमारणं	७३३
सुकडे	६५५
सुकडे	६५१
सुकचरियं	७०८
सुकिले	६४९
सुठिच्चा	८२८, ८३२, ८४१
सुणगं	७०९
सुणेह	७८७
सुणहा	६७१, ६८८, ६९९, ७०४, ७१३
सुण्हामरणं	७१९

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

सुत	७४९, ७५०, ७५१, ८०२
सुद्धिहयया	७१४
सुद्धेसणिया	७१४
सुद्धोदगाणं	७३९
सुपच्चक्खायं	८५२, ८५७, ८५८, ८६५
सुपण्णत्ते	६४७
सुपरिआणियव्वाहं	७०६
सुप्पडियारणंदा	७१४-७१५
सुप्पणीयताए	८४८
सुब्भिरंघे	६४९
सुभग०	७३०
सुभगाकरं	७०८
सुमणा	७०४
सुमह	८१५, ८२९
सुयक्खात्ते	६४७
सुयमदेण	७०३
सुया	७५०
सुराथालएणं	७१०
सुरुवा	६४६, ६६७, ६९४, ७११
सुवण्ण	६४६, ६६७, ६६८, ६९४ ७११, ७१३, ७४५
सुवयणं	८६९
सुविच्चित्तयंता	८२०
सुविच्चित्तिए	८२०
सुविणं	७०८, ७४७, ७४९, ७५१, ७५२
सुव्वता(या)	७१४, ७१५
सुसंधीता	६७५
सुसाहू	७१४
सुसीला	७१४, ७१५
सुस्ससमाणेसु	६८९
सुद्धी	६७१
सुहुतहुयासणो	७१४
सुहुमा	७०७, ८६९
सुर	७१४, ८३१
सुरकंतत्ताए	७४५
सुरकंते	७४५
सुरचरियं	७०८

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

सूल	८१३
सूलाइयं	७१३
सूलाभिण्णयं	७१३
सेउकरे	६४६
सेए	६३९, ६४०, ६४१
सेज्जेसे	८५४, ८५५
सेणावतिपुत्ता	६४७, ६५४, ६५९
सेणावती	६४७
सेयकाले	७०७
सेलगोल	७१३
सेवउ	७९३
सेवालत्ताए	७३०
सेविंसु	७०७
सेविस्संति	७०७
सेवंति	७०७
सेस	७४५, ८३८, ८३९
सेसदविशए	८४४
सेहाणं	७३६
सोढीरा	७१४
सोगंधिए	७४५
सोगंधियत्ताए	७३०
सोगतिगामिणो	८५९, ८६०
सोच्चा	८४५, ८६९
सोणइए	७०९
सोणियाए	६९६
सोताओ	६७५
सोमलेसा	७१४
सोयइ	६६४
सोयण	७१०, ७१३
सोयणत्ताए	७५१
सोयरियभावं	७०९
सोयवियं	६८९
सोयामि	६६४, ६६९
सोयं	६७५
सोयंति	७१०, ७१३
सोवट्टवयंति	६६१
सोवट्टावयंति	८४९

विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः	विशिष्टशब्दाः	सूत्राङ्काः
सोवणियभावं	७०९	संता	७१४
सोवणियंति	७०९	संतिमगं	७८५
सोवणियंतिभावं	७०९	संतिविरतिं	६८९
सोवरिण्	७०९	संदमाणिथा	७१३
सोवागिं	७०८	संधयाती	७८७
सोही	८२१	संधाय	६६५
संकमाणो	८०२, ८०४	संधिच्छेद	७०९
संकमंति	७५२	संधिच्छेदगभावं	७०९
संख	६६८, ७१३	संधी	६७५
संखाए	६७०	संपडिब्रूहंति	७१०
संखादत्तिथा	७१४	संपराइयं	६८६
संखो	७१४	संपरायंसि	८३२
संखं	७१३, ८४९	संपहारेत्थ	८६८
संगइयंति	६६५	संभवो	८१८
सं(अं)गयकुंडलमट्टगंडतलकण-		संभारकडेण	७१३
पीठधारी	७१४	संभुजितए	८५५
संगं	८०७	संवच्छरेण	८३८-८४०
संधाएणं	७१४	संवरे	७७०
संधायं	६६४	संवसमाणे	७०४
संचाएमो	८४९, ८५६, ८५७, ८६५	संखुडस्स	७०६
संचिणिता	७१३, ७३२, ७३४	संसद्वचरगा	७१४
संचिणंति	७३२, ७३४	संसद्वं	७३२
संजए(ते)	७८६, ८५४	संसरंति	८३४
संजमजातामातावुत्तिर्यं	६८८	संसार	८३५
संजमेणं	७१४, ८५४	संसारकंतारं	७२०
संजमयंति	८४७	संसारिया	८४६, ८५१, ८५२
संजमामो	८५४	संसारियं	७१८
संजयविरयपडिहयपच्चखायपावकम्मे	७५३	संसारे	७७६
संजयाणं	८१६, ८२१, ८२७	संसुद्धं	८५४
संजलणे	७०४	स्सामणियम्मि	७९२
संजुहेणं	६९४	हडिबंधणं	७१३
संजो(यो)गे	७३२, ७३४	हडताए	७३०
संठवेंति	६६१	हण	७१३
संठाणेणं	७१४	हणह	६५१
संढासगं	७१८	हणत	७४८, ८३९
संढासतेणं	७१८	हत्था	६७५
संतसार	६६८	हत्थच्छिण्णयं	७१३

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

हस्थिजामे
हम्भमाणस्स
हयपुब्बे
हयलक्खणं
हरतणुए
हरिए(ते)हिं
हरियजोगियणं
हरियाण(णं)
हरियाले
हव्वाए
हस्समंता
हारविराइतवच्छा
हालिदे
हिंथुलए
हिसइ
हिसादंडवत्तिए
हिसादंडे
हिंसिसु
हिसिस्सइ
हिसिस्संति

८४४
६७९
६९९
७०८
७३९
७३१
७३१
७२७, ७२९, ७३१
७४५
६३९, ६४०
६६७
७१४
६४९
७४७
६९७
६९७
६९४, ६९७
६९६, ६९७
६९६-६९७
६९६

विशिष्टशब्दाः

सूत्राङ्काः

हिसंति	६९६
हिमए	७३९
हियइच्छितं	७१०
हिययाए	६९६
हिययुप्पाडिययं	७१३
हिरण्य	६६८, ७१३
हीणे	७०२
हीलणाओ	७१४
हीलेति	७०३
हेउ	६७९, ७४९, ८०७
होच्चा	७५२
होज्ज	७५२
होत्था	८४२
हंछामि	७१०
हंतव्व	६७९, ७१९, ८६१
हंता(=हन्ता)	६९६
हंता	८५३-८५५
हंसगब्भ	७४५
हस्समंता	६४६, ६९४, ७११
हस्से	७४९

द्वितीयं परिशिष्टं—सूत्रकृताङ्गसूत्रान्तर्गतश्लोकानामकारादिक्रमः ।

श्लोकानामकारादिक्रमः	सूत्राङ्कः	श्लोकानामकारादिक्रमः	सूत्राङ्कः
अंतए वितिंगिंछाए	६०८	अतिक्कम्मं ति वायाए	४३०
अंताणि धीरा सेवंति	६२१	अतिमाणं च मायं च	४७२
अंतं करेति दुक्खाणं	६२३	अतिमाणं च मायं च	५३०
अंधो अंधं पहं णितो	४६	अताण जो जाणति जो य लोगं	५५४
अकुव्वतो णवं नरिंथ	६१३	अदु अंजणि अलंकारं	२८४
अकुसीले सया भिक्खू	४६४	अदु कण्ण-णासियाळेज्जं	२६८
अगारमावसंता वि	१९	अदु णातिणं च सुहिणं वा	२६०
अग्निदे सद्दफासेसु	४७१	अदु साविथा पवादेण	२७२
अग्गं वणिएहिं आहिंयं	१४५	अहक्खुव दक्खुवाहितं	१५३
अचयंता व ल्हहेण	२०२	अजस्स पाणरिसहलोइयस्स	४०६
अजोगलपं इह संजयाणं	८१६	अजे अजेहिं मुच्छिता	१०८
अद्वापदं ण सिक्खेज्जा	४५३	अज्जं मणेण चित्तेति	२७०
अणागयमपस्संता	२३८	अपरिक्ख दिट्ठं ण हु एव सिद्धी	३९९
अणादीयं परिणाय	७५५	अपरिमाणं विजाणाति	८२
अणासित्ता नाम महासियाला	३४६	अप्पपिंडासि पाणासि	४३५
अणिहे सहिए सुसंबुडे	१४०	अप्पेगे छुंक्षियं भिक्खुं	१७२
अणुगच्छमाणे वितहं मिजाणे	६०२	अप्पेगे णायओ दिस्स	१८३
अणुत्तरग्गं परमं महेसी	३६८	अप्पेगे पडिभासंति	१७३
अणुत्तरं धम्ममिणं जिणाणं	३५८	अप्पेगे पलियंतंति	१७९
अणुत्तरं धम्ममुइरइत्ता	३६७	अप्पेगे वइं जुंजति	१७४
अणुत्तरे य ठाणे से	६२७	अप्पेण अप्पं इह वंचइत्ता	३२५
अणुपुव्वेण महाघोरं	५०१	अवभागमितंमि वा दुहे	१५९
अणु माणं च मायं च	४२८	अभविंसु पुरा धीरा	६३१
अणुसासणं पुढो पाणे	६१७	अभविंसु पुरा वि भिक्खवो	१६२
अणुस्सुओ उरालेसु	४६६	अभिजुंजिया रद्ध असाहुक्कम्मा	३४१
अणेलिसस्स खेतण्णे	६१९	अभुंजिया णमी वेदेही	२२६
अणोवसंखा इति ते उदाहु	५३८	अमणुणसमुप्पादं	६९
अणंते णितिए लोए	८१	अयं व तत्तं जलितं सजोतिं	३३०
अण्णाणियाण वीमंसा	४४	अरतिं रतिं च अभिभूय भिक्खू	४८६
अण्णाणिया ता कुसला वि संता	५३६	अरतिं रतिं च अभिभूय भिक्	५७४
अण्णातपिंडेणऽधियासएज्जा	४०७	अल्लसए णो पच्छण्णभासी	६०५
अतरिंसु तरंतेगे	५०२	अवि धूयराहिं सुण्हाहिं	२५९

श्लोकानामकारादिक्रमः

अवि हृत्थ-पादछेदाए	२६७
अवि हम्ममाणे फलगावतट्ठी	४१०
अव्वतरुत्तं पुरिसं महंतं	८३३
असुरियं नाम महाभितावं	३१०
असेसं अक्खयं वा वि	७८३
असंबुडा अणादीयं	७५
अस्सि च लोए अदुवा परत्था	३८४
अस्सि सुत्तिच्चा ति विहेण तायी	५९५
अह णं वतभावणं	५३३
अह णं से होति उवल्लो	२८१
अह तत्थ पुणो नमयंती	२५५
अह तं तु भेदमावर्त्तं	२७९
अह तं पवेज्ज वज्जं	३५
अह तेण मूढेण अमूढगस्स	५९०
अह ते परिभासेजा	२१४
अह पास विवेगमुट्ठिए	९६
अहवा वि विदूण मिलक्खु सले	८१३
अह सेऽणुत्तप्पती पच्छा	२५६
अहाकडाई भुंजंति	७६१
अहा बुइयाई सुसिक्खएज्जा	६०४
अहावरं पुरक्खायं	५१
अहावरं सासयदुक्खधम्मं	३२७
अहावरा तसा पाणा	५०४
अहियप्पाऽहियपण्णणे	३६
अहिगरणकडस्स भिक्खुणो	१२९
अहिमे संति आवद्वा	१९५
अहिमे सुहुमा संग्गा	१८२
अहिसयं सव्वपयाणुकंपी	८११
अहो य रातो य समुट्ठितेहिं	५५८
अहो वि सत्ताण विउट्ठणं च	५५५
आउक्खयं चेव अबुज्झमाणे	४९०
आगंतागारे आरामागारे	८०१
आघातकिच्चसाधातुं	४४०
आघायं पुण एगेसिं	२८
आघं मइमं अणुवीति धम्मं	४७३
आदाय बंभवेरं च	७५४
आदीणभोई वि करेति पावं	४७८

सूत्राङ्कः

श्लोकानामकारादिक्रमः

सूत्राङ्कः

आमंतिथ ओसविथं वा	२५२
आयथुते सथा दंते	५२०
आतदंबसमायारा	१७८
आयं न कुज्जा इह जीवितट्ठी	४८२
आरंभयं चेव परिग्गहं च	८०९
आसंदियं च नवसुत्तं	२९२
आसंदी पलियंके थ	४५७
आसिले देविले चेव	२२७
आसूणिमक्खिरागं च	४५१
आहंसु महापुरिसा	२२५
आहत्तहियं तु पवेयइस्सं	५५७
आहत्तहियं समुपेहमाणे	५७९
आहाकडं चेव निकाममीणे	४८०
आहाकडं वा ण णिकामएज्जा	४८३
इंगालरासिं जलियं सजोतिं	३०६
इच्चेतेहिं ठाणेहिं	७८६
इच्चेयाहिं दिट्ठीहिं	५७
इच्चेवं पडिलेहंति	२०८
इच्चेवं णं सुसेहंति	१९०
इच्चेवमाहु से वीरे	२९९
इणमच्चं तु अण्णाणं	६४
इणमेव खणं वियाणिया	१६१
इति कम्मवियालमुत्तमं	१६४
इतो विद्धंसमाणस्स	६२४
इत्थिओ जेण सेवंति	६१५
इत्थीसु या आरतमेहुणा उ	४८५
इमं च धम्ममादाय	२२३
इमं च धम्ममादाय	२४५
इमं च धम्ममादाय	५२८
इमं वयं तु तुम पाउकुव्वं	७९७
इह जीवियमेव पासहा	१५०
इहमेगे उ भासंति	२३०
इहलोग दुहावई विऊ	१२०
इह संबुडे मुणी जाते	७१
इहेगे मूडा पवदंति मोक्खं	३९२
ईसरेण कडे लोए	६५
उच्चारं पासवणं	४५५

श्लोकानामकारादिक्रमः

सूत्राङ्कः

उच्चावयाणि गच्छन्ता	२७
उज्जालओ पाण तिवातएज्जा	३८६
उद्धितमणगारमेसणं	१०४
उड्डं अहे तिरियं च	५०७
उड्डमहे तिरियं वा	२४४
उड्डं अहे य तिरियं दिसासु	३५५
उड्डं अहे य तिरियं दिसासु	४७४
उड्डं अहे य तिरियं दिसासु	५९३
उड्डं अहे य तिरियं दिसासु	८००
उड्डं अहे य तिरियं दिसासु	८१७
उत्तर मणुयाण आहिया	१३५
उत्तरा महुकळावा	१८६
उदगस्सऽप्पभावेणं	६२
उदगेण जे सिद्धिमुदाहरंति	३९४
उदगं जती कम्ममलं हरेज्जा	३९६
उद्देसियं कीतगडं	४५०
उरालं जगओ जोयं	८४
उवणीतरस्स ताइणो	१२७
उसिणोदगतत्तभोइणो	१२८
उसियावि इत्थिपोसेसु	२६६
एए गंधे विउक्कम्म	६
एए उ तओ आयाणा	५४
एएहिं दोहिं ठाणेहिं	७५८
एगंतकूडेण तु से पलेति	५६५
एगंतमेवं अदुवा वि इण्हि	७८९
एगत्तमेव अभिपत्थएज्जा	४८४
एगे चरे ठाणमासणे	१२२
एताइं कायाइं पवेदियाइं	३८२
एताइं मदाइं विगिच्च धीरे	५७२
एताणि सोच्चा णरगाणि धीरे	३५०
एताणुवीति मेधावी	७२
एते ओघं तरिस्संति	२४२
एते जिता भो न सरणं	७६
एते पुव्वं महापुरिसा	२२८
एते पंच महब्भूया	८
एते भो कसिणा फासा	१८१
एते सहे अचायंता	१७१

श्लोकानामकारादिक्रमः

सूत्राङ्कः

एते संग्गा मणुस्साणं	१९३
एतेसु बाले य पकुब्बमाणे	४७७
एतेहिं छहिं काएहिं	४४५
एतेहिं तिहिं ठाणेहिं	८७
एतेहिं दोहिं ठाणेहिं	७५६
एएहिं दोहिं ठाणेहिं	७५८
एतेहिं दोहिं ठाणेहिं	७६०
एतेहिं दोहिं ठाणेहिं	७६२
एतेहिं दोहिं ठाणेहिं	७६४
एतं सक्कम्मविरियं	४१९
एतं खु णाणिणो सारं	८५
एयं खु णाणिणो सारं	५०६
एयं खु तासु विण्णप्पं	२९६
एयमट्ठं सपेहाए	४४२
एयाइं फासाइं कुसंति बालं	३४८
एरिसा जा बई एसा	२१८
एवं उदाहु निग्गंधे	४६०
एवं कामेसणं विद्	१४८
एवं ण से होति समाहिपत्ते	५७०
एवं तक्काए साहिंता	४९
एवं तिरिक्खे मणुयामरेसुं	३५१
एवं तुब्भे सरागत्था	२१३
एवं तु समणा एगे	३७
एवं तु समणा एगे	५९
एवं तु समणा एगे	६३
एवं तु समणा एगे	२०६
एवं तु समणा एगे	५२४
एवं तु समणा एगे	५२७
एवं तु सेहं पि अपुट्ठधम्मं	५८२
एवं तु सेहं वि अपुट्ठधम्मं	५९२
एवं न मिज्जंति न संसरंति	८३४
एवं निमत्तणं लब्धुं	२०३
एवं बहुहिं कयपुव्वं	२९५
एवं भयं ण सेयाए	२९७
एवं मए पुट्ठे महाणुभागे	३०१
एवं मत्ता महेत्तरं	१४२
एवं लोगंमि ताइणा	१३४

श्लोकानामकारादिक्रमः

एवं विप्पडिवण्णेगे	१७५
एवं समुट्ठिए भिक्खू	२१०
एवं से उदाहु अणुत्तरमाणी	१६४
एवं सेहे वि अप्पुट्ठे	१६७
एवमण्णाणिथा नाणं	४३
एवमायाय मेहावी	४२३
एवमेगे उ पासत्था	३२
एवमेगे उ पासत्था	२३७
एवमेगे तु पासत्था	२३३
एवमेगे ति जंपंति	१०
एवमेगे नियायट्ठी	४७
एवमेगे वितक्काई	४८
एवमेताई जंपंता	३१
एहि ताय घरं जामो	१८७
ओजे सदा ण रज्जेज्जा	२७८
ओसाणमिच्छे मणुए समाहिं	५८३
कंदुसु पक्खिप्प पयंति बालं	३३३
कहं च कज्जमाणं च	४३१
कडेसु घासमेसेज्जा	७९
कम्ममेगे पवेदंति	४१२
कम्मं च छंदं च विविंच धीरे	५७७
कम्मं परिण्णाय दगंसि धीरे	४०२
कतरे धम्मो अक्खावे	४३७
कयरे मग्गे अक्खाते	४९७
कत्ताणे पावए वा वि	७८२
कहं च णाणं कहं दंसणं से	३५३
कामेहि य संथवेहि य	९४
कालेण पुच्छे समियं पयासु	५९४
किरियाकिरियं वेणइयाणुवायं	३७८
कुन्नए अपराजिए जहा	१३३
कुट्ठं अगुहं तगहं च	२८५
कुतो कताइ मेवावी	६२६
कुलाई जे धावति साडुगाई	४०४
कुव्वं च कारयं चैव	१३
कुव्वंति पावगं कम्मं	२७४
कुव्वंति संथवं तार्हि	२६२
केई निमिन्ता तहिया भवंति	५४४

सूत्राङ्कः

श्लोकानामकारादिक्रमः

सूत्राङ्कः

केसिंच बंधितु गत्ते सिल्लाओ	३०९
केसिचि तक्काइ अनुज्झ भावं	५७६
को जाणति विओवातं	२०७
कोलेहिं विज्झंति असाहुकम्मा	३०८
कोहं च माणं च तहेव मायं	३७७
खेयन्नए से कुसले आसुपप्पे	३५४
गंता व तत्था अदुवा अगंता	८०४
गंतुं तात पुणोऽऽगच्छे	१८८
गंथं विहाय इह सिक्खमाणो	५८०
गंध मल्ल सिणाणं च	४४९
गन्भाइ मिज्झंति बुयाऽबुयाणा	३१०
गारं पि य आवसे नरे	१५५
गिरीवरे वा निसहाऽऽयत्ताणं	३६६
गिहे दीवमपस्संता	४७०
शुतो वईए य समाहिपते	४८७
गोमेज्जए य रुयए अंके	७४५
घडिगं च संडिडिमयं च	२९१
चंदणं गेहय हंसगन्ध	७४५
चंदालगं च करगं च	२९०
चत्तारि अगणीओ समारभित्ता	३१२
चत्तारि समोसरणाणिमाणि	५३५
चित्तमंतमचित्तं वा	२
चित्ता मंहंतीउ समारभित्ता	३३८
चिरं दूइज्जमाणस्स	२००
चेन्ना वित्तं च पुत्ते य	४४३
चोदिता भिक्खुचज्जाए	२०१
छंदेण पलेतिमा पया	१३२
छण्णं च पसंस णो करे	१३९
छिंदंति बालस्स खुरेण नक्कं	३२१
जइ कालुणिथाणि कासिया	१०५
जइ केसियाए मए भिक्खू	२८०
जइ णे केइ पुच्छिज्जा	४९९
जइ ते सुता लोहितपूयपाती	३२३
जइ ते सुता वेतरणीऽभिदुग्गा	३०७
जइ वि य कामेहि लाविथा	१०६
जइ वि य णिगिणे किसे चरे	९७
जइ वो केइ पुच्छिज्जा	५००

श्लोकानामकारादिक्रमः

सूत्राङ्कः

जं किंचि अणमं तात	१८१
जं किंचि वि पूतिकड	६०
जं किंचुवक्कमं जाणे	४२५
जं जारिसं पुव्वमकासि कम्मं	३४१
जं मतं सव्वसाहूणं	६३०
जंसि गुहाए जलणेऽतियट्ठे	३११
जतुकुम्भे जोदसुवगूढे	२७३
जत्थऽस्थमिए अणाउले	१२४
जदा हेमंतमासंमि	१६८
जमतीतं पडुप्पणं	६०७
जमाहु ओहं सलिले अपारगं	५४८
जमिणं जगती पुढो जगा	९२
जमिदं उरालमाहारं	७६३
जययं विहराहि जोगवं	९९
जविणो मिगा जहा संता	३३
जसं किंतिं सिलोगं च	४५८
जरिंस कुले समुप्पजे	४
जहा अस्साविणिं नायं	५२६
जहा आसाविणिं नावं	५८
जहा कुम्भे सअंगादं	४२६
जहा गढं पिलागं वा	२३४
जहा ठंका य कंका य	५२३
जहा दियापोतमपत्तजातं	५८१
जहा नदी वेयरणी	२४०
जहा मंवादणु नाम	२३५
जहा य अंधे सह जेतिणा वि	५४२
जहा य पुढवीथूमे	९
जहा रुक्खं वणे जायं	१९१
जहा विहंगमा पिंगा	२३६
जहा सयंभू उदहीण सेट्ठे	३७१
जहा संगमकालंमि	२०४
जहाहि वित्तं पसवो य सव्वे	४९१
जाणं काएणऽणाउट्ठी	५२
जार्तिं च वुड्ढिं च विणासयंते	३८९
जातीवहं अणुपरियट्ठमाणे	३८३
जाते फले समुप्पजे	२९३
जीवाणुभागं सुविचित्तयंता	८२१

श्लोकानामकारादिक्रमः

सूत्राङ्कः

जीवितं पिट्ठतो किच्चा	६१६
जुवती समणं बूया उ	२७१
जे आततो परतो थावि णच्चा	५५३
जे आवि अप्पं वसुमं ति मंता	५६४
जे इह आरंभनिस्सिया	१५१
जे इह सायाणुगा णरा	१४६
जे उ संगमकालंमि	२०९
जे एतं णामिजाणंति	४०
जे एय चरंति आहियं	१३६
जे एयं उंछं अणुगिद्धा	२५८
जे केइ बाला इह जीवियट्ठी	३०२
जे केइ लोगंसि उ अकिरियाया	४८८
जे केति खुड्डा पाणा	७५९
जे केति तसा पाणा	८३
जे कोहणे होति जगट्ठभासी	५६१
जे गरहितं ठाणमिहावसंति	८३७
जे ठाणओ या सयणासणे था	५८४
जेणेहं णिव्वहे भिक्खू	४५९
जे ते उ वाइणो एयं	१४
जे धम्मं सुद्धमक्खंति	६२५
जे धम्मलद्धं वि णिहाय भुंजे	४०१
जे भासवं भिक्खु सुसाधुवादी	५६९
जे मातरं च पितरं च	२४७
जे मायरं च पियरं च हेच्चा	३८५
जे मायरं च पियरं च हेच्चा	४०३
जे माहणे जातिए खतिए वा	५६६
जे य दाणं पसंसंति	५१६
जे य बुद्धा अतिककंता	५३२
जे य बुद्धा महानागा	४३३
जे याऽबुद्धा महानागा	४३२
जे थावि अणायगे सिया	११३
जे थावि पुट्ठा पल्लिउंचयंति	५६०
जे थावि बहुस्सए सिया	९५
जे थावि बीओदगभोति भिक्खू	७९६
जे थावि भुंजंति तट्ठप्पगारं	८२५
जे रुक्खसाया जमलोइयाया	५४७
जे विमाहीए अजायभासी	५६२

श्लोकानामकारादिक्रमः

जे विष्णवणाहिऽज्जोसिया	१४४
जेसिं तं उवकप्पंते	५१५
जेहिं काले परकंतं	२३९
जेहिं नारीण संजोगा	२४१
जो तुमे नियमो चिण्णो	१९९
जो परिभवती परं जणं	११२
जोहेसु णाए जहू वीससेणे	३७३
झाणजोगं समाइट्टु	४३६
ठाणी विविहठाणाणि	४२२
ठिठीण सेट्ठा लवसत्तमा वा	३७५
डहरा बुड्डा य पासइहा	९०
डहरे य पाणे बुड्डे य पाणे	५५२
डहरेण बुड्डेणऽणुसासिते ऊ	५८६
ण कम्मणा कम्म खवेति बाला	५४९
ण किंचि रुत्तेणऽभिधारयामो	७९९
णणत्थ अंतराएणं	४६५
ण तस्स जाती व कुलं व ताणं	५६७
ण तेसु कुंज्जे ण य पव्वहेज्जा	५८८
णत्थि आसवे संवरे वा	७७०
णत्थि कल्लाणे पावे वा	७८१
णत्थि किरिया अकिरिया वा	७७२
णत्थि कोहे व माणे वा	७७३
णत्थि चाउरंते संसारे	७७६
णत्थि जीवा अजीवा वा	७६६
णत्थि देवो व देवी वा	७७७
णत्थि धम्मे अधम्मे वा	७६७
णत्थि पुण्णे व पावे वा	१२
णत्थि पुण्णे व पावे वा	७६९
णत्थि पेजे व दीसे वा	७७५
णत्थि बंधे व मोक्खे वा	७६८
णत्थि माया व लोमे वा	७७४
णत्थि लोए अलोए वा	७६५
णत्थि वेयणा निज्जरा वा	७७१
णत्थि साहू असाहू वा	७८०
णत्थि सिद्धी असिद्धी वा	७७४
नत्थि सिद्धी नियं ठाणं	७७९
ण य संखयमाहु जीवियं	१५२

सूत्राङ्कः

श्लोकानामकारादिक्रमः

सूत्राङ्कः

न य संखयमाहु जीवियं	१३१
ण वि ता अहमेव लुप्पए	१०१
ण हि णूण पुरा अणुसुत्तं	१४१
णाइच्चो उदेति ण अत्थमेति	५४१
णाणाविहाइं दुक्खवाइं	२६
णिविक्कणे भिक्खू सुल्लहजीवी	५६८
णिव्वाणं परमं बुद्धा	५१८
णिसम्म से भिक्खु समीहमट्ठं	५९६
णीवारमेवं बुज्जेज्जा	२७७
णीवारे य न लीएज्जा	६१८
णेगंत णच्चंतिय उदये से	८१०
णेयाउयं सुयक्खातं	४२१
णेया जहा अंधकारंसि राओ	५९१
णो आवऽभिकंखे जीवियं	१२६
णो काहिए होज्ज संजए	१३८
णो चेव ते तत्थ मसीभवन्ति	३१५
णो पीहे णावऽवंगुणे	१२३
तं च भिक्खू परिणाय	७७
तं च भिक्खू परिणाय	१९४
तं च भिक्खू परिणाय	२४३
तं भुंजमाणा पिसितं पभूतं	८२४
तं मगं अणुत्तरं सुद्धं	४९८
तत्तेण अणुसट्ठा ते	२१७
तत्थ दंडेण संवीते	१८०
तत्थ मंदा विसीयन्ति	२२९
तत्थिमा ततिया भासा	४६२
तमेगे परिभासन्ति	२११
तमेव अविजाणता	६१
तमेव अविजाणता	५२१
तम्हा उ वज्जए इत्थी	२५७
तम्हा इवि इक्ख पंडिए	१०९
तय सं व जहाति से रयं	१११
तद्वा गिरं समारंभ	५१३
तहिं च ते लोलुपसंपगादे	३१६
तहिं तहिं सुयक्खायं	६०९
तिउट्ठति तु मेघावी	६१२
तिक्खाहिं सूलाहिं भितावयन्ति	३३६

श्लोकानामकारादिक्रमः

सूत्राङ्कः

तिरिया मणुया च दिव्वगा	१२५
तिविहेण वि पाणि मा हणे	१६३
तिव्वं तसे पाणिणो थावरे च	३०३
तुम्मे भुंजह पाएसु	२१५
ते अणमणस्स वि गरहमाणा	७९८
ते एवमक्खंति अबुज्झमाणा	५४०
ते एवमक्खंति समेच्च लोगं	५४५
ते चक्खु लोगंसिह पायगा तु	५४६
ते णावि० न ते ओहंतरा	२०
ते णावि० न ते गब्भस्स पारगा	२२
ते णावि० न ते जम्मस्स पारगा	२३
ते णाणि० न ते दुक्खस्स पारगा	२४
ते णावि० न ते मारस्स पारगा	२५
ते णावि० न ते संसारपारगा	२१
ते णेव कुर्वंति ण कारवेंति	५५१
ते तिप्पमाणा तलसंपुड व्व	३२२
ते तीत-उप्पन्न-मणागताइं	५५०
ते य वीओदगं चेव	५२२
ते संपगार्दसि पवज्जमाणा	३३२
तेसिं पि तवोऽसुद्धो	४३४
ते इम्ममाणा णरए पडंति	३१९
थणंति लुप्पंति तसंति कम्मी	४००
थणियं व सहाण अणुतरे तु	३७०
थूलं उरब्भं इह मारियाणं	८२३
दक्खिणाए पडिलंभो	७८५
दयावरं धम्म दुगुल्लमाणे	८३१
दविए बंधणुम्मुक्के	४२०
दाणट्ठयाए जे पाणा	५१४
दाणाण सेट्ठं अभयप्पदाणं	३७४
दारुणि सागपागाए	२८२
दीसंति समियाचारा	७८४
दुक्खी मोहे पुणो पुणो	१५४
दुहओ ते ण विणस्संति	१६
दुहओ पि ते ण भासंति	५१७
दुहतो वि धम्ममि समुट्ठिया मो	८३२
दुहां चेयं सुयक्खायं	४११
दूरं अणुपत्तिसया मुणी	११५

श्लोकानामकारादिक्रमः

सूत्राङ्कः

देवा गंधव्व-रक्खसा	९३
धम्मं कइंतस्स उ णत्थि दोसो	७९१
धम्मपणवणा आ सा	३८
धम्मणवणा जा सा	२१९
धम्मस्स य पारए मुणी	११९
धुणिया कुलियं व लेववं	१०२
धोयणं रयणं चेव	४४८
नंदीचुणणाईं पहराहिं	२८६
न कुव्वती महावीरे	६२९
न तं सयक्कडं दुक्खं	२९
नत्थि कल्लाणे पावे वा	७८१
नत्थि साहू असाहू वा	७८०
नत्थि सिद्धी नियं टाणं	७७९
न पूयणं चेव सिलोयकामी	५७८
न मिज्जति महावीरे	६१४
न य संखयमाहु जीविंयं	१३१
नवं न कुजा विहुणे पुराणं	८०६
न सयं कडं ण अज्जेहिं	३०
नाकामकिच्चा ण य बालकिच्चा	८०३
निक्खम्म गेहाउ निरावकंखी	४९६
निक्खम्म दीणे परभोयणंमि	४०५
निगंयधम्मंमि इमा समाही	८२८
निट्ठितट्ठा व देवा वा	६२२
नो छादते नो वि य लूसएजा	५९८
नो तासु चक्खु संघेजा	२५१
पंच खंधे वयंतेगे	१७
पंडिए वीरियं लद्धुं	६२८
पक्खिप्प तासुं पययंति बाले	३२४
पण्णसमते सदा जए	११६
पण्णामयं चेव तवोमयं च	५७१
पण्णं जहा वणिए उदयट्ठी	८०५
पतेयं कसिणे आया	११
पभु दोसे निराकिच्चा	५०८
पमायं कम्ममाहंसु	४१३
पयाता सूरा रणसीसे	१६६
परमते अन्नपाणं च	४५६
परिगहे निविट्ठाणं	४३९

श्लोकानामकारादिक्रमः

परितापिण्याणि संकंता	३४
पलिउंचणं च भयणं च	४४७
पाभोसिणाणादिसु णरिथि मोक्खो	३९३
पागन्भि पाणे बहुणं तिवाती	३०४
पाणहाओ य छत्तं च	४५४
पाणाइवाए वटंता	२३२
पाणे य णाइवातेजा	४२९
पाणेहि णं पाव विजो जयंति	३९८
पावाइं कम्माइं पकुवतो हि	३९७
पासे भिसं निसीयंति	२४९
पिण्णागपिंडीमवि विद्ध मूले	८९२
पिता ते थेरओ तात	१८४
पुच्छिंसु णं समणा माहणा य	३५२
पुच्छिस्स हं केवलियं महेसि	३००
पुट्टे गिम्हाभितावेणं	१६९
पुट्टे णमे चिट्ठति भूमि ए ठिते	३६२
पुट्टो य दंसमसएहिं	१७६
पुढवाऽऽऊ अगणि बाऊ	४४४
पुढवी आउ तेउ य	१८
पुढवीजीवा पुढो सत्ता	५०३
पुढवी य आऊ अगणी य बाऊ	३८१
पुढवी य सक्करा बाळुगा य	७४५
पुढवी वि जीवा आऊ वि जीवा	३८७
पुढो य छंदा इह भाणवा उ	४८९
पुढोवमे धुणति विगतगेही	३७६
पुत्तं पि ता समारंभ	५५
पुराकडं अहं इमं सुणेह	७८७
पुरिसे ति विण्णति ण एवमत्थि	८१८
पुरिसोरम पावक्कमुणा	९८
पुरिसं व वेदुण कुमारकं वा	८१४
पूतिकम्मं ण सेवेजा	५११
पूयफलं तंभोलं च	२८९
बहवे गिहाइं अवहट्ठु	२६३
बहवे पाणा पुढो सिया	११८
बहुगुणप्पगपाइं	२२२
बहुजणमणंमि संवुडे	११७
बालस्स मंदयं वितियं	२७५

सूत्राङ्कः

श्लोकानामकारादिक्रमः

सूत्राङ्कः

बाला बला भूमि अणोकमंता पविजलं	३४२
कंटइलं	३४२
बाला बला भूमि अणोकमंता पविजलं	३३१
लोहपहं	३२९
बाहू पकत्तंति य मूलतो से	१
बुज्झिज्ज तितट्ठेजा	८४१
बुद्धस्स आणाए इमं समारिं	३४५
भंजंति णं पुव्वमरी सरोसं	३४०
भंजंति बालस्स वहेण पट्ठि	४०९
भारस्स जाता मुणि भुंजएजा	६११
भावणाजोगसुद्धपा	४६१
भासमाणो न भासेजा	५७३
भिक्षु सुयच्चा तह दिट्ठवम्मे	८२७
भूताभिसंकाए दुगुंलमाण	५९९
भूताभिसंकाए दुगुंलमाणो	६१०
भूतेहिं न विरुद्धेजा	५१०
भूयाइं च समारंभ	३९५
मच्छा य कुम्मा य सिरीसिवा य	२५३
मणबंधणेहिं णेगेहिं	५६
मणसा जे पउस्संति	४१६
मणसा वयसा चेव	१२१
महयं पलिगोव जाणिया	७९२
महव्वते पंच अणुव्वते य	३६४
महीय मज्झंमि ठिते णगिंदे	४१५
माहणो कट्ठु मायाओ	२३१
मा एयं अवमज्जंता	१८५
मातरं पितरं पोस	४४१
माता पिता ण्डुसा माया	९१
माताहिं पिताहिं लुप्पति	१४९
मा पच्छ असाहुया भवे	१३७
मा पेह पुरा पणामए	४३८
माहणा खलिया वेस्सा	४१
माहणा समणा एगे	६७
माहणा समणा एगे	४२
मिलवन्धु अमिलवन्धुस्स	४४६
मुसावायं बहिं च	४९४
मुसं न वूया मुणि अत्तगामी	

श्लोकानामकारादिक्रमः

सूत्राङ्कः

मुहुताणं मुहुतस्त	२०५
मेहाविणो सिक्खिय बुद्धिमंता	८०२
राओ वि उट्ठिया संता	२९४
रागदोसाभिभूतप्पा	२२१
रायाणो रायमच्चा य	१९६
रुक्खेसु णाते जह सामली वा	३६९
रुहारे पुणो वच्चसमूसियंगे	३१४
लद्धे अहट्ठे अहो एव तुब्भे	८२०
लद्धे कामे ण पत्थेज्जा	४६८
लिता तिब्बाभितावेण	२१६
लोगवायं निसामेज्जा	८०
लोयं अजाणितिह केवलेणं	८३५
लोयं विजाणंतिह केवलेणं	८३६
वणंसि मूढस्स जहा अमूढा	५८९
वणे मूढे जघा जंतू	४५
वत्थगंधमलंकारं	१९८
वरथाणि य मे पडिलेहेहि	२८३
वायाभिओणेण जयावहेज्जा	८१९
वाहेण जहा व विच्छते	१४७
विजड्ढितेणं समयाणुसेट्ठे	५८७
वित्तं पसवो य णातयो	१५८
वित्तं सोगरिया चेव	५
वित्तेसिणो मेहुणसंपगाढा	८०८
विबद्धो णातिसंगेहिं	१९२
विरत गामधम्ममेहिं	५२९
विरया वीरा समुट्ठिया	१००
विसोहियं ते अणुकाहयंते	५५९
बुज्झमाणण पाणाणं	५१९
बुसिए य विगयगेही य	८६
वेतालिए नाम महब्भितावे	३४३
वेतालियमगमागओ	११०
वेराइं कुव्वती वेरी	४१७
वेराणुगिद्धे णिचयं करेति	४८१
सउणी जह पंयुगुडिया	१०३
सएहिं परियाएहिं	६८
संकेज थाऽसंकिताभा भिक्खू	६०१
संखाय धम्मं च वियागरंति	५९७
स. १३	

श्लोकानामकारादिक्रमः

सूत्राङ्कः

संखाय पेसलं धम्मं	२२४
संखाय पेसलं धम्मं	२४६
संडांसगं च फणिहं च	२८८
संतच्छणं नाम महब्भितावं	३१३
संतत्ता केसलोएणं	१७७
संति पंच महब्भूता...आयच्छहा	१५
संति पंच महब्भूता...पुठवी	७
संतिमे तओ आयाणा	५३
संधते साहुधम्मं च	५३१
संपरागं णियच्छंति	४१८
संपसारी कयकिरिओ	४५२
संबद्धसमकप्पा हु	२१२
संबाहिया दुक्कडिणो थणांति	३४४
संयुज्जमाणे तु णरे मतीमं	४९३
संयुज्जह किं न बुज्झहा	८९
संयुज्जहा जंतवो माणुसतं	३९१
संलोकणिजमणगारं	२७६
संवच्छरं सुविणं लक्खणं च	५४३
संवच्छरेणावि० पाणं० आणि०	८३९
संवच्छरेणावि० पाणं० समणव्व०	८४०
संवच्छरेणावि थ एगमेगं	८३८
संयुद्धकम्मस्स भिक्खुणो	१४३
संयुद्धे से महापण्णे	५०९
संयुद्धे से महापण्णे	५३४
सच्चं असच्चं इति चिंतयंता	५३७
सते सते उवट्ठाणे	७३०
सत्थमेगे सुसिक्खंति	४१४
सदा कसिणं पुण धम्मठाणं	३२०
सदा कसिणं पुण धम्मठाणं	३३९
सदा जलं ठाण निहं महंतं	३३७
सदाजला नाम नदी मिदुग्गा	३४७
सदा दत्तेसणा दुक्खं	१७०
सदाणि सोच्चा अदु भेरवाणि	५८५
सहेसु रुवेसु असजमाणे	५५६
सपरिगगहा थ सारंभा	७८
सम अजयरम्मि संजमे	११४
समजिणिता कल्लसं अणज्जा	३२६

श्लोकानामकारादिक्रमः
 समर्णं पि ददुदासीणं
 समारभते वणिथा भूयगामं
 समालवेजा पडिपुण्णभासी
 समिते उ सदा साहू
 समेच्च लोगं तस-थावरणं
 समुच्छिज्जिहिति सत्थारो
 समूसितं नाम विधूमठाणं
 समूसिया तत्थ विस्सुणितंगा
 सम्मिस्सभावं सगिरा गिहीते
 सयणा-ऽऽसणेण जोमे(ग्गे)ण
 सयं तिवायए पाणे
 सयं दुक्कडं च न वयइ
 सयंभुणा कडे लोए
 सयं समेच्चा अदुवा वि सोच्चा
 सयं सयं पसंसंता
 सयं सहस्साण उ जोयणाणं
 सव्वं जगं तू समयणुपेही
 सव्वं णच्चा अहिट्टए
 सव्वप्पगं विउक्करसं
 सव्वाइ संगाइ अइच्च धीरे
 सव्वाहिं अणुजुत्तीहिं अचयंता
 सव्वाहिं अणुजुत्तीहिं मतिमं
 सव्विदियाभिनिव्वुडे पयासु
 सव्वे सयकम्मकप्पिया
 सव्वेसि जीवाण दयट्ठयाए
 सहसम्भुइए णच्चा
 साऽऽजीविया पट्टविवाऽथिरेणं
 साहरे हत्थ-पादे य
 सिणायगाणं तु दुवे सहस्से
 सिणायगाणं तु दुवे सहस्से
 सिणायगाणं तु दुवे सहस्से
 सिणायगाणं तु दुवे सहस्से
 सिद्धा य ते अरोगा य
 सिया य बीओदग इत्थियाओ
 सीओदगपडिदुगुच्छिणो
 सीओदगं सेवउ बीयकायं
 सीतोदगं वा तह बीयकाय

सूत्राङ्कः

२६१
 ८०७
 ६०३
 ८८
 ७९०
 ७५७
 ३३४
 ३३५
 ५३९
 २५०
 ३
 २६५
 ६६
 ५७५
 ५०
 ३६१
 ४७९
 १५७
 ३९
 ४०८
 २२०
 ५०५
 ४७६
 १६०
 ८२६
 ४२४
 ७८८
 ४२७
 ८२२
 ८२९
 ८३०
 ८१५
 ७४
 ७९५
 १३०
 ७९३
 ७९४

श्लोकानामकारादिक्रमः

सीहं जहा खुइमिगा चरंता
 सीहं जहा व कुणिमेणं
 सुअक्खातधम्मं वित्तिगिच्छतिण्णे
 सुतमेतमेवमेगेसिं
 सुदसणस्सेस जसो गिरिस्स
 सुद्धं मग्गं विराहिता
 सुद्धं रवति परिसाए
 सुद्धे अणावए आया
 सुद्धे सिया जाए न दसएजा
 सुफणिं च सागपाणाए
 सुविमुद्लेस्से मेधावी
 सुस्सूसमाणो सवासेज्जा
 सुहुमेणं तं परक्कम्म
 सूरं मण्णति अप्पाणं
 से पण्णसा अक्खये सागरे वा
 से पव्वते सइमहप्पगासे
 से पेसले सुहुमे पुरिसजाते
 से भूतिपणे अणिएयचारी
 से वारिया इत्थि सराइभतं
 से वीरिएणं पडिपुण्णवीरिए
 से सव्वदंसी अभिभूय णाणी
 से सुच्चति नगरवहे व सइ
 से सुद्धसुते उवहाणवं च
 सेहंति य णं ममाइणो
 से तु चक्खू मणुस्साणं
 सोच्चा भगवाणुसासणं
 सोच्चा य धम्मं अरहंतभासियं
 हणंतं नाणुजाणेज्जा
 हण छिंदह भिंदह णं दहह
 हत्थऽस्सरह-जाणेहिं
 हत्थीसु एरावणमाहु णाते
 हत्थेहि पाएहि य बंधिऊणं
 हग्गमाणो न कुप्पेज्जा
 हरिताणि भूताणि विलंबगाणि
 हरियाले हिंणुलए
 हासं पि णो संधये पावधम्मं
 हुतेण जे सिद्धिमुदाहरंति
 होलावायं सहीवायं

सूत्राङ्कः

४९२
 २५४
 ४७५
 २६९
 ३६५
 ५२५
 २६४
 ७०
 ४९५
 २८७
 २९८
 ४६९
 २४८
 १६५
 ३५९
 ३६३
 ५६३
 ३५७
 ३७९
 ३६०
 ३५६
 ३१७
 ६०६
 १०७
 ६२०
 १५६
 ३८०
 ५१२
 ३०५
 १९७
 ३७२
 ३२८
 ४६७
 ३८८
 ७४५
 ६००
 ३९८
 ४६३

तृतीयं परिशिष्टं—कतिपयानि विशिष्टानि टिप्पणानि

पृ० २ पं० ७ संति पंच महद्भूयाः.....। तुलना—सू० ६५४-६५८। “एकञ्चो समणो वा ब्राह्मणो वा.....पुञ्चेनिवासं अनुस्सरति। सो एवमाह—सस्सतो अत्ता च लोको च, वञ्चो कूटट्ठो एसिकट्ठुयिट्ठितो, ते च सत्ता सन्धावन्ति संसरन्ति चवन्ति उप्पज्जन्ति, अत्थित्वेव सस्सतिसमं [पृ० १३]।ततो चुतो इधुपपन्नो ति [पृ० १४]।सन्ति, भिक्खवे, एके समणब्राह्मणा उच्छेदवादा, सतो सत्तस्स उच्छेदं विनासं विभवं पञ्चपेत्ति सत्तहि वत्थूहि। ‘यतो खो, भो, अयं अत्ता रूपी चातुमहाभूतिको मातापेत्तिकसम्भवो कायस्स भेदा उच्छिज्जति विनस्सति, न होति परं मरणा, एतावता खो, भो, अयं अत्ता सम्मा समुच्छिज्जो होती’ ति [पृ० ३०].....” —सुत्तापिटके दीघनिकायपाणि [भा० १] सीलक्खन्धवग्गे ब्रह्मजालसुत्तं।

“एवं मे सुत्तं। एकं समयं भगवा राजगहे विहरति जीवकस्स कोमारभञ्जस्स अम्बवने.....। अथ खो पन समयेन राजा मागधो अजातसत्तु.....उपरिपासादवरगतो निसिञ्जो होति। अथ खो राजा मागधो अजातसत्तु.....उदानेसि—.....कं नु ख्वज्ज समणं वा ब्राह्मणं वा पयिरुपासेय्याम.....। एवं बुत्ते अज्जतरो राजामच्चो राजानं.....एतदवोच—‘अयं, देव, पूरणो कस्सपो सङ्गी चेव गणी च गणाचरियो च, जातो, यसस्सी, तित्थकरो, साधुसम्मतो बहुजनस्स, रत्तञ्जू, चिरपञ्चजितो, अद्धगतो, वयो अनुप्पत्तो.....मक्खलि गोसालो.....अजितो केसकम्बलो.....पकुधो कच्चायनो.....सज्जयो बेलद्वुत्तो.....निगण्ठो नाटपुत्तो सङ्गी चेव गणी च गणाचरियो च, जातो, यसस्सी, तित्थकरो, साधुसम्मतो बहुजनस्स, रत्तञ्जू, चिरपञ्चजितो, अद्धगतो, वयो अनुप्पत्तो।भगवा अरहं सम्मासम्बुद्धो विजाचरणसम्पन्नो सुगतो लोकविदू, अनुत्तरो, पुरिसदम्मसारथि सत्था देवमनुस्सानं, बुद्धो भगवा’ ति।.....

अथ खो राजा.....भगवन्तं अभिवादेत्वा.....एकमन्तं निसिञ्जो.....एतदवोच—पुच्छेय्यामहं, भन्ते,.....। पुच्छ, महाराज, यदाकङ्कसीति।.....सक्का नु खो, भन्ते, एवमेव दिट्ठेव धम्मे सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पञ्चपेतुं’ ति।

[छ तित्थियवादा] “अभिजानासि नो त्वं, महाराज!, इमं पण्हं अञ्जे समणब्राह्मणे पुच्छिता” ति?

“अभिजानामहं, भन्ते, इमं पण्हं अञ्जे समणब्राह्मणे पुच्छिता” ति।

“यथा कथं पन ते महाराज, व्याकरिस्स, सचे ते अगह भासस्सू” ति।

“न खो मे, भन्ते, गह, यत्थस्स भगवा निसिञ्जो, भगवन्तरूपो वा” ति।

“तेन हि महाराज, भासस्सू” ति।

[(१) पूरणकस्सपवादो] “एकमिदाहं, भन्ते, समयं येव पूरणो कस्सपो तेनुपसङ्गमिं, उपसङ्गमित्वा पूरणेन कस्सपेन सद्धिं सम्मोदिं। सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि। एकमन्तं निसिञ्जो खो अहं, भन्ते, पूरणं कस्सपं एतदवोच—‘यथा नु खो इमानि, भो कस्सप पुथुसिप्पायतनानि, सेय्ययिदं—इत्थारोहा, अस्सारोहा रथिका धनुग्गहा चेलका चलका पिण्डदायका उग्गा राजपुत्ता पक्खन्दिनो महानागा सूर्रा चम्मयोधिनी दासिकपुत्ता आळारिका कप्पका न्हापका सूदा मालाकारा रजका पेसकारा नळकारा कुम्भकारा गणका मुद्दिका यानि वा पनञ्जानि पि एवंगतानि पुथुसिप्पायतनानि, ते दिट्ठेव धम्मे सन्दिट्ठिकं सिप्पफलं उपजीवन्ति। ते तेन अत्तानं सुखेन्ति पीणेन्ति, मातापितरो सुखेन्ति

पीणेन्ति, पुत्तदारं सुखेन्ति पीणेन्ति, मित्तामचे सुखेन्ति पीणेन्ति, समणब्राह्मणेषु उद्धमिगकं दक्खिणं पत्तिट्ठपेन्ति सोवमिगकं सुखविपाकं समणसंवत्तनिकं। सक्का नु खो, भो कस्सप, एवमेव दिट्ठेव धम्मं सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पञ्चपेतुं” ति ?

“एवं वुत्ते, भन्ते, पूरणो कस्सपो मं एतदवोच—करोतो खो, महाराज, कारयतो छिन्दतो छेदापयतो पचतो पाचापयतो सोचयतो सोचापयतो किलमतो किलमापयतो फन्दतो फन्दापयतो पाणमतिपातापयतो अदिजं आदियतो सन्धिं छिन्दतो निज्जोपं हरतो एकागारिकं करोतो परिपन्थे तिट्ठतो परदारं गच्छतो मुसा भणतो करोतो न करीयति पापं। खुरपरियन्तेन चे पि चक्केन थो इमिस्सा पठविया पाणे एकं मंसखलं एकं मंसपुजं करेय्य, नत्थि ततोनिदानं पापं, नत्थि पापस्स आगमो। दक्खिणं चे पि गङ्गाय तीरं गच्छेय्य हनन्तो घातेन्तो छिन्दन्तो छेदापेन्तो पचन्तो पाचापेन्तो, नत्थि ततोनिदानं पापं, नत्थि पापस्स आगमो। उत्तरं चे पि गङ्गाय तीरं गच्छेय्य ददन्तो दापेन्तो यजन्तो यजापेन्तो, नत्थि ततोनिदानं पुज्जं, नत्थि पुज्जस्स आगमो। दानेन दमेन संयमेन सच्चवज्जेन नत्थि पुज्जं, नत्थि पुज्जस्स आगमो ति। इत्थं खो मे, भन्ते, पूरणो कस्सपो सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पुट्ठो समानो अकिरियं व्याकासि। सेय्यथापि, भन्ते, अम्बं वा पुट्ठो लबुजं व्याकरेय्य, लबुजं वा पुट्ठो अम्बं व्याकरेय्य, एवमेव खो मे, भन्ते, पूरणो कस्सपो सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पुट्ठो समानो अकिरियं व्याकासि। तस्स मय्हं, भन्ते एतदहोसि—‘कथं हि नाम मादिसो समणं वा ब्राह्मणं वा विजिते वसन्तं अपसादेतब्बं मञ्जेय्या’ ति। सो खो अहं, भन्ते, पूरणस्स कस्सपस्स भासितं नेव अभिनन्दि नपटिक्कोसिं। अनभिनन्दित्वा अपटिक्कोसित्वा अनत्तमनो, अनत्तमनवाचं अनिच्छारेत्वा, तमेव वाचं अनुगण्हन्तो अनिकुजन्तो उट्ठायासना पक्कमिं।

[(२) मक्खलिगोसालवादो] “एकमिदाहं, भन्ते, समयं येन मक्खलि गोसालो तेनुपसङ्कमिं, उपसङ्कमित्वा मक्खलिना गोसालेन सद्धिं सम्मोदिं। सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदिं। एकमन्तं निसिञ्चो खो अहं, भन्ते, मक्खलिं गोसालं एतदवोचं—‘यथा नु खो इमानि, भो गोसाल, एवमेव धम्मं सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पञ्चपेतुं’ ति ?

“एवं वुत्ते, भन्ते, मक्खलि गोसालो मं एतदवोच—‘नत्थि, महाराज, हेतु, नत्थि पचयो सत्तानं सङ्गिलेसाय। अहेतू अपचया सत्ता सङ्गिलिस्सन्ति। नत्थि हेतु, नत्थि पचयो सत्तानं विसुद्धिया। अहेतू अपचया सत्ता विसुज्जन्ति। नत्थि अत्तकारे, नत्थि परकारे, नत्थि पुरिसकारे, नत्थि बलं, नत्थि विरियं, नत्थि पुरिसथामो, नत्थि पुरिसपरक्कमो। सब्बे सत्ता, सब्बे पाणा, सब्बे भूता, सब्बे जीवा अवसा, अवला, अविरिया नियतिसङ्गतिभावपरिणता, छस्वेवाभिजातीसु सुखदुक्खं पटिसंवेदेन्ति। जुहस खो पनिमानि योनिपमुखसत्तसहस्सानि सट्ठि च सत्तानि छ च सत्तानि पञ्च च कम्मनो सत्तानि पञ्च च कम्मनि तीणि च कम्मनि कम्मे च अहुकम्मे च, द्धट्ठिपटिपदा, द्धट्ठन्तरक्कप्पा, छलाभिजातियो, अट्ठ पुरिसभूमियो, एकूनपञ्चास आजीवकसत्ते, एकूनपञ्चास परिब्बाजकसत्ते, एकूनपञ्चास नागावाससत्ते, बीसे इन्दिग्रयसत्ते, तिसे निरयसत्ते, छत्तिंस रजोधातुयो, सत्त सञ्जीगब्भा, सत्त असञ्जीगब्भा, सत्त निर्गण्ठगब्भा, सत्त देवा, सत्त मानुसा, सत्त पिसाचा, सत्त सरा, सत्त पवुटा, सत्त पवुटसत्तानि, सत्त पपाता, सत्त पपात-सत्तानि, सत्त सुपिना, सत्त सुपिनसनानि, चुल्लासीति महाकप्पिनो सत्तसहस्सानि थानि बाले च पण्डिते च सन्धावित्वा संसरित्वा दुक्खस्सन्तं करिस्सन्ति। तत्थ नत्थि इमिनाहं सीलेन वा वतेन वा तपेन वा ब्रह्मचरियेन वा अपरिपक्कं वा कम्मं परिपाचेस्सामि, परिपक्कं वा कम्मं फुरस्स फुरस्स व्यन्ति करिस्सामी ति। हेवं नत्थि दोगमिते सुखदुक्खे परिग्रहन्ते संसारे, नत्थि हायनवड्डने, नत्थि उक्कसावकंसे। सेय्य-थापि नाम सुत्तमुळे खित्ते निब्बेटियमानमेव पलेति, एवमेव बाले च पण्डिते च सन्धावित्वा संसरित्वा दुक्खस्सन्तं करिस्सन्ती’ति।

इत्थं खो मे, भन्ते, मक्खलि गोसालो सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पुट्ठो समानो संसारसुद्धिं व्याकासि । सेय्यथापि भन्ते, अम्बं वा पुट्ठो लबुजं व्याकरेय्य, लबुजं वा पुट्ठो अम्बं व्याकरेय्य, एवमेव खो मे, भन्ते, मक्खलि गोसालो सन्दिट्ठिकं सामाञ्जफलं पुट्ठो समानो संसारसुद्धिं व्याकासि । तस्स मय्हं, भन्ते, एतदहोसि—‘कथं हि नाम मादिसो समणं वा ब्राह्मणं वा विजिते वसन्तं अपसादेतब्बं मञ्जेय्या’ । ति । सो खो अहं, भन्ते, मक्खलितस्स गोसालस्स भासितं नेव अभिनन्दि नप्पटिक्कोसि । अनभिनन्दित्वा अप्पटिक्कोसित्वा अनत्तमनो, अनत्तमनवाचं अनिच्छारेत्वा, तमेव वाचं अनुगगण्हन्तो अनिकुजन्तो उट्ठायासना पक्कमि ।

[(३) अजितकेसकम्बलवादे] “एकमिदाहं, भन्ते, समयं येन अजितो केसकम्बलो तेनुपसङ्कमि, उपसङ्कमित्वा अजितेन केसकम्बलेन सद्धिं सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिञ्चो खो अहं, भन्ते, अजितं केसकम्बलं एतदवोचं—‘यथा नु खो इमानि, भो अजित, पुयुसिप्पायतनानि...पे०...सक्का नु खो, भो अजित, एकमेव दिट्ठेव धम्मे सन्दिट्ठिकं सामञ्ज-फलं पञ्चपेतुं’ ति ?

“एवं वुत्ते, भन्ते, अजितो केसकम्बलो मं एतदवोच—‘नत्थि, महाराज, दिञ्चं, नत्थि यिट्ठं, नत्थि हुत्तं, नत्थि सुकत-तुकटान कम्मानं फलं विपाको, नत्थि अयं लोको, नत्थि परो लोको, नत्थि माता, नत्थि पिता, नत्थि सत्ता ओपपातिका, नत्थि लोके समणब्राह्मणा सम्मग्गता सम्मापटिपञ्चा ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिञ्चा सच्छिक्त्वा पवेदेन्ति । चातुमहाभूतिको अयं पुरिसो यदा कालं करोति, पठवी पठविकायं अनुपेति अनुपगच्छति, आपो आपोकायं अनुपेति अनुपगच्छति, तेजो तेजोकायं अनुपेति अनुपगच्छति, वायो वायोकायं अनुपेति अनुपगच्छति, आकासं इन्द्रियाणि सङ्कमन्ति । आसन्दि-पञ्चमा पुरिसा मत्तं आदाय गच्छन्ति । यावाऽऽऽहना पदानि पञ्चायन्ति । कापोतकानि अट्ठीनि भवन्ति । भस्सन्ता आहुतियो । दत्तुपञ्चत्तं यदिदं दानं । तेसं तुच्छं मुसा विलापो ये केचि अत्थिकवादे वदन्ति । बाले च पण्डिते च कायस्स मेदा उच्छिजन्ति विनस्सन्ति, न ह्येति परं मरणा’ ति ।

इत्थं खो मे, भन्ते, अजितो केसकम्बलो सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पुट्ठो समानो उच्छेदं व्याकासि । सेय्यथापि, भन्ते, अम्बं वा पुट्ठो लबुजं व्याकरेय्य, लबुजं वा पुट्ठो अम्बं व्याकरेय्य, एवमेव खो मे, भन्ते, अजितो केसकम्बलो सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पुट्ठो समानो उच्छेदं व्याकासि । तस्स मय्हं, भन्ते, एतदहोसि—‘कथं हि नाम मादिसो समणं वा ब्राह्मणं वा विजिते वसन्तं अपसादेतब्बं मञ्जेय्या’ ति । सो खो अहं, भन्ते, अजितस्स केसकम्बलस्स भासितं नेव अभिनन्दि नप्पटिक्कोसि । अनभिनन्दित्वा अप्पटिक्कोसित्वा अनत्तमनो, अनत्तमनवाचं अनिच्छारेत्वा, तमेव वाचं अनुगगण्हन्तो, अनिकुजन्तो, उट्ठायासना पक्कमि ।

[(४) पकुधकच्चायनवादे] “एकमिदाहं, भन्ते, समयं येन पकुधो कच्चायनो तेनुपसङ्कमि, उप-सङ्कमित्वा पकुधेन कच्चायनेन सद्धिं सम्मोदि । सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिञ्चो खो अहं, भन्ते, पकुधं कच्चायनं एतदवोचं—‘यथा नु खो इमानि, भो कच्चायन, पुयुसिप्पायतनानि...पे०...सक्का नु खो, भो कच्चायन, एवमेव दिट्ठेव धम्मे सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पञ्चपेतुं’ ति ?

“एवं वुत्ते, भन्ते, पकुधो कच्चायनो मं एतदवोच—‘सत्तिमे, महाराज, काया अकटा अकटविधा अनिम्मिता अनिम्माता वक्खा कूट्टा एत्तिकट्ठायिट्ठिता । ते न इज्जन्ति, न विपरिणामेन्ति, न अज्ज-मज्जं व्याबाधेन्ति, नालं अज्जमज्जस्स सुखाय वा दुक्खाय वा सुखदुक्खाय वा । कतमे सत्त ?

१. तुलना-सुत्तपिटके संयुत्तनिकाये [भाग २]. नत्थिदित्रसुत्तं १० ४१८-४१९ ॥

पठविकायो, आपोकायो, तेजोकायो, वायोकायो, सुखे, दुःखे, जीवे सत्तमे—इमे सप्त काया अकटा, अकटविधा अनिमिता अनिम्माता वज्झा कूटट्टा एसिकट्टायिट्ठिता। ते न इज्जन्ति, न विपरिणामेन्ति, न अज्जमज्जे व्याबाधेन्ति, नालं अव्यमत्रस्स सुखाय वा दुक्खाय वा सुखदुक्खाय वा। तत्थ नत्थि हन्ता वा घातेता वा सोता वा सावेता वा विज्जाता वा विज्जापेता वा। यो पि तिण्हेन सत्थेन सीसं छिन्दति, न कोचि किञ्चि जीविता वोरपेति, सत्तच्चं त्वेव कायानमन्तरेण सत्थं विवरमनुपतती ति।

“इत्थं खो मे, भन्ते, पकुधो कच्चायनो सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पुट्ठो समानो अज्जेन अज्जं व्याकासि। सेय्यथापि, भन्ते, अम्बं वा पुट्ठो लबुजं व्याकरेय्य, लबुजं वा पुट्ठो अम्बं व्याकरेय्य, एवमेव खो मे भन्ते, पकुधो कच्चायनो सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पुट्ठो समानो अज्जेन अज्जं व्याकासि। तस्स मय्हं, भन्ते, एतदहोसि—‘कथं हि नाम मादिसो समणं वा ब्राह्मणं वा विजिते वसन्तं अपसादेतब्बं मज्जेय्या’ ति। सो खो अहं, भन्ते, पकुधस्स कच्चायनस्स भासितं नेव अभिनन्दिं नप्पट्ठिकोसिं। अनभिनन्दित्वा अप्पट्ठिकोसित्वा अनत्तमनो, अनत्तमनवाचं अनिच्छारेत्वा, तमेव वाचं अनुगगण्हन्तो अनिककुजन्तो, उट्ठायासना पक्कमिं।

[५] निगण्ठनाटपुत्तवाद्दे] “एकमिदाहं, भन्ते, समयं येन निगण्ठो नाटपुत्तो तेनुपसङ्गमिं, उपसङ्गमित्वा निगण्ठेन नाटपुत्तेन सद्धिं सम्मोदिं। सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदिं। एकमन्तं निसिञ्चो खो अहं, भन्ते, निगण्ठं नाटपुत्तं एतदवोचं—‘यथा नु खो इमानि, भो अग्गिवेस्सन पुथुसिप्पायतनानि...पे०...सक्का नु खो, भो अग्गिवेस्सन, एवमेव दिट्ठेव धम्मे सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पज्जपेतुं’ ति ?

“एवं वुत्ते, भन्ते, निगण्ठो नाटपुत्तो मं एतदवोच—‘इध, महाराज, निगण्ठो चातुयामसंवरसंवुतो होति। कथं च, महाराज, निगण्ठो चातुयामसंवरसंवुतो होति ? इध, महाराज, निगण्ठो सच्चवारिवारितो च होति, सच्चवारियुतो च, सच्चवारिधुतो च, सच्चवारिफुटो च। एवं खो, महाराज, निगण्ठो चातुयामसंवरसंवुतो होति। यतो खो, महाराज, निगण्ठो एवं चातुयामसंवरसंवुतो होति, अयं वुच्चति, महाराज, निगण्ठो गततो च यततो च ठिततो चा’ ति।

इत्थं खो मे भन्ते, निगण्ठो नाटपुत्तो सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पुट्ठो समानो चातुयामसंवरं व्याकासि। सेय्यथापि, भन्ते, अम्बं वा पुट्ठो लबुजं व्याकरेय्य, लबुजं वा पुट्ठो अम्बं व्याकरेय्य, एवमेव खो मे, भन्ते, निगण्ठो नाटपुत्तो सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पुट्ठो समानो चातुयामसंवरं व्याकासि। तस्स मय्हं, भन्ते, एतदहोसि—‘कथं हि नाम मादिसो समणं वा ब्राह्मणं वा विजिते वसन्तं अपसादेतब्बं मज्जेय्या’ ति। सो खो अहं, भन्ते, निगण्ठस्स नाटपुत्तस्स भासितं नेव अभिनन्दिं नप्पट्ठिकोसिं। अनभिनन्दित्वा, अप्पट्ठिकोसित्वा अनत्तमनो, अनत्तमनवाचं अनिच्छारेत्वा, तमेव वाचं अनुगगण्हन्तो अनिककुजन्तो, उट्ठायासना पक्कमिं।

[६] सज्जयबेलट्टपुत्तवाद्दे] “एकमिदाहं, भन्ते, समयं येन सज्जयो बेलट्टपुत्तो तेनुपसङ्गमिं, उपसङ्गमित्वा सज्जयेन बेलट्टपुत्तेन सद्धिं सम्मोदिं। सम्मोदनीयं कथं सारणीयं वीतिसारेत्वा एकमन्तं निसीदिं। एकमन्तं निसिञ्चो खो अहं, भन्ते, सज्जयं बेलट्टपुत्तं एतदवोचं—‘यथा नु खो इमानि, भो सज्जय पुथुसिप्पायतनानि...पे०...सक्का नु खो, भो सज्जय, एवमेव दिट्ठेव धम्मे सन्दिट्ठिकं सामञ्जफलं पज्जपेतुं’ ति ?

“एवं वुत्ते, भन्ते, सज्जयो बेलट्टपुत्तो मं एतदवोच—‘अत्थि परो लोको ति इति चे मं पुच्छसि, अत्थि परो लोको नि इति चे मे अस्स, अत्थि परो लोको ति इति ते नं व्याकरेय्यं। एवं ति पि मे नो, तथा ति पि मे नो, अज्जथा ति पि मे नो, नो ति पि मे नो, नो नो ति पि मे नो। नत्थि परो लोको...पे०...अत्थि च नत्थि च परो लोको...पे०...नेवत्थि न नत्थि परो लोको...पे०...अत्थि सत्ता

ओपपातिका...पे०...नत्थि सत्ता ओपपातिका...पे०...अत्थि च नत्थि च सत्ता ओपपातिका...
पे०...नेवत्थि न नत्थि सत्ता ओपपातिका...पे०...अत्थि सुकतदुक्कटानं कम्मानं फलं विपाको...पे०
...नत्थि सुकतदुक्कटानं कम्मानं फलं विपाको...पे०...अत्थि च नत्थि च सुकतदुक्कटानं कम्मानं फलं
विपाको...पे०...नेवत्थि न नत्थि सुकतदुक्कटानं कम्मानं फलं विपाको...पे०...होति तथागतो परं
मरणा...पे०...न होति तथागतो परं मरणा...पे०...होति च न होति च तथागतो परं मरणा...पे०...
नेव होति न होति तथागतो परं मरणा ति इति चे मं पुच्छसि, नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा
ति इति चे मे अस्स, नेव होति न न होति तथागतो परं मरणा ति इति ते नं व्याकरेय्यं। एवं ति पि
मे नो, तथा ति पि मे नो, अञ्जथा ति पि मे नो, नो ति पि मे नो, नो नो ति पि मे नो' ति।

“इत्थं खो मे, भन्ते, सज्जयो बेलट्टपुत्तो सन्दिट्टिकं सामञ्जफलं पुट्टो समानो विक्खेपं व्याकासि।
सेय्ययापि, भन्ते, अम्बं वा पुट्टो लबुजं व्याकरेय्य, लबुजं वा पुट्टो अम्बं व्याकरेय्य, एवमेव खो मे,
भन्ते, सज्जयो बेलट्टपुत्तो सन्दिट्टिकं सामञ्जफलं पुट्टो, समानो विक्खेपं व्याकासि। तस्स मय्हं, भन्ते,
एतदहोसि—‘अथं च इमेसं समणब्राह्मणानं सञ्जबालो सञ्जमूलहो। कथं हि नाम सन्दिट्टिकं सामञ्ज-
फलं पुट्टो समानो विक्खेपं व्याकरिस्सती’ ति। तस्स मय्हं, भन्ते, एतदहोसि—‘कथं हि नाम मादिसो
समणं वा ब्राह्मणं वा विजिते वसन्तं अपसादेतब्बं मञ्जेय्या’ ति। सो खो अहं, भन्ते, सज्जयस्स
बेलट्टपुत्तस्स भासितं नेव अभिनन्दि नप्पट्टिकोसिं। अनभिनन्दित्वा अप्पट्टिकोसित्वा अनत्तमनो,
अनत्तमनवाचं अनिच्छारेत्वा, तमेव वाचं अनुगण्हन्तो अनिक्कुञ्जन्तो, उट्ठायासना पक्खिं।

[बुद्धवादी] सोहं, भन्ते, भगवन्तं पि पुच्छामि...। सक्का महाराज। तेन हि, महाराज, तव्येवेत्थ
पटिपुच्छिस्सामि...यो ते सो पुरिसो दासो कम्मकारो पुब्बुट्ठायी पच्छानिपाती किङ्कारपटिस्सावी
मनापचारी पियवादि सुखलोकको, सो देव केसमस्स ओहारेत्वा कासायानि वत्थानि आच्छादेत्वा अगार-
स्मा अनगारियं पव्वजितो। सो एवं पव्वजितो समानो कायेन संवुतो विहरति, वाचाय संवुतो विहरति,
मनसा संवुतो विहरति, घासच्छादनपरमताय सन्तुट्ठो अभिरतो पविवेके’ ति। अपि नु त्वं एवं वदेय्यासि
—‘एतु मे, भो, सो पुरिसो पुनदेव होतु दासो...’ ति? नोहेतं, भन्ते।...इदं खो ते,
महाराज, पढमं दिट्ठेव धम्मे सन्दिट्टिकं सामञ्जफलं पञ्जतं” ति। —सुत्तपिटके दीघनिकायपालि
[भाग १] सामञ्जफलसुत्त पृ० ४१-५३।

पृ० ३ पं० १ जहा य पुढवीथूमे...। तुलना—सू० ८३३-८३४। “अग्रियथैको भुवनं प्रविष्टो
रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव। एकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा रूपं रूपं प्रतिरूपो बहिष्वा २। २९॥” —
कठोपनिषद्।

पृ० ३ पं० ६ पेच्चा ण ते संति...। तुलना—सू० ६४८-६४९। इत्यतः पृ० ३५७ पं० २१॥
रायपसेणियसुत्तं। “सन्तेके समणब्राह्मणा एवंवादिनो एवंदिट्ठिनो—तं जीवं तं सरीरं, इदमेव सच्चं
मोवमञ्जं’ ति”—सुत्तपिटके उदानं, पठमनानातिस्थियसुत्तं, पृ० १४२।

पृ० ३ पं० १४ संति पंच...। तुलना—सू० ६५७। पृ० ३५६ पं० ७॥

पृ० ४ पं० ३ पंच खंखे...। तुलना—“पच्चिमे, भिक्खवे, उपादानक्खन्धा। कतमे पच्च १ रूप-
पादानक्खन्धो, वेदनुपादानक्खन्धो, सञ्जुपादानक्खन्धो, सङ्खारुपादानक्खन्धो, विज्जाणुपादानक्खन्धो।
इमे खो, भिक्खवे, पञ्चुपादानक्खन्धा।” —सुत्तपिटके अंगुत्तरनिकायपालि [भाग ४] नवकनिपात
पृ० १९२॥

पृ० ४ पं० ४ अण्णो अण्णो नेवाऽऽहु...। तुलना—“अहं खो पनेतं, आवुसो, एवं जानामि

१. तुलना—“जे पुब्बुट्ठाई पो पच्छाणिवाती, जे पुब्बुट्ठाई पच्छाणिवाती”—भाषारङ्गसूत्रम् सू० १५८॥

एवं पस्सामि, अथ च पनाहं न वदामि—‘तं जीवं तं सरीरं ति वा अज्जं जीवं अज्जं सरीरं ति वा’—
सुत्तपिटके दीघनिकायपालि [भाग १], महालिसुत्त पृ० १३४, जालियसुत्त पृ० १३६।

पृ० ४ पं० ५ चत्तरि.....। तुलना—‘‘पुन च परं, भिक्खवे, भिक्खु, इममेव कायं यथाठितं
यथापणिहितं धातुसो पचवेक्खति—अत्थि इमस्मिं काये पथवीधातु, आपोधातु, तेजोधातु, वायुधातु’
ति।’’—सुत्तपिटके मज्झिमनिकायपालि, [भाग ३] उपरिपण्णासकं पृ० १५३। इत्यतां बौद्धाचार्य-
वसुबन्धुविरचितस्य अभिधर्मकोशभाष्यस्याष्टमे कोशस्थाने पुद्गलविनिश्चयः पृ० १२०४। ‘‘कतमं
च, भिक्खवे, नामरूपं? वेदना, सञ्ज्ञा, चेतना, फस्सो, मनसिकारो—इदं वुच्चति नामं। चत्तारो च
महाभूता, चतुञ्चं च महाभूतानं उपादायरूपं। इदं वुच्चति रूपं। इदं च नाम, इदं च रूपं। इदं वुच्चति
भिक्खवे, नामरूपं’’—सुत्तपिटके संयुत्तनिकायो [भाग २] पृ० ५।

पृ० ५ पं० ८—पृ० ६ पं० २ वेदथंति.....। तुलना—सू० ६६३—६६५। पृ० ३५६।
‘‘सन्ति पनेके समणब्राह्मणा एवंवादिनो एवंदिट्ठिनो सयंकत्तं सुखदुक्खं अता च लोको च.....।
परकत्तं.....।सयंकत्तं च परंकत्तं च.....सन्तेके समणब्राह्मणा एवंवादिनो एवंदिट्ठिनो—
‘असयंकारं अपरंकारं अधिच्चसमुपपन्नं सुखदुक्खं अता च लोको च, इदमेव सच्चं मोघमज्जं’ति’’—
सुत्तपिटके उदानं नानातिथियसुत्तं पृ० १४६—१४७, १४९, संयुत्तनिकायपालि अज्जतिथियसुत्तं
पृ० ३०।

पृ० ७ पं० १३ एवमण्णाणिचा.....। तुलना पृ० ३५८ पं० ३५॥

पृ० ९ पं० ३ किरियावाइदरिसणं। तुलना—‘‘अथ खो सीहो सेनापति येन निगण्ठो नातपुत्तो
तेनुपसङ्कमिं उपसंक्रमित्वा निगण्ठं नातपुत्तं एतद्वोच—‘इच्छामहं, भन्ते, समणं गोतमं दस्सनाय
उपसङ्कमिंतुं’ ति। ‘किं पन त्वं, सीह, किरियवादो समानो अकिरियवादं समणं गोतमं दस्सनाय
उपसङ्कमिस्ससि? समणो हि, सीह, गोतमो अकिरियवादो, अकिरियाय धम्मं देसेति, तेन च सावके
विनेती’ ति।.....अथ खो सीहो सेनापति.....भगवन्तं एतद्वोच—‘सुतं मेतं भन्ते अकिरिय-
वादो समणो गोतमो, अकिरियाय धम्मं देसेति, तेन च सावके विनेती’ ति।.....कच्चि ते, भन्ते, भगवन्तो
वुत्तवादिनो?.....अहं हि, सीह, अकिरियं वदामि कायदुच्चरितस्स वचीदुच्चरितस्स मनोदुच्चरितस्स,
अनेकविहितानं पापकानं अकुसलानं धम्मानं अकिरियं वदामि। अयं खो, सीह, परियायो, येन मं परियायेन
सम्मा वदमानो वदेय्य—अकिरियवादो समणो गोतमो.....।.....अहं हि, सीह, किरियं वदामि
कायसुचरितस्स वचीसुचरितस्स मनोसुचरितस्स, अनेकविहितानं कुसलानं धम्मानं किरियं वदामि। अयं
खो, सीह, परियायो, येन मं परियायेन सम्मा वदमानो वदेय्य—किरियवादो समणो गोतमो, किरियाय
धम्मं देसेति, तेन च सावके विनेती’ ति।’’—विनयपिटके महावग्गपालि, सीहसेनापतिवत्थु, पृ०
२४८—२५०। सुत्तपिटके अंगुत्तरनिकायपालि [भाग ३], अट्टकनिपात, पृ० २९३—२९६॥

पृ० ९ पं० ५—९ जाणं काएण.....एए उ तथो आयाणा.....। तुलना—‘‘इमेसं खो, आवुसो
गोतम, तिण्णं दण्डानं एवं पटिविभत्तानं एवं पटिविसिट्ठानं कायदण्डं निगण्ठो नातपुत्तो महासावज्जतरं
पञ्जापेति पापस्स कम्मस्स किरियाय पापस्स कम्मस्स पवत्तिथा, नो तथा वचीदण्डं नो तथा मनोदण्डं
ति।.....‘‘इमेसं खो अहं, तपस्सि, तिण्णं कम्मनं एवं पटिविभत्तानं एवं पटिविसिट्ठानं मनोकम्मं
महासावज्जतरं पञ्जपेप्पि पापस्स कम्मस्स किरियाय, पापस्स कम्मस्स पवत्तिथा, नो तथा कायकम्मं, नो
तथा वची कम्मं ति’’—सुत्तपिटके मज्झिमनिकायपालि [भाग २] मज्झिमपण्णासकं उपालिसुत्तं,
पृ० ४३—६०।

‘‘प्राणानिपातः सञ्चिन्त्य परस्याभ्रान्तिमारणम् ॥ ४।७३॥ यदि ‘मारयिष्याम्येनम्’ इति संज्ञाय
परं मारयति तमेव च मारयति, नान्यं भ्रमित्वा—इयता प्राणानिपातो भवति।.....‘अबुद्धिपूर्वादपि

प्राणिवधात् कर्तुर्धर्मः, यथा अग्निस्थो गदाहः' इति निर्ग्रन्थाः। तेषां परस्त्रीदर्शनसंस्पर्शन एष प्रसङ्गः, निर्ग्रन्थशिरोलुब्धने च कष्टतपोदेशने च शास्तुः, तद्विस्विकामरणे च दातुः, वैद्यानां चातुरपीडने, मरणे च मातुर्-गर्भस्थयोश्च, अन्योन्यदुःखनिमित्तत्वात्। वध्यस्यापि च तत्सम्बन्धाद् अभिस्वाश्रयदाहवत्। कारयतश्चाप्रसङ्गः, तदसम्बन्धात्, परेणामिं स्पर्शयतस्तेनादाहवत्। अचेतनानां च काष्ठादीनां गृहपाते प्राणिनां वधात् पापप्रसङ्गः। न वा दृष्टान्तमात्रात् सिद्धिरिति—“बौद्धाचार्यवसुबन्धुविरचितस्य अभिधर्मे-कोशभाष्यस्य चतुर्थे कोशस्थाने पृ० ६८७। दृश्यतां पृ० २२६ पं० ५ इत्यस्य टिप्पणम् ॥

पृ० ९ पं० ११ पुत्तं पि ता समारंभं.....। “पुत्तं पि ता समारंभं सिलोगो। [पृ० ३८ पं० १२].....अथ द्वितीयावसाने सूत्रम्—‘पुत्तं पि ता समारंभ आहारद्वयमसंजते’ [पृ० ३९ पं० २१]।”—सूत्रकृताङ्गचूर्णि।

तुलना—“पुतदारं पि चे हन्त्वा, देति दानं असंजतं। भुञ्जमानो पि सप्पञ्चो, न पापमुपलिम्पती ति ॥ १९३ ॥”—सुत्तपिटके खुद्दकनिकाये जातकपालि [भाग १], २४६ बालोवाद्जातकं।

“कथं च, भिक्खवे, कबळीकारो आहारो दट्ठब्बो? सेय्यथापि, भिक्खवे, द्वे जायम्पतिका परितं सम्बलं आदाय कन्तारगमं पटिपजेय्युं। तेसमस्स एकपुत्तको पियो मनापो। अथ खो तेसं, भिक्खवे, द्विजं जायम्पतिकानं कन्तारगतानं या परिता सम्बलमत्ता सा परिकखं परियादानं गच्छेय्य। सिया च नेसं कन्तारावसेसो अनतिण्णो। अथ खो तेसं, भिक्खवे, द्विजं जायम्पतिकानं एवमस्स—‘अम्हाकं खो या परिता सम्बलमत्ता सा परिकखीणं परियादिण्णा। अत्थि चार्यं कन्तारावसेसो अनतिण्णो। यन्नू मयं इमं एकपुत्तकं पियं मनापं वधित्वा वल्लूरं च सोण्डिकं च करित्वा पुत्तमंसानि खादन्ता एवं तं कन्तारावसेसं नित्थरेय्यम, मा सम्भवे तयो विनसिम्हा’ ति। अथ खो ते, भिक्खवे, द्वे जायम्पतिका तं एकपुत्तकं पियं मनापं वधित्वा वल्लूरं च सोण्डिकं च करित्वा पुत्तमंसानि खादन्ता एवं तं कन्तारावसेसं नित्थरेय्युं, ते पुत्तमंसानि चेव खादेय्युं, उरे च पटिपिसेय्युं—‘कहं, एकपुत्तक, कहं, एकपुत्तका’ ति।” तं किं मञ्जथ, भिक्खवे, अपि नु ते दवाय वा आहारं आहारेय्युं, मदाय वा आहारं आहारेय्युं, मण्डनाय वा आहारं आहारेय्युं, विभूषनाय वा आहारं आहारेय्युं” ति? “नो हेतं, भन्ते”। “ननु ते, भिक्खवे, यावदेव कन्तारस्स नित्थरणस्थाय आहारं आहारेय्युं” ति? “एवं, भन्ते”। “एवमेव ख्वाहं, भिक्खवे, कबळीकारो आहारो दट्ठब्बो ति वदामि। कबळीकारे, भिक्खवे, आहारं परिज्जाते पञ्चकामगुणिको रागो परिज्जातो होति। पञ्चकामगुणिके रागे परिज्जाते नत्थि तं संयोजनं येन संयो-जनेन संयुते अरियसावको पुन इमं लोकं आगच्छेय्य।”—सुत्तपिटके संयुत्तनिकायपालि [भाग २] पुत्तमंससुत्तं पृ० ८४।

पृ० ९ पं० ३३ ‘किमंग [पु]णरपुत्रं’ इति शुद्धः पाठः।

पृ० ११ पं० २-३ मच्छा वेसालिया.....। तुलना—“मच्छा व झीणपाणीया कंकाणं घास-मागता।”—इसिभासियाई अ० ४१, पृ० ९१।

पृ० ११ पं० ८-१४ देवउत्ते.....। तुलना—“आसीदिदं तमोभूतमप्रज्ञातमलक्षणम्। अप्रतर्क्य-मविज्ञेयं प्रसुप्तमिव सर्वतः ॥ ५ ॥ ततः स्वयंभूर्भगवानव्यक्तो व्यञ्जयन्निदम्। महाभूतादि वृत्तौजाः प्रादुरासीत्तमोनुदः ॥ ६ ॥ योऽसावतीन्द्रियग्राह्यः सूक्ष्मोऽव्यक्तः सनातनः। सर्वभूतमयोऽचिन्त्यः स एव स्वयमुद्भवो ॥ ७ ॥ सोऽभिध्याय शरीरात्स्वात्सिद्धविधिषाः प्रजाः। अप एव ससर्वादौ तात्तु बीजमवा-सृजत् ॥ ८ ॥ तदण्डमभवद्वैमं सहस्रांशुसमप्रभम्। तस्मिञ्जज्ञे स्वयं ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः ॥ ९ ॥ आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूतवः। ता यदस्यायनं पूर्वं तेन नारायणः स्मृतः ॥ १० ॥ यत्तत्कारणम-व्यक्तं नित्यं सदसदात्मकम्। तद्विमृष्टः स पुरुषो लोके ब्रह्मोति कीर्त्यते ॥ ११ ॥ तस्मिन्मण्डे स भगवानुषित्वा परिवत्सरम्। स्वयमेवात्मनो ध्यानात्तदण्डमकरोद् द्विधा ॥ १२ ॥ ताभ्यां स शकलाभ्यां च

दिवं भूमिं च निर्ममे । मध्ये व्योम दिशश्चाष्टावपां स्थानं च शाश्वतम् ॥ १३ ॥ उद्धवर्हान्मनश्चैव मनः
सदसदात्मकम् । मनसश्चाप्यहंकारमभिमन्तारमीश्वरम् ॥ १४ ॥ महान्तमेव चात्मानं सर्वाणि त्रिगुणानि च ।
विषयाणां ग्रहीतृणि शनैः पञ्चेन्द्रियाणि च ॥ १५ ॥” —मनुस्मृतिः अ० १ ॥

पृ० १४ पं० ९, अण्ते.....॥ इत्यर्ता पृ० ३५५ पं० ॥ तुलना—“एकचो समणो ब्राह्मणो
वा.....अन्तसञ्जी लोकस्मिं विहरति । सो एवमाह—अन्तवा अयं लोको परिवट्ठो..... ।
एकचो समणो वा ब्राह्मणो वा.....अनन्तसञ्जी लोकस्मिं विहरति । सो एवमाह—अनन्तो अयं लोको अपरि-
यन्तो..... ।एकचो समणो वा ब्राह्मणो वा.....उद्धमधो अन्तसञ्जी लोकस्मिं विहरति, तिरियं
अनन्तसञ्जी । सो एवमाह—अन्तवा च अयं लोको अनन्तो च ।एकचो समणो वा ब्राह्मणो वा तक्की
होति वीमंसी । सो तक्कपरियाहत्तं वीमंसानुचरितं सयंपटिभानं एवमाह—नेवार्यं लोको अन्तवा न पनानन्तो ।”
—सुतपिटके दीधनिकायपालि [भाग १] ब्रह्मजालसुत्तं पृ० २१-२२ ॥

पृ० १५ पं० ६ एवं खु..... । तुलना सू० ५०६ ।

पृ० १५ पं० ९, १३, सव्वे अकंतदुक्खा..... । “सव्वे अकंतदुक्खा य सव्वे इत्यपरिशेषः, कान्तं
प्रियमित्यर्थः, न कान्तमकान्तं दुक्खं अण्हं” चू० । तुलना सू० ५०५ ॥

पृ० १६ पं० ४ संबुद्धा किं न बुज्झहा । अत्र बुज्झहा इति पाठः छन्दोऽनुसारेण समीचीनतरः ।

पृ० १६ पं० ८ माताहिं पिताहिं । एतादृशेषु स्थानेषु सातुनासिकत्वविवक्षया “हं हिं इत्येतयोः
ह्रस्वत्वं शब्दानुशासने सातुनासिकत्वविधानात् सिद्धम्” इति छन्दोऽनुशासनवृत्ति[१११०]वचनाच्च
छन्दोभङ्गः ॥

पृ० १७ पं० ५ धम्मिय माहणे । अत्र धम्मिय माहण इति सु० मध्ये पाठः, छन्दोऽपेक्षया
समीचीनोऽयं पाठः ॥

पृ० १६ पं० १९ ऽऽइशो मध्यलघू रगणः ॥

पृ० १७ पं० २ ‘ठाणा ते वि चयंति दुक्खिया’ इति पाठोऽत्र छन्दोऽपेक्षयापि समीचीनः ।

पृ० १७ पं० ३ अत्र ‘कामेहि य संथवेहि य, कम्मसहा’ इति खं १, २ ला० चू० पाठः छन्दो-
ऽपेक्षया समीचीनः । पु १, २ मध्ये त्वत्र कामेहि य संथवेहि य गिद्धा कम्मसहा इति पाठः । शी०
वृत्तौ त्वत्र “कामैः इच्छामदनरूपैः, तथा संस्तवैः पूर्वापरभूतैः गृद्धा अधुपपन्नाः सन्तः कम्मसहं ति
कर्मविपाकसहिष्णवः” [पृ० ५६] इति व्याख्यातम् ॥

पृ० १७ पं० ९ जहं वि य..... । तुलना—“मासे मासे तु जो बालो कुसग्गेणं तु भुंजए । न सो
सुयक्खायधम्मस्स कलं अगघइ सोलसिं ॥ ९।४४ ॥”—उत्तराध्ययनसूत्र । “मासे मासे कुसग्गेण
बालो भुजेय्य भोजनं । न सो सङ्गत्तधम्मानं कलं अगघति सोलसिं ॥ ७० ॥”—धम्मपद । “इन्दनागेण
अरहता इसिणा बुद्धं—‘मासे मासे य जो बालो कुसग्गेण आहारए । ण से सुयक्खायधम्मस्स अगघती
सतिमं कलं ॥ १३ ॥”—इसिभासियाहं अ० १३, पृ० ९३ ।

पृ० १७ पं० २३-२५ ‘शी० वृत्तिकृतमपि ‘जे यावि बहुस्सुए सिया धम्मिय माहण भिक्खुए
सिया । अभिन्मकडेहिं मुच्छिणं तिव्वं से कम्मेहिं किञ्चति ॥’ इति पाठोऽत्राभिप्रेत इति भाति ॥’
—इदृशं टिप्पणमत्र समीचीनम् ॥

पृ० १९ पं० ६ ‘पासाहि ण पासओ तुमं, लोय परं पि जहाहि पोस णे’ इति पाठोऽत्र
छन्दोऽपेक्षया समीचीनः ॥

पृ० १९ पं० २८ ‘लोय परं पि जहासि पोस णे पु १ शी० ॥’ इति सभ्यकृ ।

पृ० २० पं० ७ ‘अहस्सेओ अण्णेसि’ इति ख० अनुसारी पाठः छन्दोऽपेक्षया समीचीनः । शी०
वृत्तौ [पृ० ६१] तु “अथ अनन्तरमसौ अश्रेयस्करी पापकारिणी इंखिणि ति निन्दा” इति व्याख्यातम् ॥

पृ० २१ पं० ६ ‘‘विरतिं १५ तत्थ अकासि’ इति पाठोऽत्र बोध्यः ।

पृ० २२ पं० ३ महयं पल्लिगोव जाणिया जा वि य वंदण पूयणा... । ‘‘महता पल्लिगोह जाणिया० वृत्तम् । परिगाहो णाम परिष्वङ्गः, दन्वे परिगोहो पंको, भावे अभिलाषो बाह्याभ्यन्तरवस्तुषु’’—चू० पृ० ६३ । तुलना—‘‘पङ्कोति हि नं पवेदयुं यायं वन्दनपूजना कुलेषु । सुखं सखं दुरुब्बहं सकारो कापुरिसेन दुज्जहो ॥’’—सुत्तपिटके खुट्ठकनिकाये धेरगाथा पृ० २६३, ३१४, ३७२ ॥

पृ० २२ पं० ५ ‘एग चरे ठाणमासणे’ इति खं १ पाठः ‘सयणे एग समाहिण्’ इति पु २ पाठश्चात्र छन्दोऽपेक्षया समीचीनः । ‘एगे चरे ठाण आसणे० वृत्तम् ।’—चू० । ‘एगे चरे इत्यादि, ‘एकः’ असहायः’’—शी० ॥

पृ० २२ पं० १२ अत्र सु० मध्ये ‘लोमादीयं ण हारिसे’ इति पाठः । छन्दोदृष्ट्या समीचीनोऽयं पाठः, किन्तुस्मत्सविधवर्तिनीषु हस्तलिखितप्रतिषु न दृष्टः । ‘‘लोमादीयं पि ण हरिसे’’ चू० । ‘‘लोमादिकमपि न हर्षेत, भयेन रोमोद्गममपि न कुर्यात्’’—शी० ।

पृ० २३ पं० १ अत्र छन्दोऽपेक्षया णो अभिक्खेज्ज जीवियं इति खं २ प्रभृति पाठो यद्यपि समीचीनः, तथापि चूर्णि-वृत्त्यनुसारेण णो आवडभिक्ख जीवियं इति पाठः समीचीनतरः । खं १ मध्ये णो आव-भिक्खे जीवियं इति पाठो वर्तत एवात्र ॥

पृ० २३ पं० ३ उवणीततरस्स ताडणो भयमाणस्स... । तुलना—‘‘पतिलीनचरस्स भिक्खुनो भजमानस्स विवित्तमासनं । सामगियमाहु तस्स तं थो अत्तानं भवने न दस्सये ॥ ४ ॥’’ इति सुत्त-पिटके खुट्ठकनिकाये सुत्तनिपाते अट्ठकवग्गे पृ० ३९४, अस्य विस्तरेण व्याख्या सुत्तपिटके महानिद्वेसे [पृ० १०८] वर्तते ॥

पृ० २३ पं० ४ जो यप्पाण इति खं १ पाठोऽत्र समीचीनतरः । अत्र जो यप्पाण इति सु० पाठोऽपि छन्दोऽपेक्षया समीचीनः, वृत्तौ तु [पृ० ६६] जो यप्पाण इति खं १ पाठो व्याख्यातः—‘‘यश्चा-त्मानं भये परिषहोपसर्गजनिते न दर्शयेत्’’—शी० । ‘‘य आत्मानं भये न दर्शयति’’ इति चूर्णौ पृ० ६४ ॥

पृ० २३ पं० ५ ह्रीमतो इति पाठोऽपि न छन्दोभङ्गः, ‘‘(क) (प-विसर्गा-ऽनुस्वार-व्यञ्जना-ह्रादिसंयोगे ॥ १ । ७ ॥ जिह्वामूलीये उपध्मानीये विसर्जनीये अनुस्वारे व्यञ्जने ह्रादिवर्जिते संयोगे च परे ह्रस्वोऽपि गो भवति वक्रश्च ॥’’ इति छन्दोऽनुशासनवचनात् ॥

पृ० २३ पं० ९ सीउदगं खं १ । ‘‘सीतोदगं...प्रतिदुगुंछति णाम ण पिबति’’—चू० । ‘‘तथा शीतोदकम्-अप्रासुकोदकं तत् प्रति जुगुप्सकस्य अप्रासुकोदकपरिहारिणः’’—शी० । एवं च शी० अनु-सारेण सीतोदगं पडि दुगुंछिणो इति पाठः ॥

पृ० २४ पं० ७ ‘गामयम्मा ति’ इति खं २ प्रभृति पाठोऽत्र छन्दोऽपेक्षया समीचीनः ॥

पृ० २४ पं० ८ अनुधम्मचारिणो । तुलना—‘‘भगवतो सावका वियत्ता विनीता विसारदा... अनुधम्मचारिणो’’—सुत्तपिटके उद्दानं पृ० १३८ ॥

पृ० २५ पं० १ णो काहिण् । ‘‘एदोतौ पदान्ते प्राकृते ह्रस्वौ वा’’—छन्दोनुशासनम् १ । १० ॥

पृ० २५ पं० ४ सुहोसितं इति छन्दोऽपेक्षयात्र समीचीनः पाठः ॥

पृ० २६ पं० १ तिज्ज महोव इति पु १—सु० पाठोऽत्र छन्दोऽपेक्षया समीचीनः ॥

पृ० २६ पं० ७ ऽहोसिवा इति शुद्धः पाठः ॥

पृ० २६ पं० ९ धारैती सु० । अयं पाठोऽत्र छन्दोऽपेक्षया शुद्धः । अस्या गाथायाश्चूर्णौ पूर्वदिग्नि-वासिनामाचार्याणां मतेन प्रतीच्यापरदिग्निवासिनामाचार्याणां च मतेन अर्थभेदो निरूपितः ।

पृ० २६ पं० ७ तरुणे वाल इति पु २ पाठोऽत्र छन्दोऽपेक्षया समीचीनः ॥

पृ० २७ पं० २ नातिवहति । “नातीव बोहुं शक्नोति” शी० ॥

पृ० २७ पं० १० अत्र छन्दोऽपेक्षया आसुरियं इति चू० पाठः समीचीनः ॥

पृ० २८ पं० १ सद्बहसू इति खं २ प्रभृतिपाठोऽत्र छन्दोपेक्षया समीचीनः ॥

पृ० २८ पं० २ ‘मोहणिपुण कडेण’ इति खं १ प्रतिस्थः पाठोऽत्र छन्दोऽपेक्षया समीचीनः ॥

पृ० ३० पं० २ छन्दोऽपेक्षया ते सिबं ॥ इति पु १ पाठः शोभनः ।

पृ० ३१ पं० १३ अप्पोदप् इति शुद्धम् ।

पृ० ३२ पं० १४ ‘मच्छा विट्ठा व केयणे’ इति खं १ पु २ पाठोऽत्र छन्दोऽपेक्षया समीचीनतरः, चूर्णौ खं २ पु १ ला०मध्ये तु पविट्ठा इति पाठः, शी०मध्येऽपि [पृ० ८२] “यथा मत्स्याः केतने मत्स्यबन्धने प्रविष्टाः” इति व्याख्यातम् ।

पृ० ३६ पं० १ माहणाऽदुघ इति पाठोऽत्र छन्दोऽपेक्षया समीचीनः ।

पृ० ३८ पं० १४ गिलाणाभिहङं ति थ इति खं २ पाठोऽत्र समीचीनः ॥

पृ० ४० पं० ९ अभुञ्जिया गमी वेदेही । तुलना—“श्रीशुक उवाच—निमिरिक्ष्वाकुत्तनयो वसिष्ठ-मवृत्तर्विजम् । आरभ्य सत्रं सोऽप्याह शक्रेण प्राग् वृतोऽस्मि भोः ॥ १ ॥ तं निर्वत्यागमि-यामि तावन्मां प्रतिपालय । तूष्णीमासीद् गृहपतिः सोऽपीन्द्रस्याकरोन्मखम् ॥ २ ॥ निमिश्चलमिदं विद्वान् सत्रमारभता-त्मवान् । ऋत्विग्भिर्परैस्तावन्नागमद् यावता गुरुः ॥ ३ ॥ शिष्यव्यतिक्रमं वीक्ष्य निवर्त्य गुरुरागतः । अशपत् पतताद् देहो निमिः पण्डितमानिनः ॥ ४ ॥ निमिः प्रतिददौ शापं गुरवेऽधर्मवर्तिने । तदापि पतताद् देहो लोभाद् धर्ममजानतः ॥ ५ ॥ इत्युत्ससर्ज स्वं देहं निमिरिध्यात्मकोविदः । मित्रावरुणयोर्जज्ञे उर्वेश्यां प्रपितामहः ॥ ६ ॥ गन्धर्वस्तुषु तद्देहं निधाय मुनिसत्तमाः । समाप्ते सत्रयोगेऽथ देवान्चुः समागतान् ॥ ७ ॥ राज्ञो जीवतु देशोऽयं प्रसन्नाः प्रभवो यदि । तथेत्युक्ते निमिः प्राह मा भून्मे देह-बन्धनम् ॥ ८ ॥ यस्य योगं न वाञ्छन्ति वियोगभयकातराः । भजन्ति चरणाभ्योजं मुनयो हरिमेधसः ॥ ९ ॥ देहं नावरुत्सेऽहं दुःखशोकभयावहम् । सर्वत्रास्य यतो मृत्युर्मत्स्यानामुदके यथा ॥ १० ॥ देवा ऊचुः—विदेह उष्यतां कामं लोचनेषु शरीरिणाम् । उन्मेषण-निमेषाभ्यां लक्षितोऽध्यात्मसंस्थितः ॥ ११ ॥ अराजकभयं नृणां मन्यमाना महर्षयः । देहं समन्धुः स्म निमिः कुमारः समजायत ॥ १२ ॥ जन्मना जनकः सोऽभूद् वैदेहस्तु विदेहजः । मिथिलो मथनाज्जातो मिथिला येन निर्मिता ॥” —भागवत० ९।१३।१-१३ ॥ “पुनापरं यदा होमि मिथिल्लाथं पुरुतमे । निमि नाम महाराजा पण्डितो कुसलत्थिको ॥ १ ॥ तदाहं मापयित्वान चतुस्सालं चतुष्मुखं । तत्थ दानं पवतेसि सिगपक्विन्नरादिनं ॥ २ ॥” —सुतपिटके चरियापिष्कपालि, निमिराजचरिया, पृ० ३९० ॥

पृ० ४० पं० ११, २९ आसिले देविले । अत्र महाभारते निर्दिष्टः असितो देवलः ऋषिर्विवक्षित इति सम्भाव्यते । “आसिले देविले चेव ति बंधाणुलोमेण गतं, इतरथा हि देविलासिल इति वक्तव्यम्” [पृ० ९६ पं० ३] इति चूर्णिकारवचनमपि साभिप्रायम्, महाभारते “देवलं चासितं मुनिम् [समापर्व २।४९।१०], देवलस्त्वसितोऽब्रवीत् [भीष्मपर्व ६।६४।६], अत्रैवोदाहरन्तीमितिहासं पुरातनम् । नारदस्य च संवादं देवलस्यासितस्य च ॥” [शान्तिपर्व १२।२६७।१] इति पाठदर्शनात् ‘देवलः’ इति गोत्रोक्तिः ‘असितः’ इति तु ऋषेर्नाम सम्भाव्यते । खं १ मध्ये असिले इति पाठ इत्यपि ध्येयम् ॥

“आसिलो नाम महर्षिः, तथा देविलो” इति शीलाचार्यविरचितवृत्त्यनुसारेण तत्र आसिले इति देविले इति च ऋषिद्वयं विवक्षितम्, वायुपुराणेऽपि ऋषिलक्षणे “काश्यपश्चैव वत्सरो विभ्रमो रैभ्य एव च । असितो देवलश्चैव षडैते ब्रह्मवादिनः ॥ २६ ॥” इति असित-देवलयोर्द्वयोरुल्लेखो दृश्यते ॥

पृ० ४० पं० ११-१२ दीवायण महारिसी । पारासरे । तुलना—“तत्थ खलु इमे अट्ट माहण-परिक्वायगा भवन्ति—कण्हे थ करकंडे थ अंबडे थ परासरे । कण्हे दीवायणे चेव देवगुते थ नारण् ॥

—ओववाइयसुत्त। महाभारते द्वैपायनस्य नाम उपलभ्यते। ‘व्यासः, पाराशरः’ इत्यपि द्वैपायनस्यैव नाम। “पराशरसुतः श्रीमान् व्यासो वाक्यमुवाच ह ॥” —महाभारते शान्तिपर्व १२।३२७।२०।

पृ० ४१ पं० ५ सातं सातेण विज्जती। तुलना—“जं सुहेण सुहं लद्धं अच्चन्तसुखमेव तं। जं सुखेण दुहं लद्धं मा मे तेण समागमो ॥ १ ॥ सातिपुत्तेण बुद्धेण अरहता बुद्धं। मणुणं भोयणं भुत्ता मणुणं सयणासणं। मणुणंसि अगारंसि ज्ञाति भिक्खु समाहि ॥ २ ॥ अमणुणं भोयणं भुत्ता अमणुणं सयणासणं। अमणुणंसि गेहंसि दुक्खं भिक्खु झियायती ॥ २ ॥” —इसिभासियाइं अ० ३८ पृ० ८५। ‘सातिपुत्त’शब्देनात्र शाक्यपुत्रो बुद्धो विवक्षितः, अथवा ऋषिभाषितटीकानुसारेण शारिपुत्रो बौद्धः [बुद्धशिष्यः] अत्र विवक्षितः ॥

“एकमिदाहं, महानाम, समयं राजगहे विहरामि गिञ्जकूटे पञ्चते। तेन खो पन समयेन सम्बहुला निगण्ठा इसिगिलिपरसे कालसिलायं उब्भट्ठका होन्ति आसनपटिक्खिता, ओपक्कमिका तिब्बा खरा कटुका वेदना वेदयन्ति। अथ ख्वाहं, महानाम, सायन्हसमयं.....ते निगण्ठे एतद्वोचं—‘किन्नु तुम्हे, आवुसो, निगण्ठा.....कटुका वेदना वेदयथा’ ति। एवं वुत्ते, महानाम, ते निगण्ठा मं एतद्वोचं—निगण्ठो, आवुसो, नातपुत्तो सब्बज्जू सब्बदस्सावी अपरिसेसं जाणदस्सनं पटिजानाति।न खो, आवुसो गोतम, सुखेन सुखं अधिगन्तब्बं, दुक्खेन खो सुखं अधिगन्तब्बं; सुखेन, चावुसो गोतम, सुखं अधिगन्तब्बं अभिस्स, राजा मागधो सेनियो बिम्बिसारो सुखं अधिगच्छेय्य, राजा मागधो सेनियो बिम्बिसारो सुखविहारितरो आयस्मता गोतमेना’ ति।” —सुत्तपिटके मज्झिम-निकायपालि [भाग १] चूलदुक्खवखन्धसुत्तं पृ० १२८-१२९ ॥

पृ० ४२ पं० ६, ८, १० विण्णवणितीयीसु। “एवं विण्णवण स्थीसु, एवं अनेन प्रकारेण विज्ञापना नाम परिभोगः एकाधिकानि आसेवना, दोषः तत्र कुतः स्यात्?” —चू० पृ० ९७ पं० ६। “एवमत्रापि स्त्रीविज्ञापनायां बुवतिप्रार्थनायां.....दोषस्तत्र कुतः स्यात्?” शी० पृ० ९८ ॥

पृ० ४२ पं० १२ “पूयणा इव तरुणए, पूयणा नाम औरणीया, तस्या अतीव तण्णगे छावके स्नेहः” —चू० पृ० ९८ पं० १७ ॥

पृ० ४३ पं० ७ छन्दोऽपेक्षया समुहं ववहारिणो इति सर्वास्ति हस्तलिखितप्रतिषु दृश्यमानः पाठः समीचीनः, चूर्णी तु ‘समुहं व ववहारिणो’ इति पाठः ॥ दृश्यतां सू० ५०१ ॥

पृ० ४३ पं० ८ कब्बंती सयकम्मुणा। तुलना—“तेणे जहा संधिमुहे गहीए सकम्मुणा कब्ब पावकारी। एवं पया पेच्च इहं च लोए कडाण कम्माण न मोक्खु अत्थि ॥ ४।३ ॥” —उत्तराध्ययन०। “चोरो यथा सन्धिमुखे गहीतो सकम्मुना हज्जति पापधम्मो। एवं पजा पेच्च परम्हि लोके सकम्मुना हज्जति पापधम्मो ॥ ७८६ ॥” —सुत्तपिटके खुद्दकनिकाये थेरगाथा रट्टपालत्थेरगाथा पृ० ३४८ ॥

पृ० ५४ पं० ४ केवलियं महेस्सिं। तुलना—“अब्बेन च केवलिनं महेस्सिं” —सुत्तपिटके सुत्तनिपाते पृ० २८२ ॥

पृ० ५४ पं० १३ णिहो णिसें। तुलना—सू० ८३१ ॥

पृ० ५८ पं० १२ पकत्तंति इति शुद्धम् ॥

पृ० ६० पं० १७ फलपावत्तटा इति शुद्धम् ॥

पृ० ६३ पं० ३ अगारिणो। “माहणाः श्रावका ब्राह्मणजातीया वा। अकारिणस्तु क्षत्रिय-विट्-शूद्राः” चू०। “ब्राह्मणा ब्रह्मचर्यायनुष्ठाननिरताः, तथा अगारिणः क्षत्रियादयः” शी० ॥

पृ० ६३ पं० ९ उद्धं अहे य...। तुलना—सू० ४७४, ५०३ ॥

पृ० ६४ पं० ७ “खेयन्नए से कुसलासुपप्पे” इति सु० मध्ये पाठः। “क्षेत्रं जानातीति क्षेत्रज्ञः” चू० पृ० १४३। “खेदं...जानातीति क्षेत्रज्ञः, ...यदिवा क्षेत्रज्ञो यथावस्थितात्स्वरूपपरिज्ञानादात्मज्ञ

इति । अथवा क्षेत्रमाकाशम्, तज्जानातीति क्षेत्रज्ञो लोकालोकस्वरूपपरिज्ञातेत्यर्थः ।—शी० पृ० १४४ ॥

पृ० ६६ पं० ५ वीसलेणे । “विष्णुनारायणः कृष्णो वैकुण्ठो विष्टरश्रवाः ।... पीताम्बरोऽच्युतः शार्ङ्गी विष्वक्सेनो जनार्दनः ॥ इति अमरकोशे प्रथम काण्डे । “विष्वक्सेन—नारायणौ जलशयो नारायणः श्रीपतिः” इति अभिधानचिन्तामणौ श्लो० २१४ ॥ “विश्वसेनः—चक्रवर्ती, अथवा विष्वक्सेनः वासुदेवः” चू० पृ० १४८ पं० १५ । “विश्व—सेना यस्य स विश्वसेनः चक्रवर्ती”—शी० पृ० १५० ॥

पृ० ६६ पं० ६ दन्तवक्त्रे । “दान्तवाक्यः चक्रवर्ती”—चू०

पृ० १४८ पं० १७, शी० पृ० १५० ॥ “दन्तवक्त्रश्च नामासीत्”—महाभारत आदिपर्व १।६।१।५७; “अधिराजाधिपं चैव दन्तवक्त्रं महाहवे”—सभापर्व २।२८।३ ॥

पृ० ७२ पं० ३ द्वांसि धीरे इति शुद्धपाठः ॥

पृ० ७२ पं० ९ मंगलि ओदरिया इति शुद्धम् । तुलना—“हित्वा गिहितं अनवोसिततो, मुखनङ्गली ओदरिको कुसीतो । महावराहो व निषावपुट्टो पुनपुनं गम्भमुपेति भेदो ॥ १०१ ॥”—सुतपिटके धेरगाथा पृ० २५७ ॥

पृ० ७८ पं० ६ सदा जते । तुलना—“जयं चरे जयं चिट्ठे जयमासे जयं सए । जयं भुंजंतो भासंतो पावं कम्मं न बंधइ ॥”—दशवैकालिक ४।८ ॥ “यतं चरे यतं तिष्ठे, यतं अच्छे यतं सये । यतं समिजये भिक्खु, यतमेनं पसारये ॥”—सुतपिटके खुद्दकनिकाये इत्तिवुत्तके पृ० २६२ ॥

पृ० ७९ पं० ५ माहणा खत्तिथा वेस्सा... । तुलना—“खत्तिथा माहणा वेस्सा सुद्धा चण्डालपुक्कासा ।”—सुतपिटके खुद्दकनिकाये जातकपालि [भाग १] पृ० ११९, २७८ ॥

पृ० ८० पं० १३ वथ्योकम्म... । दृश्यतां दशवैकालिके तृतीयमध्ययनम् ३।२, ९ । दृश्यतां वक्ष्यमाणं पृ० ८१ पं० ७ टिप्पणं पृ० १४६ पं० ७ इत्यस्य च टिप्पणम् ।

पृ० ८१ पं० १ उद्देसियं... । दृश्यतां दशवैकालिके ३।२, ४।५५ ।

पृ० ८१ पं० ७, पृ० ८२ पं० १ अट्टापदं... आसंदी... । दृश्यतां दशवैकालिके ३।४-५ । तुलना—“सेय्यथिदं—अट्टपदं दसपदं आकासं परिहारपथं सन्तिकं खलिकं घटिकं सलाकहृत्थं अवस्वं पङ्कचीरं वङ्ककं मोक्खन्तिकं चिङ्गुलिकं पत्ताळहकं रथकं धनुकं अक्खरिकं मनेसिकं यथावज्जं इति वा इति, एवरूपा जूतप्पमादट्टानानुयोगा पटिविरतो समणो गोतमो ति ।... सेय्यथिदं—आसन्दि पलङ्को गोनकं चित्तकं पटिकं पटलिकं तूलिकं विकतिकं उद्दोलोमिं एक्कन्तलोमिं कट्टिस्सं कोसेय्यं कुत्तकं हत्थत्थरं अस्सत्थरं रथत्थरं अजिनप्पवेणिं कदलिमिगपवरपच्चत्थरणं सउत्तरच्छदं उमतोलोहितकूपधानं इति वा इति, एवरूपा उच्चासयनमहासयना पटिविरतो समणो गोतमो ति । सेय्यथिदं—उच्छादनं परिमह्दं न्हापनं सम्भाहनं आदासं मालागन्धविलेपनं मुखचुण्णं मुखलेपनं हत्थबन्धं सिखाबन्धं दण्डं नाळिकं असिं छतं चिन्नुपाहनं अञ्जनं उण्हीसं मणिं बालवीजर्णिं ओदातानि वत्थानि वीघदसानि इति वा इति एवरूपा मण्डनविभूसनट्टानानुयोगा पटिविरतो समणो गोतमो ति—” सुतपिटके सुदीघनिकाये ब्रह्मजालसुत्ते मज्झिमसीलसुत्ते पृ० ८-९ ।

“न भिक्खवे उच्चासयनमहासयनानि धारेतब्बानि, सेय्यथिदं—आसन्दि, पलङ्को, गोनको...” —विनयपिटके महावग्गे ५.१०, २० पृ० २११ । “आसन्दी नाम अतिकन्तपमाणा वुच्चति, पलङ्को नाम आहरिमेहि बाळेहि कतो होति”—विनयपिटके पाचिच्चिपाली ४.४३.१९२ पृ० ४०९ ।

पृ० ८१ पं० १३ परमत्ते अन्नपाणं, ण भुंजेज्ज इति खं २ पाठोऽत्र छन्दोऽपेक्षया समीचीनः । चूर्णी [पृ० १७९] “परपत्ते अण्णपाणं तु० परस्य पात्रं गृहिमात्र इत्यर्थः” इति पाठः, वृत्तौ तु परस्य गृहस्थस्य अमत्रं भाजनं परामत्रम्, तत्र... अन्नं पानं च न मुनिर्न कदाचिदपि भुञ्जीत । यदिवा पतद्ग्रह-

धारिणश्छिद्रपाणेः पाणिपात्रं परपात्रम्, यदिवा पाणिपात्रस्याच्छिद्रपाणेर्जिनकल्पिकादेः पतद्ग्रहः परपात्रम्, तत्र संयमविराधनाभयाच्च भुञ्जीत” शी० पृ० १८१ ॥

पृ० ८३ पं० ११ आयसियाईं सिक्खेज्जा इति खं २ प्रभृतिपाठोऽत्र छन्दोऽपेक्षया समीचीनः ॥

पृ० ८५ पं० ५ उद्धं अहेय...। तुलना—सू० ३५५, ५९३ ॥

पृ० ८७ पं० ५ अरतिं...। तुलना—“हित्वा रतिं च अरतिं सीतिभूतं निरूपधिं । सन्बलोकाभिमुं वीरं तमहं ब्रूमि ब्राह्मणं ॥ २४१ ॥...’यस्स पुरे च पच्छा च, मज्झे च नस्थि किञ्चनं । अकिञ्चनं अनादानं तमहं ब्रूमि ब्राह्मणं ॥ २४४ ॥”—सुत्तपिटके सुत्तनिपातो पृ० ३६७ ।

पृ० ९० पं० ५ तं मग्गं गुत्तरं इति खं १ पाठोऽत्र छन्दोऽपेक्षया समीचीनः । “तं मग्गं अगुत्तरं सुद्धं सिलोगो” इति चूणौ पृ० १९५ । वृत्तौ तु “पुनरप्याह—तम्मग्गेत्यादि (तं मग्गं इत्यादि—प्र०), योऽसौ मार्गः...तं मार्गम्”—शी० पृ० १९८ ॥ सु० मध्ये तं मग्गं गुत्तरं इति पाठः ॥

पृ० ९० पं० १२ समुद्धं...। दृश्यतां पृ० ४३ पं० ७ इत्यस्य टिप्पणम् ॥

पृ० ९१ पं० २ इत्ताव ताव जीवकाए । अत्र छन्दोऽपेक्षया इत्तावए जीवकाए इति ला० पाठः समीचीनः ॥

पृ० ९१ पं० २ नावरे विज्जती काए । अत्र खं १-२ मध्ये काए इत्यस्य स्थाने कती इति पाठः, “नापरो जीवराशिः विद्यते कश्चिदिति”—शी० पृ० २००, एवं च शी० वृत्त्यनुसारेण छन्दोऽपेक्षया चात्र नावरे विज्जती कती इति पाठः समीचीनः प्रतिभाति । चूणौ [पृ० १९६] तु “एताव ता जीवकाये न हि सप्तमो विद्यते जीवकायः” इति व्याख्या दृश्यते ।

पृ० ९१ पं० ५ एयं खु...। तुलना—सू० ८५ ॥

पृ० ९३ पं० ८ अत्र छन्दोऽपेक्षया विचार्यमाणे अखेतण्णाऽसमाहिया इति पाठः समीचीनः । “अखेतण्णा अजाणगा” चू० पृ० २०१ । “अखेदज्ञा अनिपुणाः” शी० पृ० २०४ ॥

पृ० ९६ पं० ३ समोसरणाणि...। तुलना—यानि च तीणि यानि च सट्ठि समणप्पवादसितानि भूरिपण्ण । सञ्जक्खरसञ्जनिस्सितानि ओसरणानि विनेय्य ओघतमगा ॥ १३७ ॥”—सुत्तपिटके सुत्तनिपातो पृ० ३५१ ॥

पृ० ९६ पं० ९ जहा कुम्मे...। तुलना—“दुद्धन्ते इंदिए पंच रागदोसपरंगमे । कुम्मे विव सअंगाईं सए देहम्मि साहरे ॥ २ ॥”—इसिभासियाईं अ० १६, पृ० ३३ । “यदा संहरते चायं कुर्मोऽज्ञानीव सर्वशः । इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ २ । ५८ ॥”—भगवद्गीता ।

पृ० ९६ पं० १२ छलायतनं...। तुलना—“अविज्जापच्चया, भिक्खवे, सङ्खारा, खङ्खारपच्चया विज्जाणं विज्जाणपच्चया नामरूपं, नामरूपपच्चया सळायतनं, सळायतनपच्चया फस्सो, फस्सपच्चया वेदना, वेदनापच्चया तण्हा, तण्हापच्चया उपादानं, उपादानपच्चया भवो, भवपच्चया जाति, जातिपच्चया जरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा भवन्ति, एवमेतस्स केवलस्स दुक्खखण्डधरस्स समुदयो होति । अयं होति, भिक्खवे, पटिच्चसमुत्पादो ।.....कतमं च, भिक्खवे, सळायतनं? चक्खायतनं, सोतायतनं, घाणायतनं, जिह्वायतनं कायायतनं मनायतनं । इदं वुच्चति, भिक्खवे, सळायतनं”—सुत्तपिटके संयुत्तनिकायपालि[भाग २] पृ० ३-५ ॥

पृ० ९७ पं० ३ णाइच्चो...। तुलना—“एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने । भगवा एतदबोच—किस्मिं नु खो, भिक्खवे, सति, किं उपादाय किं अमिनिविस्स एवं दिट्ठि उप्पज्जति—’न वाता वायन्ति, न नज्जो सन्दन्ति, न गम्भिनिथो विजायन्ति, चन्दम-सूरिया उदेन्ति वा अयेन्ति वा

१. तुलना—“नस्स गत्थि पुरे पच्छा मज्झे तस्स कुओ सिया”—आचाराङ्गसूत्रे सू० १४५ ॥

एसिकद्वायिद्विता' ति।"—सुतपिटके संयुत्तनिकायपालि पृ० ४१४। "महावाता न वायन्ति न सन्दन्ति सवन्तिथो। तानि अज्ज पदिस्सन्ति धुवं बुद्धो भविस्सति ॥ ८३ ॥"—सुतपिटके बुद्धवंसो पृ० ३११ ॥

पृ० ९८ पं० ९ अकम्मणा कम्म खवेत्ति धीरा इति खं २ प्रभृतिप्रतिस्थः पाठोऽत्र छन्दोऽपेक्षया समीचीनतरः। "अकर्मणा तु आश्रवनिरोधेन कर्माणि क्षपयन्ति धीराः...मेधाविणो लोभमयं(यौ?), मेराधाविणो मेधाविणो, लोभमतीताः लोभातीता वीतरागा इत्यर्थः, एवं मायामतीता मायातीता वा" इति चूणौ। वृत्तौ तु "अकर्मणा तु आश्रवनिरोधेन तु...कर्म क्षपयन्ति धीराः (धीराः—खं १ विना) महासत्त्वाः...मेधाविनः...लोभमयं परिग्रहमेवातीता...कचित् पाठः लोभभयादतीताः, लोभश्च भयं च समाहारद्वन्द्वः, लोभाद्वा भयं तस्मादतीताः"—शी० पृ० २२१।

पृ० १०८ पं० १ उड्डं अहेय...। तुलना सू० ३५५, ४७४ ॥

पृ० १०९ पं० ५ विभज्जवादे। "विभज्जवादो नाम भजनीयवादः। तत्र शङ्किते भजनीयवाद एव वक्तव्यः—अहं तावदेवं मन्ये, अतः परमन्यत्रापि पुच्छेज्जसि। अथवा विभज्जवादो नाम अनेकान्तवादः" चू० पृ० २३५। "विभज्जवादे पृथगर्थनिर्णयवादे व्यागृणीयात्, यदिवा विभज्जवादेः—स्याद्वादः, तं... वदेत्, अथवा सम्यगर्थान् विभज्ज पृथक्कृत्वा तद्वादं वदेत्, तद्यथा—नित्यवादं द्रव्यार्थतया पर्यायार्थतया त्वनित्यवादं वदेत्" शी० पृ० २५०। तुलना—“न खो, भन्ते, भगवा सच्चं तपं गरहति, न पि सच्चं तपस्सि लल्लाजीविं एकंसेन उपकोसति उपवदति। गारह्णं खो, भन्ते, भगवा गरहति, पसंसितच्चं पसंसति। गारह्णं खो, पन, भन्ते भगवा गरहन्तो पसंसितच्चं पसंसन्तो विभज्जवादो भगवा। न सो भगवा एत्थ एकंसवादो ति"—सुतपिटके अंगुत्तरनिकाये [भाग ४] दसकनिपाते पृ० २५३ ॥

"दोहिं वि अंतेहिं अदिस्समाणे"—सू० ६७८। आचाराङ्ग सू० १११। "दोहिं वि अंतेहिं अदिस्समाणेहिं" आचाराङ्ग सू० ११३। "उभो अन्ते अनुपगम्म मज्जेन तथागतो धम्मं देसेति"—सुतपिटके संयुत्तनिकायपालि [भाग २] पृ० ६६। सुतपिटके उदाने जायस्यहस्तिदर्शनोपमानेन एकान्तदर्शनानां स्वरूपमभिधाय "इमेसु किर सज्जन्ति एके समणब्राह्मणा। विग्गह्णं नं विवदन्ति जना एकङ्कदस्सिनो ॥"—[पृ० १४५] इत्यभिहितम् ॥

पृ० ११२ पं० ४ तिउट्ठंति पाव...। अत्र सु० मध्ये तुट्ठंति इति पाठः। छन्दोऽपेक्षया तुट्ठंति पाव" इति पु १ पाठोऽपि समीचीनः। "पूर्वसंचितानि कर्माणि वुत्थन्ति"—शी० पृ० २५६ ॥

पृ० ११४ पं० ६ तहागता अपडिण्णा इति तहागता अपडिण्णा इति वा खं २ प्रभृतिपाठस्थः छन्दोऽपेक्षया समीचीनः। "उच्यते तथागता य अपडिण्णा, तीर्थकराः, चग्रहणात् केवलिनो गणधराश्च अपडिण्णा अप्रतिज्ञाः, अनाशंसिन इत्यर्थः।" चू० पृ० २४३। "तथा तथागताः तीर्थकृद्-गणधरादयः न विद्यते प्रतिज्ञा निदानरूपा येषां तेऽप्रतिज्ञाः निराशंसाः" शी० पृ० २६० ॥

पृ० १२८ पं० १२ भट्टा भट्टपुत्ता। खं १-२ प्रतिस्थः भट्टा भट्टपुत्ता इति पाठोऽत्र समीचीनः, औपपातिकसूत्रेऽपि [सू० १३, २६] अयमेव पाठः ॥

पृ० १२९ पं० ५ उड्डं पायतला...। तुलना—“उड्डं पायतला अहे केसग्गमत्थका एस आतापज्जवे कसिणे तयपरितन्ते जीवे, एस जीवे जीवति, एतं तं जीवितं भवति। से जहानामते दड्ढेसु बीएसु ण पुणो अंशुरूपती भवति, एवामेव दड्ढे सरीरे ण पुणो सरीरूपती भवति। तम्हा इणमेव जीवितं, णत्थि परलोए, णत्थि सुकड्डुकड्डाणं कम्मणं फलवित्तिविसेसे। णो पच्चायन्ति जीवा, णो फुसन्ति पुण्णपावा, अफले कल्लाणपावाए। तम्हा एतं सम्मं ति बेमि—उड्डं पायतला अहे केसग्गमत्थका एस आयाप[ज्वे] क[सिणे] तयपरितन्ते एस जीवे, एस मडे णो [जीवति] एतं तं [जीवितं भवति]"—इसिभासियाई १९ उक्कलज्जयण, पृ० ३९।

पृ० १२९ पं० ७. आदहणाए...। तुलना पृ० ३५७ पं० १९ ॥

पृ० १३० पं० १०. कोसीतो। तुलना—“सेय्यथापि, महाराज, पुरिसो मुजग्हा ईसिकं पवाहेय्य। तस्स एवमस्स—‘अयं मुजो, अयं ईसिका, अज्जो मुज्जो, अज्जा ईसिका, मुज्जग्हा त्वेव ईसिका पवाह्वा’ ति। सेय्यथा वा पन, महाराज, पुरिसो असिं कोसिया पवाहेय्य। तस्स एवमस्स—‘अयं असि, अयं कोसि, अज्जो असि, अज्जा कोसि, कोसिया त्वेव असि पवाह्वा’ ति। सेय्यथा वा पन, महाराज, पुरिसो अहिं करण्डा उद्धरेय्य। तस्स एवमस्स—अयं अहि, अयं करण्डो, अज्जो अहि, अज्जो करण्डो, करण्डा त्वेव अहि उज्जतो ति। एवमेव खो, महाराज, भिक्खु एवं समाहिते चित्ते परिसुद्धे परिषोदाते अनङ्गो विगतूपक्किलेसे मुदुभूते कम्मनिये ठिते आनेज्जप्पते मनोमयं काय अभिनिम्मिनाय चित्तं अभिनीहरति अभिनिष्ठातेति।”—सुत्तपिटके दीघनिकायपालि [भाग १] सीलक्खन्धवरगे सामञ्जफल-सुत्तं पृ० ६८, सुभसुत्तं पृ० १७८।

पृ० १३३ पं० ८. तज्जीव...। दृश्यतां सू० ७, ८। पृ० ३५५ ॥

पृ० १३३ पं० ९. पंचमहम्भूतिए...। दृश्यतां सू० १५-१६। पृ० ३५८ पं० १ ॥

पृ० १३४ पं० ७. तुलना पृ० ३५७ पं० ३५। अत्र ‘सासता। ६५७ आयुद्धा पुण एणे एवमाहु’ इति पाठयोजना समीचीना प्रतीयते ॥

पृ० १३५ पं० ११ धम्मा पुरिसादीया...। तुलना—“परिसादी कम्मे अपरिसादिणो बुद्धा, तम्हा खलु अपरिसादिणो बुद्धा णोवल्लिप्पन्ति रएणं पुक्खरपत्तं व वारिणा। दग्गभालेण अरहता इसिणा मुहत्तं। पुरिसादीया धम्मा पुरिसपवरा पुरिसजेद्धा पुरिसकप्पिया पुरिसपज्जोविता पुरिससमन्नागता पुरिसमेव अभिजुज्जियाणं चिट्ठन्ति। से जहानामते अरती सिया सरीरंसि जाता सरीरंसि बड्ढिया सरीरसमन्नागता सरीरं चेव अभिजुज्जियाणं चिट्ठति, एवमेव धम्मा वि पुरिसादीया जाव चिट्ठन्ति। एवं गंढे वम्मीके धूमे रुक्खे वणसण्डे पुक्खरिणी, णवरं पुढवीय जाता भाणियक्वा, उदगपुक्खले उदगं णेतव्वं। से जहानामते अगणिकाए सिया अरणीय जाते जाव अरणीं चेव अभिभूय चिट्ठति एवमेव धम्मा वि पुरिसादीया तं चेव। धित्तेसिं गामणगराणं जेसिं महिला पणायिका। ते यावि धिकिया पुरिसा जे इरथीणं वसं गता ॥ १ ॥”—इसिभासियाइं अ० २२ पृ० ४३।

पृ० १४० पं० १०. अमणुण्णं...। दृश्यतां पृ० २४३ टि० २ ॥

पृ० १४४ पं० ८. दोहिं वि...। दृश्यतां पृ० ३६८ पं० १९ ॥

पृ० १४६ पं० ७. णो अज्जणं...। तुलना—“सेय्यथिदं—सन्तिकम्मं पणिधिकम्मं भूतकम्मं भूरिकम्मं वस्सकम्मं वोस्सकम्मं वत्थुकम्मं वत्थुपरिकम्मं आचमनं न्हापनं जुह्वनं वसनं विरेचनं उद्धविरेचनं अधो-विरेचनं सीसविरेचनं कण्णतेलं नेत्ततपनं नत्थुकम्मं अज्जनं पच्चज्जनं सालाकियं सल्लकित्थं दारकतिकिच्छा मूलमेसज्जानं अनुप्पदानं ओसहीनं पटिमोक्खो इति वा इति, एवरूपाय तिरस्खानविजाय मिच्छाजीवा पटिविरतो समणो गोतमो ति।”—सुत्तपिटके दीघनिकाये [भाग १] ब्रह्मजालसुत्तं पृ० १२।

पृ० १४७ पं० २. दिट्ठेण...। तुलना—“दिट्ठं सुत्तं सुत्तं विज्जातं”—सुत्तपिटके संयुत्तनिकायो [भाग २] पृ० ४२५ ॥

पृ० १४९ पं० ९. अक्खोवज्जण इति शुद्धम् ॥

पृ० १५७ पं० १. कुक्कका इति शुद्धम् ॥

पृ० १६४ पं० ६. आवश्यकचूर्णि—सूत्रकृताञ्जचूर्णनुसारेण अत्र असावज्जे ति इत्येव शुद्धः पाठः ॥

पृ० १६५ पं० ३. ओम्भं उप्पायं...। तुलना “सेय्यथिदं—अङ्गं निमित्तं उप्पातं सुपिनं लक्खणं मूसिकच्छिन्नं अग्निहोमं दम्बिहोमं धुसहोमं कणहोमं तण्डुलहोमं सप्पिहोमं तेलहोमं मुखहोमं लोहितहोमं अन्नविज्जा वत्थुविज्जा खेसविज्जा (खसविज्जा—पुस्तकान्तरे) सिवविज्जा भूतविज्जा भूरिविज्जा अहिविज्जा स. २४

पृ० १७८ पं० ६, पृ० १९२ पं० ४. अद्भुतबंधनं..... । “जाव जाव जम्मं ताव ताव कम्मं ।महइमहाकासवेण अरहता इसिणा सुइयं। कम्मुणा खलु भो अप्पहीणेणं पुणरवि आगच्छइ हत्थच्छेयणाणि पायच्छेयणाणि, एवं कण्ण नक्क उट्ठ जिब्ब सीसदंडणाणि, उदिण्णेण जीवो कोट्टणाणि पिट्टणाणि तज्जणाणि तालणाणि वह्णाइ बंधणाइ परिकिल्लेसणाइ अंडुबंधणाइ नियलबंधणाणि जावजीव- बंधणाणि नियलजुयलसंकोडणमोडणाइ हिययप्पाडणाइ दसणप्पाडणाइ उल्लम्बणाइ ओल्लम्बणाइ घंसणाइ

घोलाई पीलाणाई सीहपुच्छणाई कडगिदाहणाई भत्तपाणनिरोहणाई दोगच्चाई दोभत्ताई दोमणस्साई भाउमरणाई भइणिमरणाई पुत्तमग्णाई धूयमरणाई भजमरणाई अण्णाणि य सयणमित्तबंधुवग्गमरणाई तेसि च ण दोगच्चाई दोभत्ताई दोमणस्साई अप्पियसंवासाई पियविप्पओगाई हीलणाई खिसणाई गरहणाई एव्वहणाई परिभवणाई आगइहणाई अण्णयराई च दुक्खदोमणस्साई पच्चणुभवमाणे अणाइयं अणवदग्गं दीहमई चाउरंतसंसारसागरं अणुपरियट्ठति ।” —इसिभासियाई अ० ९ पृ० १६-१७ ॥

पृ० १८० पं० ५. गरुयं वंदं इति शुद्धम् ॥

पृ० १८० पं० १४. गियडि..... । इत्यतां पृ० ३७० पं० ३० ॥

पृ० १८१ पं० १०. खग्गविसाणं..... । तुलना—“सब्बेसु भूतेसु निधाय दण्डं..... एको चरे खग्गविसाणकण्णो ॥ १ ॥” इति सुत्तपिटके सुत्तनिपाते खग्गविसाणकप्पसुते ७४ वारं खग्गविसाणकण्णो इति शब्दो वर्तते पृ० २७४-२८० ॥

पृ० १८६ पं० ९, १०. महासोक्खेसु महासुक्खा..... । अत्र महेसक्खेसु.....महेसक्खा इति खं१ प्रतिपाठः सम्यग् भाति । तुलना—“यो सो सत्तो पढमं उप्पक्को सो दीघायुक्तरो च होति वण्णवन्ततरो च महेसक्खतरो च” —दीघनिकाये [भाग १] ब्रह्मजालसुते पृ० १८ ॥ “महेसक्खो अञ्जतरोसि यक्खो” सुत्तपिटके खुद्दकनिकाये जातके [भाग २] भूरिदत्तजातके पृ० २३१ ॥

पृ० १८८ पं० ३. पुच्छियट्ठा इति शुद्धम् ॥

पृ० १८८ पं० ५. चाउहस..... । तुलना—“चातुहसि पञ्चदसि या च पक्खस्स अट्ठसी । पाटि-हारियपक्खं च अट्ठगल्लसमागतं । उपोसथं उपवसामि सदा सीलेसु संवुता ॥” —सुत्तपिटके खुद्दकनिकाये जातके [भाग १] पृ० २८४ ॥

पृ० १९१ पं० १२. एस तुला..... । तुलना—“एसा, भिक्खवे तुला, एतं पमाणं मम सावकानं भिक्खून् यदिदं सारिपुत्त-मोग्गलाना” —सुत्तपिटके संयुत्तनिकाये [भाग १] पृ० १९६ ॥

पृ० १९२ पं० ७, पृ० १९३ पं० १, पृ० २१७ पं० ३. अणवदग्गं । तुलना—“अनन्तरगो खो संसारो, पुब्बा कोटि न पञ्जायति अविज्जा नीवरणानं सत्ताणं तण्हासंयोजनानं सन्धावतं संसरतं” —सुत्तपिटके संयुत्तनिकायो [भाग ४] पृ० १९६ ॥

पृ० १९४ पं० ३, १०, १३. अग्गवीया..... । तुलना—दशवैकालिकसूत्रे चतुर्थाध्ययने । “मूलग-पोरबीजा कंदा तह खंदबीजवीजरुहा । संमुच्छिमा य भणिया पत्तेयाणन्तकाया य ॥ १८६ ॥” इति गोम्मटसारे जीवकाण्डे । “पश्चिमानि, भिक्खवे, बीजजातानि । कतमानि पञ्चमूलबीजं खन्धबीजं अग्गवीजं फलुबीजं (फलबीजं—पुस्तकान्तरे) बीजबीजञ्जेव पञ्चमं” —सुत्तपिटके संयुत्तनिकाये [भाग २] पृ० २८४ । “सेय्यथिदं—मूलबीजं खन्धबीजं फलुबीजं (फलबीजं—पुस्तकान्तरे) अग्गवीजं बीजबीजमेव पञ्चमं, इति एवरूपा बीजगाम-भूतगामसमारम्भापटिविरतो समणो गोतमो” —सुत्तपिटके दीघनिकाये [भाग २] ब्रह्मजालसुते पृ० ७ ॥

“भूतगामो नाम पञ्च बीजजातानि—मूलबीजं, खन्धबीजं, फलुबीजं, अग्गवीजं, बीजबीजमेव पञ्चमं । मूलबीजं नाम—हलिहि, सिङ्गिवेरं, वचं, वचथ, अतिविसं, कट्टकरोहिणी, उसीरं, भइमूतकं, यानि वा पनञ्जानि पि अत्थि मूले जायन्ति, मूले सञ्जायन्ति, एतं मूलबीजं नाम । खन्धबीजं नाम—अस्सत्थो, निग्रोधो, पिलक्खो, उटुम्बरो, कच्छको, कपित्थनो, यानि वा पनञ्जानि पि अत्थित खन्धे जायन्ति, खन्धे सञ्जायन्ति, एतं खन्धबीजं नाम । फलुबीजं नाम—उच्छु, वेळु, नलो, यानि वा पनञ्जानि पि अत्थि पञ्चे जायन्ति, पञ्चे सञ्जायन्ति, एतं फलुबीजं नाम । अग्गवीजं नाम—अज्जुकं, फणिज्जकं, हिरिवेरं, यानि वा पनञ्जानि पि अत्थि अग्गे जायन्ति, अग्गे सञ्जायन्ति, एतं अग्गवीजं नाम । बीजबीजं नाम—पुब्बण्णं, अपरण्णं, यानि वा पनञ्जानि पि अत्थि बीजे जायन्ति, बीजे

सञ्जायन्ति, एतं बीजबीजं नाम ।” —विनयपिटके पाचित्थिपालि पृ० ५५—५६ । पृ० १९४ पं० ५, २१ तुलना—“गर्भावक्रान्तयस्तिष्ठः” —अभिधर्मकोशः ३।१७॥

पृ० १९७ पं० १३, २६—३१. अज्झारुह्मिताते । प्राचीने पालिपिटके ‘अज्झारुह्म’शब्द उपलभ्यते इति ध्येयम्, तथाहि—“अज्झारुह्मभिवड्ढन्ति ब्रह्मन्तं पि वनस्पतिं ।” इति सुत्तपिटके ४१२ जातके [भाग १, पृ० १६२] पाठः । “सन्ति, भिक्खवे, महाक्ख्वा अणुबीजा महाकाया रुक्खानं अज्झारुह्मा येहि रुक्खा अज्झारुह्मा ओभग्गविभग्गा विपतिता सेन्ति । कतमे च ते, भिक्खवे, महाक्ख्वा...अज्झारुह्मा...सेन्ति ? अस्सत्थो निप्रोधो पिलक्खो उदुम्बरो कच्छको कपिस्थनो । इमे खो ते, भिक्खवे, महाक्ख्वा...अज्झारुह्मा...सेन्ति ।...पञ्चिमे, भिक्खवे, आवरणा नीवरणा चेतसो अज्झारुह्मा पन्नाय दुब्बलीकरणा” —सुत्तपिटके संयुत्तनिकाये [भाग ४] महावग्गे पृ० ८८॥

पृ० २०० पं० १०. विउट्ठेति इति शुद्धम् ॥

पृ० २०१ पं० १३. हियजोणिषाणं । अत्र ‘हरियजोणिषाणं’ इति शुद्धम् ॥

पृ० २०८ पं० ६—पृ० २०९ पं० ६, १९. पुढवी...सूरकंते य । “इह च पृथिव्यादयश्चतुर्दश हरितालादयोऽष्टौ गोमेज्जाकादयश्च क्वचित् कस्यचित् कथञ्चिदन्तर्भावात् चतुर्दश इत्यमी मीलिताः षट्त्रिंशद् भवन्ति” —उत्तराध्ययनसूत्रपाह्यटीका ३६।७३—७६ ॥

पृ० २१० पं० ६. असंजते... । तुलना—“तए णं अम्बडे परिष्वायए जोगंधरायणं एवं वयासी—‘मणे मे विरई भो देवाणुप्पिओ गम्भवासाहि, कहं न तुमं बम्भयारि ? तए णं जोगंधरायणे अम्बडं परिष्वायणं एवं वयासी...एवामेव ते अस्संजता अविरता अप्पड्ढतापञ्चक्खातपावक्कम्मा सकिरिया असंजुता एकन्तदण्डा एकन्तबाला बहुं पावं कम्मं कलिकलुसं समज्जिण्णिता इतो जुता दुग्गतिगामिणो भवन्ति । एहि हारिता आयाणाहि ।” —इत्तिभासियाहं अ० २५ पृ० ५३ ॥

पृ० २१५ पं० ९. ‘छज्जीवणिकाया हेऊ’ इति शुद्धम् ॥

पृ० २२१ पं० ८. अणायारसुयं इति शुद्धम् ॥

पृ० २२१ पं० १, ९. दीसंति समियाचारा । “निमृतः संयत आत्मा येषां ते निमृतात्मानः, क्वचित् पाठः समियाचार ति, सम्यक् स्वशास्त्रविहितानुष्ठानादविपरीत आचारोऽनुष्ठानं येषां ते समिताचाराः” —शी० पृ० ३८४ ॥

पृ० २२६ पं० ५. पिण्णाग... । “यो पन भिक्खु सञ्चिच्च पाणं जीविता वोरोपेय्य पाचित्थिं ति ।...सञ्चिच्च ति जानन्तो सज्जानन्तो चेच्च अभिवितरित्वा वीतिकमो । पाणो नाम तिरच्छानगतपाणो बुधति । जीविता वोरोपेय्य ति जीवितिन्द्रियं उपच्छिन्दति उपरोधेति सन्तति विकोपेति, आपत्ति पाचित्थियस्स । पाणे पाणसञ्जी जीविता वोरोपेति, आपत्ति पाचित्थियस्स । पाणे वेमतिको जीविता वोरोपेति, आपत्ति दुक्कटस्स । पाणे अप्पाणसञ्जी, अनापत्ति । अप्पाणे पाणसञ्जी, आपत्ति दुक्कटस्स । अप्पाणे वेमितको, आपत्ति दुक्कटस्स । अप्पाणे अप्पाणसञ्जी, अनापत्ति ।” इति विनयपिटके पाचित्थिपालि पृ० १६९ ॥ इत्यंतां पृ० ३६० पं० ३७ ॥

पृ० २२७ पं० २. आरोप्य... । “आरोप्यं, ते हि प्रक्षीणकल्मषप्रायाः चतुःप्रकारा आरोप्या देवाः ते भवन्ति—१ आकाशोपकाः, २ विज्ञानोपकाः, ३ अकिञ्चनिकाः, ४ णोसण्णिणो णोअसण्णिणो, दातारः सर्वोत्तमां देवगतिं गच्छन्तीत्यर्थः” —चू० । “तेन च पुण्यस्कन्धेन आरोप्याख्या देवा भवन्ति आकाशोपगाः, सर्वोत्तमां देवगतिं गच्छन्तीत्यर्थः” —शी० पृ० ३९७ ॥

“तयोमे, आवुसो, भवा—कामभवो रूपभवो अरूपभवो ।” इति सुत्तपिटके संयुत्तनिकाये [भाग ३] पृ० २३०, [भाग ४] पृ० ५५ । विमुद्धिमग्गे आरोप्यनिद्देसे आकाशानन्त्यायतन-विज्ञानानन्त्यायतन-आकिञ्चन्यायतन-नैवसंज्ञानासंज्ञायतनास्थानां चतुर्णाम् आरूप्याणां विस्तरेण वर्णनं वर्तते । “आरूप्य-

धातुरस्थान उपपत्त्या चतुर्विधः ॥ ३ । ३ ॥” इति अभिधर्मकोशकारिकाया भाष्येऽप्यस्य वर्णनमुपलभ्यते ।

पृ० २२८ पं० ५-१० । तुलना—“अथ खो सीहो सेनापति अञ्जतरं पुरिसं आणापेसि—“गच्छ, भणे, पवत्तमंसं जानाही” ति । अथ खो सीहो सेनापति तस्सा रत्तिया अञ्जयेन पणीनं खादनीयं भोजनीयं पटियादापेत्वा भगवतो कालं आरोचापेसि—“कालो, भन्ते, निद्धितं भत्तं” ति । अथ खो भगवा पुब्बहुसमयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय येन सीहस्स सेनापतिस्स निवेसनं तेनुपसङ्गमि उपसङ्गमित्वा पञ्जते आसने निसीदि सद्धिं भिक्खुसङ्गेन ।

तेन खो पन समयेन सम्बहुला निगण्ठा वेसालियं रथिकाय रथिकं सिङ्घाटकेन सिङ्घाटकं बाह्या पग्गय्ह कन्दन्ति—“अज्ज सीहेन सेनापतिना थूलं पसुं वधित्वा समणस्स गोतमस्स भत्तं कत्तं, तं समणो गोतमो जानं उद्दिस्स-कत्तं मंसं परिभुज्जति पटिच्चकम्मं” ति । अथ खो अञ्जतरो पुरिसो येन सीहो सेनापति तेनुपसङ्गमि, उपसङ्गमित्वा सीहस्स सेनापतिस्स उपकण्ठके आरोचेसि—यग्घे, भन्ते, जानेय्यासि, एते सम्बहुला निगण्ठा वेसालियं रथिकाय रथिकं सिङ्घाटकेन सिङ्घाटकं बाह्या पग्गय्ह कन्दन्ति—“अज्ज सीहेन सेनापतिना थूलं पसुं वधित्वा समणस्स गोतमस्स भत्तं कत्तं, तं समणो गोतमो जानं उद्दिस्स-कत्तं मंसं परिभुज्जति पटिच्चकम्मं” ति । अलं अय्यो, दीवरत्तं पि ते आयस्मन्ता अवण्णकामा बुद्धस्स, अवण्णकामा धम्मस्स, अवण्णकामा सङ्गस्स, न च पन ते आयस्मन्ता जीरन्ति तं भगवन्तं असता तुच्छा मुसा अभूतेन अम्भाक्खन्ता, न च मयं जीवितहेतु पि सच्चिच्च पाणं जीविता बोरोपेय्यामा ति । अथ खो सीहो सेनापति बुद्धप्पमुखं भिक्खुसङ्गं पणीतेन खादनीयेन भोजनीयेन सहत्था सन्तप्पेत्वा सम्पबारेत्वा भगवन्तं भुताविं ओनीतपत्तपाणिं एकमन्तं निसीदि । एकमन्तं निसिञ्चं खो सीहं सेनापतिं भगवा धम्मिया कथाय सन्दस्सेत्वा समादपेत्वा समुत्तेजेत्वा सम्पहंसेत्वा उट्ठायासना पक्कामि । अथ खो भगवा एतस्मिं निदाने एतस्मिं पकरणे धम्मि कथं कत्वा भिक्खु आमन्तेसि—“न, भिक्खवे, जानं उद्दिस्स-कत्तं मंसं परिभुज्जित्वं । यो परिभुज्जेय आपति दुक्कटस्स । अनुजानामि, भिक्खवे, तिकोदिपरिगुद्धं मच्छमंसं—अदिट्ठं असुत्तं अपरिसङ्कितं ति ।” —इति विनयपिटके महावग्गे पृ० २५२-२५३ । सुत्त-पिटके खुहकनिकाये अङ्गत्तरनिकाये अट्ठकनिपाते पृ० २९९-३०० ।

“तेसं सुदिच्चं सुहुत्तं सुयिद्धं वे सङ्गमुद्दिस्स ददन्ति दानं । सा पक्खिणा सङ्गता पतिट्ठिता महप्फला लोकविदून् वणिग्ता ॥ ६४४ ॥” —सुत्तपिटके विमानवत्थु पृ० ५४ इत्यादि ॥

पृ० २३४ पं० २. रिद्धिस्थितिवत् । “भूतपूर्वं भिक्षवोऽतीताध्वनि उत्तरापक्षे भद्रशिला नाम नगरी राजधानी अभूत्, ऋद्धा च स्फीता च क्षेमा च सुभिक्षा च आकीर्णबहुजनमनुष्या च” — दिव्यावदाने [बौद्धसंस्कृतग्रन्थावली] पृ० २९५, पृ० १८० ॥

पृ० २४३ पं० ११. तहऽब्बुट्ठामो, उट्ठाए उट्ठेइत्ता पाणाणं जाव सत्ताणं इति शुद्धः पाठः, हस्तलिखितप्रतिषु ईदृशः पाठो विद्यते, इत्यतां शुद्धि-वृद्धिपत्रके । सुद्धिते तु ‘तहा अब्बुट्ठामो तहा उट्ठाए उट्ठेमो ति पाणाणं भूयाणं जीवाणं सत्ताणं’ इति पाठः ॥

पृ० २४३ पं० २३. ‘दंढे अणिकिखत्ते इदाणि णिकिखत्ते’ इति मुद्रितचूण्यपेक्षया शुद्धः पाठः । ‘दंढे अणिकिखत्ते इदाणि अणिकिखत्ते’ इति मुनिराजश्रीपुण्यविजयजीमहाराजसंशोधितायां चूणौ पाठः ॥

पृ० २४३ पं० ३२-३३. अत्र १६ टिप्पणमित्थं द्रष्टव्यम्—१६. तहऽब्बुट्ठेमो उट्ठाए उट्ठेइ १ ता पाणाणं जाव सत्ताणं खं २ । तहा उट्ठाए उट्ठिए पाणाणं भूताणं जाव सत्ताणं खं १ ॥

पृ० २४५ पं० १२. ‘↑ ↑ एतदन्तर्गतः पाठः’ इति शुद्धम् ॥

पृ० २४८ पं० १३. अपरिग्गघा धम्मिया इति शुद्धम् ॥

पृ० २५२ पं० ६. तथ इति शुद्धम् ॥

पृ० २५५ पं० ५. चरित्तं इति शुद्धम् ॥

शुद्धि-वृद्धिपत्रकम्

[अत्रेदमवधेयम्—अस्मत्सविधवर्तिनीषु हस्तलिखितप्रतिषु विद्यमानः कश्चित् पाठोऽस्माभिर्मूले स्थापितः, अपरे तु पाठमेदा अधस्तात् टिप्पनेषु दर्शिताः । किन्तु एतद्वन्धमुद्रणानन्तरं टिप्पने स्थापिता अपि केचित् पाठमेदाः छन्दआद्यपेक्षया समीचीनतराः शुद्धतरा वा इति अस्माकं प्रतिभातं तादृशा अपि पाठाः * एतादृशेन चिह्नेन सह अत्र शुद्धि-वृद्धिपत्रके निर्दिष्टाः । यस्तु पाठो मूले टिप्पनेषु वा वर्धितः स ◁▷ एतादृशचिह्नान्तर्निवेशितोऽत्र ।

अत्र शुद्ध एव पाठः प्रदर्शितः पृष्ठ-पङ्क्त्याद्यनुसारेण, अशुद्धपाठस्तु तत्रैव पृष्ठ-पङ्क्त्यादौ विलोकनीयः]

पृ०	पं०	शुद्ध उपादेयो वा पाठः	पृ०	पं०	शुद्ध उपादेयो वा पाठः
९	९	आश्रयाणा	२६	२०	^३ तिन्न पु १ मु० ॥
९	३२	किमंग [पु]णरपुत्रं	२८	१	सैद्दहसू *
११	२	वेसालिया	२८	२	मोहणिपण
१५	१३	पु १ ◁ चू० ▷ शीपा० ॥	२८	११	अदक्खु पु १, २ ।
१५	१६	शी० । ◁ दृश्यतां सू०	३०	१३	अप्पोदए
		५०५ ॥ ▷	३२	२९	खं १ ◁ पु २ ▷ ।
१६	११	गाहती, णो	३८	१३	^{१४} मिलाणाभिहडं *
१७	२	^३ ठाणा ते वि चयंति *	४२ १८-१९		एकार्थिकानि आसेवना,
१७	३	कम्मसहा			दोषस्तत्र
१७	४	बंधण ^०	४२	२०	स्त्रीविज्ञापनायां...दोष ^०
१७	१८	मुच्छिद्या	४२	२४	^० वणा स्थीसु खं २ ।
१९	६	पासाहि ण पासओ तुमं, *	४३	२३	खं १ । “ विसण्णासी
१९	६	लोय परं	४६	३	मणबंधणेहिं गेगेहिं
२०	७	अहससेओ अजेसि *	५८	११	पकत्तंति
२१	६	सैत्थ अकासि	६०	१७	फलगावतट्टा
२३	१	^० भिकख *	६३	१८	खेत्तणो कुं चू०
२३	४	अप्पाण *			◁ शीपा० ▷ ॥
२३	१३	ला० ◁ मु० ▷ ।	६२	१९	“ खेयन्नए
२३	१६	^० काङ्क्षेत' शी० । 'नो चापि'	६५	९	३६९
२३	२३	^१ अप्पाण मु० । यप्पाण खं १	७२	३	दगंसि धीरे,
		शी० ॥	७२	९	मुहमंगलि ओद ^०
२४	७	गामधम्मै ति *	७६	२५	पाठमेदेन श्लोको
२५	४	सुओसितं	८०	२९	^० जणपल्लीमंथं
२६	२	^३ तिन्न मैहोष ^०	८१	२९	१८ ◁ परपत्ते शीपा० । ▷
२६	७	^० सोसिया	८२	२	च सरणं च,
१२६	९	धारेत्ती *	८३	२	^० स्सग्गा,
			८३	२२	भावविवेगो
			८७	१२	याचितोपक ^०

१ पाठो यं केवलं मु० मध्ये दृश्यते ॥

पृ०	पं०	शुद्ध उपादेयो वा पाठः
९१	१९	खं २ ॥ ◁ दृश्यतां
		सू० ८५ ॥ ▷
९१	२७	उद्दिस्स ◁ जं कडं ▷
		इत्यपि
९४	३	दिट्ठी
९४	६	°ध्वंए
९४	७	विरते गामधम्मैहिं जे °केइ
		जैगती जगा
१०६	४	न कुज्जा
११८	५	शी० ।
१३१	२	एवामेव
१३१	३	आता,
१३४	७-९	सासता ।
		६५७, आसच्छट्ठा पुंण एगे
१३४	३०	पु १ ॥ १२ एतावं
१४०	४	विपुलधण-
१४५	१	तत्थ खलु
१४६	७	णो अंजणं, °णो वमणं
१४७	३	हुँचरियतव-
१४७	१२	चरकसंहितायां
		◁ सूत्रस्थाने ▷
१४७	१४	ति। तेन खो पन
१४९	९	अक्खोवँजैण-
१४९	२०	पत्त(ण)मसणं
१५५	२०	°समियस्स
१५७	१	कुँवका
१७२	६	महतिर्महालियाए
१७२	१२	°देवे
१८०	५	गैरुयं वुडं
१८५	२	संखादसिया
१८८	३	पुच्छियट्ठा
१८९	२	पाण-खाइम-
२००	१०	विउट्ठति
२०१	१३	हरियजोणियाणं स्वखाणं
२०१	३२	पं० १३
२०३	३	मातुंरवीरं
२०३	७	°जोणि-

पृ०	पं०	शुद्ध उपादेयो वा पाठः
२०३	२५	जलयरपंचिदियतिरिक्ख°
२०४	९	मातुंरवीरं
२०४	१२	जाव मक्खायं
२०५	९	मौउंगाउसिणं
२०६	२	जाव मक्खातं
२०६	११	°धावँरजोणियाणं
२१५	९	°णिकाया हेऊ
२२१	८	अणायार°
२२१	९	चू० । ◁ णिहुअप्पाणा
		शीपा० ॥ ▷
२३१	२७	८३७ पर्यन्त-
२३४	८	गणधरेण
२३५	३	समणो-
२४०	२०	नंदध
२४३	११	तहउब्भुट्ठामो उट्ठाए उट्ठेत्ता
२४३	२३	दंडे अणिकिखते इदाणि
		णिकिखते
२४३	३२	१६ तहउब्भुट्ठेमो उट्ठाए उट्ठेइ
		२ ता पाणाणं जाव सत्ताणं
		खं२। तहा उट्ठाए उट्ठिए
		पाणाणं भूताणं जाव सत्ताणं
		खं १॥ तहउब्भुट्ठामो उट्ठे-
		इत्ता पाणाणं जाव सत्ताणं
		पु २। तहा उब्भुट्ठामो उट्ठाओ
		उट्ठेइत्ता पाणाणं जाव सत्ताणं
		पु १ ।
२४५	१२	↑ ↑ एतदन्तर्गतः
२४५	३४	पाणातिघातं
२४८	१३	अपरिग्गधा धम्मिया
२५२	६	तत्थ
२५५	४	आगमेत्ता चरित्तं
२५८	८	१६६००
२५८	९	°वदि २ रवा°
२६५	३८	आराहिउं
२७२	१९	गाढं
२७४	१०	५९३, ६१७
२७६	८	णिट्ठूय

પૃ૦	પં૦	શુદ્ધિ ઉપાદેયો વા પાઠઃ	પૃ૦	પં૦	શુદ્ધિ ઉપાદેયો વા પાઠઃ
૨૭૮	૧૬	૩૧૯	૩૬૪	૧૩	નિર્વર્ત્યો°
૨૮૪	૩૪	પાદ(ય)	૩૬૪	૧૫	નિર્વર્ત્ય
૨૮૬	૮	પંચસંવરસંબુદ્ધ	૩૬૬	૨૮	અજનનં માલા°
૨૮૮	૩૪	મુંજ	૩૬૬	૨૮-૨૯	ચિત્રુપાહનં ઝળ્હીસં
૨૯૫	૧૭	વીસસેણ	૩૬૬	૩૦	સુતાપિટકે વીઘનિકાયે
૨૯૬	૨	૩૫૩	૩૬૭	૪	અહે ય
૨૯૭	૨૯	સમુસ્સણ	૩૬૮	૧૦	અહે ય
૩૦૩		૭૪૩-૭૪૪	૩૬૮	૩૨	પાથતલ્લા

પ્રસ્તાવનાનું શુદ્ધિ-વૃદ્ધિપત્રક

પૃ૦ ૪ પં૦ ૩૧-૩૪. ૫ નરકાન્તર, ૬ વીરસ્તુતિ, ૭ કુસીલપરિભાસ(સિ?)૯ (કુસીલપરિભાષિત), ૮ વીર્ય, ૯ ધર્મ, ૧૦ અગ્નિ (આધ?), ૧૧ માર્ગ, ૧૨ સમવસરણ, ૧૩ ત્રિકાલ, ૧૪ ગ્રંથહિદ, ૧૫ આદા(હા?)તદિત્ય, ૧૬ ગાથા, ૧૭ પુંડરીક, ૧૮ ક્રિયાસ્થાન, ૧૯ આહારકપરિણામ, ૨૦ પ્રત્યાખ્યાન, ૨૧ અનગારગુણકીર્તિશ્રુત, ૨૨ અત્ય (અદ?), ૨૩ જાલંદ.

પ્રતિક્રમણુસ્ત્રુતની દિગંપરાચાર્ય પ્રભાચન્દ્રવિરચિતવૃત્તિમાં નીચે પ્રમાણે ત્રણ ગાથાઓ છે—

સમણ વેદાલિજ્ઞેણો ઉવસગ્ગ શ્લિષપરિણામે ।

જનયંતર વીરથુદી કુસીલપરિભાસ(સિ?)૯ વીરિણ ॥ ૧ ॥

ધમ્મો ય અગ્નિ (આધ?) મગ્ને સમોવસરણં ત્રિકાલ ગંથહિદે ।

આદા(હા?) તદિત્ય ગાથા પુંડરીકો કિરિયઠાણે ય ॥ ૨ ॥

આહારયપરિણામે પચ્ચક્ષણ અનગારગુણકિત્તિ ।

સુદ અત્ય (અદ?) જાલંદે સુદયજ્ઞાણાણિ તેવીસં ॥ ૩ ॥

પૃ૦ ૩૧ પં૦ ૧૫ સૂરિવિરચિત.

